

Γ Ο Υ
Μ Α Κ Α Ρ Ι Ω Τ Α Τ Ο Υ

• ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ,

Ειρμυλίας εις τὸ Ἄσμα τῆς Ἀσμάτου, τῆ σφῆ Σολομῶνος. Μετὰ κλίνας
 ἐξηγήσεων εἰς τὴν αὐτὴν Ειρμυλίαν κατὰ Παράφρασιν, τῆ ἀγίου
 Γρηγορίου Νύσσης, τῆ ἀγίου Νείλου τῆ Ἀσκητῆ, καὶ τῆ
 ἀγίου Μαξίμου τῆ Ομολογητῆ: Μεθ' ἑτέρας
 ἐξηγήσεως πρὸς τὴν αἰρετικὴν, διὰ τῶν
 Παλικῶν, τῆ Ὑπερμευ
 Ψελλοῦ :-

Νεως τοπωθῆν εἰς κοινὴν ἀφίλειαν, διὰ διαπάνης καὶ ἀναλομαίας, τῆ ἐν
 Ἱερουσόλοις Οσωνίου Κυρίου Ἱεροδίου τῆ Ἀββαίου, τῆ ἐκ τῆς
 Νήσου Κεφαλληνίας. Καὶ Διορθωθῆν, διὰ Ματθαίου
 Γερόως Κρυάλα τῆ Κυπρίου :-

Προστίθῃσθαι δ' ἔτι, ἐν ἀρχῇ τῆ Βιβλίου κλίνας Σήχει, τῆς Δεκαλόγου,
 καὶ κατὰ Ἀλάβητον, ἑπερὶ συμβουλοῦσθαι πρὸς Νόφυτον
 Πάδρα: Μετὰ καὶ τῆ τῆ Γεωργίου Πισίδου, εἰς τὴν
 Μάταιον βίον: Πρὸς τὸν Οἰκουμηνικὸν Πατριάρ-
 χην, ἐν τῇ τέλει τῆ Βιβλίου :-

Con licentia de' Superiori, & Prinilegio :-

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, α. χ λ θ.

Παρθ Γεωάννη Αντωνίου τῆ Γουλιανῶ:-

Γ Ω

Η Η Η Ε Ρ Ω Τ Α Τ Ω.

ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ

της Φιλαδελφείας, κρείω κρείω Αθανασίω
τῷ Βαλλεσίω, ὑπερήμω ἔξάρχῳ
Πατριάρχῳ.

Ὁ Πρὸς ἐμὲ ἔνθεος πόθος, καὶ ἡ ἐν Χριστῷ εὐκλειεῖς ἀγάπη
τῆς ἀσθιμωτάτου ψυχῆς, Παινεῖώσατε καὶ σφραῖσατε
Δεσποῖε, διὰ καὶ τυπωθῆ το πνεῦν τοῦ Βιβλίον τοῦ Ἀσ-
μάτος τῆς Ἀσμάτων, τοῦ ἁγίου Σολομῶντος, μετὰ τῆς με-
ληρώτου θείας ἐξηγήσεως, τῆς ἁγίων Πατέρων, Γεωργίου
Νύκτες, Μαξίμου τε καὶ Νείλου, Ἐπι δὲ καὶ τοῦ μακαρι-
οῦ Θεοδοῦστου, καὶ τοῦ ὑπερήμου Φελλοῦ.

Ἄλλη δὲν μὲ ἐσάθη τὰ σκετὰ ἢ ἀφραμῆ, ἡ αἰτία, ἢ μέλλ-
λον εἶπαι τὸ διάφορον, ὡς ἢ ἢ ὡς ταὶ καλά θεία ἀνάβα-
σις, καὶ ἡ τοῦ γῆρας, ἢ ἐκείνῃ κοινῇ διάδοσις, καὶ ψυχικῇ ἀφέ-
λας. Διότι, δὲν ἔπειτα πρέπον καὶ ἦτον καὶ ἀλογον, τίμιον-
τα καὶ ἄξιον, καὶ καὶ ἔχω αὐτὸς μόνος ἐγὼ τὸ Βιβλίον τούτο,
(καθὼς εἰς Χριστῶς μὲν ἐπιχε Χριστογράμματα, δωρηθῆναι-

μοι, και διεργηθησθε, ου τις απειρημεν κληρονομιας, τοδ
 εκλαμπεσται του και οζωχωπατου κυριου κυριου Βικτωρος
 (ου Γρημαίν.) Της οποιας υπερειχαιειςω τω πατρι εμε
 μεγαλυτης αγαθω παραισηντε, και χριου εις αθων
 μημιεν. Και εκ δοπλαμβειω (λογω) υδους αγω τρι με-
 λιρρυσου πιτυ λογω, χριου να καμω μετωχες ουδ ακει-
 βως ποδαυτου, να βιαστω και ω: με τρεζην και θεωριαν.
 Ωστιν επη ημεμ αυτω πασις κτισμοσπιος δεσιπτε, και
 χαερετες, πητε ψυχης και τοδ σώματος, διεμλυδωρον
 θεω πδύμαπ, δια της υποουργουσης γλωττης τρι θεντα-
 των τούτων, και αγνω ανδρων. Ο ποι: οζω αυτης της δωχης
 τοδ πατριμου, διεγείρε τον ανδραπν εις θεϊαν ακροθασιν,
 μετα πολλης παρθυμιας, και καταπουειως πατρις θεωριαν
 θείας αναβασως, αναπηρεωνητός του πν καιω, με τω με-
 λιρρυσου εκεινω (οφίση τρι λογω), ο ποδ μικροτε και μέ-
 γαλας, εμπερεθτε και απειρες, σοφότε και ασσοφα, διω-
 γται να δοπλαωση και να γωδθη μετ' οκαλιας, θείας διερρ-
 σωτης, διδασκαλιαστε και χαερετες, και μετα θεου πδου και
 ερωτες να οθαση ο λογυχικος εις τω κατ' ούργημα τελεόπι-
 τα, πη: τε ψυχης και τοδ σώματος. Καθως αυτω καδ' αυτω
 το Βιβλιον τεις πασι με επαινον ζυεται παρθηλον. Και ο
 μετ' οδλαβείας τοδ οδσδωχτες και παρσεχως αναγνωσ-
 κων, θελει δωλασει αυτω τω βεβαιωσιν. Διότι, δικκος εις η και
 καταλυπηνη η φρεσας, εη της οζωησους αυτω θεία ενδειξις-
 τε και εμμιδους. Ωστε με τοδ επωον τοδ και μόνον Βι-
 βλιον, διωταται οκαδ' εις, να μάθη εκεινω ο ποδ με αλλα
 πολλα και διάφορα εχρειάζετον να εχη σημάτου, δια να
 καταλαβη τω ενκισω τρι μουσικων λεσημίων:

Τουτο

Τουτο γουω εις φως εσθλαμηθηκα να φερω, δια κωνιω
 ωρελιαν, χριου να δωρημωσω διαπώνω, και παρσημωσω
 διάφορον αλλο μερικον εδικώνω, και θελειμεδ δεχθε ο κα-
 θεις το παρθυμον της ψυχης. Το οποιον αν ετυχεν ισως,
 και εις αλλον κηρθν να ετυπωθη, η ολον ως κείται, η και με-
 ρος εκ του του, εχωνότατο μερικωτης, εινω απορον, και ακει-
 βων δια το παρον εις διπλωσιν κωνιω:

Τουτο λαρον το Βιβλιον εσθεκεωα, δεόντως, σεβασ-
 μίωστε, και σπακλιως, να το αφιερώσω της ακειβεσάτης
 και εθρατά ης πωέσεως της παμπερητητός του, ως κοινος Πατήρ,
 και παρβλεπής τρι ημετερον ψυχων. Εκτε δυνωτός τε
 αιδημω, επ δια μέσου της παρβλεπής του χαερετες να
 κλημ ιςω βεβαίως εις τα παρσεχωμια του: ως κηρηε τε
 θεου Ευαγγελίου, και διεμλυδωτης τρι ερων λογων. Ινα
 δια τοδ τοδ καλοδ ποιμένος, ανακλιθηπ παρβλαε δοπλα-
 λστα, και ελθωπν εις τας αιωνίους και σωτειεις μονάς, δια
 της γλωσσεως ταυτης της πδύμαπικης αναγνωσεως. Δια της
 οποιας, αι ψυχαι τούτων, να διφρονθώσιν, και να ζωοερ-
 ρηθώσιν, εν χριω Ιησω το κυριω ημω: αμα δε και κατα-
 ξιωθώσιν δια της σης οζωησους και ούργουσης, της ανω πωρως της
 τρι ούργων Βασιλείας. Αμην:-

Ερρωστο ω θεία και ιερα κεφαλη, ε παρσεχωμοι.

Ενεπίπν: Γαλλιω. η. Ε' τος το σεζον, αχλθ.

Της παρβλεπής του Αεχρεωσώτης, ο ου της ηστω
 κεφαληωις ελάχως οδ' ος.

Γερθεος Γερμοναχος, ο Αββαπης,

ΓΕΡΟΣΘΕΟΣ ΓΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ,
ως Νεόφυτον Παίδα. Η' τῆς ἀγίων Δεκάλογου.

Ὁ πλάξι γαφείας ἐν δέκα λόγοις νόμου :-

- α Κύνος ἐστὶν Ἰσραήλ, Θεὸς μόνος. Κεῖδωλον οὐδὲν ἐργάση, τὸ ἄδύπαν.
- β Οὐκοῦν δὲ λήψη, τοῦ Θεοῦ κλήσιν, μάττω.
- γ Μνείαν δὲ ποιεῖ, τῆς Σαφειάτου ἡμέρας.
- δ Σὺν Πατέρα ἴματε, καὶ τῶ μητέρα.
- ε Ἡ' κίσα μοι χείδων ἐργάση, γάμορ.

Ταῦτα μία πλάξι, ἢ δὲ θατέρα πάλιν :-

- ς Οὐδ' ἀνφονδύσης ἐμθυμοῦσου, τὸν πέλας.
- ζ Μὴ δ' ἄδιζε κλοπιῶ, τῆς ἀνδογαυμάτων.
- η Ψυδιότε μακροῦ, δόπτου μαρτυρία.
- θ Μὴ δὲ τοῦ πέλας σύζυγον, Ἰπιδύμη.
- ι Οὐδ' ἀγαπήσης εἶπ' τῆς πέλας φίλον.

Τούτους Θεὸς χέριξεν ἐν πλάξι νόμους.

Ο ΑΥΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Η ἀκριβεία, κατὰ Ἀλφάβητου :-

Ἀκούσον ὦ παῦ, πῆς ἐμῆς συμβουλίας.
 Βλέψον παρῆς αὐτίω, μάλ' ἄλλο, ἢ παρῆς ἄλλοτι.
 Γράψον δὲ ταύτιω, εἰς πλάτος πῆς καρδίας.
 Δὲς πάντα καὶ φρονησον, ἕκπεσον μόνω.
 Ἐὐλα πάντα, πῆς φρονησεως ἀνδρ.
 Ζητοῦ ἱσθῶ, μάλινα καὶ σοφῶν βίον.
 Ἡ γλώσσα ἀποροῦ, μηδὲν ἐπιφέρει δίχρα.
 Θήσθου τὰ κρόπια, τῆς νοσημάτων.
 Ἰσχυθ' ἐρρηθῶν, παρῆς πύλας τῆς ἐπιθῶδα.
 Καλῶς βαδίζε, καὶ κακῶν πάν ἐκπέσο.
 Λόγω τρέπουε κόσμωσον, ἢ λόγους τρέπω.
 Μὴ τῆς βρόντων, τῆς μόνων τῶν ἀντέχου.
 Νόμον Θεοῦ, Πατρός τε, μη λήθῃω λαβῆς.
 Ζῆνος παρῆς ἡλθε, χεῖς ἂν αὐτῶν, ἰσθῶ.
 Ὅλων σεαυτῶν εἰς μαθήματα ἴδου.
 Πνῆς, ταπεινός, τῆς διδασκαλίας, ἴσο.
 Ράδιμον ἐργῶν, μηδὲ πρεβλέψω θελής.
 Σαυτοῦ δ' ἀδελφούς, ὅτι ὁ μίληκος λέγει.
 Τῶν σοῦ ἐχθρῶν, τὰς σιωουσίας φίλει.
 Ἰπὲρ δὲ τούτου καὶ προσηύτων καὶ μόνων.
 Φοβῶ τὸ θεῶν, εἰς ἄλλο πῆς καρδίας.
 Χεῖς ἂν δὲ τῆς ἰσθῶν ὁσ ἐργῶν φέρων.
 Ψυχῶ καράτιω, παρῆς πόνους παιδημάτων.
 Ὡσ' ἂν διαυτῆς, καὶ τύχης σιωηρίας.

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΛΗΡΕΥΤΑΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ.

Επιστολή, παρῆς Ἰωάννη Ἐπίσκοπου, αὐτῶν αὐτῶ παρῆς αὐτῶ τῶ ἐμμελίω του ἀσματος τῆς ἀσμάτων :-

ΤΩ ΘΕΟΦΙΛΕ ΣΤΑΤΩ ΕΠΙΣΚΟΠΩ ΚΥΡΩ ΓΩΑΝΝΗ
Ἐν Χεῖς ἀδελφῶ, καὶ ἀλλήλων, Θεοδῶρος :-

ΜΕ ΤΩ Ν θεῶν λογίων ἐξηγήσεις, δαῖτα μὲν ψυχῆς κα-
 καθαρωμένης, καὶ φύτου πλοῦτος ἀπηνελαγωγῆς. Δα-
 ται δὲ καὶ δικαιοῦς ἐπιθεωμήτης, καὶ καθαροῦ τοῦ θεῶα δυ-
 ναμῆς, ὡ καὶ πολμῶσης τῆς ἀδύτων τοῦ πλοῦματος. Χρή-
 ζει δὲ γλώττης ὑποεργῆσης πῆς δικαιοῦς, καὶ τῶ ἐκείνης θεω-
 εἰσῶ αξίας ἐμμελιωδῆσης. Ἐμοὶ δὲ καὶ ψυχῆ πολλῶ ἀμαρ-
 τωμάτων φοροῦτον ἀνεκμημένη. Καὶ φρονησῶν ἐγκεχέεισ-
 μαι προσημάτων βεβαπισμῶν δianoia, δια ταῦτα ταπεινῶ
 καὶ χαμαίχρητος. Καὶ κατοπίδων ἀκευθῶς τοῦ θεῶα μη δυ-
 ναμῆς λόγια. Καὶ παρῆς ταῦτοις γλώττια πῆς δικαιοῦς νωθε-
 σερα καὶ βροδύτῶρα. Ἐπειδὴ δὲ παρῆς ταῦτας ὡ φίλημος
 κεφαλή τοῦ ἀσματος τῆς ἀσμάτων ἐμμελιωῦσαι πῆν βίβλῶν,
 καὶ τῆς ἀνεγματοδῶν, καὶ μυστικῶς ἐκρημῶν σαφῆ, καὶ δι-
 λω τῶ δianoia δαῖσαι, κατετέλμισμα μὲν τῆς ὑπερδύνα-
 μων. Καὶ ταῦτα μελέεις ἀσκαῖστε, καὶ χροητικῶς. Στρεα-

A ἰωβ

ἰωπακίστε καὶ πολίταις, Ἐκκλησίας καί τε Ἑκκοαῖς πε-
 ρεχομένοις φροσῖσι, τοῖς βιβλίοις τοῦ πελάγους καταθεσθῆσαι
 μὲν. Καὶ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ γραμματεῖος καταθεῖναι τετολ-
 μίκα αὖν, ἵνα τοῖς τοῖς ἰωπακίταις ἀναγνώσκουσιν μαργαρι-
 τῶν. Ἐλάθον γὰρ δὲ ἐσθλάσαν ἐν τῷ στόματι, ἵνα εἰς ἔσθλασαν τοῦ
 ζήτου, ἡμῶς πινεσθῆναι ἡμεῖς, καὶ χριστοποιήσωμεν. Ἀλλ-
 ἰδίως, καὶ δεσπόζον, ἵνα πᾶσι μάλα καὶ ἰωπακίταις οἱ τῆς τῆς
 θείων λόγων διδασκίας ἐδοκίμασαν πιδόντες. Ἐσθλάσαν γὰρ
 ἡμῶς ὁ μακάριος Δαβὶδ λέγειν. Ἀποκάλυψον ἐστὶν ὀφ-
 θαλμοῖς, ἵνα κατανοήσωμεν τὰ θαυμάσια ἐν τοῦ νόμου σου.
 Ταῦτα δεσπάζοντες, τῶν θείων ἱκετοδύτων ἡμῶν ἕσθλα
 δεῖξαι ἡμῶν τῶν τοῦ βιβλίου διάνοιαν. Ἐπειδὴ δέπει-
 νος τῆς τοῦ ἁσματος τῆς ἀσμάτων διακρίσεως. Καὶ πιδμα-
 τικὸν εἶναι τὸ βιβλίον τῆς πιδόντων. μύθους δέπεινας οὐδὲ
 γραφίαις ἑσθλάσαν ἀεμίσητους ὑφαρόντων, καὶ λέγειν
 ὁλμώντων, ὡς ὁ σοφὸς Σολομῶν εἰς ἑαυτὸν, καὶ τῶν τοῦ φαι-
 ρῶς θυγατέρας τοῦ τοῦ συγγραφέα. Καὶ ἄλλοι δῆπιν οἱ ταυ-
 τῶν τῆς συμμελείας ἕσθλα ἔχοντες, ἀθιτὰ τῶν σὺν ἀντιπῶν
 ἀντὶ τῆς τοῦ φαιρῶς θυγατέρας εἶναι τῶν ἡμῶν ἀνεπλά-
 σήματο. Οἱ δὲ τῶν σημειώσεων νενοηκότες, βασιλικὸν τὸν
 λόγον ἀνομάσασιν, καὶ ἡμῶν μῆντοι τὸν λαὸν πειρητο-
 γοῶσασιν. Τὸν δὲ Βασιλέα ἡμῶν, ἀναγνώσκον τὸν ἡγ-
 σαμεθα τῆς ἐμῶν ἀρχομένων, τῶν διανοημένων
 ταῦτων ἵνα βλασφημῶν πειρητογὸν διελέξαι διάνοιαν. Ἐσθ-
 τῶν σαφῆ τοῦ γραμματεῖος, τὸν σκοπὸν κατὰ ἡσθλα ἔχον μῆν-
 αὐστὸν σινιδῶν, ὡς πολλὸν ἰσθλα αὐτῆς καὶ σφάτερον, καὶ
 πιδματικώτερον πυγῶσασιν, οἱ μακάριοι πάτερες, οἱ
 τοῦ τοῦ βιβλίου τῶν θείων γραφῶν σωτηροῦτες, ἑσθλα
 δι πιδ-

δι πιδματικὸν κανονισμῶν ἑσθλα, καὶ Ἐκκλησία πειρητο-
 γοῶσασιν. Οὐ γὰρ ἂν ἕτερον ἄλλως ἕσθλα τῶν Ἀ-
 γίων αὐτὸ γραφῶν σινιδῶσασιν, ἀνεμῶν ἔχον καὶ φι-
 λιδόνας ἕσθλα. Καὶ τῆ δὲ ἐστὶν ἕσθλα λέγειν πατέρες.
 Ἐξὸν αὐτῶν τοῦ θείου πιδματος καλέται τῶν μαργαρι-
 τῶν. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ θείαι γραφαί, αἱ μῆν ἕσθλα μακάριος τοῦ πο-
 τμῆος ἑσθλα βλασφημῶν ἑσθλα αὐτῶν ἑσθλα μετ' αὐτὸν ἀπαι-
 ῶν ἑσθλα ἀνομῶσασιν, ἀνεμῶσασιν. Αἱ δὲ κατὰ τὸν τῆς ἀν-
 μαλικῶσασιν φροσῖνοι πιδματικῶσασιν ἑσθλα, τῆς Βασιλευσῶν καὶ
 τῶν θείων ναὸν ἐμῶσασιν, καὶ τῶν πολλῶν ἀνεμῶσασιν πει-
 τῶσασιν. Καὶ τῶν ναὸν ἑσθλα πιδματικῶσασιν. Μετὰ πολλῶν
 ἐστὶν ἑσθλα τοῦ λαοῦ πιδματικῶσασιν τετολμῶσασιν.
 Οἱ μακάριοι ἑσθλα, ἀπὸ ἑσθλα διακρίσεως, καὶ τοῦ πιδμα-
 τῶσασιν πιδματος πλήρης ἡμῶσασιν ὡς βοῶσασιν πιδματικῶσασιν, τοῖς
 ἀναγνώσκουσιν καὶ σωμῶσασιν παρεκτικῶσασιν ἀναγνώσασιν γρα-
 φῶσασιν. Καὶ οὐ μόνον τὰ Μασσῶσασιν συγγραμματα, ἀλλὰ καὶ
 τῶν ἰσθλα καὶ τῆς κατῆς, καὶ τῆς Βασιλευσῶσασιν ἰσθλα, καὶ
 τοῦ ἡμῶσασιν ἰσθλα τὸ δῆπιν. Καὶ τῶν ἰσθλα τοῦ Δα-
 βιδ μελωδῶσασιν. Τῶν τῆς Ἐκκλησίας διφροσῖνωσασιν. Καὶ ἐστὶν ἐν
 ἡμῶσασιν Πειρητογῶσασιν. Καὶ τῶν ἡμῶσασιν Σολομῶν τῶσασιν πει-
 τῶσασιν. Καὶ τὸν ἐκκλησιαστικῶσασιν. Καὶ τὸ ἁσμα τῆς ἀσμάτων.
 Πῶσασιν τῶν ταῦτων ἔχει τῶν διάνοιαν, ἡμῶσασιν τῶν βιβλίων
 ἡ βέλπει. Εἰ ὁ μῆν ἑσθλα ταῦτα σινιδῶσασιν, ἑσθλα ἑσθλα
 ἀντιπῶσασιν δὲ ἑσθλα, ἀλλὰ τῶν θείων πιδματος πλήρης
 ἡμῶσασιν, ἵνα πᾶσιν ἀνθρώποις ἀναγνώσασιν πιδματικῶσασιν
 τῶν ἀφῶσασιν. Τὰ γὰρ τῆς ἀνομῶσασιν συγγραμματα, ἐστὶν
 θείων πιδματος, ἀλλὰ τῶν ἀνομῶσασιν πιδματος. Οἱ γὰρ κατὰ
 τοῦ πιδματος κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον, ἀγῶσασιν. Κα-

ἢ ἐπὶ εἰρήνῃ μακροθυμία. ἕως ὅπου ἀγαθωσύνη πῆσι
 ἢ περὶ τῆς Εὐαγγελίας. εἰς δὲ τὸ ἀγίου πνεύματος καρπός, ἢ
 ἐγκρατεία τοῦ ὀλοῦ πνεύματος καρπός ἢ ἀκρασία. ἀ-
 κρασίας δὲ ὑπόδειξις ὡς τὸς ἀπέχει τὸ ἀσμάτως τῆς ἀσ-
 μάτων τὸ σύστημα. Ὁρᾶτε τοίνυν ποῦ τὰ πῆς βλασφη-
 μίας χωρεῖ; κατὰ γὰρ τοῦ πνεύματος πνεύματος, ἢ κατὰ τοῦ
 Βιβλίου λαοδοξία τοῦ ματῆται. Τῆς γὰρ τούτου χάριτος ἐμ-
 πλοῦσθεῖς ὁ μακάριος Ἐσδοῦς διαφραζόμενος ἐπὶ τῷ Βι-
 βλίῳ ἀνευτάτο. Καὶ τοῦ το σπειδότες οἱ μακάριοι πατέ-
 ρες, ταῖς θεαῖς αὐτὸ γραφαῖς σωτηρίας. Πολλοὶ δὲ
 αὐτὸ τῆς παλαιῶν διερμηνεύσαντες. Ὅτι δὲ τοῦτο ἐφεξῆς μὴ
 πεποικότες ταῖς ἐκείθεν χεῖρας τὰ οἰκεία συγγραμμά-
 τω κατεκόμισαν. Καὶ οἱ μὲν οὖν οὐκ ἴσθαι Παλαιστίνος καὶ
 Ὀυεγῆως ὁ Αἰγύπτιος. Καὶ Κυπριανὸς ὁ Καρχηδόνιος, ὁ τοῦ
 Μαρτυρίου Στέφανου ἀναδυστάμιος. Καὶ οἱ τούτων πα-
 λαίτεροι, καὶ τῆς Ἀποστόλων πληπέστεροισι ἀλλὰ καὶ οἰκατ-
 ἐκείνους ἐν ταῖς Ἐκκλησιαστικαῖς διαπέδουσαι, πνευματικῶν
 ἔγνωσαν τὸ Βιβλίον. Βασιλείους τε μέγας τῶν δόξων τῆς
 παροικιῶν ἐρμηνεύσαν. Καὶ Γεργέσιος ἐκάτερος. Ὁ μὲν
 τῶν ἐκείνων συγγένηται. Ὁ δὲ τῶν φιλιππῶν ἀρχῶν. Καὶ Διό-
 δωρος ὁ γυναικῆς. Τῆς Ἀσσεβείας πνευματικός. Καὶ Γαλιῆς ὁ
 τοῖς ῥήμασι πῆς διδασκαλίας μέγας καὶ πῆμερον, πᾶσιν
 τῶν Οἰκουμένην δόξων. Καὶ οἱ μετ' ἐκείνους ἅπαντες.
 Ἦνα σπειλῶν ἔπω, καὶ τοῦ λόγου διαφύγω τὸ μήκος. Σωτή-
 ρος ἡμῶν τοῦ ἐκείνου τοσούτους, καὶ τούτους ἀνδρῶν δια-
 πύσαντες. Καὶ αὐτῶν δὲ τὸ πνεύμα καταφραζόμενος πνεύ-
 ματος, ταῖς οἰκείαις ἐνομίαις ἀκολουθεῖν. Μὴ πειθαρχῶν
 τῶν καλῶν ἐπιπέων, λογισμοὶ ἀνθρώπων δεῖλοι καὶ ἴσοφα-
 λῆσαι

λῆσαι ἐπιπέων αὐτῶν. Μὴ δὲ ἀκούοντας τοῦ μακάριου Παύ-
 λου ἀπειλῶν, λέγοντος. Ὁ πνευματικὸς πνεύματι τοῖς διαφρα-
 ζομένοις αὐτῶν. Καὶ ἐσοκλήθη ἢ ἀπυπέτος αὐτῶν καρδία. Διὸ
 ἡμεῖς μετὰ τοῦ μακαρίου Πέτρου βλασφημῶν. Πειθαρχῶν δὲ
 δεῖ μᾶλλον, ἢ ἀνθρώποις. Ἐρμηνεύω δὲ καὶ πνεύματι αὐτῶν. Εἰ ἐ-
 κείνους ἐν ὀνόματι τοῦ θεοῦ, ἢ καὶ μᾶλλον ἀκούειν, ἢ τὸ θεῶν
 κείνους. Ἦμας γὰρ οὐδὲν ἀμετα εἰ ἔδοξεν διὰ τοῦ πνεύ-
 ματος, καὶ ἡκούσαντες μὴ λαλεῖν. Ἦνα δὲ μὴ μόνον αὐτῶν
 ἢ καὶ φροντίζωμεν, αὐτῶν βλασφημῶν πειπέων. Πῆς
 ζήτησαν, πᾶσιν αὐτοῖς γέγονεν ἢ πῆς βλάβης ἀφορμή. Καὶ
 τῶν διωκτῶν αὐτοῖς εὐαγγελίαν, ἐν τῆς θεῶν γραφῶν πνεύ-
 ματι γέγονεν. Ἀνεγνώσαντες ὡς οἱ ματῆται πνεύματι.
 Καὶ ἀπὸ τῶν λαοῦ, καὶ φιλήματα, καὶ μισθῶν, καὶ
 καλῶν, καὶ ὀμφαλῶν, καὶ σαργῶν, καὶ ὀφθαλμῶν, καὶ ῥίνας,
 καὶ μήλα, καὶ νάρσον. Ἐ σαρκῶν, καὶ σμύνας. Ἐ ὅσα ἔπι-
 τα. Καὶ πῆς θεῶν γραφῆς ἀγνωστῶν τὰ ἰδιώματα. Οὐκ
 ἠθέλησαν διαδώσασθαι τοῦ πνεύματος ὑπερβῶν τὸ κά-
 λυμμα. Ἐ δὲ τὸς γινώσκοντες τὸ πνεύματι. Καὶ ἀνακαταμ-
 μῶν πνεύματι τῶν δόξων καὶ καί το πνεύματι. Ἀλλὰ
 σαρκικῶς νεοικότες τὰ εἰρημῶν, εἰς ἐκείνῃ τῶν βλασφη-
 μῶν ἔξοικισαν. Ἐ δεῖ δὲ αὐτῶν σπειδῶν ὅτι Ἐ τῆ παλαιῶν
 πολλὰ εὐαγγελίᾳ ἢ θεῶν λέγει γραφῆν, καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομασθῶν
 χεῖρα. Ἐ τῶν δὲ διὰ τούτου σημαίνει. Πῆς γὰρ τὸν βαβυ-
 λωνίον διαφραζόμενος. Οὐτε τὸ κύριον ὄνομα τέθεικεν, οὔτε τὸ
 κινῶν πῆς φύσεως. Οὐτε γὰρ Ναβουχοδοσορῶν ἡμασεν, οὔτε
 ἀνθρώπων πνεύματι ῥῶσεν. Ἀλλὰ φωνῶν. Ὁ αὐτοῖς ὁ μεγαλο-
 πῆξας, ὁ μακρῶς τῆς ἐκείνου, ὁ πληθὺς ὀνόχων. Ὁ ἔχει τὸ
 ἡγήματα ἐπὶ τῶν εἰς τὸν Λίβανον. Καὶ ἔλαβε τὰ ἴπικτα

πῆς κέδρου. Ταῦτα ἀχρηστὰ ἀπὸ ἀπέκτιστο. Καὶ οὐδέ τις
 πώποτε τὸν ἀστόν, ἀπέκτιστο, οὔτε τὸν λίβανον, λίβανον.
 Οὔτε τὴν κέδρον, κέδρον. Ἀλλ' ἀστὸν μὲν τὸν Βασιλέα,
 ἐπειδὴ ἔστι τὸ ὄνομα βασιλικόν. Μεγαλοπρόθευτος δὲ διὰ τὸ πλά-
 τος τῆς Βασιλείας. Πλάτος δὲ ἰσχυρὸς, διὰ τὸ πλῆθος τῆς στρα-
 τίας. Ἡ γῆμα δὲ αὐτὸν ἔχων ἔρρησε. Διὰ τὸ θείον ἰδίωμα
 ἀγροῦνται πεποικίαι αἰ εἰκόσιν. Λίβανον δὲ τὴν Γερου-
 σιλήμ παροργισθῆναι, διὰ τὸ διαπύδον τῆς πόλεως,
κὼν χαλεπμάτων. Ἀπαλά δὲ τὰς κέδρου. Τούτους ἀσβεβῆς,
 καὶ ἀσβεστὴν ἀσβεστέχωντας, ἔστι ἀξιώματι διαπεποντας. Καὶ
 ταῦτα οὕτω νοεῖ. Οὐ μόνον τῆς τὴν ἀσβεβίαν τρυφίμοι,
 ἀλλὰ καὶ Γουδαῖοι σύνθετοι, ἔστι παρ' ἑστέρων ἔστι σαρκικώτερον
 τοῖς θεαῖς νοῦ συγγράφας. Καὶ ὁ μαρτυρῶν τὸν παρ' ἑστέρων. Δια-
 νοεῖται ὁ λίβανος τοῖς θυραῖς σου. Καὶ καταφαγέτω πῦρ τοῖς
 κέδρου σου. Ὁλοῦν ἔτω πίσυς, ὅτι πέπλωκε κέδρος. Καὶ οὔτε
 λίβανον νοῦ μὲν τὸν λίβανόν, οὔτε κέδρος τὰς κέδρους. Οὔτε
 πῦρ τὸ πῦρ. Οὔτε πίσυς τὰς πίσυς. Ἀλλὰ πῦρ μὲν πάλιν τὸν
 Βασιλευσίν, ἐν ὁ Γε' ἔκτιστο, ἀστὸν παροργισθῆναι. Λίβανον δὲ
τὴν Γερουσίαν. Κέδρος δὲ, ἔστι ἰδίωμα πλούτου βουδονίμους,
 καὶ ἐν ἀξιώματι λαμπρῶν ἰδίων. Πίσυς δὲ, ἔστι τούτων
 ἰσοδότητος. Διὰ ἐτάγει ὁλοῦν ἔτω πίσυς, ὅτι πέπλωκε κέ-
 δρος. Ὅτι μεγάλως μεμίσθως ἐλάττωσαν. Καὶ τὴν δὲ
 πάντα κατὰ λέγειν, ἔστι τρυφίμοι, ἢ θεία λέγειν γερουσίαν. Γε-
 ἔλλα τοῖσι κατὰ λέγειν. Φέρε δέξω μὲν τὸν ἰδίωμα ὅλων
 θεῶν, ἔστι τὴν πάλιν ἀξιώματι τῆς ἰδίωμα Γεδάων πλῆθος δια-
 λαμπρῶν, καὶ ταῦτα εἰς ἰδίωμα μελῶν κεχηρῶν, ὁποῖος ὁ
 Σολομῶν κατὰ ταῦτα τῆς νύμφης συγγράφω ἐχρησάτο.

ὅτι φησὶ τοῖσι κατὰ λέγειν τὸν Γε' ἔκτιστο ὁ ἰδίωμα ὅλων θεῶν. Ἰε' ἀν-

ἰδὲ ἔρρησε.

ἰδὲ ἔρρησε. Διὰ μίσθως τῆς Γερουσίαν τοῖς ἀντιμαῖς αὐτῆς.
 Καὶ ἐρεῖς, τὰδε λέγει ἀδωνάι κύριος τῆς Γερουσίαν. Ἡ
 ῥίζα σου καὶ ἡ γῆρας σου ἐν τῆς Καναάν ὁ πατήρ σου Ἀμ-
 μαράϊος. Καὶ ἡ μήτηρ σου Χεθία. Καὶ ἡ γῆρας σου ἐν ἡ
 ἡμέρα ἐτέχθης ὁδὸν μὴτι ὁ ὄμφαρος σου. Καὶ ὅσα ἐδὴ-
 σαν ὅδον μαστὸς σου. Καὶ ἠὲ ὕδατι ὅσα ἐλάττωθης εἰς σω-
 πείαν. Οὐδὲ ἀλλήλισταθης. Σὺ δὲ ἐφείσασθε ὁ ὄφθαλ-
 μὸς ἰδίω σου, τὸ ποῖσασθε ἐν ἐμὸν πάντων τούτων, τὸν πα-
 θῆν ἡ ἰδίω σου. Καὶ ποῖσασθε ἐν ἐμὸν πάντων τούτων, τὸν πα-
 θῆν ἡ ἰδίω σου. Καὶ ἀπ' ἐρρίφης ἰδίω παροργισθῆναι τὸν πεδῆς
 τῆς σκολιότης τῆς ἰσχυρῆς ἐν ἡ ἡμέρα ἐτέχθης. ἔστι δὴ ἰδίω
 ἰδίω σὺ καὶ εἶδοντα πεφουρῶν ἐν τῶν αἵματι σου. Καὶ ἐ-
 παιθεῖ ἐμὸν τὸν αἵματός σου ἔστι πλῆθος κατὰ τῆς ἡ ἀνάτα-
 λῆ τὸν ἀγροῦ. Δέδικασθε καὶ ἐπληθύνθης, καὶ ἐμεγα-
 λύνθης. Καὶ εἰσθήθης εἰς πόλεως πόλεων. Οἱ μαστὸς σου ἐ-
 νεβώθησαν. Καὶ ἡ θεία σου ἀνέτειλε. Σὺ δὲ ἡς γῆμα
 ἀρχημονάσα. Καὶ δὴ ἰδίω δια τῆς καὶ εἶδοντα. Καὶ ἰδίω κα-
 ρῆς σου καὶ καρῆς καταλύοντων. Καὶ διεπέσσα τὰς πῆ-
 ρηγάς μου ἰδίω σου. Καὶ ἐλάττωσε τὴν ἀρχημονίαν σου.
 Καὶ ἰδίω σου. Καὶ εἰσθήθης ἐν διαθήκη μετα σὺ, λέγει
 ἀδωνάι κύριος. Καὶ ἐξήνομοι. καὶ ἐλευσάσε ὕδατι. ἔστι δὴ
 πλῆθος τὸ αἷμα σου διὰ τῆς καὶ ἐχερίσσε ἐν ἐλαίω. καὶ
 ἐδουσάσε ποικίλα. καὶ ἐδουσάσε Ἰάκινθον. καὶ ἐξω-
 σπασε βύσσω. καὶ ἀσβεβῆ ἰδίω τῆς τελεχάπια. καὶ ἐκὸς-
 μπάσασε κόσμω. καὶ ἀσβεβῆ ἰδίω τῆς κατὰ τὰς χεῖ-
 ρας σου. καὶ ἐδωκα ἐνώπιον κατὰ τὸν μυκησῆ σου. καὶ τῆς
 χείρας σου ἰδίω τὰ ὄψα σου. καὶ Στέφανον καυχῆσῆς ἰδίω
 τῶν κεφαλῶν σου, καὶ μετ' ὀλίγοις, σεμίδαλι καὶ μέλι, ἔστι

ἔλεον

22 ἔλεγε ἐφ' ἑαυτῆς, καὶ ἔχρησεν κατὰ τὸ σφῶδρον. καὶ ἐξήλθε ἄνω
 23 μα ἐν ταῖς ἡμέραις ἐπὶ τῆς κάλλιας σου. καὶ μετ' ὀλίγα πάλιν.
 24 καὶ ἔχρηστο μετὰ πάσαις τοῖς κακίαις σου λέγει ἀδω-
 25 καὶ κλέμει, καὶ ἀκαθάρματα ἐπ' αὐτῆς οἰκημα πορνικῶν, καὶ
 26 ἐποίησας σαυτῆς ἐκείνομα ἐν πάσαις παταγῶν, καὶ ἐπ' ἀρχαῖς
 27 πάσαις ὁδοῖς, ἀκαθάρματα τοῖς πορνείαις σου, καὶ ἐξέπορνευ-
 28 σαι ἐπὶ σὺν ἡμέραις Αἰγύπτου. Γένοιτο μορφοῦ τοῖς ἡμέραις με-
 29 γαλεσάρας, καὶ πολλαὶ καὶ ἐξέπορνευσας τὸν παρρηγί-
 30 σαυτε. καὶ μετ' ὀλίγα πάλιν, καὶ σὺ ἔχρησες ὡς πόρνη συνά-
 31 γματα μισθώματα. Ἡ γυνὴ ἢ μοιχῶν ἢ ἐπὶ τὸν ἀν-
 32 δεραυτῆς εἰς ἀλλοτριούς, ὁμοίωσι, ἢ ὡσαύτως τοῦ ἀνδρός
 33 αὐτῆς λαμβάνει σαμισθώματα. καὶ πᾶσι τοῖς ἐκπορ-
 34 νήσασιν εἰς αὐτὴν, ~~καὶ ὡσαύτως μισθώματα~~. Σὺ δὲ
 35 ὡσαύτως μισθώματα πᾶσι τοῖς ἑταίροις σου, καὶ ἐφ' ὁρ-
 36 τῆς αὐτῆς τὸ ἔρχεσθαι ὡς ἐπὶ σὺν κικλήσθην ἐν τῇ πορνείᾳ
 37 σου, καὶ ἔχρηστο ἐν τοῖς διεσπαρμένοις ὡσαύτως τοῖς γυναικῶν
 38 ἐν τῇ πορνείᾳ σου. Ἐπὶ ἐξῆς τοῦ αὐτοῦ ἔδωκε ὑπάρχουσα. Τί
 39 ἂν εἶποιεν οἱ τοῦ ἄσματος ἤβ' ἄσμάτων βλασφημοῦντες
 40 τὸ σύγγραμμά, καὶ ἀκαθάρτως αὐτὸ ἰδοὺν τοὺς ἄγγελοι. Τοιαῦ-
 41 τα, καὶ ἐν τῇ παιδείᾳ διαθήκη πρὸς τῆς Ἰουδαίων πληθύνος δι-
 42 εῖσκοντες εἰρημῶν. Ἰδὲ γὰρ καὶ ἐν ταῦτα μασὶς καὶ ὁμοφα-
 43 ρὸν καὶ σέβην, καὶ χεῖρας, Ἐρίνας, Ἐῶτα, καὶ κάλλος. Ἐἀ-
 44 γρίπην. Ἐ ἀσέλγην, Ἐ συνάφην ἀδελφικῶν, καὶ πάντα
 45 ὑπὸ τῷ θεῷ ἤβ' ὅλων εἰρημῶν, Ἐ σὺ δὲν εἶ το κοσμήτως ἀ-
 46 ναγκαστικῶν. Οὐ δὲ τὸ σκοπτικόν τὸ πεθόμεθα γράμμα-
 47 τι. Ἀλλ' ὅτι; τούτου γρόνθου, τὴν τοῦ πνεύματος ἐρῶν-
 48 τῶν ἀδελφῶν. Καὶ ὑπὸ αὐτῶν φωνῶν ὁμοῦ πνευματικῶν ἐν
 49 λαμβάνουσιν τὰ τοῦ πνεύματος. Καὶ ἀναγίντες ὡς τὴν
 50 ἱερωσα-

1 ἱερωσαλήμ λέγοντος τοῦ θεοῦ. Ὁ πατήρ σου Ἀμορραῖος, καὶ
 ἢ μήτηρ σου χεφαία, οὐ φουκίω, ἀλλὰ γνωμικῶν κοσμή-
 συγγένων. Κατὰ γὰρ φύσιν τοῦ Ἀβραάμ ἦσαν ὀπίστοι.
 Ὁς ἐκ τοῦ Σημ κατήγε τὸ γένος. Κατὰ δὲ τὴν τοῦ ἀπόκου
 μοχθηρίαν, τὴν γῆν τοῦ ἀκαθάρτου συνέβαλε Χαναάν.
 Διὸ καὶ τὸν πατέρα Ἀμορραῖον, τὴν δὲ μητέρα λέγει εἰ-
 ναι χεφαίαν. Παιδὲς δὲ οὗτοι τοῦ Χαναάν. Ὡς γὰρ τὴν πορ-
 νείαν ἐμμοσάσαντο, τὰ πᾶν ἔλαχον τὴν συγγένειαν. Διὸ καὶ ὁ
 μακάριος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, τοῖς ὡσαύτως αὐτὸν ἐξελλυθῶσαν
 ἔλεγε. Γενήματα ἐχιδνῶν. τίς ὑπὸ ἐδείξεν ἡμῖν φονεῖν διὰ
 τῆς μελλούσης ὀργῆς; Ποιῶσθε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετα-
 νοίας, καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς ὅτι ἡμεῖς ἔσμεν ὡσαύτως τὸν
 Ἀβραάμ. Καὶ ἐπὶ τὸν Ἀβραάμ ἀρχοῦσας, χιτήματα
 ἐχιδνῶν ἀσσητηγόρουσες, δια τὴν τῆς πορνείας συγγένειαν. Καὶ
 αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τοῖς εἰρηκόσι, ἡμεῖς πατέρες ἐχιδνῶν τὸν Ἀ-
 βραάμ. Ἀπεκρίνας τὸν λέγον. Ἰμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμεῶν τὸ
 διαβόλου ἐστέ. Καὶ δεκνὸς τὴν αἰτίαν, ἐπάγει. Καὶ τὰ ἔργα
 τοῦ πατρὸς ἡμεῶν θέλετε ποιεῖν. Καὶ δηλῶν ὅποια; Ἐκείνος φη-
 σὶν ἀνθρωποκτόνος ἡμεῶν ἀπ' ἀρχῆς. οὕτως τοιγαροῦν, Ἐ ἐν ταῦ-
 θα ὁ εἶς ὅλων ἐφη θεός, ἢ βίβ' αἰσού καὶ ἢ γῆσός σου ἐν γῆς Χα-
 ναάν. Ὁ πατήρ σου Ἀμορραῖος, καὶ ἢ μήτηρ σου χεφαία. Εἶ-
 πα δὲ δεκνὸς τὴν ἐν Αἰγύπτῳ διαγωγῆν τὴν ἀτημέλειαν, καὶ
 ἀκαθάρτων, οὐ δὲ μασὶς ἢ ἔξωρῶν ἐν ἢ ἡμέρα ἐτέλεθον φωνῶν.
 Οὐκ ἔδοσαν ἔσθ' ἡμας σου. Τροπικῶς καὶ ἔσθ' ἡμας σου, καὶ
 ἔσθ' ἡμας σου ὡσαύτως φωνῶν. Ἐπαθὴ ἔδος ταῖς παρθένοις
 παρθένοις ἡμας σου ἀτημελείσθαι. Διὸ Ἐ δὲ ἱερωσαλήμ
 Περσῶν φωνῶν ὁ θεός. Μὴ ἀπλήσεται νόμφη τοῦ κόσμου
 αὐτῆς; ἢ πρὸς τῆς σφραγίδος αὐτῆς; ἀτημελοῦται
 50 δὲ τοῦ-

δὲ τούτων παρθένοι τοῖς οἰκείαις κρυφαῖς δρέσκον βυλόμε-
 ναι. οὐ δὲ μᾶλλον Ἀπμελείας τε τύχηκε μετὰ τὸν πῆν ἐν Αἰγυ-
 πτῷ παροικίας κρηρὸν ἢ Γεδαίων πληθύς, οὐ δὲ τῆς πῆς δρέπης
 μορίων ἐφορῆσαν. Εἰκότως φησὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐτέλεθες ὅσα
 ἐδύσαν ὄντ' ἡμῶν. Τουτέστι τὸ ἱερτικὸν πῆς Ἰουχῆς μό-
 ρων. Τὸ ἑὺ ἱερτικὸν γάλακτος ἤμυκκον Ἀπμελείας ὅσα
 ἤξωτον. ὥστε εἰς κρηρὸν βρέξαι τοῖς μετὰ ταῦτα, τοῖς διδα-
 σκαλίας τοῖς θηλάς. Καὶ Ἀπμύριον τῇ τρηπῇ, οὐδὲν φησὶν
 ὅσα ἐλύσθης. τουτέστι πῆς Αἰγυπτιακῆς εἰδωλοατρείας ὅσα
 ἀπώσω τὸν ρῦπον. Ἀλλὰ καὶ οἶονεῖ τελεθεῖσα καὶ πῆς δυ-
 λείας ὁκείνης Ἰεληθούσα, ἐπ' φέρεται τὰ τοῦ τόκου σημεῖα.
 Μὴ σπολυσαρμῆν, ἀλλὰ τὸν μητρώον περικερδῆν ρῦ-
 πον. Ἀκαρῆθας ταῖς ἐπέχει. Ὅσα δὲ εἰς ἡλίθθης. Ὁ-
 κρηρ ἔθος ταῖς μαιαῖς κρηρ φέρεται τοῖς βρέφειν. Καὶ τού-
 το δὲ κατὰ ὄντ' ἡς ἀλληγορείας νόμος νόσων. Ἀλλὰ
 εἰ δότες τῷ πυθμᾶκῶν σῶσαι, καὶ τῷ θεῷ διδασκα-
 λίᾳ τῷ διασφύσαντ' αὐτὰ σαπιπῆται, καὶ σῶα φυλάττου-
 σαν. Διὸ ὁ κύριος ἔλεγε τοῖς μαθηταῖς. Ἐχρηστέρας
 καὶ πάλιν. Ὑμῶν ἔσθ' ὁ ἄλλος πῆς γῆς. Καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ
 δὲ δεικνύοντι οὐ δὲ μίση θυοῦ ἀνὸν εἰδὼν κρηρ φερμέ-
 νου. Ὅπως νοομῆν τὸ, ὅσα ἐτ' ἡμῶν ὁμοφάθ' ἑσθ'. Επει-
 θὴ γὰρ οἶονεῖ ρίζα τοῦ ἐμβείου, κατὰ ὄντ' αὐτὰ δει-
 νούς ὁ διαφωθὲς ἑσθ' ἔχει. Δι' αὐτὸ γὰρ ὡς διάπνος ρίζης δρέ-
 νεται τῷ τρωφῶν, καὶ αὐξεται καὶ τελευτᾷται. Εἰ κῶπος ἐν
 ταῦθα τῷ Γερουσαλήμ, ἔφη μὴ τεμῆσθαι. Ὡς ἔξ Αἰ-
 γυπτοῦ μὲν τελεθεῖσα. Ἐπ' δὲ τῷ Αἰγυπτιακῶν εἰδωλο-
 λατρείᾳ δεικνύοντι. Καὶ ἐν τῇς μητρώας τῶν, τῷ πο-
 τρηῶν ἐκείνῳ ἐκλάσθη τρωφῶν. Καὶ ὁπλῆθον ἑπὶ σὲ φησὶ,
 καὶ εἰδον-

καὶ εἰδοντὲς πεφραμῶν ἐν τῷ αἵματί σου. Σημῆαινα δὲ τοῖς
 τοῖς εἰδῶν κρηρ φερμένας θυοῖας. Καὶ εἰπάθ' ἐν τῷ αἵ-
 ματί σου ζωὴ πληθύνουσα. Ἐπειδὴ σπερματῆται μὲν αἰ-
 τοῖς θύω. Αὐτῶν δὲ θύω ὁμοφάθ' ὅσα αὐτῶν θυοῖας
 δεικνύον, ἀλλὰ τῇ ὁκείνῳ ἀσθενείᾳ σπυκατοβύων. Καί-
 ρας φησὶ θυοῖας καὶ αἵμασι; Μὴ τοῖς δαίμασι θύω, ἀλλ' ἐμοὶ
 κρηρ φέρεται τοῖς θυοῖας. Ἀνέχομαι γὰρ μὴ δεικνύον τῆς θυ-
 μάτων, σοὶ ποταχῶδες πεφραμῶν εἰδῶν σπυκατοβύων.
 Διὰ τοῦτο φησὶ ἐν τῷ αἵματί σου ζωὴ πληθύνουσα. Ὅτω
 νόσων μὲν τὸ, οἶμασι τοῦ ἀνορθώσθου. Ἀπὸ τοῦ καθήκοντος
 κρηρ φέρεται διὰ τῷ πολλῶν ἀκαρῆθου, καὶ ἀκαρῆθου. Καὶ
 τῷ πῆς τὰ εἰδῶν μόνον. Ἀπμελείας πῆς τῶν τυχόν-
 τας ἀνορθώσθου. Καὶ οἶονεῖ πῆς θύω ἐχρῶντο. Διὰ τὸ δὲ
 τῷ ἑπὶ τὸ βέλπον μεταβολῶν, καὶ τῷ ἑπὶ τὸ ἀνω ὁρ-
 μῶν. Καὶ πῆς ἐγκρηστῆτας τῷ κῆπον. Καὶ ἡ φῆς ἑσθ' ὄν-
 τ' ἀνέταλε. Τουτέστι κόσμου πῆς τῶν ἐσσημῆν, Ἰεραφῆς
 ἐχρηκας τελεθας κοσμησῶν διωκαρῆθας. Σὺ δὲ ἴσθ' ἡμῶν
 καὶ ἀκαρῆθου, οὐδέπω γὰρ νόμος ἐδέδοτο, οὔτε σπυκατοβύων
 κρηρ φέρεται. Οὔτε τὰ κρηρ φέρεται ἔθνος κρηρ φέρεται. Διὸ
 ἐπὶ τῷ. Καὶ ὁπλῆθον διὰ τῷ, καὶ εἰδῶν σε. Καὶ ἰδὼν κρηρ φέρεται
 καὶ κρηρ φέρεται κατὰ τῶν ὄντων. Ἀπὸ τῶν ὄντων ἐχρῶν γὰρ μου.
 Καὶ Ἰσραηλῆας κρηρ φέρεται σπυκατοβύων. Διὸ διηπέτασα πῆς κρηρ φέρεται
 μου ἐπὶ σὲ. Καὶ ἐκάλυψα τῷ ἀκαρῆθου τῷ. Ση-
 μαίνει δὲ διὰ τῷ πῆς κρηρ φέρεται, τὰ ποικίλα κρηρ φέρεται.
 Τῷ Γερουσαλήμ. Τῷ Περσηταῖς. Τῷ δημαγωγῆθου. Τῷ
 Βαβυλωνίᾳ. Τὰ δαίματι. Τὰς ἀρρήτους ὁκείνας ἀνορθώσθου.
 Καὶ ὁπλῆθον. Ἐπὶ σαφῶς ἐστὶν εἰδῶν ἐν τῷ τῷ μεγάλῳ
 Μωσῆτι τῷ κρηρ φέρεται. Ἀπὸ γὰρ φησὶ εἰς τὸν οὐρανὸν τῷ
 Β 2 καὶ εἰδον-

χαίρειν, καὶ ἐμὴν μίαν τὴν θεῶν μου. Καὶ ἐπὶ ζῶ ἐγὼ εἰς
 τὸν αἰῶνα. Καὶ πάλιν. Ἀγγέλιος ζῶ ἐγὼ καὶ τὴν ὀνομασίαν μου.
 Καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα κύριου πᾶσαν τὴν γῆν. Διὸ τῆς γε-
 γημιῶν αὐτῆς ἔρκων ἀναμιμνήσκει, καὶ φωνῶν. Ὡς μουσάσει
 καὶ εὐπλόησον ἐν διαθήκῃ μετὰ τοῦ, λέγει ἀδωναὶ κύριος,
 καὶ συνθήκῃ μετὰ τοῦ ἡμῶν γεγῶλυται. Καὶ περιχρῶσα
 γεγραμμένας παρακολούθησον, αἰετέσαι ἐν νόμοις ἔχοντα
 σημαίνοντας, ὡς αἰ ἀσφαλαῖς τὰς κεφαλὰς πεινθήσας, καὶ
 πῆς οἰκείας ἐκ βληθείση, καὶ τῆς ἐπιπλοῦς ἀποσπείθειση, καὶ
 ἀπελθούση γυμνὴ ὡς περὶ εἰσληλυθίας. Σὺ γὰρ οὐ δὲν τῆς γὰ-
 μῶς ἀποσπείνεισας. Ἐγὼ δὲ καὶ ἐρῶ παρὰ μὲν Ἰσραὴλ ἔθνος,
 καὶ ἀλλοῦ ἐσπείνειν δὴ ἑσπείνουσα. Καὶ γυμνὴ οὖσαν ἡμῶν
 οὖσα. Καὶ ἀκόλαστον ὄσαν, ἐξ ἧς ἔκλυον ἀποπίνκα σὺν μα-
 σουδῶν. Διὸ ἐπάγει. Καὶ ἐσπείνησον ἐν διαθήκῃ μετὰ τοῦ λέγει
 ἀδωναὶ κύριος. Καὶ ἔχοντες. Καὶ ἐλουσάσε ὑδάτι. καὶ
 ἀπέπλυμα τὸ αἵμασιν διὰ τοῦ. καὶ ἔχειράτε ἐν ἐλαίῳ.
 καὶ ἐνδύσάτε ποκίλια. καὶ ὑπενδύσάτε ὑδάτι. Καὶ
 ζῶσάτε βύσσῳ, ἢ τὰ ἐξῆς. καὶ ταῦτα δὲ ἐσμαδαῖν ἀ-
 κελβῶν, ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ τῶν Μωϋσῆος συγγραμμάτων.
 Ἐκείνος γὰρ τὸν ἱερατικὸν κατακθάρζει κόσμον. καὶ τὸ
 ἄγιον ἐλαῖον πῆς χεῖρας ἐπὶ τοῦ θεοῦ τῆς ὄλων διαχ-
 θεῖς πῆς κατασκευῆς τὸν τῆσον. Οὕτω νοήσωμεν τὰ ψέλ-
 λια τῆς χειρῶν. ἢ τὸ καταθήμα τοῦ τραχήλου. καὶ τὸ
 ἐνώπιον τοῦ μικτοῦ, καὶ οὐδὲν περὶ χίτους τῆς ὤτων. καὶ
 τὸν Στέφανον πῆς κωχίσεως ἐπὶ πῆς κεφαλῆς κειμένης.
 Ψέλλια γὰρ χειρῶν, τὴν περὶ πικρὴν δρετὴν ὀνομάζει.
 Τραχίλους δὲ ὤτων, τὴν τῆς θεῶν λογίαν ἀκρόασην. Ὡς
 ἔχουσα δὲ, καθάπερ ἡ ἀκοὴ τοῦ τραχίλου. Καταθήμα
 δὲ τοῦ

δὲ τοῦ τραχήλου. Τὸν πῆς σωτέρας κόσμου ἐκ τῆς ἡγεμονί-
 καὶ λάμπουσι, ἢ τῆς καρδίας ἐπακαταύεται τῆς τοῦ τραχήλου
 Ἰζηρημένη. Ἐνώπιον δὲ ἐκ μικτοῦ κέρων. Τῶν θεῶν νό-
 μων τὸν χαλῶν, ἐκ μεταφορῆς τῆς ταύρων τῆς οὐτως ὑπὸ
 τῆς βουλαῖς ἀγομένων. Καὶ γὰρ διὰ τοῦ Ὡς τῆς Προφήτου,
 τοιαῦτα πάλιν φωνῶν ὁ θεός. Ὡς δὲ μακρὴς ποιησῶσας πα-
 ρεῖσται Ἐφραῖμ. Καὶ πάλιν. Ἡ κοῦσα φωνῶν Ἐφραῖμ
 οὐδὲρ σπείνει. Ἐπαίδουσας με κύριος, καὶ οὐ κεπαυδῶλυ.
 Ὡς περὶ μάχος ἐκ ἐδιδάχθην. Διὸ ἀναγκῶν τοῦ τού-
 του χαλῶν ἐδεδίθη, ἵνα πῆς ἀπὸ τοῦ φορῆς διὰ τῶν κω-
 λῶνται. Οὕτως νοήσωμεν. Τὸ ποικίλον δὲ αὐτὸ ἀποσπείνει
 ρυθῶν οἰκίμα. Ἐπειδὴ οἶον τῆς θεῶν σπείνει, καὶ τούτου
 ἀνδρα ὀνομάσασας τῆς ποιητῶν ἡρώσθη δαυμονίων, καὶ τού-
 τος ἐδιδάματῶν. Καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χροηγῶν μα-
 αὐτῆς ἔθνος, τούτοις ἀποσπείνει. Διὰ τοῦτο ἐπάγει, ἢ ἐπὶ
 δεχθῶν πάσης ὁδοῦ ὑποδόμησας τῆς πορείας, καὶ ἐλυ-
 μῶν τὸ κάλλος. Καὶ ἀπάγει τὰ σκέλησιν παντὶ παρε-
 δῶ, τὴν πῆς ἀκόλασις ὑπερβολῶν διὰ τῶν ἀσφαλαῖν.
 Οὐ γὰρ τοῖς σπείνει μῶν ἐχθρῶν. Ἀλλὰ πάντος σὺν πα-
 εἰδῶν ἐφελκόμεν, ἀκόλασις ἐμίγησιν. Μίξιν δὲ πάλιν
 ἐν ταῦτα ἀποπίνκα, τὴν τῆς ἐδιδῶν θεοῦ ἀπαείν ὀνομάζει.
 Δεῖ δὲ Ἰζηρησῶν ὁ ποιῶν ὀνομασίαν ὁ τῆς ὄλων θεός ἐρεθίσα-
 το, τὴν πῆς ἐδιδῶν ἀπαείν ἀμετεῖαν σημαῖν βουλόμε-
 νος. Διὰ τῆς γὰρ τὰ σκέλησιν παντὶ παρεδῶ. Καὶ ἐπλήθυ-
 νες τὴν πορείαν τοῦ. Καὶ Ἰζηρησῶν ὁ πῆς σὺν ὑπὸ Αἰγύ-
 πτου σὺν ὁ μαρτυρῶσας, σὺν μεγαλοσφάκους. Πάλιν ἐν
 ταῦτα πῆς τὸ ἐδιδῶν ἀπαείν μέγεθος, καὶ ἀσφαλαῖς τὴν
 ὑπερβολῶν, τοιαῦτοις ὀνομασίαν παρεδῶσιν. Καὶ ἐκ ἐχθρῶν
 ὡς πύγη

ὡς πρὸς τὴν σωτηρίαν τῶν μισθώματων. Ἡ γυνὴ ἢ μοιχῶμενος
 ὁ μοιχῶν. ἢ τῶν τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώ-
 ματα, πᾶσι τῶν ἐκ πορνείας αὐτῶν, καθ' ἑαυτὴν μισθώ-
 ματα. Καὶ οὐ δέδοκας μισθώματα πᾶσι τῶν ἐξ ἑαυτῆς ἔσθ.
 Καὶ ἐφόρηξες αὐτῶν τῶν ἐρχομένων πρὸς σὲ κυκλῶν ἐν τῇ
 πορνείᾳ σου. Καὶ ἐγγύετο ἐν σοὶ δις ἑκατόμβη πρὸς τοὺς γυ-
 ναῖκας ἐν τῇ πορνείᾳ σου. Καὶ διὰ τούτων πάλιν ἐσημάνεις, ὅτι
 πρὸς τοῦ θεοῦ λαμβάνοντες, καὶ οἶνον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον,
 καὶ πρὸς βραχίονα, καὶ βίβλας, καὶ μάχαιρας, τῶν ἐκείνων τοὺς θυ-
 σίας πρὸς σὲ φέρων. Τὸν μὲν θεὸν ἀπειμάζοντες, οὐ ταῦτα
 τοὺς δόξας ἐπιγύχθον. Τοῖς δὲ μὴ δὲν πάποτε παρεργηκόσιν.
 Οὐδέρου μόνον πρὸς ἐξέου, ταῦτα πρὸς φέροντες. Καὶ μισ-
 θῶν τῶν μοιχῶν δεύοντες, καὶ οὐδὲν δὲ πρὸς αὐτῶν οὐ λαμ-
 βάνοντες. Τούτῳ ὁμοίως τῶν πρὸς τῶν Προφῆτῶν ἱερειῶν.
 Νεὺ μὲν γὰρ φησὶ ἐμοίχουτας τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον. Νεὺ
 δὲ εἴπῃ τοὺς ὁδοὺς ἐκείνας πρὸς δοκοῦντες αὐτῶν αὐτῶν κο-
 ρυφῶν ἐν ἐξέμῳ μόνῳ. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Ἡσαίας. Πῶς
 ἐγγύετο φησὶ πρὸς, πᾶσι πιστῶν. Ἡ πληρὴ κείσεως. Ἐν
 ἢ δικαιοσύνη ἐκωμῆθη ἐν αὐτῇ. Νεὺ δὲ φονδαῖ. Καὶ αὐ-
 θῆς. Πῶν φησὶ τὸ Βιβλίον τούτου τοῦ λόγου σου, τῆς μητέρας
 ἡμῶν. ἢ πῶν ὑποχρέως ἂν, πρὸς αὐτῶν ἡμῶν. Ἰδοὺ τοὺς ἀ-
 μαρτῶν ἡμῶν ἐπεσθῆντε. Καὶ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἃς ἀ-
 πέσειλα τῶν μητέρων ἡμῶν. Καὶ ἢ δὲ πάντα λέγειν ταῦτα διὰ
 τῶν Προφῆτῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων λεγόμενα. Ἀπόρη
 γὰρ ἢ ταῖς εἰρημῶν διδάσκει ἡμῶν, ὅπου δὲ νοῦν τοὺς θείας γρα-
 φῆς. Μὴ τῶν γραμμάτων μόνον πρὸς σὲ φέρωντας, ἀλλὰ καὶ
 τῶν πᾶσι δεικνύοντων ἀνεπιδογόντας, ἐν τῆς παλαιᾶς τοῦ
 ὡφους, εἴπῃ τῶν ἡμῶν πορνῶν ἡμῶν, ἢ τῶν πρὸς σὲ τῶν ἀσ-
 ματος

ματος τῶν ἀσμάτων Βιβλίου. Καὶ τοὺς διεψυμένους, καὶ
 βλαβερούς ἐκείνας δόξας καταλιπόντας, τοὺς ἀγίους πατό-
 ρων ἀκολουθήσωμεν. Καὶ νοήσωμεν μίσην ἡμῶν ἐν
 τῶν πρὸς διαλεγόμενων. Καὶ μάθωμεν πρὸς τῶν ἀγίων
 Ἀποστόλων, τίς ἐστὶν ὁ νύμφιος, καὶ τίς ἡ νύμφη. Διδάσκει γὰρ
 ἡμᾶς, καὶ ὁ θεοτάτος Παῦλος, οὕτως γράφει. Ἡμεροσά-
 μιν ὑμᾶς ἐν ἀνδρὶ ποιηθένῳ ἀγγίλῳ πρὸς τῶν Χει-
 σῶν. Καὶ τῶν μὲν ἡμῶν ἐκ πολλῶν λέγει συγκεκρωμέν-
 ῶν. Ἡμεροσάμιν γὰρ λέγει ὑμᾶς, οὐ σὲ. Ὡς εἶναι διπε-
 νόπι τοὺς δισθεῖς, καὶ τελείας ἐν δέσπῃ ψυχῆς. Νύμφιν
 οἶδεν ὁ θεὸς λέγει τῶν Ἐκκλησιῶν. Νυμφίον δὲ, τὸν Χει-
 σῶν ὀνομάζει. Καὶ ὁ μέγας δὲ Γαβριὴλ λέγει πρὸς ἡμῶν τὸ
 τέλος, καὶ τῆς χάριτος τῶν δεχθῶν. Ὁ μέσος τοῦ παιδα-
 γωγοῦ, καὶ τῶν ἑσθῶν διδασκάλου. Ἐφ' οὗ ἡσπῶ τὸ σῶμα,
 ἐδέξατο. Ὁ ἔχων φησὶ τῶν ἡμῶν, νυμφίος ἐστίν. Ὁ δὲ
 φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἐστὶν καὶ καὶ ἀκούων αὐτῶν τῶν λέγων, χα-
 ρεῖ χαίρει διὰ τῶν φωνῶν τοῦ νυμφίου. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ κί-
 εος, νυμφίον ἑαυτὸν ὀνομάζει. Τῶν Φαρισσαίων αἰτίασι-
 μῶν οὐδὲν ἱερὸς Ἀποστόλων ἄς μὴ τῆς θείας, ἐπήγαγε λέ-
 γων. Οὐ δύναται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφίου τῆς θείας, ἐν ὅσῳ με-
 τ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νύμφιος. Ἐλθόντων δὲ ἡμερῶν, ὅτ' αὐτῶν δε-
 σθῶν ἀπ' αὐτῶν ὁ νύμφιος, καὶ τῆς τῆς θείας. Οὐ κοῦ
 νοήσωμεν, ἡμῶν μὲν τῶν Ἐκκλησιῶν. Νυμφίον δὲ τὸν
 Χεισῶν. Νεανίας δὲ τοὺς τῆς νύμφης ἐπομένους δισθεῖς μὲν
 ψυχῆς, καὶ νεανίας. Οὐδέπω δὲ τῆς νύμφης τῶν δεσπῶν
 μμπατῶν, καὶ τῆς τελειότητος ἡμῶν. Ἐπ' ὅπως
 μὲν τῆς νύμφης, νύμφαι δὲ οὐ πρὸς σὲ φέρωνται. Ἐχει δὲ τὸ
 ἀγῶμα, καὶ ἑτέρος πᾶσι τῶν νυμφῶν σωθῶν. Οὐς εἶτε

Αγγέλους ἐποίησεν, τῶν δεσποτικῶν ἀποστάγματι διακονή-
 ζας, καὶ τὴν νύμφην διακοσμοῦντας. Εἶτε Ἀποστόλους
 Ἀγγέλους καὶ αὐτοὺς τοῖς δεσποτικοῖς νόμοισιν ὑπερεξέν-
 ζας, τοῦ πῆς ἀληθείας οὐχ ἀμαρτῆσαι σκοποῦ. Ἐμοὶ δὲ
 δοκεῖ μάλλον Ἀγγέλους εἶναι. Ἐπιδοῦ τὰς τετελειωμένας
 ἐν ἁγίῃ ψυχῆς, αὐτῶν νοεῖν τὴν νύμφην τὴν θεῖαν ἡμᾶς
 ἐδιδάξε λόγια. Οὐδὲν δὲ Ἀποστόλων, καὶ Προφῆτων τελειό-
 τερων. Διὸ μάλλον ἐμοὶ δοκεῖ Ἀγγέλους εἶναι, ὅσοι τὴν νύμ-
 φην ἠδαικονοῦντες, καὶ τὴν νύμφην θερηκτικῶν ἐπουδακό-
 τας. Εὐερίσομυρ γὰρ καὶ διθύς τὸν νυμφίον τελεθῆς, χα-
 ρεθρὸν Ἀγγελικῶν γυναικῶν, καὶ ἀφραυδῶν. Καὶ ὑμνοῦ-
 ζα καὶ βοῶντα, Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῶ, ἔστι γῆς εἰρήνη, ἐν
 ἀνθρώποις διδασκία. Καὶ αὐτὴ δὲ πρὸς τὴν ἁγίαν. Ἐπεὶ μὲν δὲ Ἀγ-
 γέλους δικήσασιν. Καὶ τὸ Γωσιφῆ Ἀγγέλους. Καὶ τὴν εἰς
 Αἰγύπτου φησὶ φυγῆν, ἔτι δὲ ἐκείθεν ἐπίνοδον πρὸς τέτα-
 χῶς φάνεται. Καὶ μετὰ ὅσων κατὰ τοῦ διαβόλου ἀγῶνας,
 Ἀγγέλους πρὸς ἐλδόντες δικήσασιν τῶν ὑπερῶν ἢ μετέωρος
 ἀσθενείας ἀγωνισαμένω, ἔτι τὸν ἀγωνιστῶν κατὰ πρὸς ἄσπασιν.
 Εὐζημοῦντες. Ἀνυμοῦντες. Περεπόμενοι. Καὶ ἐν τῶν
 κληρῶν δὲ τοῦ πάσης, Ἀγγέλους παρῆσασιν, τὸν ἀνθρώπων ὑπε-
 ρείδοντες. Καὶ τὰ τὰ φῶ Ἀγγέλους πρὸς ἐδιδόντες ἐμύρ-
 τῶν αὐτῶ τὴν ἀνάσασιν. Καὶ ἡ νῆα εἰς ὅσων οὐρανῶς ἀνε-
 λήθη, Ἀγγέλους τοῖς Ἀποστόλοις ἐλεγον. Ἀνδρες Γαλιλαῖοι, τί
 ἐσκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὐτὸς ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφ-
 θῆς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανόν. Οὕτως ἐλδύσεται πάλιν. Διό-
 μοι δοκεῖ ὅσων πρὸς τὴν νύμφην ἦσας, τὸν ἡμέτερον Ἀγγέλους εἶ-
 ναι, τοῖς τοῦ νυμφίου νόμοισιν ὑπερεξένζας, ἔτι τὴν νύμ-
 φην πᾶσης κηδεμονίας ἀγαθῶν. Καὶ τῶν δὲ πρὸς πᾶσι ἀ-
 ναγῶν,

ἡμεῶν, ὡς τῆς τοῦ Σολομῶντος ἐδιδάχθημεν εἶναι συγ-
 γράματα. Τὰς παρημίας. Καὶ τὸ ἐκκλησιαστικόν. Καὶ
 τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων. Καὶ αὐτὸν παρημίας, τὴν ἡδονὴν
 ἀφελαιμὸν τοῖς βουλομένοις πρὸς ἐξουσίαν. Ὅδε ἐκκλη-
 σιαστῆς, τῶν ὁραθῶν Ἐμελιθῆ τὴν φύσιν, καὶ τοῦ παρῶν-
 τῶν τοῦ μάτῶν ἐκ δίδασκει. Ἰνα μαθόντες αὐτῶν τὸ
 ἐπιπρῶν, ὡς παρῶν κατὰ φρονησῶν. Καὶ τῶν μελλόν-
 των ὡς μύροντων ἁπλοημῶν. Ἰὸ δὲ ἄσμα τῶν ἀσμά-
 των, τὴν μουσικῶν συνάφαιμὸν τῆς νύμφης ἔτι τὸν νυμφίον δι-
 δάσκει. Ὡς εἶναι τὴν πᾶσιν τοῦ Σολομῶντος πρὸς ἡμε-
 τῆς. Κλίμα κἀπὸς πρὸς ἐξουσίαν ὅσων βαθμῶν. Τὸν
 ἡδονῶν, τὸν φυσιογνωμῶν, καὶ τὸν μουσικῶν. Διὸ γὰρ τὸν οὐρανῶν
 πρὸς πᾶσι τῆς ἀσθενείας, καθαρῶν κατὰ πρὸς ἡμε-
 τῆς ἀγῶν πρὸς τῆς τὴν διάνοκην. Εἰ θ' οὕτως κατὰ πρὸς ἡμε-
 τῆς πρὸς τὸν μάτῶν, καὶ τῶν δοκῶντων τερπῶν τὸ ἁπλοη-
 ρων. Καὶ ἐν τῶν ὅσων ἀναπῆλῶν, καὶ τὸν νυμφίον ποθῆ-
 σαι, τὸν τὸν ἀνάσιν ἐπηγελαμῶν ἀγαθῶν. Διὸ τὸτο καὶ
 τῆς τῆς τέκαται, τὸ Βιβλίον τὸτο. Ἰνα ὁδὸς τῆς βασιλῆων,
 ἔστι τὸ τέλειον ἔλδοι. Ἡ γὰρ μὲν δὲ τὸν σοφὸν Σολομῶντα
 ὑπερὸ τοῦ πατῆρος αἵτε δὴ Προφῆτου. Καὶ μεγάλου Προφῆ-
 του, ἐδιδάχθημεν, ταῦτα συγγεγραμένω. Ἡ κοῦς γὰρ αὐ-
 τοῦ πᾶσι ἀδονῶς, παρῆσιν ἡ Βασίλειον ἐκ δεινῶν ἑνὸς ἡμα-
 ρτῶν διαχρῶσιν, πρὸς βελημῶν πρὸς κλημῶν καὶ πάλιν.
 Ἀκασιν θ' ἡμεῶν ἔτι, ἔτι κἀπὸν τὸ ὅσων. Καὶ ἁπλοημῶν τῆ
 λαοῦ ἑνὸς, καὶ τὸ ὅσων τοῦ πατῆρος ἑνὸς, καὶ ἁπλοημῶν τῆ
 λαοῦ τοῦ κἀπὸν τοῦ πατῆρος ἑνὸς. Ὁ πᾶσι ἔστι κέλιος ἑνὸς. Ἀμέλει
 πῆς μερῶν ἔτι τῶν ἀτελῶν ἐπὶ τὴν ἡμεῶν ἐκ ἁπλοη-
 μῶν αὐτῶ τὴν ἀνάσιν. Μόνοις δὲ πῆς εἰς ἀνδρας τῆ

λῦσι, καὶ συνίεναι διωκόμενος τοὺς κερυμμένας, καὶ πῶδοι μα-
 πικῶς νοῦσαι τοὺς γεγραμμένας, ἀναζητῶσαι κελ. βδοσι. ε. καὶ
 πανσάδρου τοῦ ζυγομαχίαν, ἐντε Προφητικῶς συγέγρα-
 πῆαι τὸ Βιβλίον, ἐντε μεμαδικῶς ἀπὸ τοῦ πατρῶς, ἀ ἐδιδά-
 χθη διδάσκει, πῆς Ερμηνείας ἀ' ὡμίετα. Τοῦτον οὖν ἐν-
 τ' ὁμορφῶς ἀσκαλέταντες, μὴ κλεπῆ ἡμῶν, κατ' ἰσοεῖν
 ἐπι τοῖς πατράσιν εἰρημένον ἐν ταῖς ἡμετέρας ὄρεσιν ἔρμη-
 νείας. Ὁμολογῆ μὲν γὰρ καὶ ἡμῶς παρσκαίεται τοῖς ἀφορμαῖς
 ἀσκαλέται πῆς σταφύλας. Ἐστὶ δὲ τοῖς τὸν, οὐ κλεπῆ, ἀλλὰ

κληρονομία πατρώα. Καὶ τοὺς μὲν παρσκαίενων εἰλ. φθ-
 τες, πῆδεσιν, τοὺς δὲ αὐτοῖς ἐπέσδοσύντες, πῆς ἰδε-
 μῶν. Ἐ τοὺς μὲν ὡς διαπλάτες εἰρημένα ἰσπῆ-
 σιωντέ μῶν, τοὺς δὲ ἐν τῶν ἡμετέρας
 δόσῶν, διδραμῶν, Ἐ δὲ ἰσπῆ-
 ἀνεξέσῶν πόνων, Ἐ δὲ
 ἀρῆσιν οἱ μῶν
 τοῖς

ἐπὶ δὲ ὁμορφῶς ἐσομῶν. Διὸ οὖν δόσῶν οὖν ἡμετέρας
 μαρπουμένους πόνους, ἀσκαλέται μὲν, διχῶς ἡμῶν
 ἀντιδῶναι τῶν πόνων. Εἰ δὲ ἔσῶν ἀκρίβης
 ἡ ἔρμηνεία φανείη, τὸν γὰρ
 πόνων ἀποδέξασθαι, Ἐ
 τὰ λείπονται δι-
 δασάτω-
 σαν.

ΕΤΕΡΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΤΑ

Παροροσῆ τοῦ ἀσμάτος τῶν ἀσμάτων. Συλλεγεί-
 σα δὸς τῶν ἐς τὸ τοῦ Ερμηνεῶν, τοῦ ἀγίου Γε-
 γοῦ Νείου. Τοῦ ἀγίου Νείου, καὶ τοῦ
 ἀγίου Μαξίμου :-

Ἐ Παιδὴ καὶ τὰς παρσκαίεις, καὶ τὸν Ἐκκλησιαστικὸν Σαλο-
 μῶν ἦσεν, ἐν μὲν ταῖς παρσκαίεις, ἀσκαλέται μὲν
 δὸς τοῦ κακοῦ. Προφητικῶς δὲ ἀπὸ τῶν ἀγίων, καὶ παι-
 δαγωγῶν ἰδικῶς. Ἐν δὲ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀποδεδεικνῶν τῶν
 παρσκαίτων τὸ Μάταιον. Καὶ τῶν παιδῶν ἀπερσκαίεν. Ἐ
 ἐν παιδῶν Φυσικῶς, ἐξ ὧν ἡ ἀσκαλέται ἀγαπῆ ὀφίεσται.
 Οἷα κινῶντων ἀσκαλέται τὸ ὄντως ἀγαπῆ δὸς τοῦ νομιζομένου,
 τὸν πόδον ἡμῶν :-

ΕΤΕΡΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΣΜΑ

τῶν ἀσμάτων, Ἐξηγησῆς ἀπὸ τοῦ ψελλοῦ δια-
 σίχων πολιτικῶν :-

ΤΟΥ ΦΕΛΛΟΥ ΣΤΙΧΟΙ:-

Επίπερον το φιλημαθές το συν ὡσε φησίζες.
 Ἐρωμωδὸ θείου γλίχεται τὴν ξέλιον καὶ ποικίλιν.
 Τοδ τῆσ ἀσμάτων ἀσματος ἔξῆρπον καὶ γῶσιν.
 Ἰδοῦσαι τῶ θεοπίσματι πεπδόντες αὐτοκροσῶν.
 Καὶ τὰς ἐλπίδας θείων καὶ τὸν ἔσποτόν πάντων.
 Δηλοδῶν τὴν ἔξῆρπον πᾶσαν σοι τῆσ ἀσμάτων.
 Ἐν ἀπλοσέρως λέξοσι καὶ κατημαξέθμερον.
 Ο γδ Περσῆτις Σαλομὸν ἐπείθερος ἐμῆνος.
 Ο παῖς τυχεράων τῶ Δαβίδ, ἀλλῆλα τῆσ ἑδ, Ουδείου.
 Τρεῖς σιωεργὸν καὶ ἑνὰ ἐν βίβω πρᾶγματείας.
 Ἡ μὲν καλεῖται νεσχεῖς τοῖς πασι παρομία.
 Ἐχουσα παιδθωσινδῶν, παιδῶν ἐπαρεθῶσες.
 Καὶ τῆσ πρῶτῶν σιωεχῶς, καὶ θείας ὑποδῆκας.
 Ἡ δέπως Ἐκκλησιασῆς κένληται τοῖς ἀνθρώποις.
 Το Μάτμιν ὀδᾶπικουσα τοδ παρῶν βίου.
 Ἡ δέγε τρεῖσ σιωεχῶς ἐμῆνος πρᾶγματεία.
 Αὐτῆ τυχεράει δέπωσα τοδ ἄσμα τῆσ ἀσμάτων.
 Τὸν τρέπον καταγέλλοισι ποικιλοτῶσων ἄγων.
 Τῆσ τελευτῶσως αὐτῆσ ἑνὸς τῆσ ἀνθρώπων.
 Ἀλλῆς ἐν ἰχίματι πῶ σεννὸν νυμφεσολίας.
 Σοφῶς γδ ὑποπῆσι τὸν μὲν Χεσῶν νυμφίον.
 Νύμφω δέ πάλω τὴν ψυχὴν ἔρωσαν τῶ νυμφίου.
 Καὶ πρῶτον μὲν ἔρωσ δῆθεν τῶ τῶ νυμφίου.
 Καὶ σῶς ἐμῆνος χεσῶσ ἀντιπρῶτον τᾶχα.
 Ἐχει δέ φεῶσες καὶ ἑνὰς ἀπὸ τῆσ Ἐκκλησίας.
 Ἀλλᾶ πρῶτῶσθε λαποῦν σῶγε θεῶ τῆσ ὄλων:-

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΜΑΡΚΑΡΙΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ.

Ἐρωμῶσα εἰς τὸ ἄσμα τῆσ ἀσμάτων:-

Ἐπειδὴ τῆ θεία θαρρήσωντες χεσῶσ, τῆσ Ἐρωμῶσας τοδ
 Βιβλίου τούτου κατεδαρρήσων. Φέγε πῶσων
 ἀπάντων αὐτῶ τῶ Βιβλίου τὴν σῶ-
 γεσφῶν ἔξῆρπον τῆσ θειοπῆσ
 ἑσῆσων μὲν:-

Ἄσμα ἀσμάτων, ἔστι τῶ Σαλομῶν:-

Καθῆσων τῆ δῆποτε ὄσων ἄσμα. Ἀλλᾶ ἄσμα ἀσμά-
 των αὐτῶ σῶσων γέσων ὁ σοφὸς Σαλομῶν. Ο γδ οὐ
 δέ ἐμῆ καὶ μάτμιν ὑπὸ τοδ θεῶν πῶσματος ἐνεργῶν μιν
 λέγεται. Δῆλον τῶσ σῶφροσιν καὶ ἀσθεβεία κερσημῶσ
 καθεσῆκε. Τούτου δέ ὅπως ἔχοντος, σοπιπῶσων πῶσ
 ἔσκεν ἄσμα ἀσμάτων, ἀλλῆσων ἄσμα τῶτὸ καλεῖται τοδ σύγ-
 γεσμμα. Πολλὰ μὲν οὐδ ἄσματα, καὶ Ψαλμῆς, καὶ Ὑμ-
 νους, καὶ Ὀδᾶς, σῶσῶτε τῶ μακαεῶ Δαβίδ, καὶ σῶσῶ τοῖς
 σῶσ αὐτῶ καὶ μετ᾽ αὐτὸν Περσῆταις διεσκομῶν εἰσημῶσ
 καὶ συγεσσμῶσ. Καὶ Μῶσῶσ τῆσ μὲν ὁ μέγας ἦσε πῶσων
 μὲν ὀδῶν τῶσ Ἰσραηλῶν, ἠ ἦκα ἠ δᾶλασῶσ διαιρεθῆσῶσ,
 αὐτῶσ μὲν τῶσ Ἰσραηλῶν, ὁδὸς ἔχῶσ, τῶσ δέ Αἰγυπτῶν
 τῶσ. Δουτέρῶν δέ ὀδῶν ἦσαν διχασῶσ ἦσων τὴν Ἰσρα-
 ῆλ.

φρέαλο.

Φράσπ. Τείτιω δὲ ἢ τῶς θείας ἔξηγησάτο δάεας, ἔ τῆς ἀγνώμονος γνώμης τοῦ λαοῦ κατηγόρησε. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Δαβίδ. Τὰς μὲν Ἰσραηλίτας ἦσαν ὑμῶν. Τοὺς δὲ Ἰσραηλίτους. Καὶ οὗ μὲν θεοῦ, οὗ δὲν ἐσπεύεις. Οἱ δὲ σοφὸς Σαλομων, σοὶ Ἰσραηλῶν αὐ δὲ θεοῦ, ἀλλ' Ἰσραηλαίμων ἄσμα συγχεῖται. Τὰ μὲν γὰρ Ἰσραηλίτικα ἄσματα, δηλαδὴ τῶν πολεμίων κατόλισπ, ἔ τῶν αἰχμαλώτων λύσι. Ὡς τὸ αὐτανεῖον πολέμουσ μέχεσ τῶν πέριπτον τῆς γῆς. Τόσον σιωτρίφει, ἔ σιωτάσει ὅπλων. Καὶ θυροῦσ καὶ καυσεὶ ἢ πυεὶ. Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅπ ἐγώει μι ὁ θεός. Ἰψωθίσουμι ἢ τῶς ἐδνεσι, ἢ ψωθίσουμι ἢ τῆ γῆ. Σημαίνει γὰρ ἢ τῶν πολεμίων τῶν πολεμίων σιωτρίφεισ, ἔ οὗ ἐπ' ἐμῶνσ πάλαι τελευτάσασ ἀνελπίσας ἐλδθερώσασ, ὑφ' ἐαυτῶν ἐποήσατο. Καὶ τῶν τῶν πάντων ἐκόντων ἀνεδύσατο Βασιλέσμι διό φησιν. Ἰψωθίσουμι ἢ τῶς ἐδνεσι, ἢ ψωθίσουμι ἢ τῆ γῆ. Τοῦτῶν ἐσὶ ἔ τὸ πάντα τὰ ἐσθι κρηθήσατε χείρας. Ἀλλοιάξατε τῶ θεῶ ἢ φωνῆ ἀγγελιασσεῶσ, ὅπ κῦεῶσ ὑψισοσ φοθεροῦσ Βασιλέσ μέχεσ Ἰσραηλ πᾶσθι τῶν γῆσ. Καὶ πάλω. Περίζωσαι τῶν ῥομφαίανσ ἢ τῶν τῶν πολεμίωνσ δυνατῆ. Τῆ ὄραμῆπῆσθι, ἔ τῶν κάλλιστου. Καὶ ἔντειε καὶ κατδουδοῦ καὶ Βασιλέσ. Καὶ αὐθισ. Ἄρασε πύλασ οἱ ἀρχοντεσ ὑψῆ, ἔ ἐπάραθητε πύλασ αἰώνια, ἔ εἰσελθῆσεται ὁ Βασιλέσ τῆς δόξης. Κῦεῶσ κραταῶσ ἔ δυνατῶσ, κῦεῶσ δυνατῶσ ἢ πολέμου. Ἐν μὲν οὖν ὅτῶσ τοῖσ ἄσμασιν τῶν νίκωσ τῶ Βασιλέσ οἱ Προφήται διεξίασ. Καὶ Ἰσραηλ τῶν αἰχμαλώτων αὐτῶν ὑμνεσθιν ἐλδθεῖα. Τὸ δὲ ἄσμα τῶν ἄσματων, τὸν γάμον αὐτῶν διαγοῖται. καὶ τὸν αὐτῶν τῶν ὑμνῶν ἐξῶτα διαγοῖται.

Νύμφῶν

Νύμφῶν δὲ πᾶσ ἀγοῖσιν οὗ ἢ ἐμῶνσ τοῖσ ἄσμασιν τῆσ αἰχμαλωσίασ ἀπαλλαγῆσ. Καὶ τῆσ ἐλδθεῖασ τετυχηκότασ, καὶ πᾶσ πικρῶσ θέντοσ τῶ Βασιλέ. Καὶ ἄλλωσιν τῶν διεγεσῶν τῶν μήμωσ ἐγκρίτασ. Καὶ πολλῶν αὐτῶν ἐνοῶσ καὶ σοφῶν Ἰσραηλῶν κῦεῶσ, καὶ διανεσῶσ αὐτῶν ἰσομῆσ. Εἶτα τῶν ἀνωδωσ μῶσ πικρῶσ ἀνοῶσ πῆσ ἐσθιν ὁ Βασιλέσ τῆσ δόξης σιωτρίφεισ, καὶ αὐ δὲ πᾶσ βραχὺ μῶσιν ἡμέροσ, χλωσθῶσ δὴ αὐτῶσ σιωτρίφεισ ἀνεχομῆσ. Τοῦτῶν χείρασ ἄσμασιν ἀσμάτων καλεῖται τῶ τὸ Βιβλίον. Σημαίνοντεσ τῶν ἰσομῶσ ἐκείνα τὰ ἄσματῶ δια τῶ τὸ ἄσμα γεγῆσται. Καὶ ἐκείνα πᾶσ τῶσ λέγει. Ἰστω γάρεσιν τὸ κεφάλωσιν τῶν ἀσμάτων. τῶσ θείασ φιλοφροπίασ ὁκορῶσ. Ἡ ἀρῆτοσ ἀγαθῶσ. Οἱ ἀμέτῆτεσ εἰλεσ. Οἱ ἀσάμῆτεσ οἰκτοσ. Ἡ ἀφοροῦσ ἀγάπη, τὸ ἀνεχεσθῶσ τῶν ποικίλῶν καὶ πλάσλῶν καὶ δημιουργῶν, καὶ κῦεῶσ, καὶ θεῶν, καὶ πασ ὄτῶν, καὶ αἰ ἐσ αὐτῶσ ἐχρόσ, τὸ πῆλῶν τῶσ ζωῶν καὶ πασθῶν, καὶ φθαρτῶν, καὶ ἀγῶμῶσ, καὶ ἀρχεσῶσ μῆ μῶν ἀπυλλάσασ θάνατου καὶ διαβολικῆσ τυραννίδασ, ἀλλὰ καὶ ἐλδθεῖσθῶσ ἀνοῶσθῶσ. Καὶ μῆ μῶν ἐλδθεῖσθῶσ ἀποφῶσ, ἀλλὰ καὶ ὑψῶσ καλασῆσται. Καὶ μῆ μῶν τῆσ πᾶσθεσθῶσ ἀνοῶσθῶσ χείρασμα, ἀλλὰ καὶ ὑμνῶν πᾶσ ἀγορῶσται τῆ καὶ ποιῶσ. Καὶ ὑμνῶν πᾶσ ἀπῆσθῶσ σιωφροσύνησ αὐτῶ. Καὶ ἔνα μῶσ πᾶσ σιωφροσύνησ. Ἡ ὑμνῶν καὶ ἔνα μῶσ πᾶσ πᾶσ ἀνοῶσθῶσ. καὶ γῆσθῶσ αὐτῶ σιωφροσύνησ. καὶ τῶσ φῶσ. καὶ πόμα. καὶ ὄδῶσ. καὶ θυροῦσ. ἔ ζωῶσ. καὶ φῶσ. καὶ ἀνάσασιν. Ἀλλὰ γὰρ φησῶσ, Ἰσραηλ μῶσ ἀνοῶσθῶσ, ἢ ὑποσφαιγῶσ, ἢ τῶν δάλλωσιν καὶ ἄσ μῶσ ἐν, τῆσ θείασ φιλοφροπίασ ἐφῶσθῶσ.

κέσθαι λόγῳ τῶν μυστῶν. Διὰ τοῦτο τοίνυν ἄσµα ἄσµάτων
περὶ παρεβίβεται τὸ Βιβλίον, ὡς τὰ μέγ' ὡς πῆς ἑὸς θεὸς ἀγα-
θός τις εἶδη, διδάσκων ἡµᾶς. Καὶ τὰ ἐνδοξαία καὶ ἀδύτα,
καὶ ἀγία πῆς θεός, ἡµῖν φιλοδουραπίας ἀποκαλύψων µυσ-
τήσια: ~

Τ Ω Ν ΤΡΙΩ Ν Α ΤΙ Ω Ν Π Α Τ Ε Ρ Ω Ν :

Οἶον τοῦ ἀγίου Γεωργίου Νότου, καὶ τοῦ ἀγίου Νείλου,
καὶ τοῦ ἀγίου Μαξίμου. Εἰς τὴν Πηγαφίω
τοῦ ἁσµατος τῆς ἁσµάτων :-

Τ Σµα ἁσµάτων τῶν Σαλαµῶν ἀναγέγραπται, τὸ δηλῶν
τὸν πατῆρα τὸν νυμφίον Χριστὸν ἀγαπῶν τὴν ἐκκλησίαν αὐτῆς
Ἐκκλησίας, ὡς ἡ πῆς διὰ τῆς παρημιῶν περὶ τρηπῆς ἔδωκεν
τρηπῆς. Καὶ πῆς διὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ τῆς περὶ τρηπῆς κα-
ποτηγνώσεως, ἀδοξασίαν αὐτῶν τῶν νυμφῶν Χριστῶ τῶν ἀείνων κἀ.
ὅπτε ἡµῖν εἰρήνη διὰ τοῦ θεοῦ γέγονε καὶ ἡµᾶς δι' αὐτῆς κα-
πῆλλαξε τὰ ἴδια Πατέρι. Καθ' ἴδιον ἀγαπῶν τὴν νυμφὸς αὐ-
τῶν τῶν πιστῶν Ἐκκλησίας. Μνηστωγῶν αὐτῶν Θεολο-
γικῶς νόµῳ πιδματικῶ ἐν τῇ Ἀποκαλύψει τῆς ἀεὶ αὐτῆς
μυστηρίων, ἡν περὶ τῶν ἐπιμορφώσθησε διὰ τῆς παρημιῶν,
καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικῆς παιδαγωγῆσις καὶ παιδύσις ἡθικῶς-
τε καὶ θυπικῶς. Ἡ αὐτῆς περὶ τῆς θεοῦ πατῆρα τῶν Ἐκκλη-
σίας, διὰ τῆς ἁσµατικῶ νόμου καὶ τοῦ Φυσικοῦ. Ὡν τὰς δυ-
νάμεις Σαλαµῶν ἔντε τὰς παρημιῶν, καὶ τῶν Ἐκκλησια-
στικῶν, ἦσε, καὶ διὰ τῆς ἐν πάσῃ τῇ γραφῇ καὶ τῇ κτίσει συµβό-
λων, ἀναγωγικῶς παιδύσθησε, ἐντὶ ἀεὶ περὶ τῆς ἀσµατος καὶ κτί-
σεως λόγους, κακῶν τῶν διδάχθησα τὰ πατῆρα αὐτῶν τῶν
νυμφῶν

νυμφίου φίλτατος βούλεται. Λοπόν τελευτήσων τῶν παρ-
αὐτῆ τοῦ θεοῦ λόγου κατὰ τὴν ἔσφακον τοῦτου οἰκοδομῆς,
νόµῳ πιδματικῶ διδάχθησιν, ἀμέσως διὰ γὰρ τῆς αὐτῶν κολ-
ληθῆσα, καὶ πιδµα ἐν χροιάσῃ καὶ τῶν ἡµῶν αὐτῆς χηµα-
πίται : Φέρε τοίνυν ἐπ' αὐτῶν ἐλθοῦν ἁσµατος τῆς ῥηµάτων
τῶν Ἐρμηνείων: ~

Κέρδων, τοῦ ἁσµατος: τῆς ἁσµάτων :-

» Φιλοπάτωµε ἀποφιλημάτων ἁσµατος αὐτῆς.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Τ Αὐτὰ ἡ ἡµῶν λέγει περὶ τῆς ἁσµατος τῶν νυμφῶν Πα-
τερι. Ἡκουσε γὰρ καὶ τῆς τῶν Ἀβραάµ τῶν Πατριάρχων
δοθεισῶν ὑποσχέσεων, καὶ τῆς τῶν Ἰακώβ ἐν διλογίαις περὶ-
ρήσεων. Ἡκουσε καὶ τοῦ μεγάλου Μωσέως ἀεὶ αὐτῆς περ-
θεασίσθησε. Ἡκουσε καὶ τῆς Φαλαγγῆς τὸ κάλλος αὐτῆς
καὶ τὴν δυνάμειν διηγουµένων. Ὡς αὐτῶν γὰρ ἐσθὴ καλλεῖ,
αὐτῆς ἐντὶ τῆς ἀνθρώπων. Θεεῖ αὐτῆς χάρις ἐν χείλεσίν σου.
Διὰ τοῦτο διλόγησέσε ὁ θεός εἰς τὸν αἰῶνα. Πειλίψου
τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν κροτάφον σου διαιετέ. Τῇ ὑπερόπ-
πίσου καὶ τῶν κάλλει σου. Καὶ ἔντεινε καὶ κατὰ δουδῆ, καὶ Βασι-
λιδε, ἔνεκεν ἀληθείας καὶ περὶ τῆς καὶ δικαιοσύνης. Ἐθι-
δάχθη ὅτι καὶ θεός ἐστὶ, καὶ ὑπὸς περὶ τῆς ἀνθρώπων. Οὐτῆς αὐτῆς ὡ-
εῖς καὶ διπρῆπῆς. Ὁ ἴσως γὰρ ἑὸς ὁ θεός εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Γὰρ βδοσ ἀδύπτης ἡ γὰρ βδοσ πῆς Βασιλείας σου. Καὶ
Ἡσῆσις βδοσ. Τίς ἐστὶ ὁ παρὰ γὰρ ἡµῶν ἔξ ἑδῶν. Ἐρῆθη-
μαί γὰρ πῶν αὐτῆς ἐπιβουρῶν. Οὐτῆς ὑπὸς ἐν τῶν ἐσθῆ, βδοσ μετὰ
ἰχθῶς πολλῆς. Διδάχθησα τοίνυν τοῦ νυμφῶν τὸ κάλλος.

τινὲς ὄμιλον. Τὸν πλοῦτον. Τὴν Βασιλείαν. Τὸ κράτος, ἔκατό πάντα ἔχει τὸ αἰδῖον. Τὸ ἀνάλεθρον. Τὸ ἀτελεύτητον. Γμίρεται ἰδεῖν τὲ αὐτὸν καὶ ἀσπίθησαι αὐτὸ καὶ τὰ πτωματικά αὐτοῦ δόξασθαι φιλημάτα. Ἀλλὰ μηδὲς τῶν χαμαὶ γήλων καὶ ἀσπιθήσων, δόξῃ τῆς φιλημάτων ἀσπιθήσων πλῆθῆσθω. Σκυπέτω δὲ ὡς καὶ ἐν τῷ μυσικῷ κωμαθῷ τῶ νυμφίου τὸ μέλη δεξιόχρῳ. Κατὰ φιλοφθῶν τὲ καὶ ἀσπιθῶσόμεθα. Καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀσπιθήσων τῇ καρδίᾳ. Καὶ οἷον ἀσπιθήσων πῶν φησὶν ὀμέθα νυμφῶν, καὶ αὐτὰ σπείναι ἢ γύμεθα. Καὶ αὐτὸν ἀσπιθήσων αὐτῶν, ἔκατό φιλεῖν. Τῆς ἀγάπης ἀσπιθήσων τὸν φόβον κατὰ τὴν θείαν γραφῶν. Τοῖνυν ἢ κίμφῃ ὑπὸ αὐτῆς φιληθῆσαι καὶ νυμφίον. Μοικουχὶ λέγουσα ὡς τὸν τῆς κατ' ἐρεῖν. Πέμψον μοι τὸν μονογυμῶσθον ὡς τὸν δέσποτα πατέρα. Τῆς γὰρ μάλλον ἢ ἐκείνῳ θέλεις ἀκούειν, πάλαι αὐτὸν ἀναμύσει, πάλαι ποτὶ. Ἐκαμον αὐτῆς τῆς Ἐπιστολῆς δεξιόχρῳ. Διὰ Πάτερων καὶν. Διὰ νυμφῶσθῶν. Διὰ Προφῆτῶν. Οὐκ ἐπιφέρει τὸν ἔρωτος τὴν φιλίαν. Πῦρ ἐστὶν καὶ φθῶν, καὶ φλεγόμενον ἐν τοῖς ἐγκαταίμασιν. Διὰ πάντων μοι τῶν Προφῆτῶν ὑποχρῆσθαι ἀσπιθήσων. Καὶ αὐτῶν δὲ τῆς ἐμπεδοῦσθαι τῆς ὑποχρῆσθαι ἰδέσθαι. Ἰποχρῆταί μοι διὰ τοῦ Δαβὶδ. Διὰ τοῦ Ἰερεμίου. Διὰ τοῦ Ἡσαίου. Διὰ τοῦ Ἰεζεκίου, καὶ Ζαχαρίου καὶ Δανιὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν Προφῆτῶν, ἀσπιθήσων καὶ τὸν γάμον ἀσπιθήσων. Οὐκ οἶδας δὲ αἰνῶσθον μέλλει καὶ ἀσπιθήσων ποδοσθῶν. Εἴπε μοι διὰ τὸ Ὀσπῆ. Καὶ μὴς δόμοισε ἐν δημοσίῳ. Καὶ ἐν κίματι καὶ ἐν ἐλέει, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς. Καὶ μὴς δόμοισε ἐνπίσει, καὶ ἀσπιθήσων τὸν κίματι. Εἴπε μοι διὰ Ἡσαίου. Ἐφῆν

ἄσπιθησων ἢ ὑποχρῆσθαι. Ἐφῆν καὶ βόσθον ἢ ὡς ὡρίσθαι. Ὅπ' πολλὰ τοῦ τέκνα τῆς Ἐρήμῳ μάλλον, ἢ τῆς ἐχρῶσθαι τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἀναμύσει κατ' ἐκάσθον ἡμέρῳ τυχρῶν ἐφῆν ἐμπεδοῦσθαι τῶν ὑποχρῆσθαι. Ταῦτα αἰνῶσθαι λέγουσα: ~

Τῶν τειχῶν Πατέρων:-

Φιλοφθῶμε δόξῃ φιλημάτων ὁμάτας αὐτῆς. Ἔγω αὐτοῦ δὲ αὐτοῦ τῶν ἀσπιθῶσθαι ὑποχρῆσθαι αὐτοῦ τῶν βουλιῶν διδασχῶσθαι. Λόγος καὶ τρέπος τὸ σπείναι ὑποδεκνῶν μοι: ~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:-

Ἔγω αὐτοῦ δὲ αὐτοῦ τῶν ἀσπιθῶσθαι ὑποχρῆσθαι αὐτοῦ τῶν βουλιῶν διδασχῶσθαι. Λόγος καὶ τρέπος τὸ σπείναι ὑποδεκνῶν μοι: ~

λείδω, και απει το μεγαλυ Μανουσας φων. Ο'π μαλλον
 ελετο συγκαταχαισθαι πα λαω τοδ θεου, η αεθς κμεθν
εχ εν αμαρτίας δπταλωπ. Μαιζονα πλοδ τον η γησάμυρος
 τψ Αιγυππου θησαυρων τον ονειδισμον τοδ Χεσωδ. Απε-
 βλεπε γδ εις τιω μισθαποδοσση. Πισα κατέλπει Αιγυ-
 ππου, μη φοβηθείς τον θυμων τοδ Βασιλέως. Τον γδ ασεα-
 τας, ως ορθων ουμρτέρεσε. Και απει πάντων δε ο μωδ τψ α-
ζιων τψ εν η παλαια διαπερψαντων, ριαυτα φση. Και
 ουτοι πάντες μαρτυρηθέντες δια της πίσεως. Ουκ ουμοισαν-
 το τιω επαγγελισμω τοδ θεου απει ημωη και ηπώη ασεβλε-
 ψαυμωρου, ινα μη χωρείς ημωη τελειωθώσιν. Και ο κύριος
 δε εν τω εεργίς Ευαγγελισίους βιαυτα αεθς εδν Αποσολους
 φση. Πολλοι Πεσφήται και Βασιλείς και δικαιο επεθυμι-
 σση ιδαν α βλέπετε, και οκ ειδον. Και ακούσαι α ακουετε,
 και οκ ηκουστω. Υμωη δε μακαίσει οι οφθαλμοι ο'λε βλέ-
 πουσι, ε πο ατα υμωη οπ ακουει. Και αεθς Γεδαίεις δε δια-
 λεγόμενος ελεθη. Αβραάμ ο Πατρι υμωη επεθυμισεν
 ιδαν τιω ημερω τιω εμωη, ε ειδε ε εχάση. Και Συμεων δε
 ο πρεσβυτης ερημαπίσθη μη ιδαν θάνατον, εως αν ιδη τον
Χεσωδ κωείω. Τεχθέντα βίνω και εις τον νεον ανενεχθέν-
 τα, δεξάμυρος τε εν χερσιν φων. Νωδ δωρ λυεις τον δε λω-
βω δεσποτα καπα το ρημα εον εν ειρήη. Ο'π ειδον οι οφθαλ-
 μοί μου το σωτηριόν σου, ο η τοίμασας καπα αεθσωπον πεί-
 των τψ λαων. ε πο εχης. Δηλοϊ βίνω ως θείας υποσχεσε-
 σι πισδύντες, επεθύμωη τψ επαγγελιων το τέλος ιδαν. Διο
 το ασμα τψ ασματων, εισείγει τιω νύμφω λέγουσδη. Φι-
 λησάτωμε δωτ φιλημά των σόματος αυτ. Φίλημα δε νοδ-
 μω, ου σόματων συνάφωαν, αλλ δισεβδς ψυχής και θείου

λογου

λογου κοινωνίω. Και εσκεν η νύμφη ποιωδ τον λεγειω. Η κε-
 σαστου τψ λογων δια γραμματάων, ηπδυμω δε και αυτψ
 ακουσαιστω της φωνής. Βούλημα αμέσως εν τω σόματι,
 τιω εεργν δεξασθαι διδασκαλιαν, ε ταυτην τοίς της δια-
 νοίαςμε κααφωλίσαι χείλεσι. Φιλησάτωμε δωτ φιλημά-
των σόματος αυτ. Ταυτα της νύμφης εισηκώς διδως οικεί-
 νω πληθων, οπ επ λαρωιτός εον ιδω πάρεμι. Αυτη δε δι-
 δως θεωσαμύρη τον ποδερμων εκπλήθησθαι αυτ και θω-
μαζεν εδν μασους και τιω δωδωαν και βοα: ~

- » Αγαθοί μας οίσαν υποερ οϊνον. Και οσμη μύρων σου,
- » υποερ πάντα τα δρώματα.

Των τειων Πατέρων :-

ΠΕ Ασως δε αλάω εν ταυτα καλει τα δοχεία του Γάλα-
 κτος. Ο' τωις ατελέσιν επ και νπιούς αεθσφερον οιδεν
 ο μακαίεως Παυλος. Γάλα γαεθσπον υμάς επόπισα, ω
 βρωμα. Ουπω γδ εδύνασθε. Ου δια τουτο δε μόνω ει κό-
 πως τψ μασων εμημηονωσεν ημάς, αλλ επειδη και η καρ-
 δια πλησάλωσιν, εν η το η γεμόνκων ιδεωται. Αφ' ε αεθ-
χέωται οί της διδασκαλίας κρωμοι. Θωμμάζει οί τωνω τε
 νυμφίου εδν μασους, ως τψ αγαθων τυγαχονότας κρωμοσ.
 Και αεθσφώως τοίς τε νπιούς επ, τοίς τε τελείους διατεέ-
 φοντας, και λέγει αυεδν αγαθός υπερ οϊνον, ες δωφραίνε
καρδίω ανθρωπου καπα τιω θείω γραφω. Τροπικώς γδ
 τον οϊνον δωφροσύνω ανόμασε. Δωξω βελέρμω ο'λε πεί-
 σης ο μωδ της εν ανθρωπος δωφροσυνής, μείζων η αεθς τψ αυ-
 τοδ δωρεων αγινωρθη θυμησά τωίς δωσεβέσιν. Ει δε βούλει
 και μωσικώς νοήσαι της νύμφης το ρημάα. Νόθη εδν υπερ

οϊνον

οἶνον θαυμαζομένως μαστῆς, ἐν ἀρήτους τοῦ θυμῶσπείου
κροῦσης. Διὰ ἀπυτες, οἱ πῆς δισφείας πρεφόμεθα τρε-
φίμου. Εἶτα τὴν αἴπαι λέγει τοῦ πολλοῦ πύθε καὶ τῆς σωφῆς
αὐτῶ ἀγάπης τῆς μὴ ἠπιδεῖται πῆ τῆς πρεφολέων ὀξέσει
ψυχῆς φάσονται.

» Ο π ἀγαθαὶ μεσοῖσου ὑπερ οἶνου. Καὶ ὁσμὴ μύ-
» ρων ὧ ὑπερ πάντα τὰ δρώματα. Μύρον ἐκ κενω-
» θέν ὀνομάζει. Διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε.

Εἰ πτω ἀγαθαὶ εἰσιν, ἢ φύσις τῆς ἔλων καὶ ἡ γραφῆ λαμβ-
νομένη ὡς πῆς ἀληθείας σύμβολα. Καὶ οἶα μὴρ μα-
ζέου ἡχοῦ, ἔσα ἡμῖν ἀπλῶ πρεφίω, τὴν πῆς εἰς σὲ πῆσεως.
Οἱ ἀδέπς ὁσμὴ μύρων ὧ, μὴνῶσα τὰ πνυμαπκῶς ἡμᾶς
διωδάζονται πυνάγαθάστυ θελήματα, καθὰ τὰ πάντα
γεφόναν, ὑπερ το καθ' ἑαυτοῖς λαμβάνεσθαι. Καὶ οἶκῶ
μὴρ οἶνω ἔχισαν πῆς εἰς σὲ πῆσεως. Ὡς πτερ δέπνα δρώματα
δοκῶντα. Φύσις τὸ διώδες ἔχειν παρῆαυτοῖς σωφῆς δαῖτα
ων τῆρ ὀνομακί, καὶ κὸ μὴ εφέλακροσῶμ. Πῶς δὴ κῆπας καὶ
ἢ γεφῆσῆ οἶνῶ μύρον ὁσμὴ τὰ σὰ μὴνῶσαι θελήματα. Τῆς
ῶ ἀγαθῶπῆς σου οἶα μύρον ἐκ κενωθέντες, χεδίσης εἰς
πάντα τα ἦτα κατὰ μεταδοσὸν ἐκ πῆς ἀνεργείας ὡς τῆς ὄλων
αἰπεςκαῖς ἀσκει τῆς οἰμασι τῆρ μετρεχῶν. Ἄπερ εἶπὸ τὸν
ἢ ζωῆ. Ἡ σοφία. Καὶ τὰ ὅμοια. Ὅ π δ' αὐτῶ λαμμῶν ἡμ-
να ἢ κῆπας, καὶ ἡ γραφῆ ἀγαθαὶ εἰσιν. Διὰ τοῦτο αἰ τὴν ἔκ
πῆς ὀπρεφείας τῆρ ὀματῆρ, καὶ τοῦ γεφῆματα ἀπάτῶ
φυγῶσῶμ ἡμῶ καὶ κἀν ὀθῶν τὸν ποτρην νικήσασαι σὴν ἔξ
πύθεσιν. Διὰ καὶ νεάνιδες κέκλιενται. Ἡ γάππῶσῶσ. Ἀ-
γαπάσται δέσει, ἢ ἐκτῆ τοῦ γεφῆσῆ, καὶ τοῦ φυσικῆ νόμου
ἐμῆσῆ

ἐμῆσῆσῶμ νυμφίον Χειρῶν. ἔκλυσάν σε ἐκ τῆρ πνυμαπ-
κῶν κόλπων διὰ ἐκτῆ μέλλοντες τυχεῖν σωφείας ἐν σαρκί ἐλη-
λυθῶτα. Λοπόν φησὶν, ὀπῶσῶσ, εἰς ὁσμὴ μύρων ὧ δρα-
σόμεθα. Ἡ γοῦ ἀκολεθῆσῶμ ἔλαι. Τὸν τρεφον μμῆ-
σῆμῶμα καθ' ὃν ἡμᾶς εἰς αἰσθησῶν τῆρ παναγάθων ὧ θελη-
μάτων ἡγαγες. Ὅ ἀεὶ πάντως, τὸ τὴν ψυχῆ πῆσῶσαι
ὑπερ πῆς τῆρ πολλῶν σωφείας. Ὡς ἐκ φησῶσῶσ πῆς αἰε-
ληπτικῆς πιασῶν τῆρ θέων ἔκτολῶν τελείας ἀγάπης.

» Καὶ ὁσμὴ φησὶ μύρων σου, ὑπερ πάντα τὰ δρώματα.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Οἷα φησὶ τὰ ὑπερ Μωσῆως κατασιδιαθέντα μύρον. Τό-
τε ἔλαιον πῆς χεδίσης, καὶ τὸ θυμίαμα πῆς σινθεσίσης.
Ἀλλὰ πάντων ἐκείνων τῆρ δρώματων. Τὸ σὸν μύρον ἐστὶν
διωδῆσῶν. Μύρον δὲ ἐν ταῦθα καλεῖ, τὴν πνυμαπκῶ
χάσει, ἢς πλήρης ὑπαέχων, ἐκ τοῦ πνεύματος αἰπεπῶ-
σῶν ἡμῖν δέδοκας. Διὸ καὶ ὁ μακάρεος Παῦλος βοᾷ. Ὅ π
Χειρῆ διωδῆ ἐσμῶρ, ἐκ τοῖς σωζομένοις, καὶ ἐκ τοῖς δατα-
λημῶσι. Οἷς μὲν ὁσμὴ θανάτου, εἰς θάνατον. Οἷς δὲ ὁσμὴ
ζωῆς εἰς ζωῆ. Ἰνὴν γὰρ τοῖς νεκροβόροις, πρεφῆ μὲν ἐστὶ
τὰ ὑπερδωσόμενα. Τὸ δὲ μύρον ἐλέθειον. Οἷτω τοῖς δυσ-
σεβῆν, καὶ δυσῶα πῆς ἀμαρτίας πρεφῶδεθῶν πρεφῆμῆ-
νοῖς, ἢ ὀσῆ μὲν πῆς ἀκολασίας ἢ δυσῶα. Βαρῆα δὲ καὶ ἐπα-
χῆς ἢ Χειρῆ διδασκαλία. Διὸ καὶ τὸν ἀυδαίετον αὐτοῖς
θάνατον ἐπάγει. Αὐτῆ γὰρ ἐστὶ φύσις κείσης. Ὅ π τὸ φῶς
ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ἠγάπησῶμ μᾶλλον οἱ αἰθρηπῶ
τὸ σῆτος, ἢ τὸ φῶς. Εἰκότως τῶντε φησὶ ἢ νύμφη. Καὶ ὁσμ-
μῆ μῶ-

μή μύρων ἢ ὑπὲρ πάντα τὰ δρώματα. Καὶ οὐ λέγει τοῦ μύρου σου, ἀλλὰ τῶ μύρων σου. Δεικνύουσα ἵνα πολλὰ καὶ μυσία χαρίσματα. Ὡς μὲν γὰρ κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον δέδοται λόγος σοφίας. Ἄλλω δέ, λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. Ἐτέρω δὲ πῖς ἐστὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. Ἄλλω δέ, ἐκρηγῆμά τε διωάμεως. Ἄλλω δὲ Προφητεία. Ἄλλω δὲ ἁγία γλωσσῶν. Διὰ τοῦτο οὐ λέγει ὁ σμὴ μύρου σου, ἀλλ' ὁ σμὴ μύρων σου. Διδάσκων ἡμᾶς, ὅτι διὰ μᾶς παρὰ ζῆται πηγῆς. Διὰ τὰ γὰρ: ~

» Μύρον ἐκ κενωθέν ἑνομάσι.

Ο ἴ γὰρ πολλοὶ φησὶ αὐτὴ καὶ διάφοροι κερυμοί. Οἱ πᾶσιν οὖν τῶν οἰκουμένων διωδίας πληρώσαντες. Μίσθον ἔχουσι φλέβα, καὶ πηγῶν, τὸ σὸν μύρον. Ἐν αὐτῶν κατώκεισε πᾶν τὸ πληρωμα τῆς θεότητος. Καὶ αὐτὸς πάντα ὁ μὲν τὸ τοῦ πνεύματος κατὰ τὸ ἀνθρώπινον ὑπεδέξατο δῶρον. Διὰ καὶ Ἡσαίας βωᾶ. Ἐξελθίσεται ῥᾶ βδοσ ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσαῖ. Καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης ἀναθήσεται. Καὶ ἐπιναυῖται ἐπ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. Πνεῦμα σοφίας καὶ σωτέως. Πνεῦμα βουλῆς, καὶ ἰσχύος. Πνεῦμα γνώσεως, καὶ διτρεφείας. Πνεῦμα φόβου θεοῦ ἐμπίληται αὐτὸν. Διὰ τοῦτο λέγει. Μύρον ἐκ κενωθέν ἑνομάσι, καὶ οὐ λέγει μύρον ἀπλάως. Ἄλλὰ ἐκ κενωθέν. Καθάρτη γὰρ τὸ μύρον ἐν ἀγίῳ κεκευμμένον. Κεκευμμένον ἔχει, καὶ τῶν δώσαν. Εἰ δὲ παρὰ χυθέν, καὶ αὐτὸν ἀναπύμι πλάσι τὸν ἀέρα. Οὕτως ὁ δεσπότης Χριστός. Πρὸ μὲν τὸ πᾶσιν, ὁλίγος ἢ γνώμενος. Ἐπειδὴ δὲ τὸν σαρῶν ὑπέμεως, καὶ τὸν θάνατον. Καὶ οἶονε διωοίχηθη τὸ τοῦ σώματος ἄγιος.

ἄγιος. Πλήρης μὲν δὲ οἱ μακάριοι Ἀπόστολοι, τῆς διωδίας ἐκείνης ἐγγύοντο. Δεσμύοντες δὲ γλώσσοι, καὶ θαλάσσιον ἀεθισήσαντες. Καὶ τὸ κήρυγμα πᾶσι διαπορευόμενοι. Ἄπιστοι τῶν οἰκουμένων τῆς διωομίας ἐπλήρωσαν. Διὰ τοῦτο φησὶ ἡ νόμφο: ~

» Μύρον ἐκ κενωθέν ἑνομάσι.

Τ καὶ γὰρ ἡ Χριστὸς παροχησία, οἶονε μύροισι καὶ διωδίας ἀπάσης ἐμφορησαι τῆς διτρεφῶν τοῖς ψυχῆς. Εἰ δὲ βούλει καὶ μυσικώτερον νοήσαι. Ἀνάμιστον σαυτὸν τῆς ἐκείνης μυσικωγίας, τοῦ βαπτίσματος, ἐν ἧ ὁ τελευτήσῃ, μετὰ τῶν ἀεθιστῶν τοῦ πνεύματος, καὶ τῶν τοῦ βασιλέως δημοσίων. Οἶονε σφραγίδα πνεύματος βασιλικῶν δέχονται τοῦ πνεύματος μύρου τοῦ χεῖσμα. Ὡς ἐν τῶν πῶν τῶν μύρων τῶν ἀεθιστῶν τῶν πνεύματος πνεύματος χάρις ὑποδεχόμενοι.

» Μύρον ἐκ κενωθέν ἑνομάσι. Διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησαν. Ἐλκισάντε, ὀπισσωσὺ εἰς ὁσμῶν μύρου σου δεσμεῖσαι.

Τ αὐτὴ φησὶ τῆς διωομίας τοῦ μύρου σου. Ταῦτέστι τῆς θείας, καὶ σωτηριώδους σου διδασκαλίας ἀνπλαμβανόμενοι αἱ νεανικῆ, καὶ ἀνδραγαθία ψυχῆ. Ταῦτες γὰρ νεάνιδες ἐλόγος καλεῖ. Οὕτως σε θερμοῦς ἠγάπησῃ, ὡς ἐλκισάντε παρὰ ἑαυτοῖς, καὶ ὀπισσωσὺ ἀκοουθήσῃ. Ἄλλὰ καὶ σωτηριώδη τῶν τοῦ πνεύματος. Ἦνα μὴ διτρεφθῶσι μὴ δὲ χαρισθῶσι τοῦ ποθομήμου. Διησὶ δὲ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος. Τούτων τὸν δεσμύον λέγων ἀέριον εἶγε, καὶ καταλάβω, ἐφ' ὃ καὶ κατ' ἐλήθη. Καὶ πάλιν. Οὕτω φησὶ ἀέριον, ἵνα κατ' ἐλήθη.

ζαλαβήν τε. Καὶ ἐτέρωθι. Τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγάπησα μαλ.
 Τὸν θρόνον τὸ τέλειμα. Τὴν πίσυν τῆς ἡσυχίας. Τὴν
 κωνιαὶ νεανικὸν φρόνημα κεκτημένην ψυχῆν. Καὶ τὸν ἀβραὴν
 καὶ ἡγεθὸν καὶ χαύων βίον διαφυγῶσα: Καὶ τὸν πόρον ἀντὶ
 πρυφῆς παρορῶντα, ὅπως τὴν νυμφίον διαγῶντα, καὶ
 καλοῦ μύρου τῆ δωδέκα τοῦ μύρου. Καὶ οἶον ἀρήντω δεσμῶ
 κατεχόμενον. Ταῦτά μὲν οὖν ἡ νύμφη, μὴ δέπω τὴν νυμ-
 φωνος ἀξιώσεσσι παρῆς τε τὸν τοῦ νυμφίου πατέρα, ἔ παρῆς
 αὐτὴν, τὸν νυμφίον ἐκλυθῶτα παρῆς αὐτῆν διεξέρχεται.
 Ἀξιώται δὲ καὶ τῆς πατρῴας, καὶ τῆς τοῦ νυμφίου θαλάμων-
 τε, καὶ ταμνίων. Καὶ σεμνωμένη, παρῆς τὸν οἰκίον λέ-
 γει χροθῶ:~

» Εἰσῆνεγκέμε ὁ Βασιλείας εἰς τὸ ταμνίον αὐτῆς.

Π Οὐτέτι τὰ κεκομμένα αὐτῆς ἀπεκαλύψέ μοι βουλή-
 ματα. Τὸ μυστήριον τὸ δότῃ τῆς αἰώνων καὶ δότῃ τῆς γε-
 νῶν ἐγνώσεσ μοι. Τοῖς ἀποταρωθῆσιν οὐκ οκοτηνῆς, καὶ δότῃ
 κερῆς, καὶ ἀρεθῶν, ἀνείχεσ μοι κατὰ τὸν Προφήτην Η-
 σαίου. Καὶ τὸν τοῦ ἐσῆν ἀκωβέστρον ἐκ τῆς ἱερῶν Εὐαγγε-
 λίων μαθεῖν. Ἡνίκα ὁ δεσπότης Χριστὸς τοῖς μὲν Ἰουδαίοις
 ἐν παρῆσιν διελέγετο. Τοῖς δὲ ἀγίοις αὐτῆς μαθηταῖς,
 ἀπεκαλύψε τῆς παρῆσιν τῶν διάνοιαν, λέγων. Ὑμῖν
 δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς Βασιλείας. Ἐκεῖνος δὲ οὐ
 δέδοται. Ὁ δὲ κῆρος τῶν διάνοιαν παροταρωθῆσιν
 λέγων. Σὺ δὲ ὅτῃ ἀν παροτάχῃ, εἰσελθε
 εἰς τὸ ταμνίον σου, καὶ παρῆσιν
 τῶν Πατέρων τῶν ἐν τῶν
 κρηπίδων:~

ΤΩΝ

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:~

Π Οπὸν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ καὶ ἡ δια βίου τελείου
 αὐτῆς νυμφώθεισα ψυχῆ. Καὶ τὸ διδασκαλικὸν ταχῆ-
 σι ἀξιώματα. Κἄν τῶν δόξαν διναμένη, παρῆς τε-
 λεωπῶτα τοῖς ἀτελεσέρως ψυχῆς. Πρὸς ταύτας φησὶ. Εἰσῆ-
 νεγκέμε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ ταμνίον αὐτῆς. Ἡ ἴτι ἀπεκαλύ-
 ψέ μοι τὰ παρῆς αὐτοῦ θάματα, καὶ δότῃ κερῆς μυστήρια. Ὁ-
 περ καὶ ἐν τῶ μεγάλῳ γέροντι Παύλῳ. Ἀ ἔχει τοῦ ἐσῆν
 δεθῆντι. Ἡ γοιμ πάντε ἡδικῶ καὶ φροκῶ φιλοσοφίῃ
 περοσάντι, ἔ ἄχει τῆς Θεολογικῆς φθάσανται ἄ ὅσα εἶδῶν
 ἀνθρώπῳ λαλήσαι:~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:

Ε Ἰσῆνεγκέμε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ ταμνίον αὐτῆς. Μονουχῆ
 λέγουται μετὰ τοῦ μακαρίου Παύλου. Ὁ ἄ ὀφθαλ-
 μὸς σου εἶδε καὶ οὐς σου ἤκουσε, καὶ ἡ καρδία ἀνθρώπου
 σου ἀνέβη, ἄ ἡ τοῖς μαθεῖν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαθῶν αὐτῶν. Ἡ μῖν
 δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκαλύψε διὰ τοῦ πνοῦματῆς αὐτῆς. Ἡ μῖς γῶ
 νοῦ Χριστοῦ ἔχοντα, ἐν ᾧ πάντες εἰσὶν οἱ θῆσασσι τῆς σο-
 φίας, καὶ τῆς γνώσεως διπλοκῶν:~

» Εἰσῆνεγκέμε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ ταμνίον αὐτῆς.

ΑΠΟΡΙΑ, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ:~

Π Νεογῶν ἡπίστα, τίος ἔνεκεν μόνῃ ἡ νύμφη εἰσάγεται,
 αἱ δὲ νεάνιδες σου εἰσάγονται. Ἀλλῶ ἔξω ἐσκηῖα τῶν
 νυμφῶν εἰσελθῶσαν ἀναμύρῃσι. Ἐξελθῶσσι ἐν ἔ διηγι-
 σαμῆς πῶς εἰσῆνεγκῶ αὐτῆν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ ταμνίον
 αὐτῆς. Ἐ τῶν:~

Ε

ε

», Αγαλ-

11 Αγαλιώσώ μεθα, και διφραγαθώμυ εν σοι. Αγαπή-
12 σωμυ μας ες ου υπερ οϊνον. Εν θυτης ηγάπησασα.

Λύσις του αυτου :-

ΟΥ πάντες οι πιστοι δικαιοι, της ισως αξιας υπαρχουσιν -
Πολλαι γδ μοιαι παρ πατρί μου φωνοει Χειρας. Τε-
τεις εν αξιωμάτων διαφοραι. Αλλο γδ ποιημα Πατερ-
χων, και αλλο Προφητων. Αλλο αλλο δεικναι, ε αλλο Μαρ-
τυρων. Αλλο τρι του γάμου ζυγόνος νόμου υπελθόντων -
Αλλο τρι εν πλούτω των θεων θεωρητοσάντων, και πιστων
οικονομων γεχητημένων. Και αλλο τρι της πείρας του ποικί-
λα παιδήματα καρτερας υπενεγκάντων. Αλλο τρι τλω
πολυκλυ δεστω μεπόντων, ε αλλο τρι εν ορεισ διαιτω μέ-
νων, ε η θεία θεωρία μόνη παρσελεν παραιοσων. Και
εν αυτοις δε εν τοις τοις πράγμασι, πολλας εν διειν τοις
διαφορας. Γων μω, θερμότεροι, τρι δε, χυνοότεροι μεπόν-
των α μεπασι. Και τρι μω, σπουδαιότεροι, τρι δε α μελεσε-
ροι. Και του πο εν διειν, και εν της του κωεε παρβαλοης.
Δεκα γδ παρθένοισ εστάγων. Τας μω πέντε λέγει φρονί-
μους. Τας δε πέντε μαργας. Και τοις μω αξιοι του νυ-
φάμος. Τας δε δουκλειαι και θερας. Και δουκλειεται μω
αυτάις τλω παρθενιαν λαμει, εα αξιοι δε της εισδοσ δια-
τλω παρ τοις άλλας δεσποισ ραθυμίαν. Επειδη ποιηται ου πα-
ταυτα διδουκωσά μεθα. Νοήσωμυ ημω μω εναι τλω
ειπάσαις ταίς δεσποισ, τελετη μω μω ψυχλω. Νεάνδας
δε ταυτη επομύρας, τοις αγαπωσας μω τον νυμφιον, και α-
κωουθεν αυτα σπαδαζώσας. Τλω τελειότητα δε της νυ-
φης, ουδέπω μμωστωμύρας. Και οη ταυθούτωσ εχει. Μαρ-
τυρει

πρεε το πνυ μου το αγιον. Εν τω μ δ. Χαλμα, το ομοια
λέγειν. Δηγηστωμύρου γδ του νυμφιον το κάλλος. Και τλω εν
τοις χαλμα χαεν. Και τλω αιδονο διλογίαν, και τλω φο-
βεσθω παντ διχίαν. Και τρι πολυμίαν των αδερων. Και τρι
πολλαι αι χαμαλώτων λαών τλω υπαθήσιν, και παρσοκω-
σιν. Των Βασιλικών εντε, και αιδονοσ θερών. Και το σιδηρεσ
της Βασιλείας το η δημοστωη κεκοσμημύρα. Πρεσ δε του-
τοι, και τλω ανθρωπειου δεστω ην μετεληλυθεν. Η νίκα
μορφη θεου υπαρχων, ουχ αρετωμωσ η γηστω το αναι-
ισα θεου. Αλλε αυτον ενένωσσε μορφη δούλου λαβων. Πρεσ
δε εν τοις, και τλω χελον τλω κατω το ανθρωπινο γεχημη-
νω. Και το δεσπο τοις υπο τρι μάγων παρσοσενχθένας, πα-
ρεσγει. Παρ εσ η Βασιλεία εσ δεξίωσ ου εν ημελω μω δια-
χρωσ, παρβαθλημω πεποικιλμω. Και Βασιλεία αν μω
καλει, τλω τετελετωμύρω εν δεστω ψυχλω. Επειδη ε Παυ-
λος ουτω λέγει. Ει υπομωμωμ, ε συμβασιλδύσωμω. Η μα-
πω μω δε διαχρωσ και ποικίλων, το αυτω του πνυ ματες
ποικίλα χαείσματα. Εί πα και συμβουλω αυτη παρσοφ-
ρει. Ακουστω θυγατερ και ιδε και κλινο το ουσ ου. Και Επι-
λάδου του λαου ου, και του οικου του πατρως σου. Και Επι-
θυμησει ο Βασιλδης του κάλλης ου. Δείκνυσι δε ου μωσ αυ-
της συγχαη οτα κατω το ανθρωπινο. Αλλα και κύεων, και
δεσποτω κατω τλω κεκωμωμύρω θεοπητα. Και της αρρη-
του φιλευθρηπίας αυτω αναμνησικωσ, φησι. Ο π ευτός-
εσ κύεωσ και θεός σου, και παρσοκωστωσ αυτη. Πρωστω-
εθει αυτη, και τλω εσ ες μακρωσ θεωμύρωσ παρ ετε Βασι-
λέων, και δεχόντων παρσοκωστωσ. Το παρσοσων ου φησι λι-
πωμύστωσιν οι πλωσοι του λαου. Πρωστωπον δε της εκκλη-
σίας κα-

σίας, κατὰ μὲν τὸ θεώμιτρον, τὸ ἱερογλικὸν ἀξιώμα. Κατὰ δὲ τὸ νομίτρον, αὐτὸς ὁ νομίσιος. Ὁ κεφαλὴ αὐτῆς γεγηῆσθαι ἀξιώσας, κατὰ τὴν τῷ Ἀποστόλου φωνῇ. Εἶτα τὴν κεκευμένῳ αὐτῆς ἀγγεῖται δόξα. Πᾶσα γὰρ ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν. Ἐπειδὴ κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον. Ἡ ζωὴ ἡμῶν κεκευθίαι σὺν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Κατὰ δὲ τὸν παρθένον Βίον, πάντες οἱ θέλοντες δισέβως ζῆν ἐν Χρῆστῷ, διαχθήσονται. Διὸ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος βοᾷ. Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλικιότες ἔσμεν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλευνότεροι πάντων ἔσμεν. Διὰ τοῦτο μέμφουσι. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν. Ἐν κρωιωτῷ χρωστῶ ἀειβηβλημένη πεποικιλμένη. Πάλιν κρωῖσω. Τὰ χρωστὰ καὶ ποικίλα, τὰ διάφορα λέγων κρωστῶμα. Τούτοις γὰρ ἀειφέρει. Ἀπνεχθήσονται τὰ Βασιλεῖ παρθένοι ὅπισθ' αὐτοῖς. Αἱ πλησίον αὐτῆς, ἀπνεχθήσονται αὐτοῖς. Ἀπνεχθήσονται, ἐν ἀφροσύνῃ, καὶ ἀγαλλιάσει. Ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Εὐδελόντι ἐν τῇ εἰρημῶν. Ὡς οἱ μὲν φθάσαντες εἰς ἀνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον. Καὶ τῆς ἀρετῆς τὴν τελειότητα κτισοῦντο, ἡμῶν παρθεναί γεύονται. Οἱ δὲ μὴ δέπω τὴν τελειότητα φθάσαντες. Ἀλλὰ τυπῶν ὑποδιδέσθαι τυγχάνοντες. Οἱ ὄντως νεανίδες ἀκολουθεῖν τῇ ἡμῶν, πᾶσαν ὀνοίαν καὶ φιλοσοφίαν ἀφεῖτε αὐτῶν, καὶ τὸν νομίσιον αὐτῆς ἀπδεικνύμεναι: ~

Τῶν τειῶν Πατέρων :-

Α Ποικιλώμα δὲ πάλιν ὡς εἴρηται αἱ ἀναγόμεναι ψυχαὶ παρὲς τὴν ἐπαγγελσίαν, φασίν. Ἐπειδὴ ὡς αὐτὴ ἔφης εἰσήγαγεσθε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτῆς. Ἐν ᾧ οἱ ἀπνεχτικοὶ θισαῖν

θισαῖν ἐπὶ τῆς σοφίας εἶσι. Καὶ τὸν ταύτης ἰσχυρῶν ὑπεδέξαι. Ἀγαλλισώμεθα καὶ ἀφροσύνην ἐν ἡμῖν. Τίτι τρέπω; ἀγαπήσωμεν μαρτύρου ὑπερῶν. Ἡ γοῦν ὑπερὶ τὴν δικίαν ὄντων τῆς ἀληθείας τὸν κοῦν δέξασθαι. Ἀπνεχτικῶν τε τῆς ἀρετῆς, καὶ τοῦ νόμου γράμματα. Διὸν τὴν εἰσαγαλλίω διδασκαλίαν ὡς Ἰαῖα ποτίζεις ἐν Χριστῷ ἡμῶν, καὶ τρέφεις πρὸς θεοσεβείαν. Διὸν αἰτῶν, ὅτι ἀδύνατος ἡγάπησέσε, ἥτις ἐστὶ Χριστός. Αὐτὸς γὰρ ἀδύνατος ἐστὶν, ὡς ἀλήθεια. Ἀγαπήσασθε δεσπότην, τὸν ἐμῶν ἰσχυρῶν μυστήρια. Καντὸν ἀπλανῶς ἐνάγεις ἡμᾶς παρὲς τὴν ἀλήθειαν διὰ τῆς ἀρετῆς τῆς τελειότητος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμβύλων. Διὸ δὴ ταῦτα ὑπερὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἀρετῆς, καὶ τὴν τῆς ἀρετῆς ἀπνεχτικῶν ἀγαπήσασθε ὑπερῶν: ~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Ε ἰσχυρῶν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτῆς ἀγαλλισώμεθα καὶ ἀφροσύνην ἐν ἡμῖν. Οὐ γὰρ ζήλοισι τοῦ αὐτοῦ φθοροῦσιν. Ἐξω μένασαι καὶ μὴ δέπω τῆς πικρίας τῆς ἀρετῆς. Ἀλλ' ἀφροσύνην καὶ ἀγαλλιάσασθε, καὶ γάνυνται ἐπὶ τῇ ἡμῶν τῆς ἡμῶν. Καὶ δεκνύεται τοῖς ἡμῶν ἀδύνατος φωνῆς. Διὸ ἐπαγγασθαι. Ἀγαπήσωμεν μαρτύρου ὑπερῶν. Καὶ ὅτι αὐτὴ τῶν ἡμῶν ἔφη. Τούτου αὐτῆς τῆς ἡμῶν φασίν. Διὰ τὴν ἀρετῆν αὐτῆς ὀνοίαν, ἡμῶν τὸν νομίσιον τὴν ἀρετῆν ἀπνεχτικῶν. Φασίν γὰρ καὶ ὁ Χριστὸς τοῖς Ἀποστόλοις. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται. Καὶ ὅς ἐν ποτῇ ποτῆσιν ἡμῶν ἐνός τῆς ἡμῶν τῶν

πισ δούτων εἰς ἐμέ, ἀμύνετέ μοι, μή λυπηθῶ, τὸν μισθὸν αὐτῶν. Μαςοὺς δὲ πάλιν τῆς νύμφης, αἱ νεάνιδες καλοῦσι. Τοὺς τῆς διδασκαλίας κερμαῖας, οὗτοι ἀπάσαις ταῖς ἡλικίαις παρερχόμενοι. Καὶ ὑπερχεῖται ἀγαπήσασθαι τῆς νύμφης οὗτοι μαςοὺς, ὑπερπᾶσιν ἀνθρωπίνων ἀφροσύνην. Τοῦτο γὰρ ἄσποικῶς ὁ οἶνος ὀνομάζεται. Ὁ ἀφροσύνην καρδίᾳ ἀνθρώπου. Ἐστὶ δὲ ταῦτα καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ ἐν τῇ νέα διαθήκῃ γενησόμενα, κατὰ μαδαίν. Καὶ κατὰ ἐκάστῳ δὲ ἡμέραν γινώσκω θεάσασθαι. Ἐν μὲν γὰρ τῇ παλαιᾷ τοῖς Προφήταις ὁ θεὸς λοκαλύθη τὰ μέλλοντα. Διαυτῶν οὖν τῶν κερμαῖας ἀνθρώπων τὸ δέον ἐδίδαξε. Καὶ οἱ μὲν, τῶν κερμαῖων, ἔδοσαν ἀπέλαβον τοῦ θεοῦ. Καὶ ἐξέιντες ἔλεγον τοῖς ἀνθρώποις, τὰ λοκαλυφόμενα ἔδοσαν ἀπέλαβον. Διὸ καὶ ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν θεὸν φησὶ, τὰ ἀδύνατα ἔδοσαν κέρματα τῆς σοφίας σου ἐδόλωσάς μοι. Οἱ δὲ, διὰ τῶν κερμαῖων τῶν θεῶν ναμάτων λοκαλυφόμενοι. Καὶ ὡς μεσότης θεῶν, καὶ ἀνθρώπων, τοῖς Προφήταις παρεσχέθη. Καὶ οἱ ἄποστολοι δὲ ἀπαύτως θεῶν ἐμπνεύμενοι τῆς διδασκαλίας τὸ κήρυγμα, εἰς ἀπύκτους οὗτοι ἀνθρώπους τοῦ διαπορευόμενοι, διέτελεσαν. Καὶ οἱ μὲν ἄποστολοι, τῶν δεσποτικῶν ἀπέλαβον ταμείων. Οἱ δὲ τούτων ἀκοροῦται, τῶν ἄποστολικῶν ἐτύχησαν κερμαῖων, οἷον πῶν μαςῶν, πωτῶν οἴνου καὶ πάσης ἀφροσύνης τιμωρίων. Καὶ κατὰ τὸν παρόντα δὴ κερμῶν οἱ τῆς Ἐκκλησίας διδασκαλίας τὰ θεῶν ναμάτια, παρεσφύρασι τὰ λαφύρα, ὡς ἐρεκτικῶν ταμείων λοκαλυφόμενοι. Ὁ λαὸς δὲ, ὡς περ δούτων μαςῶν, τῶν νοματικῶν ἐκκεντρωθῶν. Καὶ πάσης αὐτῶν ἀφροσύνης βιωτικῶν ἀμείνων ἡγείται. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς ἄσμασιν ἡ νύμφη φασὶν. Εἰ σήμερον ἐμεῖ

Βασί-

Βασιλίδες εἰς τὸ ταμείον αὐτῶν. Αἱ δὲ νεάνιδες ἀπεκείναντο, ἀγαλλιασάμεθα καὶ ἀφροσύνην ἐν ἡμῖν. Καὶ ὑπερχεῖται λέγουσαι. Ἀγαπήσασθαι μαςῶν ὑπερ οἶνον. Καὶ τὴν αἰτίαν ἀφροσύνην. Εὐθύτως ἡγάπησασθε. Εἰ γὰρ Χρῆστος καὶ οὗτος ὁ κύριος κατὰ τὸν μακαρίου Δαβὶδ. Καὶ βράβειος οὗτος οὗτος ἡ βράβειος τῆς Βασιλείας ὑμῶν. Καὶ διὰ τοῦτο ἡγάπησασθε. Πεσοῦται καὶ ἡμῶς ἐξένησασθαι καὶ διλωκῶς παρεσφύρασθαι, καὶ τῶν σάν λοκαλυφόμενοι μαςῶν. Εἶτα πάλιν ἡ νύμφη φησὶ:

- » Μελαρινε εἰμι καὶ καλὴ θυγατέρις Γερουσαλήμ. Ὡς
- » οὐκινώματι κηδάρ, ὡς δέρρεϊ Σαλομών. Μὴ βλάβει
- » τέμε ὅτι ἐγὼ εἰμι μελανοκίμη. Ὅτι παρεβλάβε
- » με ὁ ἥλιος.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

ΗΓῶμαι σὺν ἐπιταύτῃ πρὸς τοὺς νεάνιδας λέγει τῶν κερμαῖων. Ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἐπὶ τῶν νόμων γαβειώτας. Καὶ ἐπὶ τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ φενασόμενοι, καὶ μεγαλοφρονῶντας αὐτῶν. Οὐ τὸ ἀλλόφρον μόνον. Ἀλλὰ καὶ τῶν πρὸς ἐξέτασιν δεσποδαιμονίας, ἔδοσαν οὗτοι θεῶν ναμάτων μέλας ἡμῶν. Διὸ λέγει πρὸς αὐτοὺς. Οὐ μόνον εἰμι μελαρινε, ἀλλὰ ἔκαλη. Ἀνεβλεψα γὰρ πάλαι τυφλωθῆσαι. Καὶ βράβειος παλαιὰ ἀπεκείνην. Νυν ἐν ἡμῶν μὲν διαχρῶσιν ἀφροσύνην κερμαῖων. Τὸ Βασιλικὸν ἔχω ἀξίωμα. Καὶ τὸ Βασιλεῖ ἀπελάσασθαι. Ἐξωθησάμενοι σὲ ἀπὸ τοῦ Βασιλεῖ, καὶ τούτων μὲν θυεῖται πρὸς ἀδελφῶν. Τὰ πλῆθὲ δὲ τῶν κερμαῖων, τῶν πασῶν μείνισσασθαι. Μὴ εἴπω ἀνείδηξέ με τὸ μέλας

F

μέλας

μ.β.

Α Σ Μ Α,

μέλανι τῆς χροῦς. Μὴ δὲ τοῖς πύτεράμοι ἄγε εἰς μέσον κα-
κά. Μέλαινα γάρ εἰμι ὁ μολογῶ. Ἀλλὰ καλὴ καὶ ὄρεο-
κουσα τῆς νυμφίῳ. Φοβήθητι τῆς Μαρίας τὴν ὄρα δειγμά-
Ωνάδου γὰρ κακίαν Μωσῆ, ὅτι Αἰθίοπος αὐτὴν γυναικὰ ἠγά-
γητο. Καὶ ἐγγύστε λατρώσα ὡς εἰ χιῶν. Καὶ ὡς ἀκάθαρτος
ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἔξεβλήθη. Καὶ οὐκ ἐσελήλυθεν ἄ-
χρως οὐ μετενόησε. Καὶ γὰρ τοίνυν Αἰθίοπος αὐτὴν, ἀλλὰ
τοῦ μεγάλου νομοθέτου νύμφη. Καὶ θυγατὴρ μὲν ἱερέως
Μαδιάμ, ἀνδρὸς εὐδωλοτάτου. Ἐπελαθόμενυ δὲ τοῦ λαοῦ
μου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου. Διὸ, ἐπεθύμησεν ὁ Βασι-
λεὺς τοῦ κάλλους μου. Μὴ βλέψετε με τοίνυν ὅτι ἐγὼ εἰμι
μελελωμένη. Ὅπως παρέβλημέ με ὁ ἥλιος. Ὅπως ἐθέ-
με λελωκασμένῳ τῷ νυτὶ μεμελωμένῳ, καὶ βοήσα-
τε. Τίς αὐτὴ ἱ ἀναβαίνουσα λελωκασθισμένη; Ἐγὼ δὲ
ὑμῶν, καὶ τῷ αἵματι τῆς μελανώσεως ταύτης. Ἐμελανώ-
θην γὰρ, λατρώσασα τὴν κίπτιν ὄρα τὸν κίσιανῶν. Καὶ τὸν
ἥλιον τοῦτον τὸν αἰθθητὸν, ἀπὸ τοῦ ἡλίου τῆς δημιουργικῆς ὁμο-
ιωτήτατος. Ἀλλ' εἶδον τῷ διαφωρῶν ὀκείνου ἔς τούτου. Ἐ-
κατολιπόσα τὸ ποίημα, τὸν ποικιλῶ ὁμοεικώθησα. Μὴ
βλέψετε με τοίνυν, ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελωμένη. Ὅπως πα-
ρέβληψέ με ὁ ἥλιος. Ἡ ὡς Σύμμαχος, ὅτι καθήνατι-
μου ὁ ἥλιος. Μέλαινα γάρ εἰμι καὶ καλὴ θυγατέρες Ἱερου-
σαλήμ. Μέλαινα διὰ τῷ ὁμοεικῶν ἀσέβειαν. Καλὴ διὰ
τῷ μετοῦσαν. Μέλαινα διὰ τῷ ἀπιστίῳ, καλὴ διὰ τῷ
πίσῳ. Καὶ οὕτως σφοδρὰ εἰμι μελαινὰ, ὡς τὸ σκλωμά-
τα κηδεῖ. Ὅτι ἐμλωδύται οὐδὲν μὸς. Οὕτως δὲ γέγονα,
καλὴ, ὡς δέρρις Σαλωμῶν. Ἀπὸ τοῦ, ὡς αἰ σκλωαὶ τοῦ Σο-
λομῶντος. Ὡς τὸ ἀσέβειαν τοῦ Σολομῶντος, ὡς ὡν ὁ
κύριος

Α Σ Μ Α Τ Ω Ν.

μ.γ.

κύριος Φθὼν. Ἀποβλέψατε εἰς τὸ κείνα τοῦ ἀγροῦ. Ἀ-
ὄτε σῆθε ὄτε ὑφαίνε. Καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρανὸς ἀμφιέν-
ουσι αὐτὰ. Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν. Οὐδὲ Σολομῶν ἐν τῇ
δόξῃ αὐτῆς ἀσέβειαν ὡς ἐν ταύτων. Διὸ καὶ μέλα βραχὺ,
κείνον αὐτῷ ὀνομαζέτω. Ὡς μὴ ταπείνουσθε μὴ-
τε ὑφαίνουσθε, τὸν ἀφροσύδα δὲ βίος μεποῦσθε, καὶ ὡ-
αὐτῆς τοῦ νυμφίῳ ἀμφιστυμένῳ, ἔσπερομένῳ. Φησὶ τοί-
νου ἡ σύμφη, ὅτι πάλαι τοῖς σκλωμάσιν κηδεῖ ἀπεικασμέ-
νη, ὁ ἐμλωδύεται σκλωμάσιν. Καὶ τῷ σκλωμάσιν, ἔ-
τοῖς δαίμοσι λατρώσασα. Νυτὶ ἔλαψες ἡμέρωδιν. Καὶ
ἔοικα τοῖς δέρρις τοῦ Σαλωμῶντος ἐκείνου. Ἐπειδὴ καὶ αὐ-
τὴ οὐ μόνον νύμφη ἀλλὰ ἔτι καὶ ὡς ἐγγύστε τοῦ εἰλωκῆ Χυ:

ΤΩ'Ν ΤΡΙΩ'Ν ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Η Ἰμφο αὐτῷ τῷ Χρῆστῷ ἡ Ἐκκλησία, ἐπειδὴ ἔξ ἔθνων, ἔ-
ξ ἔξ Ἰουδαίων σωτηρέθη. Καὶ οἱ μὲν ἔξ ἔθνων πρωτελῶς,
πρώτῳ ὡς ἔχον ἀφωπῆς, ὡς μὴ ταῖς τῆς ἀληθείας ἀφωπῆς
διὰ νόμου καὶ Προφητῶν ἐλαμπόμενοι. Οἱ δὲ ἔξ Ἰσραήλ,
ὡς οὕτω ταύταις ὁμοεικῶν οὐκ ἔχον τὸν πᾶν ἔξ Ἰσραήλ,
ὡς αὐτῶν μερῶν, τα ποτὲ ὁμοεικῶς ἴδια, παρῆσι καὶ
φησι. Μέλαινα εἰμι καὶ καλὴ θυγατέρες Ἱερουσαλήμ. Καὶ
μέλαινα μὲν, διὰ τῷ ἔξ ἔθνων ὡς πρωτελῶς ἀφωπῆς, καὶ
τὸ τῆς διττῆς οὐδὲς ἀσέβειαν. Καλὴ δὲ διὰ τῷ ἔξ
Ἱερουσαλήμ. Ὡς διὰ νόμου καὶ Προφητῶν τῷ τῆς θεοσεβείας
καλῆς ἀσέβειαν ὁμοεικῶν. Αὐθις δὲ ὡς ὁμοεικῶν, τῷ
μελανότητι ὡς οὐδὲν οὐδὲν καὶ τῷ καλλοῦ, φάσκει. Ὡς
σκλωμάσιν κηδεῖ, ὡς δέρρις Σαλωμῶν. Ἡ ὡς μέλαινα μὲν
εἰμι,

εἰμι, διὰ σὺν ἕξ ἔθνων, ὡς περ οἰκηθῆρα σκότους. Σκοταί-
 μός γδ τὸ κηδάρ ἐρμυλωθεῖται. Καλὴ δὲ διὰ σὺν ἕξ Γερουσα-
 λήμ, καθάπερ σκηνὴ εἰθιμικῶν Βασιλέως. Ἐπειδή περ τινὲς
 σκηνωὶ μὲν ἠδέρβρις. Τὸν δὲ εἰθιμικῶν, ὁ Σαλομων παιεσῶ.
 Εἰθιμικῶς δὲ πάσως ἐστίν, ὁ Βασιλευδίων τῆς Ἰσραηλιτῆς νομι-
 κός, καὶ Προφητικῶς λόγος. Διὰ τὸ, ἀπειτῶν τούτους τινὲς εἰς
 τὸν Θεόν, καὶ τὸν πλησίον ἀγαπίω. Τὸ δὲ θυγατέρες Γερου-
 σαλήμ, εἰκὴ σὺν ἕξ ἀσθενημάτων τῆς μελανόσπιτος, καὶ
 τῆς καλλοπῆς ἕξεδόθη. Ἀλλ' οὐκ ὑπερβατόν ἐστιν, ὡς σωτηρ-
 τηδόν κατὰ τινὲς ἐνοίη, τῆς μὴ βλάβητέμης ὅπ' ἐγώ εἰμι
 μεμελανωμῆν. Φοβὴ γδ ταῦτα τὸ ἐν μέρους σὺν τὸ ἔτε-
 ρον. Οἱ ἕξ ἔθνων δηλαδὴ σὺν ἕξ Ἰσραήλ. Θυγα-
 τέρες γάρ εἰσιν Γερουσαλήμ, οἱ ἕξ Ἰσραήλ πρὸς ἴσχυ-
 ρες. Οἱ σὺν ἕξ ἔθνων σὺν ἕξ ἔθρων. Ὅπερ κατ' ἀρχαίς
 ἐπαθὴ τοῖς Ἀποστόλοις συμβέβηκε. Σκηνωδαλιζομῶν εἰς
 Πέτρον τὸν κορυφαῖον, ὅπ' τὸν κρηθλινὸν ἐδέξατο, μέχεις τὸν
 οὐτὸς παρ' αὐτῆς τινὲς δασκαλῶν τῆς οὐδότης μαθόντες αὐ-
 τοῦ ἀποστόλου ἀπὸ πλάτης αἰσῶν. Παρορῶσθαι γδ σὺν τῆς Ἰσ-
 ραηλιτῆς ἢ ἕξ ἔθνων Ἐκκλησία, τινὲς ἐαυτῆς μελανόσπιτα βε-
 λομῶν. Καὶ μὴ διὰ ταῦτα ἀπ' αὐτῆς διακεῖνθαι. Τὰ
 εἰρημῶς σὺν τούτου φοβῆ. Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τινὲς ἀπίστου
 αὐτοῖς ἀπερήλθαι, ὅτι μεμελανώτω. Λέγουσι, ὅπ' παρ-
 εβλήμεν ὁ ἦλος. Ἡ γὰρ μεμελανωμῆν ἐγώ εἰμι. Ὅπ'
 τρεβλέψατο με ὁ πῆς δικαιοσύνης ἦλος. Νέφος Ἐγκαλύ-
 ψιμὸς με ἀθείας, καὶ ταῖς τῆς Θεογνωσίας ἀκρίτων σὺν ἐά-
 σιωτῶς με καταλάμπουσαι. Καθάπερ αὐτῆς νόμος, καὶ
 Προφηταῖς σὺν Θεογνωσίαν παιδαγωγούμενοι: ~

Τοδ

Τὸ ὑπερήμου Ψαλλῆ: διὰ Στήλων: ~

Φοβὴ ἢ νόμῳ παρθεῖς σὺν ἕξ Ἀγέλων τῶν
 Οὐς θυγατέρες τῆς Σκηνῶν ἐκαλέσεν ὁ λόγος.

» Μέλαινα εἰμι καὶ καλὴ θυγατέρες Γερουσαλήμ, ὡς
 » σκηνώματα κηδάρ, ὡς ἠδέρβρις Σαλομων.

Π Αὐτὸ μιλῶ τὸ πρῶτον, ἢ νόμῳ σὺν Ἀγέλων.
 Χρη γδ αὐτὰ τὰ ῥήματα τῆς νόμῳ σὺν ἕξ Ἀγέλων.
 Καὶ μηδαμῶς σιχοπλοκαῖν, ταῦτα καὶ μεταλλάξῃ.
 Ἀκούσάτε μου τῆς φωνῆς φοβὴ ἢ θυγατέρες.
 Τῆς ἀνω Γερουσαλήμ τῆς σέβασμωτότης.
 Ὁ μὸς γδ ἐγὼ καλὴ καὶ μέλαινα τυγχάνω.
 Μέλαινα μὲν ὡς τὸ κηδάρ σκηνώμα σὺν φανῆσαι.
 Φημὶ δ' ἐκ σέβασμωτότης τῆς οὐτοπῆς τῆς πρῶτης.
 Ὅ γδ κηδάρ ὁ ἱεροφάνης λέγεται καὶ σκοπῶδες.
 Καλὴ δὲ πάλιν πέφυκα νυκτὶ τῆς μετονοίας.
 Συμνεκρωθεῖται τῆς Χρῆσθ, τῆς εἰθιμικότητος.
 Εἰθιμικῶς γδ λέγεται πᾶς Σαλομων ἀξίως.
 Σὺ δὲ μὴ δόλων ἐκ πλάτης ἀπερ ἢ νόμῳ λέγει.
 Ὡς ἐν ταῦτα καὶ μέλαινα, καὶ καλὴ νυκτὶ τυγχάνω.
 Πᾶσα γδ μέλλουσα ψυχὴ σὺν δρεπῶς σὺν σκηνῶν.
 Καὶ σὺν τὸ φῶς ἀνάσταθαι καὶ φθῶν ἐκ τοῦ σκότους.
 Ὡς παρθεῖς ὁ λῶφωτος καὶ καθαροὶ τυγχάνει.
 Ἀλλ' ὅσον σὺν τινὲς δρεπῶς σὺν σκηνῶν μετὰ πόνου.
 Τούτου ἀπὸ πλάτης τοῦ σκότους τῆς ἀπίστῆς.
 Καὶ λεμμεστῆρες γίνεταί πάντως, καὶ φηροσθῆρες.
 Εἶτα φοβῆ σὺν αὐτοῖς ἢ νόμῳ θυγατέρες.

» Μη

» Μη βλέψετε με ὅπ' ἐγὼ εἶμι μεμελανωμένη,
» ὅπ' παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος.

ΜΗ γουὶ νομίσητε φθὸν, οὕτως ἐμέπλασθίω αἰ.
Καὶ ζωφρονίη καὶ σκοτεινίᾳ, καὶ μεμελανωθῆναι.
Ἐπλάσθω γὰρ ὁλόφωτος πᾶσι τοῖς πλάσεσθ' ἐμὸν.
Ἀλλ' ὁ φλογώδης ἥλιος τῆς παρεσμῆς ἡ ζέσης.
Δυνῶς με παρέβλεψατο καὶ μεμελανωκέμε.

Εἶτα καὶ τὸν τρέπον καθ' ὃν παρεσθῆτο τὸ τοῦ τῆς
δημοσιωῆς ἡλίου, φθὸν.

» Υἱοὶ μητρὸς μου ἔμαχέσθητε ἐν ἐμοί.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Η Γουὶ : οἱ ἀποπαχθέντες τῆ μητρὶ τῆς ὄλων ὡς αἰτία σο-
φία, λόγοι τῆς ὄτων. Οὐ πᾶσι ταύτω με ἀπήγαγον.
Ἐπείτερ ἠπαπίδιον δια τῆς ἀπαφωμίας τῆς δευτέρῃ. Ἀλλ'
ἀποφανεῖς μὴ δόξαντες, ἐς μελέας δόξας κατέστησαν. Κἄν-
τὸ δὲ ἐντὸς ἐθεντό με φυλάκισαν ἐν ἀμπελώσῃ, ταῖς εἰρημνίαις
δόξαις ἐμμένον. Καὶ πᾶσι ἐαυτῶν ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν ἀσύμ-
βλητον μένειν πᾶσι ἀσάφους. Ταῦτα δέ μοι, Ἰσραὴλ ἔ-
βησαν. Ἐπειδὴ ἀμπελώνα ἐμὸν ἐκ ἐφύλαξα. Ὅς ἐστὶν ὁ εἰ-
ρηκῶς, ἐγὼ εἶμι ἢ ἀμπελος. Ἡμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μονογε-
νὴς τὸ θεοῦ ἦν καὶ λόγος. Οὐ κατ' εἰκόνα κτισθῆσα ἢ ἀν-
θρωπῆ φύσει, ἐν νεκρῶς ἐστὶ ἐν πᾶσι πᾶσι ἔχε λόγους, ὡς μίγ-
μα πάσις κτισθῆσα. Μη πησάσα δὲ τὸν ἕνα λόγον τῆς ἰδίας
φύσεως. Ἀλλ' ἐς πολλὰς δόξας κατέστησεν, καὶ πολυ-
θεῖα δουλεύσασα. Τὸν ἴδιον ἀμπελώνα ἐκ ἐφύλαξεν. Οὐ
δὲ γὰρ

δὲ γὰρ ἰδιωτῶς διατὸ πᾶσι ὡς δεικνὸς εἶσθε πᾶσι τὸ δὲ
χέτοπον. Ἡ γουὶ διὰ τὴν αἰτίαν τῆς πᾶσι τὸ αἶνον :

» Υἱοὶ μητρὸς μου ἔμαχέσθητε ἐν ἐμοί.

Τὸ Ψαλλῶ : διὰ Σάχων :

ΕΜ ἐπὶ ἐπολέμισαν φθὸν ἢ νύμφη πύλων.
Καὶ πᾶσι βλάττω εἰδῆσαν δαίμονες δόσι αἰτία.
Τούτους γὰρ εἶπεν ἕως μητρὸς αὐτῆς τυγχάνειν.
Ὡς δὴ καὶ τούτους ἐκ θεῶ κτισθέντας μετὰ πάντων.
Ἐπείτερ ὅσα κτισμάτα τυγχάνομεν ἐν βίῳ.
Κἄν Ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπων, καὶ δαίμονες καὶ λίθοι.
Ὡς ἀδελφοὶ τυγχάνομεν ἐς λόγους πλάσεσθ' ἐμῶν.
Σύμψυτοι γὰρ ἐπλάσθημεν ἐκ θεῶ πᾶσι ἐργάται.
Εἶτα καὶ λέγει πᾶσι αὐτῶν τὸν τρέπον τοῦ πολέμου.

» Ἐθεντό με φυλάκισαν ἐν ἀμπελώνῃ, ἀπελώνα ἐμὸν.
» ἐκ ἐφύλαξα.

ΕΝ Παραδείσῳ γὰρ φθὸν πλάθεισα, καὶ τεθῆσα.
Ὡς τε φυλάσσειν ἐπὶ τῆς τοῦ μη φαγεῖν ἀκέρως.
Ἰσχυρόν ἐκ ἐφύλαξα, τὴν ἐπιτολίαν παρέβλω.
Καὶ ταῦτα μὲν οὐδέποτε πᾶσι ἐστὶ Ἀγγέλους δὴθεν.

» Υἱοὶ μητρὸς μου ἔμαχέσθητε ἐν ἐμοί.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Εχεται δὲ, καὶ ταῦτα τῆς παρεστημένων. Διδάσκει δὲ τῶν
ἐργατῶν Ἰερουσαλήμ. Ὅπως μέλανα οὖσα, καὶ δι-
σείδης. Ἐξαιτίας καλῆ ἐχέτο. Υἱοὶ γὰρ φθοὶ μητρὸς μου
ἔμαχ

ἐμαχέσθη ὁ ἐν ἐμοί. Υἱοὺς μὲν καλοῦσα ὄντι ἱερός Ἀπο-
στόλος. Ἡσελιῶν τὸ πνεῦμα τὸ ἀγιὸν ἐν τῷ μ. δ. Φαλμὸς πῶς
αὐτῷ τῷ Βασιλεῖα. Ἀπὸ τῆς πατρὸς σου ἐγκληθῆσαν
οἱ υἱοὶ σου. Καὶ ὡς ἴπεις αὐτῶν ἀρχόντας ἐπὶ πᾶσιν τῷ γῆν.
Μητέρες δὲ αὐτῆς καὶ αὐτῆς, καλῶν τῷ ἄνω Ἱερουσαλήμ.
Ἡσελὴς ὁ μακάριος Παῦλος λέγει. Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ,
ἐλδοθεῖσα ἐστὶ, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Οἱ τοῖσι υἱοῖ
φῶν τῆς μητρὸς μου ἐμαχέσθητο ἐν ἐμοί. Κατὰ τῆς εἰδα-
λολασθείας, καὶ τῆς ἄλλης παρνομίας ἡγοῦντο τῆς Ἀπο-
στόλος πόλεμον. Οἱ πᾶνες ἐν ἐκείνῳ τῆς ἀκερατῆς οὐκ ἔστι
μάχην καὶ πόλεμον ἀνεδέχοντο ἀγωνίζομενοι. Ἐκ βάλλ-
λων μὲν τοὶ πονεῖς ἐπὶ τῆς ψυχῶν. Τοὺς δὲ τῆς ὁσεβείας
ἐγκαταπέσαι νόμους. Καὶ ἵνα σαφές ἐσθαι μάθημι πᾶς
ἐν ταῖς τῆς μαθητευομένων ψυχῶν διεμάχοντο οἱ μακά-
ριοι τῆς ὁσεβείας κήρυκες. Ἀκέστωρ τῷ μακαρίῳ Στε-
φάνῳ διαμαχομένον, καὶ λέγοντας. Σκληροτράχηλοι καὶ
ἀπειλείμποι τῆ καρδία, καὶ τοὶ ἄσπ. Ὑμῶς αἰετὸ πᾶσι
μαπ τῷ ἀγῆ ἀντιπίπτετε ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς. Καὶ
ὁ μακάριος Παῦλος Κορυθίος μὲν ἑλλῶν φῶν. Ὅπως
ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορεία; Ἡ πῆς οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁμοιά-
ζετε; Καὶ πάλιν, μήπως ἐλθόντες πῶς ἐμᾶς ἀπεινώ-
σαι ὁ θεός μου, καὶ παιδίσω πολλὰς τῆς πῶς ἢ μαρτυρίων, ὅ
μὴ μετονομασάντων. Γαλάταις δὲ γράφω, ὅτι ἀνοήτοι φῶν
Γαλάται. Τίς ὑμᾶς ἐβάσιλε πῆ ἀληθεία μὴ πείθεσθαι.
Οἷς καθ' ἐσθαλμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς πῶς ἐγράφη ἐν ὑμῖν ἐ-
σωσμένοις. Ὅπως ἐπιμύθητες καὶ παρανομήτες. Καὶ τοῖς
ῶν τῆς ἀμαρτημάτων διακίοντες, ὅτι γενησάμενοι
ἀποστῆτες ἠδὲν ἐν ἀπὶ παλαίσε. Καὶ ἀπὶ δυσειδῆς, καὶ

ἀειχρῶς διπρεπῆ. Καὶ ἀπὶ μελαίνης λδοκοταί τῷ ἀπεφῆ-
ναι, τοῦ κρεῖε τῷ νόμῳ, οἱ πῶτοι τῆς ὁσεβείας ἔσο-
φῆται καὶ κήρυκες. Διὰ τὸ φῶν ἢ νόμῳ δὲ ἔξαι βουλο-
μένη, πῆ κατ' ἔθρον ἀγῆα γέγονε καὶ καλὴ φῶν. Υἱοὶ μητρὸς
μου ἐμαχέσθητο ἐν ἐμοί. Ἐθῶν μὲν φυλακίαν ἐν ἀμ-
πελῶν. Παρεδοκῆν μοι γῶ οἶον ἰνάς ἀμπελῶνας, τοῖς θεῖας
ὁπλοῦς. Καὶ ταῦτας ὁκ ἐργάζεσθαι μόνον καὶ Γεωργεῖν,
ἀλλὰ καὶ φυλάξην παρεκελεύσασθε. Ἰνα μή πῆς ποιεῖν
θελῶν λυμαίνηται τὸν καρπὸν. Εἶτα ἔπιφρῆ, ἀμπελῶνα
ἐμὸν ὁκ ἐρύλαξα. Διπλῶν ἔχει τῷ ἔνοιαν τὸ ῶν. Εἰ-
σεβῆ ὁ ἐκατέρωθεν, καὶ ἀφελείας μετῶ. Ἡ γῶ τῶ τοῦ λέ-
γει. Ὅ π τὸν πῶσθ ἐθῶν. Ἀπελῶνα, ὃν πῶ τῆς πῆσεως
εργεῖται τὸν πατῆρ ὁκ ἐθῶν. ὁκ ἐθῶν, κατὰ ἔθῶν
ἀνεπιμέλητοι, καὶ ἀφύλακτοι. Ὅστε παντελῶς τὰ πῶσθ
ἠδὲν φθαρῶναι, καὶ λῆθη παρδοθῶναι. Ἡ ὅ π τὸν
ἐμὸν ἀμπελῶνα. Τοῦτέστι τῆς ἐμῆς ψυχῆς τῷ ἀφελείαν,
ἀφελομένη. Καὶ τοῖς τῆς ἄλλων κέρδη τῆς οἰκείων κερδῶν πῶ-
μερῶν. Ταῦτ γῶ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος φῶν. Ὅ π ἢ
ἐγκλητὸν ἀπὸ τῆς τῶ ἐμῆς. Καὶ πάλιν. Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ
ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος. Καὶ πῶ ἐαυτοῦ δὲ
φῶν. Ὅ π ἀπὸ τῆς τῶ ἑαυτοῦ συμφορῆς, ἀλλὰ τὸ τῆς
πολλῶν, ἵνα σωθῶν. Τέθηκε δὲ ἀμφοτέρω τὸ νόημα τοῦ.
Ἰν ἔχῃ οἱ ἐν τυγχάνοντες ἀμφοτέρω τῷ γῶν. Καὶ τὸ
Δοκοῦ αὐτοῖς ἀληθῆς ἐσθαι. λάβωσ. Μετὰ ταῦτα ἢ
νόμῳ καὶ ἐλπίεσθαι τῶς τε πῶς τῶν νεανίδας λέγει, ὅτι τῷ
πῶς τῶς θυγατέρας Ἱερουσαλήμ διδασκαλῶν. Τέπεται
πῶς τὸν νομῶν. Καὶ ἰν ἔχει πῶ ἐν τῷ ἀγῆν, γῶ-
νοῖ. Καὶ φῶν.

- » Απάγειόν μου ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. Ποῦ ποι-
- » μαίνεις. Ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ. Μήποτε γέλω-
- » μαί ὡς ἀπειβαλλομένη ἐπ' ἀγέλας ἐτέρον σου.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Πειμάνεστα γὰρ καὶ ἀγωνώστα, μη εσθιδῆ τοῦ νυμφίου. Καὶ ἐτέροις ἀπειτέτη ποιμνίσκε, οὐχ ὑπο ἀπὸ ποιμαυρο- μένης, ἀλλ' ὑπο ἀλλων πῶν ἐτέρον αὐτῶ ὀνομαζομένων. Οὐ κατὰ τὴν Α' ξίστη, οὐ κατὰ τὸ κωνὸν τοῦ φροήματος, ἀλλὰ κατὰ τὴν μίμωψιν τοῦ ἑπιπιδέματος, ἱκετ δέει τὸν νυμφίον λέγεσθαι. Ἐπειδὴ ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. Εἰπέμου κατὰ τὸν πῆς μεσημβρίας κωροθ, ποῦ ποιμαίνεις, ἢ πῶ κοιτάζεις τὰ σέβρατα. Μὴ ἀγνώσθαι πῆ δεκακίσεσ παρωσῆσω. Καὶ ἀλομένη καὶ πλατωμένη, ἀπειτίσω ἀγέλας. Οὐ πῆς σῆς ἑπιπασίας ἀξιομένης. Ἀλλὰ ἴνας ἄλλας νομέας καὶ βε- κόλους ἔχουσας. Τὸ γὰρ ἀπειβαλλομένη, ῥεμβομένη ὁ σύμ- μαχος τέθεικεν. Εἰκότως δὲ καὶ κατὰ τὸν πῆς μεσημβρίας κωροθ, πωθάνεται ἡ νύμφη, πῶς ὁ νυμφίος μένει. Ἐπειδὴ τὸν φωτός πῆς γνώσεως ἐγκρατῶς γηομένη. Ἀνεφύσσαν αἰ αἰρέτας, χεισιωῶν μὲν ὄνομα ἔχουσαι, ἀλλ' ἔρημοι πῆς ἀλλο- θείας ὑπαρχουσαι. Τέττω χάσω ἀγωνώστα, μαθεῖν ἐφίε- ται τοῦ νυμφίου τὸν τόπον. Ἐνθα καὶ τὸν πῆς μεσημβρίας κωροθ κοιτάζει τὰ σέβρατα, ἵνα μὴ πῆση ταῖς τῆς κα- λουμένης ἐτέρον ἀγέλας: Ἰέσον δὲ ὅπ ὡς πῆρ ἦσαν οἱ Περ- φῆται, καὶ τούτων θναπῆσι ὑδδοσέφῆται. Καὶ πάλιν Ἀπόστολος ἔ το θναπῆτα φροθάντες ὑδδοσάποστολοι. Ὅπως καὶ ὑδδο χεισοι ὑπο πῆς θείας καλῆνται γραφῆς. Διὸ ἔ ὁ κίως φησὶ. Ὅτι ἀνάσθησονται πολλοὶ ὑδδοσέφῆται, καὶ πολ-

καὶ πολλὰς πλανήσουσι. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Παῦλος. Οἱ μό- νον ὑδδοσάδελφος οἶδε λέγειν, ἀλλὰ καὶ ὑδδο Ἀποστόλους. Διὸ φησὶ. Οἱ γὰρ ποιῆτοι ὑδδο Ἀποστόλοι οἶσι. Τέτις ἡ νύμ- φη μὴ ἀπειτέσῃ ἱκετ δέει. Ἐπειδὴ τὸ ποιμνικὸν ἑπιπιδέκνω- ται ἁγῆμα. Καὶ ἀγέλας ὡσαύτως καὶ ποιμένες ἔχοντες. Φαίνονται. Ὅ ποῖοι εἰσὶ οἱ τῶ θρέεις καὶ θνομίε, καὶ μαρ- κίως καὶ βαλαπῆται, καὶ μῆν ἔ μοιουταῦ φροθάντες. Χεθ- μα μὲν χεισιωτικὸν ὄνομα ἀπεικείρῃροι. Καὶ Ἐκκλησίας οἰ- κοδομῶντες. Καὶ θείας γραφῆς πεπλανημένους ἀπειβά- τοις ἀναγνώσκοντες. Καὶ νέμοντες κακῶς ἐδὲν πειδομένουσ. Καὶ ἐταῦροι τοῦ νυμφίου νομῆ ὄντροι. Ἐπίβρολοι δὲ ἄντες, ἔ ὀλέθρολοι. Καὶ θληπῆσια τοῖς πρῶβρατοῖσ ἀπὸ πῆς τεσφίμου πῆας ἀρέγοντες. Διὰ τὸ τοῦ ἡ νύμφη ἱκετ δέει τὸν νυμφίον, ὑποδείξαι αὐτῆ πῶ κοιτάζει τὰ σέβρατα τὰ ἐν μεσημ- βρία. Ἴνα μὴ γῆνηται ἀπειβαλλομένη ἢ ῥεμβομένη κατὰ τὸν σύμμαχον, ἐπ' ἀγέλας τῆς ἐταίρων αὐτῆ πρῶσαφροθλο- μένων. Ἐνανθῶν δὲ αὐτῶ ὑπαρχόντων: ~

Τῶν τεύων Πατέρων:-

Ποπὸν ὁ αὐτὸς ἐμὸς ἀμπελών, οὔ με ἀπέτῆρον θῆσῃσεν ἢ πολυθῆσ πλῆνη. Καὶ εἰς ὃν νῦν ἐφροθῆθη πῆ πῆσει, ἀ- πάγειόν μου ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. Ἐνθα τὴν ἑπιπῶ- ρεων τῆς αἰσθητῆς ὑπαρχῆσαι. Καὶ εἰς ἐδὲν λόγος τῆς νο- τῆς ἀρχῆσαι. Οἱ καλῶς δεσφῆρῆροι πρὸς τὴν ἀληθῆσαν φέρεσι. Πῶ ποιμαίνεις ὁ ἀσέφῶν κατ' ἀρετῆν καὶ ποτῆζων κατὰ γνώων ὑδδο ζῶν ἐν πῆς ἀσφάουρηγῆς τὰ λογικὰ ἀπει- βρατα. Καὶ γὰρ ἐ μόνον ἡ ἀμπελος, ἀλλὰ καὶ ὁ καλὸς ποιμὴν, ὁ πῆσει τὴν ψυχῆν ὑπο τῆς σέβρατων. Αὐτὸς εἰ καλῶς

ὅτι Εὐαγγελίως ἔφησ. Καὶ πᾶς κοιτάζει ἐν μεσημβρία τοῦ πολλοῦ καμάρτε ἀναπαύων ἐν τῷ ἰσκιῶσιν, πάση ψυδῆ ὑπολήψει φωτὶ τῆς ἀληθείας σου. Τὸ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου. Ἐν δὲ ἀποπληκτικῆς τῆς οὐδὲ τῆς ἀληθείας. Καὶ εἰς κερμηκούς καὶ βράχια τοῖς ἀναπίας φημι ὄξας κατακουρέντας. Εἶτα θέλοντα τὴν αἰσίαν ἀναπιάξαι, διὸ ζῆτῆ μαθεῖν τὸν τόπον. Ἐν ᾧ ποιμαίνεις καὶ κοιτάζει εἰς ἕκστα ὁ καλὸς ποιμὴν, φησὶ. Μήποτε γῆνομαι ὡς ἀεζαλλομένη ἐπ' ἀγέλας ἐτέρον σου. Ἡ γῆνο μήποτε ἐν τῷ τῆς σῆς διδακτικῆς ἀμοιῆσαι. Γένομαι ὡς ψυδῆς, ἐν δεορῆν ἐπ' ἀλμοτῆρας τοῦ σοῦ ποιμῆνι ἀγέλας. Ταύταις τῆς ἀγνοίας τῆς ἀληθείας συναγλαστῆς με:-

Τε ὡσερῆμου ψελλε: δια Σήλων:-

Π Νύμφου ὡς ἀπῆστα μικρὸν ἐν μετονοία.
 Φωνῆ μεγάλα καὶ ζῆτῆ τὸν λόγον καὶ νυμφῆν.
 Φησὶ γδ οὕτω πρὸς αὐτὸν ὡσερ ἐξῶσα τοῦτον.

» Ἀπάγει ὁ μὲν ὅν ἠγάπησεν ἡ ψυχῆ μου τοῦ ποιμαίνεις.
 » κεις. Ποικιλάζει ἐν μεσημβρία.

Φ Ἦν ἐν τῷ λαί λέγεμοι τοῦ ποιμαίνεις, τοῦ κοιτάζει.
 Ὁ λόγος ὁ ἠγάπησα ψυχῆς αὐτῆς ἐκ μέσης.
 Ἐν μεσημβρία μήποτε κοιτάζει ἐν τῷ νυμφῆ.
 Πέπεισμαι γάρ σε καθαρῶς ἐν μεσημβρία ἠδύειν.
 Ἡ γῆνο εἰς φῶς ἀπερθετον μηδὲως σικάν ἔχον.
 Ἐνθα τα πρῶτα τα σα ποιμαίνεις δεξέ λόγε.
 Καὶ ἀκατάπικας ἀληθῶς φωτὶ τοῦ σοῦ πρῶτον.
 Ἄν ἐρμῆν φθάσω, ταύταις καθυπῶσιν.

Εἶθε

Ἐνθα τὴν πλάνην τρέμουσα τῆς πρὸς ἐκείνου τείβον.
 Φησὶ καὶ τοῦ τῶ πρὸς αὐτὸν, τουτέστι τὸν νυμφῆν.

» Μήποτε γῆνομαι ὡς ἀεζαλλομένη ἐπ' ἀγέλας ἐτέρον σου.

Π Ἦν τῆς ἀεζαλλομένης νομῆς φησὶν ἀπάγει ὁ μοι.
 Δέδοικα γδ μὴ πλάνηθαι δευροῖς παρ' ἐλπίδα.
 Πρὸς τοὺς ἀγέλας καὶ νομάς ἴσως τοὺς τῆς εἰφῶν.
 Κάντ' ὅθεν ἐλαθὶ θομα μακροῖν τῆς σῶν ἀεζαλλομένων.
 Καὶ τῆς εἰφῶν κερδοῖα τοὺς διονύμους μοίρας.
 Ὅτ' αὖ καθίστησ ὡς κερτῆς τοῦ γῆρας τῆς ἀνθρώπων.
 Ταῦτα καὶ οὐδ' ἐφθέγγετο πάντως πρὸς τὸν νυμφῆν.
 Ἡ παρθενοῖσα ψυχὴ καὶ νυμφοσολισθεῖσα.
 Καὶ βουλομένη τῶ Χεῖς ὁ τοῦ λαοῦ νεκρωθῆναι.
 Σὺ δέ μοι νυμφῆν νύμφῶν ὡσερ ἐν ὑποθέσει,
 Τὴν παρθενοῖσαν ψυχὴν τὴν τοῦ μεγάλου Παύλου.
 Τε πρὸς ὅν τείβεις ἐρμῆς δευροῖς διὰ τῆς ἰσχύος.
 Τῆς αὐτῆς ἐρμῆς αὐτῆς τουτέστι ὅν Ἀγέλου.
 Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ τὴ φασὶν οἱ φίλοι τοῦ νυμφῆ.
 Καὶ πῶς διδάσκουσιν αὐτῶν τὴν κοίτην τοῦ νυμφῆ.
 Ἄσματ' ἀεζαλλομένη τοῦ λόγου θυγατέρας.
 Φησὶ γδ οὕτω πρὸς αὐτῶν τὴν καθαρὰν παρθενοῖσαν.

» Εἰ μὴ γῆρας σεαυτῶν ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἐξελθε σὺ
 » ἐν πύργῳ τῆς ποιμῆνι σου, καὶ ποίμανε τοὺς εἰφῶς-
 » σου. Ἐπὶ σικανῶμασι τῆς ποιμῆνι σου.

Τοῦ ψελλοῦ:-

Ὡσερ παρθενοῖσα ψυχὴ φησὶ καὶ σεβασμία.

Εἶθε

Εἴτερ ποθεῖς καταλαβῆναι ἀγγέλος τῆς προβάτου.
Γινώθι σαυτὴν τίς πέδικας, τὸ πρὸν ἐν δόλῳ εὔσαι.

Καὶ πῶς εἰκὼν τῆς κτιστῆς τυγχάνειν τοῦ δεσπότης.
Καὶ πόσης μετῶνάς εἶδος, τίς κοσμικῆς ἀπάτης.

Καὶ δευρὸς κἀλασπίθων ἵχνη τὰ τῆς ποιμαίνων.
Καὶ τὰ μὲν ὡς πρὸς ὀδὸν μεγάλῃ, καὶ πλατείῃ.

Βλέψω χθιστοὺν καὶ μίσθῳ, εἰς γὰρ τῆς εἰλίφου.
Τὰ δὲ πρὸς τείβον κέμματα σενῶν καὶ τεθλιμῶν.

Ἀγρίπῃσιν καὶ κεράτῃσιν, εἰς γὰρ τῆς προβάτων.
Πρόσεχε αὐτῷ μὴ πλανηθῆς ἐν πύργῳ, τῆς εἰλίφου.

Ἀποκρίεται αὐτῷ ἐν νόμῳ τῆς νόμῳ καὶ φησὶ :-

- » Εἰ μὴ γινώσκεις σαυτὴν ἢ καλῶ γυναιξίν, ἐξελεθε σὺ
- » ἐν πύργῳ τῆς ποιμαίνων. Καὶ ποίμαμε τὰς εἰλίφους σε
- » ἵππὸν σκηνώματι τῆς ποιμαίνων.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ :-

Ὁ λέγει τοις τόνεσιν. Εἰς ἑαυτῶν ὀφθαλπέματα. Καὶ τὰ
σαυτῶν πειροπέματα. Καλῶ γὰρ γέγονας, καὶ πασῶν γυ-
ναικῶν ἐπιπεπέσασθαι. Γινώσκεις τὰς ὁμοίας σου. Εἰ μὴ σαυ-
τῶν ἠγνώστας, ἐξέδιστον τῆς ποιμαίνων, τὰ ἵχνη. Καὶ ἀκο-
λουθεῖσα ποίμαμε, μὴ τὰ πρόβατα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς
εἰλίφους ὡς ἐν ταῖς σκηνώμασι τῆς ποιμαίνων. Βλέπεται γὰρ ὁ
φιλάνθρωπος δεσπότης, οὐ μόνον σὺν δικαίῳ, ἀλλὰ καὶ σὺν
ἀμαρτωλῶδες ὀπιηλείας πάσης ἀξιοδοταί. Διὸ φησὶ. Οὐ
χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἵχνησιντες ἰατρεῖ, ἀλλοὶ κακῶς ἔχοντες. Καὶ
οὐκ ἴληθον καλέσαι δικαίῳ, ἀλλὰ ἀμαρτωλοῦς εἰς μετά-
νοια. Καὶ διὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Προφήτου. Μὴ θελήσῃ φησὶ
θελήσῃ

θελήσῃ τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἴππερ εἶναι καὶ
ζῆν αὐτῶν. Καὶ ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς αὐτὸν
φησὶ. Ὁ θελῶν πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἴππην
σιν ἀληθείας εἰδῆν. Διὰ τοῦτο βέβηται αὐτῶν καὶ σὺν
εἰλίφους βόσκων. Ἐν τύπῳ δὲ ἀμαρτωλῶν σὺν εἰλίφους ἢ θεῖα
σβλάμματα γραφῆ. Τάτους γὰρ ἰδεομένων οὐκέτις ἔφη
σαθῆσθαι, διακευθῆσθαι ἐν τῆς ἀμῶν τῆς λαχόντων δε-
ξὴν χάριτι. Ἐπειδὴ καὶ ἐν τῆς νόμῳ ὡς ἀμαρτίας, ἐπὶ πρῶ-
βῶν, ἀλλὰ χίμαρος ἰδαίγη προσηφέρετο. Διὰ τοῦτο λέγει
τῆς νόμῳ ὁ νομῳφίος. Τοῖς ἵχνησι τῆς ποιμαίνων ἀκολουθεῖ. Καὶ
τῆς προβατόντων ἀγίων, ἀνεβῆνα τὸν βίον. Καὶ ἐν τοῖς τῆς
ποιμαίνων ἐκείνων σκηνώμασι. Τοῦτέσιν ἐν ταῖς Ἀποστολικαῖς
ἐκκλησίαις, βόσκεισιν σὺν εἰλίφους. Ἀκούσασα ἐν τοῖς ἱερῶς
Εὐαγγελίῳ. Ὁρᾶτε μὴ καταφρονησῆτε, ἐνός τῆς μικρῶν
τῆς εὐαγγελίων, τῆς πισθόντων εἰς ἐμέ. Ἀμῶν γὰρ λέγω ὑ-
μῶν. Ὁ ἄγγελος αὐτῆς καθ' ἡμέραν δεῖσιν τὸ πρόσωπον τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς :-

ΤΩ'Ν ΤΡΙΩ'Ν ΠΑΤΕΡΩΝ :-

Ἡ Ποικιλία αὐτῶν πρὸς ταῦτῳ τῶν ἰδεῶν Ἐκκλη-
σίῳ ὁ καλῶς παμῶν καὶ νόμῳ αὐτῶν, φησὶν. Εἰ μὴ
ἔγνωσ σαυτῶν. Ἡ ποίμα ἐὰν ἀγνώσκεις σαυτῶν, ἐν ἢ ὁ ἀπει-
γραπῶς πρὸς γράφουμαι, καὶ οὐκ ἔμαθ' ὡς ἐν εἰκόνι δεχέσθαι
καὶ τὰς ἀλόγους ἀσθῆσεις (ὡς ρυθμίζω). Καὶ διάτε τῆς ἀ-
παλῶν, ὡς διὰ βίβδων, καὶ τῆς Ἐπιγγελίων ὡς σὺεργῶς, πρὸς
τὰς αἰωνίους ἀγαθὰς, ἐν αἷσιν ἀνασταύσω ἐν τῆς δδ-
τέρας μὴ παρούσα. Ὁ τῶν σὺν ὁπῶνος συσκαίρει πᾶσας,
διὰ τὸ ἀφθαρτῆς, καὶ ἀναμάσθων. Ἡ καλῶ ἐν γυναιξίν,
ἢ ὡραία

ἢ ἀραϊά δια τὴν εἰς ἐμέ πίστευτε καὶ ἀγαπίω, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπιάν ἰσοπέδου, καὶ ταῖς τῆς σαρκὸς ἐκδηλωμορφίαι, ἐξελθε σὺ. Ἡ γὰρ ἐπειδὴ σὺ μὴ ἔργως τὸ πρὸς σὲ μυστήριον ἰσοπέδου. Ἐξελθε λοιπὸν τῆς κατὰ νῦν ἐκδοτικῆς πρὸς τὴν αἰσθησιν σὺ, ἢ λογικῆ πάντως. Ἐ γὰρ ποὺ ποιμαίνω βάλει ὄλωσ μαθεῖν, οὐδὲν τῆ τοιαύτης ἐξελθῆσαι δεῖσε πρὸς ἀλογίαν τροπικῶν. Ἐξελθε δὲ ἐκ πείρας τῆς ποιμνίων. Ἡ γὰρ οὐκ ἐστὶν κατ' ἐξέρχου βίασσει τῆς διαφόρων φύσεων. Διὸν ἐκείνων τῶν πᾶν, ἀνιχνύων ὁ λόγος ἐξίεται, ποιμνία, ἀπερ αἱ τῆς ὄντων χελύκται φύσεις, τὸ ἀξίωσθαι κατὰ ὑποκείμενον τούτων μετὰ πρὸς πρὸς αἰσθησίν, ὡς πρὸς ἀπομύθους τοῦ τῆς ὄλων πρὸς ἰσοπέδου θεοῦ. Καὶ ποιμνία τοῖς ἐξίεται. Τὰ πᾶσι πάντως, ὡς τῆς αἰσθησίν μοίρας ὑποάχροντα Ἰσχυροῦμασι τῆς ποιμνίων. Ἐπὶ ταῖς ἐξίεται διπλασθί τῆς φύσεων, ὡς μετὰ βάλεισε πρὸς ἀπομύθους. Τὴν μὲν αἰτίαν πάντων τῆς κακῶν βραδυμῆτων, πρὸς τὴν κατὰ ἔξω φυσικῶν ἐκ ὑποάχροντα τῆς μύθους, καὶ τῆς μελίαιθ, Ἰσχυροῦμασι καὶ αὐτῆ κατὰ τὸ παρὸν τὴν τῆς μελλόντων ἐπιλαύσων. Ὡς πρὸς κακῶν ἔαρος ὄλωσ καὶ θέρους, τὴν τοῦ χειμῶνος τσοφίω. Διὰ γὰρ τῆς Ἰσχυροῦμασι τσοφίαι ἐκ τῆς ψυχῆς τειμερῆς ἢ δικαιοσύνη. Ἡ γὰρ ἐπιλαύσους τῆς μελλόντων ἐστὶν ἀπομύθους. Τὴν δὲ ἀπομύθους, ἢ πρὸς ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν πρὸς τὸ πρὸς φύσιν τσοφίαι τῆς λογικῆς ὑποάχροντα διωμάμεως, πρὸς τὴν ὁμοίως ἐκδοσθαι τῆς ὄλων φέρσων. Ὁ γὰρ ἐκ τῆς ἀπομύθους ὑποάχροντα τῆς φυλάξαι τὸν λόγον τῆς πίστεως. Ὡς πρὸς κακῶν ὄλων πρὸς ἀπομύθους ἐκ τῆς φυλάξαι τὴν ἔαρος κεφαλήν. Τῆ δὲ μὴν ἢ τῆς δικαιοσύνης διωμάμεως ἐστὶν ἐκ τσοφίαι, πρὸς τὴν ὄλων ἐκ ὑποάχροντα ἀπομύθους

ραϊσθίαι τῆς ἀπομύθους, μὴ ἀπομύθους κατὰ διαθεσιν τῆς πολεμῆτων, ὡς πρὸς δὴ κακῶν καὶ μετὰ Ἰσχυροῦμασι. Καὶ τὰ ἀνάγκαι αὐτῆς ἀπομύθους. Οὐ μακροῦ τῆς Ἰσχυροῦμασι ἀπομύθους. Καὶ τὴν ἀπομύθους, ἢ πρὸς τῆς Ἰσχυροῦμασι ἀπομύθους ἐστὶν ἐκ τσοφίαι, πρὸς τὴν ὁμοίως ἐκ ὑποάχροντα τῆς ἀπομύθους σωφροσύνη ἐκδοσθῆς, ἔνθα ἀνάγκαι χεῖρα κατὰ τῆς χεῖρα τῆς ἢ δὲ. Ὡς πρὸς δὴ κακῶν δια γομῶν τῆς μονοῦ τσοφίαι ~

Τοῦ Ψελλοῦ :-

Α Ἀλλ' ἀκούσά μεθ' αὐτοῦ καὶ τοῦ καλοῦ νυμφίου.
Α Ἡ δὴ γὰρ πρῶτος ὁ μιλιεὶς τῆς ἡμῶν λέγων ταδε.
 ,, Τῆ ἴπω μου ἐκ ἀμαρτίας φαραῶ ὁμοίωσάσε τῆ πλησίον μου.

Β Ἀπέων αὐτῆ σφαδάζουσαν ἐξ ἐρωτοληψίας.
Β Καὶ πρὸς ἐκείνον ἀπομύθους δεσμεῖν ἐκ κακοῦ σου ἴπω παρῆκασεν αὐτῆν αἰθεροσπίλωδρῆμον.
 Ὅπως γὰρ θραύσει ἐκ τῆς ἀπομύθους φησὶ πρὸς τὴν πρὸς ἐκείνου.
 Ὡς πρὸς κατὰ ἐθρῶσε ποτῆ καὶ ἐκ τῆς φαραῶν τσοφίαι.
 Ἡ δυνάμεις τῆς ἴπω μου τῆς ἀναταστασῆς.
 Τουτέστι τῆς Ἀγγελικῆς τοιματσοφίαι.
 Τίνος δὲ χεῖρα ἐρωτῆς τὴν τῆς Ἀγγέλων τσοφίαι.
 ἴπω πρὸς ἐκείνον ἀπομύθους ὁ λόγος καὶ νυμφίος.
 Πᾶς τῆς τσοφίαι πόλεμον σὺ ἀπὸν ἀνιχνύω.
 Τὸ ἔξω λαμβάνει καὶ νυμφίον καὶ κερῶστε καὶ δόση.
 Ἡ γὰρ πρὸς τῆ γὰρ πρὸς ἐκείνον βραβδύχουστε βραβδύχου.
 Ἐπει γὰρ τῆ ἴπω τσοφίαι τότε τῆς Ἀγγέλων.

Τὸ πτω δὴ χάσειν ἐρεσκεν ἵππων ἕξ ἴσου λόγου.
 Τὴν αὖτις ἀσσο διώκων Ἀγγελικῶν οὐκ εἰσὶν.
 Ἴνα μὴ δόξης δέ λησπὸν ὑβείλ' εσθαι τὴν νύμφην.
 Ἐξισουμένην ἐμφροῦς ἵππων ἄρα τῷ λόγῳ.
 Ἀκούειν τὴ φωνὴν ἐξ ἴσ' αὖτις ταύτην ὀνυμφίος.

» Τί θεομῶπιτον σαργόνες ἑνὸς πευγόνος, τὸ ἀχρησίστε
 » ὡς θεμίσκοι.

Η Ἄν ἵπῳ φασε παρῆκαστα φησὶ θερμοκοσότητι.
 Ἄλλ' οὐκ οὐκ ἡσυχίας χαλινοῦ ἐν σαργόνι φέρεται.
 Αἰσαὶ γὰρ θεομῶπιτον ἕξ ἴσ' αὖτις σαργόνες.
 Τὴν ἐμφροῦτον ὡς χαλινοῦ ἔχουσα σωφροσύνην.
 Δίκην Τευγόνος σφύροτος. Τευγόνος φιλεσθῆμα.

Θ τὸ ἀχρησίτου θαυμαστοὶ καὶ κεκαλληπομένοι,
 Τὸν χεῦσεν βεβαίοντες κλοῦν τῆς παροιμίας.
 Οὐ μίμικος γὰρ μὲν ἴσησιν, ὃν ἐφίλω κλοῦν ὄδε.

ΤΩ'Ν ΤΡΙΩ'Ν ΠΑΤΕΡΩ'Ν:-

Η Γεν νυμφίος τῆς ἕξ ἑθῶν Ἐκκλησίας αἰνεζάμενος ταύ-
 τῆς, εἴπ' ὃν αὐτὴ ποιμαίνει διὰ τοῦ ἄποκεθῆλαι ταύτῃ,
 τὸ εἰμὴ ἐγνωσ' σεαυτῶν, νυτ' ὃν ἵναζατο ἄποκεθῆλαι φησὶ, τῆ
 ἵπῳ μου ἐν ἀεμασι φαραῶν ὁμοιωσάσῃ ἢ πλησίον μου. Ταύ-
 τα δὲ ἵνα σαφῆ γήνωτο, οὕτω αὐτῶν κτεῖν. Τῆ ἵπῳ μου
 ὁμοιωσάσῃ ἢ πλησίον μου ἐν ἀεμασι φαραῶν. Ἡ γοῦν τοῖς
 Ἀποστόλοις μὴ Ἰησοῦς ἐφ' οὗς τὴν ἵπῳ αἰσὶν ἐπομοσιμῶ
 ἵνα πάντα τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα. Οὕτως θεομῶπιτον
 ἢ τὸ ἐμὸν κήρυγμα. Εὐαγγέλιον κατ' ἄρετῶν ἀπέδειξα.

Διό

Διὸ ἄπαρ ἐν οὐκ εἰσὶν ποιμαίνων, Δεδειγμαι καὶ ἐν σοὶ. Ἡ δὲ διὰ
 τὴν εἰς ἐμὲ πίσω ἐγὼ σπουδὴν ἐν τῆς χρεματιστῶν ἀεμασι τοῦ
 νοητοῦ φαραῶν ἔθνεσιν. Ὡς φέρουσι τὸν ἐν ἑαυτοῖς ἐπο'χοῦ-
 μένων. Καὶ γὰρ ἵπῳσιν ὑπὲρ πληθύνει καλεῖται ἢ ἵπῳ κη
 διώκει. Ἡ πῆ ἐν ἰνὸν ἀ' ἰσ' Ἀποστόλοι, κατὰ τὸ Ἰησοῦσιν
 ἵνα ἐν ἵπῳσιν σου. Καὶ ἢ ἵπῳ αἰσὶν σου σῶθῃ. Ἐμα-
 τὰ δὲ τῷ νοητοῦ φαραῶν τὰ τῆς ἐθῶν συστήματα, ὡς ἕξ ησ-
 πῶν τῷ κησῶν τῶν βελήμασ' αἰσῆ. Ἐν οἷς συστήμασιν,
 ἢ τῷ κησῶν τῶν Ἀποστόλων αἰκούσασα Ἐκκλησία, καὶ
 πισδύσασα εἰς τὸν ἵπῳ αὐτῶν κησῶν τῶν Χριστῶν. Καὶ τέ-
 τῳ πλησίον γήνωμῃ. Ἐπειδὴ ἢ τῆς τῷ πισδύοντος, καὶ
 τῷ πισδύοντος, ἀμμοσὶς ἐν ἑνωσίς, τοῖς Ἀποστόλοις ὁμοιω-
 ται παρ' αὐτῶν τῶ Χριστῶν αἰσῆ αὐτῶν ἐν τῶν αἰσῆ τῶν
 Ἀποστολικῶν βίον μιμησαμένη. Λησπὸν ὅπως ὁμοιωσῶν αὐ-
 τῶν τῶ Ἀποστόλοις φησὶ. Τί θεομῶπιτον σαργόνες σου ὡς
 πευγόνος. Ἡ τῆ θαυμαστικῆς αἰ σαργόνες ἑνὸς σφύρομα εἰσὶν
 μιμησαμένης τῆ δίκην τευγόνος ἰνδεδειγμένη ἐν ἐργασίᾳ
 τὸ σφύρομα τῶ Ἀποστόλων ὁμίγησεν. Ἡ πῆσιν κατὰ ἕθνη αἰ-
 κολάσῃ τῆ τῶ σαργόνων κησῆ ἐχρήσατο. Πέρας τῆς ἀδο-
 λαχίας ἐν διαλέξει, καὶ βασιλοῦσιν ἐν πῶσιν ἀδικαίς. Καὶ
 ἀδοξασίας ἐν βεβώμασιν, ἕξ ἢ καὶ ἢ λησπὴ πῶσα ἀποκα-
 οῖα ὑφίσταται. Ἀλλὰ μᾶλλον σφύρομα τῶ τῶν, ὥστε τῶ
 σωτῆρ μιμητῶν μὴ καὶ σωτῆρ ἐλεσῶν λόγῳ, τὴν κα-
 παρῆ μὴ τῶ ἐλλήνων νουσῶσα ἑσῶν. Ταῖς δὲ πῶσιν
 ἀδικαίς, τὴν Βασιλείᾳ τῶ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐ-
 τοῦ μόνου ἱπῶν. Καὶ βεβώμασιν, οὐ τῆς πῶσιν καὶ ἢ δέσιν
 χεῖσιν, ἀλλὰ τῆς ἀναρχίας ἀδικαίσιν. Κατὰ τῶν ἐν
 πῶσιν τῶ ἐργασίᾳ, καὶ μὴ δὲ πῶσιν Ἰησοῦσιν ταῦτα ποιῶν.

Η 2 Μᾶλλον

Μάλλον δὲ κατὰ τὸ ἀνδρῆν τοσούτοι οὐ δύνανται, ὡς ἔπος
 Ἰππικῶς φέρον, τὸ ὅτι δὲξάσασθαι βράπτιμα, ὡς τε εὐρέφω
 τῶ βράπτιον καὶ τὴν ἀλλῶν, κατὰ μίμνησιν Χειρῶ, φέρον
 τὰ ἀνεξιμάκως βράπτιμα. Καὶ τὸ ἴδιον τῆς ἐν ἰσθμῶς τῆ
 πρῶτης βραβυμῶς. Καὶ κατὰ τὸ ἐν ἰσθμῶν ἔχον τὴν τευ-
 γόνος, ἀναχωρήσοντας τὴν ἔξοχον. Καὶ καὶ εἰς τὴν ἰσθμῶν
 καὶ ὅπως διδάσκοντες τὸ ἀνεπίσταν, ἔσονται μὲν θωμάσις
 ἐξαυθίστου παγόνος ἑως τευγόνος, τὴν σωφροσύνην κα-
 τὰ Ἰππικῶν ἐνεργεσιῶν. Καὶ τὴν ἀνδρῆν κατὰ θυμῶν
 ἐν ἰσομοιῇ Ἰππικῶν ἀνδρῶν ἑσονται. Ὁμοίως δὲ τοῦτοις σὺν ἄ-
 ραμῶν τε ἀρχῶν ἑσονται ἑξομῶν. Ὁ γὰρ σιδερεῖς ἑσονται ἑξο-
 μῶν, ὡς διὰ τῆς ἰσομοιῶν, δύσκαμπτος. Ἀλλὰ κέκαμ-
 πτην διὰ μετεωροφροσύνην, ὡς ὀσμῶν. Ὁς κατασκευασ-
 τῶν ἐστὶν ἐκ χειρῶ. Οὐ τὸ δοκιμῶν καὶ καθαρῶν, διὰ τὸ ἀ-
 νηπόκετον. Μιμῶνται οὖν τὸ τετενὸν φρόνημα. Εἰ δὲ τὴν
 ἀνηπόκετον ποτεωροφροσύνην ὁ ὀσμῶν σημαίνει ὡς ἐπι-
 ται, ὁ πῶς τὴν μῶν Χειρῶ πρῶτα ἀρχῶν ὡς ὀσμῶν ἐπαμῶν
 καὶ πῶς ἐμφανῶν δρετῶ, ἔ τὴν ἑξομῶν ποτεωροφρο-
 σύνην. Ὁ γὰρ ὀσμῶν ἐν ὀσμῶν τῶ κήματι χαλκιδεῖς
 ὑστερον, κάμπτειται τῆ χεῖρα συνηματῶν ὀσμῶν, ἔπος ὁ τὴν
 δρετῶ τέλεις ἑσονται διὰ συνηματῶν. Ὁ ὀσμῶν ἄν
 τῶ βίω, ἔ τῆ μετεωροφροσύνη κάμπτῶν. Τετῶν δὲ
 ἀνεξιμάκως τὴν ποτεωροφροσύνην, τὸ λογικῶν ἐστὶν ἰσο-
 μῶν, ὁ δὲ τὴν τετῶν σὺν ἀπῶν τὴν κεφαλῶν τῶ λοι-
 πῶ σῶματι, σὺν ἀπῶν τὸν νῦν τῆ αἰσθησι. Τοὺς μὲν κα-
 τὰ οὐ μὲν λόγους τῶ δρετῶ, κατὰ ὅτι τούτου τρέπουσιν κατὰ
 ἑσονται τὴν αἰσθησι. Τετῶν δὲ τρέπουσιν πάλιν αὐτῶν κατὰ
 ὀσμῶν τῶν λόγους. Ἀνάγων ἑσονται νῦν. Ὁ καὶ κάμπτειται
 διὰ ἑ-

διὰ ποτεωροφροσύνην. Μὴ διὰ τὴν ἀξίω ἐπαμῶν, ἀλλ'
 διὰ τὸν χεῖρ συνηματῶν. Καὶ οὕτω μὲν τὴν ἑξομῶν
 ἑκκατῶν τῆ ἑξομῶν ὁ μνηστέρι τῶ Ἀποστόλων ὀσμῶν
 διὰ τῆς εἰς αὐτὸν πίστεως ὀσμῶν ταύτης Χειρῶς. Τὸ τε μῶ-
 νος τῆς ἰσομῶν διὰ τῆς ἰσομοιῶν καὶ ἰσομοιῶν καὶ ποτεωροφρο-
 σύνης ἐκ τῶν ὀσμῶν φῶν τῶ κατὰ φύσιν ἐπαναμῶν, καὶ
 ἀπαλλαγῶν τῆς διὰ τὴν ἀπῶν μελανότητος: ~

ΘΕΘΩΡΗΤΟΥ:-

» Τῆ ἰσῶν μου ἐν ἑσονται φαραῶ, ὀσμῶν ἢ πλη-
 » ὄν μου.

Ἰππικῶς ἐν τῶν φαραῶ. Τὸν τῆς ἡμετέρας φύσεως ὀσμῶν
 σὺν ἑσονται ἀπῶν, καὶ κοινῶν ἡμῶν πολέμων. Ὁ γὰρ
 φαραῶ ἀπῶν ἐν τῆς ἀρχῶν τοῦ βασιλείου ἰσῶν
 ἰσομοιῶν πεποιτικῶν. Τῆ ἰσῶν μου τῶν χειρῶν,
 τὰ ἑσονται τῶ φαραῶ κατεπόνησα. Ὁμοίως κεκῶν
 πῶν μου χρομῶν, καὶ ἀγῶν τῶ ἐμῶν ὀσμῶν.
 Ἐξομῶν δὲ, οἷον ἐν ὀσμῶν, τῶ τῶ δρετῶ μετῶν ἑξο-
 μῶν ἐσονται ἀνελαβῶν, ἵνα πῶν τῶ πῶν ὀσμῶν
 τῶ σῶματι. Τῶ τῶν τῶ ἰσῶν ἀπῶν τῶν μῶ-
 νων. Καὶ μαρτυρεῖ τῶ νῶματι. Ὁ Ἀποστόλος οὐ μὲν λέ-
 γων τῶ τῶν Χειρῶ. Ὁς μετακῶν τῶ σῶμα
 τῆς ποτεωροφροσύνης ἡμῶν, εἰς τὸ χρομῶν αὐτῶ
 σῶματι τῆς δόξης αὐτῶ. Καὶ πάλιν. Ἰμῶν δὲ πάντες ἀνα-
 κειλευμῶν ὀσμῶν τῶ δόξῶν κείων κατεπῶν ὀσμῶν
 κατὰ τῶν ἀπῶν πῶν ὀσμῶν. Ἐκ τῶ Ἀποστόλων τῶν
 ὀσμῶν

ρήμάτων, τὰ μυσικά τῶν ἄσματος νοσησῶν ρήματα. Καὶ ἀκούσω μὲν τὸ νυμφίου λέγοντος. Ὅπ σὲ τίω πλησίον μου γυναικί, καὶ διὰ τοῦ πλησίον ἀνομιώμενον, καὶ ἐπὶ τοῦ τρεῖς γυναικί καρποὺ μύθου τὸ ἄσμα. Τῆ ἵπτω μου ἐοικέναι φησὶ. Ἡ ἡσπυρίων, τὸ ἰσπυρ φασαῖ, σὺ τοῖς ἀεσμασιν αὐτῆ καταπέποιθα. Καὶ ὅτι τίω ἐλθεσθῆναι ἐδοξασάμην, τοῦτοις ἐπαίγει. Τὶ ἀεσμαθῆσων αἰ σαργόνες σε, ὡς τευγόνος. Τερεχληοί σου ὡς ὀρμίσκοι. Ἀλλὰ μὴ πάλιν σαρκικῶς νοήσω μὲν τίω σαργόνες, καὶ τὸν τερεχληόν. Λάβω μὲν δὲ εἰς νοῦν, ὅτι καὶ πολλὰς ἢ θεὰ γραφή σαμαπτικῶς ἐνόμασι, καὶ ὅτι πῆς ψυχῆς κέχρηται. Καὶ ποτὲ μὲν φησὶ ὁ Πεερφῆτης Ἰεζεμίαις. Τίω κοιλίαν μου τίω κοιλίαν μου ἐγὼ ἀλγῶ. Καὶ δεκτικῶς ὡς οὐ παρὶ ταύτης λέγει. Ἐπαίγει, καὶ τὸ αἰσθηπῆμα τῆς καρδίας μου. Ποτὲ δὲ ὁ μακάριος Παῦλος, λέγει. Τὰς παρεμύθους χεῖρας, ἢ τὰ ἀσβαλεμύθια γίνονται ἀνορθώσατε. Καὶ τρεῖς γυναικί ποιήσατε τοῖς ποσὶν ἡμῶν. Ἦνα μὴ τὸ χεῖρὸν ἀκτοραπῆ, ἰαθῆ δὲ μάλλον. Οὔτε παρὶ χεῖρῶν, οὔτε παρὶ ποδῶν, οὔτε παρὶ τῆς ὀρμῆς χεῖρῶν ποδῶν, ὡς μακάριος παρήνεσε Παῦλος. Ἀλλὰ τοῖς πρακτικῶς τῆς ἡσπυρίων ὕπερβόλαις, τοῦτοις τοῖς ὀνόμασι σαρσηγέρδωσεν. Οὔτω ποῖναι νοσησῶν, τὸ, ἀσμαθῆσθαι σαργόνες σου ὡς τευγόνος, τερεχληοί σου ὡς ὀρμίσκοι. Ἐκ πολλῶν γὰρ ἀνθρώπων ἢ γυναικῶν ἢ Ἐκκλησία συγκερρημένη, ἔχει πινῶς μὲν σαργόνες, πινῶς δὲ ὀρθαλμοῦς. Πινῶς δὲ ἀκούας. Πινῶς δὲ ὀνόματα. Ἀλλοὺς δὲ χεῖρας, καὶ ἄλλους ποδας ὀνομαζομένους. Ἐπαίγει ποῖναι ἐν νυμφίῳ, ὅτι τίω σεμνότητι μελιόντας, καὶ τὸ πῆς αὐτοῦ ἐρύθημα κεκτημένους, καὶ φησὶ. Ὁσπυρίων σαργόνες σου ὡς τευγόνος. Τίω δὲ τευγόνος φασὶν οἱ τοῖς φύσει τρεῖς

ζῶων

ζῶων συγγεγραφοτάτες. Οὐ φιλήθημον ἕνα μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσθρα. Καὶ τότε ἀρρένα μᾶ ἠπλία σαμαπτικῶν, τίω τερεχληοῦ ἐπὶ ἀρρένα κοινωσῶσθαι. Καὶ οὐ δὲ μεταί τίω δοξαβίωσιν ἑτέρῃ ἢ ἑτέρῃ σαμαπτικῶν ἀνεχόμεθα. Εἰκότως ποῖναι ταῦτ ἡ ἐοικέναι τίω Ἐκκλησίᾳ φησὶ, τίω τὸ χεῖρὸν σαμαπτικῶν, καὶ τοῖς τρεῖς ἄλλων κοινωίας διαφυγῆσθαι. Καὶ μὴ δὲ μεταί τὸν θάνατον αὐτῆ καταλιπεῖν αὐτὸν ἀνεχόμενῶν. Ἀλλὰ ἀναμείνασθαι τίω ἀνάσασθαι, καὶ ἀναμείνωσθαι αὐτῆ τίω δευτέρῃ παρρησίᾳ. Καὶ τὸν τερεχληόν δὲ αὐτῆς ὀρμίσκοις ἐοικέναι φησὶ. Πεερδέρρεον δὲ ἐστὶ τοῦτο καὶ εἶδος κῶσμε τὸν τερεχληόν καλλιπῆζοντος. Ἐπαίγει δὲ αὐτῶν καλῶς ἔλκονται τὸν πῆς ἀσβαλέας ζυγόν. - Πεερδέρρεον δὲ εὐαγγελίῳς ἐν νυμφίῳ. Ἄρχετε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ἡμῶς. Ὅπ ὁ ζυγός μου Χριστῶς καὶ τὸ φασπῶνμα ἑλαφροῦ ἐστὶ. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς ἄσμασι θαυμάζει τὸν τερεχληόν τοῦτον φερονῶν τὸν ζυγόν. Ὡς οὐδέ ἄλλοι, πῆς ἔξωθεν κοσμήσεως, καὶ ἐπιστάτου ἀριστομοῦ, ἀλλοίκοθεν ἐλέχοντος πῆς ἀσβαλέας. Ὡς ἀπειλῆσθαι γυνῶν ὄντα ὀρμίσκοις. Ἄλλοις τερεχληοῦς κοσμήσθαι. Τῶν ὄντων τῶν νυμφίῳ ρηθέντων. Ἀποκείνεται καὶ οἱ δορυφόροι τοῦ νυμφίῳ, καὶ ἄσπρηπται. Καὶ φασὶ τῆ σύμφη:-

- » Ὁ μοι μᾶτα ἡσπυρίων ποῖσαι μὲν ὅτι, μεταί συγγεγραπῶν
- » τῶν δευτέρῶν εἰς οὐ ὁ Βασίλῳς ἐν ἀνακλήσει αὐτῆ.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Ἄ Ὅτι δὲ μοι σημαίνεν ἐν ταῦθα, τὸν παρὶ τῆς παρρησίας τοῦ δευτέρου χεῖρ ἢ κηροῦ. Καὶ ἀσβαλεμύθια ταῦτα

τίω

τιώ νύμφῳ. Ὅτε πάντα τὸν παρὰ τῆς ἀνάστασις τοῦ Βασιλείου κηρὸν, ἡμεῖς σοι σιωπῶμεθα. Καὶ διακοσμήσωμεν σε παρὰ δαυατῶ κόσμῳ. Καὶ οὐ καταλείψωμέν σε ἕως ἀνάστη. Ἀλλὰ παρρησιόσμησι ὁμοιώματα, χροῖσι καὶ εἰγμάτα δερμείου. Ἀκολουθῶν δὲ ἔφρασθι ὁμοιώματα χροῖσιν, καὶ ἔσθι αὐτὸν τὸν χροῖσιν. Ἐπειδὴ μέγιστον τοῦ νυμφίου τὸ δάσος. Τὰ δὲ τῆς ἐκείνου διακόνων οὐ τιῶ ἴστω ἔχει δόξῃ. Διὸ τοῖς θεοῖς Εὐαγγελίοις πλείονα παρὰ φέρουμι τὴν πηλὴν. Τιμῶμεν εἰ καὶ νόμον καὶ ἔδν Περσφῆας. Καὶ τὸ τῆς ἀγίων Ἀποστόλων συζυγίωματα. Εἰ κῶπως τοίνυν ἔφραστοι οἱ τοῦ νυμφίου διάκονοι. Ὁμοιώματα τοῦ χροῖσι ποιησώμενοι μετὰ εἰγμάτων τοῦ δερμείου. Ἐῶς οὐ ὁ Βασιλεὺς ἀνακλήσει αὐτῶ. Στήματα δὲ δερμείου καὶ ὁμοιώματα χροῖσιν, τὸ ποικίλον τῆς χαλκῶ ματῶν νοήσωμεν, καὶ τῆς παρὲς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ γινωσκῶμεν παρρησίας. Ἀπολαύμεν γὰρ καὶ τῆς παρ' Ἀγγέλων βοηθείας, παρεμβάλλει γὰρ Ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῆς φεβουρῶν αὐτῶν, καὶ ῥύσεται αὐτῶ. Καὶ τῶς Ἀγγέλους αὐτῶ ὑπελείπει παρὲς σοῦ, τοῦ διαφυλάξασε ἐκ πάσης τῆς ἁδῶς σου. Καὶ ὁ νόμος δὲ αὐτῶ, Ἀγγέλων διακονῶντων ἐδόθη. Διὸ φησὶν ὁ Ἀπόστολος. Εἰ γὰρ ὁ δὲ Ἀγγέλων λαλῶνθῆς λόγος ἐγγύτω βέβαρος. Ἐν ὅσῳ ὄνῳ ὁ Βασιλεὺς ἀνακλίνεται, καὶ αὐτῶσται. Ἡμεῖς φησὶ τὸ διωατὸν παρρησιόσμησι. Ἀνακλίνων δὲ αὐτῶ, τὸν θάνατον παρρησιόσμησι. Διὸ καὶ ὁ Βασιλεὺς Περσφῆσων φησὶν. Ἐξελθῶσται ἀνθρώπος ἐκ τοῦ παρρησιόσμησι αὐτῶ, καὶ κυρῶσται ἐθνῶν πολλῶν. Καὶ μετ' ἐλίγη. Κατάκληθῆς, ἀνεπαύσαιο ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος, τίς ἀναστήσει αὐτῶν. Οἱ δὲ συζυγῶντες σε, δὲ ὀλέγεται. Καὶ οἱ κατακράμφοισε, κεκαθήσονται. Ταῦτα δὲ καὶ

ἐν τῇ

ἐν τῇ Περσφῆσῃ τοῦ Πατριάρχου Γαλαθῶν, τῆς παρὲς τὸν Ἰούδου εἰρημνῆ ἐστὶν διζῆνι: ~

Τῶν τετῶν Πατέρων: -

Ο Γ δὲ τοῦ νυμφίου φίλοι, εἶν δὲ πάντως οὗτοι, οἱ ἄγιοι Ἀγγελοὶ ὡς τὸ αὐτῶ ποικιλῶντες πανάγιον θέλημα. Τὰ εἰρημνῆ ὑποχρῶνται τῇ νύμφῃ λέγοντες. Ὁμοιώματα χροῖσι ποιησώμενοι μετὰ εἰγμάτων τοῦ δερμείου. Ἐῶς οὐ ὁ Βασιλεὺς ἐκ ἀνακλήσει αὐτῶ. Ἡ γὰρ ἐπειδὴ τῆς διὰ τῶν εἰδωλολατρίων μελῶντος ἀπηνάγκης, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις κατὰ δροτῆ ὁμοιώθῃ. Καὶ τῆς ἀληθείας κατὰ γνώσιν ἱερῶς, τὴν μὲν θεῶν φύσιν αὐτῶν τῶν ἀουγκηλῶν πάσης φύσεως ὑπερέχουσιν, καθάπερ τῆς λοιπῶν ἁδῶν ὁ χροῖσιν, παρρησιόσμησι οὐ διωατῶμα. Ἀθέατος γὰρ ἐστὶν παρὲς καὶ ἀκατάληπτος. Εἰκόσματα δέσποα ταῦτης, ἐκ τῆς τῆς ὄντων θεωρίας δηλαδὴ, ἔδν δίκην εἰγμάτων δερμείου πηλαυγῆς, καὶ μελεωμῶν ἐκ τῆς παρῆ λόγους ὑποδείξωμένους, ἕως οὐ ὁ τῆς ὄντων δεσπότης, αὐτῆ ἡ ἀλήθεια ἐκ ἐπιναπαύσει αὐτῶ τῆ ἐκ σοῦ, αἰετῶν ἐκ σφραγῶν αὐτῶ καὶ ὁμοίωμα, αὐτῶν δὲ ἐκ σοῦ πομαίνοντα. Καὶ ὡς ἐπὶ σφραγῶν ἐκ τῶν ἰδῶν τυπώματα κοικῶ ὀρῶμεν: ~

Τῶ Ψελλῶ: διὰ Στήχων: -

Ο Γ μένοι φίλοι βλέποντες τῶν τῶν ὁμοίωσιν, καὶ τῶ τῆς νύμφης ὑποχρῶν πολλῶ παρὲς τὸν νυμφίον, Περσφῆ δὲ τῶ συγκατάβασιν ἐκείνη παρὲς τῶ νυμφῶ. Κακῶτων ἐπιγνώσμησι τοῦ πρῶτου τοῦ τέλος. ~

Ὡς ἄρα καθίσταται πρὸς πάντων ὁ νυμφίος.
 Ἐπειὸν ἀνακλιθῆσθε ἡμέρας βασιλικῶς ἐν τῷ τῷ.
 Τὼ νυμφίω δὲ ἐπέτελλεν ἰδοὺ δῆθεν κατὰ χροσσοῦντες.
 Ἰνέπειδ' αὖν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν μηδίαν θέλη,
 Εὐθήσει πρὸς ἀνάπαυσιν αὐτῷ ἐπομοποιήτω.
 Φασὶ γὰρ οὕτω πρὸς αὐτῷ οἱ φίλοι τοῦ νυμφίου.

» Ομοιωμάτω χροσσοῦ πούσω μέλω μετὰ στήματων τῶ
 » δερμεῖον. Ἐως ἢ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλιθεῖ αὐτῷ.

Επει φησὶν ὁ βασιλεὺς ἀνακλιθῆσαι μένει
 Ἐν σοὶ πῆ τούτω καθάρῃ φίλότη καὶ ζήτουση.
 Δύστροπὸν καὶ παρῆμυρ, καλῶς ἐτιμαθεῖσα.
 Κἄν γὰρ αὐλάμπεως ὡς χροσσοῦ ταῖς δρεταῖς ὡς νυμφίω.
 Ἀκμῶν γὰρ δερμερλαμπεῖς διπλῆς σκοπομήτης.
 Ἀλλ' ὁμως χροσσοῦν γήλομυρ καὶ παρενά σομένωι.
 Χερουβικῶ καὶ φλογερῶ καὶ σέβασμῶ ἰρῶν.
 Ὁ βασιλεὺς γὰρ κατελθὼν ἀνακλιθῆσεται αἰθῆ.
 Τῷ γὰρ ῥηθῆσαν ἀπασιὼν ὡς δροματοεργῶν.
 Τῷ θαυμασιῶ ἀλλοίωσιν πῆς νυμφίως καὶ παρεθῆναι.
 Τῷ δὲ δερμερῶ πρὸς χροσσοῦν φημὶ γελημυρῶν,
 Παρὰ τῆς φίλων διπλασθῆ τῷ λόγῳ καὶ νυμφίου.
 Ὡς ἀρῶν γήνομοι νόστον καὶ χάειν πρὸς τῷ νυμφίω.
 Ἐκ τῆς Ἀγγέλων τοῦ θεοῦ δοθεῖσιν ἐπαξίως.
 Τῷ γὰρ ἔδος πέφυκε τοῖς φίλοις τοῦ δεσποῦτου.
 Ἰνέπειδ' αὖν ἀθροίσωσι ψυχῶν τίνα παρεθῆναι.
 Ἐπειὸν μὲν πρὸς χροσσοῦν καλῶς ἐπιμαθεῖσθαι.
 Κύκλωθεν παρεβάλλωσιν ὡς φύλακες ἐκείνους.
 Κρήνους καὶ φέροντες πρὸς ἡμερῶν τρέπεις.

Μέλει:

Μέλει ἀν δέξωσιν αὐτῷ δεξιῶν τῷ δεσποῦ.
 Ἀλλ' ἡδὴ παρεθροσσοῦν τῷ λόγῳ παρεθῆναι.
 Καὶ τῷ πρὸς χροσσοῦν ψυχῶν ταῖς χάειν τῆς φίλων.
 Ἰδοὺ μὲν τί φησὶν ἀθροῖς αὐτῷ ὡς πρὸς οὐδὲ φίλους.
 Φασὶ δ' αὐτῶν ταῖς λέξουσιν ἐπὶ πρὸς οὐδὲ Ἀγγέλους.

Ναξὸς μου ἔδωκεν ὁσμῶν αὐτῷ :-

Βλέπει καρπὸν πῆς πρὸς χροσσοῦν ψυχῆς πῆς ἐν δρετῷ.
 Ἰδοὺ γὰρ ἡ πρὸς χροσσοῦν πρὸς δρεταῖς παρεθῆναι.
 Ὡς περ καὶ πρὸς χροσσοῦν τῷ παρεθῆναι λόγῳ.
 Ἐπειὸν κἄν μὲν ἐρεῖ τὸ κάλλος τοῦ νυμφίου.
 Πῶν διασθῆσως πῆς ὁσφραγικῆς καὶ μάτης.
 Τίνος δὲ χάειν ἐρωταῖς, ἢ λέγει μὲρ ἐν ἄλλον.
 Ἀλλὰ τῷ κἄν μὲν μὲν μὲν μὲν ἐν τὸν δεσποῦτον.
 Τὸ μὲν, ὅπ καὶ πρῶτον ἐστὶ τῆς ἄλλων μὲρ.
 Τὸ δ' αὖ, ὅπ καὶ πέφυκε ἐμφάσεις ἔχον θείας.
 Ὡς περ γὰρ ἐπίσθηθῆσθαι ἐκ τῶν παρεθῆναι βίου.
 Κἄν καὶ πῆς φέρον κατὰ τοῦ τοῖς δρεταῖς ἐμπῆναι.
 Ἀν μὴ χροσσοῦν ἐν δρετῷ βασιλισμαῖ τῷ θεῶ.
 Οὐδὲν ὄντως οὐκ ἔστι ταῖς δρεταῖς ἀπασι.
 Τῷ τὸν τρέπον ἰδοὺ πῆς ἀρῶν πῆς καρδία,
 Παρὰ πῆς μὲν μὲν μὲν κατὰ τοῦ τοῖς ὁσμῶν.
 Οἱ γὰρ βυλῆμυρ κατὰ τοῦ τοῖς ἀπῶν κἄν.
 Κἄν αὖθ βάλωσι πολλὰ μὲν μὲν μὲν πρὸς τῷ τῷ.
 Εἰ μὴ καὶ κἄν βάλωσι ἡπῆς ἐστὶ βοτῶν,
 Εἰς μάτην πεπονθήσθαι ὄντως οἱ νυμφῶν γάτοι.
 Ἄλλωστε δὲ καὶ πρὸς χροσσοῦν χροσσοῦν ὁ καὶ νυμφίος,
 Εἰς δ' αὖ πῆς Σίμωνος λεπῆς κατὰ τοῦ τοῖς ὁσμῶν.

Τὸ τὸ μῦθον ἠλαπίαι ὡς αἰ τῆς μοι χαλιδος.
Οἱ λόγος τίνεο μέμνηται τοῦ κλέδου παρσηκόντως.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Πούτων ἔνωθεν αὐτως ρηθέντων ὑπὸ τῆς τοῦ νυμφίε θε-
κῶν, πάλιν ἡ νύμφη φησὶν. Νάεδος μου ἔδοκεν ὁσμίω
αὐτῆ. Ἀπόδεσμος σακτῆς ἀδελφιδῆς μου ἐμοί. Ζηπτηέον δὲ
σασῆ τερῆ, τί δῆποτε ἐκ τῶν ἀδελφιδῶν ὀνομάζει; νύμφω δὲ
ἐδιδάχθημεν τῶν ἔξ ἔθνων Ἐκκλησίῳ. Ἀλλὰ καὶ γεμαί-
κα παρτέρῳ τοῦ νυμφίου, τῶν ἱεδαίων πληθύν. Λαβῆσθε
Βιβλίον ὑποσάπυ, εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς διὰ τῶν οἰκείων ἀ-
κολασίῳ. Ἀδελφῶν δὲ τυγχάνουσιν, ἀμφω γὰρ τὸν Ἀδάμ
αὐχλοῦσι πατέρα. Ἀλλ' ὁ νυμφίος ἐκ τῆς παρτέρῳς ἐβλά-
σῃσε κατὰ τὸ ἀνθρώπινον. Φησὶ γὰρ ὁ μακάριος Παῦλος.
Προβήλων δὲ ὅτι ἔξ ἁδὰ ἀνατέταλκεν ὁ κύριος. Καὶ πάλιν,
τῆ δὲ Ἀβραάμ ἐρρέθησθε αἰεταγγελία, καὶ τῆ παρμαλῆ
αὐτῆ. Οὐ λέγει καὶ τοῖς πατέρεσσιν, ὡς ἔφη πολλῶν. Ἀλλ' ὡς
ἐφ' ἐνός Ἐ τῆ παρμαπ αὐτῆ, ὅς ἐστι Χεῖς ὁ. Καὶ ὡς τοῦ Δα-
βιδ φησὶν ὁ μακάριος Πέτρος. Ὅτι Προφήτης ὑπάραχων.
Καὶ εἰδὼς ὅτι θεῶν ὤμοσεν αὐτὰ ὁ θεός. Ἐκ καρποῦ τῆς ὀσ-
φύος αὐτῆ, τὸ κατὰ σάεκα ἀναστήσει τὸν Χεῖς ὁ. Προβήδως
ἐλάλησε ὡς τοῦ θανάτου, ὅτι ὄρι ἐγκατελήφθη ἡ ψυχή
αὐτῆ εἰς ἔδου. Οὐδὲ ἡ σασῆ αὐτῆ εἶδε διαφθορῆν. Ἐπειδὴ
τοῖνω ἀδελφιδῶν τυγχάνουσιν, ἵτε ἱουδαίων πληθύν, καὶ ἡ
ἔξ ἔθνων Ἐκκλησία. Ἐκείνης δὲ ὑφὸς ὁ Χεῖς ὁσ τὸ κατὰ σάε-
κα. Εἰκότως αὐτὸν ἀδελφιδῶν ἡ νύμφη καλεῖ, ὡς τῆς ἀδελ-
φῆς αὐτῆς ὑφὸν ἡρωμῆρον κατὰ τὸ ἀνθρώπινον. Οὗτος τοῖνω
ὁ ἀδελφιδῶς μου ἐμοί. Καὶ κλέδος ἐστὶ καὶ ὑποδεσμος σακτῆς.

Πολλοῖς

Πολλοῖς γὰρ αὐτὸν ὀνομάσαι παρσηγορῶν, ὑπὸ τῆς ὀνομασίας
τοῦ μῦθου αὐτῆ κατὰ θεληγομῆν. Καὶ ὡς διῶα μου ἐνὶ ὀνομα-
λῆ χηστιασθῶ. Πάσας γὰρ ὁ μὲ τὰς παρσηγορίας, καὶ τῆς
ὀνομασίας τῆς χαλιδῶν αὐτῆ ἡ διῶα μου. Ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀγέ-
της αὐτῆ νυμφῶν. Καὶ κλέδου αὐτὸν ὀνομάζει, καὶ ὑποδε-
σμον σακτῆς παρσηγορῶν. Νάεδον μὲν, ὡς καὶ ἀληφῆται
τῆ κλέδου τῆ πικρῆ τῆ παλυτῆ. Ἡς ἡ ὀσμή ὄλον τὸν οἰ-
κὸν ἐπλήρωσε. Τόπον ἔχοντα τῆς οἰκουμένης. Ἐπλήρωσε γὰρ
τῆς διῶας πύσως τῶν οἰκουμένων, ἡ ὑπὸ τῆς ὀσφύος τῆ
κύριου παρσηγορῶν σα δασαπεία. Ἀπόδεσμον δὲ αὐτὸν κα-
λεῖ σακτῆς, ἐπειδὴ αὐτὸς κατέβη ὡς ὑπέτος ἔφη τόκον. Καὶ
ὡς εἰ σαγῶν, ἡ σάεζα ἔφη τῶν γῶν. Κέκληται δὲ ὑπὸ τῆς
Προφῆτῆς Ἐ σαγῶν. Ἐστὶ γὰρ φησὶν ἐκ τῆς σαγῶνος τοῦ λαοῦ
τοῦ π, πωαγομῆρος σπασαχθήσεται ἱκανῶς. Ἰσῆον δὲ ὅτι ὁ
σύμμαχος καὶ ἀκίνας, σμυθῆν τῶν σακτῶν ὀνομασῆται.
Διηλοῖ δὲ ἡ σμυθῆσα τὸν νυμφίον τὸν θάνατον, καὶ τῶν οἰκείων
ὀνομασῆται ἡ νύμφη παρσηγορῶν δέ:

» Ὅτι ἀναμέσον τῆς μαςῶν μου
» αὐλισθησεται.

Πούτῃ ἐν τῆ ἡ γεμονικῆ τῆς ψυχῆς μου. Ὅτι καρῶα
ἔπαπαταῦται μεταξὺ τῆς μαςῶν διακεμῆν. Διηλοῖ
δὲ τοῦ τῆς Προφητίας τὸ πῆρας τῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ λεγο-
μένης. Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμσθεκαπίσω. Καὶ ἐσομαι
αὐτῆς θεός. ἱκανῶς αὐτῆ ἔθονται μοι λαός, λέγει κύριος παντο-
κράτωρ. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ νυμφίος ὑποχρεῖται λέγων. Ὅτι
ἐλθούσθ μετὰ ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ, καὶ μόνω παρῶντα ποιήσω μὲν.

Διό

Διότι ὁ Παῦλος βιά. Ἡ δοκιμὴ ζητεῖ τοὺ ἐμοὶ λα-
λοῦντας Χριστῶ. Τέτοι ἡ νύμφη φησὶν, ἀναμείβω τῆς μα-
σῶν μου ἀλλοσηθήσεται.~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Εἰς τούτων αὐτὴ ἡ νύμφη τοῖς τῆς δόξης διαφόροις κατὰ
πρᾶξιν μὲν τρέποις. Κατὰ θεολογίαν δὲ λόγους καθαρ-
θεῖσα καὶ φωτισθεῖσα. Εἶτα εἰς τελειότητα ἀναγομένη παρὸς
οὐδὲν τοῦ παρεστημένου παρὸς αὐτὴν φύσιν αἰῶνος φίλους τῶ νυ-
μφίω διακεκομμένη, φησὶν. Νάεδος μου ἔδωκεν ὅσμιον αὐτῆ.
Ἡ γοῦν ἡ ἐκ τῆς διαφόρων κατὰ πρᾶξιν τρέπων, καὶ κατὰ
θεολογίαν λόγους δικίω, πῶς ἐκ διαφόρων δρομάτων συγκε-
κρίθη, νάεδος καθεστῶσιν ἐμπροσθεν γνώσις, παρὸς ἐκ ἐμ-
φασιν αὐτῆ, τοῦ κατ' αὐτῶν ἀπερῶτον νυμφίου. Οὗ τὸν
Χαρακτήρα φέρω, ὡς εἰκὼν αὐτῆ καὶ ὁμοίωμα. Μίγμα γὰρ
αὐτῆ τῆς ἐκ τῆς πνεύματι μετοχῶν τοῦ ἐνός τῆς ὅλων αἰτίω ὑπε-
χουσι. Ὡς καὶ μα κατὰ φύσιν οὐσίω, νοητῆς καὶ αἰσθητῆς
κτίσεως. Καὶ κατὰ γνώμω οὐδὲν ἐκ τῆς πνεύματι λόγους ἔ τρέ-
πουσι ἐν ἑαυτῆ κροῦσασιν. Καὶ τούτων διδοῦσα τῶ κατ' αἰ-
κόνε, τῆς κατ' ὁμοίωσιν τρέπων, ἐν ἑαυτῆ τοῦτον δεῖκναι ὡς ἐν
εἰκόνι δεχέστω. Ἐπεὶ δὲ ὡς ἐξηκεν ἐν αἰσθήσει γέγονε τοῦ
νυμφίου. Τί τῶν ἐστὶ ἐστὶ φησὶν. Ἀποδοσμος σακτῆς ἀ-
δελφιδόσμου ἐμοὶ. Ἡ τοῖ σπουδῆσιν ἐμοὶ καὶ σωτήρησις,
πῶς μεταδοτικῆς σαγόνε πῶς δέας χρείας. Ὁ κατὰ τῶ
τοῦ συμμάχου ἐμυλῶσιν ἀγαπητῆσ μου. Ἐπέπερ αὐτὸς π-
σθῆσιν. Τα πνευματικὰ σωτηρῆ τῆ Ἐκκλησίας χρείω-
ματα. Καὶ ἰσᾶ οὐδὲ πῶς, τοῦ κατὰ πῶς ἀσθησίας πῶ-
πῶσιν. Εἶτα ἔπου ἐν αὐτῆ ἀποκολλῶσας. Τῶν ἀτρε-

ψίω

ἡ τῶν τῶν χρείωσται, φάσκει. Τέτων δὲ μετὸ ἡ καρδία
ἐστὶν, ἡ τῶν τῶν λῶσται σῶματι, τὸ ζωικὸν διακόδοται πνεύματι.
Ἡ πῶς ὑπεμφαίνει τὸν ἡγεμόνα τοῦ, ὡ ὡ ἀποκολλῶσται ὁ
κῶσας. Ὁταν ἡ νύμφη αὐτῆ δια τελειότητα ἀποκολλῶσται-
σα, πνεύμα γίνεται ἐν. Εἰσοικὴ ἡγεμῆ τῶν ἐξ ἡ τῶς δόξης,
διὰ πῶς τοῦ πνεύματι πνεύματος ὑπεργίας. Διὸς ἡ ἐν Χριστῶ
κεκεκομμένη (ὡ ἐκ πῶσας τοῖς πῶς ἡ τῶς διωμάμεις ὡς ταῦ-
της μέλη διδοῦσασα, ἀτρεψίαν αὐταῖς ἐμποῖσται. Καὶ ἔ-
τω μὲρ ὁ νυμφίος τῆ νύμφη ἔσεται τῆς καλῶν ἀτρεψία,
ἀταν τελεία ἀναδειχθῆ.~

Τοῦ Ψαλλοῦ:-

Ἡ Ἀλλὰ κοσῶ μετὰ λαποῦ καὶ τῆς ἐξῆς λογίω.
Ἡ Ἡ νύμφη γὰρ ταῖς ἀποκοταῖς ὡς ἔδους γινωμῶν.
Ἡ Ἡ σωτήρη ἀγαπᾷ τὸν λόγον παρὸς οὐδὲν φίλους.
Φησὶ γοῦν τοῦ παρὸς αὐτῶν, μετὰ τὸν νάεδου λόγον.
~ Ἀποδοσμος σακτῆς ἀδελφιδόσ μου ἐμοὶ ἀναμείβω τῆς
~ μασῶν μου ἀλλοσηθήσεται.

Ἡ Ἡ ἦος ἐστὶν ὡς λόγους κῶσας ταῖς φιλικῶσ μου.
Μὴ μόνον ἐξῶθεν αὐταῖς ἡ τῶς καλλωπίζω.
Ὡς ἐφελκῶσιν αὐτῆ τὸν ἐργῶν ὀπταχαι.
Ἄλλα καὶ μᾶλλον ἔσῶσιν αὐτῆ τῆς ἰματιῶν,
Κατοσκοπῶσ πῶσιν διὰ τῆς μωσῶσιν.
Ἐπεὶ γοῦν γεγνωτικῶσ αὐτῆ λόγους τῆς ἀσμάτων,
Ἡ παρὸς ἀδούσας ψυχή καὶ τρέποις ἀρρῶσ φων,
Καὶ νυμφικῶσ σῶσας αὐταῖς παρὸς γάμεις ἐπεγγμῶσ.
Δόγους πῶς ἡμωτικῶσ εἰκός ἐστὶ, καὶ λέγειν.

Καὶ

Καὶ ἰσχυρῶν δασύρρητον τὸν λογιζομὲν ἐξβάθει.
Τὸ το γοιῦ λέγει παρρησιῶς ἕπερ αἰκίζουρρη.

Ὅτι καὶ φέρωσι πνὲς γυναικες ἀλλα μινρα.
Προξ ἔρωτα θερμότερον, ἔνδον τῆς ἱμαπίου.

Ἄλλ' ἔγω γεμυρίμαπος ἀπὶ παντός, διώδους,
Αὐτὸν ἐκείνον κήθραι τὸν κάλλισον νυμφίον.

Ὡς περ δόποδες μου πνί, μίρωσιν διώδεις ἀτων.
Κακῶς ἀπνηθήσασα σφί τὸν τρεῖς χηρήσμε.

Μᾶλλον δὲ τοῦτο καθαρώς ἀνίσταται τῷ λόγῳ.
Ὅτι καὶ ἄλλα τῆς Ἰουδαίων τῷ βίῳ περιμετρῆμα,

Ἄλλας φρονηδίας ἔχουσι τῆς κοσμικῆς πρᾶγμα των.
Ἐγὼ δ' ἄλλα τῷ ἰδούλῳ γνάστῃμου τοῦ νυμφίου,

Αὐτὸν χαρῶσιν ταῖς πατρὶ, ταῖς τῆς ἐμῆς καρδίας.
Μασῶν γδ μέσον πέφυκεν ὁ τόπος τῆς καρδίας.

» Βόττω τῆς Κύπερου ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ἐν ἀμπελώ-
» σιν ἐγγαδῶδι.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Πορροῖσα ἢ νύμφη ποῖον ὄνομα ἔπιθῆ τῷ νυμφίῳ, τῆ δὲ
κακῶσε παρως αἰ. Καὶ πανταχόθεν παρρησιῶς, ἔρα-
νιζουρρη, ἔπιθῆσιν ἀπὸς. Ἐπειγορρη μὲν ὑπὸ τῆς ἀγά-
πης αὐτῆ καλῶν. Οὐ δυναρρη δὲ διεῖν τῷ ἀξίῳ παρ-
ρησιῶν. Διὸ ποῖον βόττω αὐτὸν ὄνομα ἔκι Κύπε. Τα-
τῆσι κπείλοντα. Ἄξι τοῦ ἀνδρῶν δεξάμῃον. Ἐνώδης γδ
ἢ ἀμπελος, κατ' ἐκείνη τῷ κμεῶ. Πρῆσιθῆσι δὲ ὅτι καὶ ἐν
τοῖς ἀμπελώσιν, ἐγγαδῶδι. Ταῖς τῆς ἐμῆς διώδης. Εἰ μὲν οὖν
τὸ χλωῖον σημαίνει τὸ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. Ὡς ἀμπελώσιν θαν-

μασῶς

μασῶς κκοσμμηδῖον. Νοπτεῖον τροπικῶς, ὅτι ὑπὲρ ἐκεί-
νας τοῖς ἀμπελούς, διώδης σου ὁ βόττως ὑπάρχει. Εἰ δὲ δια-
τῷ τοῦ ὀνόματος σημασίῳ τῷ παρρησιῶν τοῦ ἐγγαδ-
δι τέθεικεν. Ὅπερ ἐρμυλῶεται ὀφθαλμὸς παρρησιῶν.
Νοπτεῖον οὕτως. Ὅτι καὶ ἐν παρρησιῶς ὑπάρχουσι, καὶ
ὑπὸ πολλῶν πολεμικῶν, τῆς σῆς διοσμίας ἀνπλαμβάνου-
μα. Καὶ τῆς κατὰ τὸν παρρησιῶν κμεῶν ἀνδρῶν ἀμπελώ-
ντων, τροπικῶς νομῶν. παρρησιῶν δὲ ὅπως μέσου. Παρρη-
σιῶν γὰρ ἐστὶν ὁ βίος ἀνθρώπου, ἔπι τῆς γῆς, παρρησιῶν τῷ
διοσμίῳ τοῦ κπείλοντός σου βόττω. Εἰ δὲ ὀδρη ἀνδρῶν,
ταῖς τῆς ἐμῆς. Σκοπητέον οἷος ὁ πέρεζον. Καὶ ποῖον τοῦτου
κρεῖττον. Ἐνδομητέον οἷος ὁ πέπερος, καὶ ταῖς λλωῖς ἔπι-
θῆσιν. Ἡ γὰρ καὶ γδ τὸν αὐτὸν ἀναλόγως ταῖς πνιδμαπ-
κῆς ἡλικίας. Τοῖς μὲν, ἀνδρῶν. Τοῖς δὲ, ὀμφακίζον. Τοῖς
δὲ ὑπάρχοντα. Τοῖς δὲ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ὑπὸ δὲ τῆς τε-
λείων πνεσθαι. Το γδ ποῖον αὐτῆ, μαρτυροῦσιν ὅτι κρεῖτ-
σον: ~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

» Βόττω τῆς Κύπερου ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ἐν ἀμπελώσιν
» ἐν γαδῶδι.

Ἡ Τοι δίκην σαφυλῆς ἐπ' ἀνδράσιν. Καὶ τὸν διφραυλικὸν
τῆς καρδίας οἶνον ἐπαγγελιομένης ὁ ἀγαπητὸς με καρπο-
φορεῖται με διὰ τῷ ἐμῷ ἀτέλειον. Ὡς ἐν ἀμπελώσιν,
ταῖς διαφορῆς τῆς ὅπως φύσιν. Αἰ εἰσι διαφορῆται ἐν τῷ ὀφ-
θαλμῷ τοῦ παρρησιῶν, ὅπερ ἐρμυλῶεται τὸ γαδῶδι. Διὸ
λῶσιν τῆ ὀφει τοῦ βασιανίζοντος τοῖς φύσιν καὶ τῷ ἐν ὀφθαλ-
μῷ ἀλήθειαν ἐξδραίνοντος λόγου. Οὕτως γδ ταῖς διεξδρανώμε-

K

νε ε:

νος ως ανδουοτα βότσειν τοις τούτων λόγοις καρποφραει τιλω
αλιθιασθι. Η πς ωςπείξεις οινος τον νομιυ εωςήσει τῖβῖ τύπων.
Ο πλωικα σῖν οητῃ πολυη διαφόρουσ λόγουσ αει εουτυλω
αυαάφει εσοειδῶσ:~

Του Ψελλου :-

Ε Χομυ δεπ λείψιμων τῖβῖ εκπῖσ νύμφησ λόγων,
Ο περ ωςπ εφικτων τα κω ερμειωδωτέον.
Λέγει γδ ετω προς αυεβδ η νύμφη σῖν Α'ήελουσ.

» Βότσεισ πῖσ Κύπρωσ αδελφιδῶσ μου εμοι εν αμπελω
» σιν εν γαδδι.

W Γῖσ καλῖσ εκαλλασῖσ πῖσ προκοπῖσ πῖσ νύμφησ.
Η προθ μικεσ γδ εμφονωσ ιπαω παρεκασθαῖσα.
Αεπ λαμπρῶσ προκόψασα ταῖσ χαλεισ τῖβῖ φίλων.

Ως βοτσειφῶρον αμπελον αυτω εθηνῶσκει.
Ψυχη γδ πασα καθαρά ποθεσα τον δεσποτιλω.
Πάντοτε πάντω γνεται η προκοπῖ τῖβῖ εργων.
Νωι μὲν Θεῶν Χερυβιμ και Θεῶνσ Βασιλέωσ.
Νωι δ' αμπελοσ κατὰ καρποσ οηταῖσ αυταῖσ κυεῖου.
Ο περ αυ λέγει καθαράσ η νύμφη του το λέγει.
Ωσ εγνωσ τον αδελφιδῶν, τουτ εστι τον νυμφιον.
Οσπσ απεσ αξεν ημῖν γλυδικοσ αδθμασῖσ.

Οη εσι πασασ ωεμοσ ψυχαισ ταῖσ εν δρεταισ.
Αλλ' εραλλασει το τρεπῶν εἶδοσ αυεθ πολάκισ.
Κατω το μετροσ δηλαδη τῖβῖ δρετῖβῖ εκασε.
Ανθε γδ άλλαισ τῖβῖ ψυχῶν εν άλλαισ δε κτειζει.
Εν άλλαισ δ' ωεμοσ εστωσ εν άλλαισ δε περεκίζει.

Η νύμ-

Η νύμφη τῶνω φερεσα κτειζονται τον βοτσειω.
Δεικνυσι η προκοπιω σεκ εφθασε τελειω.
Ειδ' ωςπερ επ' αυζακτα εδ κτεισμεθ το κάλλησ.
Ουπωσ φησ κτειζοιμοι Χεισ οσ και νυμφιοσ.
Ωσπερ κτειζοσι τρεπῶσ οητῃ γαδδι τῷ τόπω.
Οι τῖβῖ αμπελων βοτσεισ δωδασ πεφυκοτεσ.
Τῖ γδ ως φασι του γαδδι αμπελοτρεφοσ εσα.
Γλω πασσω εσπερηλασεν εις τιλω η δυβοτσειαν.
Τῖσ γουι αγῖησ, και καθαράσ ψυχῖσ εἰπέσισ ταδε.
Ο λόγουσ δυποκεινεται λέγων η νύμφη ταῖα.

» Γου εἰ καλη η πλησιον μου ιδου καλη.
» μοισου απεσρα.

W Σπερ οι χρυσογῶμοσσ εσφασι χρυσοχουῖ.
Αν τον χρυσον θελισωσι τον κεκβδηλωμενον.
Αμασθετερον εργασασθαι και καθαρον εζοχῶσ.
Πολάκισ βαβίλωσιν αυτων εν τοῖσ χωνδυτεῖοσ.
Τετον τον τρεπου δεικνυσι τιλω νύμφησ νωι ο λόγουσ.
Ο τῖβῖ ψυχῶν δεραπθῖσ τῖβῖ μεμελανωμενων.
Γπω γδ ταυτω προτερον, τῷ λόγω παρεκασασ,
Και δειξαισ επ' χαμερητῖ τυχακνω τιλω παρθενον.
Προσ δρετω ηεθεδισε ταυτω εν ψηστέρεσ.
Η δεσ προκόψασα τρεπῶσ ταῖσ χαλεισ τῖβῖ φίλων.

Γινεται ἴσῶσ πνεωσ του παντων Βασιλέωσ.
Αλλ' επ' πάλω φθάνεσα ταῖσ δρεταισ εις υ'ψωσ.
Και πάλω πρεσεγγῖσασα τῷ καθαρά νυμφῶ.
Αμασθῶσ εγκωμιμάζειται και τῷ εδ νυμφῶ.
Γου γδ η καληρησ και πλησιεσ μου πλησιον.

Εἶτα διπλάσι τὸν ἔπαυον τοῦ κάλλους ἑπαρέων.
Πάλιν ἰδοῦσθαι καλὴν τυγχάνεις ἢ παρθένη.

Ἐχες γὰρ ἄμματα τρεπὰ σφίσεως παρθένου.

Ὅπότ' αὖτις σὺν ὀφθαλμοῖς ἀπέστραψας τῆς πλάτης.

Καὶ σφίσε, ἐμὲ τὸν πλάστ' ἔργον τὸν σὺν ἑκατενίχης.

Πεσεσθεῖς δὲ μέμνηται καὶ ὀφθαλμοῖς λόγος.

Τὸ καθαροῦ τοῦ βλέμματος σημαίνει τῆς παρθένης.

Καὶ γὰρ τοῦτο καθαροῦ ἔχει ἐκείτ' βλέμμα.

Ὡστε κατ' εἶδε καθαροῦ τὸν κάλλισον νυμφίον.

Τῶτων ὑπὸ τῆς νύμφης ῥηθέντων, πάλιν αὐτῇ ὀνυμφίος
περὶ διαλέγεται καὶ φησὶν :-

» Ἴδου εἰ καλὴ ἢ πλησὼν μου Ἴδου εἰ καλὴ, ὀφθαλμοῖσ' ὑ
» σφίσεσθαί.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Ε Πανταύτως πάλιν τὸ κάλλος, καὶ θαυμαζέει τιμὴν ἄστυ
καὶ τὰ διπλασιασμῶ τινὶ διπλάσιον αὐτῆς ἐκ πληθύνε-
ται. Πρὸ δὲ πάντων, σὺν ὀφθαλμοῖς αὐτῆς ἐγκομιάζει,
καὶ φησὶν. Οἱ ὀφθαλμοῖσ' αὖτις εἰσαί. Τετέσι πνθμαπ-
κοί. Ἐν εἶδει γὰρ σφίσεσθαί, ἐπεφοίτισε τὸ πνθμά τὸ ἄγιον,
καὶ ἐνόησε τὴν νυμφίον. Διὰ τοῦτο οὐ λέγει τὸ, ὡσεὶ σφίσε-
εσθαι, ἀλλὰ σφίσεσθαί. Τούτ' ἐστι πνθμαπκοί, χάριτος θείας
περὶ πνευμάτων. Ἀλλ' ὡς ἐλθόντες, ἀνακεκαλυμμένοι περ-
σώπω τινὶ δόξῃ κωλύου κατεπέλειζοντο. Καὶ τινὶ αὐτῶν
εἰκόνα μεταμορφώοντο διὰ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ διὰ
κωλύου πνθμαπτες. Καὶ διωκαμένη λέγειν, ἡμῖν δὲ ὁ θεὸς ἀ-
πακάλυψε διὰ τοῦ πνθμαπτες αὐτῆς :-

ΤΩΝ

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ :-

Ο ἴ' τὸ τοῖνον τινὶ νύμφῃ ὀνυμφίος εἶδ' ἄν. Κατὰ πρῶτον
μὲν καθαροῦ. Κατὰ δευτέρου δὲ, περὶ σφίσεσθαί. Φησὶ
σφίσεσθαί. Ἴδου εἰ καλὴ ἢ πλησὼν μου Ἴδου εἰ καλὴ. ὀφθαλ-
μοῖσ' αὖτις εἰσαί. Ἡ γοῦν Ἴδου ὑπὸ ἀρχαῖς ὡραῖα κατὰ μετ-
χλῶ τῆς ἐμῆς ὡραῖοστος. Ὡς τὸ διὰ τινὶ πρῶτον ἀπίσιαν
αἰσχος διαβαλλομένη, καὶ ἐγὼ σφίσεσθαί κατ' ἀρετῶν ὡ τὸ
μυπόσθαι σὺν ἐμοῖς μμυπόσθαι Ἀποστόλους. Ἴδου ὑπὸ ἀρ-
χαις ὡραῖα ὡς σφίσεσθαί Ἀγγέλων μου, τίς ἐν τῷ παντὶ διδασκ-
θεῖσα ἐμφάνεισ μου. Κἀν τῷ σφίσεσθαί ὡραῖοσθαι, καὶ κατὰ
ἡνθῶν ἐπειδήπερ οἱ νοεργὶ ὀφθαλμοῖσ' αὐτῶν πνθμαπκοί. Ἐν τῷ
μὴ ἀπακείσθαι τίς ἐν αὐτοθήσει τρεπτοῖς. Ἀλλ' ὡς ἐκεῖσ-
θαισ τούτοις τὰ κεκευμμένα διορθῶ νοητὰ κάλλη :-

Ἀποκρίνεται πάλιν ἡ νύμφη, καὶ φησὶν.

» Ἴδου καλὸς ἀδελφιδὸς μου καὶ γὰρ ὡραῖος σφίσεσθαι κλίνω
» ἡ ἡμῶν σύσσωμος. Δοκοὶ οἰκὸν ἡμῶν. Κέδερσι. Φατνώμα-
» τα ἡμῶν κυπάλιστοι.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Η Ἐχες μὲν αὐτὸ τοῦ παρόντος, τινὶ διοσμίσθαι αὐτῆς δι-
τέλει θαυμαζέσθαι. Νυνὶ δὲ αὖτις καὶ τινὶ ὡραῖον ἐκ-
πλήνεται. Φωτισθεῖσα σὺν ὀφθαλμοῖς. Καὶ πνθμαπ-
κοῖς αὐτῶν κτισσάμενη, ὡς καὶ σφίσεσθαί ἀνομασθῆσαι. Διό-
φησιν. Ὅτι καλὸς καὶ ὡραῖος, ὁ ἀδελφιδὸς μου. Κλίνω δὲ αἰς
οἶμα, τινὶ θεῖαν καλεῖ γραφῶν. Ἐν ἡ ὅτε νυμφίος, καὶ ἡ
νύμφη διαναπαυόμενοι, κοινῶν σφίσεσθαί ἡμῶν κατὰ τινὶ πνθ-
μαπκοῦ

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

ΠΡΟΣ ταῦτα δὲ ἡ νόμῃ ἐπειδὴ ἄρα τὸν νυμφίον μεμαρ-
 τήσεται πνθιμαλῆδες ἔχειν ὀφθαλμοὺς. Καὶ τὸ ἴδεν μὴ
 ἀπαταρδύμενος, ἀλλὰ τὸ κυρίως καλὸν. Ὁ ἴδεν ἡ ἀγαθότης αὐ-
 τῆ γέγονε κατὰ μετοχῶν γινώσκουσα. Ταῦτα φησὶν. Ἰδὲ
 εἶ καλὴ ἀδελφιδὸς μου. Διηροπὸν σὺ μόνος εἰν δικαίως λέγει·
 ὁ καλὸς ἀγαπητὸς μου. Οὐ κατὰ μετοχῶν, καλὰ τοὶ κα-
 λὰ. Καί γε ἀγαθὸς τὸ ἀπεροσῆται καλῶν. Οὐ γὰρ
 αὐτως ἀγαθὸς. Πρὸς κλίτικῶν ἡμῶν σύσκιος. Ἡ τοὶ ἐν τῆ ἡμε-
 τέρα φύσει ἐφ' ἧς ὅτι κλίτικῶν ἀνακατῆ ἢ τοῦ θεοῦ καὶ πα-
 τέρως, ὁμοπλαμῆς, ἑσπικὸς ἀκτῆς, σκωδῶν θεῶν ὡς ἐν ἑκάστῳ δε-
 χέτηπον. Ἐπεὶ δὲ καὶ οἰκτιρῆσαι σου ἡμεῖς, ἡ πισθότατα εἰς
 σὲ Ἐκκλησία ἐσμεν. Δοκοὶ ἡμῶν κέδρει. Ἡ γοῦν τοὶ τῆς
 δισπείρας δόγματες, ἀ δικλῶ δοκῶν σπερματικῶν οἰκίαν. Τῶν
 τῆς πισθῶν Ἐκκλησιῶν συνέχουσι οἱ αὐτοὶ ἐκδορὸς ἐδραϊκῶν ἐπι-
 ζωμῶν. Τῆ εἰς Χριστὸν ἐπερὶ πισθῆν δραϊκῶνται. Καὶ τῶν
 σπερματικῶν τῆ Ἐκκλησία. Δίκλῶ συμφορῶν αἰ ρεσάντε
 καὶ πείρασι μὲν, ὅτι ἐστὶ ταῦτῶν καὶ ἀπειθῶν. Φατνωμά-
 τα ἡμῶν κνπείλατοι. Φατνωμάτα δὲ εἰσι, διαποικίλλασαίς
 τὸ τῆς θεοφῆς καλῶς, ὁμορμόνιος καὶ γλυφωδῶς πῆξις σπῆ-
 δων. Αἰτερ ἐάν ὧν ἐκ κνπείλατων τὸ δύναμιον τε ἔχρησι. Καὶ
 σπετεδὸνος ἔχον ἐστὶν ἀσπῆδεκτο. Ὡν δὲ κλῆν αἰ δρεται τῶν
 Ἐκκλησιῶν καὶ ἀσπῆδεκτο. Καὶ τῆς τῆς παθῶν σπετεδὸνος εἰσὶν
 ἀσπῆδεκτο. Καὶ διωδῶν πνθιμαλῆκῶ ἀφίαισι, τοῖς γεγε-
 μμασπῆκῶ τοὶ τῆς ψυχῆς ἀσπῆδεκτο. ~

μαρκίω κωνανίσθ. Καὶ ὁ μὲν, διδοσι τὸν λόγον τοὶ ἀσπῆ-
 μάτα. Ἡ δὲ δεχομένη, συλλαμβάνει καὶ κύει, καὶ ὠθεῖ, καὶ
 βοᾷ μετὰ τοῦ Προφῆτου. Διὰ τὸν φόβον σου κύει ἐν γα-
 στρὶ ἐλάβομαι, καὶ ὠθήσεται με, καὶ ἐτίκαρ μὲν πνθιμα
 εἰας σου, ὁ δὲ ὠθήσεται με ἔπι τῆς γῆς. Σύσκιον δὲ καλεῖ τῶν
 κλίτικῶν ὡς βοήθησιν ὑπὸ τῆς τοῦ πνθιματος χάριτος.
 Καὶ τὸν καύματος τῆς ἀμαρτίας ἀπὸ πηλαγγυμῶν ὡστερ γῆ ἡ
 ἐσφῆλη τῶ Ἰσραὴλ γέγονε, ποτὸ ἡμῶν ἢ τοῦ πνθιματος βοή-
 θεια. Διὰ τούτο φησὶ. Πρὸς κλίτικῶν ἡμῶν σύσκιος. Δοκοὶ
 οἰκῶν ἡμῶν κέδρει. Φατνωμάτα ἡμῶν κνπείλατοι. Ταῦτα
 δὲ τὰ εἶδη τῆς ἕλκων παρέλαβον. Ἐπειδὴ ἡ μὲν κέδρος ἔχει
 τὸ ἀσπῆτον. Ἡ δὲ κνπείλατος, τὸ δῶδες. Ἀμφοτέρω δὲ
 ἄρα τῆ θεία γραφῆ ἔσιν ἀσπῆτον. Ἡ τῆς ἡμῶν οὐ μόνον κλίτικῶν.
 Ἀλλὰ καὶ οἰκῶν τυχάνει καὶ τρεπίτερας καὶ τρεπῆ. Καὶ οὐ
 μόνον τῶν δῶδων παρῆχει, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀσπῆτον, καὶ τὸ ἀ-
 παιδῆ καὶ ἀδανάτων ἐπαγγέλλεται. Εἰ δὲ τῆς βουλῆ τοῦ οἰκῶν
 τῆς νόμῆς. Καὶ τῆς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ θαλάσσης Ἐκκλη-
 σίας καλεῖν, ἐν διαμαρτήσεται τῆς ἀληθείας. Τῶν κέδρων
 καὶ τῆς κνπείλατων, τρεπτικῶν νοουμῶν. Τῶν μὲν ὡς δοκῶν
 πμωτέραν. Αἰ γὰρ δοκοὶ, τὸν θεοφον φέρουσι. Τῶν δὲ
 ὑποδοεσ ἔσαν φατνωμάτων, ὁμομαζομῶν.

Οὕτως ἐπαυθεῖς ὁ νυμφίος ὑπὸ
 τῆς νόμῆς. Διδοσκει
 ὡς εὐ δέπω
 τὸ ἀληθινὸν εἶπε, τεθείαται καλῶς. Ἀλλ' ἐπι
 τῆ τοῦ κἀλλους ἐνετῆ-
 φησε σκιά :-
 (?)

ΠἮν ἡμίφην ἐπαύεσται τὸ καθ' ἑαυτοῦ ἡμίφιον.
Ἄν' ἀποκρίνεται λατὸν κἀκείν τὸν ἡμίφιον :-

Τοῦ Ψελλοῦ :-

» Ἴδου καλὸς ἀδελφιδὸς μου καὶ φύσει ἀγαθός.

Ε Δοῦ καλὸς φησὶ καὶ σὺ τυχεραῖος ὡς ἡμίφιος.
Ὡς περ δ' ἐκείνος εἴρηκε διπλοῦς αὐτῷ ἐπαύεσται.

Καλὸς εἰποῦσα πέφυκας ἡμίφιος καὶ ἀγαθός.
Ἀδελφιδου δ' ἀνόμασεν ἡ ἡμίφην τὸν δεσπότην.

Τῷ δὸτ' ἡς σαρκώσεως αὐτὸς ᾤχετο ἀνδράπευε.
Αἰνιτιομένη περφορῶς συζητικῶ μεεῖδα.

Ἦν μάλιστα πλατύτερος κατὰ θεὸν διδάχθειση.
Ἄντεπαύεσασα, καὶ γὰρ ἡ ἡμίφην τὸν ἡμίφιον.

» Περὶ κλίνην ἡμίφην σύσκιος.

Η Ἄδεις φησὶ περὶ τῆς ἡμίφης ἀσθενεστέτη κλίνην.
Τῷ ἀσχετῷ τῷ θεϊκῷ ὄντε ἔχου συσκιάσεως,

Εἰμὴ γὰρ ἐκευφῆς αὐτῷ οἷς οἶδας τρέποι μόνος.
Ταχ' ἀνκατίνω ἀλώθημι ἔξασραπῆς τῆς θείας.

Ὅλον δὲ τοῦτο πέφυκε τοῦ λόγου τὸ κενύσιον.
Ἐπεὶ γὰρ οἱ ἡμίφαγοί, καὶ φίλοι τοῦ ἡμίφιον.

Ὡς ἀνωθεν εἰρήκαμεν τὸν λόγον περὶ τούτου.
Υπ' ἀνομιλῆσαν αὐτῷ ἐχρῆσασθαι τοῖς τρέποις.

Καὶ κλίνην ἀπεργάσαντο βασιλικῶ πορφύρεσσι.
Ἐπαυκλίθησι γμορῶ ὁ βασιλεὺς ἐν ταύτῃ.

Λατὸν ἡ ἡμίφην ᾤχετο αὐτὸν ἐκαμβεμένη λέγει.
Περὶ κλίνην ἡμίφην σύσκιος ἡμίφην ὡς ἡβουλήθης.

Αἴτ' -

Ἀλλ' ἀκούσώμεθα λατὸν καὶ τῆς ἐξῆς ἀσμάτων.
Φησὶ γὰρ ἐπ' αὐτῶν ἡ ἡμίφην τὸν ἡμίφιον :-

» Δοκοὶ ἡμίφην κέδρη φατνώματα ἡμίφην κωπέεσται.

Ε Πεί φησὶν ἐλήλυθας νεὺ ᾤχετο ἡμίφιος.
Οὐκέτι δεδὸτ' ἡμίφην βροχῶς ἡμίφην βροχῶν.

Οὐτὸς κησὶς ποταμῶν, τῆς ποταμῶν βροχῶν.
Ἀλλ' οὐδὲ κησὶς τοῦ βορρῆς κησῆτος ἐκλυτοῦ.

Ἐμὲ γὰρ ἡ δὸτ' ἀκούεις ἐνεύει κατωκίση,
Καλὸς ἐπ' ἀνομιλῆσαι ἐν σταντῷ ἡμίφιος.

Ὅλιδος ὄντως ὁ τρεπὸς καὶ τῆς ζωῆς ἡ πέτρα.
Ὅθεν δοκῶν ᾤχετο δοκοὺς ἡμίφην κησῆτους ἐναι.

Καὶ πύλιν τὸ φατνώματα δένδρον ἐκ κωπέεσται.
Ἐπεὶ γοῦν ἐμνημόνυσεν ὀρθᾶ ἐκωκίση.

Καὶ φατνώματα καὶ δοκῶν σὺν ἔασε μισοθῆσαι.
Σὺ δέ μοι τὰ φατνώματα καὶ σὺν δοκῶν ἀκούων.

Τὰς δρεπὸς ἐνόμισεν τυχεραῖον ταῦτα πάντα.
Ἐν αἷς ἐλθὼν ἐσέγασεν αὐτῷ ὁ θεὸς λόγος.

Καὶ πειρασμῶν ἀνένδεκτον εἰργάσατο τελείας.
Ἀνέμοις τοῖσι καὶ βροχῶς ἡ ποταμῶν ἀκούων,

Δαιμόνων ταῦτα πειρασμῶν γίνωσκε περφεκῆσαι :-

» Ἐγὼ γάρ φησιν ἄνδρος τοῦ πεδίου κέλιον τῆς καὶ
» λωμάτων.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ :-

ΠἮν ἀνθρωπίνην μου φησὶν ἀνομιλῆσαι τεθέεσται. Ἐπειδὴ
θεὸν αὐτοῖς ἐώρακε πάποτε. Ἐγὼ γὰρ τοῦ πεδίου ἄνδρος
ἐχθρό-

ἐγγρόμιον. Ταυτέσι γήϊνον ἀνάλαβον σῶμα, ἃ ἐν τῇ γῆ ἐβλά-
 σθησι παρθεμῆος ὑπαέχων καὶ ὑψιθός. Μᾶλλον δὲ ἀμέ-
 τεπτος. Κεῖνον ἐγγρόμιον, οἷον ὀρέων, οὐ δὲ βρωθῶν. Οὐ δὲ παρ-
 θίων ἀπλῶς, ἀλλὰ κοιλωμάτων. Οὐ γὰρ μόνον τοῖς ζῶσι
 ἐπιγέλειται τὴν σωπίειαν. Ἀλλὰ καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀ-
 νάστασιν. Καταλθὼν εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς, ἵνα
 πληρώσῃ τὰ πάντα. Διὰ τοῦτο τοῦ μὴ πεδίου ἀνδρος ἑαυτοῦ
 ὀνομάζει. Κεῖνον δὲ τῆς κοιλωμάτων. Ταυτέσι τῆς τεθνηκό-
 των. Καὶ γὰρ ἐκείνος τὴν ἀναβίωσιν, ἐπιγέλειατότε καὶ
 ἐπεσηματώσατο: ~

» Ἐγὼ ἀνδρος τοῦ πεδίου. Κεῖνον τῆς κοιλωμάτων.

Τῶν τετῶν Πατέρων :-

Η "Τοι ἐγὼ ἢ εἰς Ἰσραὴλ καὶ εἰς ἔθνην Ἐκκλησία. Κατὰ
 μὴρ οὗτο εἰς Ἰσραὴλ, ὡς νόμος καὶ Περγήταις, ἀπιστίας ἔ-
 κακίαις παρκαθαριζέντας. Κατὰ οὗτον δίκην πεδίου παρθε-
 μαλισθέντος. Καὶ οὗτο εἰς τὸν πολὺ τοῦ κατὰ, ἀφελήσας,
 λυθισα τῆς δρεπῆ. Τὸν ὄμβρον γνωστικῶς δεξαμένη τὸν ἐπ-
 ἐρέων. Κατὰ δὲ οὗτο εἰς ἔθνην, ὡς διὰ τὴν πάλιν ἀπιστίαν
 τῆς φυσικῆς ὁμαρτήσεως σαρθενίας, καὶ τῶ χειμῶτι τῆς πα-
 θῶν κοιλωθέντας. Οἷα περ κεῖνον ἄπο τοῦ κοίλου παρθε τὴ
 ὑψιθὸν ἀνατάλλον, καὶ ἐφ' ἵκανον ἐν τῆς ρίχης καλαμοειδῆς
 ἀναπέχρον, ὡς ἀν μὴ κέρποιε τοῖς κοιλώμασι, ἀλλὰ τὸ κάλ-
 λος τούτου ἐν μετῶρα ὀδῶτο, τὴ εἰς Χεῖσον πῆσει ἐρρίχῳμαι.
 Καὶ διὰ καθεύσεως, τῆς τῆς παθῶν ὑπεξάνεσιν συγχό-
 σεις. Καὶ εἰς τὴν τῶ ὑψιθὸν τῆς γνωστικῆς θεωρίας τῶ κάλλι τῆ
 δρεπῆς παρκαθίσταται: ~

Τοῦ

Τὸ Ψελλῶ :-

Η Αἰετός λυθῶν καὶ τῆς ἐξῆς ἀκουσῶ τῆς τῆς λόγων.
 Φοῖ γὰρ οὐ τῶ παρθε αὐτὸν ὡς περ ἐγκαλωμαθῶν.

» Ἐγὼ δὲ ἀνδρος τοῦ πεδίου κεῖνον τῆς κοιλῶτων.

Υ Πέρθω τῆς παρκαθῆς τῆς παρκαθῆς παρθενον.
 Ἰδὲ γὰρ ἐγὼς ἑαυτῶ τῶ εὐμπαντες πεδίου.
 Τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀνδρος ἐκλελεγμῶν.

Εἶτα καὶ κεῖνον κατὰ ἐξῆς ἐν τῆς κοιλῶτων θείον.
 Μυεῖζα γὰρ ὡς ἀληθῆς πάντα ψυχὰ τοῖς τρεπίοις.

Ταῖς δρεπαῖς ἀνθήσασα καὶ καθωροῖσθῆσα.
 Καὶ μὴ μερίμνας κοσμητικῆς ὄλως δαπανηγείσα.

Καὶ μάρτυρῶν ὡς ἀληθῆς τῶ λόγῳ τῶ τῆς νύμφης.
 Φοῖ γὰρ ἔπο παρθε αὐτῶ ὡς παρκαθῶν διδραπέσας.

» Ὡς κεῖνον ἐν μέσῳ τῆς ἀκαρθῶν, ἔπος ἢ πληθῶν μου
 » ἐν μέσῳ τῆς θυγατέρων.

Ο Ρθῶς φοῖ λελαλῆκας παρθε σαυτῆς ἢ νύμφη.
 Οὕτως γὰρ μέσον τῆς ψυχῶν τῆς πῆθεν θυγατέρων.

Τῶν ἐν μερίμνας πάντοτε συγκαταπληρομῶν.
 Σὺ μόνη νύθ δρεπῆσας ὡς περ ἢ δύπασιν ῥεθον.

Καλεῖ δὲ ταύτῳ ἀδελφῶν ὁ λόγος καὶ νύμφιος.
 Ὡς ἐν πληρωσασθῶ καλῶς τὸ θελημα τὸ θεῖον.

Ὁ λέγων γὰρ αὐτὸς ἐστὶν ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις.
 Ἐκείνος ἔχων ἀδελφεὺς, καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους.

Τῆς πληρωτῆς τῆς πατρικῶν ἐκείνης κελύσῳ μᾶτων :-

Εἰ τοῖς ἐπειδὴ ἔπατον ταῖς ἀνόμοιαις παροργισθεῖσθε,
φθοῖ τῆ νύμφῃ:-

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

» Ως κείνον ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας, ἕπως ἡ πληθὸν μου
» ἀναμέσον τῆς θυγατέρας.

Ὅση γὰρ διαφορά τοῦ κείνου πρὸς τοὺς ἀκάθαρτους, τοῦτο ἐν διε-
πλῆρω χέθω το κάλλος τῆς θυγατέρας. Αἱ τοῦτο μὲν παρορ-
γαροβδύονται διὰ τὸ πῆς κλήσεως ἀξιοθίλωαι. Τε δὲ ἐπι-
λεκταί εἶναι, ἑαυτοῖς ἀπέσεθηκισθῆναι. Πολλοὶ γὰρ φησι κλη-
τεῖ, ἀλίγοι δὲ ἐπιλεκτοί. Τούτου γὰρ ὀνόματι καὶ ὁ Περσὴς Πί-
ησείας ὀνομάζει τὴν νύμφην λέγων. Εὐφρανθήτω ἔσημος διψῶσα. Εὐφρανθήτω ἔσημος καὶ ἀνθήτω ὡς κείνον. Ἐση-
μος γὰρ τὴν παρθεῖον καὶ ἀκαρπος, καὶ ἀνδρὸς, ἡ νύμφη παρορ-
γαροβδύωμένη, καὶ κλίνου σὸν ἔχουσα, συσκιον. Ἐδύκει δὲ
τὸν νυμφίον. Διὸ καὶ βαῶ. Φιλοκάτω με διὰ φιλημάτων
σῆματος αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο ὁ Περσὴς εἶπας. (Πνδυμαπι-
κῆς γὰρ ἡ) ἔλεγον. Εὐφρανθήτω ἔσημος διψῶσα. Ἀγαλ-
λιάσθω ἔσημος, καὶ ἀνθήτω ὡς κείνον. Διὰ τοῦτο καὶ ὀνομα-
σίως φησὶ παρὸς αὐτὴν. Ως κείνον ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας.
Οὕτως ἡ πληθὸν μου ἀναμέσον τῆς θυγατέρας. Καὶ ἔοικεν
ἐν ταῦτα τοῖς τῆς αἰρετικῶν Ἐκκλησίας θυγατέρας καλεῖν.
Διὰ τὴν αὐτὴν κλήσιν, καὶ οὐ διὰ τὴν ἐκείνων παροργιστικῶν.
Κακίας μὲν, ἀκαθαρσίας ἀπεικάζειν. Ταῦτῃ δὲ κείνον διώ-
δου γὰρ ἐξοιδεῖ λαμπαρῆτα ἔχοντι. Καὶ τὸ χρυσοειδὲς
αἶδος ἐν μέσῳ παρκεμύθη. Τοιαῦτη δὲ ἐστίν, ἡ τὴν πῆς δι-
ραποτικῶν λαμπαρῆτα παρκεμύθη ψυχῇ. Καὶ τὸ πνδυμα-
πικῆς

ἴκων

Ἰακὼ πῆς σφίαις, καὶ πῆς γνώσεως χάρισμα ἐνδον ἐν τοῖς τα-
μείοις κρηπίδων παρφέρουσα: ~

Τ Ω Ν Τ Ρ Ι Ω Ν Π Α Τ Ε Ρ Ω Ν :-

Ὅθεν ὀνομασίως κείνω παρκεκάζων τὴν νύμφην,
Ὅς μὴ συμπηγομένη τὰς τοῦ βίου ἀκαθαρσίας φθοῖ.

» Ως κείνον ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας, ἕπως ἡ πληθὸν μου ἐν
» μέσῳ τῆς θυγατέρας.

ἘΑὶ ταῦτῃ μὲν, κείνω παρκεκάζων διὰ τὸ μὴ δόλωσ ποτὲ
Ἐτὴν ὑπερ τῆς βιωτικῶν μέλεμνο ἀναδέχουσα, ἀλλ'
ἀφρογῆσις, τοῖς παρκεκάζων ἐκ πληθῶν τὴν τοῦ σώματος
χεῖρα. Ὅπερ καὶ ἐν Εὐαγγελίῳ διδάσκων λέγει παρὸς ἐνδύ-
ματος, πῆ μεμνηστέ. Καὶ παρκεκάζων τὰ κείνω τοῦ ἀγροῦ
πῶς αὐξάνει. Ὅθ κοπῆ, οὐ δὲ τίθει. Δεικνύς ὅτι οἱ τὴν ἀ-
τολαίωρον, καὶ αὐτοχέδιον διαγωγῆν, διὰ τὴν Βασιλείῃ
τῆς ἐρατοῦ ἐνδύωρον. Παραπλήσοι εἰσι κείνω, ἀμφοτερο-
μένοις δόλων, τὴν πῆς ἀλουεργίδος τοῦ Σολομῶντος ἐνδοξοτέ-
ρον φυσικῶν δόλων. Τὰς δὲ ἐκ δηλωμομένης ψυχῆς τῆς
σαρκικῆς ἡδοναῖς. Καὶ διὰ τοῦτο θυγατέρας τοῦ διαβόλου
ὡς πάλιν φησὶ ἐν Εὐαγγελίῳ. Ὅτι ὑμεῖς ἐν τοῦ πατρὸς ὑ-
μῶν τοῦ διαβόλου ἐστέ. Ἀκαθαρσίας παρκεκάζων, διὰ τὸ πῆ-
σθῆναι τὴν μέλεμνο παρὸς τὰ βιωτικὰ ἡχορτοκέναι, ἐνδύωρον
πῆς ἕλης τῆς ἡδονῶν. Αἱ οὐχὶ τὰ τῆς ὅλων παροργιστικῶν δό-
λων ἐαυτοῖς. Ἀλλὰ τὸ πῆν ἑαυτοῖς. Καὶ διὰ τοῦτο ταῖς τῆς
παρκεκάζων φρογῆσι συμπίγονται, καὶ ἐτελεσφοροῦσι: ~

Ἀμεί-

Αμείβεται τὸν νυμφίον ἢ νύμφη, καὶ φησι πρὸς αὐτὸν.

- » Ως μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ὄρυμου. Ὅπως ἀδελφι-
- » δός μου ἀναμέσου τῆς ἡδῶν. Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτῆ ἐπεθύμη-
- » σα καὶ ἐκάθισα. Καὶ καρπὸς αὐτῆ γλυκὺς ἐν λά-
- » ρυγγίμῳ.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Πολὴ δὲ ἡ διαφορὰ τοῦ μήλου πρὸς τὸ κεῖνον. Τὸ μὲν γὰρ, μόνω τῶν ὄσων καὶ τῶν ὄσφρησιν ἀσφραίνει. Τὸ δὲ μῆλον πρὸς τὴν ὄσφρησιν καὶ τῶν ὄσφρησιν. Καὶ τῶν γωδῶν τοὺς βουλομένους παρέχει. Ἐδάδιμον γάρ ἐστι καὶ ἐσθίεται. Διὰ τοῦτο ἡ μὲν νύμφη κείνην ἀγορεύεται, ἐδὲ νυμφίος μῆλον. Οἱ μὲν γὰρ, ἐσθίεται καὶ γινέται τρεῖς ἡ ἑσθία. Ἡ δὲ, εἰς ἐσθίεται, ἀλλὰ μόνω ἔχει τὴν ὄσφρησιν. Διὰ τοῦτο φησὶν, ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ὄρυμου, ὡς ἀδελφιδός μου ἀναμέσου τῆς ἡδῶν. Ἰδίος δὲ πρὸς αὐτὴν φησὶν, ὡς πρὸς αὐτὴν φησὶν, ὡς πρὸς αὐτὴν φησὶν, ὡς πρὸς αὐτὴν φησὶν, ὡς πρὸς αὐτὴν φησὶν. Ἀναγίνας δὲ σφραγῶν αὐτῆν καταισνάσει πρὸς ἡδονήν, ὡς ἀκμάει ἔσθλης ὄρυμῳ, καὶ δένδρου ἀκάσπει, ἢ νύμφη φησὶ. Τὸν δὲ νυμφίον ἀγορεύει μῆλον, ὡς καὶ τὴν αὐτὴν λέων. Καὶ τῆ γωδίσει ἡ δὲ καὶ τῆ ὄσφρησιν ἀφραίνει καὶ τῆ ὄσφρησιν ἀφραίνει καὶ τῆ ὄσφρησιν ἀφραίνει. Αἴμα γὰρ τὸ ἀκούσαι, πάσις τῆ λόγῳ τοῖς ἀισθήσεως πρὸς ἀφραίνει. Τότε δὲ ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ σαπρὸν καὶ νυμφίος, πάσις ἡμῶν ἐστὶν ἀισθήσεως πρὸς ἀφραίνει. Ἐν τῇ αὐτοῦ σκιᾷ λέγει ἡ νύμφη ἐπιθυμῶσα καθίσα. Καὶ τὸ πρὸς ἀφραίνει. Μετὰ δὲ ταῦτα, φησὶ, καὶ τοῦ καρποῦ μέγα ἀφραίνει. Καὶ γλυκύτατον ποτόν ἐστι τὸ λέγειν γλυκύτατον.

νύμφη. Βλέπεται γὰρ φυγεῖν τοὺς πρὸς κακίας ἀκτῖνας συγκαίειν πρὸς ἀφραίνει, ἵνα μὴ πάλιν γήνηται μέλαινα. Σκια δὲ τοῦ νυμφίου, τὸ καὶ ἐν ἐσθίει καὶ ἀνιγμάτι κατὸ τὸν μακάριον Παῦλον φανερῶνται. Ἀπὸ μὲν γὰρ φησὶ βλέπω, ὡς ἐν ἐσθίει καὶ ὡς ἐν ἀνιγμάτι. Τότε δὲ πρὸς αὐτὸν πρὸς ἀφραίνει. Ἀπὸ γινώσκω ἐν μέρεσι. Τότε δὲ πρὸς αὐτὸν πρὸς ἀφραίνει, καὶ ἐπὶ ἀφραίνει. Διὰ τοῦτο φησὶν ἐν τῇ σκιᾷ αὐτῆ ἐπεθύμησα καὶ ἐκάθισα. Καὶ καρπὸς αὐτῆ γλυκὺς ἐν λάρυγγίμῳ. Καὶ γὰρ ὑπό τῶν σκιᾶν καθήμενῃ, τρεῖς τὸν καρπὸν καὶ τοῦτο μεταλαμβάνω. Καὶ μαρτυροῦνται οἱ μεμνημένοι τοῖς τοῦ νυμφίου μέλαινα ἐν τρεῦσιν αὐτῶν:-

Τῶν τριῶν Πατέρων:-

Επει δὲ διὰ παντός τοῦ δρόμου ὡς πρὸς ἐναντιοφθόγους μελωδίας ὁ νυμφίος τὸ καὶ ἡ νύμφη ἀντ' ἀφραίνει ἀλλήλους ἐν δεξιμοῖσι ταῖς συνεχέσι φιλιοφροσύναις, τὸν πρὸς ἀλλήλους ποτόν. Ταῦτα δὲ πάλιν ἀντιφθέγγεται πρὸς τὸν νυμφίον ἢ νύμφη. Ως μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ὄρυμου, ὡς ἀδελφιδός μου ἀναμέσω τῆς ἡδῶν. Ἡ ἴτι καθάπερ μῆλον τῶν ἄρτων μὲν ὑπέρπαις, ἀλλὰ δὲ τῶν ὄσφρησιν, καὶ τῶν γωδῶν γλυκῶν. Καὶ τὸν δὲ πρὸς ἀφραίνει πρὸς ἀφραίνει. Ἐν τῷ τούτου ἐσθίει πρὸς ἀφραίνει πρὸς ἀφραίνει. Οἱ ἐν ὑλώδης τέ ἐστι καὶ καρπὸν φέρε. Ἀλλ' οἱ πρὸς ἀφραίνει καὶ οἱ λουρακοὶ ἐπιθυμοῦντες, ὡς ὁ ἀγαπητὸς μου ἐν τοῖς τῆς ἀνθρώπων ψόις. Καὶ λέγει μὲν γὰρ ἀγαπῶμαι ὡς τῆς ἀνθρώπων. Οὐ μόνον ὡς θεῶν μοσχῶν ὡς καὶ λόγος. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐν ἀνθρώποις ἀναμάσπητος μόνος. Ἐνώδης δὲ, ταῖς πρὸς ἀφραίνει ἐν αὐτοῖς ἀισθήσεως μεταδόσει τῆς χαρισμάτων τοῦ πιδύματος. Διὸν ταῦτα ἐν αἰσ-

ἐν αἰσθήσει γνώμεθα. Τῷ δὲ γῶσιν γλυκός. Γῶσισθε γδ φσηκῆ ἴδετε ὅτι Χεῖς ὁ κίεως. Ἐπειδὴ γλυκῆς μέλις, οὐ τοῖς μὴ γῶσαρμόρις, ἀλλὰ τοῖς γῶσαρμόρις γνωσῆ. Ὁθεν καὶ τρεφῆ ἐστὶ λογιῶν. Ζῶτω πνυμακλῶ τῆ-
 τως διδῶς. Οἱ δὲ λοιποὶ τῆβ ἀνθρώπων ψῶ. Ἐπειδὴ πῶντες ἤμαρτον, καὶ τῆς θείας δόξης ἐξέλιπται. Δίκλω δρυμῶ τῆ χέ-
 σει τῆβ παρῶτων ὑλομομῶσι. Καὶ διὰ τῆβ παρῶτων τῆβ ἀλό-
 γων ἐωσῶν ἐμ τρέφουσι. Διὸ φσηκῆ. Ἐν τῆ σῶα αὐτῆ ἐπεθύ-
 μισα καὶ ἐκάθισα. Σικα δὲ πάντας Χεῖς ὦ, ἢ Χεῖς οἰκῆς
 πολιτεία. Ἐφ' ἧ δὲ διὰ πόθου ἰδρυμῶς, τῶ καύσωι τῆβ πα-
 ρῶτῆς συγκαίεται. Ἀλλ' ἔσ' αὐτῆς σέπεται. Καὶ ὁ καρπὸς
 αὐτῆ γλυκός ἐν τῶ λάεργῆμου. Καρπὸς δὲ τούτου ἐστὶν ὁ καρ-
 πὸς τοῦ πνυμακῶ. Ὅσῃ κατὰ τὸν μέγαν Ἀπόστολον Παῦ-
 λον, Χωρῶ. Εἰρήνη. Μακροθυμία. Χρησότης, καὶ τὰ λοι-
 πῶ. Οὐ τῆς Χρησότης ἐν αἰσθήσει ἔσ' ἀέχουσι, οἱ κατὰ
 πῆρην τούτου τρεφόμενοι. Οὐδὲν γδ Χωρῶς πνυμακῆς,
 ἀπαθείας τε καὶ ἀγάπης γλυκῆς εἶναι. Δάεργε δὲ τῆς γλυ-
 κῆτος τοῦ πνυμακῆ καρπῶ αἰσθανόμενος, εἴη ἀν' ἡ λογι-
 κῆ διώμας τῆς ψυχῆς. Ἐπειδὴ περ ταύτης Χωρῶς ἐσ' αἰσ-
 φέρεται λόγος. Ὡς περ ἔτε βεβαίωματι λάεργῶς ἀνδρῶ:

Τοῦ Ψελλοῦ :-

Π Οὔτων ὡς δ' ἴκουσε λαπὸν ἢ νύμφη τῆβ ἐπαίαν.
 Ἀνπερχάτῃται πινῶς ἐπαίνος τῶ νυμφίῳ.
 Λέγει γδ λέξουσι αὐταῖς, τοῖδε σῶθῆς τὸν δεασοτῆν.

» Ὡς

» Ὡς μῆλον ἐξ ἐξέλις τῶ δρυμοῦ. Οὕτως ἀδελφίδος με
 » ἀναμέσου τῆβ ὑῶν.

Ω Σπερ φσηκῆ ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀπάσας τῆβ ἀνθρώπων.
 Ἀς θυγατέρας εἰσηκῆς ὦ λόγε καὶ νυμφίε.

Ἐ γῶγε μόνη πέφυκα κελῖνον ὡς περ ἐν φσηκῆ.

Οὕτω καὶ οὐ σῶθῆς ἀρρήτοτροφῶς κλίνης.

Καὶ κατελθῶν ἔπι τῆς γῆς εἰς τὸν ὑλόδηβιον.

Καὶ σαρκωθεῖς τὸ καθ' ἡμῶς ἐν τῶ δὲ τῶ δρυμῶν.

Ὡ φθῆς ἐν μέσῳ τῆβ ὑῶν τοῦ τῆδῆ τῆβ ἀνθρώπων.

Ὡς μῆλον δώδεκατον καὶ γῶσιν καθηδῆναι.

Τίνος δὲ χάεω ἐρωτῶς τὸν λόγον, λέγειν μῆλον.

Ὁ π δὲ Χωρῶς πολλὰς ἔχει καρπὸς τὸ μῆλον.

Καὶ γδ ἀποθλιβόμενος σῶθῆς ἀπὸς ὡς θέμης.

Τῷ ῶσιν αἰ ματόμικτεν τῷ ὄδαρῶδε πέμπτει.

Καὶ τῶθεν ἔσ' αὐνίηται κρημῶς ἐν σωτηρίῃς.

Τὲς πέν πλῶσθῆν βλύσῶνται τοῦ λόγε ἔσ' σωτηρίῃς.

Ὡς ἀγαμαί τῷ φρησῶν τῆς καθαρῶς παρθένης.

Σοφῶς γδ εἰσηκῆν αὐτὸν τυγακῶν ὄπως μῆλον.

Πᾶσα μῆρ γδ ὡς ἀληθῆς ψυχῆ ἢ ἀνθρώπινη.

Κᾶν δερεταῖς ἔσ' αἰσθῆς, κᾶν σῶθῆς Ἀγέλου φθάσει.

Ἀνθος καὶ μόνον κελῖνας καὶ κελῖνον ἐμκαλαδῶν.

Τῷ γεωργῶν οὐ τρέφουσα βοτάνη γδ οὐ τρέφει.

Ἀλλ' αὐν τῷ λαμπρῶν τῶ κάλλει τῆς ἰδέας.

Οὐδὲ γδ χεῖζει παρήμῆρ ὁ Γεωργῶς κερδαίνειν.

Ὁ σπου φσηκῆ ὁ Ψαλμῶδὸς σῶθῆς τὸν αὐτὸν νυμφίον.

Ὡς ἀγαθῶνσε τῆβ ἐλπίς, οὐ δόλως χεῖσαι ἔχεις.

Ἀλλ' ὁ Χεῖς ὁ Γεωργῶς ἡμῆρ ὁ καὶ νυμφίος.

M

Ὁ μῆ-

Ο' μῆλον ὄπως γεγῶνός· διότι τοῦ σαρκωθῆναι.
Τὰς τρεῖς καὶ πέντε· ἵνα ἡμῖν αἰσθήσεις ἐπιδοφραίνου
Τὴν ἄρα τὴν ἰσχυρὰν καὶ μάλα σ· τὴν γὰρ οὖν.
Ὁ γὰρ εἰς ἔρασην ἄσληθῶς τυγχάνει.

Ο' πῶντων ἀεὶ ἀέριος τῆς γηγῶν δαπόσης.
Καὶ οὖν ἐξῆς εἰς αὐτὸν, ἐργάζεται ἰσχυρῶς.
Ἡδύς τε πρὸς τὴν ἰσχυρὰν ἰσχυρῶς πλέει.
Τὸ μέγεθος γὰρ τοῦ πάγονος πρὸν κατὰ βῆθρον μύρον.

Τοῦ Ἀαρὼν αὐτὸς ἐς τὸν καθαρόν νυμφίον.
Γλυκύτατος γὰρ πρὸς καὶ μάλα σ· πρὸς γὰρ οὖν.
Ὡς τὴν ζῶν τὴν ἀληκτον διδῶς τοῖς γυθιαμύροις.
Ο' τρεῖς γὰρ φησὶν αὐτὸς σῶμα· τῆς μὲν ἀξίως,
Αὐτὸς καὶ οὖν τὸν ζῶν τὴν ὄντως αἰανίδου.
Ἀρεῖσι ταῦτα τὰ σκεπὰ καὶ λόγῳ τῶν τοῦ μύθου.
Τὸ τῆς ἀσμάτων δὲ ληπὸν καλῶς ἐρμηνεύθειον.
Φησὶν ἡνὶ μύθῳ καθ' ἑξῆς ἀεὶ τοῦ θεοῦ λόγου :-

» Ἐν τῇ σκιά αὐτῆς ἐπεθύμησα καὶ ἐκάθισα. Καὶ ὁ καρπὸς
» πρὸς αὐτῆς γλυκὺς ἔστιν τῶν λαβερῶν μου.

Π Οὔτου φησὶ τοῦ θανμασθ, καὶ ζῶν φέρου μύθου.
Πολλάκις ἐπεθύμησα τοῦ τὴν σκιά πρὸς βλεψῆσαι.
Ὅταν ἡ φλόξ τῆς ταροσθμῆς σφοδρὰ κατέφλεξε με.
Ἀλλ' ἰδὲ νῦν ἐκάθισα καὶ τέρεποι καὶ χαίρει.
Καὶ τὸν φλογμὸν ἰδέσθῃκα τὸν τῆς πικρασιῶν.
Καὶ μετὰ τοῖς ὄντολός ἀπείσεις τοῦ κυρίου.
Ὅτι οὐδὲν ὀγλυκύτατος ὁ λόγος, καὶ νυμφίος.
Καταποσίθη μὲν αὐτῶν ταῖς πῆρεξ, ταῖς θείαις.
Ἀποταχίσθη δὲ μακρὸν τοῦ πικροσθ μὲν τὴν φλόγα.

Ταῦ--

Ταῦτα μὲν οὕτως εἶρηκεν ὡς περ ἐγκωλυμῶν.
Παρακαλεῖ δὲ καθ' ἑξῆς οὖν φίλους τοῦ νυμφίου.
Ἐπ' ἑσθῆς καὶ δρομῶν πρὸς τὸν καλὸν νυμφίον.
Φησὶ γὰρ οὕτω πρὸς αὐτὸν ἀλλά μὲν σκοπητέον :-

» Ἐξαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου. Τάξάτε ἐπ' ἐμὲ
» ἀγάπῳ. Σπείξατέ με ἔν μύροισ. Σπρβάσατέ με ἔν
» μύλοις. Ὅτι τετρωμῶν ἀγάπης ἐγώ.

Φ Ηοὶ δὲ τὴν πρὸς σκοπῆν, τὴν ὡς πρὸς τὸν νυμφίον.
Τὸν βότρω μ λέγω πῆς ζῶν τὸν πέτερον τὸν θεῖον.
Τὸν γλυκὸς δὲ πρὸς ἀζῶντα τῶν σαυρικῶν θανάτω.
Καὶ τοῖνυ ἐσθῆς γὰρ ἐστε καὶ με πρὸς οἴκτου τοῦτου.
Ὡς ἂν ἰδῶσα καθαρῶς τὸ κάλλος τοῦ νυμφίου.
Τὸ ζῶν μὲν ἀξίω μου πῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης.
Ἐπ' ἡ δὲ πάλιν δυσωπῶ τὴν καὶ τῆς μειζοτέρων.
Ταῦτε γὰρ λέγει πρὸς αὐτὸν, ταῦτε σὶ οὖν Ἀγέλου.

» Σπείξατέ με ἔν μύροισ. Σπρβάσατέ με ἔν μύλοις.

Ε Παι φησὶν ἡγάπησεν ἐμὲ τὴν ἀποσθμῶν.
Ὁ θανμασθὸς ὁ φοβερός ὁ κάλιος νυμφίος.
Σπείξατέ με τὸ ληπὸν ἡμῶν οἱ τοῦτου φίλοι.
Πρὸς τὴν ἀγάπῳ τὴν ἑσθῆς τὸν λόγου καὶ νυμφίου.
Ὡς πρὸς πρὸς πρὸς γυθῶν, ἀεὶ διδόντας μύρα.
Τὰ πάσης διπρὸς ἐπὶ καὶ δυσῶδους ἀμαρτίας.
Ὡς ἂν μὲν πλῶνθη καὶ πικρασιῶν πάλιν.
Σὺ δ' ἄρετος ὄντοσθ τὰ μύρα τὰ τῆς φίλων.
Ἀλλ' ἐπὶ πάλιν λιταρεῖ τις μύλοις σπρβάσθμῶν.
Ποτὲ μὲν γὰρ πρὸς μὲν τῶν φίλων ὡς περ ἡνὶ μύθῳ.

Η παρθενία ψυχή, και νυμφος ολισμένη.

Ποτέ δ' ως κλίτη χριστουμένης, ποτέ δ' ως θείος Θρόνος.

Και γδ' ως ούτως εν μιᾷ ψυχῇ καθάρταται.

Νυνί μὲν ἀνακλίνεται Χρῆστος ὁ καὶ νυμφίος.

Νυνί δὲ καὶ ἀσπαταῖ καὶ καθίεται πολλάκις.

Α' που δὲ τοῦτο πέφυκεν ὁ σφρασμὸς τῆς μήλων.

Ποθεῖ καὶ φλέγεται καλῶς ἡ νύμφη τῶ νυμφίω.

Ὁ εἰς καὶ μήλων λέγεται φρονεῖν ἐν τοῦ δευτέρου.

Και θέλει τοῦτον γίνεσθαι, πάντοτε ταῦτα πάντα.

Τροφή, πευφήτης, καὶ σικα, καὶ σφρασμὸς τῆς σένης.

Ὡς περ κακείη γίνεται ἐμπύτω πρὸς σμῆνον.

Νύμφη, καὶ Θρόνος, καὶ σφραμῆς καὶ πάλιν κατωκίτας.

Εἶτα φησὶ πρὸς σὺν αὐτῶν Ἀγγέλους τῶν αἰτήτων:-

Τῆς σφρακλήσεως αὐτῆς τῆς σικαχῆς πρὸς τοῦτους :-

» Ὅπ' τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ.

Γὰρ φησὶ ἐν δυσωπῶ τῶν ἡμετέρων χάρι.

Τῶν σέγων ἔλλωμου καλῶς ἐν μήλοισ σφρασθῆναι.

Ὅπ' τῶ βέλει τέτρωμαι τῶ τῆς ἀγάπης ὑπὸ.

Ἀγάπῃ τῶν ἡμῶν τὸν ἀναρχον πατέρος.

Καὶ βέλος οὔτως ἐκλεκτὸν, τὸν λόγον καὶ νυμφίον.

Τούτον γδ' πέμπειν εἰσθεῖν ἑπὶ σὺν σωζόμενες :-

» Εἰσαγαγέτέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου. Τάξατε ἐπ' ἐμέ.

» ἀγάπῃ.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Ὁ κον δὲ οἴνου καλεῖται τῶν ἡγῆμαι τοῖς θείας ληνῶς πε-

εἰ ἂν ὁ Προφήτης φησὶν. Ὡς ἀγαπητὸν τὸ σικνωμάτι τῶν
κύριε.

πῶς τῆς διωλέμεων. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐν λέγει ἡ ψυχὴ εἰς

τοῖς ἀδελφῶν τοῦ κωίου. Ὑπερ γδ' τῆς ληνῶν τὸν Φαλμὸν ὠ-

νομάσας, ταῦτα ἐπήγαγε διδάσκων ὡς ληνῶς, καλεῖ τοῖς τῶ

δὲ Ἐκκλησίας. Ἐν αἷς ὁ πῶμαλακὸς οἶκος διποθλιβόμε-

νος, καὶ οἰοεὶ ληνωβατοῦ μῦθος, διφραίνει τῆς δισηθῶν τοῖς

ψυχῶς, κατὰ τῶν Προφητῶν τῶν λέγουσθαι. Μεθυσθή-

σονται διὰ πόσητος οἴκουσιν. Καὶ τὸν χεμάρρου τῆς πευ-

φῆς σου ποπῆς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ἀξίω ἡ νύμφη εἰσελ-

θεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν. Καὶ σφρακαλεῖ σὺν τοῦ νυμφίου δια-

κόνους λέγουσα. Τάξατε ἐπ' ἐμέ ἀγάπῃ. Τούτες διδά-

ξατέ με τῆς ἀγάπης τὸν τρέπον. Ἦνα μὴ ἀγαπήσω πατέ-

ρα ἢ μητέρα ὑπερ τὸν νυμφίον. Ἦ ἀγαπῶν, ἢ ἀμπελιῶνας,

καὶ ἀναξία τοῦ νυμφῶνος φησὶ. Αὐτὸς γδ' ἀπεφύλαστο λέ-

γων. Ὁ ἀγαπῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπερ ἐμέ, σὶκ ἔσμιον

ἀξιος. Καὶ ὁ παλαιὸς δὲ νόμος ὁ τῶ Ἀδομ δοθεῖς, τοιαῦτα

διηγήθησθαι. Ἀπὸ τούτου, καλεῖται ἄνθρωπος τὸν πατέ-

ρα αὐτῶν καὶ τῶν μητέρων. Καὶ σφρακλήθησεται τῆ γυ-

νακί αὐτῶν, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σῆμα μίθω. Τάξατε τοῖ-

νω ἐπ' ἐμέ ἀγάπῃ, Ἦνα τῶ νυμφίω μου σικαφθῶ. Καὶ τῶ-

τον καὶ πατρός, καὶ μητρός καὶ τῶν ἄλλων σφρακλήσω. Σφ-

εἷξατέ με ἐν μύροισ. Τούτες βεβαυατατέ με τῆ τοῦ νυ-

μφίε διομία. Καὶ ὑπερεδήσατέ με, Ἦνα μηδέ με σαλδύ-

ση. Διακλήτω μοι τῶν θωδιῶν ἐκείνῳ σφρακλήθησεται, Ἦνα

μὴ λαβῶσα λίθῳ τῶ νυμφίω, σφρακλήθησεται. Ἀλλ-

λά καὶ σφρακλήσω ἐν μήλοισ, ἀπὸ τοῦ καρπῶς με τοῦ νυ-

μφίου φροήσατε. Ἦνα ὑπὸ τῶν σικῶν αὐτῶν καθημιῶν, καὶ

τῶν μύρων αὐτῶν σφρακλήθησεται. Καὶ τῶν καρπῶν αὐτῶν πεφο-

τω μὲν. Ἄλλοι οὖν αὐτὴ διαφυλάξω τὴν μήμην. Τέτρωμαι γὰρ αὐτὴ πῆ ἀγάπῃ. Καὶ γὰρ βέβαιος ἐκλεκτὸν ὑπέσχετο, καὶ πτέουσαι τοὺς βαλλομένους· ψυχὰς· ~

ΤΩ'Ν ΤΡΙΩ'Ν ΠΑΤΕΡΩ'Ν:-

Οὕτω μὲν, ἡ σύμφωνο τοῦ νυμφίου τοῦ κάλλος. Τὴν διώδιαν. Τὴν σκέπην. Τὴν γλυκύτητα καὶ ἁμαρμαδῶσα, ἀνακηρύττει. Τὰ δὲ εἰς διακονίαν λόγου ἐλλόγησαν διὰ τῶν μέλλοντων κληρονομαῖν σωτηρίῳ. Λειτουργικὰ πνεύματα. Προκαλερῆση σωτηρίῳ, ὡς οὐδὲν ἐπιτὴν ἀπὸ δόξῃ. Φησὶν, εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴκου. Ἡ γὰρ διδάσκατέ με εἰς τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς σαρκώσεως λόγου. Οἶκον γὰρ φησὶ τὸν διφραίνοντα τοὺς ψυχὰς, τῶν πῶν μετὰ μεταβάσεων, καὶ ὡς εἰς θεῶσιν ἐξῆς αὐτῶν θεῶν λόγων. Οὗ οἶκος ἡ ὡς οὐδὲν ἀπὸ τῶν ἀπὸ σῶσιν. Εἰς οὗ οἶκον εἰσαγάγεται ἡ Ἐκκλησία. Μία οὖν μετὰ Χριστῶ ἐσομένη, ὡς φησὶν ὁ Ἀπόστολος, ὡς εἰ τοῦ ἔθους οἱ δύο εἰς σῆμα μίση. Ὅς τις φησὶν ἐν γὰρ δὲ λέγει εἰς Χριστὸν ἔε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Σαρκοὶ γὰρ καὶ αἵματος Χριστῶ, ἡ τῶν πιστῶν Ἐκκλησία μετὰ μεταβάσεων. Καὶ σῶσιν ὡς ἀπὸ τῆς νυμφῆς, καὶ καταγνώσιν εἰς τὴν σαρκώσεως λόγου. Διὰ γὰρ γέλων μετὰ μεταβάσεων. Καὶ κατὰ τὴν εἰρήνην εἰς τῶν τῆς εἰρήνης ἀπὸ τῆς σαρκώσεως λόγου. Διὰ γὰρ γέλων μετὰ μεταβάσεων. Εἰς οἶκον τοῦ οἴκου εἰσέρχεται. Οἰκίη τῆς σαρκῶσεως λόγου. Οὕτω δὲ εἰς οἶκον τοῦ οἴκου εἰσαγαγόντες με, τὰ ἔχεται ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην. Ἡ γὰρ τὴν κατὰ χάριν θεῶν κοινότης. Ἡ γὰρ πῶν, αὐτὴ κατὰ τὴν μετὰ μεταβάσεων. Τὰ ἔχεται καὶ ἐπ' ἐμὲ. Ἀναλόγως ἕκαστον τῶν πιστῶν μὴ ἀγαγόντες τοὺς θεῶν. Στελεῖ κατέ με ὡς μὲν εἰς. Ἐπὶ αὐτῶν φράσεται ἐπὶ τοὺς δίκην μύθον διωδιὰ τῶν τοὺς ψυ-

ψυχὰς τῶν πιστῶν, ὡς τοῦ πανάξου πνεύματος χάρισμασι. Καὶ ὡς θεοσέβειον ἐναγύστατε, τὴν διὰ τὴν σαρματικὴν ἀπὸ θεῶν ἐκλεκτορῶν. Σπράττατέ με ὡς μήμην. Ἡ γὰρ πληρῶσάτε με γνώσεως θεῶν, ὡς τοὺς δίκην μύθον τὸν λαορῶν γλυκύνουσι θεῶν λόγους. Ταῦτα δὲ αὐτὸ παρὸν ὡς, ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ. Ἡ γὰρ ἐπεὶ ἡ φησὶν, ἔχ' ὑπόφθου ἀπὸ ἀγάπης, (ἔξω γὰρ αὐτὴ βάλλει τὸν φθόνον.) εἰ μὴ ἐγὼ ἡ νυμφὸς αὐτῶν τῶν Χριστῶ διὰ πίστεως. Ὡς γὰρ προτέρων αὐτῶν φθῶν μὲν τῶν κολάσεων κατὰ τῶν θεῶν. Εἰ τοὺ δὲ καὶ πῆ ἐπὶ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν φωπιδεῖσα. Νυνὼ σῶσιν διὰ τῆς ἀγάπης εἰς τελειότητα ἀναχθῆναι ὡς τῶν ἐξῆς ἡ ἀγάπης. Ὁ δὲ φησὶν· ~

- » Εὐάνμος αὐτὸ ὑπό τὴν κεφαλῶ μου. Καὶ ἡ δεξιά.
- » αὐτῶ, ἀπὸ τῆς ψυχῆς μου.

Πηρόντι αἱ τῶν κολάσεων ὡς ὑποδεχομένων εἰς ἔθους ἡντιμὴν ἀπειλαί. Ἐπὶ τοῦ δίκην κεφαλῆς δεχικὸν τῆς ψυχῆς μου πάντως τὸ νοσηρὸν. Ὑποστῆσθε μου αὐτὰ τὸ ἀσθηντικόν. Διὰ τοῦ τοῦ οἴκου ὡς ἐπὶ ἐμὲ, ὅτι καὶ ἡ δεξιά αὐτῶ ἀπὸ τῆς ψυχῆς μου. Ἡ γὰρ τὸ ὡς ἐπὶ τῆς ἀγαθῆς. Ὡς εἰς ἐπὶ δεξῶν ὑποδεχομένη βασιλεία. Ἐπὶ τῶν τοῦ θεῶν κατὰ τὸν μέλλοντι αἰῶνα ὡς ἀπὸ τῶν θεῶν. Ὡς μὴ δεχίη ἡντιμὴν μήτε τέλος ἔχουσα. Ἐμοὶ δὲ καὶ δεχίη καὶ τέλος δεσπομένη. Διὰ τὴν γὰρ ὡς ἀν ταύτῃ κληρονομία ὡς δεξίη γέγονα. Καὶ εἰς ταύτῃ πάλιν διὰ φιλανθρωπίας κατὰ αὐτῶ, παυομένη πάσης κινήσεως, καὶ ὑπό αὐτῆς εἰς ἡμῶν· ~

Τῷ Ψελλῷ :-

¶ Διὰ τῶν πηδῶν ἡ νύμφη πάλιν λέγουσι.
Λέγουσα ταῦτε πρὸς αὐτὸν ὡς κατ' ἐρεμὸν διηγήσεις :-

» Εὐάνμος αὐτῆ ὑπὸ τῆν κεφαλῆν μου. Καὶ ἡ δεξιὰ
» αὐτῆ ἀειλήψεται με.

¶ Τῶν ἀσμάτων δυνάμεις τούτων καταδυμίλει.
Ἦ δὲ ἰδὼν γὰρ βέλους ἴνεται χερεὶ ταῖς τῷ τοξότου.
Ἦ πρὸς μικροῦ τῷ θαυμαστῷ κατὰ τρωθείσα βέλει.
Ὡς ἡ τῷ πάλαι πέποιθε ψυχῇ καλῶς τρωθείσα.
Κακῆϊνος γὰρ ἡρόμμος πιστὸς ἔξ ἀπιστίας.
Καὶ ζωροβθεὶς πρὸς χερεὶ τῷ λόγῳ καὶ σωπῆρος.
Εὐδὴς πρὸς ἔδῃ τῷ μακρῶν καὶ πλατῆς βεβουμῆμα.
Παρά τῷ θεῖν πύματος εἰς ἔξαρτος ἀλη.
Εἰς τὸ ζωροβθεὶς τῷ ψυχῆς τοῖς ἐκ πηλαυμῆρας.
Τῷ λόγῳ τῷ κηρύγματος καὶ τῆς ἑδδακαλιῆς.
Ταῦτα μὲν οὕτως ἔχουσι ὡς οἱ μαι σερφοῖρε.
Σὺ δὲ μὴ δόλων ἐκπλαγῆς ἀπὲρ ἡ νύμφη λέγει.
Ὡς ἀπὸ χερεὶ δυνάμμος αὐτῆ τῆ κεφαλῆν μου.
Ἦ τούτου δ' αὐθὶς δεξιὰ, καὶ ἀειλήψεται με.
Τρέψον γὰρ βέλους κομῆς, καὶ πετωμῶν λέγου.
Ὁ λόγος ἐχρημάτισεν αὐτῷ ἔξαρτος αἰλαι :-

» Εὐά-

» Εὐάνμος αὐτῆ ἔπι τῆν κεφαλῆν μου.
» Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῆ ἀειλήψεται με.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

¶ Διὰ μὴ πάλιν εἰς σωματικὰς καταπτώσεων δόξας,
Ἦ δυνάμμος καὶ δεξιὰς ἐπαίοντες. Καὶ γὰρ πρὸς τῆς ἑσθίας,
ἥτις ἐστὶν ἔξις καὶ οὐκ αἰσία. Φησὶν ὁ Σολομὸν. Ὁ π μὴ-
κος βίου, καὶ ἐπ ζωῆς ἐστὶν δεξιὰ αὐτῆς. Ἐν δὲ τῆ ἀειερεῶ
αὐτῆς, πλοῦτος καὶ δόξα. Καὶ πρὸς τῆς ἀειλήψεται πάλιν
ἐστὶν διερεῖν ἐκ ταῖς παρημίαις εἰρημῶν. Ἐξείσθηπ αὐτῆς
καὶ τηρήσεις. Πειριχάρακωθν αὐτῶν, καὶ ὑψώσεις. Τι-
μισον αὐτῶν, ἵνα σε ἀειλάβη. Ἐντ' ἔδῃν τόνου τοῖς ἀ-
φορμῆς λαβόντες. Πυθμαπκώτερον κακῆϊνα νόσωμῆ.
Τῷ θεῖν λόγῳ καὶ τῆς διστεβῆς ψυχῆς εἶναι κωνανίαν πι-
σόντες, τῶν καλονμῆν ἀειλήψω. Καὶ τὸ δυνάμμος δὲ
καὶ δεξιὸν ὡς ἀφ' ἡμῶν ληφθῆν, νοτήον. Ἴνα δὲ καὶ ἀθεώ-
ρητον αὐτὸν καταλίπαμῶν, αὐτῶσι νόσωμῆ. Εὐεργετῆν
οἶδε καὶ καλῶν ἐκ θεῶν. Τοῖς ἀξίους δυνάμμος ἀμφοτέ-
ρον. Τῶν διεργετικῶν τόνου χάειν ἔπι τῆς δεξιᾶς νόσαν-
τες. Τῶν δὲ κολαστικῶν, ἔπι τῆς δυνάμμος. Ἀκούσωμῆ
τῆς νύμφης λεγούσης. Εὐάνμος αὐτῆ ὑπὸ τῆν κεφαλῆν
μου. Τούτους ἀνα εἰμι τῶν καλῶσεων. Οὐκ ὑπόκειμαι
ταύταις διατῶ, τῶν νυμφίω πλησάσαι, καὶ τῆς θεοσπείας
αὐτῆ φρονήσαι. Ἦ δεξιὰ αὐτῆ ἀειλήψεται. Ἀντὶ τῶν
ταῖς διεργεσίας αὐτῆ κατακοσμήσεις, καὶ τούτων ἐμπλή-
σεις. Οἶονε ἀειπυσοῦρδμος, καὶ ἀειλαμβάνων, καὶ
τῶν ἐμῶν ἑπιθυμίαν πλησῶν. Τούτο δὲ καὶ ὁ Μανῆϊκος

N Πάυλος

ῥη.

Α Σ Μ Α,

Παῦλος ᾠδαπλῶν ἔλεγχ. Ο'π οὕτως πάντοτε σὺ κρείω
ἐσόμεθα. Γένοιο καὶ ἡμᾶς πείρων τῆς κολαστικῆς αὐτῆς δυ-
νάμεως μὴ λαβεῖν, μὴ δ' ἐγίσσασθαι τῆς ἠπειλημῶν ἡμι-
κίων. Τῶν ἐπισημῶν ἀπολαύσαι δωρεῶν.

Χάρις καὶ φιλανθρωπία τοῦ κρείου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς ἡ δόξα καὶ τὸ

κράτος,
εἰς εὐαῖαν τῆς αἰῶνος.
Ἀμήν :-
(?)

ΛΟΙΟΣ

46.

Α Ο Γ Ο Σ Β.

» Ὡς ἔμοιξα ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλήμ. Ἐν δυνά-
» μεις, καὶ ἰσχύσει τοῦ ἀγγροῦ. Ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἔξοργί-
» ρητε τὴν ἀγάπην ἕως θελήσει.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Ο Ἰ μὲν σωμάτων ἐξῶντες μόνοι τῆς ποθημῶν ἀπολαύειν
συνερίζουσι. Τοῖς δὲ πειρωμένοις, λησθέντες αὐτοῖς ἀ-
νακρινόμενοι, μὲν πολλὰς ἀπελαύνουσι τῆς σφοδρότητος. Οἱ
δὲ πνευματικῶς ἐξῶντες καὶ τὸν θεὸν ποθοῦντες, πάντως ἀν-
θρώπου κινήσει αὐτοῖς τοῦ φίλτερου ᾠδαπλῶν. Διὸ
καὶ οἱ τῶν ἀσμάτων ἡνύμφη διηγοισαμένη τῆς
τοῦ νυμφίου ἀδείας. Ο'π δῶντος αὐτῆς ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς μου. Καὶ ἀγκύρα. Καὶ ἡ δόξα αὐτῆς ἀεικήσεται
μας, οὐκ ἀνέχεται μόνη ἐν τρυφῇ τῶν νυμφῶν. Οὐ δὲ ἀπο-
χρηστῶς ἡγάται μόνη τῆς ἐξῶν ἐκείνων ἀπολαύειν ἀγαλλῶν,
ἀλλὰ καὶ τὰς νεανίδας ᾠδαπλῶν. Οὐ ἀγαλλῶν δὲ μόνον,
ἀλλὰ καὶ βιάζεται. Καὶ ἀνάγκη Ἰησοῦ Ἰησοῦ ὄκου, ἵνα
ἐγείρωσι, καὶ ἔξοργίωσι τὴν ἀγάπην, ἕως ἀνὸς νυμφίος ἐδε-
λήση. Θυγατέρας δὲ Ἰερουσαλήμ διπλοῦσι τῆς ἐπ' ἐρωσίω
ταύτας ἀποταγοῦσι. Περὶ ἧς ὁ μακάριος Παῦλος φη-
σὶν. Ἡ δὲ αὐτῆς Ἰερουσαλήμ ἐλθούσα ἐστίν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ
πάντων ἡμῶν. Ἀγγρον δὲ, τὸν κόσμον ἐνομέζει. Οὕτως γὰρ

καὶ ὁ κύριος ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις τὴν καθολικὴν ἐπι-
 μνημόσυνον φωνῶν. Ὁ π' ἀγερός ἐν ὁ κόσμος. Δυναμίς δὲ
 καὶ ἰσχύς ἐστιν ἀγρῶ. Τὰς Ἀγγελικὰς δυναμίας φωνῶ, τοῖς τὴν
 κόσμον ἀποπολύσας, κατὰ τὸ θεοῦ θέλημα. Ἡ δὲ ἀγία
 Περσφῶταις καὶ Ἀποστόλους, οἱ θεοῦ πλάσματα πληρωθέν-
 τες. Καὶ τὴν οὐρανὴν πνεύματος ἁγίου. Τὰς ἀνιδέους καὶ
 θεομισαῖς Ἰηλαστοῦ δαίμονας, καὶ τὴν δισέβειαν ἐν ταῖς
 τῶν ἀνθρώπων ψυχαῖς κατεφύθησαν. Ἐν δόξαν αὐτοῦ τοῦ
 νου ἡ νύμφη τοῦ νυμφίου γυνώσκῃ. Καὶ πνεύματι δὲ τὴν
 ἀβρῆτον ἐκείνῳ προσφῶν, βλά καὶ λέγει. Ὡς ἐκισα ὑμᾶς θυ-
 γατέρας Ἰερουσαλήμ ἐν ταῖς δυναμῶσι, καὶ ἐνωμοῦσαι τοῦ ἀ-
 γρῶ. Ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἰζεγείρητε τὴν ἀγάπην. Ἐως αὐ-
 θελήση. Ταντίς, μὴ ἐάσητε ἐν ὑμῖν τὴν ἀφῆ τὸν θεὸν ἀ-
γάπην καὶ ἀδίδῃσαι. Ἀλλὰ διεγείρατε αὐτὴν καὶ πνε-
 σθίσατε, καὶ ἐπιβάλατε οἶον ἐλαῖον τῶν διεγερσιῶν τὴν
 μήμην, ἵνα μὴ καὶ ἀφῆ ὑμῶν ῥηθῆ, ἢ πῆσθη ὑποὶ αὐτῶν
 ἢ ἀρῶ ἄσθεν. Ἐὰν γὰρ μὴ ἀπαγείλητε ἡμέραν ἕξ ἡμέ-
 ρας τὸ σωτήριον αὐτῶ. Καὶ μὴ μνησθῆτε τῶν θαυμασίων
 αὐτῶ ὧν ἐποίη. Ἀλλ' ἐπιλάθησθε τῶν διεγερσιῶν αὐτῶ.
 Σβεσθῆσεται ἡ ἀγάπη ἢ οἶον νεκρωθῆσεται. Καὶ δὲ ἡμᾶς
 διλωκῶς ἰζάπην αὐτῶ καὶ διεγείρειν, καὶ εἰς ἕως αὐτῶ
 αἰετῶ τὴν φλόγα. Μέτρον δὲ, ποιῆσθαι τῆς ἀγάπης τοῦ
 νυμφίου τὸ βέλημα, μὴ πρότερον ἐν παύσεισθε ταῦτῶ
 διεγέροντες, καὶ τὴν περὶ αὐτῶ ἰζάπῶντες, ἕως ἂν ὁ νυμ-
 φῶς ἔχῃ αὐτῶ ἅπτη τὸ μέτρον. Τῶτοις ἔοικε τὸ ὑποὶ τοῦ
 μακαρίου Παύλου Κορωθίου γρηφάντα. Καὶ διὰ Κορω-
 θίῳ πᾶσῃμῖν. Γηγορεῖτε, σῆκετέ ἐν τῇ πίσει, ἀνδελῶ
 εἶ. Κραταίωσθε. Πᾶσις ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. Καὶ
 ἐν τῶ

ἐν τῶ τέλει δὲ τῆς Ἐπιστολῆς φωνῶ. Εἶπες οὐ φιλεῖ τὸν κύριον
 Ἰησοῦ, ἦτο ἀνάθεμα. Οὕτως ἀγαπῶσι οἱ θεομῶς ἀγα-
 πόντες τὸν σεσωκότα, ὡς εἶπὲ ἀγαπᾷ αὐτὸν ὅσον ἐδέχοντα.
 Ὡς ὁδωδοτα καὶ σεσπῶτα βδελύθησθαι σώματα. Τοῦτο
 σημαίνει λέγων καὶ ὁ μακάριος Δαβὶδ. Οὐχὶ εἶπὲ μὲν
 τὰς σε κύριε ἐμίσησα. Καὶ ἐπὶ εἶπὲ ἐχθρῶς σου ἰζεπικόμην·
 τέλει μῖσος ἐμίσησα αὐτόν. Εἰς ἐχθρῶς ἐχρόντο μοι. Πε-
 ςε δὲ τῶν φιλήτων αὐτῶ φωνῶ. Ἐμοὶ δὲ λίθου ἐμιμῆσθαι
 οἱ φίλοι σου ὁ θεός. Λίθου ἐμωρατωῖσθαι αἱ δὲ χεῖραι αὐτῶ.
 Οὕτω δὲ φιλεῖν εἶπὲ φιλαῦτος εἶπὲ φίλους. Οἱ μακάριοι
 ἄνδρες ὑποὶ τοῦ θεοῦ τῶ ὅλων ἐδοιάχθησθαι. Αὐτός γὰρ πρῶ-
 τος εἶπὲ τὰ Ἀβραάμ, ἀλλογῶσθε εἶπὲ ἀλλογαυοῖσθε. Καὶ
 εἶπὲ κατὰ τὸν νόμον σε κατακράσσωμαι. Λέγει δὲ καὶ τῶ Ἰο-
 ραφῆ. Ἐχθρῶσθε εἶπὲ ἐχθρῶσθε. Καὶ ἀνικεῖσθαι τοῖς
 ἀνικεμῶσι. Ἐντὸ δὲ ἐδοιάχθη καὶ ὁ Δαβὶδ ἐλάνα
 εἶπὲ. Καὶ ὁ Μακάριος Παῦλος ἀνάθεμα ποιῆσαι εἶπὲ μὴ
 φιλοῦσθε τὸν κύριον. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ νύμφη δεκίξει τοῖς θυ-
 γατέρας Ἰερουσαλήμ, ἐγείρειν καὶ ἰζεγείρειν τὴν ἀφῆ τὸν
 νυμφῶν, ἀγάπην. Ἐως ἂν αὐτὸς ἐδελήση. ~

Ἡ διδάσκαλος ψυχῆς πρὸς τοῖς μαθητῶν δωδεκάμιας φωνῶ :-

ΤΩ'Ν ΤΡΙΩ'Ν ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Ωρῖσθε ὑμᾶς θυγατέρας Ἰερουσαλήμ. Ὡς ἐκισα δὲ πᾶς.
 Τὰς τοῦ νυμφῶ ἀπειλὰς καὶ τοῖς ἐπιγγελίαις τοῖς δικῶ
 ὅσον ἀναγκαζῶσας εἶπὲ ἀκρόντας ἀπὸ μόνον, τὸν φόβον καὶ
 τὸν πόθον πρῶν. Ἀναδιδάξαται πᾶσας ὑμᾶς τοῖς ἐν ἀγῶ
 δυνατεχθεῖσας μοι, πλάμῃ. Ὅπερ ὄρασις ἐστὶν εἰρήνης.
 Ὡς

Ως οδηγού ημάς ες πίστην τὴν ἀληθινάν. Ἡ πρὸς ἐσὶν ὁ καὶ ἀλλάξας ἡμᾶς πρὸ ἰδίου Πατρὸς μονογενῆς ἀπὸ λόγου. Ὁ ὅσος γὰρ ἐξήλθης τὸ, Γερουσαλήμ ἐμυλιώβεται. Ἐν ταῖς διωξάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀρχεῖ, ἐὰν ἐγείρηται ὁ ὄξεν γένητε τὴν ἀγάπην ἕως ἀνδελφίστη. Ἡ γὰρ τοκουτοτρόπως ὄξεντα ὑμᾶς. Ἐὰν ἐν ταῖς ψυχαῖς διωξάμεσι καὶ ταῖς σαματικαῖς αἰσθήσεσι. Διὼν αἱ τριῶνται διωξάμεσι ἐνεργεῖν ἰσχύουσι, ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ κόσμου. Εγείρετεκα τὸ δροσὶν ἐφ' ἐαυταῖς ὁ Ἰσραήλ ἐν, ὄξεν γένητε κατὰ γνώσιν τὴν ἀγάπην, ἡ ἐστὶν ὁ ὕπερ πῆς ἡμῶν σωτηρίας καὶ τοῦδε ἀμύρος θάνατος μονογενῆς τοῦ θεοῦ ἡός, καὶ λόγος. Ἐως ἀνδελφίστη ἀξιώσασαι ἡμᾶς πῆς αὐτῆς ἐμφανείας διὰ πῆς κατὰ χάριν θεώσεως. Εἰ γὰρ μὴ οὕτω διατεθῆτε πρὸς τὴν ἀγάπην, εἰς μάτην γρηγορὸν ἀνεῖδαξα ὑμᾶς τοῖς τοῦ νυμφίου ἀπειλαῖς, καὶ ἐπαγγελίαις. μὴ βεβαιώσασαι διὰ τούτων, ὥστερ ὄξεντα τὸν σπῆς αὐτὸν ὑμέτερον φόβον, καὶ πόθον, ἕως ἀν' αὐτοῖς ἡ ἀγάπη ἡ πρὸς οὐδέποτε ἐκ πίπτε, Ἰσραηλινὴς ἡμῶν, τὴν αἰτεροψίδου χαλείσονται:-

Τοῦ Ψελλοῦ :-

Ἄλλὰ κηρός καὶ τῆς ἐξῆς ἀσμάτων ἐπαυξῶσαι.

Ἄνθρολῶ γὰρ κατ' ἐξῆς, καὶ πάλιν σβῶν Ἀγγέλου.

- » Ὅσοςτα ὑμᾶς θυγατέρες Γερουσαλήμ ἐν ταῖς διωξά-
- » μεσι, καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀρχεῖ. Ἐὰν ἐγείρητε, καὶ
- » ὄξεν γένητε.

Ἐγὼ τὸν κόσμον νόησον, ἰσχυρὸν δὲ τούτου πάλιν.

Ἄ τὴν πρὸ δεσπόου διωξάμεσι τοῦ λόγου καὶ νυμφίος.

Φηὶ γὰρ, ὡς νυμφαγωγὸς, καὶ φίλος τοῦ νυμφίος.

Εκείνως

Εκείνως κατὰ ἐλπίσασα τοῖς σιωπηραῖς αἰθήσεσι.

Μεθ' ὅσος φέσω δέσπον ὑμῶν ἀπὸ καρδίας.

Μὴ δέποτε παιδιήσοθε λαμπριωμένων με πλέον.

Καὶ τὴν ἐμὴν ἀξάνοντες ἀγάπην πρὸς τὸν λόγον.

Μέχρως ἀν' ὄλλωμε καλλιῶ ἐργάσασθε τοῖς θεόποις.

Καὶ μέχρως ἀν' ἐκπληρωθῆ θέλημα τοῦ νυμφίος.

Τὸ το δ' ἐστὶ τὸ θέλημα καὶ μόνον τοῦ νυμφίος.

Τὸ θέλοντος τοῦ σῶξασθαι πάντας ἀνθρώπους ὄντως.

Τὸ καθαρῶν με παντελῶς καὶ θεουργῆ φησὶν αὐτῶν.

Ἀλλ' αὐτῶς θεωρησώμεν τὸ κατ' ἐξῆς τοῦ λόγου :-

» Φωνὴ τοῦ ἀδελφοῦ μου.

Ἦ Ὅσοι τὸν ἀκατόληπτον ὄντως ἐστὶ τὸ θεῖον.

Ὅπ καὶ πίστις δροσὶς πῆς κατ' ἐρωσῶση πόνους.

Καὶ ὑψωθῆ πρὸς ἐργασίαι τοῖς ἐν δροσὶς τρέψοις.

Καὶ τὸ θεῖον σιωπῆς θεῖς νόμισα καδὲς ἀνάμ.

Ἐς τὴν τυχεράν κέρρωθεν πῆς θεϊκῆς οὐσίας.

Ἰδοὺ γὰρ ἡ σιωπήσασα καὶ φθάσασα πρὸς ὑψος.

Καὶ σιωπῶσα σιωπῆς ἐς ἀνάμ τοῦ νυμφίου.

Οὐσίη πῆς θεότητος οὐδ' ὄλλως ἐπεργάσκει.

Φωνὴ δὲ τούτου νόησον τῆς Περσῆ τῶν ρήσεως.

Τὰς τὴν τῶν λόγων σείκωσιν ἀρρήτως σιωπῆσασα.

Εἶτα καὶ πῆσπον ἐξῆς ἐκείνου σιωπητέον :-

» Ἰδοὺ ἐστὶ ἡκει πηδῶν Ἰσραὴλ τὰ ὄρη. Διαλλορῶμος Ἰσραὴλ

» σβῶν βοιωθῆς.

Ἐ Ἰπῶσα πρῶτον πῆς φωνῆς ἀκῶσασα τοῦ νυμφίου.

Ὅντως φησὶν αὐτῶν πηδῶν Ἰσραὴλ τὰ ὄρη.

Καλῶς

Καλῶς ἐφίλωσθ' ὅπως ἡ καθαρά παρθένο.

Ὁ γάτος λόγος τοῦ θεοῦ πρὸς τῆς εἰς γῆν καθόδο.

Προφῆταις ἔλατ' εἰλε πρὸς λέγειν τοῖς ἐμείνου.

Τῶν πρὸς ἀνθρώπους καθόδοι καὶ σάρασι τῶν θεῶν.

Μετὰ δὲ τούτους ἐφάσας κατέκρινε ἕρασανθαι.

Ὁ δὲ παρὼν αἰνιγεται λόγος ὁ τῆς ἀσμάτων.

Τὰ τῆς ἐν ἡμῶν πησῶς τοῦ θεοῦ ἡρώτων λόγος.

Διὸς εἰλικύσας ἡμῶν ἐποκότες καθυπέρβου.

Δαίμονας ὄλους καθελὼν καὶ μόνῃ τῇ κελύσει.

Τέτους γὰρ ὅση κέλῃκα, καὶ πάλιν βουμῶς λέγει.

Θαυματουργῶν γὰρ ὁ Χεῖς ὡς καὶ δαίμονας ἐμβάλλων.

Τὸ δὲ γὰρ μόνῃ ζύμπουτας ἁπίσας ἔταρτορου.

Ἐλάτ' ὄνας καὶ μεί' ὄνας, καὶ μάλ' ὄνας λεγεῖναι.

Ἐπείτα ἄφρον διδῶς ἡ νόμῃ σποπτεῖται :-

» Ὁ μὲν ἐν ἀδελφίδος μου τῇ δοξαίῃ ἡ ἐλάφω ἁπί
» τὰ ὅση βαυθῆλ.

Ἐδὼν ταυτόπῃ πέφυκε τοῦ τ' ἡ τῆς πρὸς ἁρῆθῆσι.

Καὶ τὸ ἔδῃ γὰρ δὲ δὲ δὲ τὸν λόγον καὶ νυμφίον.

Τὰς δαίμονας ἐκείνοια καὶ κατατ' ἀρῆθῆσι τα.

Νυμφὸν δ' αὐτὸν παρῆκασεν ἐλάφῶν ἡ παρθένο.

Ὡς δὲ δὲ ἀναλίσκεται τῶν φῶν τῆς δαυμόνων.

Ὡς περ ὅν ὄφας ἡ νυμφὸς, ἀλλ' ἡ νυμφὸς ἐμείνῃ.

Ἡ π' ἐπ' ὄφου βαυθῆλ, ἔχει τῶν κατοικίῃ.

Ὁ ὄρος δὲ γῆνωσε βαυθῆλ, τῶν ἄνω κατοικίαν.

Ἡ δὲ δοξαίῃ τρηπικῶς τὸν βλεπόνῃ σημαίνει.

Ὅπως γὰρ βλέπων πέφυκεν ἐκείνων τοῖς καρδίαις :-

ΤΩΝ

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ὁ ἴπῳ δὲ διδάξασα τοῖς μαθητ' ἀνομιῶν ἡμῶν ἡ διδάσκαλος, διὰ τὸ φόβῳ τῆς κολλάσεως, καὶ τῆς ἐλπίδος τῆς ἐπιχειρῶν, ἐγείρειν κατ' ἀρετῆν. Καὶ ἔλατ' ἔλατ' ἕρασανθαι. γῆνωσιν ἐκείνοιας τῶν ἀγαθῶν. Μέλει, ἀν' ἀδελφίδος ὁ νυμφίον ἐμφοκισθῆναι αὐταῖς καὶ σπείρειν εἰς ἀπελίδου. Δοκτὸν ἵνα μὴ αὐταῖς βραδύνῃ τῶν τῶ νυμφίου ἁπίσας δόξασαι, ἀπεγορῶσαι, διὰ τὸ τῆς ἀρετῆς ἁπίσας. Παρὰ μὲν δὲ μὲν ἁπίσας, φησὶ. Φωνὴ τοῦ ἀδελφίδος μου. Ἐπεί δὲ φωνὴ τοῦ ἀγαθῆν, ὁ πρὸς ἀρετῆς, ὡς κύριος τῆς μετονοίας, καὶ ἔλατ' ἔλατ' τῆς δέκῃ ὄδων καὶ τείνων. Φωναὶ εἰσὶν αὐτὲ ἀπειλαὶ καὶ αἱ ἐπιχειρῆσαι. Ὡς αἰμῶν, ἐφελκόμενοι ὅν ἀκείνοιας πρὸς μετονοίαν. Αἱ δὲ ἐπομά' ἔλατ' κατ' ἀρετῆν τοῖς ὄδῳ τοῦ κυρίου. Ἰδοὺ ὅσα ἴκαε, ἡτοι ἰδὲ ὅσα ἔρχεται. Εἰ τῆς ἀπειλῶν αὐτῶν καὶ τῆς ἐπιχειρῶν ἀκείνοιας καθαρθῆναι τῆς πρὸς ἑτέρων πλημμελημάτων διὰ μετονοίας. Καὶ τῆς ἐλπίδος τῆς μελλόντων ἀγαθῶν φωτισθῆναι. Ἐρχεται δὲ ἐφ' ἡμῶς ἐπομασθέντας, ὡς ἀρετῆς. Πῶν ἁπί τὰ ὄση. Ἡ γὰρ ἡ φωνὴ τῆς ἁπί τὸ δίκῳ ἁπεκεκρίθῃν κορυφῶν ὄδῳ, ἡ πρὸς ἁπί δόγματ' ἡς αὐτῶν θεότητες. Ἐκ γὰρ τῆς καθ' ἁπί κῆς θεολογίας, καθ' ἁπί βέσθαι αὐτὸν ἁπί κῆροῦτες, ἡ τῆς βανῶν κατ' ἀρετῆν εἰσὶν αὐτῶν ἁπί κῆροῦτες, ἡ τῆς τοῦτον ὄση μὲν ἡ τῆς ἀποστατικῆς θεολογίας, κατὰ τὸ ἁπί κῆσαν. Διαλλόμενος ἁπί ὅν βουμῶς. Ὡς δὲ ἁπί κῆροῦτες, καὶ οἱ βουμῶν τὰ τῆς οἰκονομίας δηλωσὶ δόγματα, ὅσα καὶ ταῦτα ἁπί κῆροῦτες. Ἐφ' ἃ κατὰ τῶν ἡμετέρων γῆνωσιν ὁ νυμφίος διὰ λεται διὰ τοῦ θεοῦ ἡν ὄση θῆναι, ὡς ἄν-

ο

ως άνθρωπος. Καὶ μετὰ πηδῶν εἰς τὸ ἄνθρωπος ἂν, γινώσκου-
σαι ὡς θεός. Ὅπ' δὲ εἶπες περὶ τοῦ νυμφίου πηδῶν ἐπὶ τοῖς
ὄσιν καὶ διαλύσθαι ἐπὶ σβῦ βουαῖς. Τὸ δὲ πηδῶν καὶ διαλύ-
σθαι, δοξαῖος ἴδιον καὶ ἐλάφου. Νεάζοντες πύτους λει-
πὸν παρεκλήτων αὐτῶν. Φωνὴ ὁ μοῦκος ἐστὶν ἀδελφιδός μου δοξ-
καὶ δι' ἡ νεβρῶ ἐλάφου ἐπὶ τοῖς ὄσιν βαυθῆλ. Βαυθῆλ δὲ ἐρημι-
κὺς ἐστὶν οἶκος θεῶ. Ὅς ἐστὶν ἡ τῆς πῶν Ἐκκλησία. Ἡς ὁ
παράχουσιν ὄση διατὸ ὕψος, τὰ σελήτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπου
τύπος τοῦ μονοχμῆς διασβεβῆσται δόγματι. Ἐφ' αὐτῶν ὅτις
νύμφης ἀγαπητὸς πηδῶν ὡς σελήνηται, καὶ διαλλοίμενος
ἐμοῖως τοῖς εἰρημύκοις ζῶσις τὰ νοπηθῆλ τὰ εἰς πύνοιτα
δίκην τοῦ τὰ ἐν ἡντία της ἀληθείας δόγματα κατὰ της Ἐκ-
κλησίας, ἀπαλάμει ταύτης μαρτυρῶν. Ἐπειδὴ περὶ κακοῖς φο-
μαδὸν τὰ ἰσβόλα θηλείας, ἡ δοξαῖος καὶ ἡ ἐλάφος.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

ΠΑῦτα ταῖς νεάνισι διαλεγόμενῃ. Καὶ εἰς τὴν ὁμοίαν αὐ-
τὴς ἀγάπῃ παρεπενομήν. Ἐν αἰσθήσει γίνεται της
τοῦ νυμφίου παρουσίας. Καὶ φωνή. Φωνὴ τοῦ ἀδελφιδῆ μου.
Ἐθαῖς γδ ἡρωμύνης τῆς ἰσῶν αὐτῆς λόγων, ἐπιγινώσκει αὐτῆς
τὴν φωνήν. Ὡς καὶ ὁ κύριος ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις φωνή.
Τὰ σελήνα τὰ ἐμαῖ, της φωνῆς μου ἀκείας. Ἀλλοτεῖω δὲ
μὴ ἀπακούσῃσιν. Ὅπ' ἐκ οἶδας τῆς ἀλλοτεῖων τὴν φωνήν.
Οἶδες διαφορῶν μοιχῶ καὶ νυμφίος; καὶ τῆς μὲν μοιχῶν
καὶ λυκῶν καὶ μαρτῶ τῆς βδελύγεται τὰς φωνάς. Τὸ δὲ
νυμφίον καὶ ποιμῆς, σβῦ λόγους ποιῶ. Διόπερ αὐτίκα ἐν
αἰσθήσει ἡρωμύνη της ἐμείνου παρουσίας βραῖ. Φωνὴ τοῦ ἀ-
δελφιδῆ μου. Καὶ ἐκ αἰέχεται κατὰ τῶν αἰώνων, ἀλλ' αἰνίσταται,

καὶ κε-

καὶ καυδοκαὶ ἡ ἀφισκοπεί, καὶ ὁρῶσα αὐτὸν βραῖ. Ἰδὲ ἐστὶν
ἡκει πηδῶν ἐπὶ τοῖς ὄσιν διαλλομύκος ἐπὶ σβῦ βουαῖς. Ὅ μοῦκος
ἐστὶν ὁ ἀδελφιδός μου τῆς δοξαῖος ἡ νεβρῶ ἐλάφου ἐπὶ τοῖς ὄσιν
βαυθῆλ. Ἀξίον δὲ ζητῆσαι, τί διπότε αὐτὸν δοξαῖος καὶ νε-
βρῶ ἐλάφου ἀπεκάζει. Καὶ τίνα τὰ ὄση βαυθῆλ. Καὶ τί-
να τὰ πηδῆματα. Καὶ τίνα τὰ ἄλματα. Τίνες δὲ οἱ βου-
νοὶ καὶ τὰ ὄση ἐφ' ὧν ταῦτα γίνεται. Φασὶ τὴν δοξαῖος, ἐ-
πάνυμον εἶναι της οἰκείας ὀξυδρακίας. Καὶ διὰ τὸ ὀξείας ὄραν,
ταῦτ' ἐν ἀληφέναι τὴν παρεπιγορεύου. Φασὶ δὲ καὶ τὴν ἐλά-
φου τῆς ἐρημύκοις θηλείας, ἀναερτικῶς εἶναι. Καὶ σβῦ ὄφεις
καὶ σβῦ ἔχας ἡ τὰ ἄλλα ὄσα τοιαῦτα, πόα παρεπιγορεύου ἐσ-
θίου, ἡ μὴ δὲ μίση ἐν τῶν ὄσιν φέρεσθαι βλαβῆν. Ἐπει-
δὴ τοῖνυμ ὁ δεσποτῆς Χριστὸς βράβδος ἐστὶ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον,
ἡ ἐλάφος ἐκρίτης ἰσῶν. Καὶ ἐπὶ ταῦτα ἔπαινον ἐπ' αὐτῶν.
Πῶν τοῦ θεῶ. Πηδῆμα ἰσῶν καὶ σωσίσεως. Πηδῆμα βελῆς
καὶ ἰσῶν. Πηδῆμα γνώσεως καὶ διασβεβῆσται. Πηδῆμα φόβου
θεῶ ἐμπλήσει αὐτῶν. Ἡ νύμφη δοξαῖος ἀπεκάζει αὐτὸν
διὰ τὸ ὀξυδρακίας, καὶ διορατικῶν, καὶ τῆς μελλόντων παρεπιγο-
ρεύου. Νεβρῶ δὲ πάλιν αὐτὸν ἐλάφου ἐοικέναι, φωνῆν. Ὡς
σωτὴρ ψυχῶ τὸς κεφαλὰς τῆς δοξαῖος ἐπὶ τοῦ ὕδατος,
καὶ σωθῆσθαι τὴν κεφαλῆν τοῦ δοξαῖος. Καὶ μα-
ρτῶν παρεπιγορεύου δοξαῖος τὸν ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ δεδω-
κῶ τὸς αὐτῶ μαρτῶν ἡ ἐλάφου κατὰ τὸν ἐπὶ τῶν ὄσιν, ἡ
σκηρτίων, καὶ ἐπὶ πῶσιν τὴν διώμαμ τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ἀ-
μαρτίων μὲν μὴ ποῖσθαι. Ἀφῆται δὲ τὸ κόσμητῶς ἀ-
μαρτίας. Καὶ οἱ οὐρανῶς ὄφεις κατὰ ταπεινότητα. Νεβρῶ δὲ
αὐτὸ ἐλάφου, ἀπεκάζει. Ἐπειδὴ οὐ μόνον ἄνθρωπος, ἀλλὰ
καὶ ἡ ἀνθρώπου παρεπιγορεύεται. Καὶ οὐ μόνον λέων, ἀλλ-

λας και σκύμνος λέοντος. Αναπεσών γάρ εφθον, ενιοιμήθη ως λέων, και ως σκύμνος. Εικός δε αυτίω και αυτίησθαι. Ο π και επ βαρ χα αν εχων τλω σαματικω ηλιαδω, τω διαβόλου τλω δυναμω ούνοιας κατ εδαπάσεν οφεις. Τους μάγους, του διαβόλου εδν υποσφάτος. Ευθύς ηρηθείς, ειλκυσεν εις ασροκυβωσιν. Και κατοι τον νόμον δε τψ καθαράν ενι ζώων και η δορκας, και η ελαφος. Προτέτακται δε η δορκας της ελάφου, ως τύπον εχουσα δια τλω εβουδορκίαν της πίσεως. Ης εδσα η γδ δε πρώτον τον ασροσεχόμυρον τω θεω οπ ενι. Και τως εν ζητούσιν αυτών μισαποδοτός γίνεται. Και εδν ελάφους δε, η θεία καλει γραφή, και αυ μέφονι ο μακάριος Δαβιδ ο θεός ο ασρωωνίων με δυνάμω. Και εδετο αμωμον τλω οδόμου. Καταπεζέμυρος εδν ποδας μου ωσι ελάφου - Εγένετο γάρ εφθον αμωμος η οδός μου. Επειδή καταπεσθησαν οι ποδες μου ωσει ελάφου. Η δυνάμω γδ πατισαι επάνω οφωων, και ασροπών, και εη πασαν τλω δυνάμω του εχρηθ. Και εν άλλω δε θαλμω φσι. Φωνή κυρου καταπεζέμυρη ελάφους, και Αποκαλύψει δρυμους. Ελάφους δε εν ταυθα, εδν ερεθς Αποσόλους ονομαζεις. Ω ν ο ποδες ωραίοι, ως διαηελιζομύρων αγαθα. Ως πατωύτες εδν θαυατωύτας οφεις, και ταις τψ ανθρώπων ψυχαις εηβουλοδόντας. Δίω απεκαλύφθησαν οι δρυμι ακαρποι, η τψ ειδώλων απάτι. Διό εν τω κωδ τω θεω πας εις λέγει δόξαν. Γουάτα, και ο μακάριος Αββακαμ ο Προφήτης φσι. Κύριος ο θεός μου δυνάμις μου, ε ταξει εδν ποδας με ωσι ελάφου. Και εη τω υψηλα εηβιβά με. Τε νησσομαι εν τη ωδη αυτ. Αλλα γδ κυρεθς εη το ασρεμέμερον επωελείν :

» Γδου

» Γδου εδτ ηκει πηδών εη τω οση. Διαλλόμενος εη εδν βουωός. Ο μοις ενω αδελφιδός μου η δορκάδι η νεβεθ ελάφω εη τω οση βουαηηλ.

Α Ιδούσκει εν ταυθα η νύμφη τλω τψ ειδώλων καταλύσι ενω του νυμφίου ηρωμύρω. Ο ηη γδ και βουωός. Τα εη τως ορεσι παλαι οντα αλση, και τειωρη τψ δαιμόνων ανόμασε, καδών αλλόμενος και πηδών. Τητεσοφία τψ λέγων και η δυνάμει τψ θαυμάτων. Πεσεχόμετο και φροδα αυτα πνευτώς πεποικω. Α μέλει ε ο σύμμαχος του το σαφέερον εμεμυθών φσιν. Γδου εδτ εχεται βαίνω κατοι τψ ορέων. Δια πηδών κατοι τψ βουωών. Τουτεις εητεφεει παλιν η νύμφη :

» Γδου εδτ οπίσω του τοιχου ημωρ εσκει. Παροι κήπιω
» δια τψ θυρείδων. Εις κήπιω δια δικτύων.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Α Ιδούσκει δε οπ πών ορεθ, και βουωών απενωόσε κατοι τλω του Ησαίου Προφητείου. Παραγίνεται ασρε αυτίω κατετω ωσαν παλαι και φάεργι απεκασιμύρω. Και πληρη αυτίω, και τίθησι τα σκολια εις οδ εδου. Και τερχείας εις οδός λείας. Και απεπίθησι αυτή, ως μωρ πολει τήχος, ινα μη πολιορηται ενω τψ πολεμίω. Ως δε αμπελωνι, και κήπω και Παραδείσω, τοιχον. Ινα μη τενγώσιν αυτίω πάντες οι ασραποροδύμυροι τλω οδόν. Μη δε λυμείνηται αυτίω ως εν δρυμω. Και μονός ερηρος κατοι ημεύσεται αυτίω. Ως τλω ασρεεσθω ενείνω τλω ες Αιγύπτου μέγα-

μέγα-

ματρεθεύσαν. Σμυαίνει τίνω ὅπ καλωσύσαι τὰ τῆσ δαιμόνων τεμνήνη, καὶ τῆσ λεγομένην θεῶν τὰ ἀλση, καὶ εἶν νεῖς. Τετο γδ βαιθὴλ, οἶκον εἰμιλυβία θεῶ. (Ο μωνύμωσ δέ τῶσ ἐπὶ πόκτων θεῶ, καὶ οἱ μὴ ὄντες, ἔσῶ τῆσ δυοεβδὼν ἰνομάζοντο θεοί,) ἄσθρο γέγονε σῶσῶσ αὐτῶ. Καὶ εἰς μῶν τὸν θάλαμον αὐτῆσ, οὐδέπω εἰσελήλυθεν. Ἐξω δέ τὸ τὸίχε ἐστικῶσ ἄσθρο κῆπει δια τῆσ θυελῶν. Ἐύρεσ δέ, τοῖσ αἰσθήσεις καλεῖ. Ὡς γδ δια τῆσ θυελῶν τῆσ αἰσθήσεων βῆ τῆσ ψυχῆ τῶτε ἀγγεῖα καὶ τ' ἀνωγῆσ, καὶ πάλω ἐκείθεν ἐκ ρῆ. Διό καὶ ὁ Προφῆτης φησὶν Ἰερεμίας. Ὅπ θάνατος ἀνέβη δια τῆσ θυελῶν. Ὅ γδ ἐμβλέψας γυναικῶσ σῶσῶσ τὸ σπῆδυμῆσαι αὐτῆσ. Ἡ δὴ ἐμοὶ χόσεν αὐτῶ ἰσπὶ καρδίῶσ εἰσῶ. Καὶ εἰσέρεχεται θάνατος δια τῆσ θυελῶν. Καὶ ὁ ἄσθρο ἀεζάμωσ ἀκῶν ματαῖσ, δέχεται θάνατον δια τῆσ θυελῶν. Ἀλλ' ἰσπὶ μῆσ καὶ τῆσ θεῶσ τὸ νυμφίου δια τῆσ θυελῶν λῶλαι. Καὶ ἰσπὶ τῶν πῶσ ὄνμφίος ἄσθρο κῆπει δια τῆσ θυελῶν. Τουτῆσ δια τῆσ αἰσθήσεων τῆσ ἡμετέρων, ὅσῶ ἰσπὶ νέμω κῆπει μελετῆσ ἡμέρας καὶ νυκτῶσ, τοῖσ θεοῖσ ἰσπὶ σῶσῶσ λόγῶσ. Καὶ μετὰ κατανύξῶσ καὶ γνώσῶσ σῶσῶσ χῶμῶσ τοῖσ γεγραμμένῶσ. Διανοίγῶμῶσ ἡμῶσ τοῖσ θυελῶσ, ὅσπὶ ἄσθρο ἀεζάμωσ τὸ νυμφίου τὸ σῶσῶσπον. Καὶ ὅσῶ ἐτέρων ἀναγνωσκόντων τὰ θεῶσ λόγῶσ. Ἡ σῶσῶσ θεοῦ δια λεγομένην, Σπουδαῖσ ἀκῶν ἰσπὶ πάλω δια τῆσ ἄλλων θυελῶν ὄνμφίος ἄσθρο κῆπει, καὶ τὸ οἰκῶν ἡμῶσ ἄσθρο ἀεζάμωσ κῆλαισ. Οὐ μόνον δια τῆσ θυελῶν ἄσθρο κῆπει, ἀλλὰ καὶ ἰσπὶ τῆσ δικτύων ἐκ κῆπει. Οὐ καταλυμῶν γδ εἰσῶ τῶν νυμφῶν σῶσῶσ μῶν ἄσθρο τῆσ σπῆδύλων δαιμόνων. Καὶ δικτύωσ σῶσῶσ λῶμῶσ. Ἀλλὰ βῆται αὐτῶ ἐκ παρῶ-

δος θη-

δος θησῶσ τῆσ, καὶ ἰσπὶ τὸν λόγῶσ παραχῶδῶσ. Καὶ ἰσπὶ αὐτοῖσ δέ παρῶσμοῖσ ἐκ κῆπει δια τῆσ δικτύων. Καὶ ἰσπὶ χῶσ γῶσ αὐτῶ πολυρεμῶν. Καὶ τὸ φρήμα αὐτῆσ ἀνορθῶ. Καὶ τὸ τῶσ ἰσπὶ ἀεζάμωσ τῆσ παλαμῆ καὶ τῆσ νέσ γραφῆσ ἄσθρο ἀεζάμωσ τῆσ ὄλων γεγραμμένων. Καὶ εἶν δυοεβδῶσ πῶσῶσ ἄσθρο ἰσπὶ χῶσ ἄσθρο τῶσ ὄλων τετυχηκότῶσ. Σινεχῶσρῶσσε μῶσ γδ ἀρπῶσ μῶσ τῶσ σῶσῶσ ἰσπὶ τῶσ Φαραῶ. Παρέκλυσε δέ δια τῆσ δικτύων, καὶ τότε Πετερεῖ χῶσ Ἀβροαμ εἰσπὶ χῶσ γῶσ, καὶ τὸ δικτυα διασῶσῶσ. Σῶν αὐτῶ τὸ θῆσῶσ, καὶ ἰσπὶ ἀπέδωκεν. Ἡ γρῶσ πάλω ἄσθρο τῶσ Ἀβρῶ μῶσ. Καὶ πάλω ἄσθρο κῆπει δια τῆσ δικτύων. Καὶ οὐ μόνον τὸ θῆσῶσ εἰσῶσ, ἀλλὰ καὶ τὸν θῆσῶσ τῶσ ἄσθρο κῆπει. Τετο καὶ ἰσπὶ τὸν ἰσπὶ σῶσῶσ πεποῖκε. Τοιαῦτα γδ ἰσπὶ τῶσ Ρεβέκκῶσ πέπονθεν, οἶα ἰσπὶ τῆσ Σάρρῶσ ὁ Πατῆρ. Τετο καὶ ἰσπὶ τὸν ἰσπὶ σῶσῶσ εἰσῶσ. Τοῦ γδ κῆπεισ καταλαβεῖν αὐτὸν σῶσῶσ ἰσπὶ ἀνελεῖν σῶσῶσ μῶσ. Ἐπφῶσεται πάλω δια τῆσ δικτύων. Καὶ τὸν μῶσ ἰσπὶ σῶσῶσ ρῶσ, τὸν δέ Ἀβρῶσ δεσῶσται. Καὶ ἡ νῦκα δέ πάλω εἰσῶσ τῶσ ἀδελφῶσ παρῶσ, φῶσται καὶ τὸ δέος εἰλῶν. καὶ Ὁάσῶσ ἰσπὶ τῶσ. Καὶ τῶσ ἰσπὶ τῶσ δέσῶσ ποδισθῶσ καὶ δούλῶσ γῶσ. Κῶσ τῆσ δεσῶσ σῶσῶσ, κῶσ τῶσ δεσῶσ μῶσ πῶσ. Καὶ παντῶσ δια τῆσ δικτύων ἄσθρο κῆπει. ἰσπὶ χῶσ γῶσ αὐτὸν διετέλει. Καὶ ἰσπὶ ἐκ μῶσ καταλίπω ἀγῶσ. Φῶσ τῶσ λόγῶσ τὸ μῶσ. Οὐπῶσ τὸ σῶσῶσ Δανῶσ εἰσπὶ χῶσ γῶσ, ἄσθρο ἀεζάμωσ τῶσ λέσῶσ καὶ ἐκ τῆσ δικτύων ἄσθρο κῆπει, θῶσ πῶσ παρῶσ δῶσ. Οὐτῶ τῶσ μακαεῖσ ἐκείσῶσ πῶσ, εἰσ τῶσ σῶσῶσ ἐκείνῶσ σῶσῶσ ἰσπὶ ἀμῶσ. Οὐτῶ τῶσ ἀγῶσ Ἀποσῶσ εἰσ τὸ

δεσμω-

δευσημεριον εμβληθησιν ἑσθό, Γουδαίων θαρρείν παρεκε-
 λθειτο. Καί μετα παρήσσιας κηρύθηεν πῆς δισσεβείας τὸν λό-
 γον. Οὕτω μετα ταῦτα καθερχθέντι ἐν Γερσοσλύμοις τῷ
 μακαρίῳ Παύλῳ, καὶ τὸν θάνατον προσδοκῶντι. Θάρατος
 ἐπέθησι λέγων, θάρατι Παύλε. Ὡς γὰρ ἐμαρτύρω τὰ ἑσθὲ ἐ-
 μοὺ ἐν Γερσοσλύμοις, ἐσθὲ σέβει καὶ εἰς Ρώμῳ μαρτυρησάι.
 Τοῦτο καὶ ἡ νύμφη αἰνιτομῶν φησὶν: ~

» Ἰδοὺ ἐσθὲ ἔστηκεν ὁπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν, ᾧσακύντην δια-
 » δότῃ τῶν θυελῶν. Ἐκ κύντην δὸτῃ δικτύων.

ΤΩ'Ν ΤΡΙΩ'Ν ΠΑΤΕΡΩ'Ν:-

Ἐπειδὴ περὶ κασι φυγαδθῆεν τὸ ἰσθόλα θυερία, ἡ δορακίς,
 καὶ ἡ ἔλαφος. Τῆχος δὲ ἡμῶν ἐστὶ τὸ κησόν. Οὐ ὀπίσω
 ἔστηκεν ὁ ἀκτισος καὶ πάντων δημιουργός θεός λόγος. Ὡς ἀε-
 χη τῶν ἐχόντων παρῆς τέλος τιλὴ κίνησι. Εἰ γὰρ ἐστὶ καὶ ἐμ-
 προσθεν ὁ αὐτός, ὡς τῶν ἄλων ἀεχὴ καὶ τέλος. Ἀλλ' ἐπειδὴ
 γερ μῆπω αὐτὸν βεθικαμῆρ ἐν τοῦ τέλους. Οὕτω γὰρ ἐν αὐ-
 τῷ τιλὸ πᾶσων ἀνεπαύσαμῆρ κίνησι, ὅπερ τὸ τέλος ἐστὶν, ὀπίσω
 ἔστηκεν αὶ λέγεται ᾧσακύντην δια τῶν θυελῶν. Θυελῶας δὲ
 πῆς κησῆς φύσεως, αἰ μεταχαι εἰπὸ τοῦ ἀκτίσε, διὼν ἐσθὲ ἐπὶ-
 αὐτιλὴ ᾧσακύντη. Ἐπιβλέπων τὰ κατ' αὐτιλὴ κηδεμονικῶς.
 Εἰ μὴ τῶν πασι αὐτῷ δὸτῃ κησῆμῆρ, ταῖς ᾧσακύντην κησῆσεν. Ἐκ
 κύντην δια τῶν δικτύων. Ἡ γοῦν ἐποπίθῳν ἡμᾶς δια πῆς ἀλ-
 ληλουχίας τῶν θρετῶν. Εἰ γὰρ ἐλχομῆρ πῆς εἰσημῆρας θυελῶας
 ἀνακαπέσῳ μῆμας μῆρ. Μεφουλαγῆμῆρας δὲ πῆ τῶν θρετῶν κα-
 ταλόγῳ ἀλληλουχία. Καθ' ὃν ἐσθὶν αὐτῶν δικτύων δικτύων πε-
 επεπλεγῆμῆρας ἀλλήλους, ἵνα μῆτε τῶν πετεμῶν πάντας τῶν

ἐθαερίων πηθυμάτων λαθῶν εἰσέλεθ. Καί τὸν ἀπαποκείμῆρον
 ἡμῶν ἀπόρον πῆς θείας διδασκαλίας ἡμελίπται. Ἐκ κύντην
 ἐφ' ἡμᾶς τῶν τοιστων δικτύων, ἡ αὐτῶν τῶν θρετῶν οὐσία. Δη-
 λαθὴ ὁ γρηθηθεῖς ἡμῶν δὸτῃ θεῶς σοφία, δικαιοσύνητε ἔ ἀεχια-
 μός, καὶ δὸτῃ ἀεχιασῆς, μονογῆης αὐτῶ, ἡς λόγος: ~

» Ἰδοὺ ἐσθὲ ἔστηκεν ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν ᾧσακύντην δια-
 » τῶν θυελῶν. Ἐκ κύντην δὸτῃ δικτύων.

Τοῦ Ψελλοῦ :-

Ἰ Δὲ φησὶν ἐλήλυθεν ὁ λόγος καὶ νύμφίος.

Ὁ κατακύντων δὸτῃ βαιθῆλ πῆς ἀνω κατακομίας
 Οὐδέπω δ' εἰσελήλυθεν ἐντός τοῦ ἀεχιαμῆρου.

Ἀλλ' ἔξωθεν εἰσάμῆρος ἔξόπισθεν τῶν τοίχου.
 Δια θυελῶν ἐσώσεν ἔ θέλει ᾧσακύντην.

Σὺ δέμοι τοῦ χον γίνωσις τὸν νόμον τὸν δεχαῖον.
 Τὸν ἐμποκύντην τιλὸ σικῶν, καὶ πλάνηλ τῶν ἀνθρώπων.

Θυελῶας δὲ καὶ δικτύων, τῶν Προφῆτῶν ἐσθὲ λόγος.
 Καὶ γὰρ παρῆς στικῶσῆς τῶν θεανθρώπων λόγος.

Πολυμερῶς ἐλάλησε καὶ πένυ πολυτρεθῶς.
 Ἀλλ' ὅπερ λέγει καθ' ἐξέμῆρ ἡ νύμφη στικητήεον:-

» Ἀποκείνεται ὁ ἀδελφιδός με, καὶ λέγεμῆροι. Ἀνάσα
 » ἐλθέ ἡ πλῆσῳν με, καλή με παρῆσερῆμου.

Ἐ Πεί φησὶν ἐλήλυθεν ὁ λόγος καὶ νύμφίος.

Ὁ τοῖς Προφῆταις ἡρώμῆρος ὡς τέπεισι θυελῶας,
 Τοῦτο τὸ πρῶτον ἐσηκεν ἐσῶθεν ᾧσακύντην.

Ἀνάσῆθι τοῦ πῆσῳματος πῆς πλῆσῳ, καὶ τῶν σῆσῳς.

Και παρθελεύθμοι καθαρῶς και γίνουμοι πλησίον.
Είτα φωνή ἔξ᾽ ἡπέμοι, και ταῦτε παρθε τῶς ἀλλοις:-

» Ἰδὲ ὁ χειμῶν παρῆλθεν. Ὁ ἕτερος ἀπῆλθεν. Ἐπερὲς
» θηέων τῶ. Τὰ ἀνθη ἄρθη ἐν τῇ γῆ. Ὁ κερθὲς τῆς το-
» μῆς ἔφθασεν.

Ο Τε φησι κατήγησε τῶν φύσιν τῆς δαίμωνων.
Τῶν δακρυαλατώσασιν τῶν φύσιν τῆς ἀνθρώπων
Και δέξασαν ἀνάσθησαν παρθε τὸ καλὸν τελείως.
Καὶν ὄσθεν ἀπελήλαται χειμῶν ὁ τῆς ἀπάτης.
Και πᾶς δεινός τις ἕτερος ἀπῆλθεν ἀπερρῆν.
Και τὸ τερπνὸν ἀνέτειλε τῆς ἀληθείας ἔαρ.
Ἡ γῆ δ' ἀνθέων ἀπῆξαστο φύσις ἡ τῆς ἀνθρώπων.
Καμρθὲς δὲ πέφθακε λυποῖν τῆς τομῆς τῆς ἀνθέων.
Ἡ τῆς ἀνθρώπων φύσις γδ, ἡ γῆ δ' ὁ λόγος ἔπεν.
Εἰδῶν τις ὑποκλίνασαι και πλάην τὸν αὐχένος.
Εἶδος σὰν εἶχεν δρετῶν. Τὸ τὸ γδ αὐδος νέει.
Τὸ δὲ δειμυτῶν και σφοδρῶ χειμῶν τῶ τῆς πλάτης.
Κρυαλαθεῖσα και χερῶν διατηλωθεῖσα.
Τίς γδ ἡπίαστο ποτὲ τῆς πλάτης οκοῖ ὄσθης.
Τηεῖν ἔξομολόγησιν, φυλάπειν σφοδρουῖν.
Ἐκρησάσαν ἀσπᾶ ἔσθαι φιλεῖν δημοσουῖν.
Ἀλλ' ἦν πᾶσας ἠδισπεν ἡ γῆ, λυποῖν ἀνάσα.
Και σπουδασον ἔξ δρετῆς σφραγῶν σσι πλάκῆναι.
Και μάτρως ἀσφᾶ γρησπῶς ὑποάρεχει τῆς ἀνθέων.
Ὁ παρθερμος τῆς χάριτος, λέγων μετανοῶτε.
Ὁ σπῆς πολλοὺς ἐβράπισσε τὸ γῆρους τῆς Ἐβραίων.

Ἰδὲ

Ἰδὲ αὐτὸν ἀνθήσαντας ἐν ἔξομολόγησιν.
Τούτου γδ χάρι εἰσηκεν ὁ λόγος τῆς ἀσμάτων.

» Φωνὴ τῆς πηνύγας ἠκούσθη ἐν τῇ γῆ ἡ γῆ.

Φ Ὡν βρωῶντος πέφικεν ὁ παρθερμος γδ ὄσθι.
Στρεσθῶ πηνύγαν δεξιά παρεκασθεῖς τῶ λόγῳ.

» Ἡ σικὴ ἔξωσθηκε ὄσθι ὀλίθους αὐτῆς. Αἱ ἀμπελοῖ
» κυτεῖζουσιν, ἔδωκαν ὄσμιον.

Π Οὗτο ταυτὸν π πέφικε τῶ τῶς παρρῆθῆσαι.
Συκλῶ γδ αὐδης νόσον τῶ φύσιν τῆς ἀνθρώπων.
Ὀλυθῶν δὲ τῆς δρετῆς τῶς ὑποδρες ἔρας.
Ἀμπελῶν πάλιν γίνουσε δέσποσιν κυτεῖζούσας.
Ψυχὰς παρθεκῆσιν τὸ καλὸν διαρξασμῶν ἦσθαι:-

» Ἀνάσα ἐλθέ ἡ πλησίον μου καλὴ μου παρθερμῶ μου.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:-

Μ Αρτερεῖ τῶ κάλλος τῆς ἡμφοῖς ὀνομφίος. Και οὐχ ἀ-
πλῶς αὐτῶ καλλι, ἀλλὰ καλήμου καλεῖ. Διδάσκων
ὄν λιαν αὐτῶ τὸ κάλλος αὐτῆς δρέσκει. Πεσσογρησθῆαι δὲ
αὐτῶ και παρθερμῶ. Τῶ πνδμαστικῶ χάριεν δια τούτου
τοῦ ὄνοματος ἀνιπῶρμῶς. Ἐν ἔσθαι γδ παρθερμῶς ἐπ' αὐτῶν
ἐφῶστος τὸ πνδμα τὸ ὄγιον. Τεὺς δὲ τελείους, πνδμαστικῶς
οἶδεν ὁ μακάρεος Παῦλος καλεῖν. Διὸ τῶς ἀτελέσθαι ἐπ' ἡρά-
φων φῶσι. Κατῶ ἀδελφοὶ σὰν ἠδωθῆσθαι ὑμῶν καλῆσθαι εἰς
πνδμαστικῶς. Ἀλλ' ὄσθαι σπρεκῶς. Ὡς ἠπίσθαι ἐν Χριστῶ.
Τοῖς δὲ τελείους, γράφει:- Ἰμῶς δὲ ἐν σαρκεῖ σὰν ἐσθῆ, ἀλλ' ὄν

πνύματι. Εἴπερ πνύμα θεῶ οἰκῆ ἐν ὑμῖν. Εἰκότως τοῖ-
 νω τοῖς ἐν χρεπῇ τετελειωμένους ψυχῆς, ὁ νυμφίος ἄπει-
 ρεῖν ὀνομάζει. Τούτοις πνύματικῶν καὶ πνύματος ἀγίου
 πεπληρωμένοι. Καὶ γὰρ ὁ Περσφῆτης Ἡσάιος κέρρωθεν ἑα-
 τα ἁερεῖν. Καὶ οὐδὲν ἀγίου Ἀποστόλους, οἰόντως ἑσο-
 πῆρους πάσῃ τῶν οἰκουμένων ἁετιπληρώτους θεώμενοι.
 Καὶ οὐδὲν ἐκείνων φοιτητοῖς καὶ ἀερεστοῖς ὡσπερ τινας νεοφύ-
 τοῦ ἐπορμόνους, αὐτοῖς βροῦ, καὶ λέγει. Τίνες οἶδε νεφέλαι πέτυ-
 νται. Καὶ ὡσπερ ἁερεῖα ἑσὶν νεοτοῖς αὐτῶν. Οὕτω καὶ ὁ
 νυμφίος ἐν ταῦτα τῶν Ἐκκλησίᾳ εἰπερ κάμνουσαν ἐν τοῖς
 πειρασμοῖς, ψυχραγωγῶν καὶ ἁεραμυθῶν. Καὶ ἐκ τῶν
 θυερίων ἁερακίτων. Καὶ διὰ τῶν δικτύων ἐκ κύπλων. Πα-
 ρεκαλεῖ αὐτῶν ἀναστῆναι καὶ ἁερεῖ αὐτὸν ἀναστῆναι. Ἐ-
 δωκε γὰρ αὐτῇ τῆς ἁερεῖας ἐκείνης τὸ πῆρο, ἁερεῖ ἢ ὁ μακά-
 ριος Δαβὶδ λέγει. Ἐάν κοιμηθῆτε ἀναμῆστον τῶν κλήρων,
 οἰκῆ πῆρουγες ἁερεῖας ἁερεμεγεωμῶν, καὶ τὰ μετὰ φρε-
 να αὐτῆς ἐν χλωρήτη χροσῷ. Κλήρου, τοῖς δύο διαδικῆας
 ὀνομάζων. Περσερεῖν δὲ, τῶν τοῦ πνύματος χρεῖν. Πτε-
 ρῶ ἔχουσαν ἁερεμεγεωμῶν. Τῶν τοῦ λόγου λαμ. ἁερεῖται.
 Μετὰ φρενα δὲ ἐν χλωρήτη χροσῷ, τῶν κεχυμένων μυσ-
 εῖων τὸ ἁερεβλεπον. Ἐάν γὰρ φησιν ἐν μέσῳ δύο διαδικῶν
 διακαταποσθε. Καὶ ἐκατέρωθεν τῶν ὠφέλειαν ἐλκυσ-
 τε, ὡσπερ ἐκείναι τὰ κοιλία τοῦ πνύματος δώρεα. Ἡ ὑμφη-
 τοι γαρουῖ τῶν πνύματικῶν δεξαμενῆ παραίνεσον. Καὶ κοι-
 μηθῆσα ἀναμῆστον τῶν κλήρων. Ἐύεε τοῖς ἁερεμεγεω-
 νας πῆρουγες. Δῶν ἁερεῖ τὸν νυμφίον ἀναστῆναι κελδῶ-
 ται:~

» Ἰδοῦ

» Ἰδοῦ γὰρ φησιν ὁ χειμῶν παρηλθεν. Ὁ ὕετος ἀπῆλ-
 » θεν. Ἐπορεύθη ἑαυτῶν. Τὰ ἀνῆθη ἄφθνη ἐν τῇ γῆ. Κα-
 » ρὴς τῆς ἡμῶν ἔφθασε. Φωνὴ τῆς ἁεργῆτος ἠκούσθη ἐν
 » τῇ γῆ ἡμῶν. Ἡ σικη δὲ ἡμῶν οὐδὲν ἀμῆσθαι αὐτῆς.
 » Αἱ ἀμπελοικυτῆριζον. Ἐδωκεν ὁ σῶμα.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Π Ἀρεθῶν τούτοις εἰδοκεῖ, καὶ τοῖς Εὐαγγελικῶν τοῦ κυ-
 εῖον φωνῶν. Πλήθος γὰρ πολλὸν θεασάμενος πανταχῶθεν
 συρρόσῃ ἁερεῖ αὐτὸν. Φησὶ ἁερεῖ οὐδὲν ἱερούς Ἀποστόλους.
 Ὁ μὲν θεοσῶμὸς παλῆς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Καὶ ἀλλα-
 χῶ δὲ ἦδη φησὶ. Καὶ ὁ θεοῖς ἁερεῖ ἁερεῖ λαμβάνει, ἑσὶν ἀνα-
 γει καρπὸν εἰς ζῶν ἀιώνων. Καὶ πάλιν. Ἄλλος ἐστὶ φησὶν ὁ
 ἁερεῖ, καὶ ἄλλος ὁ θεοῖς. Ἰμῶν θεοῖς ἐστὶν ἀπέσ αλκα.
 Ἐντὸς τῶν τοῖνυ νοήσῶν, τὸ ἰδοῦ ὁ χειμῶν παρηλθε. Τὸν
 γὰρ ἁερεῖ τῆς πειρασῆας αὐτῶ χροσῷ, ὀνομάζει χειμῶν. Ἐ ἁρ-
 δὲ, τὸ μετὰ τῶν πειρασῆων. Ἀκμῶν δὲ θεοῖς, τὸν ἁερε-
 δοκῶν ἀῶνα. Διὸ φησὶν αὐτοῖς ὅτι παρὲν ἡμῶν καὶ ὁ χει-
 μῶν καὶ ὁ ὕετος. Αἱ τοῦ νόμου φησὶν ἀπειλαί. Καὶ αἱ σφοδραὶ
 τῶν ἀμαρτημάτων πῆρουγαι. Καὶ ἐπορεύθη ἑαυτῶν. Πα-
 ρεχωρεῖ γὰρ ἡ σικῆ τῶν σώματι. Ὁ παιδαγωγὸς, πῶ σφοδρῶ
 διδασκῶν. Ὡ φησὶ γὰρ ἀνῆθη ἐν τῇ γῆ. Περσεκατέον τῆ ἀ-
 κειβῆας, τῶν λόγων. Οὐ γὰρ εἶπεν οἱ καρποὶ, ἀλλὰ ἄνθος. Ἡ
 γὰρ τελειότης τῶν ἀγαθῶν, ἐν τῶ μέλλοντι αἰῶνι τοῖς ἀγίοις
 παρέχεται. Ἐν ταῦτα δὲ, οἱ καρποὶ τὸν μακάριον Παῦλον
 φασὶν. Ἀερεβλέπω ὡς ἐν ἐσῶπῳ. Ὡς ἐκωνίγματ. Τότε
 δὲ ἁερεῖσῶν ἁερεῖσῶν. Ἀλλὰ καὶ ὁ χειμῶν φησὶ τῆς
 τομῆς ἔφθακεν. Ἡ ὡς ὁ σύμμαχος, καὶ ὁ ἀκύλας. Τῆς
 κλαδῶ-

κλαδῶ-

κλαδύσεως. Μετά γδ τὴν τὸν δευτέρου Χριστοῦ παρεστάν, ταυτοσίτης καθάρσεως πάντα τὰ ἔθνη τετιόχηκε. Διὸ καὶ ὁ κύριος φησὶν. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή. Ἰμεῖς τὰ κληματα. Ὁ Πατήρ μου ὁ Γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἔμοι μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό. Καὶ πᾶν ὁ φέρει καρπὸν καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Διὰ τὸ τὸ φησὶ καὶ ὁ κηρός τις τομῆς ἔφθεκεν. Ἀλλὰ καὶ φωνὴν τῆς πνεύματος, τὴν τὰ πνεύματι τῆς διδασκαλίαν καλεῖ. Ὅπου γδ ὁ μακάριος Δαβὶδ ἐν τῷ ἑσπέρ τῆν λειῶν παρομοιοῦσθαι φησὶν. Εἰσηκώς γδ. Ὡς ἀγαπητὸν τὸ σκῆματὸν σου κύριε τῆν διδάσκων. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐν λέγει ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὸς αὐλάς σου κυρίου. Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σπῆξ μου ἠγαλλιάσθητο ἰσθὶ θεῶν ζῶντων. Διδάσκει καὶ τῆς ἀγαλλιάσεως τὴν αἰψάν, καὶ φησὶ. Καὶ γδ σφοδρῶν ὕδρων ἐαυτῶν οἰκίσαν. Καὶ πνεύματι, ποταμῶν ἐαυτῆς. Καὶ δεκτικῶν, ἰσθῶν λέγων. Τὰ θυσιαστήρια σου κύριε τῆν διδάσκων. Καὶ διδάσκει ἡμᾶς, ὅτι νεοτὸν ἠμῶν, οἱ τῆς διατὸν λυτῆρ καὶ πνεύματος τετυχηκότες, καὶ αἱ δὲ αὐτῶν καὶ νεοτῆς, τὰ θεῶν θυσιαστήρια. Ἐν οἷς τέφρονται καὶ σιτυῶνται πνεύματι. Καὶ καθαίρειται τῆς τελειότητος ἀπολαύουσιν. Οἷον δὲ τῆς μήτρ αὐτῆς ἐστὶν τιτυσα, ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάρις. Ἡ τρεπτικῶς ὀνομαζομένη πνεύματι, διὰ τὸ σφῆρ τὸν ζῶν καὶ φιλέσημον. Καὶ ἐν δένδρον ἀμφοτεροῦ τὰς καλῶν πυγῶν. Φησὶ τὸν ὁ κηρός. Ὁ π φησὶ τῆς πνεύματος, ἠκούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Καὶ ἡ σικὴ ἔκλυε γενεὴν δεινῶν αὐτῆς. Ταυτέστι τὸν πρῶτον τῆς σικῆς ἔκλυε γενεὴν αὐτῆς. Διὸ καὶ ὁ ἕτερος καρπὸς ὁ τῆν πρῶτον λέγει, μόνιμος γίνεται καὶ οὐκ ἔσται. Ἀλλὰ ἀπαιτῆται καὶ ἡδὸς ἀποτελεῖται. Καὶ ἀμπελοὶ δὲ κηρῶν εὐδωκαν ὁ σμῶν.

Ἡ ἔθνη

Ἡ ἔθνη φησὶ τὴν διδασκαλίαν, ὡς τρεπτικῶς καὶ ὀνομαζομένη. Καὶ τὴν διδασκαλίαν ἀφίπνου. ~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Ὁ ἴστω τὸν ἡ διδασκαλίας ψυχῆ, ἀπαρχολογήσεται ἐαυτῶν τῆ διδασκαλίαν τῆν μαθητῶν. Διὸ πρὸς αὐτῆν μαθητῶν ὡς τῶν κηρῶν. Φησὶν. Ἀποκρίνεται ὁ ἀδελφιδός μου. Ἡ τὸ ἐμὲ ὡς τὰς μαθητῶν μαθητῶν ποικιλίας τὸν λέγων, ἀποκρίνεται ὁ ἀγαπητὸς μου καὶ λέγει μοι. Ἀνάστα ἐλθέ ἡ πλησῶν μου. Διὸ καὶ ἀνάστα διὰ τοῦ διδάσκων τὸν παρέμωδ διατὸν τῶν φυσικῶν, καὶ τῶν χηρῶν νόμου παρῶν δαχθέντων, ὡς ἐμὸς μυστήρια. Καὶ τῶν ἐμῶν ἐλθέ πάλιν εἰς τὸ διδάσκων, διὰ τοῦ πνεύματος νόμου τὸν ἰσθὶ τῶν ὑπερκείμενων, ἡ διατελειότης ἡ ἐγῆσμου. Ὁ ὡς ὑπερκείμενων γὰρ ποτε ποὶ μετουσίαν, ἡ θεωρήμασι, κατῆν ὑπερκείμενων ἀπεργὸς καὶ ἀέριος. Καὶ διὰ τοῦτον φησὶ τῆς ἐμῶν ὡς ὁ δεικτικῶς ἐπεκτείνεσθαι. Καὶ τῶν πνεύματος μου. Καὶ τῶν ὡς, ὡς κακαθάρτη καὶ ὡς ὡς μετῆ τῆ πρῶτον τῆν ὡς. Πνεύματος μου. Ὡς πνεύματος μετῆ τῶς τοῦ πνεύματος πνεύματος χάριτος μου. ἀνάστα δὲ φησὶ καὶ ἐλθέ. Ὁ π ἰσθὶ ὁ χηρῶν παρῶν. Ἡ γοῦν διὰ τοῦτον ἐκλεθῶν ἐγῆσμου αἰετῆ, διὰ τῶν ἡμῶν θεωρημάτων, εἰς ἡμῶν ὡς μετουσίαν ὡς ὑπερκείμενων καλῶν σε ἐφελκόμενος. Ὁ π τὰ χηρῶν ὡς παρῶν τῶν ψυχῶν, καὶ ὡς τῶν πνεύματος πορείαν καλῶν. Ἐγῆσμου ἐν πῶν. Ὁ ὡς ἀπῆλθεν ἐπορεύθη ἐαυτῶν. Διὸ καὶ ἡ σφοδρῶς κατῆ τῆν αἰετῶν, ὡς ἡ ἀπῆλθεν μὴ ὡς συλλῶν, ἀπέτη. Τῆ ὑφ' ἐαυτῆν διαλλῶν φθάρῶν φθάρῶν.

Τα

Γα ἀνθη ὄφθη ἐν τῇ γῆ. Αἱ δρεται πάντως. Αἱ δίκλυ πολυει-
 δῶν τε καὶ διεδῶν ἀνθέων τῶν ψυχλῶν ἀερί ζουσι. Αἱ νέθηλθον
 ἐν σακεὶ κατ' ἐνέργειαν. Ταῦτα γενόμενα, ἐκείνητες καὶ ἄλλοι
 πῆς τῆς ἔφθακεν. Ὁς πῆς τοῦ Χεισὸν ἐν σακεὶ Ἰπιδημίαις
 ἐστὶ. Φοσι γδ ἐν Εὐαγγελίῳ αὐτὸς. Οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰ-
 βλίω, ἀλλὰ μάχαιραν. Ἢ λθον γδ διχάσαι ἀνθρώπου
 κατὰ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ θυγατέρας κατὰ πῆς μητέρας
 αὐτῆς. Καὶ νόμφων κατὰ πῆς πεθερῆς αὐτῆς. Τέμνονται
 γδ διὰ πῆς, καὶ δρετῶν αὐτοῦ. Οἱ κημοὶ τῶ κημοποῦ πνύ-
 μακι. Ἀπὸ τῆς πεταλαιωμένων τῆ ἀπιστία, καὶ τῆ κακία.
 Ὁ δὲν καὶ πῆς ἐαυτοῦ ἐν σακεὶ Ἰπιδημίαις ἐπείγων τῶ μαρ-
 ποείῳ, φοσι. Φωτὶ πῆς τευγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῆ ἡλίῳ.
 Τρυβία γδ καλεῖ, τὸν πῆς ἐαυτοῦ παρρησίας Περσφῆτω, ἔ
 πρὸς ἄλλοι ὡς ἐρημικότε καὶ σώφρανα. Οὐκ ἦ φωτὶ. Τε πῆς
 μέλανοις ἐστὶ κήρυγμα. Ὁ πρὲν ἐνλοσι τῶ σακεϊκῶν καὶ φε-
 νῶντων τῶ γῆνας ἠκούσθη. Ὡς πεσθῆσαι τῶ κηρύγματι τῶ-
 τῶ. Καὶ μετωνοίας βαπτισθῆσαι βᾶπτισμα. Διὸ καὶ φοσὶν.
 Ἢ σὺκῆ ἔξ ἡλθον ἐλυῶθους αὐτῆς. Σὺκῆ γδ τῶ μετὰ
 ταῦτα ἀεκαρπίου κατηραμύβου πρὸς Χεισὸν συναγωγῆ
 λέγει τῆς Ἰουδαίων. Ἢ πῆς δίκλυ ἐλυῶθων πρὸς τῶν
 τοῦ τελείου καρποῦ, καὶ ἄλλοις πηλοῦτων, ἐδὲ τὸ τοῦ Ἰωάν-
 νου Βᾶπτισμα Βαπτισθῆναι, ἀνέθηλεν. Οἴτω μὲν γδ τὸν
 καρπὸν πρὸς ἐκείνου. Πρηντοπιῶτες διὰ τοῦ ἐν ἕδασι μόνῳ
 Βαπτισματι, τὸ ἐν ἀγίῳ πνύματι καὶ πνεὶ Βᾶπτισμα. Αὐ-
 τοὶ δὲ εἰς τοῦ ὅσα ἔφθασαν. Ἀλλ' ὡς τῆ πνεὶ Χεισὸν μαρ-
 τυρία τοῦ Ἰωάννη μὴ πισθῶσιντες, πῆς εἰς αὐτὸν Χεισὸν ἔβ-
 πεσον πῆς. Αἱ ἀμπέλους ἡμέρῃ κητέρας, ἔδακτω ὁ σμίω.
 Ἀμπέλους δὲ καλεῖ πῆς ἐν τοῖς ἔθνεσι φητ' ἀθείσας τῶ κη-
 ρύματι

ἐγγματι πῆς τοῦ Χθ' Ἐκκλησίας τῆς πρὸς αὐτοῦ ἔντων ἔντα. Ὡς
 Ἐκκλησιῶν ἀνθη, πρὸς αὐτοῦ τοῦ κατ' ἀρετῶν καρπί μου
 αὐτῆς, οἱ πρὸς αὐτοῦ ἔντων Χεισὸν δάρε. ἔξ ἀναθλῶν μάγιοι.
 Οἱ πρὸς αὐτοῦ ἔντων ὡς Βασιλεῖ καὶ θεῷ, καὶ δὴ μᾶς νε-
 κρῶ. Χρυσὸν καὶ λίθων, καὶ σμύνα. Παρέχοντες τοῖς
 ὑπὸ τοῦ ἀγίου πνύματος ἐρηγεμῶν τοῖς πῆς γνώσεως Χά-
 ρεμα. Εὐδῶν ὁ σμίω πῆς εἰς αὐτὸν Χεισὸν πῆς ἔθνεσιν.
 Διὰ ταῦτα τῶ γοῦ φοσὶν: ~

» Ἀνάστα ἐλθέ ἡ πλησίον μου καλήμου πρὸς ἐσθῆμα.

Λ Ηλαθὲ ἐγερω διὰ τοῦ διδάσκου διὰ τῆς ἐν τῇ φύσει
 καὶ τῶ γέγματι τῶ πῆς καὶ σμῶν. Καὶ ἐλθέ εἰς τὸ δι-
 δάσκουσαι τὰ τοῦ πνύματος. Ἢ διὰ τῶ πρὸς με ἐγγύπια
 ἀερί σμύνημοι τοῖς τοῦ πεναγίου πνύματος ἐρηγήμασι. Ἐν
 οἷς γδ τῶ ὅποιον ἡνὸ μακερῶν ἀπ' ἐμοῦ τοῖς τύποις διὰ τοῖς μα-
 θητ' ἀμύρας συγκαταβαίνουσα. Ἐν αἰσθῆσει καλῇ ἔξ ἐ πνύ-
 ματι ταύτας δοκῆς. Ὡς μὴ χωρρῶσαι τοῦ τοῦ πνύματος.
 Εἶτα ἐπειδὴ τῶ μὲν αἰτίαν ὑπεδείξε δὴν ἀπίστω αὐτῶ
 τῶ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ ἀνέλθουσι. Διὰ τῶ ἔφθακεν τὸν κηρῶν
 πῆς ἐν σακεὶ Ἰπιδημίαις αὐτῆς. Καθ' ἡμῶ καὶ πρὸς ἐδὲ οἰκείας
 μαθητοῖς ἔλεγε, τὸ ἐγγεσθε ἀγαθῶν ἐν τῶ θεῷ. Τὸ δ' ἐποίησεν
 ἀσφαλῆα δὲ πρὸς αὐτὸν ταῦτα ἐλθεῖν, ὅσα ἐθλῶσιν
 νῶ, καὶ ταῦτα διὰ δάσκου φοσὶν: ~

» Καὶ ἐλθέ σὺ πρὸς ἐσθῆ μου, σέπη πῆς πέτρας ἐχόμενα
 » τοῦ πρὸς τῆς σμῶματι.

Π Τοι, ἐπειδὴ σοὶ μὴ ἐπαρρησῶσιν αἱ διδασκόμενα, δι-
 δασκῶσαι ταῦτα διὰ τῆς ἐν αὐτοῖς ὅσα τοῦ πνύματος.
 Q Ελθέ

ἐλθέει σὺ ἢ πνευματικῆ, τῆ ἐμῆ τοῦ ἀγαθέη Εὐαγγελικῆ πα-
 δαγωγία φυλακισμένη. Ἀκούσθως τῆ κατὰ τοὺς ἐπιτολάς
 τοῦ γραφήη νόμου αὐτῆ φυλακῆ. Ὁ γὰρ γραφῆος νόμος παρ-
 τεχνισματός οἰκίου, αὐτῆ κατ' ἀνεργεῖαν παθῶν παρτεφύ-
 λατῆ. Καὶ οὗν τύπος μόνου τῆς ἀληθείας ἐδείκνυεν. Οἷς
 αὐλοῦσαν παρτε τελείωτα. Τῆ μὲν καθάρεται τῆ κατ' ἀνερ-
 γεῖαν παθῶν, ἢ καὶ αὐτῆ τῆ ἐρητύων ἐπιθυμιῶν ἐκπλεω-
 σις. Τῆ δὲ θεωρεῖα τῆ τύπων ἢ ἐν πνεύματι ἀναγωγῆ παρτε
 αὐτῆ τῆ ἀληθείαν. Ἀ' περ ὁ πνευματικὸς διδάσκει νόμος
 πάντως τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐν ᾧ σκεπόμεθα αὐτῆ Χριστῆ τῆς
 πνευματικῆς πέτρας, κατὰ τὸν θεῶν Ἀπόστολον, οὕτω ἔν κα-
 λέσται αὐτῆ. Τί βέλεται λοιπὸν τὸ κατολιπῆν, τὸ διδά-
 σκεναι τῆς σιμῆς, καὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείας ἐλθεῖν παρτε
 αὐτῶν φησὶν: ~

» Δάξονμοι τῆ ὄψιν σου.

Π Γου ἀνακάλυψονμοι τὸν κατ' εἰκόνα ἐμῆ καὶ ὁμοίω-
 σιν πνευματικῶν σου χαρακτῆρα. Ὁ'ν διὰ τὸ θεατὸν ταῖς
 μαθητ' δουρῆας γρησθαι, τύπος τῆς ἀληθείας καὶ συμβό-
 λου σιωκάλυψας: ~

» Καὶ ἀκασπέμε τῆ φωνῆ σου.

Ε Ν τῆ πνευματικῆς ἐπιτηγείνω μοι. Τῆ γδ φωνῆ τῆς
 διδασκαλῆου ψυχῆς. Τὸ μὲν πνεῦμα ἀνάγει παρτε τὸ ἄε
 κνεῖν. Τα δὲ ῥήματα καὶ τὸ γράμμα οἷς ὁ ἀπλοῦς ἐν πνεύ-
 ματι λόγος παρτε σιωπῆ ἔμμος. Κατάγει παρτε τὸ ἄε
 τῆ μαθητ' δουρῆαν: ~

» Ὁ' π.

» Ὁ' π ἢ φωνῆ σου ἢ δέια.

Δηλαδὴ γλυκὺν ἄε τὸ τοῦ πνεύματος φθεγομένη.

» Καὶ ἢ ὄψιν σου ἀεταῖα.

Ω Σ τὸν δεαστολικὸν σό' ζουσα χαρακτῆρα, καὶ ταῖς χερσὶ
 καθωροῖσι μὲν τοῦ πνεύματος.

» Ἀνάσα αὐτῆ ἐλθε ἢ πλησῶν, ἐν σκέτῃ τῆς πέτρας ἐλθῶ-
 » μῆρα τῆ αὐτῆ τεχνισματος.

Θ Ε Θ Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Π Αλεῖ δὴ αὐτῆ ἐν τῆ σκέτῃ τῆς πέτρας. Ἦ' να μὴ πάλιν
 μέλαμα γρησται. Πέτραν δὲ καλεῖ, τῆ δισεβῆ πίστιν.
 Τῆ ἀληθῆ ὁμολογίαν. Καὶ γὰρ τῆ κνεῖν εἰρηκῆ παρτε σέ-
 μαθητῶν. Τίνα με λέγουν οἱ ἄνθρωποι ἔνα τὸν υἱὸν τοῦ ἀ-
 νθρώπου. Ὁ μακάριος Πέτρος ἔφησε. Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς υἱὸς
 τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. Ἀπεκρίνατε λέγων. Ἀ μὲν ἀμὲν λέ-
 γωσι. Σὺ εἶ Πέτρος. Καὶ ἔφη ταῦτῃ τῆ πέτρα οἰκοδομήσω-
 μου τῆ ἐκκλησίαν. Καὶ πάλιν ἄδω ἐ καλεσῶσιν αὐτῆς.
 Βούλεται δὲ αὐτῆ καὶ ἔξω γρησθαι τοῦ παρτε βίου. Διὸ
 καὶ ὁ μακάριος Παῦλος φησὶν Ἐβραῖος γράφων. Ἐξερχόμε-
 να τῆ τῆ παρτε αὐτῶν ἐξω τῆ παρτε βολῆς. Τὸν ὄνειδισ-
 μὸν αὐτῆ φέρωντες. Βούλεται αὐτῆ σκεπῆν, οὐ τὸ βλεπι-
 μῆμα, ἀλλὰ τὸ μὴ βλεπόμενα. Τα γδ βλεπόμενα, παρτε κα-
 ρα, τα δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰθῆρα. Διὸ ἐλάμνα τοῦ παρτε
 τεχνισματος. Αὐτῆ δὲ σκαλεῖ γρησθαι. Μονοουχὶ λέ-
 γων παρτε αὐτῆ, κνεῖν τὸ μέλην τοῦ ἔφῃ τῆς γῆς. Με-
 λέτην ἀταρκίαν ἐν σώματι. Ἐπιδείξαι παρτε ἐν παρτε-

σιν. Ἐξω γὰρ τῆς παρθένου, πολὺ αἶμα, καὶ τῆς κόρης, τειχῶν.
 Αἰ γὰρ μὴ παρῶν τῶν γῶν τῶν σαρκενῶν, ἀλλ' ἀπολαύσῃ
 μου τῆς κοινῆς. Ἐάν δὲ μὴ βόησῃ, κατὰ Παύλον, ὑσαρ-
 κὶ ἀσπαταῶντες, ὡ κατὰ σάρακα στρατοδύμιστα. Οὐδεὶς
 γὰρ στρατοδύμους ἐμπλέκεται τὰς τοῦ βίου πραγματείας,
 ἵνα τὴν στρατολογίαν ἀπέστη. Ἐάν μὴ ἐν μεταχειμῶν γέ-
 νῃ τῆς παρθένου καὶ τῆς μητέρας. Τὸ γὰρ γὰρ ἡγεμῶν ἀσπα-
 τῶν τῶν δια τῶν σαρκενῶν, ὁ γὰρ αἶμα ἡμῶν, ἐψη-
 σται, ἐλθῶσθι δὲ οὐαί. Παρακαλῶσθε δὲ ἔξομαι τῶν ὄψων.
 Καθαροὶ ἔχευε σὺ τῶν δεινῶν. Οὐδὲν γὰρ αὐτῆ τῆς βιω-
 πικῶν φροντῶν ὅτι σαρκενῶν. Ἐκεῖ βούλομαι τῆς φωνῆς σου
 ἀκούσαι. Καθαροὶ γὰρ οὐαί καὶ αὐτῆ γηθήσεται, ἀκροασίας
 ἀπίστης ἀπληρωμένη. Τότε ἔσομαι ἡ φωνή σου ἡ δέσπασα. Καὶ
 ἡ ὄψων ὡραία. Τὸ γὰρ ἐμὸν ἐν σοὶ κατοπιέζομαι κάλ-
 λος. Καὶ τοῖς ἐμοῖς γέγονε, κκοσμημένης ἐπαύει φωνῆς.

Τὸν Ψαλμὸν :-

» Αἰάσα ἐλθέ ἡ πλησίον μου καλῆμου ἀει-
 » σεράμου.

Π Οὐ πολλὰκι ἐπορεύθη λόγος τὰς ἐμφάσεις.
 Λόγος λοιπὸν οὐδ' ἔρεθῆς ἀσπασαμένω δὲ τῶν.
Ω παρθένος ἀφῆσθι τῆς ἰσχυρῆς καθαρωτάτη:
 Αἰάσθι τῶν πλάματός καὶ δόξου πλὴν ἀσπασίμου.
 Οὐκ ὅσον ἀνάγκη δὲ τῶν, ἀλλ' ἐκείνη γὰρ ἡμῶν.
 Φωνὴ γὰρ δόξου σιωπῆς τούτων ἐκουσίας.
 Οὐ πῶ δὲ πάντα πρὸς ἐμὲ τῶν πέτρων φωνῆς φθάσεις.
Ἡ γὰρ τῶν πέτρων τῶν χειρῶν ζωῆς τῆς αἰώνου.

Ἀπὸ

Ἀπὸ τοῦ προσηχίσματος τοῦ παλαιῦ τοῦ νόμου.
 Τοῦ σπῆγος τυγαρόντος τῆς πέτρης μεταβάσασα.
 Ἐρχεται γὰρ ὡς ἀληθῶς, ταυτέσι προσεγγίσει.
 Τῆς πέτρης τὸ προσηχίσμα, καὶ μάθε καὶ τὸν τρόπον.
 Προσηχίσμα δὲ λέγεται ἄφθον ὁ παλαιὸς νόμος.
 Πέτρα δὲ πάλιν ἀρραγῆς, ἡ νέη διαθήκη.
 Κἄν γὰρ δοκῶσιν ἔξωθεν ἀλλήλων ἀφῆσθαι.
 Ὁ νόμος ὁ Μωσαϊκὸς καὶ τῆς Εὐαγγελίου.
 Ἀλλ' ἕως κατὰ δύναμιν ἀλλήλους συνῆκουῦνται.
 Τί γὰρ ἐν ἐγγύτερον τῆς δὲ τῆς κελδοματίων.
 Ὁ παλαιὸς νομοθετῆς, νόμος τὸ μὴ μοιχεύειν.
 Ἀλλ' ὅτι ἀρὰ καὶ κατ' ἡμᾶς ὁ τῆς Εὐαγγελίου.
 Καὶ πάλιν ἐγκυβόσεται, τέμνειν ἑπιθυμῶν.
 Ἐκείνος δ' οὐκ ἀπέχευε σε, νομοθετῆς τοῦ φόρου.
 Ὁ δὲ, μὴ δόλωσ ἀφῆσθαι, κινῶσθαι δογματῆς.
 Εἰ δὲ ζητῆς καὶ ἀσπασθῶν καὶ Σάββατα καὶ Πάσχα.
 Τὰς φανεροὺς καὶ σαρκικὰς ἐπιένων διατάξεις.
 Κἄν ταῦτ' ἀφῆσθαι ἐν αὐτῶν πνευματικῶς ἐγγυθῶν.
 Ἡ πέτρα γὰρ πνευματικῆ, καὶ χροικὸς ὁ τῆς ἰσχυρῆς.
 Ἀλλ' ἀκούσῶ μετὰ ῥητόν τῆς ἐφ' ὅλης ῥημάτων.
 Ἀπόκριση γὰρ δίδωσιν ἡ νύμφη τῶν νυμφῶν :-

» Δεῖξο μοι τῶν ὄψων σου, καὶ ἀκούσθαι με τῶν φωνῶν
 » σου. Ὁ ἦ τῆς φωνῆς σου ἡ δέσπασα, καὶ ἡ ὄψων σου ὡραία.

Μ Ηκέτι μοι ἀσπασομένης φωνῆ καλέ νυμφίε.
 Διάπῶν ἀσπασθῶν καὶ νομικῶν βιβλίων.
 Ἀλλ' ὡς δεῖξο μοι βλάβαισε καὶ σῆς φωνῆς ἀκούσθαι.
 Ἀκούσθαι με τῶν φωνῶν καὶ δεῖξο μοι τῶν δέων.

Εἰ γὰρ

Εἰ γὰρ ἡ δαῖα πέφυκεν αὐτῶν καὶ γλυκυκότη.
 Ἡ σὴ φωνὴ παρηρητικῶς ἤλικρ' ἐμπαυμένη.
 Κρῆτ' ἔθεν ἰὺ σου βλεπομένη ὄψιν ὡς ἐν κατοπῆσιν.
 Ὡς αὖτοσφι πέφυκε καὶ πανδαιδὲς ἀπὴ.
 Ὡς ποταπὸν καθέσθην τὸ κάλλος τῆς σῆς θάλας.
 Καὶ τῆς φωνῆς οὐγκασμός, ἀμέσως δεδεδυμένης.
 Ἡ κοῦσε τὴν ἀσάκλιον τῆς νόμφης ὀνυμφίος.
 Ὡς μάλλον ὡς περ' ἑαυτὸν εἰς τὸ οὐμφορὲς δεικνύει.
 Πρῶτον εἰς ἀγροῦν παρορμαῖ σὲν θηροβλαστῶν καὶ λέγει.

» Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροῦς ἀφανίζοντας ἀμ-
 » πελώνας. Καὶ αἱ ἀμπελοὶ ἡμῶν κυπερίζουσιν.

W τῆς φωνῆς ἀφορεσθῆναι τὸ λόγον διωσείας.
 Ὡς παναλικῶς διωσείας ἀπερῆτους διαφρήτου.
 Κελδεὶ γὰρ τοῖς θηροβλαστῶν, οὐτῆς σὲν Ἀγέλου.
 Ὡς περ' ἀλώπεκας τινὰς μικροῦς οὐστούλας.
 Θηροβλαστῶν καὶ σιωπαγαγῆν κρηπίσαι καὶ δεσμοδοσαι.
 Τὴν πᾶσαν ὄπτος ἀπικλῶ δύνει μὲν τῆς δαιμόνων.
 Τὸν δὲ φροντῶν τὸν μέγιστον τὸν ἀποσάτῃν φύσει.
 Ὡς ἐνεδεδῖκει καθ' ἡμῶν ὁ δὲ ἄν ὀνητὴν μόνον.
 Τὸν κοσμοκράτορος σασιῶν, τοῦ σκότους τὸν παρῆς ἀτίλῃ.
 Τὸν ἄλλω τὸν πλατυμόνῃ τὸ σῶμα τὸ ζοφώδες.
 Τὸν ἔχοντα καὶ φέροντα τὸ κρηπίς τοῦ θανάτου.
 Τὸν ἐγκαυχόμενον λαβῆναι, ὡς νοσῶν ἐσροθίου.
 Τὴν οὐκομυμῆν ἐμπαυμένη καὶ ταύτην ἀφ' ἀρεπίσσει.
 Ὡς περ' αἱ σαθροθῆσας, καὶ περ' ἀρεπίσσει.
 Τὸν ἔλαττον φασκῶν ἡτῆς ὄπτος καὶ θαλάσσης.
 Τὸν ὄννεφέλας λέγοντες τὸν θρόνον καὶ θηροβλαστῶν.

Οὐ

Οὐ περ' ἀλλὰ καὶ μὲν αἱ πλοῦσαι καὶ σιδηροὶ δ' ἡράχης.
 Ἐγκαίᾳ δ' ὄσφρος αὐτῆς σμυελίτις ἀλλος λίδος.
 Αὐτὸν τὸν ὄσφρον τὸν δεινὸν τὸν γέροντα τὸν μέγιστον.
 Καὶ πᾶσιν ἀλλῶν δύνει μὲν αὐτῆς τὴν ὄσφρῃ.
 Ἡ δύνει μὲν ἀνὸμασε τῆς ὄπτος διωσείας.
 Ὡς ἀλὸσφρακα μικροθῆσιν δολεροὶ τῆς φύσει.
 Τὰς φωνῶν μικροθῆσιν ἀλώπεκας φωνῶν κρηπίσσει μόνον.
 Ὡς βλαπτικῶς τυγχάνοντος ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων.
 Ἀμπελῶν γὰρ ὡς ἀληθῶς, ταύτας ὄσφρῃ μόνον :-

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Φ Αὐτῆς περὶ τὴν νόμφῃν ὀνυμφίος εἰρηκῶς. Τὸς οἰκείους
 ἔσφρακα ἀσάκλιον λέγων :-

» Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροῦς ἀφανίζοντας
 » ἀμπελῶν.

Φ Ἦν δὲ μὲν τῆς ἐμπαυμένης τὸν μικροῦς, τοῖς ἀμπελῶν
 σιωπῆσαν. Οὐ δὲν βε διαφέρει εἶτε τοῦτο, εἶτε κρηπίον εἶ
 τὸ νόημα. Ἀλώπεκας δὲ καλεῖ σὲν δολεροὶν κρηπίσσει τὸ
 φρόνημα. Καὶ τὰς τοῦ κρηπίον λυμαιομένους, τὰς ἀρεπ
 θῶν δόξα μόνον. Διὸ φροῖ. Καὶ αἱ ἀμπελοὶ ἡμῶν κυπε
 ζουσιν. Αἰνίττειται δὲ διὰ τῆς ἀλώπεκων σὲν τὰς Ἐκκλη
 σιαστικῶν ψυχῶν πολεμικῶν ἀρεπτικῶν. Καὶ ἔσφρακα
 καὶ δολεροῦς ἔσφρακα κρηπίον πειρωμένους. Τὰς μὴ δέπω παρῆς
 τῆς πᾶσι γέροντες. Οὐτῶν γὰρ τῆς πιθανότητι τῆς λόγων καὶ
 τὰς τῆς συλλογισμῶν παρῆσι, καὶ πλοκαῖς σὲν ἀπλοῦς ε
 ρον διακεκῆσθαι ἔσφρακα τῆς λυμαιομένους, τὰς ἀμπε
 λῶν. Διὰ τὸ τὸ ἀσάκλιον τὸν διδάσκαλικὸν εἰληφῶν
 καί εἰσ-

καί εἰσ-

Χάρισμα, Α' γράβειν τούτους, και θηράβειν τούς της αληθείας
ἐλέγχους. Καὶ πὰς κυρεῖ ἕσας ἀμπέλους. Τῆς πρώτης
βλάβης ἐλθιδεσθῶ: ~

ΤΩ'Ν ΤΡΙΩ'Ν ΠΑΤΕΡΩ'Ν:-

Ε Πει δὲ κατὰ κέλδισιν τῶ νυμφίου πατρῶσιν αὐτῶ. Αἰ
διδάσκαλοι ψυχῶν ἑσῶ ἐπὶ διδασκομένων αὐτῶ ἐντυ-
χάνεσσι. Περὶ ταύτας ἔδει φησι. Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας
μικροῦς. Ἡ γοῦν κατοίχετε διὰ τῆς ἐπιτολῶν ἀμα ταῖς κη-
νήσεσι τῆς παιδῶν, τὰ τούτων αἴτια δολερωτότατι πιδίμαλα, ἐπι
δοκῶντε νεάζειν. Εἰ μήτοι αἱ τῆς παιδῶν κνήσεις προσκόψουσι
εἰς ἐλέγχισιν. Ἡμῖν δὲ φησι κατὰ χεστε διὰ τὸ πέρους δέξασ-
σαι τὸ κατωσκοπῶν ἡμῖν ἑσῶ ταῖς μαθητομέναις. Α' φα-
νίζοντες ἀμπέλωνας, δηλαδὴ διτόλωνας ψυχῶν, πῆ εἰς ἐμὲ
πίσσι πεφυτομένης. Καὶ αἱ ἀμπέλαι ἡμῶν κυρεῖζουσι.
Ἡ τοι αἱ παρῆμῶν πατρῶσιν σιωπείων ἐπιμελοῦνθαι ψυχῶν.
Ἡ δὴ ἀνήσσι κατ' ἀρετῶν. Τῶν δολερωτότων πνομάτων
κατοχευθέντων ὡς ἐρηται: ~

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Τούτων ἡ νύμφη τῆς γέγων ἀκούστασι, διδῶς φησι.

» Α' δελφιδός μου ἐμοί, κατὰ αὐτῶ.

W » Σπερ γδ αὐτὸς πάντων με παρῶσιν ἔμισεν. Οὕτως αὐτῶ
ἐγὼ πάντων παρῶσιν ἐμῶν καὶ ἐτέρω σιωφθίω ἐμῶν ἀ-
νεχομαι. Τὰς ἀλώπεκων παρῶσιν ἐμῶν ὁ μὲ καὶ κακογε-
γῆν παρῶσιν ἐμῶν. Α' τοπων γδ ἀγαπηθείσθαι, καὶ ποσῶ-
των ἀξιοθείσθαι, μὴ τῶς ἴσσι κατὰ τὸ δικαῶν ἀμέψασ-
σαι τῶν

ἑσῶ τὸν ἀγαπηθείσθαι. Τούτοις ἔοικε τὸ ἑσῶ τοῦ μακαρίου
Παύλου Κλεωνθίου γραφῶν. Τὸ δὲ σῶμα, οὐτὴ πορνεία, ἀλ-
λα τὴ κυρία. Ἐ δὲ κύριος τῶ σώματι. Τοῦτον παλιν τὸ ἑσῶ-
εἶπε ἐρημῶν. Α' γὰρ ἀπὸ αὐτῶν ἡμῶν. Ταῦτα ἡγήματι
διὰ Χεσῶν (ἡμῶν) ἀλλὰ μὲν αὐτῶ. Καὶ ἡ γέματι πάντα
σκόβαλα ἀνεκίνα Χεσῶν κερδήσῶ. Τοῦτον ἐστὶ καὶ τὸ, Χε-
σῶ σιωπῶσθαι. Ζῶ δὲ σῶ ἐπ' ἐγὼ. Ζῆ δὲ ἔμμοι Χε-
σῶς. Τοῦτον ἐστὶ τὸ, πῆ ἡμῶν χωρήσει διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ
Χεσῶ; θλίψις. Ἡ σιωπῶσθαι. Ἡ λιμός. Ἡ διαγμός.
Ἡ γυμνότης. Ἡ κίνδυνος. Ἡ μάχαιρος; καὶ τὰ ἑσῶς.
Τοῦτον ἐστὶ ἑσῶ, ἐμοί δὲ μὴ γῶντο καυχῶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῶ
σιωπῶ τοῦ Χεσῶ. Διὰ ἐμοί κόσμος ἀνεκίναται. Κατὰ τῶ
κόσμου. Τούτοις ἔοικε τὸ ἑσῶ τῆς νυμφῆς λεγομένης. Α' δελ-
φιδός μου ἐμοί. Κατὰ αὐτῶ. Σημαίνει δὲ καὶ πῆ ἑσῶ. Καὶ
πῆ ποῶν διατελεῖ καὶ ποῶ καὶ ποῶ, καὶ ἑως ποῶ: ~

» Ο' ποιμαίνων γὰρ φησι ἐν τοῖς κείνοις. Ἐως ἔ' διατελεῖσθαι
» ἡμέρας, καὶ κινθῶσιν αἱ σκῶ.

Π Προσεκτέον ὅτι πρῶτον μὲν ἑαυτὸν ἀνώμασε κείνον ὁ νυμ-
φίος, κατὰ τὸ ἀνθρώπινον λέγειν.

Ο » Τὸ ἐγὼ ἀνδρὸς τοῦ πατρῶος κείνον τῆς κοιλιομάτων.
Διότερον δὲ αὐτῶ τῶ νύμφῶν.

» Ὡς κείνον γὰρ φησι ἐν μέσῳ τῆς ἀκούθῶν. Οὕτως
» ἡ πόλιόν μου, ἀναμέσον τῆς θυγατέρον.

Ε » Ταῦτα δὲ καὶ αὐτῶ τῶ πόλι ἀνώμασε κείνε. Ο'
ποιμαίνων γὰρ φησι ἐν τοῖς κείνοις. Εὐδοκίας γὰρ φησι
R
πλήρης

πλῆθης καὶ ἡ πᾶσι φερομένη τοῖς παροβίοις τρεφῆ. Καὶ τοῦτο μὲν, κατὰ τὸν ἔβδωμήκοντα νοητέον. Ὁ δὲ σύμματος φωνή. Οἱ ποιμαίνοντες ἀνθη. Ὡς εἶναι δηλονότι αὐτῶν ποιμανομένων ἐκείλων ἀνθη ἑ κείνας. Ἐως οὐδὲ πύθισι ἢ ἡμέρας. Καὶ κινθῶσιν αἰ σικαί. Σικαῖς δὲ κελεῖ, τοῖς ἀνθρώποις πρῶτα. Διὸ καὶ ὁ μακάριος λέγει Δαβιδ. Ὡς σικαῖ ἐν τῷ σικκλίῳ αὐτῶν ἀνταμείδω. Καὶ πόλιν αἰ ἡμέρας μου ὡς ἐν σικαῖ ἀρξέουσιν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς Γαβ. Σικαῖ γὰρ ἐστὶν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐδὲν γὰρ μόνιμον ἐστὶν δὲ βέβαιον, οὐδὲ σταθερὸν καὶ διαρκές, καὶ οἷονε συκοῦδος ἔχει τοῦ παρόντος βίου τοῦ δοκοῦντος τρεπνῆ. Οὐ πλοῦτος. Οὐ δόξα. Οὐ δυναστεία. Οὐχ ὑγείασμαμάτων. Οὐ κωμοφροσύνη. Οὐ καλὸν τῆς ποιότητος οὐδὲν. Ἀλλὰ σικαῖς πηγυχαῖται. Ταῖς σικαῖς ἀραπλησίως διαλυοῦνται. ποιμαίνει τοῖς νω ἡμᾶς ὁ νυμφίος. Ἐως ἂν τὸ φλογῶδες τῆς ἡμέρας παρελθῆ. Καὶ διαπύθισι τῆς σωτηρίας ἢ δόξης. Καὶ κινθῶσιν μὲν αἰ σικαί. Φασὶ δὲ τὸ μὲν ὄνομα διαρκῆ καὶ μόνιμον τῶν περὶ ἔχοντα. Ἐπειδὴ ὡς μίαν εἰσὶ τῶν νυμφίω αἰ νυμφωδῶσαι σικαῖ κατὰ τετελεωφρῶμα ψυχῆς. Ἐτικῶς πρὸς αὐτὸν διακωμοφροσύνη φωνή. ~

Ἀδελφιδός μου ἐμοὶ κατὰ αὐτῶν. Ἡ γοῦν ὁ ἀγαπητός μου ἐμοὶ κατ' ἐκείνους δεῖται. Κατὰ αὐτῶν ἴδ. Καὶ οὐκ ἐμμανῆ κατὰ τὸν μέγιστον Ἀποστόλον.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Οἱ Ποιμαίνων ἐν τῆς κείνοις. Ἡ γοῦν ὁ διέπων διὰ τῆς ἀγίας αὐτῶν ἐκτολῶν, ἐν ταῖς μὴ συμπηγοφρῶμας κατὰ τοῖς βιωτικῶς

πικῶς φερομένης διδασκαλίας ψυχῆς τοῖς λογικῶς παροβίοις. Ἀπὸ εἰσὶν οἱ παρ' αὐτῆς διδασκόμενοι, εἰς ἡ διαπύθισι ἢ ἡμέρας, καὶ κινθῶσιν αἰ σικαί, δηλαδὴ μέγιστον ἀν' ἐπὶ ἢ κατὰ τὸν μέγιστον ὀλολαμπτῆς ἡμέρας καὶ ἄσικας. Καὶ πῶς καὶ τοῦ παρ' ἡμῶν ἀπὸ εἰσὶν αἰ σικαί τῆς μετάνοιαν, παρ' ἐλθῶσι. Κατὰ αὐτῶν ἡμέρας τῶν σικαῖ τοῖς μὲν ὀλολαμπτῆς ὀλολαμπτῆς εἰς τοῖς ἀσικῶν ἀνακαλύπτει μοναῖς: ~

Τὸς Φελλοῦ :-

Ἀλλ' ἰδοῦμεν καὶ τὴ φωνὴ ἢ νύμφη καὶ παρ' ἐκείνους

» Ἀδελφιδός μου ἐμοὶ κατὰ αὐτῶν.

Ἀλλ' ἐφ' ἑξῆς ἐκ δυοσωπῆ λέγεσαι τῶν νυμφίω.

- » Ὁ ποιμαίνων ἐν τῆς κείνοις εἰς ἡ διαπύθισι ἢ ἡμέρας,
- » καὶ κινθῶσιν αἰ σικαί, διότις φωνή. Ὁ μὲν ὄνομα σὺ ἀ-
- » δελφιδέμου τῶν δόξων, ἢ νεβρῶν ἐλάφων ἐπὶ τῶν ὄση
- » κοιλωμάτων.

W Κατὰ τὸν ὄνομα ποιμῆν τῆς λογικῶν παροβίων. Φωνὴ ἢ νύμφη πρὸς αὐτὸν τὸν λόγον καὶ νυμφίω. Ὁς τρέφει τὸν παρ' ἐκείνους ταῖς δευταῖς ὡς κείνοις. Καὶ πόλιν φασὶν δόξας ἢ καὶ νεβρῶν ἐλάφων. Καὶ πόλιν ἀναλ' ἢ τῶν ὡς ἀνθρώπων ἐξέφας. Ἀπὸ ἐπὶ τῆς πρὸς μὲν τῆς κοιλωμάτων ὄρη. Καὶ πᾶσιν ὄρη φασὶν διωλαμπτῆς ἐκείνους. Καὶ κατὰ μάλ' ἢ βουναῖς ἐν ἀγίῳ ἐπιτηροῦν. Ὁ τῶ γὰρ πληρωθῆσεται σὺς δόξαις πᾶσι φάσιν. Καὶ πᾶς ὡς πικῶς ἐστὶν βουναῖς ὁ τῆς κακίας.

Και πᾶσαι κινήθησονται πᾶσαι τῆς ἀδείας.
Και διαπύσωσιν βροτοῖς ἡμέραν σωτηρίας.

» Ἀπόσβεσον ὁμοιάθητι σὺ ἀδελφιδέμου τῶ δόρκωνι, ἢ
» νεβεθ εὐλάφων ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

ΠΡοσέπει δὲ τὸν νυμφίον ἐν ταῦθα, τῶς παρερημύρις εὐ-
κάτοις ζώοις ἐπιβλώσας ἐπὶ ἐν τοῖς κοιλώμασιν οὐρανῶν. Βα-
λομένη πάντας αὐτῆς τῆς σωτηρίας δόξα λαοῦν. Ὁ ἅγιος δὲ κο-
λωμάτων ἐν ταῦθα παρερημύρις, ἐστὶ ἐν μέσῳ κούλων π-
νῶν καὶ ταπεινῶν τῶν δεινῶν ὑπερ ἀνεγκότοις, καὶ ὑψηλῶν
φρονημάτων κεχημύρις. Καὶ παρερημύρις, καὶ τούτου δόξα
λαοῦσας τῆς τῶ νυμφίου παρουσίας. Ὁ καὶ πεποιήκει ἐπὶ τῆς
νύμφης ἀκούσας ἱκετηῶν :-

ΤΩ'Ν ΤΡΙΩ'Ν ΠΑΤΕΡΩ'Ν :-

» Ἀπόσβεσον ὁμοιάθητι σὺ ἀδελφιδέμου τῶ δόρκωνι, ἢ
» νεβεθ εὐλάφων ἐπὶ τῶ ὄρη τῶ κοιλωμάτων.

ΑΠόσβεσον δὲ τὰ καθήκοντα μαρτύριμα ψυχροφθόρα
νοστα θηρία τὰ δίκλω ὄφειον τὸν ἰὸν ἐπὶ παιδῶν ἐν
ἡμῶν ἐν χέοντα. Κατ' ὅθεν ὁμοιάθητι σὺ πάντων, ἢ τῶ θεοῦ
καὶ Πατρὸς ὑπερκότος δυνάμις ἀνεγκότου, τῶς φυγα-
δόσας ζώοις τὰ ἰσθία θηρία, ἐν τῶ ἀτελευτήν πορῶν ἡμῶν
τῶ ποτηρέσεται πύθματα. Οὕτω δὲ πύτοις ὁμοιάθητι. Εξ-
χόμιμος ἐπὶ ἐστὶν ἀδασκάλους, τῶς διελω οὐρανῶν παρερημύρις
ἐπὶ κοιλωμάτων τῶς τῶ παιδῶν βύθμασι μαθητευῶν. Ως -

τε φυ-

τε φυγαδόσας διὰ ἀέσων ἐπεινῶν, τῶ τῶ τούτων κατῶρι-
ξάντα φυσικῶν ὁμαλῶτητα, καὶ ἐν ταύταις ἐμφωλδύσονται
ψυχροφθόρα θηρία. Κατ' ὅθεν δόξα κατασῆσαι πάλιν αὐ-
ταῖς τῶ ἐρημύρις ὁμαλῶτητα. Φημι δὲ τῶ ἐπὶ ψυχικῶν
δυνάμειν ἰσχυμύρις :-

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

ΠΡοσέπει αὐτὸν ἡ νύμφη, δυσχεραίνει καὶ ἀνάται.
Καὶ διηγείται ταῖς νεάμισι τῶ πείδος καὶ φησὶν.

» Ἐπὶ κοίτῳ μου ἐν νύξιν ἐζήτησα ὄν ἠγάπησεν ἢ ψυχῆ-
» μου. Ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ' ὄρεθον αὐτὸν. Ἐκάλεσα
» αὐτὸν, καὶ οὐχ' ἠκούσέ μου. Ἀναστήθημαι δὴ καὶ
» κελύσω ἐν τῇ πόλει. Ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλα-
» ταῖς. Καὶ ζήτησω ὄν ἠγάπησεν ἢ ψυχῆ μου. Ἐζή-
» τησα αὐτὸν καὶ οὐχ' ὄρεθον. Ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ οὐχ'
» ἠκούσέ μου.

ΓΥμνάσιον πολλὰς ὁ ἐπὶ ὄλων θεῶν ἐπὶ δόξων τῶς ψυ-
χῶς. Πειρασμοῖς κοίλοις συγχωρεῖ παρερημύρις. Καὶ
ποτὲ μὲν ἀπαλλαγῶν αἰτουμύρις ὀδῶσι. Ποτὲ δὲ γένε-
βάλλεται τῶ δόσιν. Πανέχων ὄφειλον τῶς διασω-
ταῖς μηχουμύρις. Τοῦτ' ὅν ἐστὶ καὶ τῶ παρερημύρις
ἐρημύρις. Ἐως ποτὲ κύεις, ἐπιλήσημι εἰς τέλος; ἔως ποτὲ
δοσέσεις τῶ παρερημύρις σου ἀπ' ἐμοῦ; ἔως πῶς θήσεται βε-
λάς ἐν ψυχῆ μου; ὀδύεις ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτὸς;
ἔως ποτὲ ψυχάσεται ὁ ἔχθρος μου ἐπ' ἐμῆς; πολλὰς γὰρ
εἰκὸς ἱκετόσας, καὶ ἀπελάσεται ἐπὶ λυπηρῶν, αἰτίσας. Οὐκ
ἔτιχεν τῆς δεήσας. Διὸ αἰλῶν ὡς διαμαρτῆς, καὶ ἀδμονῶν »

ταῖς

τοῖς τοιοῦτοις κέχρηται λόγοις. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Παῦλος
 φωνῶν. Τῇ ὑπερβολῇ τῆς Ἀποκαλύψεως ἵνα μὴ ὑπεραι-
 ξωμεθα. Ἐδόθη μοι σκέψασθαι τὴν σαρκὶ Ἀγγέλους σατανῶν, ἵνα με
 κολαφίσῃ ἵνα μὴ ὑπεραιξωμαι. Καὶ ὑπερ τούτου, τὸ
 πῶν κλέων παρακάλεσα ἵνα ἴδοσθ' ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἶπα μοι,
 δεκάθει ἡ χρονοῦ μου. Ἡ γὰρ διωμάριμον ἐν ἀσθενείᾳ τε-
 λείβεται. Παρακαλεῖ Παῦλος. Καὶ οὐ τυγχάνει. Τὸ γὰρ
 μὴ λαβεῖν τι μὴ αἴτιον, ἀφελμώτερον ἴδω. Διὸ διδασκόμε-
 ρος ὁ ἡγούμενος, μετ' ἡδονῆς τὸ μὴ λαβεῖν ἀπ' ἡμῶν, δέχεται. Καὶ
 βραδύ λέγων. Ἡ δὲ οὐδὲ μάλλον κωλύομαι ἐν ταῖς ἀσ-
 θενείαις μου. Ἴνα ἰσχυροῦσθαι ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χει-
 σθίου. Καὶ ἡλίας δὲ ὁπάνου δεινότητος τῆς Γε' ἀβελ τοῖς ἀ-
 παιδαῖς. Ἀποδιδέσκει μὲν ἐς τὴν ἔσθημον. Ζητῶ δὲ τὸν
 ἰσχυροῦσθαι. Καὶ καταλιπὼν αὐτὸν παρὲς ἀπὸ τῆς ἐξουσίας
 ἡλίας τῶ φόνου. Ὁ φόνος τῆς ἀσθενείας παιδοεξουσίας, καὶ
 ἀγνοητέως ἰσχυροῦσθαι αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀγνοῶν. Πρωθάνε-
 ται τῆς φυγῆς τὴν αἴτιον. Οὐκ ἰσχυροῦσθαι αὐτῶν, ἀλλὰ
 διδασκῶν τῆς φυγῆς τὴν οἰκονομίαν. Καὶ παιδοῦσθαι εἶναι συγ-
 γράμματα, ἀνθρωπείων φύσιν ἀσθενείων, καὶ ὑπὸ τῆς ταύ-
 της παιδῶν πολυμύθων. Ἀλλ' ἰσχυρὸν τὸ ἀσθενείων ἀνα-
 δεσμεῖν ἡμεῖς. Ἐν ταῦτα γὰρ ἡ ἡμῶν τοῦ νυμφίου παρὲς
 βραδύ χρονοῦσθαι. Ἐπιζητῶν μὲν αὐτὸν ἐν τῇ κοίτῃ. Καὶ
 τούτο, ὡς μετ' ἡμέραν, ἀλλὰ νύκτωρ. Οὐκ ἀνείσκει δὲ αὐτὸν
 ἀναπαυομένη. Καὶ ταῦτα οὐ μόνον ζητοῦσα, ἀλλὰ καὶ κα-
 τοῦσα. Ἀνίσταται δὲ καὶ παρὲς αἰ τὴν πόλιν. Τὰς ἀγνοῦσθαι.
 Τὰς πλατείαις. Ὁ γὰρ πόδος ἀναγκάζει. Καὶ μὲν οἶκος ἡ
 τῆς ἀγάπης, ὡς συνεχόμενος φλόξ. Περὶ τυγχάνει δὲ, καὶ τῆς
 τῆς πόλεως φύλαξι. Καὶ πρωθάνεται αὐτῆς λέγεσθαι: ~

Εἴσα-

» Ἐρωστῶν με οἱ προσηύτα. Οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει
 » Μὴ ὀνηγάτησεν ἡ ψυχὴ μου ἴδοτε ὡς μικροὶ ὅτε πα-
 » ρήθην ἐπ' αὐτῆς. Ἐὼς ἔδωρον ὀνηγάτησεν ἡ ψυχὴ μου.

Ἰσοῦ το κατ' ἐνέργειαν διαγεγνηκὸν, καὶ τὸ κατ' οὐσίαν
 Ἰσχυροῦσθαι. Ἰδὲ εἶπ' ὅς τι μὴ αἴτιον διαγεγνηκὸς ἐστίν, καὶ
 ἀπτεσθαι. Οὐκ ἰσχυροῦσθαι δεῖν. Κάν γὰρ ἀγαθὸν, καὶ ἀλι-
 θεῖον ἰσχυροῦσθαι ἀνάλογον αὐτὸν εἶναι ὑπερβαίνει με, ἐπειδὴ καὶ
 ὑπερ ταῦτα ἐστίν. Ὅτι τὸ ὄνομα αὐτῶ ὑπερ πάντων ὄνο-
 μα. Καὶ αὐτῆ μὲν τὸν ἀγαθὸν μου ὡς εἴρηκα, οὕτω ἰσχυροῦ-
 σθαι δεῖν. Οἱ δὲ ἀγνοῦ Ἀγγέλους ἰσχυροῦσθαι με οἱ προσηύτα. Οἱ
 κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. Ἐρωστῶν με. Ἐν τῷ κατὰ εἶναι με δια-
 πρεξέωσθαι φωνῆεν διαφωρίσθαι τὴν διακαλίαν ὡς ἀγνοῦσθαι
 ἀπαλοῦσθαι. Καὶ μαθητεύσθαι τῆς πύθματων τῆς ποιμαίαις
 γρηγορήσθαι ποτέ. Καὶ διὰ τούτῃ τοῖς ἀγαθοῖς ὑποταξά-
 λους, μὴ παρὲς μαθητεύσθαι διευκολυθῆναι. Οἱ προσηύτα παρὲς
 ἔπαυον. Ἐλεγον ἐπ' τῆ φοβερῆ ἡμεῖς τῆς διαγνώσεως, τότε
 φωνῆεν καὶ ἀφῆκεν μου κήματα. Καὶ πᾶν νόημα καὶ
 ποίημα κατὰ εἶναι ἐν τῷ μὴ τούτων κατὰ ἡμῶν μὴ ἐνεπι-
 σείσθαι ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν μου, τοῦ μὲν οὐκ ἐν ἐμοὶ ὡς ἐπὶ πόλει
 τοῖς ἀνεσθῶσθαι. Οὕτω δὲ τῶν ἀσθενειῶν μου μετρηθῆναι παρὲς
 αὐτῶν: ~

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:~

» Μὴ ὀνηγάτησεν ἡ ψυχὴ μου ἴδοτε.

Ἰσχυροῦσθαι, μὴ ὅταν καταλαβεῖν μὲν, ἐπὶ ὅσπαι. Οὐκ ἰσχυροῦσθαι
 δὲ, κἂν αὐτοὶ οἱ τούτων ἀσθενειῶν ὄντες ὡς λειτουργικὰ
 πύθματα εἰδεάσασθαι. Ὅπως φύσεως ἔχῃ ἵνα καί με ταύτην
 εἰσαδι-

ἀναδιδάξετε. Ἐπεί δέ κη τῆς ἀγίας Ἀγγελικῆς καὶ τοῦ ὑπὸς
δυναμῆος τῶν οὐρανῶν ἐστὶ, κη διὰ τοῦ τομοῦ δόξα κησιν Ἰησὺ τῷ
ἐξασηματος οὐ δὲ δάκασι. Σιωπή με διδάξατε. Τὸ μὴ δέ
τούτους αὐτῶν εἶναι κατακληθῆναι. Κησὶ οἱ οὐσὶ τὸν ἀκίλσον. Πα-
ρῆλλον κη ἀπ' αὐτῶν, τὸν ποδομήρον μοι ἀναξήτωσα: ~

Κ Αὐτὸς μικρὸν ὅτε παρῆλλον ἀπ' αὐτῶν, ἕως οὐ δὲ ἄν ἠγά-
πησεν ἡ ψυχὴ μου. Ἐκράστω αὐτῶν. Ἡ τοι ὡς βραχὺ
διὰ μόνον τὸ κησὶν. Νῶ κη αὐτῶν τῶν Ἀγγελικῶν φύσιν
διέβλι, ἵνα τὸν ἀκίλσον βρω τὸν ἀγαπητὸν μου, ὡς ἀεργέ-
τῶν μου. Ἡ σειμὸν κατέχον αὐτῶν. Πάντα τοῖ ὄνα διε-
ξελθῶσα, κη ἀπ' αὐτῆς βραμωθεῖσα τῆς πέρας. Ὅ πὶ ὁ
πάντων αἶπος, ἕπερ πάντα τοῖ ὄνα ἐστὶ, κη ἐν αὐτῶν μὴ φύσει
εἴτε ἀσθητὴ εἴτε νοητὴ κατ' οὐρανῶν δεῖται. Ἐπερ οὐσὶος ἐστὶ.
Οὗτος οὐ κίνοι τοῖ ὄνα διεπέροσι, ζητῶσα τὸν ἐμοὶ πε-
θεῖσάτον νυμφίον εἰδικίσασθαι. Καὶ ἔσθ ἀφῆκα αὐτὸν ἕως
οὐ εἰσῆγαγον αὐτὸν. Εἰς οἶκον μητρὸς μου. Καὶ εἰς τὸ τα-
μείον τῆς συλλαβῆσος με. Ἡ γου ἔσθ ἐπινασάμῶν ζητῶν
τὸν ἐμὸν ἐρεσῆν, ἕως ἔ εἰσακισάμῶν αὐτὸν εἰς νοῦδ. Ὅ σ' οἶ-
κος μὴ τῆς δίκῆν μητρὸς αἰτίας πάντων θεοῦ σοφίας ἐστὶν.
Ὡς ταύτης διὰ τὸ κατ' ὁμοίωσιν χωρεῖκόν. Ταμείον δέ πά-
λῶ αὐτῶν, ὡς ἔσθ δόξα κησὶ τῶν ταύτης θησαυρὸς διὰ τὸ κα-
τ' εἰκόνα ἔχον ἁποθέτους ἐν ἐαυτῶν. Ἡ τῆς με σοφία

συνέλαβεν ὡς ἁποκαταβολῆς κῶσ με τῶν ἁπε-
ργάθων ἀπὸ ἐμὲ βέλῆσιν ἔχουσα. Διὸ
κη διέμε τῶν ἀνθρωπείων
πάντως
φύσιν. Ἰδὲ τὸ πᾶν ἁπεσῆ-
σατο :-

» Ἐπὶ

» Ἐπὶ κοίτῶν μου ἐν νῆξιν. Ἐζήτωσα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυ-
» χῆ μου. Ἐζήτωσα αὐτὸν κη οὐκ ἔβρω αὐτῶν.

Κ Αὐτὸν μικρὸν τούτους διαδραμοῦσα. Λέγει αὐτὸν διεκί-
νη. Καὶ μὴ ἐάσας, ἕως ἂν αὐτὸν εἰσῆγαγῶ εἰς τὸν οἶκον
τῆς μητρὸς αὐτῆς, κη εἰς τὸ ταμείον τῆς συλλαβῆσος αὐτῶν.
Πάλῶ δέ καλεῖ τὸν τῶν θεοῦ οἶκον, ἡ Ἐκκλησίαν ἁποσταγε-
ρῶν μου. Ἀγορῆς δέ κη πλατείας, τοῖς θεῖας γεγραῖς. Φύ-
λακας δέ τῆς πόλεως, ἔσθ ἀγίους Περγήτας, κη ἔσθ ἱερῶς
Ἀποστόλους, ὃν ἡ δισσεβῆς πτωθάνεται ψυχῆ, τὸν θεῖον λό-
γον Ἰησοῦσῶσα. Μεθ' οὗς διεκίκει τὸν νυμφίον ἁποπῆων
δορυφόρον ἡ βραδοφόρον. Καὶ Ἰηλαβομῆν ἔχων, κη κα-
ταλίπειν ἔσθ ἀνέχεται ἕως ἂν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς
κη εἰς τὸ ταμείον τῆς συλλαβῆσος αὐτῶν, εἰσαγαγῶ αὐτῶν.
Μητέρα δέ τῆν δισσεβῶν ἱσῶν, τῶν ἄνω ἱερουσαλήμ, ἀπὸ
τῆς ὁ μακίερος λέγει Παῦλος. Ἡ δέ ἄνω ἱερουσαλήμ, ἐλδι-
θεῖα ἐστὶν ἥπερ ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Ἰπνευεῖται τῶν
ἡ νύμφη, Ἰηλαβομῆν τῶν νυμφίου μὴ κατ' ἀλήθειαν αὐτῶν,
ἕως ἂν εἰς τὸν νυμφῶνα, κη τῶν παιδά τῶν δισσεπισμέ-
νῶν κατὰ τ' αὐτῶν εἰσέλθωσι: ~

Τ Ω Ν Τ Ρ Ι Ω Ν Π Α Τ Ε Ρ Ω Ν :-

Κ Αὐτα τῶν νῶν ἡ διδάσκαλος τὸν νυμφίον ἀπὸ τῆν μαθη-
τῶν μῶν ἀποκαμῆν. Περὶ πάντας λοιπὸν τέκεται τὸν
λόγον, κη τὸ οἶκῶν Ἰησοῦ μῆν αὐτῶν. Καὶ διὰ τούτων τού-
ταις ὠνάγειν Ἰηλαβομῆν, φησὶν: ~

Κ Αὐτὸν κοίτῶν μου ἐν νῆξιν ἐζήτωσα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου.
Ἐπὶ γου ἁποκαμῆν ἐπὶ ἔδοκῶν διὰ τὸ κατ' αὐτῶν ἡδὲ

S

ἀνα-

ἀναπαύσασθαι ἐν ταῖς νύξιν τῆς ἀγνοίας. Ἐζήτῃσα τὸ κυεῖναι καλὸν, ὅπερ ἐς ἐμοὶ ἠγαπητὸς νυμφίος ὄρεῖν κατὰ τὸ εἰρημῶρον. Ὅτι νύξιν ἄσπερ ἐμὲ τὸν δαίμονα καὶ ὄσπερ ἔγνω. φησὶ μὲν γὰρ ἀνα τὴν περὶ τὴν ὑπελάμβανον. ~

Ε Ζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ ὄρεον αὐτὸν. Ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ οὐχ ὑπελάμβανον. Διπλαρὴ ζήτησα αὐτὸν ἐν τοῖς κατὰ σάρακα ἢ δέσπον οὐχ ὄρεον. Ἐπειδὴ τῆ σαρκικῆς ἢ δονῆς, φυσικῶς ὁ πόθος σιμῆς ὄρεται. Ὅτι φθορῶς, (ἢ τῆς οὐμνῆς ἐν) ἢ κατ' αἰσθησιν ἢ δονῆς ἔνεστις. Κατ' ὄρεον ἀπ' αὐτῆς ἔγνω τῆς πείρας. Ὅτι τῆς κατὰ σάρακα ἢ δονῆς ὁ ἐμοὶ ἀγαπῶμενος ἀπει. Διόπερ ἐν ταῦτα καλεσάσης μου τοῦτον ὡς δόλιον ἄλυπον, οὐχ ὑπελάμβανον. Ὅθεν διαπορευμῶν, τοῦδε ἵκον ὡς ἐμαυτῶν. ~

- » Ἀνασίστομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει ἐν ταῖς ἀγο-
- » ραῖς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις. Καὶ ζήτησω ἐν ἠγαπήσει
- » ἡ ψυχῆ μου.

Η Τοὶ ἐγεθῆσομαι δὴ τῆς σαρκικῆς χέσεως. Καὶ θεωρήσω εἰσαγωγικῶς, καὶ ὁπωπῶξεν, κατ' ὄρεον διὰ πείρας τελευτῶν θεωρήσω. Καὶ ὡς δὴν θεωρίας δεχομένη, καὶ εἰς αὐτὴν κατὰ τῶσα. Κυκλώσω ἐν ἐμαυτῇ. Κατὰ περὶ τὴν νύξιν, ὡς περ ἐν ἀγοραῖς ἐνὸς πόλεως. Πόνους οἱ ἀδοκιμασθέντες δεγνῶν καταβάλλουσα, ἔκομιζομένη δεσπότης. Κατὰ θεωρίαν δὲ, ὡς ἐν πλατείαις διεξέρχομένη ταῖς φυσικῆς θεωρίας τῆς ὄντων, καὶ τῶν τούτων διὰ φρονῶν συνιλέγουσα. Καὶ ὁπῶ ζήτησω τὸν ποδοῦ μὲν μου δεικνῶν. ~

» Ἐζή-

» Ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ ὄρεον αὐτὸν. Ἐκάλεσα αὐ-

» τὸν καὶ οὐχ ὑπελάμβανον.

Δ Ἠλθόντα κατὰ περὶ τὴν καὶ θεωρίαν ἐζήτησα αὐτὸν. Μιμαυρῶν ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ οὐχ ὑπελάμβανον. ~

Τὸς Ψελλοῦ :-

Ω Ὅπως ἀκατολῆτος ἦσθι Χρῆς ἐμοὺ φύσις. Ἐπὶ τῶν καὶ τῶν μου φησὶ τῶν ἀγῶν περὶ τῶν μου. Ἐν ἡ καὶ φθάσασα λοιπὸν ἠλπίσα κατὰ τῶν μου. Ὡς ἦδη τὸ ἀρχοῦται πάντων κατὰ λαβούσα. Ὅταν ὡς νύξιν περὶ τῶν καὶ τῶν μυστηρίων. Θερωμῶς ἀναζήτησα τὸν λόγον καὶ νυμφίον. Οὐχ ὄρεον τοῦτον οὐδαμῶς ἐκείσε περὶ τῶν μου. Καὶ πάλιν τοῦτον κέλευσα πάλιν οὐχ ὑπελάμβανον. Ὡς ἀληθῶς ἐν τῶν καὶ τῶν λόγους ἢ παρθένας. Ψυχὴ γὰρ πᾶσα καθαρὰ καὶ ὡς ἂν ἠέλθῃς φθάσει. Καὶ τῆς αὐτῶν ἔσθην εἰσέλθῃ τῆς ἀρρήτων. Μὴ νομιζέτω καθιδεῖν τῶν δεικνῶν αὐτῶν. Ἐπει γὰρ ὡς ἐζήτησα οὐχ ὄρεον τὸν νυμφίον. Ἀκούσωμεν ἢ βούλεται, φησὶ γὰρ οὐ τῶν πάλιν :-

- » Ἀνασίστομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει. Ἐν ἀγοραῖς
- » καὶ ἐν ταῖς πλατείαις. Καὶ ζήτησω ἐν ἠγαπήσει ἡ ψυ-
- » χῆ μου. Ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ ὄρεον. Ἐκάλεσα, αὐ-
- » τὸν καὶ οὐχ ὑπελάμβανον.

Ε Ἐνασίστομαι φησὶ καὶ ψιλαφῶν τοῦτον. Καὶ πᾶσαν ὑπερῆσθον ἀρεμικλώσω φύσιν.

ῥμ.

Α Σ Μ Α,

Ἡ πόλις ἐπωδόμεσεν ὁ λόγος τῆς ἀσμάτων.
 Καθώσπερ εἶπεν ἀγορεύων τοῖς αἰὼν ποιηγύβρις.
 Ὡς γοῦν ἀνέστη φησι παρθένος ζήποισι κείνοι.
 Καὶ τὰ σκοπῶ καὶ λόγισμῶ τοῖς τῆς Ἀγέλων φύσεις.
 Ἀπάσας ἐξεβόησεν μετὰ πολλὰ τοῦ πόνου.
 Ἐλπίζουσα κατὰ λαβεῖν αὐτὸν ἐν τοῖς Ἀγέλοις.
 Ὅπως αὖν μάθω τίς ἐστι καὶ ποταπὸς τυγχάνει.
 Καὶ πόθεν ἔχει τὴν δαχτύλῳ καὶ τὴν καλῶς ἀγγεῖ.
 Οἱ φύλακες τῆς πόλεως σὺν τῆς ἀνωτοῦτης.
 Περυσσοῦσαν εἶδον με τὴν πόλιν καὶ ζήτοῦσαν.
 Φησὶ γὰρ οὕτω καθ' ἑξῆς ὡσπερ ἀφῆγοι μὲν ἡ:-

„ Εὐεσάν με οἱ ποταπῶτες οἱ κικλαινῶτες ἐν τῇ πόλει.

Εἶτα φησὶν ἠρώματα παρθένου Ἀγέλου τοῦδε.

„ Μὴ ὄν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἴδετε;

Η Ἀπίζον γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ τοῖς Ἀγέλοις εἶναι.
 Κατοικητὴν καὶ ποταπὸν τὸν λόγον καὶ νυμφίον.
 Ἐπεὶ δὲ τούτους ἐγνωκαὶ μὴ δὲν ἴπτα μὲν ἔμμεν.
 Παρήλθον αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς φησὶν Ἰζαπορῶσα :-

„ Καὶ ὡς μικρὸν ὅτε παρήλθον ἀπ' αὐτῆς ἕως οὗ δὲ εἶπον ὅτι
 ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου.

Ω Σ γοῦν παρήλθον γὰρ φησὶ μικρὸν ἐν τῆς Ἀγέλων.
 Πισύσασα τὰ λόγισμῶ τὴν ἀκατοικησίαν.
 Τοῦ ποταπὸς ἑρῶτος Χείρας καὶ θεαυθρώπου λόγου.
 Εὐερον αὐτὸν ὡς ἀληθῶς ἐν τοῖς ἀκατοικησίαις.

Ἡ φύ-

Α Σ Μ Α Τ Ω Ν,

ῥμ α.

Ἡ φύσις γὰρ ἡ θεική τοῦ λόγου καὶ νυμφίε.
 Τὰ μὴ κατὰ λαμβάνουσαι καὶ ἀληθινή τυγχάνει :-
 „ Ἐκοίμισα αὐτὸν καὶ οὐκ ἀφῆκα αὐτόν. Ἐῴως οὐ εἰσή-
 „ γαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον μητρὸς μου, καὶ εἰς τὸ πα-
 „ μίειον τῆς συλλαβούσης με.

Ε Πάτερ ἀκατοικητὴν αὐτὸν φησὶν ἐφ' ἄδρον.
 Ἐῴδον αὐτὸν ἐκοίμισα καὶ μέσον τῆς καρδίας.
 Καὶ τὰ Πατὲρ σιωνάρχον ἐγνωίεσα τυγχάνειν.
 Ἡμεῖς γὰρ οἶκοι καὶ κοιοὶ καὶ μάστιγα τοιμεία.
 Τοῦ ποταπῶτος τυγχάνομεν κατὰ τὸν μέγαν Παύλον.
 Τοῦ καὶ γυνήσωντος ἡμᾶς καὶ τρέφοτος ὡς οὐδε.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Π Αὐτὰ δηγησάμεν τὰς νεάνισι. Πάλιν αὐτοῖς εἰς τὸν
 ὅμοιον παρῆσεται πόθον. Καὶ φησὶν :-
 „ Ὡς εἶσα ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλήμ ἐν ταῖς διωά-
 „ μεσι καὶ ἐν ταῖς ἰαχύσεσι τοῦ ἀγεῖν. Ἐὰν ἐγείρητε ἔ-
 „ ἴξε γείρηται τὴν ἀγαπῆν, ἕως οὗ θελήσῃ.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Α Ἡ λαοὶ ἑαυτὰ ἐν τῆς ἐν τῇ δαχτύλῳ τοῦδε τοῦ λόγου ἐμμη-
 νουμένην. Διὸ γὰρ αὐταῖς ἴπτα εἶπει τοῦτον τὸν θεόν, ἐν
 θλίω αὐταῖς θερμῶ τὴν ἀγαπῆν τοῦ νυμφίου παρῆ-
 ρουμένη. Ταῦτα τῆς νυμφὸς εἰσηκῆς. Καὶ κάλλος ἀρρήτων
 ἐν τῆς τοῦ νυμφίου ἀελλήφωας εἰληκῆς, ἐν πλησίον μὲν
 αἰθεῖται διωά μεις, φησὶν :-

Τίς

ΠΙς αὐτὴ ἡ ἀναβαίνουσα διὰ τῆς ἐρήμου, ὡς σελὲ γλῆκα-
πνα; τεθυμιαμένη, σμύθησι καὶ Λίβανον διὰ πάντων
κοινοῦ τῆς μυσεῖδος;

Ωσπερ γὰρ τὸν νυμφίον δεῶντες μετὰ τῆς τοῦ διαβόλου
νίκης καὶ τῆς τοῦ θανάτου κατόλισον εἰς ἐρωτὸς ἀνί-
στα θαυμάζουσι, καὶ λέγουσι. Τίς ἐστὶν ἐδῆ ὁ Βασιλεὺς τῆς
δόξης; Καὶ μαυθάνουσιν ὅτι κύριος κερταῖος, καὶ δυνατός.
Κύριος δυνατός ἐστι πολέμου. Καὶ μαυθάνειν ἀκείριτες ἐρη-
βουλόμηναι, πάλιν ἐρωτᾷ. Τίς ἐστὶν ἐδῆ ὁ Βασιλεὺς τῆς
δόξης; καὶ ἀκούουσιν ὅτι κύριος τῆς δυναμείων, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Βα-
σιλεὺς τῆς δόξης. Οὕτως καὶ ἐν ταῦτάς τῆς νύμφης τῆς ὕδατος
θαυμάζουσαι φησὶ. Τίς αὐτὴ ἡ ἀναβαίνουσα διὰ τῆς ἐρήμου;
Ἐρημον δὲ καλοῦσι τῆς ἀνθρώπων τῆς φύσιν διὰ τῆς πρώτης
ἐρημίας ἀσέβειαν. Διὸ καὶ ὁ Ἡσαΐας βοᾷ. Ἐφ' ἧς ἐδῆ ἔρημος
διψῶσα. Ἐφ' ἧς ἐδῆ ἔρημος, καὶ ἀνθήτω ὡς κείνον. Ὡσπερ
δὲ ἐν ταῦτάς ἐμπλήθηται ὅτι τοσοῦτον κάλλος ἐν τῆς ἐρήμου
βεβλόασκεν. Οὕτως ἐστὶν ἡ Ἡσαίου Προφητεία θαυμάζου-
σιν τὸν νυμφίον δεῶντες, καὶ λέγουσι. Τίς ἐστὶν ὁ πρῶτος ἡρώμε-
νος ἐξ Ἐδάμ. Ἐφ' ἧς ἐδῆ ἡ μακρὴν αὐτῆς ἐν Βοσῶρ. Σημαίνει
δὲ τὸ μὲν Ἐδάμ, τῆς γῆς. Τὸ δὲ Βοσῶρ τῆς σάρα. Καὶ
ἐν πληθόμηναι αὐτῆς τὸ κάλλος, βοῶσιν. Οὕτως ὁραὸς ἐν 50-
λῆ βοᾷ μετὰ ῥαγός. Ἰνα πισυν ἐφ' ἧς τὰ ἰμάτια ὡς δα-
πνῆ τῶν λινοῦ πλῆθης καὶ σκεπατημένης; Καὶ φασὶν, καὶ ἐν
σάματι ὡν λάμπει. Σιπλῶν αὐτῆς τὸ σῶμα καὶ σκεπηθεῖ-
κασιν, καὶ βίαν ἔχει τὸ κάλλος. Ἀπὸ τῆς σκεπῆς ἐρωτῶντας βια-
ζόμενοι. Οὕτως ἐν ταῦτάς ἐκ πληθύνεται. Οὐ μόνον ὅτι κα-
λὴ ἡ νύμφη, ἀλλὰ ὅτι καὶ διὰ τῆς ἐρήμου ἀναβαίνουσα. Του-
τέστιν διὰ βιάθους εἰς ὕψος ἀνερχομένη. Καὶ διὰ τῆς πεπε-
των, ἧτι

των, ἧτι τὸ μετέωρον βαδίλωσα. Καὶ ἔοικε φωνὴ σελὲ γλῆ-
κα πνοῦ τεθυμιαμένη. Ἀσαφὴς μὲν ἡ σιωθῆκη. Τῆ γὰρ
Ἐβραίων γλώττῃ δαυδίσαντες, ἔοικε εσαφῆσιν τῆς διά-
νοιας. Ὅ δὲ ἀκύλας, καὶ ὁ σύμμαχος, τῆς ἐνοιας ἢ τῆς πε-
ρεδῆλωσαν. Εἰρηκότες. Ὡς ὁμοίως κειπνοῦ διὰ θυμιά-
ματος. Μιμῶται δὲ ὁ σελὲ γλῆκη πολλὰς θυμιάματος, κα-
πνός ἐν τῆς ἀέρος οἰοναί τυπούμνος. Καὶ ἐκίτος αὐτῆς κειπνός
θυμιάματος ἐοικέναι φασὶ. Τῆς κατὰ τὸν μακάριον Παῦ-
λον πρῶτος ἦσαν τὰ μέλη αὐτῆς, θυσιαν ζῶσαν, ἀγίαν, βιά-
ρουν τῆς θεῶ, καὶ σκεπηθεῖσιν σκεπηθεῖσιν τῆς ἀνέσεως
θυσιαν. Καὶ τὰ μέλη αὐτῆς τὰ ἧτι τῆς γῆς κεκράσαν, καὶ
τῆς Χριστοῦ σκεπηθεῖσιν, καὶ ὁλοκαύτωσιν ἐαυτῶν τῆς θεῶ
σκεπηθεῖσιν. Διδάσκουσι δὲ καὶ πῶς αὐτῆς κειπνός θυ-
μιάματος ἀπέκασαν.

Γ Μύρρον γὰρ φησὶ καὶ Λίβανον διὰ πάντων κοινοῦ τῆς μυ-
σεῖδος. Δῆλον δὲ, ὅτι Λίβανος μὲν θεῶς κατὰ τὸν Μω-
σαικὸν δόξαν ἐμνήτα ἰσχυρόν. Ἡ δὲ σμύθησα, νεκρὸν ἐστὶ σῶμα
των ἀλειφῆ. Σημαίνει γὰρ τοίνυν διὰ τούτων τῆς ὀνομασίων, οἱ
τῆς νύμφης τὸ κάλλος θαυμάζουσαι. Ὅτι διὰ τούτου ἐστὶν ἀνά-
δης, καὶ ἀτμὸς θυμιάματος ἀπέκασμένη. Ὅτι καὶ τῆς ἀν-
θρωπότητος καὶ τῆς θεότητος σκεπηθεῖσιν, καὶ τῆς θανάτου π-
σθίουσα. Καὶ τῆς σκεπῆς τῆς αἰώνων ἐπαρῆς ὁμοιωθεῖ. Ἀπὸ
πάντων τοίνυν τῆς κοινοῦ τῆς μυσεῖδος θαυμάζουσαι
αὐτῆς τῆς σμύθησιν καὶ τὸν Λίβανον. Ἐχει μὲν γὰρ καὶ τὰς
ἄλλας δρετῆς. Ὅσον δὲ τῆς μυσεῖδος τῆς θείας γαστρῆς
ταῦτα συλλέγουσα. Ἐξάίεται δὲ αὐτῆς, ἡ σμύθησα καὶ ὁ Λί-
βανος. Ταυτέστιν ἡ Θεολογία τε καὶ ὁικονομία. ~

¶ Ἄλλα τίω κρείττω παιδοκώλυ ἢ νύμφη ψιλαφρούσα.
¶ Πάλιν οὐδὲ φίλους δυσωπείησιν γὰρ τούτους ταύδε :-

- » Ὡς οὖν ἡμᾶς θυγατέρας Ἱερουσαλήμ ἐν ταῖς δυσωπείησιν, καὶ ἐν ταῖς ἐξουσίαις τοῦ ἀγγελοῦ. Ἐὰν ἐγγείητε ,
- » καὶ ἔξεγείρετε τίω ἀγαπίω ἕως οὐ θελήση.

Τοῦ Ψελλῶ :-

¶ Οὐδὲ λόγου τούτου φθιάσθητες ἔπορην τοῖς ἐμφάσει.
λόγοις λοπόν οὐδὲ ἐφ' ἐξήσ ὡς δευατόν σκεπήεν :-

- » Τίς αὐτῆ ἡ ἀναβαίνουσα διὰ τῆς ἐρήμου, ὡς σελέγχη-
κα πνῆ; τε θυμαμένη, σμίμεν καὶ λίβανον διὰ πάν-
των κοινοῦ τῆ μυρε ψοῦ.

¶ Αὐτὰτοι γάρτοι λέγουσιν οἱ φίλοι πρὸς ἀλλήλους.
Οἱ τῆ ρήμα πάν δέ σκοπὸς οὗτός ἐσ ὡς οἱ μαί.

¶ Ἡ νύμφη γὰρ καὶ πρῶτον ταῖς δραταῖς ὑψώθη.
τῆ πίσει τῆ περὶ τῆ δημοσιῶν.

¶ Ἐπεὶ δὲ καὶ πρὸς δρατῆς ἄλλο μετέβη ἠήμα.

Νησείας ἀγρυπνίας τε, καὶ πρῶτον πυλῶν.
Καὶ τίω μορφῶν ἠλλάξαι ταῖς ἀγχο χαμδυνίας.

¶ Οἱ φίλοι κατεπλάγησαν τίω παιδοκώλυ τῆς νύμφης.
Καὶ πρὸς κακοκωνάδρι διῆδον τὸν ἀγνοῦν τα.

¶ Περὶ τῆς νύμφης θελούσιν ἐπ' ἐρωτῶν ἀλλήλους.
Τίς αὐτῆ λέγοντες ἐσ ὡς οἱ μαί τῆς ἐρήμου.

¶ Πρὸς ἐραυῆς ἀνεδραμῶν ὡς πρῶτον σελέγχη.
Σμίμεν οσμῶν ἐκπέμπουσα, καὶ θυμαμένη λίβανον.

¶ Ψυχὴ γὰρ πάντα θελούσα λίβανος τελεσθῆναι.
Ἡ γὰρ

Ἡ γὰρ

¶ Ἡ γὰρ τερῶν θυμίαμα τῶ Βασιλεῖ τῆ ἐλῶν.
Ἄν μὴ νεκρότη πρῶτον πάντα τὰ μέλη ταύτης.
Καὶ σμίμεν διῆδον χρησῶν Χριστῶ σὺν νεκρῶ αἵματι.
Οὐκ ἄλλως γίνεται ποτὲ λίβανον τῶ κρεῖττω :-

Τῶν τρίων πατέρων :-

- » Ταύτας γὰρ πᾶς παιδοκώλυ ἔξεγησαν μὲν α-
ναβαίνου.
- » Ὡς οὖν ἡμᾶς θυγατέρας Ἱερουσαλήμ. Ἐν ταῖς δυσωπείησιν, καὶ ἐν ταῖς ἐξουσίαις τοῦ ἀγγελοῦ. Ἐὰν ἐγγείητε ,
- » καὶ ἔξεγείρετε τίω ἀγαπίω ἕως οὐ θελήση.

¶ Ἡ λαοὶ ὡς πρῶτον ἀναβαίνουσα διὰ τῆ ἐρήμου καὶ τῆ ἐλῶν.
Ἐπαγγελῶν, κατὰ τίω αὐτῶν ἔνοια, ὡς οὖν πάλιν ὡς
μαῖς διὰ τῆς ἐρήμου κατ' ἐμὲ ἔξεγησαν ὅτι ὡς οὖν κατ' ἐμὲ
πρῶτον ἐγγαλῶν βεβαίωσασα, καὶ σπείζουσα πρὸς τὸν κατὰ
θεὸν δραμῶν. Μέχρις ἀν ἡ θεῖα ἐμφάνει τίω ἀπεψίσει
ὑμῖν κατεσθῆναι. Αἱ δὲ θάμβου πληρωθεῖσαι, καὶ κατ' ἐ-
αυτοῖς πρὸς τῆς ἔξεγησαν μέγιστος διαπορῶν μὲν φροῦ :-

- » Τίς αὐτῆ ἡ ἀναβαίνουσα διὰ τῆς ἐρήμου ὡς σελέγχη
καπνῶ ;

¶ Τοι ποία ἐσὶν αὐτῆ διὰ τῆς ἐρήμου πολλῶν ἐς ἐρημῶν ἐξουσίας.
πρὸς θεὸν ὑψώθη. Κατ' ἐρημῶν καὶ γνώσιν, οἷα κλι-
νες καπνῶ. Οἱ κατὰ τὸν νεμομένον ὕλην πρὸς ὡς καύρος,
ἀναπέμπεται πρὸς ἀέρα. Οὕτω γὰρ καὶ πᾶσα ψυχὴ τῶ
πνέουσα ζέουσα, κατὰ πρῶτον μὲν, τίω τῆς σαρκὸς παχύ-
νητα. Κατὰ θεωρίαν δὲ, τίω τῆς ἐρήμου φύσεως ἐπιφά-

νεαν λεπιμιάσα, κατά οδὸν ἀγαθὸς τρέπων καὶ λόγους.
 Κούφη πρὸς θεὸν ἀναφέρεται. Μὴ κάλωσάμεν τῇ γῆνι
 παχύτητι. Οὕτω δὲ Περὶ τὸν ἔθρονον νυμφίον ἀναφέρεται.
 τεθυμιάμεν σμίεραν, καὶ λίβανον διὰ πάντων κοίρατος
 μωροφῶδ. Ἡ γοῦν μεμυλισμένη οἶα μὲν σμίερα τῇ δροσῇ,
 ὡς τὸ σαρκικὸν νεκρώσασα φρονημα. Οἷα λίβανὸς τῇ γνώ-
 σει, ὡς τοῖς χαρακτῆσι τῆς ἀληθείας θεῶν ἀγαλλμα ἑαυτῶν
 καταδείξασα, ἕως τῆς τρέπων δὲ διωδίασαι. Διέξερχομένη
 τοῖς ἔθῳ ὅλων φύσεις, καὶ πρὸς τὸν πύτων αἴπων φερμένη.
 Ἀφ' ὧν δίκην κοίρατος οἱ πύτων λόγους καὶ τρέποι ἐγγέρονται
 αὐτῇ. Λεπιμῶντος πύτων τῆς βασιαντικῆς τῆς ἀληθείας
 τρεπῆς, τοῦ οὐ τῷ πνεὶ τοῦ πδύματος, τοῦδε τοῦ πᾶν οἰονεῖ
 ἔφοντος διέστατικὸς λόγους.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Ὅτι τῷ τῆς νύμφης τὸ κάλλος θαυμάσαντες. Δηγοιῶνται
 αὐτῇ τῷ νυμφίον τὸν πλοῦτον, καὶ φασίν :-

- » Ἰδοὺ ἡ κλίμα τῷ Σολομῶντι. Εξήκοντα διωατοὶ κί-
 » κλω αὐτῆς διὰ διωατῆς Γερουσαλήμ. Πάντες κατέ-
 » χοντες ρομφαίας, δεδιδάγμένοι πόλεμον. Ἀνὴρ ρομ-
 » φαία αὐτῆς ἔπι τὸν μηρὸν αὐτῆς διὰ μέβας ὀνηξίν.

Ὁ Ἡπείων δὲ πάντων. Τί ἴδιποτε Σολομῶντα τὸν νυ-
 φῶν πρὸς αὐτὸν ἀναφέρεται; Τὸ Σολομῶν, εἰρημικῶς πρὸς αὐ-
 γορδίσεται. Καὶ τούτῳ ἐν τοῖς πρὸς αὐτὸν ἐπινοούμενοι ἐν δροσῇ.
 Ὅσοι γὰρ ὁ θεός, βουληθέντα τὸν Δαβὶδ τὸν νεῶν οἰκοδομή-
 » σαι. Ἰδοὺ ἡ γὰρ πύτων αἴλων. Οὕτως ἔσαι ἀνὴρ ἀκαταύτως.
 » Καὶ ἀνεπαύσω αὐτὸν διὰ πάντων ἔθῳ ἐχθρῶν αὐτῆς κω-

» κλόθεν.

- » κλόθεν. Ὅτι Σολομῶν ὄνομα αὐτῆς. Καὶ εἰρήνη, καὶ ἡ
 » συχίον δάσω ἔπι Γερουλή ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς, οὗτος
 » οἰκοδομήσει οἶκον τῷ ὀνόματί μου. Καὶ ὅτι ἔσαι μοι εἰς
 » ἡν. Καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα. Καὶ ἐτοιμάσω
 » τὸν ἔθρονον τῆς Βασιλείας αὐτῆς, ἐν Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος.

Ἐἶπλον δὲ ὅτι Σολομῶν τετελεύτηκεν. Οὐδὲ πολὺ βιω-
 σας ἔχρον. Καὶ ὅτι ὁ ἔθρονος αὐτῆς τέλος ἔλαβε. Σολο-
 μῶντα τίνω πρὸς αὐτὸν τὸν εἰρημικὸν ἡλῶν κέλον. Πρὸς
 οὐ φωνὸν ὁ μακάριος Παῦλος, αὐτὸς γὰρ ἔστιν ἡ εἰρήνη ἡλῶν.
 Ὁ ποιήσας τὸ ἀμφοτέρω ἐν, καὶ τὸ μεσοτοιχεῖν τοῦ φρονη-
 μου λύσας. Διότι ὁ μακάριος Δαβὶδ εἰς Σολομῶντα μὲν
 ἔπι γράφει τὸν ο.α. Φαλμῶν. Τὰ δὲ τῷ πᾶσι τῶν ἡλῶν ἐν
 αὐτῷ δηγῆται κατεπαύματῶ. Κεῖν γὰρ φησι οὐδὲ πῶς
 τοῦ λαοῦ. Καὶ σώσει σὺν ἡς ἔθῳ πᾶσι πῶν. Καὶ κατεπαύσει
 συκοφαντῶν. Καὶ συμπαύσονται τῷ ἡλῶν. Καὶ πρὸς τῆς
 σεληνῆς γυαῖς ἡλῶν. Οὐτε δὲ τῷ ἡλῶν συμπαύσασα μεμνήθη-
 κε Σολομῶν. Οὕτως πρὸς τῆς σεληνῆς ἐπὶ γυαῖς ἡλῶν. Ἀλ-
 λά ταῦτα ἐρμόπει τῷ ἐν Σολομῶντι βασιλευσῶντι Ἰησοῦ
 Χριστῷ, κατὰ τὸ ἀνθρωπίνον. Ὅς πρὸς ἔθῳ αἰῶνων ἔπαύ-
 σων, κατέβη ὡς ὑπὸς ἔπι πόκον, καὶ ὡς ἑα γῶν ἡ ἑα ἔσα
 ἔπι τῶν γῶν. Πόκον δὲ ἔπι ταῦτα. Τῶν παρεθῶν πρὸς αὐ-
 γέδουσε. Καθῆκα ὑπὸς ἔπι πύκον ἀνεπαύσει καταπαύσει.
 Οὗτος ὁ σωτήριος ὄνανος τόκος. Πάντων ἀνθρώπων ἀγνοεῖ-
 » πᾶν ἔχρητο. Τούτοις ἔπι φέσει. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέ-
 » ραις αὐτῆς δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης. Ἐως οὐ ἀντα-
 » νεισθῆ ἡ σεληνῆ. Καὶ κατοκυεῖσεται διὰ θαλάσσης ἕως
 » θαλάσσης. Καὶ διὰ ποταμῶν ἕως περσῶν τῆς οἰκουμέ-
 » νης. Καὶ τοῖς ἐξῆς ἀπαντα τῆς αὐτῆς δικαιοῦς ἐχρήματα. Οὐ

γδ καὶ κηρὸς τὸν Ψαλμὸν ἐμελλούσαν. Ἔως δὲ τῆς περὶ
 τῶν πῆς οἰκουμένης, αὐτὸς Σολομὸν ἐκείδουσαν. Ἀλλ' ὅτι
 Σολομῶντες βλασφημίας κατὰ τὸ ἀνθρώπινον Γενεὸς Χριστὸς,
 καὶ Σολομῶν πειθοὶ γαροδύμους δια τὸ εἰδωκὸν, καὶ πρῶτον
 καὶ εἰρήνης παρεκτικόν. Ἐπειδὴ τοίνυν πῆς ὁ Σολομῶν, μεμα-
 θήκαρμ. Φέες πῆς ἐμελλούσας ἀφύμεθα. Ἰδοὺ ἡ κλίμη τῆ
 Σολομῶν, κλίμη τοῦ νυμφίου, τῆς θείας τοῦ σωτῆρος γαροφίας.
 Ἐν ἐκείτῃ γδ οἰοῖται στανανακλωροφῆν ἡ νύμφη τῆς νυμφῆς,
 καὶ τοῦ πῆς διδασκαλίας ἀφῆματα δεχρῆμῃ, συλλαμβάνει
 καὶ κη, καὶ ἀδίνει, καὶ τίκαται τῆς πιδυματικῆς ὠφέλειαν, ἀς
 ἢ βραὺν μετὰ τοῦ Περσῆτου. Διὰ τὸν φόβου σου κύεις ὡ
 ἢ γαστρὶ ἐλάβορμυ καὶ ἀδινήσασμυ, καὶ ἐτέκορμυ πιδίμα
 ἢ σπηλείας σου, ὁ ἐποπότημυ ἔπι πῆς γῆς: ~

- » Ἐξήκοντα φωνὴ διωατοὶ κύκλω αὐτῆς, διὰ διωατῆς Ἰσ
- » ραήλ, πάντες κατέχοντες ρομφαίας, δεδιδαγμένοι πό-
- » λεμον. Ἀνὴρ ρομφαία αὐτῆς ἔπι τὸν μηρὸν αὐτῆς διὰ
- » θάμβους ὡς νυξίν.

Π Ὁν ἐξήκοντα δειχθῆν ὡς ταῦθα καὶ ὁσθα ἡ γῆμα. Ὁκί
 ἔπι ταῦτης πῆς ποσότητος. Ἀλλὰ εἶδ' ὡς τῆ παλαιᾷ δια-
 πρέψασθας ἀγίας, ἑστῶτα δηλοδοθαί τῆς ὁμόμαπ. Τὸν μὲν
 γδ δέκα τέλειον ἔναυ φασὶν δειχθῆν. Τῶν δὲ ἔξ ὧς ἑσθ' ὁ νό-
 μων ἀεμοδοθῶντα. Ἐξ γὰρ φωνῆ ἡμέρας ἐργᾶ. εἶδ' ὡς ἡμῶ
 τοίνυν τελειωθέντας. Κύκλω πῆς κλίτης ἐς ἄναυ φασὶν. Ἀπὸ
 μὲν τοῦ Ἰσραήλ τὸ γῆος κατοίγοντας. Διωαεἶδ' δὲ ὡς
 ἑσθ' ἔπειντας. Καὶ ρομφαίω κατέχοντας, καὶ πολεμι-
 κίω ἐμπεισίω εἰδοτάς. Καὶ ἄλλας ρομφαίας ἔπι τῆς μη-
 ρῶν φερσῆμους διὰ θάμβους φωνῆ ἑσθ' ὡς νυξίν. Σαφέστερον δὲ
 εἰσ μ-

ὁ σύμμαχος τοῦ το πεποιθῆν, εἰρηκός. Διὰ φόβους νυκτε-
 ενῆ. Ὅσοι φωνῆ ὁ διωατοὶ πειθοῦσιν αὐτῆς τῆ κλίμῃ,
 δια τῆς τῆς ἀληθῆς Πιδεργμῆς. Τῶν νύμφων φυλάκτι-
 ρες. Δύο δὲ ρομφαίας Πιδεργῆται. Τῶν μὲν ὡς τῆς μη-
 ρῆς. Τῶν δὲ ὡς τῆς χειρῆς, τὸν ἐλεγκτικὸν λόγον. Καὶ τὸν κε-
 κερμῆμον καὶ μουσικόν. Καὶ τὸν μὲν ἐλεγκτικόν, ὡς πειθῆ-
 εθ'. Τὸν δὲ μουσικὸν ὡς ἑσθ' ἑμῆ, ἔδον ὡς τῆς κολῆς: ~

- » Ἰδοὺ ἡ κλίμη Σολομῶντος, ἐξήκοντα διωατοὶ κύκλω αὐ-
- » τῆς διὰ τῆς διωατῆς Ἰσραήλ. Πάντες κατέχοντες
- » ρομφαίας, δεδιδαγμένοι πόλεμον. Ἀνὴρ ρομφαία ἔπι
- » τὸν μηρὸν αὐτῆς διὰ θάμβους ὡς νυξίν.

Τοῦ Ψαλμοῦ: ~

Ο Ἰ φίλοι ταῦτα λέγουσι δι' ἑσθ' ὡς τῆς πειθῆμον.
 Τὸ κάλλος ἀφηγῆσθῶν πῆς κλίτης τοῦ νυμφίου.
 Ὡς μάλλον ἑσθ' ἑσθ' ὡς τῆς πειθῆμον τὸν πόθον τὸν πῆς νύμφης.
 Σὺ δέ μοι σφόδρως πειθῆσαι τῆς τῶν ἀξιογῆται.
 Κλίμη τυγχάνει Σολομῶντος, ὁ τῆς σωθέντων τόπος.
 Ἐξήκοντα δὲ διωατοὶ πειθῆσαι ὡς τῆς ταῦτῶν.
 Ὡς τῶν αὐτῶν περὶ κλησὶν οἱ πᾶν σπασσῶν.
 Ἐξήκοντα δὲ λέγοντας τῆς λόγῳ τῆς ἀσμάτων.
 Ὡς πῆς ὡς τῶν διωατοὶ, τῆς χείρῃ τῆς θείας.
 Θάμβους διέπλησαν πολλοὶ τῶν εἰσ ὡς τῆς δαιμόνων.
 Τῶν ὡς νυξίν τὸν πόλεμον ἐχόντων κατ' ἀνθρώπων.
 Ὡς πῆρ ὡς πᾶν πῆς ἀνὴρ ρομφαίας μὲν ὡς φέσθων.
 Τῶς μὴ πῆς πόλεμον καλῶς ἐμ δεδοκίμασθῶν.
 Ἐκεῖνοι γδ σπασσῶν τὸ τοῦ σαυροῦ σημεῖον.

Ὡς περ Ῥωμαίαν Διόμοινηκομηδίου λίαν.

Προς τοὺς δεξιὰς ἀντίεσσι, καὶ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους.

Τοῦ κοσμοκράτορος σπῆτον τοῦ σπῆτους τοῦ πρὸς αὐτοῦ.

Ταῦτά μὲν ὄντα παρήμην ὡς διωκτὴν ἐλέγχθη.

Εἰδῶτος κατὰ συνέτακτον ὁ λόγος οὗ πρὸς Βαβυλῆναι.

Μὴ τὸ θαυμάσιος δεσπόζει μὴ τὸ δυσαρνήσιος.

Ὅτι πῶ γδ ἔχει τὰ πολλὰ ἐπὶ πρὸς φηκτικῶν ἔργων.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:

Απαρτίστωσι τίνω ἀφ' ἧς διδασκαλίας αἱ μαθη-
ται. Ὅτι πῆς ἐστὶν αὐτῆ. Νυνὶ φασι ἀφ' αὐτῆς, τὸ,
ἰδὲ ἡ κλίση τοῦ Σολομῶντος. Εφ' ἣ πάντως ἐπιναπαύεται
ὁ πρὸς ἑαυτῶν, καὶ πρὸς ἀλλήλους, καὶ πρὸς τὸν ἴδιον πα-
τέρα καταλλάττων ἡμᾶς. Ὁ Χριστός, ὁ εἰλωτικός Βασιλεύς.
Ἐξήκοντα διωκτοὶ κύκλω αὐτῆς, οἱ πέρ εἰσιν οἱ θεῖα διωά-
μει πρὸς ταχέως ἀπειφυλάττωντες τὴν εἰς ἀνάπαυσιν θεοῦ
ἐπιμασθεῖσαν ψυχῆν. Ἀπὸ τῆς Ἰηβουλοῦντων ταύ-
την πνιμάτων τῆς κομείας ἀνεργητικοὶ λογισμοὶ. Τοῦ
γδ ταῖς πέντε ἀσθήσεων Ἰησαιοῦτος λόγου ἅμα ταύ-
ταις. Τὸν ἔξ ἀποτελειώτως δεξιόμον. Τῶν δὲ θεῶν ἑν-
τῶν ἐκ πληροῦσων τῆς δέκα. Ὅτι τῆς ἰησαιοῦ τῆς ταῖς
ἀσθήσεων, ταῖς θεῖας ποιῆ ἑντολας, ἔξαπλασιάζει τὴν δε-
κάδα ἐπὶ ἑντολῶν. Καὶ τὸν ἐξήκοντα ἀποτελεῖ δεξιόμον. Τὸ
ἀγαθὸν ὡς ἀγαθὸν ἀγαθὸν ἔμμερος. Ἀπὸ διωκτῆς Ἰσραήλ. Ὅ-
τι δὲ πάντως, αἱ ἀληθείας τοῦ θεῶντος θεοῦ, ἡδ', εἰσὶν ἔννοιαι.
Ἀφ' ὧν ὑφιστάμμενοι οἱ τῶ ἀγαθῶ ἀνεργητικοὶ λογισμοὶ. Πε-
ριφυλάττει τὴν ἐν ἑαυτῆ ἐπιναπαύσαν τὸν εἰλωτικὸν Βα-
σιλέα Χριστῶν, ψυχῆν. Πάντες κατέχοντες Ῥωμαίω, δε-
διδάγ-

διδάχμενοι πόλεμον. Πάντες δὲ οἱ εἰρημένοι λογισμοὶ, κα-
θ' ἕξιν μὲν θεωρητικῶς οἷας Ῥωμαίως διόμοιους. Τὰς δια-
κρίσεις ἐπὶ ἰουδαίων κατέχουσι. Κατ' ἀνεργητικὴν δὲ προκτι-
κῶν, πετέσανται. Τοῦ πῶς δὲ ταῖς ἰουδαίως διωάμμοι
μάχουσαι: ~

- » Ἀπὸ Ῥωμαίως αὐτῶ, ἐπὶ τὸν μνηστῶν αὐτῶ δὲ τὸν θάμ-
- » βους ἐν νῆξιν.

Η Γου ἕκαστος ἐπὶ εἰρημῶν λογισμῶν, τὴν ἀνεργητικῶν
ἐπὶ παθῶν μάχουσαι τοῦ πνιμάτος, κατὰ τῆς Ἰη-
σου μιλῶν διωάμμοι τῆς ψυχῆς Ἰησαιοῦται. Διὰ φόβον τῆς
Ἰηβουλοῦντων αὐτῆ ἐν νῆξιν τῆς ἀγνοίας, κατὰ τοὺς ἀσθήσεις
τῆς Ἰηβουμίας ποτηροῦτων δαμῶνων: ~

- » Φοβῶν ἐπίοισιν ἑαυτῶ ὁ Βασιλεύς Σολομῶν, δὲ τὸν ἐξ-
- » λου τοῦ λυβῶνου. Στύλους αὐτῆ ἐπίοισιν δεξιόμον, καὶ
- » τὸ ἀνάκλιτον αὐτῶ χροσίον. Ἰηβουμίας δὲ αὐτῶ πορφυροῦ.
- » Ἐντὸς αὐτῶ λυβῶνον. Ἀγαθῶν δὲ τὸν θυγατέραν Ἰε-
- » ρουσαλήμ.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Η Ἄλιν ἐν ταῦτα φορέον, ἐπὶ ἀγίους νοήσωμεν Ἀποσθ-
λους Βασίλειους τὸ ὄνομα κυρίου ἑντοπῶν ἐδῶν καὶ Βα-
σιλέων, ὧν τε Ἰσραήλ. Καὶ γδ ἀφ' αὐτῶ τοῦ μακαρίου Παύλου
τοῦ τοῦ ἀνάνια φησὶν ὁ Χριστός. Πεβίον ὅτι σκόσιος ἐκ λογῆς-
μοὶ ἐστὶν αὐτῶ. Τοῦ βασίλειου τὸ ὄνομά μου ἑντοπῶν ἐδῶν
καὶ Βασιλέων, ὧν τε Ἰσραήλ. Καὶ αὐτῶ δὲ ὁ Θεοσκόσιος
Παύλος βοᾷ. Εἰδοκίμω ζητᾷτε τῶ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος
Χριστῶ.

Κεϛδ. Τούτους δὲ καὶ ἵππους ὁ μακάριος Ἀβραάμ μὴ ἀμαρτάνει. Ἐπιβήθη γὰρ φωνὴ Ἰθὶ σὺν ἵππους σου, καὶ ἡ ἵπποσύνη σου σωτηρία. Καὶ πάλιν. Ἐπεβίβασται εἰς θάλασσαν σὺν ἵππους σου, ταχέως ἰσχυροὶ εἰς θάλασσαν σου δὲ καλεῖ τοὶ ἔθνη, ἃ τότε ἔφθον Ἀποστόλων κηρυχθέντων διεταράχθητο. Διὸ καὶ οἱ ἀπιστοῦντες ἀπὸ αὐτῶν ἔλεγον. Οἱ τίνος οἰκουμένην ἀνεσπάρσθητες, οὗτοι καὶ ἐν ταύτῃ παρ εἶπιν. Ἀνθῶν ὑποδέδεκται ἰσχύων. Οὗς ὁ Ἀβραάμ ποιῶν ἵππους ἀνόμασε. Τούτους φορεῖον ἐν τῷ ἄσματι ἔφθον ἰσχυρῶν πορευομένων εἰς ἰσχυρῶν.

Γ Ποίησε ἑαυτῷ φορεῖον ὁ Βασιλεὺς Σολομὼν δὸν ἐξ ὄλου τοῦ λιθάνου. Λίθον τινὲν Ἰερουσαλήμ καὶ τινὲν Ἰουδαίων πληθύν ἡ θάλασσα πολλὰς πορευομένης γραφῆ. Καὶ τὸ τοῦ ἐν τοῖς πορευομένοις τοῦ λόγου ἐν τῷ Προφητικῶν ἀπεδείξαμεν συγγραμμάτων. Ἐπειδὴ τοίνυν ἔξ ἐκείνων κατήγον τὸ γένος οἱ μακάριοι Ἀπόστολοι. Εἰκότως φησὶ τὸ φορεῖον δὸν ἐξ ὄλου τοῦ λιθάνου κατασκευάσθαι. Ταῦς δὲ φύλους αὐτῶν, φησὶ ἐποίησεν ἁγίους. Οἱ γὰρ μακάριοι Παῦλος γαλαταῖς γράφων, φησὶ. Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες φύλοι εἶναι. Δεξάμενος ἐμοὶ καὶ Βαρνάβαν κοινῶς. Ἴνα ἡμεῖς μὲν εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν αἰετομένη. Φασὶ δὲ καὶ τὸ ἀνακλιτὸν αὐτῶν χεῦσιν εἶναι. Δηλοῖ δὲ τὸ Εὐαγγελικὸν κήρυγμα, ὡς ὁ θεὸς ἐπαναπαύεται λόγος: Ἰθὶ βασίς αὐτῶν πορευομένη. Τοῖς μὲν γὰρ δεχομένη, τὸ Βασιλεὺς εἶναι περὶ. Τοῖς δὲ πληρωμένοις, ἰσχυρῶν λέσθαι:~

Καὶ

Ρ Αὐτῶν αὐτῶν λιθῶσθαι: μαργαρίταις γὰρ ἔοικε καὶ ἡ λιθὸς ἡμῶν καὶ θάλασσα καὶ τὸν εἰπόντα Προφητικῶν. Τὰ κείματα κελύου ἀληθινὰ δεδηλωμένα Ἰθὶ τὸ αὐτῶν. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χεῦσιν καὶ λίθων ἡμῶν πολλῶν. Καὶ πάλιν. Ἴδε ἐπιθυμητὰ τοῖς ἀποστόλοις ὑπὲρ χεῦσιν καὶ τὸ ἀκλίον. Καὶ ἡ Βασιλεία δὲ ἔφθον ὑπερῶν, εἰσεκατέτιν τὸ κελύου φωνῶν ἐμπροσθέντων πικρῶς μαργαρίτας. Καὶ ἀλλὰ γὰρ δὲ φησὶ. Μὴ βάλλητε σὺν μαργαρίταις ἡμῶν ἔμψον σὺν τῶν χεῦσιν:~

Τὸ Φελλοδ:~

», Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ Σολομὼν Βασιλεὺς.

Ο Λόγος ὁ πορευομένων τοῦ μέλους ἔφθον ἰσχυρῶν. Τινὲν ἔξ ἐθνῶν ἀνίηται πωσφόρος Ἐκκλησίᾳ. Ὁ Βασιλεὺς γὰρ Σολομὼν, οὗτος ἐστὶν ὁ ἡμῶν. Ὁ γὰρ ἐν δὸν τῶν ἐθνῶν ἔφθον ἀποσπάρσιν πάλιν. Ἐστὶ μὲν γὰρ καὶ λίθωνος σελῆος ἡ γένος ἰσχυρῶν. Οὗτος μὲν ἔφθον Δαβὶδ ὁ ψευδογράφος λέγων. Ὡς φοινῆς ἔξ ἀνθήσειε ἄριστος ἐν κελύου. Καὶ πληθύνθησεται καλῶς ὡς κέδρος ἐν λιθάνου. Ἐστὶ δὲ πάλιν λίθωνος ἀπὸ βλαπτοῦ ἐν πᾶσιν. Ὅτι περ ἐπίσχεται Δαβὶδ τοῖς κέδρος συντελεσθέντων Στύλους δὲ σύμμοι νόηον καὶ Βασίς τοῦ φορεῖου. Τους Ἀποστόλους ἀληθῶς καὶ σὺν Προφητικῶν ἔλεος. Οἵπνες ὑπερῶν ἔλεος ἔλεος τινὲν ἔκκλησίᾳ. Καὶ τινὲν ἀγρίων ἡ ἔλεος ἡ γένος τινὲν σωτηρίαν. Τῶν ἀνθρωπίνων δηλαδὴ ψυχῶν ἔφθον ἀποσπάρσιν. Ταῦτα μὲν ἐν λευκῶν ὑπὲρ αὐτῶν ὁ νόμος.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Εκ τούτων γδ εστίν ης ποιεῖς ταύτης ἐκκοπέτους ρίχης .
Καὶ ἤν Χρῆς ὁ τῆς θεμελίω ης πίστεως ἐπ' οἰκοδομηθέν-
 τας . Φορεῖον ἐαυτοῦ πεποιήκεν αὐτό, Χρῆς ὁ εἰρημικός Βα-
 σιλίδης . Ἐπὶ τούτων ἐρθεῖσάντων εἰς τελεώσις . Ὡς περ ἄλλο-
 ρῆμος . Καὶ παρῶς εἶν διδασκαλῆμας μέγα φερεθῆντος . Κα-
 τὰ μέρος δὲ τῶν τοῦ φορεῖου κατωκοπιῶν, ἴση γέμματα, φα-
 σί . Σπύλους αὐτῆς ἐποίησεν δόξασιν . Ὅπερ εἰσι τοὶ λόγια
 κωεῖν . Ἀ" φησὶν ὁ Δαβὶδ λόγια ἀγνά . Ἀγρίων πεπε-
 ρῶν . Εφοῖς ἄσπερσι φύλοις, ἕλωσε παρῶς γνῶσιν ἐαυτῆς,
 ὁ νυμφίος τῶν νύμφων . Οἰκείον ταύτην παποσι μῆρος ὄχη-
 μα . Φέροσιν ἐν ἑαυτῇ τῶν ὑπαπλῶν τοιτανί τῆς κορίων
 ἀλῆθειας . Καὶ ἀνακλιτὸν αὐτῆς χροσῶν . Ἡ γομῶν κατὰ-
 παυσιν ης κατὰ νομῆ κινήσεως αὐτῆς πεποιήκε τὸ αὐτῆς ἕπε-
 ρῶν . Ὅπερ σημαίνει ὁ χροσῶς ὡς τῆς λοιπῶν πεσῶν ἕλων
 ἡμιώτερος . ~

Επίβασος αὐτῆς ποροσῶν . Διηροσῆ Βασιλεία θεῶν . Εἰ γδ
 εἰρημικός ὁ Σολομὸν ἐμελιώσεται . Καὶ διηροῖ τὸν ἀση-
 κῶσιντα ἐν ἑαυτῇ τὰ πάντα χροσῶν . Ἡ δ' αἰμῶν, ἀνεσῶχλι-
 τος ἀφοροσῶν . Ἀς ἀσῶσος θεῶ Βασιλεία ἕπε ἀρχαι . Βασι-
 λεία ἀρεθῶς ἡ ἴθῆβασος . Τῆς ἕπε ὁδὸς χορμῆς ψυχῆς δι-
 κλιω φορεῖου . Τὸν εἰρημικὸν Βασιλεία ἐσίν : ~

ΕΝ τῶς αὐτῆς ἕπε ἔσιν . Ἀ γὰρ τῶν ἀπὸ θυγατέρων Γερ-
 σαλήμ . Ἡ τῶν ἐν τῇ κεκερμῶν διαθέσει ης τούτου χρο-
 μαποσῶς φορεῖον ψυχῆς ἐποίησεν . Ὁ ἀνεροσῶσος λῆθος
 ταῖς ἐαυτοῦ θέταις διδασκαλίαις, καὶ τοῖς ἕπε δέγμματα
 ἐροσῶν ἀγάπῶν ἀπὸ τῆς Κησῶν αὐτῆς Ἀποσολικῶν ψυ-
 χῶν .

χῶν . Αἱ καὶ θυγατέρες Γερουσαλήμ ἐμλήθησαν . Ὡς ἐν
 ταῖς τὸ κατὰ σάρκα τογχανουσαι . Ἀ γὰρ ἄμμος ὡς πῶ-
 των τῆς Ἀποσολικῆς κατὰ μίμωπον Χρῆς τῆς ἐαυτῆς ψυχῆς
 πῶρῶν ἕπερ ης τῆς πολλῶν σωπείας . Κατὰ δὲ τῶν τοῦ
 ὁμοια ποροσῶν ἐγκλησσορῶν . Τῶς ἐφιερωθῶς ης ἐν Χρῆ-
 σῶ τελεώσις . Διὸ φησὶν ὁ μέγας Ἀποσολος . Μυμητῶν με-
 γιστεθε καθὼς κατὰ Χρῆς : ~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Ποιῦ τον εἶναι τὸ φορεῖον τοῦ Βασιλείας φήσαντες . Προ-
 ησέπουσι ταῖς θυγατέρες Γερουσαλήμ εἰς θεωρίων ὄξελ-
 θῶν τοῦ νυμφίου καὶ ἰδεῖν . Τὸν παροσῶν αὐτῶν ἐφέραν,
 καὶ φασίν : ~

- » Ἐξέλθετε καὶ ἴδετε ἐν τῇ Βασιλεῖ Σολομὸν θυγατέ-
- » ρες σῶν, ἐν τῇ Στεφῶν ἡ ἐσεφῶσων αὐτὸν ἡ μήτηρ
- » αὐτῆς . ἐν ἡμέρα νυμφῶσος αὐτῆς . Καὶ ἐν ἡμέρα δὲ φρο-
- » σῶς καρδίας αὐτῆς .

Ληλοῦσι δὲ, ἵνα σωπῶμας καὶ σωφῶς τῶν ἐμελιῶν
 παροσῶν γομῶν, τὸ μῆκος φυγόντες . Ὡς θυγατέρες Γε-
 ρουσαλήμ καὶ σῶν . Σῶν δὲ πάλιν τῶν ἐπ' ἀλεῶν ἡμῶς
 ἐπιδάξεν ὁ μακάριος Παῦλος λέγων . Ἀλλὰ παροσῶν ἡμῶν
 θάτε σῶν ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος, Γερουσαλήμ ἐπ' αἰε-
 τῶν . Καὶ Ἐκκλησία πῶσῶ τῶν ἕπεροσῶν γομῶν ἐν αἰε-
 τῶν . Ἰμῶς τοῖνυμ φασίν ὁ θυγατέρες σῶν καὶ Γερουσαλήμ .
 Ἐξέλθετε καὶ ἴδετε . Ἀμῆχανον γδ ἡμῶς ἰδεῖν, μὴ ἕξω τῆς
 βιωπῶν ἡμῶν ποροσῶν . Βλέπατε τὸν Βασιλεία
 τῶν ἀγάπῶν ἐφερωσῶν . Οὕτως γδ ἡγάπησε τὸν κόσμον .

Ὅτι ὡς παρθενοῦ Ἰησοῦ σαρωῖν ἤχθη. Καὶ ὡς ἀμνὸς ἐκλυτὸν τοῦ κείρουτος αὐτὸν, ἀφῆκε. Καὶ ἔξηγοῦντο ἡμᾶς ἐκ τῆς κατῆρας τοῦ νόμου. Ἐνώμους ὑπερῆμῶν κατῆρα. Διόφθοσι. Μείζονα ταύτης ἀγαπῶν οὐδαὶς δύνανται δέξασθαι. Ἐν τῆς θῆ τῶν Ἰουδαίων εὐπὲρ ὑπερ τῆς οἴλων αὐτῶν. Οὕτως τοίνυν ἐσεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. Μπαρθε, δὲ τῶν Ἰουδαίων καλεῖται κατὰ τὸ ἀνδρώπειον. Ἡ' πὺς αὐτὸ τοῦτον, ἀκούσα τὸν σέφρον δέδωκεν. Αὐτὴ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐσεφάνωσε ταῖς ἀκάνθαις ὡς ἀπμάζωστα. Αὐτὸς δὲ διὰ τῆς ἀκλωθῶν, τὸν τῆς ἀγαπῆς δέχεται σέφρον. Ἐκὼν γὰρ τῶν ἀπμάζω ὑπερφέρε, καὶ ἔδωκεν πᾶσι πᾶσι παρθενοῦ. Διὸ καὶ νυμφώσεως ἡμέρου ἐκένειν ἐπάλασεν. Καὶ ἡμέρου διφροσύνης καρδίας αὐτῆ. Κατ' ἐκένειν γὰρ τῶν ἡμέρου ἢ τοῦ γάμου γέγονε κοινωνία. Μετὰ γὰρ τὸ δεῖπνον λαβὼν φωνὴν ἄγει καὶ διχασισήσας, ἔλασε καὶ ἔδωκε τῆς μαθηταῖς αὐτοῦ λέγων. Λάβετε φάγετε, καὶ πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τούτου γάρ ἐστι τὸ σάμαμον τὸ ὑπερῆμῶν κλωθῶν, εἰς ἄφρον ἀμαρτιῶν. Τῶν ποιῆται εἰς τῶν ἐμῶν ἀνάμνησιν. Οἱ τοίνυν ἐσθίοντες τοῦ νυμφίου τοῦ μέλι, καὶ πίνοντες αὐτοῦ τὸ αἶμα, τῆς γεμικῆς αὐτοῦ τυγχάνουσι κοινωνίας. Διὰ τούτου τὸς θυγατέρας Σιών καὶ Ἰερουσαλὴμ παρθενοῦσιν οἱ τοῦ νυμφίου διάκονοι. Ὅτι ἔξέλθετε καὶ ἴδετε τὸν τῆς ἀγαπῆς αὐτοῦ σέφρον. Ὡς κατεκόσμησεν αὐτὸν ὁ σῶν γάμου, ἢ τεκοῦσα αὐτὸν Ἰουδαία. Καὶ ἐσεφάνωσεν αὐτὸν ἐν τῆ ἡμέρᾳ τῆς νυμφώσεως αὐτοῦ:

(ε)

Τοῦ

Τοῦ Ψαλλοῦ :-

Εἰ καὶ παρθενοῦται ψυχῆς ἀπάσας τῆς ἀνθρώπων. Ὑπερῆμῶν τῆς κοσμητικῶν σκανδάλων καὶ θυγίβων. Καὶ τὸν νυμφίον κατῆρᾶν αὐταῖς στυλωμαθῶν. Φωνὴ γὰρ οὕτως παρθενοῦσιν ὑψηλοῦσιν ἢ νύμφη :-

» Ἐξέλθετε καὶ ἴδετε.

Ἔθυγατέρας τῆς σιών φωνῆ ἢ νύμφη πάλιν, Ἐπεὶ περ ἐγγὺς τὸ πρὶν οὐ σιμμεμνημένη. Γέγονα καὶ τερπνότερον φορεῖον τοῦ νυμφίου. Θέλω καὶ πάσας ἐκφυγεῖν ὑμᾶς διὰ τοῦ βίου. Καὶ καθαροῖς ἐν ὄμμασι παρθενοῦσιν τὸν νυμφίον. Πρεσβερωῦσιν σέφρον ἐκ λείων σεβασμίων. Ἐν ὧν περ ἐσεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ τούτου. Σήμερον μὴς θυγίβων ἐμῆ τῶν Ἐκκλησίαν. Μήτηρ δὲ τούτου πέφικεν ἢ τοῦ πατρὸς ἀγάπη :-

Τῶν τριῶν πατέρων :-

Επεὶ δὲ τὸς μαθητῶν θυγίβων ἢ διδάσκαλος. Ἐἶδεν ἐπ' αὐτῆ διαπορευομένης, καὶ θάμβους πληρομένης. Καὶ τὸ κατ' αὐτῆν ἔξηγοῦντο, ἐκ τῶν νυμφίω Χριστῶν βλάσταιται λυγρὸν αὐτὸς θεωρησάτω τὸν τρέπον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Καὶ ἀξίως διατηροῦσιν καὶ θαυμαστά, ὅπως αὐτὸς ἐν τοῖς σωτηρίαις αὐτοῦ παιδήμασι. Καὶ τῶν θαυμάτω τῶν ἀπαθείων. Καὶ τῶν ζῶν ἡμῶν ἔδωξήσατο διὸ καὶ φωνῆ :-

» Ἐξέλ-

» Εξέλθετε, και ιδετε θυγατέρες Σιών, οτι τα Βασιλεία Σαλωμών.

¶ Τωι καταλείψατε το τοις κατ'εμέ τιω δέλλω αχο-
λεύσθαι τον νοιυ. Και εν τα ελεμικω δεασότι θεά-
σασθε, όπως ημιν εδω τιω σωπειαν επεργματωόσατο.
Τεκρα σκαπθπειου ως χυμηθσαι πιδυματικώς δια πίσεως.
Σιών γδ σκαπθπειον εριμυδεται. Σκαπθπειον δε, εχ ου
δυναται πς κατα νοιυ δεσν α κελεύω, ει πιδυματικώς εστι γη-
νησι. Η ε ο μη ταχών, πιδυός εσι μωπα ζωι, απει τοις ης α-
ληθείας αυγάς, θεάσασθαι δε τον ερημύον φσι ης αικονο-
μίας τρεπον. Εν τα σφάινω υ εσεφάνωσε τον Χειστον η τρ
Γουδαίων σινα γωγ, α εχς εδω το κατα σάεκα. Εν η μέρα
τοδ σωπειαν πάδες αυτς. Εν η τα ιδω αιματι τιω Εκαλη-
ότιν εαυτδ θυμφόσατο: Και εν η μέρα αφορομής καρ-
διας αυτς. Καδ τιω πεντας παιδων κατ'εργμω το σωπειον
πάδος, απήλαξεν η μαρς ης του εχθρου περσινιδος. Και ως
εντδθεν πληρώσας το τού πατρε ε βέλημα, αφοροθη πιδυ-
μαπ, ει και τρις παιθμασιν αδιαθη σαρκι. Ταυτα η θυμ-
φισω εδν μαθητ θυμφόρους ερχεν. Α γαπώσα το
ανπειδεντον, και τιω παρ'αυτ'ωσων φδιγουσα
δόξαν. Και βερωμωρη μόναν τον εαυτς
θυμφιον, εδω παντων θυμφι-
ζωσθαι, και δοξα-
ζωσθαι:~

(2)

Τετον

Τούτων ούτως εα εκείνων ερημύον. Παλιν ο θυμφιος η θυμ-
φισω διαλεγόμενος φσιον :-

» Ιδου ει καλη η πλησιον μου. Ιδου ει καλη. Ο φθαλμοι-
» ου απεισερει, εσπος ης απησείας ου.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

¶ Ο καλως αυτς ου πληθύωρος. Δύτερον λέγει το
Ιδου ει καλη. Ειτα κατα μέρος αυτς διαγραφει τιω
αερον. Και εδω μηρ οφθαλμοι, ονομαζει απεισερας. Τιω
πιδυματικω αυτς επανων θεσειαν. Και επ ου απει το
αίσθητο κεχύωσαν, αλλα τα ανω ζηποσιν, ουδ Χεισός εστι
κατα τον Παδλον εν δεξιά του θεου καθήμερος. Θαυμα-
ζει δε αυτς και τιω δικερον σωπιω. Εδεισκομω γδ και
αρεθ τοις παλαιωσ ανδρασι ταυτην επανουρψίων, διο και
εν Φαλμοις ακούρωμ, εδμενω φυλακίω τα εόματι μου,
εν τα συλιωι τον αμαρτωλον εδαντων μου. Και ψαλλα-
τες λέγομω, δου κκει φυλακίω τα εόματι μου, και θυ-
ρεμ απεισερης απει το χαίτη μου. Και τον κειων διεσκο-
μω κατα τιω Ισαίου Προφητεία. Οικ αν'γη αυτδ το
εόμα. Εν η ποσινώσει αυτδ. Και τιω τρβ Εναγε-
λιών Ισοειαν ερωτόμωρον εσο Πιλάτου και
μη δοσκευόμενον. Επαφεί τοίνω
ης θυμφιος ο θυμ-
φισω
Τιω δι-
κειρω σωπιω, α τε δη και αυτς εκκαρεμ τοίνω
χενοτόμωρος:~

Ταυ

Του Ψαλλου :-

Π Ούτων ως ήκουσεν αυτης τῆς λέγων ο νυμφιος.
Προς επαινον γέρεται του κάλλους αυτης λέγων :-

» Ιδου ε̄ καλή η̄ πλησών μου.

Κ Αλη γδ̄ ο̄ντας πέφυκας φησι κᾱμοῑ πλησών.
Πάσας σωθῆναι θέλουσα ψυχάς τας τῆς αν̄θρώπων.
Ειτ̄ επαινεσαῑ βουληθεις̄ αῡτω̄ καῑ κατοῑ μέρης.
Φησικος̄ αῡτω̄ πᾱρος̄ αῡτω̄ η̄ γουω̄ τ̄λω̄ Εκκλησιαν̄ :-

» Οφθαλμοῑ σοῡ πᾱρεσ̄εσαῑ.

Ω Σπερ̄ εν̄ σώματῑ βορσ̄τοῡ πολλὰ τυγχάνεῑ μέρη.
Πόδες καῑ χείρες καῑ μασο̄ι καῑ σ̄η̄δος καῑ κοιλία.
Οὕτω καῑ σ̄ώμᾱ το̄ σ̄πῑον̄ τῆς̄ θ̄ειας̄ εκκλησῑας.

Οὐπερ̄ τυγχάνεῑ κεφαλὴ̄ χ̄ερας̄ ο̄ καῑ νυμφιος̄.
Εξ̄ οφθαλμ̄ων̄ απ̄ήρξατ̄ τον̄ Στ̄εφανον̄ αῡμπλ̄εκειν̄.
Σῡ δ̄ οφθαλμ̄ων̄ εν̄ω̄σπον̄ τῆς̄ θ̄ειας̄ εκκλησῑας.

Το̄ σ̄υν̄ταγμᾱ τῆς̄ Προφη̄ τῆς̄ τῆς̄ δεῡτερας̄ ἀπων̄.
Θέλων̄ δ̄ε̄ τ̄οῡ τῆς̄ επ̄αινε̄ν̄ σ̄εν̄ οφθαλμ̄ους̄ σ̄εν̄ εν̄δον̄.
Φησῑ καῑ τ̄οῡ τῆς̄ πᾱρος̄ αῡτω̄ ως̄ καδ̄ ε̄ῑμε̄νον̄ β̄η̄σεις :-

» Εκτος̄ τῆς̄ σ̄ιωπ̄η̄σεως̄ σοῡ.

Τ Ο̄ς̄ οφθαλμ̄ους̄ σοῡ γάρ̄ φησιν̄ επ̄ῑνωσᾱ σ̄εν̄ ε̄ξ̄ω̄.
Ο̄ῑ γδ̄ ο̄π̄ος̄ ὑ̄πε̄ρεσαῑ τυγχάνουσιν̄ επ̄αινον̄.

Των̄ τελ̄ων̄ Πατ̄ε̄ρων̄ :-

Ο Θεν̄ ο̄ τ̄οῡ τῆς̄ νυμφιος̄ διποδ̄ε̄ξ̄εῑ μ̄ρος̄ αῡτω̄ ως̄ κατοῑ πά-
τᾱ ω̄ραῑαῑ φησιν̄. Ιδοῡ ε̄ καλή η̄ πλησών μου. Η̄ τ̄οῡ ιδοῡ
ὑ̄πε̄ρε-

ὑ̄πε̄ρεσαῑ ω̄ρᾱιαῑ η̄ ε̄γ̄ισασ̄ᾱμοῑ διᾱ μιμη̄σεως̄, ως̄ το̄ κατ̄-
ε̄ικ̄ονᾱ (καθ̄ ο̄μοίωσιν̄ κάλλος̄ κατ̄ εμπρο̄σθεν̄ γνω̄σιν̄ σ̄ωα-
ψασᾱ. Ιδοῡ ὑ̄πε̄ρεσαῑ ω̄ρᾱιαῑ, καῑ διᾱ το̄ ε̄πῑ πάσῑ τ̄εις̄ κα-
ποδ̄ω̄μασιν̄ αῡτων̄. Καῑ επ̄αινε̄ καδ̄ολω̄ς̄ τον̄ τ̄οῡ τῆς̄ επ̄αι-
νον̄ επο̄ῑσε̄ω̄. Ε̄ῑπεῑ καῑ κατοῑ δε̄ξ̄εῑ μ̄ρος̄ τοῡ τῆς̄ ο̄ψε̄ω̄ς̄ φ̄ασ-
κων̄. Ο̄φθαλμο̄ῑ σοῡ πᾱρεσ̄εσαῑ εν̄ τῆς̄ σ̄ιωπ̄η̄σεως̄ σοῡ. Ο̄ῑ τῆς̄
αῑσθη̄τῆς̄ πάντος̄ απ̄πλαμ̄βᾱνο̄ῡδω̄ν, καῑ ο̄ῑ τῆς̄ νο̄η̄τῆς̄ π̄ω̄-
μᾱτικο̄ῑ. Ο̄̄ δῑαῑ τῆς̄ πάσων̄ τ̄λω̄ κ̄η̄σιν̄ πᾱρος̄ δ̄ε̄ξ̄ω̄ν̄ τοῡ πε-
πο̄η̄κ̄ος̄ τ̄ος̄ θ̄ε̄ος̄. Οὕτω̄ δ̄ε̄ σοῡ ο̄ῑ οφθαλμο̄ῑ αῡτοῑ π̄ω̄μᾱτικο̄ῑ,
ε̄σ̄τος̄ τῆς̄ ε̄πῑ θε̄ω̄ ε̄φο̄σῑσεως̄ σοῡ. Καῑ γδ̄ μ̄ ᾱλλ̄ον̄ αῡτη̄ π̄ω̄-
μᾱτικη̄. Ο̄̄ εν̄ ᾱγ̄ω̄ π̄ω̄μᾱτικη̄ ὑ̄πε̄ρ̄ γνω̄σιν̄ γνω̄σεις̄ το̄
τοῡ θε̄ε̄ ἀκατο̄λη̄τη̄. Ε̄παινε̄ αῡτη̄ς̄ καῑ τ̄είχ̄ας. Θ̄ω̄μᾱ-
ζεῑ καῑ σ̄εν̄ ο̄δ̄ον̄τας̄ καῑ φησιν̄ :-

- » Τείχω̄μᾱ σοῡ ως̄ Ᾱγ̄ε̄λαῑ τῆς̄ ᾱγ̄ων̄. Ᾱῑ ἀπ̄ε̄καλυ-
- » φθησιν̄ λο̄πο̄ τοῡ Γᾱλααδ̄. Ο̄δ̄ον̄τες̄ σοῡ ως̄ ἀγ̄ε̄λαῑ τῆς̄
- » κεκαρ̄με̄νων̄, ᾱῑ ἀν̄έβησ̄ων̄ λο̄πο̄ τοῡ λ̄εῡσ̄εργ̄. Ᾱῑ
- » πάσαῑ δῑνω̄μ̄ω̄σασ̄αῑ. Καῑ ἀτεκ̄νω̄σαῑ σοῡ ε̄σ̄ιν̄ εν̄
- » αῡταῑς̄.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Ο Ῡτε̄ τείχ̄ας̄ κοπ̄τε̄ον̄. Οὐτε̄ ο̄δ̄ον̄τας̄ σ̄εν̄ ο̄δ̄ον̄τας̄. Ᾱλ-
λᾱ τείχ̄ας̄ μ̄εν̄, το̄ ο̄ιον̄ε̄ῑ σ̄ιωπ̄η̄σιν̄ καῑ σ̄ω̄μᾱτικ̄ων̄ τῆς̄ νύμ-
φης̄. Νεκ̄ραῑ γδ̄ ᾱῑ τείχ̄ας̄ καῑ ἀνᾱισθη̄τοῑ. Δῑη̄λεῑ δ̄ε̄ ε̄πῑ καῑ
εν̄ ο̄ις̄ ἀνάγ̄η̄ν̄ τ̄εις̄ αν̄θρώπων̄ ε̄πῑμ̄ίγ̄νυσ̄θαῑ π̄ε̄ρ̄ήγ̄μασῑ.
Καῑ εν̄ σ̄μ̄είων̄ το̄ επ̄αινε̄των̄ ε̄χεις̄ καῑ κ̄όσ̄μιον̄. Καῑ ἔσ̄κας̄
τῆ̄ Ᾱγ̄ε̄λη̄ τῆς̄ ᾱγ̄ων̄, τῆ̄ εν̄ τ̄ω̄ ε̄ξεῑ Γᾱλααδ̄ νεμο̄μέτ̄. Καῑ

διὰ τὸ ἕψος τοῦ ὄρους, Ἰησὴμων γινόμενα. Περὶ δὲ τούτου τοῦ ὄρους, ὁ Προφήτης Γεζεμίας φησὶν. Μὴ ῥήτιμὸν ὄσον ἐν Γαλααδ. Ἡ ἰατρὸς ὄσον ἐκεί. Καὶ (ἠπιτέον μίποτε τίω) τῆς αἰγῶν Ἀγγέλιω, ὅδῦ ἴξ ἀμαρτίας τῆ μετανοία παρσιόσοντας. Καὶ διὰ τούτο ἐν τῇ Γαλααδ ἔρει νεμομένους, ἵνα φαρμάκων θεοραπευτικῶν καὶ ἰατρείας πύχωσιν. Ἐν τῷ δὲ λόγῳ ἀνίστηται καὶ ὁπλοῖ. Ὅτι τὰ ὄντα τῆς νόμης, καὶ τὰ ἔχοντα αὐτῆς μέρα. Καὶ τὰ εἶναι κερὰ καὶ ἀναίσθητα. Τοῖς ἐκείνης τῆς Ἀγγέλις ἀββαλλεται κατεργάμασιν. Οἱ ὀδόντες ἔου δὲ οὐτως εἰσὶ καὶ θυροὶ, καὶ πύργος ἀετῆς διαλέξεως ἀπὸ πλάσμιον, ὀπίσθελις τὴ καὶ μωρολογίας. Ψυδολογίας τε καὶ αἰσθητολογίας, ὡς ἐκέναι τὰς ἀγγέλις τῆς κεκαρμμένων, καὶ τὰ ἀετῆρον δασυδερμῶν, αἱ ἀέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ. Ἡ γούμαι δὲ τοῖς τῆς κεκαρμμένων ἀγγέλις. Τοὺς διὰ τοῦ βαπτίσματος τίω ἀμαρτίαν ἀποκαρμμένους. Καὶ τῆς χυτῆς τοῦ ὕδατος, ἐν ῥήματι κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον καθαρθάντας, ἀπὸ πλάσμιον τὸν νυμφίον. Οὐτως γὰρ φησὶ, διέμενας καθαρῶς ἔχοντα ὅδῦ ὀδόντας. Καὶ ῥήπου λόγων ποιτῶν ἀπὸ πλάσμιον. Ὡς ἐκέναισε τοῖς δροπίως τοῦ σωτηρίου βαπτίσματος ἠζωμένους. Ἐκέναι δὲ αἱ ἀγγέλις πᾶσαι διδυμῶσιν. Καὶ ἀγκαλοῦσα, ὅδῦ ἐν τῷ αὐταῖς. Ὅδῦ ἀπικαί, ὡς τοῖς μετὰ τὸ σωτηρίον βαπτίσμα, πάλιν δρομοῖσι παρὲς τίω καίαν. Ἀλλὰ τοῖς τίω δασυδερμῶν αὐτοῖς φυλάττουσι δωρεάν. Καὶ τίω ἀπὸ πλάσμιον δασυδερμῶν ἠζωσιν. Τίω τε ἐν θεοεία, τίω τε ἐν προφῆτι. Ὅπως αὐτῶ τῆς νόμης ἐπανέσας τὸ μέρα. Ἐπὶ τὰ λοιπὰ χωρεῖ, καὶ φησὶν: ~

» Ὡς

» Ὡς ἀσάρτην κόκκινον χείλικου. Καὶ ἡ λα-
 » λιάσου ἀεταῖα.

Λιὰ τοῦ κόκκινου ἀσάρτου ἀναμιμήθηκε αὐτῷ. Τῆς τὸν τύπον αὐτῆς πληρωσίου ἐν παλαιᾷ διαθήκῃ Ἰααβ τῆς πόρης. Καὶ ἡδ ἐκείνη ὅδῦ ἰσθῶ Ἰησοῦ τοῦ καὶ κατωλοπις δότος αλέντας ἰσοδοξαμένη. Διὰ τῆς τῆς αἰωνίης ζωῆς ἀξίαγε γήθηται. Καὶ ἐκείνη δὲ Σημεῖον ἔλαβε τῆς σωτηρίας, τὸ ἀσάρτην τὸ κόκκινον. Τοῦ διὰ τῆς θυελλοῦ χαλάσαι παρσαχθῶσα. Ἰνα τῆς Ἰσραηλιτῆς εἰς τίω πάλιν ἐστειληυθῶν. Φανὲν τὸ Σημεῖον, τῆς ἀνευρέτων αὐτῷ ἀπαλλάξη. Καὶ τίω σωτηρίαν αὐτῷ παρσαχθῶσα. Τοῦτο τὸ Σημεῖον ὁ νυμφίος ἐν τῇ εὐμαλίᾳ τῆς νόμης. Ὅσον ἐπὶ τῆς δωρεῆς κέρμιον, θεωρεῖ καὶ φησὶν. Ὡς ἀσάρτην κόκκινον χείλικου. Καὶ ἡ λαλιάσου ἀεταῖα. Ἐδέξατο ἡδ τίω δότῳ αἱματος με βαφίω. Καὶ παρφέρει λόγους ἀληθείας, οἱ ὄντι ἀσάρτη ὅδῦ ἀερατοῖς, ἀληθινότητες καὶ δασμοῦτας. Καὶ ἀκαλλιῶν ἡδ αὐτῷ ἡ ἀεταῖα ἡ λαλία, καὶ κατωδέλγει καὶ ἀναχωρεῖ ὄσον ἐξ. Ἀλλὰ τοῖς σὺς χάλει παρσαχθῶσιν βιάζεται. Ἐπανεῖ αὐτῆς καὶ τὸ μῆλον τῆς ἠνέως: ~

» Ὡς λέπυρον γάρφρη τῆς ροῆς μύλωνου, ἐκείνης τῆς
 » σωτηρίας σου.

ΓΗμαῖναι δὲ τὸ ἴξ αὐτῶς ἐξυθῆμα ἐξυθῆμα αὐτῷ. διὰ καὶ δὲ ἀνέμερος σιωπῆ. Κεῖνησιν ἀνέμερος ὅδῦ μυστικῶς ὄρους λόγους, ὡς λέπυρος τῆς ροῆς ὅδῦ κόκκινος: ~

» Τελωμάτα ἔου ὡς Ἀγγέλις τῆς αἰγῶν αἱ Ἀποκαλυφ-
 » θῶσιν ἀπὸ Γαλααδ.

Του Ψελλου :-

ΤΑυτα μεν ου ως ηνωακι ασεσμομιλει η νυμφη
 Ει δ' αναλογοκότερον δεξεδωθηται θελεις
 Τριχωματα πεφυκασι της νυμφης και περθενης
 Η γουμ εργαλλωπισι μαλα της θείας Εκκλησίας
 Το πληθος οτως ου λαβ της δε εδωων Α γέλης :-

» Οδόντες ου ως Α γέλοι τ' ηβ κεκαρμένον. Αι ανέβαθα
 » νουσαι δ' από του λουτρου. Αι πάσαι διδυμβύουσαι και
 » ατεκνώσα ος ειν εν αυταίς.

Ο Δόντας δέ μοι γίνωσκε, ου θείους διδασκαλούς
 Τες σαφηνίσαντας ημιν γραφών τιλώ σεβασμίαν
 Τους τοις φρονηδας της σαρκός υπακοεσμένους
 Και το της σιωπής σου τερά κεκαθαρισμένους
 Διδυμοτικές αιγας δε, πάλιν ο λόγος έπειν
 Ως και ψυχής και σώματος καλώς καθηγησόμενες :-

» Ως σαφής τον κόκκων χείλησιν. Και η λαλιά
 » ου άραία.

ΕΝ τούτοις πάλιν επανει τα χείλη μεν της νυμφης
 Σι δε σαφών γίνωσκε, της σιωπής το μέγος
 Πλώ δ' αυ άραία λαλιάν το κήρυγμα το θείον
 Φησι γδ ου κατορθώσας της σιωπής τιλώ χείων
 Μη δέν λαλώσα άπειθόν μη δε πεπλανημένον
 Ει γδ θελήσεις πάποτε λαλήσαι, και φωνήσαι
 Το κήρυγμα της πίστεως κηρύξεις, και διδάσκεις :-

» Γιδε ε καλή η πλησίον μου. Γιδε ε καλή.

Διπλ. εν

Α Ιπλου κόντ' ουδεν δέδωκε τον επαινον του κείλους
 Το ου παροσάπου γδ αυτης κιν επανέσας μύλων
 Ως πλήρης ερωθίματος και σωφροσύνης γέμων
 Επήνεσε και της ψυχής το κάλλος λέγων ούτως
 Εκτός της σιωπής σου του κείλους της ψυχής ου
 Αυτά μν ου ερωπικω εξώθεν έχει θεαν
 Αλλ' ενδον μεγαλοπρεπείας τοις ανέβασας έχει

Τριχωματα ου ως αγέλοι τ' ηβ αιγών. Αι απκαλυφθησαν
 δ' από του Γαλααδ.

Τ Ω Ν Τ Ρ Ι Ω Ν Π Α Τ Ε Ρ Ω Ν :-

ΤΕ Τοι οι περικλυτοισι λογιμοι, και η θεωρητικοι λογιοι
 η αι θεολογη ηβ ουπερ νόσιν αγνώσων δογματων
 επιβουλαι. Απαντα τοις σου είσι κάλλη. Οια δε, κε
 φαλις κοσμάτης θεείη, πιδυματικώς φρονται. Και παθς
 το εν σαρκί, και κοσμο αναμνηστος. Δίπλω διθελωδς
 τριχωματος αιγών, απκαλυφθησαν δε ερος δ' από του
 Γαλααδ κалуμβου. Αποκαλυμθηθα ειν δ' από σούτους
 κακίας και αγνοίας και αθείας. Ως εν τούτων εις άρετιώ
 και γνώσιν, και θεοσεβειαν μετοπισθάντα παθς τοδ μαρτυ
 ρουμβου τοις πισοίς τα μέλλοντα δικαιοσύνη Ευαγγελίου.
 Ως επερ δηλώ το Γαλααδ μετοικίας μαρτυρείας ερμυλωδ
 ρβρον :-

Ο Δόντες ου ως Α γέλοι τ' ηβ κεκαρμένον. Αι ανέβησιν
 από του λουτρου. Αι πάσαι διδυμβύουσαι, και ατεκνοδ
 σα ος ειν εν αυταίς :-

Η γουμ

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Η Γου αι θανασιεις σου διαν ωσπερ εναν οδωντων το σωματικον παιδος τοι γραπιε νόμου, και τοι φυσικε, λεπτιωεται εις αληθη νοήματα. Και παθς βρωσι ιπιδυματικη Ιπιδειον γινεται. Δίκην κεκαθαρημένων Αγγελων πασμη ενιοιση Ψωδι σσεήλωται. Πσελ μόνιου σιναγελαζόμεναι τιω αλίθιασθ. Αι και ανέβησαν υψωθείσαι παθς τοι πιδυματικα, και αβρηία, εν τήν γήνιων και σσερικιών, πύτων, ως δειτο λουτροθω κεθαριδύσαι. Και πασμη δια τήν ερηδύρων νόμων διδυμοτοκώσαι εδω λόγους, και εδω τρέπουσ τήν δρετήν. Και άκαρπος, και αινωφελής ενιοισα εδω εν αι αυταίς:~

- » Ως σαρπίον κόκκων χείλισου, και η λαλια σου
- » ωραία:

Α Ηλονόπ οια μίρη σαρπίον μεμετηνήμερον. Οια δε κόκκων, αληθη τον λόγον σσεφερονται. Ου η λαλια πάντως η πορφερα, δια ταύτα ωραίασθ:~

Ω Σ λέπυρον ροάς μύλων σου, εντός της σπάπσιέως σου. Δηλαδή οια λέπυρον ροάς ενφουσαι ελον αι παρειάσου, δια το συγνέντς και αδιάχυτον, και οτε μη σιπακίς. Ει γδ και ταίς όμιλίαις ελώθασι πολλάκις το χάριεν Ιπιδεικνύσθαι. Αλλά συ δια το και εν ταύταις σιωσαλμύρον, το διακεχυμένον καλίζεις:~

Ω Σ πύργος γδ ο τεράχνης σου ο οικοδομημένος εις θαλφειωθ. Χίλιος θυρωσι κρέμθονται επ αυτον. Πασαι βολιδες τήν διωατήν:~

Π Ο δε θαλφειωθ. Ο μόν άκυλιας, επαλξεις άνόμασθ. Ο δε σύμμαχος υψη. Καθάπερ πίνω φων, ο παθ τοι Γολιαθ οικοδομηθείς πύργος. Έπερχει γδ επαλξεις εφ'ων οικοδομηται. Και ύψωθς εστι και σσεφρηής, ούτως ο σος τεράχνης υψηλόςεσι, και μετώρος. Τα άνω σσεκοπων. Τα άνω σσεπολων. Ου γδ κέχλιωεν εις γλω τοίς αλόγους σσεφρηήσι. Ου δε εις γαστέρα νένθωκε εδω χοίρωσ μιμούμνος. Αλλά και μετωρός εστι και μετώρος. Και χιλίους θυρωσ φέρον. Και πασας τήν διωατήν πιας βολιδας. Ο δε δρεθμός, εση Ιπιδεικνύσθαι ποσότητος, αλλη Ιπιδεικνύσθαι τέλειται. Έχει γδ ο τεράχνης σου ο τιω κεφαλιώσου φέρον, και το σόμα και πασας πιας τήν άλλων διδασκαλίαις. Τερετικώς βολιδας άνομαζόμενας. Αίς εδω υδουπούς άπυτας καταγωνίση. Έχει και θυρωσ πολλας, οίς σσεφρηήτη, και τοι πεπορωμένα ταυ ποτροθ, σβετικής βέλη. Πσείκωσαι γδ τιω πανθωχίαν τοι πιδύματος. Και βολιδας πσεώσικας εδω ανθιαπσεμένους, πασας τήν διωατήν πιας βολιδας έχουσα. Και νω μόν αυθδω δια Περσθηήν. Νω δε, δια τήν Αποσολικων ελέγχουσα. Και γυμνούσα αυτήν τιω ασθένηαν:~

Τοι Ψελλω:~

- » Ως πύργος Δαβιδ τεράχνης σου.

Η Αι ταύτα γυμνωκοπεπώσ, σσεθωμιλειή τη νύμφη. Θέλω γδ ταύτας επανείν τον τεράχνης ζεζήχως. Πύργον πρείκωσεν αυτον υψηλόςεσθην πίνω. Τοι δομηθέντα πσεώτερον σσεθα Δαβιδ τοι θείου.

Εν θαλφειῶθ παρῆς πήσαν ἀπάντων τῆς ἀεματών.
 Τῶν τοκουμῶν παρῆσθ πολέμων ἀλοφύλων.
 Σὺ δέ μοι τρεῖς χιλιοὺς αὐτῆς πῆς θείας Ἐκκλησίας.
 Τὸν μέγαν Πάυλον γίνωσκε δέσποτα σερφάρε.
 Τὸν τὸν Χεῖσὸν βασάσαντα τῶν κεφαλῶν τῆς ὄλων.
 Καὶ κατ' ἐμῶν ἑπίπας ἐτέρους διὰ χηδῆσθ.
 Τούτων καὶ γδ ἰζηγῆλωτας πῆσας τῆς ἀσωμάτων.
 Ἄσπερ ὀλέγος θυρεῶς ἐμάλεσε χιλίους.
 Μὴ μῶντοι λόγον ἀπαιτεῖς δέσποτα τῆς χιλίων.
 Ἐ'σος γδ ἔσθι πῆ γραφῆ τοῦτο πολιάκις λέγειν.
 Ὡς περ φησὶν ὁ νόμος σου τοῦ εἰματες τυχαίνει.
 Ὑπὲρ δρυγέρου καὶ χευστοῦ δέσποτα χιλιάδας.
 Καὶ χιλιάδας ἀλάχων τῆς ἀθιμουμῶν λέγει :-

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Ως πῆργος Δαβίδ τρεῖς χιλιοὺς ὁ ἀκοδομημῶς ἐν θαλφειῶθ. Ἡ' τοι οἶα πῆργος Δαβίδ ὁ τοῦ περικκαπῆτω καὶ θεοσηλικωτοῦ νοῦς ὅν ἀδίδερε λόγος. Ταῖς θείας ἐπολαῖς ἀκοδομηται μῶν κατ' ἄρετω οἶα ἐπάνω ἐπάλλεων τῆς τοῦ ἀντικεμῶν περικκαπῆτων. Αἰρεται δέ κατὸ γῆσιν εἰς ἕλην πνομαλακῆς θεωείας. Καὶ γδ ὁ μῶν Δαβίδ. Ἰκανῶς χεῖρ καὶ ἰσχυρῶς ὀρέσσει ἐξιμῶν δέσπαι. Ὁ δὲ τρεῖς χιλιοὺς. Τὸ λογκῶν ἔσθιν ὡς σερφεδήλωται. Τὸ δὲ ἀκοδομημῶς εἰς θαλφειῶθ, ὁ μῶν ἀκύλας ἐξιμῶν δέσπαι ἐπάλλεων. Ὁ δὲ σύμμαχος, εἰς ἕλος. Ὁ δὲ καὶ ἐδήλωσε διὰ τῆς εἰρημῶν ἔσθιν το λογκῶν πῆς ἕλος. Ὡς περ φησὶν ὁ νόμος σου μῶν κατὸ περῆξων τῆς ἐπιβουλῶν τοῦ ἀντικεμῶν. Ἡ' ἔσθιν δέ κατὸ θεωείων εἰς ἕλος ἀληθῶς γῆσῆσας. Διὸ καὶ φησὶν :-

» Χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτὸν.

Ἡ Γου αἱ δεκαπλάσια ζουσαι τοὺς δέκα θείας ἐπολαῖς τούτων ἐνεργεῖται. Καὶ δεκαπλάσια ζουσαι πάλιν καὶ τὸν φυσικὸν νόμον ὡς δεκαδικόν. Καὶ οὕτω πληροῦσι τὸν χιλιοσὸν δρυμῶν οἶα ἕλος θυρεοὶ, παρῆς τὸ φυλάττειν ὡς τῆς τοῦ ἐχθροῦ βελῶν ἀπέσθιν. Ἀπώσθεται ὡς τρεῖς χιλιοὺς τοῦ σὺ λογκῶ. Ἐν τούτῳ γδ ἡ νύμφη ζητεῖ τὸ ἀγαθὸν τοῦ θεοῦ θέλημα. Καὶ πᾶθει τὸ μὲν ἰπιδυμηκόν, ποθῆν τοῦτο. Τὸ δὲ θυμικὸν ἰπεραγαθῶν ἔσθαι αὐτῆς καὶ διὰ τοῦ αὐτῆς λογκῶ κέρεται, ταῖς μῶν αἰσθήσῃ, παρῆς τῶν τοῦ ἀγαθῶ διαέκλειν, καὶ τῶ φωνηκῶ, παρῆς τῶν τούτου ἐκφωσῆν. Καὶ τῆ γονιμότητι, παρῆς αὐξῆσθιν αὐτῆς. Καὶ διὰ τούτων τῆς δέκα δυνάμεων, τοῦ τε λογκῶ φημι, καὶ τοῦ ἰπιδυμηκῶ, καὶ τοῦ θυμικῶ, καὶ τῆς πέντε αἰσθήσεων. Καὶ πῆς φωνηκῆς ἐνεργείας, καὶ πῆς φυσικῆς γονιμότητος ὁ φυσικὸς νόμος συνίσταται. Καὶ ἔσθιν τῆς δέκα θείων ἐπολαῶν παρῆς ἐνεργεῖων τοῦ ἀγαθοῦ βουθέσθαι. Ὡς τοῦτο ἰπερθεμῶν ἀσάπαι. Καὶ ταῖσας μῶν ταῖς τῶ γραφῆ τῶ νόμου σερφεινιμῶν δέκα ἐπολαῖς δεκαπλάσια ζῶν ὁ φυσικὸς νόμος κατὸ ταῖσας τῶν ἐνεργείας ποιεῖ πῆν ἑκατητόδα. Ταῖς δὲ ἐνεργείας πάλιν διπλάσια ζῶν κατὸ ταῖς ὑφῆσθῆσας αὐτῶν δέκα δυνάμεις, τῶν χιλιάδα πληροῖ. Καὶ οὕτως οἶ ὡς ἔρεται κρεμῶ μῶν χίλιοι θυρεοὶ. Ἀληθῆσι τόντε γραφῆν, καὶ τὸν φυσικὸν νόμον. Ἀλλήλοῖς συμπῆς ποται. Καὶ τῶν ταῖσας ποιεῖσθαι φυλάκῆς οἶα τρεῖς χιλιοὺς αὐτῆς. Καὶ τῶν ταῖσας ποιεῖσθαι φυλάκῆς ὡς πάντων τῆς ἐπιβελῶντων αὐτῆς. Οὐ μόνον δὲ θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτῶν φησιν. Ἀλλὰ καὶ πᾶσαι βελῶδες

τῆρ διωατῆρ. Αἴπερ εἰον αἱ παρὰ τῆρ ἀγίων, καὶ βραχίον
 διωα μων τῆ νύμφη κατὰ θεωείον ἑπιβραχίον διδασκα-
 λία. Καὶ κατὰ τῆρ πνύματων τῆς ποικιλίας ἕκαστη βολιδος
 βολιδόμωρ, παρὸς ἀναίρεση τῆρ κατ' αὐτῆς αἰ τῆρ μηχάνων.
 Ὡς δὲ ταῖς κατὰ λόγον ζήτηση διδασκαλίας αὐτῆς παρὰ
 τῆρ ἀγίων. Γὰ δέοντα βάλωσθαι κατὰ τῆρ ἑπιβραχίον
 πω αὐτῆ, καὶ αἱ διδασκαλίας αὐται, τῷ ταύτης λογικῆ ἀ-
 πωβήνται :-

- » Δύο μᾶς οἴσου ὡς δύο νεβροὶ δύο μοι δοσεκάδος, αἱ νεμ-
 » ῖμοι οἱ κέλιος. Ἐως οὐ διαπνύσει ἡ ἡμέρα, καὶ κη-
 » θῶσιν αἱ σκιά.

ΤΚολούθως καὶ πάντα τοῖς εἰρημνίοις τοῦ μῦθου. Καὶ ἴσμεν
Τπάλιν μᾶς ἕς, ὅτι τῆς διδασκαλίας κρηθιναῖς. Γεὺς παρ-
 φόρως ἐκείνη ἡ λικία παρὰ φερρῶν. Καὶ τοῖς μῦθου, Γά-
 λα παρὰ φερρῶν. Τοῖς δὲ τῶν σεραῶν κορηνοῦσι τερρῶν.
 Διὰ τῶν καὶ νεβροῖς αὐτῆς ἀπαικάζει δοσεκάδος. Τὸ ὅτι
 δεσπῆς αὐτῆρ καὶ τὸ θεωρητικὸν θαυμάζων. Νεβροῦ δὲ λέ-
 γει, καὶ δοσεκάδος, ἐπειδὴ κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον, ἀρ-
 γνῶσι μῦθου ἐν μέρως. Τότε δὲ ἑπιγνωσμέθα, καθὼς καὶ
 ἐπεγνωσθημῦ. Καὶ ἐπειδὴ νῦν ἐν μέρως γνωσομεμῦ. Νε-
 βροῖ δοσεκάδος οἱ τῆς διδασκαλίας παρὰ φερρῶν μᾶς οἱ.
 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐν μέρως καταρηγήθησ-
 ται. Καὶ ταύτους δέφρησιν ἐν κέλιος νέμωσθαι. Ταῦτ ἐστι πῶς
 δῶδεκς μεταλαμβάνειν. Ἐστὶ δὲ αὐτῆ ἡ τοῦ πνύματος δι-
 δασκαλία. Κατὰ δὲ τὸν σύμμαχον, ἀνθρ νέμωσθαι. Τῶς
 γδ ἀξιοθένης ἀνθρ γηόσθαι ἑπι πνύματῶς. Οἱ τῆς νύ-
 φης μᾶς οἱ νέμωσι, καὶ ποιμαίνουσι, τὰ τῆς διδασκαλίας αὐ-
 τῆς

Τῆς παρὰ φερρῶν, καὶ μᾶς οἱ. Ἐως διαπνύσει ἡ ἡμέρα. Καὶ
 λῆξει μὲν τὰ καὶ μᾶς οἱ. Ταῦτ ἐστὶν, ὁ ἑπιπνοῦς βίος. Κηθῶσι
 δὲ αἱ σκιά, τὰ παρὰ φερρῶν παρὰ φερρῶν ταῖς σκιάς ἀπει-
 κασμέναι, ὡς παρὰ φερρῶν. Οὕτως ἐπανέσας τῆς νύμφης
 τὰ μέλη :-

- » Παρὰ φερρῶν ἑπι μῦθου παρὸς ὄρως τῆς σμύνης, καὶ
 » παρὸς βοιωτῶν τοῦ λιβάτου.

ΕΠαθῆ φρησιν οὕτω τυγχάνεις διππετής. Οὕτως ὁραῖα, οὕτω
 λάμπει τὰ κάλλι. Οὕτως ἐπέσθης τὰ παρὸς ἐμὲ φίλιτῶς,
 κατὰ δὲ χρομῶν τὸν ἑπιβραχίον θάνατον. Καὶ παρὰ φερρῶν ἑπι μῦ-
 θου παρὸς τὸ ὄρως τῆς σμύνης. Ἀλλὰ πάλιν ἀνεσπῶμαι, καὶ
 ἐπανήξω, παρὸς τὸν βοιωτῶν τοῦ λιβάτου. Καὶ ἦδη δὲ παρὰ φερ-
 ρῶν, ὡς μῦθου διὰ τῆς σμύνης, τὸν θάνατον παρὰ φερρῶν. Διὰ
 δὲ τοῦ λιβάτου, τῶν θάνατῶν φύσιν. Ζητητέον τοῖνυν, πῶς μῦθου
 ἐνεκεν ὄρως μῦθου ἑπι θάνατῶν τῶν θείων. Ἐπὶ δὲ τῆς θεότητος,
 βοιωτῶν; Ὅτι μέγας καὶ ἀρρήτην καὶ διανοίας ἐστὶν ἐν ἀνθρώπων
 ἀνεσπῶται. Τὸ τὸν ἐν μορῶν τοῦ ἑπιβραχίον. Μὴ ἀπαγι-
 μὸν ἠγνοσάμεν τὸ ἐν μῦθου θεῶν. Ἀλλ' ἑαυτὸν κενώσονται
 μορῶν δούλου λαβεῖν. Καὶ ἐν ομοιωματῶν ἀνθρώπων γηό-
 μῦθου. Καὶ οἰμῶματῶν ἀνθρώπων, ταπεινώσασθαι ἑαυ-
 τὸν, μέγας θάνατῶν. Θανάτῶν δὲ παρὰ φερρῶν. Καὶ δοσεκάδος
 τῆ δόξη ἡ εἶχε παρὰ τῶν κόσμων γηέσθαι. Οὐκ ἔτι μέγας
 δὲ ἑπιπνοῦς, ἀλλὰ καὶ λίαν βράδιον. Διὰ τῶν ὄρως μῦθου τῶν
 σμύνης φρησιν. Βοιωτῶν δὲ τοῦ λιβάτου. Δεκα ἕξ ὅτι τὸ μῦθου
 διππετῆς αὐτῶ καὶ μᾶς οἱ βράδιον. Ἐκείνο δὲ παρὰ φερρῶν διὰ τὸ
 ἀνθρώπων. Διὰ καὶ παρὰ τὸ γηόμῦθου τὸ πῶς οἱ φρησιν, καὶ ἡ
 ψυχῆ μῦθου τεταραχτα. Καὶ Πατέρ, εἰ διωατῶν παρὰ φερρῶν

τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ. Ἀλλὰ πάλιν ἐπάγει. Καὶ τί εἶπαί.
 Πάτερ σώθου με ἐν τῆς ὄρας ταύτης. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐλή-
 λυθα, εἰς τὴν ὄραν ταύτην. Τοῦτο καὶ ἐν τοῦτοια ὡσαύτι-
 λων φησὶ: Προβύθουμαι ἐμοὶ κατὰ τὴν ὄραν τῆς σήμερας,
 καὶ κατὰ τὸν βωμὸν τοῦ λιβαρίου. Ἐκάτερον γὰρ ἐκὼν ποίω,
 οὐχ ὑπόπνος βιαζόμενος, ἢ ἀναγκάζόμενος. Ἀλλ' ὡς φησὶ,
 ἔξουσίαν γὰρ ἔχω θύωαι τὴν ψυχῆν μου, καὶ ἔξουσίαν ἔχω
 πάλιν λαβεῖν αὐτήν. Οὐδεὶς γὰρ αἶρε αὐτήν ἀπ' ἐμοῦ. Ἐγὼ
 ἤθημι αὐτῇ ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. ~

» Δύο μαρσίθυ. Ὡς νεβροὶ διδυμοὶ δορκάδος οἱ νεμόμε-
 » νοὶ ἐν τοῖς κείνοις.

Τὸς Ψελλοὺς :-

Ρ Αἱ ταῦτο γυμνακοπτεπῶς ἔξωθεν λελεγμῶν.
Ρ Εἰ σωθεν ἔχει φοβεράν ἔξήγησιν καὶ χάριν.
 Μαρσὺς γὰρ γίνσκε διήους τῆς θείας Ἐκκλησίας,
 Αἷμα καὶ ἰδωρ τοῦ σπῆν τοῦ λόγου καὶ σωτηρίας.
 Διῶν δ' ἀρδύονται ψυχὰς πῶν τῶν σωτηρίαν :-

» Ἐως οὗ διαπνύσει ἡ ἡμέρα καὶ κινήσωσι αἱ σικαὶ, πο-
 » ρύσομαι ἐμοὶ κατὰ τὴν ὄραν τῆς σήμερας, καὶ κατὰ
 » τὸν βωμὸν τοῦ λιβαρίου.

Ε Ἰν τούτοις ὑπανίηται τὸ πάθος τοῦ σωτήρος.
 Σήμερας γὰρ ὄρας γίνσκε τὸ πάθη τοῦ σωτήρος.
 Βωμὸν λιβαρίου πάλιν δὲ γνῶθι τὴν τοῦτο δόξαν.
 Ἡν ἄνωθεν ἐδόξασε Πατὴρ αὐτῶν μῶν.
 Τοῦτο γὰρ ὅλον πέφυκεν ὁ λόγος τῆς παρεθέου.

Δύοες

Δύο ῥομοὶ συσυνεβῆθη, τὸ πάθος ἐπετηγμῶν.
 Ἔως μεγάλως σὺ ἐμοὶ πεπερθεθὲν δοξασθήσῃ.
 Αὐτομολῆν γὰρ ἐγὼ γε βούλομαι κατὰ τὸ πάθος.
 Οὔ πως ἀνέγασα τοῖς πσι οἷς ἡμέραν σωτηρίας.
 Καὶ κινήσωσι αἱ σικαὶ πᾶσαι τῆς ἀθείας.
 Πλὴν ἐμοὶ κατὰ τὴν ὄραν τούτης ἐκασίως.
 Ταῦτα μὲν αὖτὴν λελάληκα, ὁ κέλλιστος κυμφίος.
 Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἔγνωκεν αὐτὰ συσυνεβῆθησαν.
 Καὶ πᾶσαν ἐν πληρώσει τῶν ἑντολῶν ἐκείνου.
 Πάλιν ἐπήνεσεν αὐτῇ φησὶ γὰρ οὗτος τάδε :-

» Ὅλη καλὴ εἴη ἡ πλησίον μου. Ὅλη καλὴ, καὶ μᾶ-
 » μος ὅλα ἐστὶν ἐν σοὶ.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ :-

Ο Ἰ δύο δὲ μαρσίου. Ὡς δύο νεβροὶ διδυμοὶ δορκάδος. Δι-
 λονόπῃ ἡ ἠδικη καὶ φυσικῇ διδασκαλίᾳ. Διῶν οἶα μα-
 ζῶν γάλα ποτίζεις ἐν ἐπὶ κατὰ τῶν πσι τῆ πῆρας. Πρὸς
 τελειότητα ἀφύροσα. Ἀμα ἐν σοὶ ὡσαύτως. Ὡς μῆτε τὸ
 ἦθος ἑπίδεικνυμῶς ἀλόγως. Μῆτε τὸν λόγον ἦδες ὡσαύ-
 φερῶς χεῖρας. Ὅθεν δορκάδι παρεκασται, ὡς κατὰ μὲν
 θεωρίαν, ὡς ἔξωθεν. Κατὰ δὲ πρᾶξιν ὡς ἔξωθεν. Νεβροὶ
 δέφρησαν οἱ νεμόμενοι ἐν κείνοις. Ἐως διαπνύσει ἡ ἡμέρα
 καὶ κινήσωσι αἱ σικαὶ. Ἡ γοῦν αἱ ἀφύρομαι ἐν ταῦταις
 πάσης μελέμης βιωτικῆς ἀπὸ πλάγμεναι ψυχῶν. Διδα-
 σκαλίᾳ δὲ, ἢ ἠδικη καὶ ἡ φυσικῇ. Ὡς κατὰ μετὰ δόξαν
 ἑπίδειξαι εἰς αὐξήσαν. Μέχρις ἐν ἑπίση ἡ ὀλοκαπτή κα-
 τὰ τὸ μέλλον ἡμέρα, καὶ τὰ σικῶδη πάντα παρελθῶσιν. Ἐ-

πῆ δ' ἐλ-

πεί δ' ἐλθὼν ἐν σαρκί, αὖτις καλέσει ὁ σὸς νυμφίος ἀπέδειξαι.
 Λοιπὸν πορεύσθαι ἐμαυτῶν πρὸς ὄρος τῆς σμύνης, καὶ πρὸς
 τὸν βουβὸν τοῦ λιβαίου. Ἦ τοι πορεύσθαι ἐκουσίως πρὸς
 τὸ δίκτυ ὄρους σμύνης ὕψος θανάτου, ὁπέρ ἐσσι ὁ σαυρὸς.
 Ὁ γὰρ ἐκείστος διὰ σαυρῶν θάνατος, πολλῶν ὑπερβάνης τοῦ
 ἀκουσίου καὶ φυσικῆ, τοῦ καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις κοινῆ. Καὶ
 πάλιν πορεύσθαι εἰς ἑαυτὸν. Ἀπερχόμενος πρὸς τὸν Πα-
 τέρα, πατρὸς ἐξηλθὼν, καὶ εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα. Οὐ ἐμ-
 φρωδῶν ὁ βασιλεὺς τοῦ λιβαίου. Ἔστι τὴ αἰτία μείζωνος τῆς
 ὁμοσιῶν ἑαυτῶ. Ἐμοδτε τοῦ μοιχηγῆς καὶ τοῦ ποναγίου
 πνύματος. Καὶ γὰρ ἐπέπερ νεκρώσιως μὲν ἐστὶ σύμβολον ἢ
 σμύνη. Θεώπιτος δὲ ὁ λιβαίου, τὸ πορεύσθαι ἐμαυτῶ.
 Πρὸς μὲν τὸν διὰ σαυρῶν θάνατον διελθὼν τὸ ἐκείσπον. Πρὸς
 δὲ τὸ τῆς θεότητος ὕψος. Τὸ εἰς ἑαυτὸν τὸν θεὸν λόγον ἐπα-
 νέχεσθαι διὰ τῆς καθήμας ταπεινῶν. Ἐν τῷ πρὸς τὸν Πα-
 τέρα πορεύσθαι. Οὕτω δὲ φησὶ πορεύσθαι. Ὅτι τὸ ἔργον
 τοῦ Πατρὸς ἐστὶ σοὶ τετελεσμένον. Καὶ γὰρ ἔλη καλή ἐ πλη-
 σίον μου, καὶ μὴ μὸς σοὶ ἐσσι ἐν σοὶ.

Ληλαθὴ καὶ καὶ ψυχὴ καὶ σαρκὶ ὑποάρεχες ἀεταία. Καὶ
 σαρκὶ μὲν, ὡς τῆς κατ' ὀνείργειν καθαρθεῖσσι πανθῶν
 παθῶν, καὶ τοῖς τροπῶς κοσμηθεῖσσι τῆς δρεσῆς. Ψυχὴ
 δὲ, ὡς πάσης φανίως ἀπειληγεῖσσι ἀληθινίαις, καὶ πᾶσι
 λόγοις ἀραῖσθεῖσσι τῆς ἐθελῶν. Νῆ δὲ, ὡς καὶ τῆς ψυχῶν
 ἐν κῆρ ἐλευθερωθεῖσσι, καὶ λαμπρομομῆ ἐν ἀγίῳ
 πνύματι τῆ κατὸ ἴσθον θεώσσι. Καὶ διὰ
 τούτο ψόγος τῆς σοὶ ἐσσι ἐν σοὶ τῆ
 ἐγὼς μου γηρομῆ δια τε

λεῖπτα

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

» Ὁ γὰρ καλή ἐ πλῆσόν μου, ὅλη καλή. Καὶ μὴ μὸς σοὶ
 » ἐσσι ἐν σοὶ.

Εὖθε ταῦτα τοῖς τοῦ μακαρίου Παύλου ρήμασι. Καὶ
 ἐκείνος πρὸς τὸν νυμφίου φησὶν. Ἦνα πρὸς ἡσθη ἑαυτῶ ἐν-
 δοξῶν τῶν Ἐκκλησίῳ. Μὴ ἔχουσαν ἀσπίλων ἢ ῥυτίδα ἢ πῆ τῆς
 τοσῶν. Ἀλλ' ἴνα ἢ ἀγία. Ἀ μὸς δὲ γέγονε καὶ καλή ἢ
 πλῆσόν τοῦ νυμφίου γηρομῆ, καὶ τοῖς ἐκείθεν μαρμαρυγῆς
 δεξαμῆ, καὶ φωτεινῆς ἐν τῷ φωτὸς γηρομῆ. Γένοιτο δὲ
 ἡμῶς ἀνακαλυμθῆναι πρὸς ὅπως, τῶν δόξῳ κυεῖτε κα-
 τοπτεῖ ζοιμῶν τῶν εἰκόνα μεταμορφῶσθαι διὰ δό-
 ξῆς εἰς δόξῳ, καθάπερ διὰ κυεῖον πνύματος.
 μεθ' οὗ τῶ Πατρὶ, σὺ τῶ ἀγίῳ πνύ-
 ματι ἢ δόξα εἰς εἶν αἰῶνας.

Ἀ μὴ: ~

(ε)

Λ Ο Γ Ο Σ Υ.

Υ γής γδ ἡμῖν δα. Καὶ διχθῆς Ἰσημεροδὸς καὶ σπουδαίας.
 Γίνα αἱ ἡμέτεροι, ὀφθαλμοὶ γήνῳται σφαιρεαί, πνο-
 ματικῶς ὁρώντες, καὶ ὑπερβαίνοντες τὸ τοῦ γρομμιατοῦ
 κάλυμμα. Καὶ διαρῥοιῶντες διακρυγῶς τὰ κεκευμμένα
 μυσθεῖα. Οὔτε γδ διωατὸν ἐτέρεως τῆς θείας γρομφῆς κα-
 παμαθεῖν τιλὴ διάνοιαν. Διαφερέντως δὲ τοῦ ἀσματος τῆς
 ἀσμάτων. Εἰ μὴ αὐτὸς ὁ τοῖς συγγραφοῦσιν ἐκείνοις ἐμ-
 πνύσας τὸ ἀδικὸν ἡμῶν φωτισθεὶς, κατέρετς ἀκρίνας πέμψας,
 καὶ τὸν κεκευμμένον ὑποδαίρειαν νέον. Φέρε τὸίνω τὸν δαυ-
 καλύπτοντα μυσθεῖα κατὰ τὸν σαφὸν Δουκὴν. Ἐπικαλεσι-
 κῆριος βοηθὸν, τῆς ἐμμελῆος ἀψώμεθα, τοῦ συγγραμ-
 ματος τιλὴ ἀκολεωδῆσαν φυλάττοντες. Ἐν μὲν αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ
 ποῦτου συγγραμματος, ἠκούσασιν τὸν τομφοῦ τῆς νύ-
 φης τὸ κάλλος θαυμάζοντες. Καὶ ἐκάστῳ μολεῶ δισημῶν
 ποῦτάγοντος. Καὶ μετὰ ταῦτα ὄλων αὐτῶν ὡς ἀμμοῦν
 ἐγκωμιάζοντος. Οὐ γδ ἔχει ἀπὸ τῶν ἡρῦνπδα, ἢ πὶ τῆς
 τοῦούτων κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον. Τῶν ὄν
 δρεπὶ τελετωμένων ψυχῶν ὁ χορθῆ.

Ἐν ταῦτα,
 καλεῖ,
 αὐτῶν δὸπ τὸν λιβαίου νύμφων ποῦ-
 σαγορβῶν, καὶ πὶ
 φῶν:

,, Δου-

,, Δουρ δὸπ λιβαίου νύμφη. Δουρ δὸπ τοῦ λιβαίου
 ,, ἐλδῶση, καὶ διελδῶση ἀπ' ἀρχῆς πύσας. Ἀπὸ κεφα-
 ,, λῆς σατήρ καὶ ἀεσμῶν. Ἀπὸ μαυδῶν λεόντων, δὸπ
 ,, ὄρειαν παρδαλέων.

Ε Ὀκείναι δὲ ταῦτό μιν δοκεῖ τοῖς ὄν τῷ μ δ. Υαλμῶ, ποῦθ
 τιλὴ νύμφων ἐρημῶν. Ἄκουσιν θυγατερ καὶ ἴδε, καὶ
 κλῖνν τὸ ἐς ἔου. Καὶ Ἰπλάδου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου
 τοῦ Πατρῆς σου. Καὶ Ἰπθυμῶσι εἰ Βασιλέως τοῦ κάλλης-
 σου, ὅπ αὐτὸς ἐσι κύριος σου. Καὶ γδ ἐκεί πειραίνεσιν αὐτῆ,
 καὶ συμβουλιῶ, ὁ λόγος ποῦτρεῖ. Ἐπλαδέσθαι τὲ τοῦ
 λαοῦ αὐτῆς, καὶ τὸ οἴκου τοῦ Πατρῆς αὐτῆς ποῦσακελδέ-
 ται. Ὡς ὅκ ἂν ἐτέρεως τοῦ Βασιλέως τοῦ κάλλους αὐτῆς
 Ἰπθυμῶσιπτος, εἰ μὴ τῶτο γήντο. Λαὸν δὲ αὐτῆς καὶ οἴκου
 Πατρῆς, τὰ παλαιὰ ἔθη καλεῖ. Περε ἂν ὁ μακάριος Παῦ-
 λος φῶν. Ἡ μὲν γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι. Ἀπειθεῖς.
 Πλανώμενοι. Δουλιδόντες Ἰπθυμῶν, καὶ ἠδοναῖς ποκί-
 λαις. Ἐν κακίᾳ καὶ φθίνῳ διάγοντες. Σπυρητοὶ. Μισῶ-
 ντες ἀλλήλους. Ὅτ' ἐ δὲ ἡ Χριστός, καὶ ἡ φιλικὴ ἰρωπία τοῦ
 σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ ἐπεράνῃ. Οὐκ ὄξ ἔεργαν τῆς ὄν δικαιοσύ-
 νῃ, ἂν ἐποπταμεν. Ἀλλὰ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος εἰσεῖ ἔσωσεν
 ἡμᾶς, ἀπὸ τῶν ποῦτων παλινγρησῶν, καὶ ἀνακακητισῶν πύσ-
 ματος ἀγῶν. Ὁ δὲ ἔλεος ἐφ' ἡμᾶς πλοῦσιως, καὶ τὰ ἐξῆς.
 Ἐν τούτῳ τῷ συγγραμμάτι δὸπ λιβαίου καλεῖ αὐτῶν καὶ
 δὸπ σατήρ. Διὰ μὲν τοῦ λιβαίου, τιλὴ ἀδωλοκατέειαν ση-
 μαίων. Διὰ δὲ τοῦ σατήρ, ὁ ἐμμελωδῆται λύχρος ὁ δὲς, τιλὴ
 ὀνόμῳ πολετέειαν. Ἀλλῶν γδ ὁ νόμος ὁ ὄν κηπὶ λάμπαν.
 Ἡ ἴλιος δὲ ὁ Χριστὸς ὡς ὄν ἡμέρα φαίνων. Διὸ καὶ ὁ θεὸς διὰ τῆ

Z Περσῶ-

Προφήτου Φοι. Τοῖς δὲ φοβουμένοις ἀνατελεῖ ἵλας δικαιοσύνης, καὶ ἰσχύς ἐν ταῖς πνεύμα αὐτῶ. ὡς εἶρησι δὲ καὶ τὸ ἀερεμῶν ὄρες, καὶ διὰ αὐτῶ. Τὸν νόμον ἑραδελῶν. Φοῖσι γὰρ ἐν Φαλμοῖς ὁ μέγας Δαβιδ. Ὡς δὲ ὄρες ἀερεμῶν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη σιών. Τουτέστι τὰ τοῦ νόμου διδάγματα. τοῖς ἔρεσι τῆς Σιών χροισμῶν. Ὁ ἐν δὲ νοτήσιν, εἶν ἐν ἀρετῇ τελείους ὡς ἡφελούς, καὶ εἴπο ἡμους. Καὶ κατα τὸ φρεσῆμα τὸ θεῖον ὑπερσποδοῦσιν. Καὶ ἐν τρυφῶν ὄνιμοις εἶν μὴ δὸπ λυβαίνου. Ὡς εἰδῶσι ὡς σποδοῦσιν δεδιδαγμῶν. Τοῖς δὲ δὸπ στήνη καὶ ἀερεμῶν ὡς πύ νόμου τῶν δόξων δεχομῶν. Καὶ ὑπὸ τῆς θεῖων ὄντολῶν φρεσῆσμοις. Τουτους ἐπάγει: ~

Τὸ μανδραῖν λέοντων, δὸπ ἀερεν παρδαλεῶν. Μάνδρασι δὲ μὲν λέοντων. Τοῖς θεροσκατάτους καὶ μαγκωτάτους Ἰουδαίους ὡς σποδοῦσιν. Παρδαλεῖς δὲ, εἶν τῆς ἐλλυῶν σποδος. Ὁ ἢ ποικιλία τῆς ἀόγων πῆ τερολοχία τῆς φροσμάτων τῶν ψυδοκαρῶν συγκαλύπτοντες. Πισανῶ τοῖς ἀνοήτοις ἀπέφανον. Ὁπως καλέσας τῶν νόμων, καὶ σωμαγαγῶν αὐτῶ δὸπ τῆς διαφροσ ὄραν. Καὶ διὰ τῆς πῆσας αὐτῶ τῶν σωμαῶν προγματῶν ἀμῶν. Καὶ τὸ ὄντ δὲ θεαυτῶ ἡρόμῶν θεασάμῶν καὶ ἄλλος. Φοῖσι ὡς αὐτῶ: ~

- » Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφῆμου νόμῳ. Ἐκαρδίωσας
- » ἡμᾶς ὄντ δὸπ τῆς ὄφθαλμῶν ὄν ἢ μῆτ ὄντ ἰδέματι τρε-
- » χῶν ὄν.

Τὸ δὲ ἐκαρδίωσας ἡμᾶς, ὁ σύμμαχος, εἰδῶσι τῶν ἐφ. Ὁ δὲ λέγει τῶν τῶν ἐφ. Ὁ μὲν δὸ ὄφθαλμοῖ ὄν θαυμασοὶ ὄν πιδίματικοί. Καὶ ὡς ἐπαὶ εἰκότως ὡς σποδοῦσιν ἡμῶν.

ἡμῶν. Θάτερης δὲ αὐτῶ ὑπερ ὄν πληπῆ με ὁ τὰ θεῖα καπολλῶν. Ὁ θεροσγῶν δεδιδαγμῶν. Ὁ τὰ κεκευμμένα δεῖν μυσθεα. Καὶ θαυμάζομῶν πάντας ὄντ κόσμους τὸ τεροχλήσου. Τῶν προκλήσιν ἡρετῶν διὰ τούτων ἀνίπτα. Ἐπειδὴ ὁ τροχῆλος φέρον τῆς θεῖων ὄντολῶν τὸν ζυγόν, ἔλκει καὶ διὰ τέμνει τῆς δικαιοσύνης τοῖς αὐλακας. Ἐπαυῶ μὲν οὐ καὶ ὄντ ἄλλους τῆς δρεπῆς κόσμους ἐν τῶ τεροχλήσιν ὄν λαμπούσας. Ἰπερογαμῶν δὲ καὶ θαυμάζω τὸν ἑνα καὶ ὄν πλαγῆς τὸ καλλος. Τοῦτε ἐνὸς δεμῖσκου καὶ τὸ τὰ θεῖα θεωροῦ τοῖς ὄφθαλμοῖ. Ἐτῶ δὲ τῶν τῶν ἐφ. Ζητήσομῶν δὲ τῆς ἀρετῆς ὄντ ἐμᾶς κόσμους. Ὁ τῶ τεροχλήσιν ὡς κῆρῶν καὶ ὄντ ἄλλους ὡς ἐφ. Καὶ μάθαμῶν ὡς τῶν τῶν κακαίου Παύλου, ὄν μὲν εἰσ, πῆσας. Ἐλπίς. Ἀγάπη. Τὰ τῶν ταῦτα. Μείζων δὲ πάντων, ἡ ἀγάπη. Καὶ πάλιν. Πληρωμα δὲ νόμου, ἡ ἀγάπη. Καὶ ἀλλοχῶ ὄντ ὄντος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κῆρῶν. Ἐν τῶ ἀγαπήσας τὸν θεόν σου ὄντ ὄντ τῆς καρδίας ὄν. Καὶ τὸν πλησίον ὄντ ἑαυτῶ. Τοῦτον τοῖν τὸν δεμῖσκον τῆς νόμους, ὄντ ὄντ θαυμάζω. Ὁ δεμῖσκον γὰρ ὄντ ὄντ ὄντ. Ὁ σύμμαχος, τῶν θεῶν. Θαυμάζω δὲ αὐτῆς καὶ τὸν ἑνα ὄφθαλμῶν. Ὁ σπῆσαν τὸν ἑτερον. Ἀμφοτέρης γὰρ ὄντ τῶν ὄφθαλμῶν ὡς σποδοῦσιν. Ἀλλὰ τῶ τῶν νοτήσιν θεωρεῖν, θαυμασοῦσιν τῆς τῆς αὐτῶ τῶν κακῶν ὄντ ὄντ ὄντ. Τοῦ δὲ ἐκαρδίωσας. Ἀπὶ τὸν δὲ ἡμεῖς ὡς ὄντ ὄντ ὄντ καὶ φιλῶν ὄν. Τοῦ ὄντ ὄφθαλμῶν ὄντ ὄντ, καὶ τῶν τῶν δεμῖσκον ὡς κῆρῶν.

Τὸ ψελλῶ:

Εἶτα ὡς: μείζονα καλῶ ταῦτῶν δεδιδῶν ὄντ.
 Ζ 2 ὄν Δδρε

» Δύο γὰρ λιβαίου νόμφη. Δύο γὰρ λιβαίου ἀ-
» νεύση.

¶ Παιφίον ἐλίλυθας εἰς τὸ πῆς σμύθης ἔργος.
Καὶ σὺ ἀνέβης μοι βουῶν αὐτὸν τὸν τοῦ λιβαίου.

Πρὸς ἕψηλότερα ἵνα πῆς πωροκλήης χωρία.
Καὶ μὴ παυθῆσθαι πάποτε σιναναβαίνουσί μοι.

Καὶ φούρησα παραδάλων μάνδρας καὶ τῆς λέοντων.
Ἐπεὶ δ' ὀλόγος γέγονεν, ἔργον ἐν τῆς περὶ μαμάτων.

Καὶ σὺν ψαθῆ τῆς Χειρῶν τῆς καθαρῶν νυμφίω.
Οἱ φίλοι κατεπλήθησαν τῶν πωροκλήων πῆς νόμφης.

Καὶ πρὸς αὐτῶν ἀσματικῶς Ἰξάπον τῶν πωροκλήων :-

» Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφὴ μου νόμφη.

¶ Διδαχὰς ἡμᾶς φησὶ πρὸς θεοῦ ἡ πλέον.
Ὁ δὲ νόμφη τὸν ὀφθαλμὸν τὸν πῆς ψυχῆς ὡ νόμφη.

Θεομῶς ἐνατενίζοντα τῶν λόγων καὶ νυμφίω.
Καὶ πῆς ψυχῆς τὸν τρωχίλον πῆς σῆς ὑποκλιθεῖν αἰ.

Καὶ τοῦ Χειρῶν τὸν ἐλαφρὸν ἕγρον ἀναλαβόντα.
Ὡς ὅπως ἐκαρδίωσας ἡμᾶς φησὶν ἡ νόμφη.

Ὡς ὅπως ἐκαρδίωσας ἡμᾶς φησὶν ἡ νόμφη.
Ὡς ὅπως ἐκαρδίωσας ἡμᾶς φησὶν ἡ νόμφη.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ :-

¶ Πάν δὲ αὐτῶς ὅλη ὑπαέχεις καλή. Δύο γὰρ λιβαίου
Νόμφη, δύο γὰρ λιβαίου. Ἡ γοῦν πρὸς μετὰ τὸν ἀ-
πείρηστον, αἰ ποῖς τῶν πορῶν διὰ πῆς εως. Ἡ πῆς θεοῦ

πρὸς φέρεται οἷα λιβαίου. Διελπίδος εἰς τῶν ἀγαπίων
πρωκοπίουσα, εἰ μὴ ἐγὼ γίνομαι ἄνθρωπος, καὶ σὺ γίνῃ θεός.
Καὶ γὰρ ἐλπίση καὶ διελπίση ἀπ' ἀρχῆς πῆς εως. Ἀπὸ κεφα-
λῆς σαπῆ καὶ ἀερμῶν, καὶ ἐλπίση μὲν πρὸς μετὰ τὸ δόκητ' ἀ-
γάπη. Διελπίση δὲ ἀκατακλήτῳ τῶν φρονημάτων, τῶν κά-
μων τῆς ἰσοσταθῆ, καὶ κόσμῳ παντοίων πωροκλήων τῆς ἐλ-
πίδι σπείρομῆ. Οὕτω δὲ ἐλπίση. Ἐπειδὴ περὶ τῶν πῆς εως
τῶν πρὸς μετὰ πωροκλήων ποικίλων. Καὶ εἰς Ἰξάπον ἀπείρη-
στον τὸν πρὸς ἀπείρηστον, δειλασθέντα ἐπιθιθεῖς. Ἡ-
πῆς πῆς οἷα κεφαλῆς, ἀρχῆς ἐν πῆς εως κατ' ἀρετῶν πωροκλή-
μῶν οὐδὲ. Ὅ περ τὸ σαπῆ πωροκλή, ὁδὸς λύχνος ἐμμελῶν
μῶν. Καὶ πῆς διελπίδος, ἀναψυχῆς τοῦ βάρους ἔργου καὶ
σως, καὶ τῆς ἀκούσιων πόνων ἐπαγωγῆς. Ὅ περ διελπί-
τῶν ἀερμῶν, δόξος ἐμμελῶν μῶν :-

¶ Αἰ οὕτω φυλαχθῆσθαι διὰ μανδρῶν λέοντων, διὰ δόξου
παραδάλων. Ἡ τοῦ διὰ πῆς διελπίδος μάνδρας ἐνοικῆς κα-
τὰ τῶν ὀμοιῶν, τῆς διὰ τῶν κατ' ἔλλειψιν πῆς ἀρετῆς σαρκί-
κῶν ἢ δυπαθειῶν. Τρωχίκῶς, οἷα λέοντων ποικιλιῶν κα-
τὰ τῶν ὀμοιῶν. Καὶ διὰ τῆς κατ' ὑπερβολῆς πῆς ἀρετῆς
παιθῶν, ἀφ' ἑαυτῶν τῶν ἐφάρους κατὰ τῶν ποικιλιῶν δόξου.
Ὅ περ τὸ ποικίλων τῆς παραδάλων παρῆς :-

¶ Ἐλπίση δὲ καὶ διελπίση καὶ φυλαχθῆσθαι ὡς εἴρηται. Ἐπει-
δὴ περ ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφῆ μου νόμφη, διηροπῆ εἰς
πόροκλή ἡ γαργεῖς τῶν ἀπείρηστον, πῆς μῆς θεοπῆς. Ὡς
τοῦτ' ἀκατακλήτῳ καὶ κατὰ τῶν κατὰ τῶν ποικίλων. Ἡ δὲ μὲν
τῶν κατὰ τῶν οὐδὲ ὁ μωφίαν ἀδελφῆ μου. Διὰ δὲ τὸ ἐν
πρωκοπίουσα καλλυθῆναι. διὰ γὰρ πῆς. Καὶ ἐν ποικίλων
γῆς εως, νυμφῶν οὐδὲ μοι τῶν ἐν τῆς εἰρημῶν τῶν ὑπο-
στάσεων.

στάσεων. Δηλαδή τῶ μονογῆνι τοῦ Πατρὸς ἡμῶν. Καὶ ἡ δόξα
 τῶν ἡ ἀγία γροφή τῶ πληθυστικῶ ἀπὸ Θεοῦ κέχρηται λέ-
 γου. Τῶ δὴλων ποιῆται τῆ παναγίαν τεῶν ὑποστάσεων.
 Μυσικῶς τὸν τρεῖς τῶ ἀπέξεως. Τῆς παναγίας καὶ ἀνά-
 χου μονάδος σημαίνουσαι. Ὁ π μονὰς ἐν τελευτῇ καὶ ἐν μο-
 ναδί τελευτῇ ἐν ὁ θεός. Καὶ αὐτῆς. Ἐκαρδίωτας ἡ μᾶς. Ἡ τὸ
 καὶ πάλιν εἰς πόθου ἡ γαγας. Τὸ μῦθ, ἐν ἐνὶ δὸτ ὀφθαλ-
 μῶν σου. Τὸ ἀνπλαμβανομῆν ἡμῶς τῆς γνώσων, τῶ
 ἀλήθειαν. Τὸ δὲ ἐν ἐνὶ ἐν δέματι τρεῶν ἡμῶν. Ὁ πρὸς τέ-
 λος πάντως τῆς προακτικῶν, εἰ μὴ τὸ ἀγαθόν. Τῶ λογικῶν
 ὡς προακτικῶ οἰαίς κόσμος ἀειδέμεως ἐπιθέτων, καὶ τῶ πρῶ-
 ξου περιθέτημος τῆς χριστότητας. Καὶ ἡ δὲ αὐτὸς ἐστὶν ἡ ἀλή-
 θεια καὶ τὸ ἀγαθόν. Τὸ μῦθ, ὅταν ἐκ τῆς οὐσίας εἰς ἀπε-
 πλος. Τὸ δὲ ὅταν ἐκ τῆς ἀνεργείας ὡς ἀνεργετικῶ δὸτ ση-
 μαινέσθαι: ~

- » Τί ἐκαλλώθησαν μεσοίτου ἀδελφίμου ἡμῶν. Τί
- » ἐκαλλώθησαν μεσοίτου δὸτ οἶνε καὶ ὁ σμῆ ἡματίων
- » σου, ὑπερ πάντα τὰ δρώματα.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Ἡ ἴσο ἡ δὲ τοῦ πνευματικῶ οἶνου καὶ τοῦ μουσικῶ πόματος
 ἡ πλεονα ἀμορφίαν οἱ μεσοίτου ἀποσκηπσαντο. Μα-
 σούς δὲ ἐστὶ τῆς διδασκαλίας ἀποτέμωμ ἡ δὲ εἶναι κερκευός.
 Καὶ ἡ ὁ σμῆ δὲ τῆς ἡματίων, πάσης δικοσμίας πηχάκη
 μεσῆ. Καὶ τῆς δρώματων ἀπάντων ἀνάδες ἐρε καθέστηκεν.
 Ἐμέ ἡ δὲ ἀνδύουσαι τὸν ἡμῶν. Καὶ μᾶς τῆς Ἡσάτας. Περὶ
 γροθίων καὶ λέγον. Ἀ γαλλιάσθω ἡ ψυχῆμα ἐπὶ τὸ κελῶ.

Ἐνδου-

Ἐνδύσε γὰρ με ἡματίων σωθῆναι. Καὶ ἡ τῆς ἀφραστοῦ
 ἀπειθήκεμῶ. Ταῦτα σου τὰ ἡματίων τοῦ αὐτῆν ἀποθῆναι
 ἀφίπαι, ὡς καὶ ἐν τῶ νομακίῶ δροθῆναι. Ἀ δρώματα τρεῖς-
 κῶς ἀποστηροθῆμῶν. Τῶ ἐκ τῆς ὅν ἡματίων ποιητα-
 τῆς διαπέχεσθαι δικοσμῆν. Καλῆ δὲ αὐτῆν οὐ μόνου
 ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀδελφῶν. Ἐπειδὴ καὶ ὁ μακατέως Ἡαῦ-
 λος φησὶ, εἰς τὸ, εἶναι αὐτὸν πρῶτότοκου ἐν πολλοῖς ἀδελ-
 φοῖς: ~

Ἡ Αἱ αὐτὸς ὁ κύριος ἀναστάς ταῖς ἀδελφῶ τὸ μημῆιον ἐσώ-
 Ἡ σαις γαυαξῆ. Προβθεῖσαι φησὶν, εἰπατε τοῖς ἀδελφοῖς-
 μου καὶ τῶ Πέτρω, ἵδοι ἀπεθέτω ὑμᾶς εἰς τῶ γαλιλαίαν.
 Καὶ ἀδελφῆ τοῖνυ ἐστὶν ἀπατῆ καὶ ἡμῶν: καὶ πλῆσιν. Πλη-
 σὶν μὲν, καὶ τὸ ἐκολλήθη ἡ ψυχῆμου ἐπίσω. Ἡμῶν
 δὲ, ὡς παρ' αὐτῶ τοῖ τῆς διδασκαλίας ἀπέματα δεχομένη
 καὶ τίκτουσα τὸν τῆς ἀνεργείας καρπὸν. Ἀδελφῆ δὲ, ὡς τῶ
 αὐτῆν ἀπατῆ φύση, ἀσκεμῆ καὶ τὸ ἀνθρώπινον. Ἐπι-
 μένει τοῖνυ αὐτῆς διεξῆν τὸ ἐγκώμιον καὶ φησὶν: ~

- » Κηρίον δὸτος ἀξίη καίητου ἡμῶν. Μέλι καὶ γάλα:
- » ὑπερ τῶ γλυκῶσθου. Καὶ ὁ σμῆ ἡματίων σου, ὡς
- » ὁ σμῆ λιβαίνου.

Ἡ Νάγκηον τούτοις ἀφροθῆναι τῶ Ἀποστολικῶ διδα-
 σκαλίῶ τῶ λέγουσιν. Καθὰπερ ἡ δὲ τὸ σῶμα ἐν ἐσ-
 καὶ μέλη ἔχει πολλά. Πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ
 ἐνὸς πολλὰ ὄντα, ἐν ἐσὶ σῶμα. Ὁπως καὶ ὁ Χρῆσος. Καὶ ἡ δὲ
 ἐν ἐνὶ πνεύματι ἐν ἡμῶς οἱ πάντες. Εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτί-
 σθημῶν. Εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλληνας. Εἴτε δούλοι, εἴτε ἐλ-
 θῆροι. Καὶ πάντες εἰς ἐν πνεύματι ἐβαπτίσθημῶν. Καὶ ἡ δὲ τὸ
 σῶμα.

σώμα σὺν ἑσῶ ἐν μέλος, ἀλλὰ πολλά. Καὶ μετ' ὀλίγα. Ἐφ' ἡλώθησι τὰ πάντα ἐν μέλος, τοῦ τοῦ σώμα. Καὶ πάλιν ἡμεῖς δὲ ἐς ἐσώμα Χριστῶ, καὶ μέλη ἐν μέρους. Οὐ βουλή ἐν πολλῶν μελῶν ἢ Ἐκκλησία συγκεκμημένη ἐν σώμα πνευσι. Νοσήσω μὲν τοίνυν πνεύσῳ αὐτῆς εἶναι ὀφθαλμοῦς. Τινὰς δὲ ἀκαούς. Τινὰς δὲ χεῖλη. Διὸ καὶ ὁ νυμφίος φησὶν αὐτῇ: ~

- » Κνεῖον δότος ἀζίζει χεῖλῶν σου νύμφη. Μέλι καὶ γάλα
- » ὑποὶ τῶν γλώσσων σου.

Λ Ηλοῖ δὲ ἐν ταῦτα σὺν τῆς Ἐκκλησίας διδασκάλους τῶν διδασκάλων διδασκαλίαν πνευσι φέρωντας. Καὶ οἰοῦναι κνεῖον μελιωτῶν ἐν τοῖς χεῖλεσι φέρωντας. Καὶ τὰς σαργόνους τοῦ μέλιτος δότος ἀζίζοντας. Ἐχόντας δὲ οὐ μόνον μέλι, ἀλλὰ καὶ γάλα. Καὶ ἐκείτω τῶν πνευσι φέρων πνευσι φέρωντας τρυφῶν. Καὶ τοῖς κτηνοῖς τῶν ἀεμόψιουσαν. Καὶ τοῖς τελείοις τῶν πνευσι φέρωνται. Τὰ δὲ κνεῖα τοῦ μέλιτος τὰ ἐν τοῖς χεῖλεσι τῆς διδασκαλῶν φερῶντα, αἱ θεῖαι τυχεῖσαι γραφαί. Μέλιτος ἔχουσι κρησπλάσσει. Καὶ μελιτωγενέσαι, σὺν Γεργῶσι Περσῆταις καὶ Ἀποστόλους. Ἐκείνοι γὰρ σὺν λευκῶν τοῦ παναγίου πνευσι φέρωντας πνευσι φέρωντας. Τὰ κνεῖα τῆς θεῖας ἡμῶν γοργῶν οἷον πηξάμενοι. Καὶ τὸ μέλιτος τῆς διδασκαλίας ἐμπότισαντες, εἰς ἡμᾶς τῶν ὀφθαλμῶν παρεπέμψαν: ~

Κ Αἱ εἰσὶ κνεῖα μὲν τὸ γράμμα. Μέλιτι δὲ, τὸ ἐν αὐτῶ κρησπῶν ἰσῆμα. Τούτου τοῦ μέλιτος τὰς σαργόνους ἀφίσησι τῆς διδασκάλων διδασκαλίαν τοῦ χεῖλη. Οὐ γέγει δὲ ἔργα ὑποὶ τῆς γλώσσῃς αὐτῆς φερῶντα, τοῖς τοῦ Γάλακτος δρομέ-

δρομοῖς. Ἐπιβῆμι δὲ πάλιν θαυμάζων τῆς νύμφης τοῦ ἰμάτια, καὶ φησὶν: ~

- » Καὶ ὁσμὴ ἰματίων σου ὡς ὁσμὴ τοῦ λιβάνου.

Π Ροιηθήκαμεν ὡς αὐτὸς αὐτῆς γέγονεν ἰμάτιον ὁ νυμφίος. **Π** Καὶ μάστεις ὁ μακάριος Παῦλος, λέγων. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ὀφειδύσασθε. Ὁ δὲ νυμφίος, καὶ θεὸς ἐστὶ πνευσι φέρων. Καὶ ἄνθρωπος ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν ἐκ τῆς ἀρχῆς πνευσι φέρων ἡμετέροις. Καὶ ἡμῶν ὁ ἰσῆ, πνευσι φέρων λαβεῖν τὸ ἡμέτερον. Καὶ τῶν πάλαι γεγενημένων ἡμῶν φείσασθε νύμφη, διόφθησι πνευσι φέρων αὐτῶ: ~

- » Ὅσμὴ ἰματίων σου ὡς ὁσμὴ τοῦ λιβάνου.

Ρ Οὐ γὰρ Χριστὸν ὀφειδύσασθε, ὡς ἐστὶ θεὸς καὶ ἄνθρωπος. Θεολογίας δὲ σύμβολον ὁ λιβάνος, ἐπειδὴ κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον θεὸς πνευσι φέρων: ~

- » Τί ἐκωλυώθησαν μασοί σου ἀδελφίμου νύμφη. Τί
- » ἐκωλυώθησαν μασοί σου διὰ οἴνου.

Τοῦ Ψαλλοῦ :-

Ε Ν ταῦτα πάλιν ἐπανῆ τῆς θεῖας Ἐκκλησίας, τῶν ἰσῆ μασῶν ἐπίδοσαν ἢ τῆς διδασκαλίαν. Αὐξήσασθε τὰ τέκνα γὰρ, ὡς περιγεμῆσθε φιλίας. Τῶν ἔξ ἑθνῶν φημι λαὸν, καὶ τῶν καθεστώσων. Περὶ μέτρον φείσασθε τὸν πνευσι φέρων τῆς θεῖας ἢ λιχίας. Καὶ μὴ ψευδίζοντα ποσῶς εἰς τῶν ἀρχῶν πνευσι φέρων. Οἷον αὐτῆ τοῦ Γάλακτος, πνευσι φέρων κατ' ἡμέραν.

Τουτέσιν ὑψηλότερα δόγματα τοῖς νόμοι.
Τὸ πρῶν μὲν γὰρ ἐδίδασκε τούτους ὡς νεωτέρους.

Πατέρας σέβειν καὶ ἡὸν καὶ πνδύμα θεῶν ἐνα.
Ὡς περ ὡς Γάλα πρόφυκε δῆθεν διδασκαλίας.

Νυνὶ δὲ διδάσκει σωφροσύνην, φυλάττειν παιδευσίαν.
Ἐγχεστέων ἀσπάζεσθαι φιλεῖν δικαστῶν.

Ἄπ' ἄρ ὡς οἶνος λέλεκται διδασκαλίας εἶνα.

» Καὶ ὁσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ δρωμάτα.

Ε' Ἐκ τῆς ἀρεστὰς ἰματίων σου φησὶ θυμιαμάτων.
Κρεῖττονα πάντως ἡγήματι τῆς δρωμάτων μόνου.

» Κρεῖον δπως ἀζουσι τὰ χεῖλη σου νόμφη.

Ε' Ἐγχεστέων τοῖς τέκνοις σου νέμεις διδασκαλίαν
Ἵπ' ἄρ κρεῖον πρόφυκε γλυκάζουσα καὶ μέλι :-

» Μέλι καὶ Γάλα ὑπὸ τῆς γλώσσης σου.

Ο' Ἵγχεστέων μονοειδὲς τὸν λόγον νέμεις πᾶσιν.
Ἄλλα κατόλληλον παντὶ καὶ πᾶσι κατ' ἀξίαν.
Τούσ μὲν γὰρ γαλακτοτροφεῖς, τοὺς τε πιπτερούς.
Τούσ δ' αὖγε μελιπλοτροφεῖς. Τουτέσιν ὁδὸν τελείους :-

» Ὅσμὴ ἱματίων σου ὡς ὁσμὴ λιβαίου.

Ρ' Ἄν ὑπερτέρον ἀνωθεν πάντων τῆς δρωμάτων.
Ἐ τῶν ἱματίων τῆς ὁσμῆς, εἶπε τῆς Ἐκκλησίας.
Ἄλλ' ὅπως ἀπεφάνετο καὶ ἡὸν τῆς λιβαίου.

Εἴγε ἀπάντων κρεῖττονα τῆς δρωμάτων οὕτως :-

ΤΩΝ

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

» Τί ἐκαλλιώθησαν μαρτοῖσου ἀδελφίμει νόμφη.

Η' Τὸ θαυμασίως τὸ θεῖον κάλλος ἀπειβάλλοντο. Τὸ
τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικόν σου. Διδόν ὡς περ μαζῶν, οὐ
σῶζα φύσιν, οὐδ' ὑπὲρ φύσιν. Ἄλλα φυσικῶς ἀξέφεις λό-
γους, καὶ τρεῖς ποῖς ἀρετῆς θεοσέβειας, ὁδὸν ἀρετῆς ταῦτα οἶα μη-
πίους διαγομμένες ψυχᾶς :-

Ρ' Ἐκαλλιώθησαν μαρτοῖσου διὰ τοῦ οἴνου. Δηλονότι, ταῦτα
οὐτὸ θαυμασίως ἀρετῆς σου. Ἄπο τῆς δίκης οἶνε ἔξ-
στάτης ἀρετῆς. Κατότε ἄλλοι οἶνον τῆς ἀληθείας, καὶ
βαβαίαν ἐνεργὴν πῖνεν τοῦ ἀγαθοῦ, χεῖρι θέσει θεώσεως.
Ἐν τῷ θεῖν δὲ ἐστὶ, ὁδὸν ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ δρω-
μάτα. Ἰμάτια δὲ τῆς νόμφης, ἀπ' ἄρ μέγας Ἄπ' ὁστος Παύ-
λος τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ θεοῦ ἀγίοις ἐν δύσασθαι ἐγκελευθε-
ται. Ἡ' χεῖρ ὁστος ἐστὶ καὶ ἡ ταπεινοφροσύνη. Ἄ καὶ τὰς πρῶτο-
πλάσιν ἢ μὲν θέσει ὁδοῦ ἀπειποῖται, ἐργάζεσθαι τὸ ἀγα-
θὸν καὶ φυλάττειν. Ταῦτο διὰ ταπεινοφροσύνης ἀρετῆς ἐπέου-
σα. Ἡ' δὲ ἀρετῆς βασις καὶ τῆς ἔξουσις, ἐλπίδι θεοπίτης δειλά-
στατα. Καὶ κατ' ἐξουσίαν τῆς φύσιν ἐκ θεωρώτατα. Ταῦτ' ἔ-
δε πάλιν, αὐτὰ ἰ θεῶς λόγους ἐνεδύσει, καὶ κατ' ἐξουσίαν ὑποδείγ-
ματι. Τρεῖς ποῖς γὰρ ἀπειποφροσύνης μὲν ὑπ' ἀδείξειν ἡμῖν. Ὅ π
ὅν μορφή θεοῦ ὑπ' ἀρετῶν. Ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφῶν δούλου
λαβῶν. Χεῖρ ὁστος δὲ, ὅτι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ὑποδύτων
ἡμῶν καὶ θεοῦ ἐν ἀνδύτωνος ἡμεῶν. Ὅθεν καὶ ἡ ὅν τῆς κα-
τὰ γνώμην τὰν πατ' ἀνδύτωνος ἀνδύτων, ὡς ἐμφαν-
τικῶν, τῆς ἀγαθῆς ποῖς θεοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς ψυχῆς, καὶ τῶν θεῶν

θεοφάντων ῤ̄β̄ ἐν δευτέρω αὐτοῦ, ὡς ἐρ̄ πάντα ἐς τὸ δρω-
ματο. Οὐ δὲν ῥδ παρὶ ῥδ τῆ δωδία τῆς θεότητος. Ἡ ἵν μ-
βουθεῖα τῶ θεῷ, ὡ φύσει κέκπηται, ἀλλὰ χείρλι περι-
βάλλεται. Καὶ π̄ καὶ τὴν μὲν φησὶ τὸ ἱμαλίον διωδίου ἐκ
πέμψουσι. Τὰ δὲ ληπτα ἡ:~

- » Κηεῖον δόπος ἀζουσι χείρλι ἡν ἡμψη. Μέλι κηί γὰρ α.
- » Ὑπὸ τῶ γλῶσσαν ῥου.

Η Γου λόγον διδασκαλικὸν παρέρρουσι τὸ χείρλι. Κα-
τέσκυ δασμῶν ὡς περ Ὑπὸ μελίτης κηεῖον ἐν τῶ μῆ
ἐπιδικουνοσαι μονοειδῆ ὡς ἀκούουσι τῶ ἀφέλειαν, ἀλλὰ
κατ' ἀλλήλως παρὸς τῆς δεχομῶν ἀερόψουσαι διωα-
μῶν. Ὡς κηί τοῖς τελειωτέροις, κηί τ' ὡς ἡνωδεςτέροις οἰκείως
ἔχου. Ἐὼν μὲν τὸν νοῦν τελειωτικῶς ὡς θεοτέρεις. Ὡς μέλι π
ἡλυκῶντο ρήμασι. Ἐὼν δὲ τῶ δάνουτ εἰσαγωγικῶν τοῖς
φυσικοῖς ὡς γάλακτι τέφονται. Αὐτα μὲν αἰ διδασκαλίας,
ἦτε θεοτέραι κηί ἡ ἀνθρωπικότεραι Ὑπὸ τῶ γλῶσσαν ῥου ὡς
μῆ ἀκέρως ταύταις παρσφερρῶσις, ἀλλὰ κατὰ κηεῖον τὸν
ἀερόμοδιον κηί τῶ χείρλι ἐκάστου ῤ̄β̄ διδασκομῶν:~

- » Καὶ ὁσμῆ ἱματίων ῥου, ὡς ὁσμῆ λιβαίνου.

Η Γου ἡ δωδία ῥβ̄ ἐργων ῥου, ὡν ἐκὴ τοῖς διωαί μεις φυ-
σικῶς ἐπιφέρει. Ἀλλὰ ὁδῶ ἐνεργητικὸς τρέπος κατὰ
γνώμῶν ὡς ἱμάτια περιβάλλει τῆ δωδία τῆς ἀπὲ πᾶν ῥα
Ἐδ θεοῦ παρνοίας περιέκασαι, κατὰ μί μνησιν θεοῦ κηδο-
μῶν σου τῆς ῥβ̄ πολλῶν σωτηρίας. Ἰδιὰ ζόντως ῥδ κατὰ πῆνα
λόγον ἐς τῶν τῶ θεοῦ πμῶ δ ἰβήσους δόποτέζονται. Καὶ
κατὰ περ ὁδῶ ἐκ τῆς ἡδείας ὁσμῆς. Οὕτω κηί τὸ θεῖον ἐκ τῆς
ἀπὲ

ἀπὲ τὸ πᾶν παρνοίας. Καὶ ἡ ἐκάστου διαθέσις ἐκ τῆς ἐργων
γνώειζεται. Μικρὸν δὲ ἀνωθεν ἐκπέως, ὅπῃ ὁσμῆ ῥβ̄ ἱμα-
τίων τῆς ἡμψης Ὑπὸ ῥδ πάντα ἐς τὸ δρωμαία. Καὶ τὸ, πῶς μῆ
ἐπιλάσας, ἐκ τῶν ῥα τῶ δηλῶ, τῆ ὁσμῆ τῶ λιβαίνου παρει-
κάζων αὐτῶν. Διὰ τῆ τῶν εἰς πμῶ τῶ θεοῦ λαμβά-
νεσθαι. Καὶ ἐπὶ τὸ θεῖον, ἀσυγκρίτως Ὑπὸ ῥδ πάντα ἐς. Καὶ
τὸ κατὰ μί μνησιν τῆς ἀπὲ ἀγαθότητος ἐργα ἐστίν:~

- » Κῆπος κεκλεισμῶν ἀδελφῆμου ἡμψη. Κῆπος κη-
» κλισμῶν, πηγῆ ἐσφραγισμένη.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Η Αἰ καλῆ μὲν αὐτῶ κῆπον. Ὡς οὐχ ἔνα καρπὸν διωα-
βείας κηί δρεπῆς, ἀλλὰ πολλοὺς κηί ποικίλους τίκτουσαν.
Κεκλεισμῶν δὲ ὡς παρσφραγισμῶν, κηί ἀνεπιβούλῃτων.
Πύλαι ῥδ ἀδου φησῆς, οὐ καποχύουσιν αὐτῆς. Οὐ ῥδ ἐς ἡ κατ-
ἐκείνων τῶν ῥδ αἰγῆσιν μέλατε θεῖον, ἡ ἐτῶ γησαν πᾶν-
τες οἱ παρσφραγισμῶν τῶν ὁδῶν. Καὶ ἐλυμῶντο ὡς ἐκ δρυ-
μοῦ. Καὶ μονὸς ἀγῆως κατενεμήσαστ. Ἀλλὰ πέφρακται
κηί τετέλιχται. Καὶ κῆπος κεκλεισμῶν παρνοίει. Πολλοὺς
μὲν κηί παντοδαπῶς ἔχουσι καρποῦς. Τοῖς δὲ κλάστας οὐ δε-
χομῶν, ἀλλὰ φθίγουσι ῥβ̄ ἐπιβουλεύοντων τοῖς χείρλις.
Καὶ πηγῆ δέεσι ἐσφραγισμῶν. Οὐ ῥδ πᾶσι παρνοίται.
Ἀλλὰ μῶν τοῖς ἀξίσις ταῦτα τὸ νόματα δίδουται. Περὶ
ταύτης τῆς πηγῆς. Καὶ ἐν τῆς Εὐαγγελίας δκυεῖος φησῆν. Ὁ
ἄν πῆ ἐκ τῶ ὕδατος οὐ ἐγὼ δώσω αὐτῶ, οὐ μῆ διήμηση εἰς τὸν
αἰῶνα. Ἀλλὰ ῥηθήσεται ἐκ αὐτῶ πηγῆ ὕδατος ζῶντος ἀλλο-
μῶν εἰς ζωὴν αἰώνων. Εἰκόπος ζῶντω αὐτῶ πηγῶν ἐσφρα-
γισμέ-

γο μένιν καλέιν. Ως μη πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀξίοις ποικι-
μένιν. Οὐ γὰρ τοῖς ἀμύητοις, ἀλλὰ τοῖς μεμηνημένοις ποικι-
κενται τὰ θεῶν μυστήεα. Οὐ τοῖς ἐν ἀνομίᾳς μετὰ τῶν
μύησιν καλωδεμένοις. Ἀλλὰ τοῖς ἀκερβεάσιν ζῶσιν, ἢ διὰ
μετανοίας καθαρθέμενοις. Οὐ μόνον δέ φησι. Κήπος κεκλεισ-

» μένος καὶ πηγὴ ἐσθραγισμένη. Ἀλλὰ καὶ Ἀποστολάστου
» Παραδείσου. Γ' ὧν μετὰ καρτῶ ἀκροθέρων: ~

» Κύπερι μετὰ νάεδων. Νάεδος καὶ κρήκος. Καλαμῶς

» Ἐκινάμωνι μετὰ πάντων ξύλων τοῦ λιβαίνε. Σιμύε-

» να ἀλόη μετὰ πάντων πύστων μύρων. Πηγὴ κήπων.

» Φέμερ ὑδάτες ζῶντες. Καὶ ροῦζουῦτες ὑπὸ λιβαίνε.

ΠΑῖδοι πάντε φησὶ ἀπέστειλάς μοι, καὶ ποσειδῶν γράς μοι
κατὰ τὸν θεὸ γάμου κρηθῶ. Καὶ πῶτον μὲν, τὸν Παρά-
δεισον τῆς ρῶν. Οὗς σὺκ ἰὺ ἀμοιρε, οὐδὲ τῆς ἄλλων ἀκρο-
θέρων. Γ' ὧν δὲ ἠγρέμαι τρηπικῶς νομῶ ζῶσαι τῶν ἀγάπιω.
Ἐπειδὴ ὑφ' ἐνὶ καλύμματι μωλοὶ κατὰ τ' αὐτὸν συγκείμενοι
κόκοι, καὶ ἀλλήλους ἠνωμένοι. Ἀλλήλους σὺκ ἰσοθλίβου-
σιν, οὐδὲ διαφθεῖσθην, ὑγαίνοντες. Εἰ μήπις σπητῶν ἐν μέ-
σω γῆροτο. Ἔστι δὲ καὶ ἐκ τῆς μέσῃ διαφραγμάτων, καὶ
ἐτέρων διδῶν θεωρίαν. Καὶ γὰρ καὶ ἐν τοῖς σωζομένοις πολ-
λὰ ζῶντων τ' ἀγμάτα. Ἄλλο γὰρ γάγμα ποσειδωνότων,
καὶ ἄλλο ἐγκροστουμένων. Καὶ ἄλλο τὸν τοῦ γάμου ὑγὸν
ἐφελκόντων, καὶ τῆς πλῆντων ἀεὶ φρεσμένων, καὶ ἄλλο τῆς πε-
νία συζῶντων. Ἄλλο δὲ ξύλων τῶν δισθεσίαν ἀγαπῶντων. Καὶ
ἄλλο δισποτῆρ ἐν νόμοις κρηθῶντων. Ἔχει τε ἰνῶς ἢ ῥοῶς,
οἷοντα διαγαχίσμαίε κατὰ συμμορίας ἰωῶς σὺν κόκοις

διακρέ-

διακρέονται. Διὰ τοῦτο τὰς τῆς νύμφης Ἀποστολάς, Παρο-
δείσω ρῶν ἀπεκαλέει. Πῶτον γὰρ αὐτῆς θαυμάζει τὸν τῆς
ἀγάπης καρπὸν. Λέγει δὲ αὐτῶν καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς δρεπῆς
εἶδει κομᾶν: ~

Μετὰ καρτῶ ἀκροθέρων. Εἶτα κατ' εἶδος ταῦτα
διέξει: -

» Κύπερι γὰρ μετὰ νάεδων.

ΚΥΠΕΡΙ δὲ, εἶδος δένδρου ἀφ' οὗ θερμὸν καίωσιν διαζέται
ἔλαιον. Καὶ ἡ νάεδος δὲ ἀρωμα διδῶδες, ἀφ' οὗ πάλιν ἔ-
λαιον ὁμώνυμον γίνεται. Καὶ αὐτὸ θερμὸν, καὶ εἰς θεοπέταν
σωμάτων ἴηπιδειον. Ἀλλὰ καὶ κρήκος, λέγει τὸν Παρά-
δεισον. Ἔχει χρεία γὰρ ἡμῖν οὐ μόνον τῆς θερμανόντων ἡμᾶς
καὶ πρὸς θόντων ἐν ἡμῖν τῶν περὶ τὸν θεὸν ἀγάπιω, ἀλλὰ
ἔκ τῆς διαφυχόντων τὰς ἀκολάσους ἴηθυμίας. Ἐὼν δια-
φυχόντων γὰρ κρήκος. Καὶ καλαμῶς φησὶ, καὶ κινάμων-
μον. Ἔστι δὲ καὶ ταῦτα, δρωμάτων μὲν εἶδη, πσοπκῶς δὲ
νοεμῶρα. Διὰ γὰρ τοῦ καλάμου, τὰ δισθεπῆ σημαίνει συγ-
γασμάτα. Ἡ γλῶττα μου καλαμος γραμματικῶς ἐξυ-
γασφου. Εὐδῶδες δὲ ὁ δρωμαπκῶς καλαμος. Καὶ γὰρ τῆς
τῆς δισθεσίας διδασκάλων ἢ γλῶττας παύσης δισμοίας πεπλή-
ρωται. Σιωπῆται δὲ τὰ καλάμου τὸ κινάμωνμον. Ὅπερ
τὰ θεῶ κατὰ τὸν παλαιὸν ποσειδάφερο νόμον. Ἰνα μα-
θῶντων, ὅτι τὰ περὶ θεοῦ συγγραμμάτα, ἐπαυεῖσθε ἐς
καὶ διδῶν, καὶ τοῖς ποσειδημένοις ἢ δύσμασιν, ἀπεκαταμένα
ταῦτοις ἴηφρεσι: ~

» Μετά πάντων ξύλων του λιβαίου.

¶ Χει γάρ φησι καὶ τὴν ἐν νόμῳ πολιτοδομῆναι δρετὴν. Οὐ τὴν κατὰ τὸ γέφυμα, ἀλλὰ τὴν κατὰ τὸ πῶμα. Διὰ γὰρ τοῦ λιβαίου. Τὴν Ἰερουσαλὴμ σημαίνει θαι πολ- λάκις ἐδίδαχθη. Ἐχει δὲ καὶ σμύρην, καὶ ἀλίην μετὰ πάντων τῶν πρώτων μύρων. Τοῦτέστι τὴν νέκρωσιν τῶν παι- θῶν. Νεκρῶν γὰρ ἴδιον ἡ σμύρη. Καὶ τὸ πικρὸν τῶν πικρο- μῶν. Πικρῶν γὰρ ἡ ἀλήθ. Καὶ ἀπαξ ἀπλῶς πάντα τὰ πρώ- τῶν ἔχει τῶν μύρων. Οὐ τὰ δεύτερα οὐδὲ τὰ τρίτα, ἀλλὰ τὰ πρώτα. Τῶν γὰρ τελείων τὰ τέλεια. Ἐχει δὲ καὶ πηγὴν, καὶ φέαρ ὕδατος ζῶντος. Καὶ ροῖζοῦ αἰὸς ἀπὸ τοῦ λιβαίου. Οὐ γὰρ μόνον τὴν Ἐναγγελίαν ἔχει διδασκαλίαν, σαφαι- κῶς ρέουσιν, ἀλλὰ καὶ τοῦ νόμου τὸ φέαρ, ὅπερ ἐστὶ φέαρ ὕδατος ζῶντος. Καὶ κεκρυμμένα μὲν ἔχοντα τὰ νάματα. Ροῖζοῦ αἰὸς δὲ καὶ ἔχον ἀποτελεῦτα. Καὶ ἀπὸ τοῦ λιβα- ἰου σαρχεδύμα. Ἐν Ἰερουσαλὴμοις γὰρ ἦν ἡ νομικὴ πολι- τεία. Ἡ πῆς λιβαίους τρεπτικῶς ὀνομαζέται. Μετέβη δὲ καὶ τοῦτο τὸ φέαρ, εἰς τὴν τοῦ κρυίου νόμφου τὴν Ἐκκλη- σίαν. Καὶ ἐστὶ κρυπτόμῳρον, ἀλλὰ ροῖζο φερῶν μῶρον, καὶ νάε- δον τὸν πῆς Ἐκκλησίας Παραδεισον: ~

Τοῦ Ψελλῶ: ~

» Κήπος κεκλεισμένος ἀδελφίμου ἡμφι. Κήπος κε- κλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.

¶ Ομοιοτρόπως ἐπαυῖ τὴν ἡμφι δονυμφίος. Κήπος γὰρ πέφυκας φησὶ ἡ ἡμφι κεκλεισμένος. Ἐχουα

Ἐχουα πάντων τῶν καλῶν οὐσαντὴ τὴν ὄρην. Ἐλαίου τὴν κατὰ καρπον συκλήτε τὴν γλυκὴν οἶν. Πηγὴ δὲ πάλιν πέφυκα φησὶ ἐσφραγισμένη. Καθῶσον μὰ τὴν οὐδα μῶν, τὸ νάμασιν σαρχέας. Ἀλλὰ ποτὶ ζεις οὐδὲ πσῆς ἀψῶν σαρχέας: ~

» Ἀποστολαίου Παραδεισος ροῦν μετὰ καρποῦ ἀκροθῶν.

¶ Ἐν ταῖς ὑπομνήταις ξυμπῶν ὁ δονυμφίος. Τοῦ δόγματος πῆς πσῆς ἡμῶν πῆς ἀμωμῆτου. Τὸ φοβερὸν καὶ κάλλισον διῶδεστε καὶ θεῖον. Ἡ ἡπερ πρῶσβδαι πάντοτε σόμα πῆς Ἐκκλησίας. Ἀποστολαίου γάρ φησιν, ἡ γουα αἰ διδαχαί σου. Παραδεισος πέφυκας ροῦν ἡ γλαίσμένων. Καὶ πῆς χάριτες μεσῶι τυγχάνουσιν ἡ ἡμφι: ~

» Πηγὴ κήπου.

¶ Ὅ γὰρ εἰς μὰ τὴν σου φησὶ τὸ νάματι σαρχέας. Ἀλλὰ ποτὶ ζεις οὐδὲ πσῆς, ἡ γουα φυτὸ τὸ θεῖα: ~

» Φέαρ ὕδατος ζῶντος τοῦ ροῖζοῦ αἰὸς ἀπὸ τοῦ λιβαίου.

¶ Ὅσπου τον γάρ φησι καλῶς σαρχῆς δρετοῖς ὑψῶθης. Ὡς καὶ πῆς κλήσεως αὐτῆς ἐμοῖς συμμετέχων. Ἐγὼ γὰρ ζῶντος ὕδατος ὡπως τυγχάνω φέαρ. Ὅ κατ'ελθῶν δὲ ὄρατων ὡς ὑετός εἰς πόκον. Ὡς ἔπερ δὲ ὄρος ὑψῶθῶ τοῦ θωμκαςε λιβαίου: ~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

ΚΑΙ ταύτα μύθων τὰ μέλη καὶ τὰ ἱμάτια. Σὺ δ' ὄν-
τῶν δίδεν ὁποῖα: ~

» Κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφῆμου κίμψη. Κῆπος κεί-
» κλεισμένος πηγῇ ἐσφραγισμένη.

Η Γεν εἶα μὲν διπλῆς κῆπος κατὰ τε ψυχῆν, τοῖς τῆν δρε-
τῆν λόγος. Καὶ κατὰ σέρεκα τοῖς τῶν τρεθποις ὑπαρ-
χεις κατὰ φύτος. Καὶ ὡς σφραγισμένη πῦν ταῖς ὀνομασίαις του
κατισφραγισμένη. Οἷα δὲ πηγῇ κατὰ καιὶ βρῖει τὰ ἀεὶ
ἐμὲ δισσεβῆ καὶ θεῖα νοήματα. Καὶ τὸ ἐμὲ χαρακτηεῖ ὡς
εἰκῶν μου ἐσφραγισαί. Γίνε μὴ δ' ἐρχομένης αὐμόνον κλέψαι.
Ἀλλὰ καὶ δύσαν καὶ ἀπολέσαι ἐχθρῶς λαθραῖως εἰσελθῶν,
τότε κατ' ἀρετῆν σου συλῆση καρπὸν. Καὶ τὸ κατὰ γνῶσιν
πῆς ἀληθείας ὑδαρῶν ψυδῆσαν ὀνομαίως καταμολυῖν. Οὐ
μῖνον δ' αὐτῆ τοῦδος κῆπος ὑπαρχεις. Ἀλλὰ καὶ αἱ Ἀπο-
στολαῖον, Παρθενοῖς ῥῶν, μετὰ καρπῆ ἀκροδρῶν. Πάν-
τως οἱ ἐκ πεμπόμῶν, διδασκαλικοὶ λόγοι σου ἀεὶ τὰς μα-
θητῶν ἀπομένεις ὅτι ψυχῆς, διὰ τὸ ὄν ταύταις κατὰ πῆσω φυ-
τῶν δὲ αὐτῶν, οἱ ἀπέρεις εἰσὶ Παρθενοῖς σμυραφῆς, δένδρῶν ῥῶν
ἐπὶ ῥῶν, ἐγκενταμένους δευῶν. Κάντ δὲ δὲν τὸν ἴδιον καρ-
πὸν ἐπιφραγμένους. Ὡν ῥῶν, αἱ μὲν εἰσὶν ὀνομασίαις.
Τὸ δὲ σφραγισμα κατὰ καρπῆ αὐτῆν. Καὶ τὸ ὄντος
φυλακτικόν. Αὐτὸς δὲ ὁ καρπὸς μετὰ τῆ πεπρηθῆναι σφρα-
γιστός του σφραγισματος, διαφανέται, τῶν μὲν γλυ-
κῶν, τῶν δὲ ὄψω βλαδῆς. Καὶ γδ καὶ αὐτοὶ οἱ πῆς κίμ-
ψης διδασκαλικοὶ λόγοι, πῆ μὲν πῆς εἰδεραίνονται καὶ δύσαστα-

αα-

ααίως ἐχρῶσι τῆν πῆς δισαῶν ταύτης ψυχῶν. Οἷα εἰσὶν
δευός, καὶ δὲ φόβω τῆν ἠπειλημένων κολάσεων, ὡς λέπερον
ῥῶς, εὐφροντες τὰς μαθητῶν ἀπομένεις ψυχῆς. Φυλάτῃουσι
τὸν ὄν αὐταῖς καρπὸν τοῦ κῆπου, ἀλώθῃον διὰ πῆτων
τῆν ἀδελφῶν παθῶν. Ταῖς δὲ ἀκῆσι τῆν Ἐπαγγελῶν τοῦ
πῆς δισαῶν ἡλίου, εἰς πῆτον τῆν μελλόντων ἀγαθῶν ταύ-
ταις κατὰ σφραγισμένης. Τὸν φόβον ὡς σφραγισμα διαρ-
ρηγῶσιν. Ἐξω τῶν πῆς ἀγάπης βεβλουσῆς, καὶ κατὰ
γλυκῶσιν τὸν νοητὸν αὐτὸν φάσμα, γδσῆμῶν καὶ θεα-
σῆμῶν, ὅτι Χριστὸς ὁ κῆπος. Κατὰ πῆ καὶ τὸν αἰσθητὸν, ὁ
καρπὸς τῆν ῥῶν. Ἐντῶν δὲ οἱ διδασκαλικοὶ λόγοι, ὡς
ταῖς μαθητῶν ἀπομένεις προσηματῶν δὲ μῆν. Τῶν μὲν φόβω
τῆν ἠπειλημένων κολάσεων, παθῶν κατὰ πῆτον. Ταῖς δὲ ἐπαγ-
γελίαις τῆν μελλόντων ἀγαθῶν, ἐργῶν δισαῶν. Φαῖνο-
μὸς γίνονται ταύταις: ~

ΚΑΙ μετὰ νῆδου. Ἡ τοῖς πλουτοῖον δρετῆν ἀνθη καὶ
καρπῶματα. Ἀρχαὶ διηγοῖν, καὶ μίξεις. Καὶ ὡς μὲν
δεχῶν, ὑριστῶν ὄν ταῖς διδασκαλικοῖς ψυχῆς. Τότε φό-
βω τῆν ἀπειλῶν, καὶ τὸ πῆτον τῆν Ἐπαγγελῶν, τὰ διὰ φο-
βου κατὰ δρετῆν εἰσὶ, πῆς εἰς θεον καὶ τὸν πληθῶν ἀγάπης.
Ὡς δὲ μίξεις πείθειν αὐταῖς ὄν τὰ πῆσιν σαρκί, θῆα πῆς εἰς
θεῖν ὄν τὸν πληθῶν ἀγάπης. Καὶ δὲ φραγῆσθαι διὰ τῶν μέλ-
λουσῶν μισαποδοσῶν. Ἐν δὲ τῶ ἀνεῖμακῶν διὰ τῶν εἰς τῶ
τῆσιν ἀγάπῃ, τῶν εἰς θεῖν ἀγάπῃν ὑδαρῶσθαι, διὰ τῶν
πῆσιν πῆς αὐτῆ ὄντολῆς. Ἡ πῆς εἰς τὸ ἀγατῶν τὸν πληθῶν.
Κάντ δὲ δὲν οἱ εἰρημῶν διδασκαλικοὶ λόγοι, γίνονται ταῖς
διδασκαλικοῖς. Νῆδου. Καὶ κῆπος. Κάλαιος καὶ κῆ-
μῶν μετὰ πῆτων ἔσῶν τοῦ λαβῆναι. Ἡ γῆν τῆσιν ἀρε-

Χρησιμὴ δέσεται μετὰ παισῶν τῆς ὑπ' αὐτοῖς μερικῶν, τῆς σοφίας ἐν τῷ ἔψαι τῆς εἰς θεὸν πίστεως οἷα ὄρη λιθάνου. Καὶ ἡδὲ κέρδον μὲν φησιν, ὡς διαφόρων δρωμάτων μίγματα ἐνοεῖσθε φέρουσαι παισῶν τῆς δέσταις ἐδὲ λόγους, φρονησιν. Κέρδιον δὲ ὡς μέσως ἔχοντα ψυχῶν τε καὶ θεσμῶν. Καὶ τὴν ἐπιεικτέραν ἀμετρίαν ἐπιφύονται. Τὴν τοῖς ἑλλείψεις καὶ τοῖς ὑπερβολαῖς τῆς δέσταις διαδιδοῦσάκουσαι, Διχημοσύνην. Κάλαιμον δὲ γλυκύτην, ὡς κοίφην καὶ εἰς ἔψαι ἰκνύσας ἀνατρέχουσαι, τὴν σωφροσύνην. Ἡ πῶς σαρκικῆς βάρους τὴν ἐπιθυμίᾳ κοφίσει καὶ ἔψαι πῶς τὰ πνευματικὰ καὶ ἐρωτικά, καὶ τῆς τούτων γλυκύτητας τὸν κοῦν ἐμφορεῖσθαι ποιῶ. Καὶ κινῶ μωμον. Ὡς θεσμὸν καὶ ἡδὲ τὴν θεῖαν ζῆλον πνευματικῶν ἀσβεβείας Ἐκακίας, Ἀνδρείαν, ἢ καὶ ἡδέα ἐστὶν δια τὸ παντὸς καλοῦ ὑπερογενεῖσθαι. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα τὰς διδασκομένους, οἱ διδασκαλικοὶ λόγοι τῆς νόμης γίνονται. Ἀλλὰ καὶ σμύρνα ἀλόη μετὰ πάντων τῆς πρῶτων μύρων. Ἡ τοῖς νέκρωσις τοῦ σαρκικῆς τούτων φρονηματις. Μετὰ πάντων τῆς πρῶτων, τῆς Ἰουδαίων γεντῶν δίκην μύρων, χαιεσμάτων τοῦ πνεύματος. Εἰ μὴ ἡδὲ φρονησιν, πάντως ἡ ψυχὴ τὰ τοῦ πνεύματος, καὶ τοῖς πνεύματι τούτου δέσεται χαιεσμάτα. Τὸ τοῦ φόβου φημι καὶ τὸ τῆς βουλῆς, καὶ τὸ τῆς ἐπιστήμης, καὶ τὸ τῆς γνώσεως, καὶ τὸ τῆς συνείσεως, καὶ τὸ τῆς σοφίας. Ἄλλως τοῦ σαρκικῆς φρονηματις οὐκ ἐνεργεῖται ἡ νέκρωσις. Ἡ δὲ διλογία ἢ σμύρνα καὶ ἡ ἀλόη, ὡς νεκρῶν σωμάτων δρωσιματις. Οὗτοι δὲ οἱ λόγοι, τὰς διδασκομένους εἰσὶν, καὶ πηγὴ κήπων, ὡς ἀρχαῖοντες τὴν δέδουσθαι γνώσιν τὰς οἰάπνα φυτὰ πεφυτρωμένας ἐν αὐταῖς πολυεθεῖς δέσταις, καὶ φέρου ὑδατις ζῶντος. Καὶ ροῦ

ζῶντος

ζῶντος διὰ τοῦ λιθάνου. Ἡ γοῦν βάρους θείας, καὶ αἰετῶν σοφίας. Ἡ χάρις διδασκαλικῶς τὰ τοῖς πολλοῖς ἀδελφίταις θεῖα μυστήρια. Ὡς περὶ τοῦ λιθάνου τοῦ ἔψαι τῆς εἰς θεὸν πίστεως. Ἐπεὶ δὲ Παραδεισὸν ἐστὶν τῆς νόμης διδασκαλικῶς λόγους ἐνυμφίως ἐρεσκῶν ὡς δεδήλωται. Κήπος δέ ἐστιν ὁ Παραδεισός, ὡς παντοῖων φυτῶν χαιεσμάτων. Κήπος ἄρα τῆς νόμης αἰ πεφυτρωμένας εἰσὶν ψυχὰς τοῖς διδασκαλικοῖς ταῦτης λόγους. Διὸν ἀσβεβεία τὰ ἔψαι ἐνεργεῖται διὰ τοῦ αἰετῶν:

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Πῶς ἂν ἄνωθεν ἡ νόμης ἐπαίνων ἀκέραια, καὶ ἡσθεῖστα, καὶ διφρονησῶν. Ὅτι οὐ μόνον αὐτῆς τὸ κάλλος ἐδαύμασιν. Ἀλλὰ καὶ τὰς σοφίας αὐτῆς ἐπὶ νέκρωσιν, φησὶν:

- » Ἐξεργεθῆτε βορρᾶς, καὶ ἔρχου νότες. Διὰ πνεύσιν κή-
- » πονμου, καὶ ῥοῦ σπῆσῶσιν δρωσιματις μου. Κατοβήσῃ
- » ἀδελφιδόσμου εἰς κήπον αὐτῶν. Καὶ φαιγέτω καρπὸν αὐ-
- » κερδῶν αὐτῶν.

Πῶς ἂν διαβαλλομένων ἐστὶν ὁ βορρᾶς ὡς αὐτῆς θεῖα γροφῆ. Διὸ καὶ ὁ θεὸς διὰ Γερεμίῳ φησὶ τοῦ Προφήτου. Ὅτι διὰ βορρᾶς ἐκ κομῆσεται τὰ κηκὰ. Καὶ πάντω, καὶ τὰ διὰ βορρᾶς, ἐκδιώξω ἀπὸ ὑμῶν. Καὶ ἀλλοτῶν. Ἰδοὺ κηκὰ διὰ βορρᾶς ἔρχεται καὶ σπυρτωθῆ μετὰ ἄλλων. Παρακλυθεῖται τὸν κηκὰ βορρᾶς ἵεσθαι καὶ ὑποχωρεῖσθαι. Ἰνα ὁ νότος διαπύσθῃ, καὶ διαρρῶσθ πεπρωθῆνται τὰ τοῦ κήπου δρωσιματις. Καὶ τῆς καρπῶν αὐτῆς ὁ ἀδελφιδόσμου δολοπάσθῃ. Ὅ δὲ νότος δὴ πῶς ὅτι διὰ μεσημβείας πύει. Νότος ἀρχο-

σαγο-

σαργεθούμνος, Δια τὸ ὑγρὸς εἶναι καὶ κοπίδος πληροῦ ἐν ταῖς πνεύ τα σώματα. Πλέον δὲ καὶ διὰ τῆς μεσημβρίας εἰς ῥεῖ τὸ φῶς. Διὸ καὶ τὸν κύριον διὰ μεσημβρίας ἦξεν ὁ Ἀββακίμ σωζέμεν. Ὁ θεὸς γάρ φησιν διὰ θαυμῶν ἦξει. Τοῦτο δὲ καὶ τῆς Εβραίων, καὶ τῆς σέθεν ἐρμηνεύεται φωνῆ. Παροικελεύεται τίνου, λποσῶμα μὴ τὸ ἐναντίον πιδίμα. Τῶν δὲ θείων πιδίσαι χάριον. Ἰνα πεποθέντας εἶν τῆς δρωμάτων αὐτῆς καρπὸς ὁ ἀδελφίδος αὐτῆς τρυγῆση. Μηδενὸς ἀνεμοφθόρου γνομήμου, ἢ πωρ τῆς ὕρας ἐκ πίπλοτος:~

ΕΞεγέρθη βουρρά, ἔρχου νότε δηλονότι, ἀναχώρησον τὸ τὰς διδασκομῆμας μου ψυχὰς τοῖς πάθει χειμῶν, δίκην ἀνέμου βουρρά ποτερόπατον πιδίμα. Καὶ ἔρχου εἰς ταῖς οἰκίας χάριον ταύτας διαθεμαίνον. Ὡς περ ἀνέμου νότου πινῶ πινῶ γινῶ πινῶμα:~

» Διάπνυσον κῆπον μου, καὶ ῥύσά τω σθῆ δρωμά-
» τῶ μου.

ΗΤοι πιδύσον εἰς ἀς αὐτῆς ψυχὰς τοῖς διδασκαλικῶς λό-
γοις, οἷά πνα κατεφύτθισα κῆπον, καὶ χεθῆ τω σθῆ δπὶ ταύτας κατὰ μετόδοον τὰ θεάσου χαιρίσματα. Οἷς αὐτῆς καθάπερ ἐστιν δρωμάσων κέχρισμα. Κάντ δὲ θεν, κατέβη-
τω ἀδελφίδος μου εἰς κῆπον αὐτῆς. Πάντως τοῖς μαθητο-
μῆμας ψυχὰς παρέμωδ ἀς αὐτῆς διδασκαλικῶς ταῖς θείαις ἐντολαῖς ὡς θῆεν κατεφύτθισα κῆπον. Δια τούτων ἐνοικῶν καὶ ἐμωσεται τῆς ἐν ταῖς εἰρημέναις ψυχῶς ὁ ἀγαπατός μου:~

Καὶ

ΙΣΑὶ φανῆτω καρπὸν ἀκροθέρων αὐτῶ. Ἡ γουμ δὲ ἀρχηθῆ-
ῆ τω τῶν τούτων τῆς ψυχῶν σωτηριαν. Ἡ ν αὐτὸς οἰ-
κείων ἔφρησε βροῦμα εἰπὼν. Ὅ π ἐμὸν βροῦμα εἶν, ἵνα ποιῶ
τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου. Ὅ περ ἐστὶ κατὰ γνώμην οἰ-
κείαν σωθῆναι τὸν ἀνθρώπον:~

ΙΣ Αἰσὸς δὲ τῆς τοῦ ἡμαρτίου ἀκροθέρων. Ἡ τῆς ἀνθρώπων
ῆ τῶ ἀέρι σωτηρία. Ὡς δὲ πτελέσμα τῆς πονεργαθῶν
αὐτῶ δελμημάτων, ἀπερ εἰσὶν αἱ ἀγῆαι αὐτῶ ἐντολαί, αἱ κα-
τὰ πρῶτον ἐγκεντελομένη, Ἐπὶ ταῖς δὲ κῆν δρωτῶν ἐδραῖως
ἐρρίκωμέναις τῆς εἰς αὐτὸν πίσει ψυχῆς:~

» Ξεγέρθη βουρρά καὶ ἔρχου νότε. Διάπνυσον κῆπον-
» μου, καὶ ῥύσά τω σθῆ δρωμάτῶ μου. Κατέβητω
» ἀδελφίδος μου εἰς κῆπον αὐτῆς, καὶ κατέφαγγέτω καρ-
» πὸν ἀκροθέρων αὐτῆς:~

Τὸ ψελλοῦ:~

ΕΠείπερ ἐτελέβετο πάτως τῆς Ἰερουσαίας.
Ἡ Ἐκκλησία τοῦ θεοῦ κῆπος ὠνομασθεῖται.
Ἐΐων ἀπάντων τῆς φουτῆς ἐν εαυτῇ τῶν ὡρον.
Τὸ μὴ βροῦμα τῶν κῆκίον ἐμπνύσον ἀφορῆσαι.
Τῶν δὲ πρὸς ἐκτελέσασαν τὸ κάλλος τῆς αἰθέρας.
Τὸν νότον δὲ τὸν κάλλισον καλῶς σωστῆ πινῶσαι.
Ὅς ἐμπνύσταις ἐν πῶν τοῖς Ἀποστόλοις πάλαι.
ῤῥύματα λόγον δέδοκε τῶς Ἀποστόλοις χεῖν.
Ἐκείνους τὸ πινῶ γινῶ ἢ νύμωσιν πινῶσαι.
Καλεῖ σῶς κῆπον ἐαυτῆς πινῶσαι τῶν σωτηριαν.

Ἐς

Ὡς ἂν καρποφορήσωσι πάντα τὰ τέκνα ταύτης.

Καὶ τὸν Χεὶρ ἂν διφρανώσι τὸν λόγον καὶ νυμφίον.
Ἐπεὶ γὰρ ὁ κεκέλυθεν, εἰς ἔργον ἐγενόνη.

Καὶ τὸν βορρᾶν σιγήσαντα, κατείδεν Ἰσαακίδεος.
Καὶ πύθισαντα τὸν κάλλισον ὄπως καὶ θεῶν νότον.

Καὶ καρποφόρα δείξαντα πρώτα τὰ τέκνα ταύτης.
Ἐπὶ δὲ κατὰ τὸν κατελθεῖν τὸν θαυμάσιον νυμφίον.

Εἰς τὸν καρποφορήσαντα κῆπον αὐτῆς ἐν τῷ Χεῖρ.

Ὡς ἂν τευγήσῃ ἐν καρπῷ αὐτῆς τῆν ἀκροθέρων.

Τουτέστιν ὅπως διφρανή τῶς καρποφόροις τέκνοις.

Ἐμὴ γὰρ οὕτω παρὲς ἡμᾶς ἐν ταπεινῷ κατέλθῃ.

Ἀναλαβῶν καὶ ἐν περὶ αἰὶ κατὰ τὸν ψαλμογράφον.

Ὅχι ἐν ἄλλως πᾶς ἡμᾶς εἰς ἀρετῶν δέδωται.

Ταῦτα μὴ λελυτῆσθαι ἢ νύμφη τῷ νυμφίῳ.

Ὅ δὲ πληρῶν τὰ σύμπυρα ἔσονται καὶ τυχάνων.

Ὅ λόγων ἰδοὺ πάριμι τοῖς ἑπικαλυμμένοις.

Πλὴν πληρωθῆναι τὴν δόξαν τῆς νύμφης ἐπακτάσας.

Εἰς κῆπον κατελήλυθεν αὐτῆς ὡς ἡβουλήθη.

Καὶ ἐν καρπῷ ἐπέυγησε ταύτης τῆν ἀκροθέρων.

Φησὶ γὰρ οὕτω παρὲς αὐτῶν ὡς καὶ ἑμὴν διήσεις.

- » Εἰσηλθὼν εἰς κῆπον μου ἀδελφῆμου νύμφη. Ἐπέυγη-
- » σα σμίγαν μου μετὰ δωμάτων μου. Ἐφαγὼν ἀ-
- » πον μου μετὰ μέλιτός μου. Ἐπὶ οἶνον μου μετὰ γά-
- » λακτος.

Η Αἰτήλαθον ἔργω φησὶ παρὲς κῆπον σου παρθένη,
Καὶ τῆν καλῶν ἀπάλωσα τῆν σὺν καρπῶν εἰς κόρυν.

Καὶ

Καὶ τῆ θεομῆ τῆν τέκνον σου πῆσαι καὶ μεθυσθῆναι.

Μεγάλῳ ἔρχηκα χαρῶν μεγάλῳ διφρανώσω.

Ὅλον δὲ τὸν πέφικεν ὁ τευγήτος τῆς σμύρης.

Ἡ βεβῶσθε τοῦ μέλιτος καὶ γάλακτος ἢ πόσις.

Ταῦτα τῆ νύμφη παρὲς αὐτῶν Χεῖρ ὡς ὁ καὶ νυμφίος.

Ὡς περὶ ἀντήχαρι πᾶσι τῆς μελιτοτροφίας.

Τὸ σὺν μεθυσθῆναι αὐτοῖς τοῖς τέκνοις τῆς παρθένου.

Φησὶ γὰρ οὕτω παρὲς αὐτῶν πλὴν μόνος τῆς ἀξίας.

Ὅς καὶ πλησίον εἶρηκεν οὕτως αὐτῶν τυχάνειν :-

- » Φάγετε οἱ πλησίον μου καὶ πίετε, καὶ μεθύθητε
- » ἀδελφοί μου.

Θ Σοὶ πεφύκατε φησὶ τοῖς ἔργοις ἀδελφοί μου.

Τὸ σὺν μεθυσθῆναι φάγετε τὸ δάμα πίετέ μου.

Εἶτα μεθύθητε φησὶν διὰ τῆς διφρανώσεως.

Καὶ πάντων λήθω λάβετε τῆν κοσμητῶν φροντίδων.

Ὡς ἐν ἑκαστῇ δόξῃ τῶν γυμνασίων τῆ μέθῃ :-

Τ Ω Ν Τ Ρ Ι Ω Ν Π Α Τ Ε Ρ Ω Ν :-

- » Εἰσηλθὼν εἰς τὸν κῆπον μου ἀδελφῆμου νύμφη.

Ε Ἰσηλθῶν γὰρ φησὶν εἰς τὸν ἐμὸν κῆπον τὸν ἑσθὸν ἑσθῶν
παρὲς αὐτῶν. Καὶ ἐπέυγησε πρώτῳ τῶν σμίγαν μου.
Τουτέστιν ἡ ἐγὼ ὡς κατεφύθισα. Πρώτος γὰρ ἐγὼ
τὸν ἑσθὸν θάνατον κατεδέξαμην. Εἰδὸς ὅπως σωματο-
θωθέν μοι, καὶ σωφρονισμῶν ἐπεθύμησας. Σιωπῆσθαι γὰρ
μοι διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, καὶ ἐκείνησας ἐσθῶν
τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐπέυγησα τῆς γαλακτοῦ τῶν σμίγ-
ν μου

ὄψομε μετὰ δρωμάτων. Καὶ τὴν ἄλλω γὰρ φησὶ
δρετῆ, ἡ παρέμειν ἐδιδάχθη, ὁκαρπώσα μιν, ἵς ἔλαβον ~

» Ἐφ' ἄγρον δὲ καὶ ἄστρον μου μετὰ μέλιτός μου.

Ρ Ἦν σπεραὶν καὶ γλυκῆσιν περὶ τῶν, τὴν ὡς τοῖς τελείοις
ἀδελφισμοῦν ~

» Ἐπινον οἶνον μου.

Ρ Αἰ καλῶς τὴν ἀντωνυμίαν ὡς ἐθέλειεν. Αὐτὸς γὰρ ἔστω
ἢ ἄλληθινη ἀμπελος, ἀφ' ἧς οἶνος ἐστὶ ἐγεωργηθῆν. Ἐπινον
οἶνον μου μετὰ γάλακτός μου. Οὐκ ἀποσείεται γὰρ οὐδὲ οὐ
νπιές, ἵς οἶνοί ἐπομαζήεις καὶ γάλακτοπεφορμένους. Ἀλλὰ
τὸν σύμμετρον παρ' ἐκείνων δέχεται καρπὸν. Καὶ ἀγαθὸς ὦν.
Καὶ ἐπὶ φίλους εἰς τὴν διωχίαν καλεῖ καὶ φησὶ ~

» Φάγετε οἱ πλησίον μου καὶ πίετε, καὶ μεθύσθητε ἀδελ-
φοί μου.

Π Ἀπαύουσι δὲ αὐτῶ οἱ τετελειωμένοι, καὶ τὴν ὡς αὐ-
τὸν αὐχρῶσι συγχρῆσαν. Οἱ τὴν εἰκόνα φυλάσσοντες ἀ-
δαφδορον. Καὶ οὐ μόνον αὐτοῖς πῖον, ἀλλὰ καὶ μεθύσθη-
ναι ὡς ἀκελδοῖεται. Ἐστὶ γὰρ μέθη, σωφροσύνη, ἀλλὰ
ὡς ἀφροσύνη ἐργαζομένη. Οὐ ὡς ἀλύουσα τὰ μέλη,
ἀλλὰ ῥαπῆουσα. Τὸ γὰρ πῶθεν αὐτὴ μεθύσκει ὡσεὶ κρη-
σον. Κατὰ ἀλλαχρῶ δὲ πάλιν ὁ μακάριος Δαβὶδ. Μεθύσ-
θησονται φησὶν διὰ πόσητος οἴκου σου. Καὶ τὸν χεμαρῶν
ἧς τρυφῆς σου ποτίεις ἀδού ~

Μ Κουσὲν οἰνυμφίος ἧς ὡς ἀκελδοῖεται ἧς νύμφης κατὰ τὸ
ἦ ἐπὶ λαλαγῶτος σου ἐρεῖ, ἰδὲ πείρημι. **Γ** αὐτὴ γὰρ ἡ
ὡς ~

ὡς ἀκελδοῖεται ὡς μὴ ὡς ἀκουσθῆναι. Ὁ δὲ ποιητὴς
ὡς αὐτῶ τὴν διόκεσιν, φησὶ ~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

» Εἰσῆλθον εἰς κήπον μου ἀδελφίμου νύμφη,

Α Ἡ λαδὴ ὃν αὐτὴ κατεφύτθουσα, διδασκαλικῶς ταῖς ἐμοῖς
ἀπολαῖς. Διδὼν ἐδιδάχθη μὲν ὁ χαμῶν ἔβ' παθῶν.
Ἐπύσσε δέμου τὸ πανάγιον πνεῦμα. Καὶ τὸ ἐν τῷ ποιού-
τῳ κήτῳ φυτῶ, ἦνεγκται οἶα μύρο, παντοῖα ἐπὶ δρετῆ
κέρως. Καθ' οὗ καὶ αὐτὸς εἰσῆλθον ἐν ταῖς τῶ κήτῳ. Ἐν
ὧ τὸ ἐμὰ θελήματα, αἱ ἐργασίαι μου ὄντολοι ἐφυτθῆσθαι.
Δρεψοῦμαι πάντως τὸν τούτου καρπὸν, ὃς ἔστω ἢ ἔβ' εἰρημέ-
νων ὡς ἐλῶν ποιήσις. Ἀδελφίμου τὸ κατὰ φύσιν ἔστω τῶ θεῷ
καὶ Πατρὸς. Ἡ ποιούσα τὸ θελήματός σου. Καὶ ὡς θεσηθῆ-
σα αὐτῶ κατὰ χάριν. Καὶ νύμφη μου, ὡς κολληθεῖσά μοι
διὰ χάριτος καὶ πνεύμα ἐν χρομῆν ~

Ε Ἰσέλθων δὲ ἐν τῷ εἰρημῶν κήτῳ μου, ἐπέσθησά μου
μετὰ δρωμάτων μου. Ἡ τοῖ τὴν τῶ σαρκικοῦ φρονήμα-
τος τῶ μαθητῶν ἀνδρῶν σου ἠέκωσαν. Μετὰ τῶ ἐπορῶν
ταῦτη δρετῆ. Οἱ γὰρ σαρκὶ ἵς κῶσιν κακῶς ὄντες τὸ φρο-
νημα. Πνεῦμα π τούτου ζωῶσι καὶ ὡς φέρουσι θεῷ οἶα π-
να κερπὸν δρωμάτων, τῶ ὡς ἐλῶν αὐτῶ ποιήσιν. Περὶ ἧς
φησὶ ~

» Ἐφ' ἄγρον ἄστρον μου μετὰ μέλιτός μου.

Ρ Αἰ ἄρτος μὲν αὐτῶ ἐστὶν ὡς ἀκελδοῖεται αὐτὸς, ὃν διδῆ-
ῆ λακεν ἐν Εὐαγγελίῳς αἰῶν. Ὁ πὶ ἐμὸν βροῦμα ἐστὶ, τὸ
cc 2 ποῖσθ

ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου. Μὲνι δὲ τὰ γλυκύνοντα τὸν ταῦτα πωροφέροντα λάρισμα, θῆα τὴν τυτμὴν γάλα. Οἶνος δὲ, ἢ ἐκαστική τοῦ κατὰ φύσιν πωρὸς τὸ ὑπερφύσιν θεώσεως χάρις. Καὶ γάλα ἢ ἀδοχος ἀπλότης. Δοιπὲν ἐν αἷς ὄντ' ἀπὸ τῆς ἀγίων ἀπὸ ἑλθῶν εἰσέρχεται ψυχῆς. Καὶ τρέφει μὲν ταύταις ὡς ἄγρω μετὰ μέλιτος, τῆ δρεπὴ μετὰ γνώσεως. Ποτῆι δὲ οἶα οἶνου μετὰ γάλακτος τινὶ κατὰ χάριμα θέωσιν. Μετὰ τῆς ἀδόλου ἀπλότητος τινὶ τῶν σωτηρίων, αὐτὸς οἰονείπνα ἄγρον μετὰ μέλιτος ἐσθίει. Καὶ οἰονείπνα οἶνον μετὰ γάλακτος πίνει. Ὁ δὲν πωρὸς ἐκείσθη δὲν ὡς ἐρηται, καὶ οἰκηθῆμα τούτους ἐν ἀγίω πνύματι αἰσθῆσθε φησὶ: ~

- » Φαίγετε οἱ πλησίον μου καὶ πιστέ, καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί μου.

Π Γαυ τεαφάντες μὲν οἱ ἀπυλλοσχίτες παιθῶν. Καὶ ἐγχοισυτῆς μου διὰ καθερέθητος, μετὰ γνώσεως τῆ δρεπῆς. Πίστε δὲ τὸν ἐκαστικὸν τῆς θεώσεως οἶνον μετὰ τῆς πωρὸς με ἀδόλου πίσεως. Καὶ πνύ τῆς κατὰ φύσιν πωρὸς τὰ ὑπερφύσιν μετὰ σῆσθε, οὐς κατὰ χάριμα ἐν ἀγίω πνύματι ὑδῆσθησθα τὸν ἰδίω Πατρὶ. Ταῦτα γουὶ διὰ τῆς ἀπλοκλήσεως τῆς νύμφης πωρὸς τῆς μεθῆτ δουμῆρας αὐτῆς, εἰρηκίος τοῦ νυμφίου. Αὐτὴ ταύταις ἐαυτῆν ποιουμῆρη παρδαριγμα, τὸ πῶς ἀκῆσονται τῆς φωνῆς τοῦ νυμφίου αὐτῆς καὶ εἰσικίθησται: τῶν τῶν φωνῆν: ~

(3)

» Εἰ γὰρ

- » Εἰ γὰρ καθάδια καὶ ἡ καρδιά μου ἀγρυπνεῖ. Φωνὴ ἀδελφίδου μου κροθεῖ ἐπὶ τινὶ θύρα.

Π Αἱ καθάδια μὲν πωρὸς τὰ ἰδέα τῆς παρόντων. Ἐπὶ τούτοις τῆ δρεπῆ ὡς περ ὑπνοσῶν μου τῆς αἰσθήσεως. Γρηγορεῖ δέμου ὄνοτις, ἴνα μὴ δὲ ὑπερλόγον λόγος ἐλθῶν, δρεπῆσθ αὐτὸν ραθυμοῦται. Ἐν οἷς δὲ γρηγορεῖ. Ἀκούει τῆς αὐτῆς τοῦ ἀγαπῆτοῦ μου φωνῆς κροθεῖ ἐπ' αὐτὸν. Διού ὡς διάπνος θύρας: ὄντ' εἰσέρχεται εἰς τινὶ ψυχῆ.

Τῶν ἀνωθεν οὕτως ρηθέντων φωνῆν ἡ νύμφη.

- » Εἰ γὰρ καθάδια, καὶ ἡ καρδιά μου ἀγρυπνεῖ.

Π Ἄν γὰρ ὑπὸ τῆς φύσεως ἀνακασιθῶ μύσσαι ὄντ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸν ὑπὸν δέξασθαι, κατὰ διάνοιαν ἐρηγορεῖ. Καὶ τὸν τῆς ραθυμίας ὑπνοῦ, ἢ κατὰ ἐχρηματοῦ νυμφίου τινὶ παρούσαν πωρὸς μῆροσθα. Διὸ καὶ αἰσθάνομαι τῆς ἐκείνου κρομαῶν.

- » Φωνὴ γὰρ φωνῆν ἀδελφίδου μου κροθεῖ εἰς τινὶ θύρα.

Π Αεθῆσω μὲν εἰδοκῆ τούτους τὰ ἐν τοῖς θεοῖς Εὐαγγελίοις ὑπὸ τοῦ καλοῦ ποιμῆρος εἰρημῆρα. Γὰ πωρὸς βατοκ γὰρ φησι τὰ ἐμα τῆς φωνῆς μου ἀκούει. Καὶ πάλιν, ἀλλοτ εἰω δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν. Ὁ π ὄντ' οἰδασι τῆς ἀλλοτ εἰω τινὶ φωνῆν. Μακάριος ἴνιν ὁ ποιμανθῆρος. Καὶ τοῦ ποιμῆρος τινὶ φωνῆν Ἰησοῦσων. Μακάριος ὁ νυμφὸς οὐλύμρος, καὶ διακείνην Ἰησοῦσων φωνῆν μοιχῆ καὶ νυμφίος. Μακάριος ὁ λέγων οὐδῶσω ὑπνοῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ τοῖς βλεφαροῖς μου νυαγμῶν. Ἀλλ' ἐρηγορεῖς καὶ τὸν νυμφίον ἀναμῆ.

ἀνομιῶν, κατὰ τὴν αὐτὴν τὸν κλέος παραινέσιν. Γενηθήτε γάρρησαν ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ἔργα ὁ κύριος ἡμῶν ἔρχεται. Ταύτην δὲ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος πωροφέρει τὴν συμβουλίαν λέγων. Γενηθήτε. Σπῆκετε ἐν τῇ πίστει. Ἀνδείξεσθε. Κραταίεσθε. Πάντα ἡμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθαι. Ἐργηθήτω ἡ τοίνυν ἡ νύμφη κἄν τῷ καθύδινον τὸν σωματικῶν ὑπὸν, ἐν ἀπολαύσει ζῆται τῆς φωνῆς τοῦ νυμφίου. Καὶ τῆς κοσμημάτων τῆς θύρας ἀκούει. Τίνες δὲ αἱ θύραι τῆς ψυχῆς. Ἀλλ' ἡ τοῦ σώματος αἰσθήσεις. Δίδω ἡ νύμφη τὸν νυμφίον εἰς δέχεται. Οὐ μόνον κροῦσά, ἀλλὰ καὶ ἀνομιῶν αὐτῆς τὴν θύραν ἀσφαλισθεῖσα: ~

Τοῦ Φελλοῦ :-

Γτα δεκνὸς ὁ καθαρός δεσποτὴς καὶ νυμφίος.
 Ὡς ἐκουσίως δάσκατον ὑπὲρ ἡμῶν ὑπέστη.
Ησάρξτε πέπονθεν αὐτὴ πρὸς αὐτὴν αὐτὴν θεοῦ.
 Φησὶ καὶ τοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὗς εἶπεν πλησίου
 ,, Ἐγὼ καθύδινον καὶ ἡ καρδία μου ἀρρησά.

Γτὼ φησὶ κἄν τέθνηκα σαρκὶ τῇ πωροληφθεῖσα.
 Ἀλλ' ἡ θεοῦ ἀπαθὴς ὅλων μεμνημένη μου :-
 ,, Ἀνοξὸν γάρ μοι φησὶν ἀδελφίμου ἢ πλησίου μου, ἀπει-
 ,, σθησίου μου, τελεία μου. Ὅπ' ἡ κεφαλή μου ἐπὶ τῆς θύ-
 ,, ρας μου καὶ οἱ βίβλους χαί μου ψυκῶν κηκτός.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Γ Ημῶν δὲ διὰ μὲν τῆς κηκτός, τὴν ὀμιλῆν ἡγορηθῆναι αὐτῶν ὑπὸ τῆς Γουδαίων ἐκκατάστασι. Δια δὲ τῆς ἁρξου καὶ τῆς ψυκῶν

ψυκῶν, τὸν τρεῖς ἡμέρας θάνατον. Ὅν οἱ βίβλους χαί τῆς κεφα-
 λῆς, καὶ οὐκ αὐτὸς ὑπέστησεν. Ἐπειδὴ τοίνυν φησὶ τὸν ὑπέ-
 σθησίου μου κατὰ δέξασί μου. Καὶ διὰ τὴν ταῦτα ὑπέμεινα.
 Ἀνοξὸν μοι καὶ ὑπέδξαί με. Ἀγαπῶ γάρ σου τὴν πνευμα-
 τικῶν ἀνομιῶν καὶ τὴν ἐν δέξῃ τελειότητα. Διὸ καὶ ἀδελ-
 φίω μου καλῶ καὶ πλησίον μου. Καὶ πωροφέρου καὶ τε-
 λεία μου. Τελεία μὲν, ὡς τὴν ὑπέμεινον νομοθετηθεῖσαν
 τελειότητα τελευτῶσα. Ἐγὼ γὰρ ἔφην. Γίνεσθε τέλει καθὼς
 καὶ ὁ Πατὴρ ἡμῶν τέλει ἐστίν. Καὶ πάλιν ἐθέλει τέλει γε-
 νέσθαι, πάλιν σου τοῦ ὑπέμεινον καὶ δὸς πηλοῦς. Καὶ
 ἔξει ἁπλοῦς ἐν οὐρανοῖς, ὁ λαὸς τὸν σαρκῶν ἀκού-
 θεῖται. Πέπεισθησιν καλῶ. Ὡς πνευματικῶν ἡγορηθῆναι.
 Καὶ τὸν πάλιν ἀνθρώπων ἀπεκδυσαμένην, σὺ τοῖς παιθί-
 μασι καὶ ταῖς ἡθυσίαις. Καὶ πνευματικῶς δεσθὲν διωκα-
 θῆναι. Πλησίου δέμου ὡς κατ' ἔργον μου βαίνουσαν, καὶ ἐπι-
 ζῆσιμοι ἡθυσθῆσαν. Ἐγὼ γὰρ ἔφην, ἐπίσταται μοι καὶ ἐπίστα-
 ἔμειν. Καλῶ δὲ καὶ ἀδελφίω μου. Οὐ διὰ τὸ συγγενὲς
 μόνον τῆς φύσεως, ἢ ἀνέλαβον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τῆς ἀσφα-
 λείας οἰκεία πτα.

Τοῦ Φελλοῦ :-

Ἀλλ' αὐτὴς ἀκουσάμεθα τῆς νύμφης τῆς ἀσμάτων :-
 ,, Φωνὴ τοῦ ἀδελφιδόμου κροῖε ἡ τὴν θύραν ἀνο-
 ,, ξή μοι ἀδελφίμου.

Φ Ἦν ἐν μέσῳ τῆς κηκτός, ὡς ἦλθεν ὁ νυμφίος.
 Τὴν θύραν ἀναπέτασον εἶπεμε τῆς καρδίας.
 Ὡς ἀνὴρ σοὶ ποιήσωμαι μολὴν σὺ τῷ Πατρὶ μου.
 Ταῖς δέξασί μου γὰρ πέφυκας ὄντως ἐμὲ πλησίου.

Εἰ γοῦν

Εἰ γοῦν ἀνοίξεις μοι φθοῖ δώσω σοι δῶρον μέγα.
 Τὴν δροβόν μου τῆς κεφαλῆς, ψεκάδω σε βόσους ἐσχάτων.
 Ἡ γοῦν ἰάσεις ἐν τελείῃ δώσω σοι πρὸς ἀνθρώπους.
 Ἰάμα γδ ἢ δροβόν μου τυγχάνει τοῖς ἀνθρώποις :-

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ :-

Τοιαυτὴ δέ ἐστιν ἡ παρῆς μου τοῦ νυμφίου φωνή :-

» Ἀνοίξόν μοι ἀδελφί μου, ἢ πλησίον μου, πρὸς ἐρχομῶν,
 » τελεία μου.

Ανοίξον δέ μοι τὸν νοῦν ἵνα χωρητόσσι διὰ μέσου αὐτοῦ ὁ ἀχώρητος ἡρώμα. Ἀδελφί μου ὡς ποῖσα τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου. Ἡ πλησίον μου ἡδηγομένη διὰ παιδείου. Πρὸς ἐρχομῶν, ὡς τὰ χαρισμάτα τοῦ παναγίου πνεύματος λαβῆσα, οἷα πέρηντας πρὸς ἐρχομῶν. Καὶ πέρασθῆσα κατὰ διὰ θεῶν λόγῳ πάντων τῶν γυνῶν, καὶ ἐπ' ἐμοὶ τοῦ αὐτοῦ, ἀρρήτῳ τὲ ὑπερ νοῦν ἀκαταπίπτου λόγῳ. Κάντ δὲ θεῶν τελεία μου, ὡς καθαρθεῖσα διὰ πρῶτης, καὶ φάισθῆσα διὰ τῆς διὰ πνεύματι θεωρίας. Καὶ τελειωθεῖσα διὰ τῆς κατὰ χάριν θεώσεως. Ἀνοίξον δέ μοι ὡς εἴρηται, ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλήσθη δροβῶν. Καὶ οἱ βόσους ἐσχάτων ψεκάδων νυκτός :-

Καὶ κεφαλὴ μὲν ἐστὶ τοῦ καθ' ὑπεροχὴν μυσηκῶς διπλοπρασμένου λόγου. Ὁ τοῦτον κατ' οὐσίαν γυνῶν, καὶ πάντων κατὰ πάντα τρόπον ἀπείρας ἰερωκισμένου ἀπόρρητος νοῦς. Ὁ δὲ πληροῦται διὰ τῶν πληρωμάτων τῆς τελείαν ψυχῆν. Οἷα δροβῶν τῆς διπλοπρασμένης θεολογίας τῆς αὐτοῦ. Ἀπέριστα τὸ ὑπεροχῶν. Τὸ ἀνερχομῶν. Τὸ ἀπειρομῶν. Τὸ ἀβέβαιον

καὶ

καὶ τὸ ὁμοίον. Βόσους γὰρ δὲ τούτου ἐν τῆς εἰρημότητος φύσιν μοι καθάρτης, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ μονοφωτοῦ εἰς πέρας ἀγνόημα τοῦ Πατρὸς διδοῦμαι. Ἀίπερ οἷα ψεκάδων νυκτός τῆς ἀκαταπίπτου ἀνερχομῶν πληρωμάτων θεῶν κελμάτων. Ὁ δὲν ταῦτα καὶ νυκτός ψεκάδος ἐλέχθησαν. Ὡς ὑπόδος πρὸς γνώσεως τῆς αὐτοῦ θεοῦ ἀκαταπίπτου. Καθ' ἃς γνώσεως νοτίδες ὄντες, τῆς νυμφιοθείας τῆς θεοῦ λόγῳ ψυχῆς ἀνεγνώμους, αὐτὰ εἰσομῶνται. Ἄλλοτε καὶ ὡς αἰτία τῶν ἀνοίξομαι τὸ ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλήσθη δροβῶν, καὶ τὰ ἐξῆς εἴρηται :-

Επεὶ δ' ὁ μαθήτρια οὕτω τῆς φωτῆς τοῦ νυμφίου μου ἠκούσα, καὶ τὴν ἐαυτῆς νοτίαν πύλιν ἠνέξα, καὶ ἐνοικῶν ἐπιτάμιλλω αὐτὸν, ὡς ἀναμαρτυρίας ἐστὶν ἄνδρα πρὸς ἕτερον πάντων. Ἐξεδυσάμιλλω τὸν χιτῶνα μου τὸν παλαιὸν τὸν τῆς ἀμαρτίας, τὸν ἐν τῆς ἀσβεβασίας. Λοιπὸν πῶς ἐνδύσομαι αὐτὸν ; τῶ φωτῆος τῆς ἀναμαρτυρίας ἀπελαθῆναι ἐνδύματα. Ἐνψάμιλλω ἐστὶν πόδας μου ἀκρω καθαρθεῖσα τῶ τελευταίῳ τῶ βαπτίσματος, καὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐπιφοιτήσει. Καὶ τῆς θεῶν ἐντολῶν πηγήσει. Ὁ δὲν πῶς μολυνῶ αὐτὸν ἵχνος δεξαμένη πρὸς ἕτερον ἐπιθυμίας :-

» Ἐξεδυσάμιλλω τὸν χιτῶνα μου. Πῶς ἐνδύσομαι αὐτὸν ;
 » Ἐνψάμιλλω ἐστὶν πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτοῦ ;

Τοῦ Φελλοῦ :-

Ετὸ φθοῖ καὶ πρὸς πάλιν τὰς θύρας ἠνοίξαι. Τὸ γδ τῆς ἀσβεβασίας ἰερωκισμένου πείρας. Ὁ περ ὅσα ἐπενοῦθρου πῶποτε μεταγνώσα.

D d

Καὶ

Και μολυσμὸν ἀπέρριψα τῆς γῆς ἐκ τῆς ποδῶν μου.
 Και τοὺς παρρηδύσασα πρὸς τρεῖς βουνοὺς σωτηρίας.
 Οὕτως ὡς ἔλεπ μολυμῶ. Σαφῆς αἶσα πρὸς τ' ἐπίσω.
 Τούτων ὡς ἤκουσεν αὐτῆς τῆς λόγων ὁ νυμφίος.
 Ἐνδον ἠθέλησεν αὐτῆς ὡς περ καθεσκηλώσασαι.
 Ἀλλ' οὐκ αὖ τὸν ἀχρηστον ἰδὼ ὅλως χροηθίωμαι.
 Ταῦτα καὶ γὰρ ἐπλήρωσεν ἡ χεὶρ αὐτῆς καὶ μόνη.
 Ὡς ἀπ' αὐτῆς μαθεῖν ἐστὶ τῆς νύμφης τῆς ἀσμομάτων :-

Θ Ε Θ Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

ΠΩ ν αὖθεν οὐκ ῥημάτων ἡ νύμφη ἀκείσασα, δὸς κείνη
 Γαμλέγασα :-

Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνα μου :-

ΠΙδασόμεθα ὅτι οὐδὲν ὅσω πίπτει βλάβη, καὶ ὅσον
 ἠπείφεται πόνον τοῖς χροηθίωσι ὁ ἄκνος. Ἀναβολαῖς γὰρ ἡ
 νύμφη χροηθίωσι, καὶ οὐδὲν ἀνοῖξαι τὸ νυμφίω τὴν θυρῶν
 οὐ βουλήθη εἶσα, ἀνεγκάξεται μετὰ βραχὺ. Οὐ μόνον μέ-
 χε τῆς θυρῶς βασιλῆων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πόλιν πείχων, καὶ
 εἰς τοὺς ἀγροὺς πείχων, καὶ πείχων, φύλαξις, παρ-
 ὶων καὶ τὸ πείχων λαμβάνει, καὶ μόλις δέισται τὸν πο-
 θῆ μύρον νυμφίον. Εἰ δὲ οὐδὲν ἠπείφεται τὴν καλέσασαι, πεί-
 χων αὖ ἀπᾶτων ἀπληλῆγη τῆς πόνον. Νυνὶ δὲ φωνῶ :-

- » Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνα μου, πῶς ὀδυσομαι αὐτὸν ;
- » ὀνὶ ψάμην εὐθὺ ποδας μου, πῶς μολυμῶ αὐσοῦν ;

Ἡ Αἰ μὲν οὐ τοῦτο αὐτῆ ὁ νυμφίος ὡς χροηθίωται. Οὕτως
 γὰρ βούλεται αὐτῆ ἀπεκδυσαμένη τὸν παλαιὸν ἄνδρον

ποι

ἴσον πάλιν αὐτὸν ὀδυσομαι. Οὐ τεθέλει νυμφίω αὐτῆ
 εὐθὺ ποδας, καὶ τῆς ἀγίων αὐτῆ χροηθίωσι, πάλιν
 τούτους μολυμῶ. Ἀλλ' ἀνοῖξαι αὐτῆ ἀπόνως, ὡς ἀμολυμῶς
 ἡ τῆς ἀκόης, ἡ τὸ ὄφθαλμοῦ τὴν θυρῶν, ἴσα ἡ δια γνάσσης,
 ἡ δια κροάσσης, εἰσελθὼν ὁ νυμφίος ταῖς ἡγιασθίωσι ἐν οἰκί-
 σῃ ψυχῆς. Καὶ ἐπιθῆ ἀνεβάλλεται, οὐκ αὖ τὸς πείχων
 χροηθίωσι, ἐτέρας αὐτῆ ὁ νυμφίος διεγέρει. Οὐκ ἔπ κροῦν
 ἐξασ μῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν χροηθίωσι δια πνος ὀπῆς εἰσαγῶν. Χρο-
 ηθίω δὲ νυμφίω τὴν αἰσθησῶν τῆς ἀφῆς καὶ τὴν θείων αὐτῆ
 ὀπῆσται. Ἡ δὲ αὐτῆ ὀπῆσται πεποῖνη, ὡς βοῆσαι :-

- » Ἀδελφιδόμου χροηθίω αὐτῆ ἀπέσειεν ἀπὸ τῆς ὀπῆς.
- » καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροηθῆ ἐπ' αὐτῆ. Ἀπέσει ἐγὼ ἀνοῖξαι
- » τοῦ ἀδελφιδόμου. Χροηθίω μου ἔσασαι σμίεναι. Οἱ
- » δάκτυλοι μου σμίεναι πείχων, ἠπὶ χροηθίω τοῦ κλεί-
- » θροηθίω. Ἡ νοῖσα ἐγὼ τὴν ἀδελφιδόμου. Ἀδελφιδόμου
- » παρῆλθε. Φυλήθου ἠπῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτῆ. Ἐζήσασα
- » αὐτὸν καὶ οὐκ ἔθροη αὐτὸν. Ἐπάσασα αὐτὸν καὶ οὐκ ἔ-
- » ἠπῆσασα μου. Ἐθροη οἱ φύλακες οἱ κροηθίωτες ἐν
- » τῆ πόλει. Ἐπάσασαί με. Ἡ θροη τὸ θείες ἔθροη ἀπ' ἐμοῦ οἱ
- » φύλακες τῆς ταχῶν.

Ἐ Πειθὴ ὅσα ἠβελῆθη οὐδὲν ἀνοῖξαι κροηθίωσι, ἀπῆσται
 μὲν αὐτῆς δια πνος τῆς αἰσθησῶν, ὡς ὅτι πειθὴ σμῆσται
 ῥοσται. Εἰσαγῶν τὴν χροηθίω, τὸν ἐστὶ τὴν ὀπῆσται. Ἐθρο-
 ηθίω δὲ αὐτῆς καὶ πειθὴ τὸν ἔθροη. Ἐπὶ γὰρ ὀπῆσται
 τὸ, ἡ κοιλία ἐθροηθῆ ἐπ' αὐτὸν. Ὅ περ ὁ θεοδοπίων ἐθροηθῆ
 ἐθροηθῆ. Ἡ δὲ ἀπῆσται μεθροηθῆσαι τὸν πόθω, καὶ πεί-

χει παθς τλω θύρων κη φηών. Οπ αι χείρες μου τω κλει-
 θρω κατέχεσαι, κη ανοίξαι βελόμημα, εσαξω σμύερου
 πληρη. Τλω γδ τελείαν παεικαμα κενρωσι, με χεις αυτην
 την ανοστοτων μοειων. Ανοιξασα δε τλω θυρων, δευ τον
 αδελφιδον με παεικαμα κενρωσι, κη εισελθαιν ου βελόμημα.
 Εγω δε εξηστημηνη του φιλτρου, κη κερμαμηνη την ερεων
 αυτην λθγων, ης ζηπισεως ει χόμηλω. Καί βωσασα διετ ελευω,
 κη διλω κωδω καλωδσα. Ο δε, εχ' υποκασειν, ου δε δακρυει-
 σεως με ηξει. Περωσ' εσα δε κη τον ποδεμηρον εηζ' ησθ-
 σα, παειπητω τωις τλω πολω οικεισ κη φυλακισουσιν. Οι δε
 ου μονον με ηκισθησ, η εμασι γωσαν, αλλα κη τραυματα
 παειθηκησ, κη το θείεις ρθ' μω αφεινωτο. Φύλακας δε τει-
 χων υπο ο ης νύμφης η γη μου καλεισθαι, κη φύλακας πό-
 λων, δημαγωγωγς κη αεχοντας, κη τρεθόνους. Πάλαι η
 του θεου πολεμησαστας νύμφη. Καί εδν καληνικους μαε-
 περεσ παταξαστατε, κη τραυματισαστας. Καί τω θειω
 παδεδωκα τοις, κη τοις ψυχας γυμωσαστας. Καί το
 σωμα δωτ την ψυχων οίον θείεις ρθ' ειληφώτας. Καί γδ
 ρκιναι τον νυμφιον ποδαυώτες, κη παίντοτε τωτον κηρηπώ-
 τεσ εν ταίς πόλεισ. Καί αηροίς κη εχαπαίς, ταυτα
 πάντα υπομενησ. Διδασκόμεθα τίνωμ εν
 την εισημηριων, πάντα εκον δωτ-
 θέσσαι. Καί τω νυμ-
 φιω κερωντι,
 παδωντικα ανοίγειν. Γ' να μη απελθόντοσ,
 πάντοσ παρωσ εν αναγκασθω-
 μη, κη ζηταιν τον
 ποδεμηρον:

„ Αδελφιδός μου απέσειλε χείρα εμπ' δωτ ης οπης :
 „ Καί η κοιλιέμου εβροίθη επ' αυτον.

Του Ψαλλου :-

Ε Γω φησι κην ηνοιξα πασαν εμοδ τλω θυρω.
 Ως θ' υποδεξασθαι χειςον τον λθγον κη νυμφιον.
 Πλω μόλις εισελθωθεν η χειρ εμπ' κη μοση.
 Οθεν τω μέγεθος εμπ', μεγαλωσ κατ' επ' αγω.
 Καλωσ εφλωσθησεν η καθωρα πιεθένος.
 Η την ανθρωπων φύσις γδ η πάνυ βραχυτοκη.
 Οσον παθς φύσιν θεϊκω του θαυμασθ' νυμφιον.
 Ο' λω ου διωαται φησι τλω θειωτάτω φύσιν.
 Ο' στον εν πολήψωσ κη ταίς Θεολογίαις :-

„ Ανέσω εγω ανοίξαι τω αδελφιδω με. Χείρες με εσα-
 „ ξω σμύερου πληρη, εηι χείρας του κλειθρου.

Ε Γω φησι εν ηνοιξα δεξασθαι τον νυμφιον.
 Κακίωσιν εν αχάσθητοσ εν τοίς εμοίς εγκατίς.
 Ανέσω παθς εηιπουν κη θειωτέρω τ' εσω.
 Οπως τοίς πόνοις τοίς πολλοίς σαρκάτεσ η κενρωσεί.
 Πλατύτερον ανοίξω με τω λογισμω τλω θυρω.
 Καί τον αχάσθητον τω πεν εις δεξωμαι νυμφιον.
 Οθεν αι χείρες μου φησιν μετα κη την δακτύλων.
 Τοίς πόνοισ σμύερων εσαξαν με χεις εμπ' του κλειθρου.
 Τουτέσω δωτον κερων τω μέλη ης σαρκος μου.
 Καί πάσις ανεπέτασα τοίς ης ψυχής αισθήσεις :-

» Η νόξα ἐγὼ τῶ ἀδελφιδώμου. Καὶ ὁ ἀδελφιδός μου
» παρήλθεν.

Ἄλλὰ κἄν ἦνοιξα φθὴν ἀπάσας μὲ τοὺς θύρας.
Οὐδ' ἔστω ἰὼ μοι χωρητὸς ὁ λόγος καὶ νυμφίος.

» Ψυχῆ μου ἔζηλθεν ἐν τῷ λόγῳ αὐτῆς.

Ἔτσι φθὴν ἀνύψωσα τὸν νοῦν ὡρῆς τὸν ἀδέρφου.
Πόθῃσα δὴ ποῦθεν μαθῆν σαφῆς ἐπὶ τούτου.

Ἀλλ' ὅμως ὑψιπρότερον καὶ τῆς νεκρῶν ὑπέχε.

Φησὶ γὰρ ἔτσι καθ' ἑξῆς ἡ νύμφη καὶ παρθένος :-

» Ἐζήτησα αὐτὸν καὶ ἐχ' ὄρεον αὐτὸν. Ἐζήτησα αὐτὸν
» καὶ ἐχ' ὑπέκωσέ μου.

Ἡ Αἰ πῶς γὰρ διεθίσεται, καὶ κρηπιθίσεται ἴπου.

Ἡ Ο' σπὶς ἐδὲν ἐπέφυκεν ἐν τῆς γνωσκομύρων.
Οὐκ εἶδος, οὐ εχηματισμός. Οὐ τέλος οὐ ποσότης.

» Εὐρωσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλῶντες τὴν πόλιν, ἐπά-
» τῆζάν με, ἐπεσμάσαν με.

Ἡ Τῆς καλλίστης προκοπῆς τῆς νύμφης καὶ παρθένου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀνελάλυθε μέλαι καὶ τῆς Ἀ' γέλων.

Οὗτοι γὰρ φύλακες εἰσὶ τῆς πόλεως τῆς αἰῶν.

Εὐρωσαν τὸ νοῦν μου φθὴν. Τὸν λόγον ψυλαφῶσαν.

Καὶ λόγος ἐτρομαμάσταν, καὶ κατεπλήρωσάν με.

Τοῦτο καὶ γὰρ ἔξέπον μοι τῆς ἀγαυῆς ἀδελφίδου.

Τὸ τίλω κατέληψιν ζῆτ' αὐτῆς ἀκαταληψίας :-

» Η' ἔειπ

» Η' ἔειπ τὸ θεῶν ἐπιέμοι οἱ φύλακες τῆς
» τειχῶν.

Ἡ Ἐάν τὸ ἀεικαλύμμα φησὶ τῆς ὀφθαλμῶν μου.
Ἡ Ὡστέ με καθάρωτερον γνωρίσαι τὸν νυμφίον.

Τοὺς πᾶσιν ἀκατοληψίον ὄντα καὶ τοὺς Ἀ' γέλων.

Ὁ' ἔειπ ἐπακοήσασα πᾶσι τοῖς ἐπιεθῆν.

Τοὺς φύλακας ἐκ δυσωπῆ. Τούτῳ ἐδὲν Ἀ' γέλου.

Τὸν κύβον καύτης τὸν πολὺν μελῦσαι τῶ νυμφίῳ.

Τ Ω Ν Τ Ρ Ι Ω Ν Π Α Τ Ε Ρ Ω Ν :-

Φ Ησὶ γοῦν ἐπὶ ἡ νύμφη ὡρῆς τοὺς μαθητὰς διουμύρας. Ὁ' πῶς
Ἡ δὲ τῆς ὑπαρχῆν τῆς ἀμαρτίας ἔξεδυσάμην χιτῶνα, καὶ
Ἡ ὡς ἐκαθ' ἀρεθίω, ἀκούατε :-

» Ἀδελφιδός μου ἀπέπειλε χεῖρα αὐτῆς διὰ τῆς ὀπίης. Καὶ
» ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτῆν.

Ἡ Τοὶ ὁ ἀγαπητός μου ἐπέμψε ὡρῆς τῶ Πατρὸς, τὸ ἐκεί-
θεν ἐκπορεθούμῳν ὁ μοῦσιον ἀπὸ πῆλμα. Ἐν ᾧ ἄσπερ
ἔντην χεὶρ ὄσεγει τὰ θεῖα χεῖρῶν ματι, διὰ μέσου τοῦ νό-
μου, ὡς διάπρος ὀπίης. Καὶ ἀδῆμισά σῆσμου τὴν δελφίω τῆς ἑ-
φίας. Τὸν φόβον τοῦ ἀγαπητοῦ μου ὡς κερτῶ, τὸ τῆς γαστε-
μαρτίας σιέσεται τὸ πάθος μου. Ἐξ οὗ πᾶν εἶδος ἀκαλασίας
ὑφίσταται. Καὶ δι' αὐτῆς ἀνέλιω ἐγὼ ἀνοήτως τῶ ἀδελφιδώμου.
Ἡ γοῦν ἡ γέβδιω καθ' ἐμπροσθεν τοῦ θεοῦ. Ἀπὸ τῆς ἐμπα-
σοῦς ἡ ἑσῆς ἀναπεταῖται τὴν νηπιῶν μου πύλιν τῶ ἀγα-
πητοῦ μου :-

Χεῖρες

» **Χ** Εἶρες με ἐσαζον σ μύεραν. Πάντως αἱ διεργητικῶμου
διωά μεις, δνές & ὀλέγος ἐκ παρμαέστως. Εἴ κειν ὀδῶ
νεκρωπικούς τῶ σαρικαῦ φροήματα λόγους & τρεψους: ~

» **Δ** Ἀκυλοί με σ μύεραν πλήρη ἔπι χείρας τῶ κλείθρου.
Δηλονότι αἱ τῶ νῆ & τῶ λόγῳ συμπεριφερθήναι, οἷα
χειρὶ δάκτυλοι. Παθητικῶμου διωά μεις. Αἴ τε αἰσθησεις,
καὶ ἡ ἔπιθυμία, καὶ ὁ θυμὸς, τῶ διὰ γνώσεως καὶ δρεπῆς οἰ-
κείαν νέκρωσιν, τελείω ἐσαζον ἔπι τῶ ἐμπαιθῆ ἔργα πῆς δι-
κῆ κλείθρου δποκλεισίης τῶ θέω λόγῳ τῶ εἰσοδον ἀπ-
σίας. Ὡς καὶ τῆ ταιπῆ ἔργων, ἀ τρεπτικῶς χείρας κλεί-
θρου ἐκλήθησθαι. Σὺ νεκρωθέντων ταῖς εἰρημνίαις παθητι-
κῆς διωά μεις. Ὅ πὶ δὲ τῆ ἔργων πῆς ἀπιστίας ἡ νέκρωσις,
δποτέλεσμά ἐστι πίσεως. Αὐτὴ δὲ φθορὰ πῆς ἀπιστίας ἐστὶ
ταύτης, παρὲμῶ οἷα κλείθρου φθαρείσης ὡς εἶρηται: ~

» **Η** Νοῖξα τῶ ἀδελφιδώ μεις ἐγῶ. Τῶ ἐανπῆς νοητῶ πύ-
λω τῶ ἀγαπητῶ μεις ἀκαταστάσασα, κατὰ διαθέσιν διὰ
πίσεως: ~

» Ἀδελφιδοσμου παρῆλθεν.

Ε Πειδῆτες νῶ κατ' ὄσσαν οὐχ' ὑποπίπειως ὡς κατ' αὐτῶ
ἀκατάληπτος: ~

» Ψυχῆμου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτῶ.

Ε Ξῆλθε δὲ πῆς νοεράς ὑπόμνητος πρὸς αἰσθησιν διὰ πῆς φουσι-
κῆς θεωρείας, δρεῖν ποθέσα τὸν νομόιον αὐτῆς ἐν λόγῳ αὐτῶ,
τῶ ὅ πὶ ἐξῆλθε ἐνηπείρας τῆς ποιμνίῶν παρὸς αὐτῶ εἰρημνίῳ,
ἐν τῶ βούλεσθαι ταύτῶ μολῆν, ὅτε ὀδῶ ποιμαίνει: ~

» Καὶ

» Καὶ οὕτως ἐζήλισσε αὐτὸν καὶ οὐχ' ὄδωρον αὐτὸν.

Εν γὰρ τῆς κῆσεος δ' ἀκτιστος οὐχ' ὄδωλείεται.

» Ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ οὐχ' ὑποήκουσέ μου.

Ο Ἦτο λεγούσης τὸν ὑπερ ὄντα, καὶ οὐδῶν τὸν ὑπερρουσῶν.
Καὶ ζῶν τῆ ὑπερζῶν καὶ πάντων ποιητῶ. Οὐχ' ὑποή-
κουσε γὰρ καλὸς ἄνθρωπος, ἀ μήκατ' ὄσσαν ἐστὶ. Καὶ αὐτῶ τὸν
ἀγαπητῶμου ὡς ἐφῆν, ἀ καὶ ἡδωθήδω δρεῖν. Οἱ δὲ ἀγνοῖ
Ἀγγελιο δρεωσάνμε, οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες τῶ πόλιν.
Εὐρωσάνμε δὲ τῶ δᾶγνοῖαν δπολωλῆαν ποτὲ μαθήσειαν
αὐτῆς. Φωπίζοντες ὡς τῶ θεωρείαν τῆ ὄσσαν ἀχολο-
ρηθῆν. Οἱ πάντων τῶ κῆσον οἱ ἀπνα πόλιν κατὰ τῶ γνώσιν
τῆς ταύτης λόγῶν σῶεσιν κυκλοῦντες. Ὅ ρος γὰρ εἶσι τῆ ὄσσαν οἱ
τούτων λόγῶν κατ' ἔς καὶ γεγονόσιν, ὡς ταῖς φύσεις αὐτῆς παρ-
γερά φοντες. Ὅθεν οἱ τούτους γνώσκοντες Ἀγγελοῦς ἐν ὄσση
τῶ κῆσον ἀπολωλῶσιν. Οὕτω δ' οὕτοι ἐπιτυχόντες μοι: ~

» Ἐπὶ ταξάνμε. Ἐπειμαμασάνμε. Ἡ ἔσση τὸ θέρε
» σῆσμου ἀπ' ἐμοῦ.

Η Ἦτοι ἐποκείνωσιν. Διδάξαντες τὸ μήπως ἐς δὲ κατεῖ-
ληφέναι θεῶν. Ἐλέξαντες δὲ. Ἐπληξάνμε τὸ σινειδός.
Ὡς οἱ ὀρμῆς κατεληφέναι τὸν ἀκτιστὸν ἐν τῶ τοῖς ἀνόμασι τῆς
κῆσῶν κατὰ φάσκειν αὐτὸν. Ἐν δὲ τῶ δίδαξάνμε ὑπερ πα-
σσαν γνώσιν εἶναι τὸ θεῶν, ἀφείρησθαι ἀπ' ἐμῶ τὸ δικῆ θεω-
εσθαι συγκομῆντος εἰς ἄχλας. Τῶ γνώσιν τῆ ὄσσαν συλλέ-
γόντα τὸ λογακῶμου, παύσαντες τούτῶ, τῶ τῶ ἀκατάλη-
πῶν θεῶν φύσιν ἀγνοῖ ὑπερ κατὰ τῆν. Ταῦτα δὲ εἰρη-
κα

παπο εν εμοι. Φύλακες τῆς τειχέων. Η̄ τειπηταῖα ἀπα-
ρβατοῖς τῆς θείων θελημάτων. Ᾱ δίκην τειχών, τοῖς τῆς
οἴτων φύσει φυλάσσουσιν, ὡς γέγονασιν. Αὐτὰ διηγοσαμῆν
ἢ νύμφη ταῖς νεάνισι. Πάλιν αὐτοῖς δεκί ζειλέγυστα:~

- » Ὡς κίτα ὑμᾶς θυγατέρες Γερουσαλήμ ἐν ταῖς διωά-
- » μεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσει τοῦ ἀγροῦ. Ἐὰν ὄρητε τὸν
- » ἀδελφιδόνμου, ἀπορρίψατε αὐτὰ, ὅπ τετρωμῆν ἀ-
- » γάπης ἐγώ.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Επιφάνεται γδ πολλάκις, καὶ τοῖς ἀτελέσιν ἔπ, καὶ τη-
σίοις ἐνυμφίος, συγκαταβαίνων τῇ ἀσθενείᾳ, καὶ παρ-
τέλειον εἰς τελειότητα. Οὐ χρεῖαν γδ ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰα-
τροῦ, ἀλλοὶ κακῶς ἔχοντες. Ὁρκεῖται γαρ αὐτῶ τοῖς νεάνι-
δας, εἰ ὄρησαν τὸν ἀδελφιδόν μου αὐτῆς ἀπορρίψατε, ὅσον ἔχει
παρὶ αὐτὸν ἔρωτα. Καὶ ὅπ ἐμλεκετῆ βέλει τῆς ἀγάπης τέ-
λειωται. Ἀγνοῶσιν αἱ νεάνιδες τὸ τοῦ ἀδελφιδόν ὄνομα. Ἐπ
γδ ἀτελεῖς εἰσι. Καὶ τῆς μυστηρίων τὸ βάθος ἀγνοοῦσι. Διὸ
φησὶν ~

- » Τί ἀδελφιδός σου λαπὸ ἀδελφιδού. Η̄ καλὴ ἐν γυναιξί;
- » Τί ἀδελφιδός σου λαπὸ ἀδελφιδού. Ὁ πούτως ὄρεκισαί
- » ἡμᾶς;

ΠΟλλάκις γὰρ φησὶν ἡκούστων μῦθου λεγέσης. Ἀδελφιδός
μου, τῶ ἀδελφιδόν μου. Καὶ ἀγνοοῦμ τῆς ὑποδ σοῦ λε-
γομῶν, τὴν δὲ κέμιν. Ἐπειδὴ τῆν δόκος ἐστὶν ἐν μέσῳ,
γδ διωάμεθα σὶ τῆ παρὰ τῆ μύθου, τῶ ὑποδ σοῦ παρὰ
ἑαχθέν-

ἑαχθέντα. Διδαξὸν ἡμᾶς τοῖνυ ὡ καλὴ ἐν γυναιξί. Πασῶν
γδ ἀπετετέρεθ τυγχάνεις, καὶ νεανίδων, καὶ παλλακίδων.
Τί σοι βούλεται τὸ τοῦ ὄνομα. Διαπαντός γδ τὸ τοῦ παρ-
φίρας. Λέγουσα νῦν μὴ τοῦ ἀδελφιδόν μου. Νῦν δὲ ὁ ἀδελ-
φιδός μου. Εἰ γδ μάδοιμρ παρὰ σοῦ, τίς τοῦδ τς, καὶ οἷα ση-
μεῖα παρίκεται. Θερωτὸς σμῆνσε καὶ πληρώσω μῆνσου τὸ
παρὰ σέμα:~

Τ Ω Ν Τ Ρ Ι Ω Ν Π Α Τ Ε Ρ Ω Ν :-

ΠΑῦτος γοῦ παρὶς τελειότητα ἀναβάσεμμου ὄρησασα-
μῆν:~

- » Ὡς κίτα ὑμᾶς θυγατέρες Γερουσαλήμ, ἐν ταῖς διωά-
- » μεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσει τοῦ ἀγροῦ. Ἐὰν ὄρητε τὸν
- » ἀδελφιδόνμου. Τί ἀπορρίψατε αὐτὰ. Ὁ π τετρωμῆν
- » ἀγάπης εἰμὶ.

Πῆ Γαυ δίκην ὄρεκα τῶ κατ' ἐμὲ παρὰ δέγγραπτι ἐρβαβαίω-
σα, καὶ ἐσκέξα ὑμᾶς, μαθίτηταιμιν. Τὰς ἐν τῇ ἀπα-
θείᾳ τῶν ἀελώων ὄρεσας, ἐὰν ἐν ταῖς θεωρητικαῖς διωά-
μεσι. Καὶ ταῖς παρὰ κίτας ἰσχύσει ταῖς ἐν τῇ παρὰ κίτῳ κόσμῳ
τῶν γῶπν, καὶ τῶν δεσπῶν ὄρεγῶν διωαμῶν. ὄρε-
τε ὡς ἀλήθειαν καὶ ἀγαθὸν τὸν ἀγαπητόμμου, τῆ ὑποδ σοῦ
αὐτῶ. Τὸ, μπεσὶ πάντως τὸν μεμλυσμῶν χιτῶνα τῆς ἀ-
μαρτίας ἐνύτασθαι, καὶ ὄλιως ἴχνος μολυσμῶ δέξασθαι.
Οὕτω δ' ὑμᾶς ὄρεκισα, π τ ἐτσωματῆ ἀγάπῃ τῆ παρὶς ὑμᾶς.
Καὶ ἐρῶ τῆς σωτηρίας ὑμῶν. Ἐπεδὲθεν δ' αὐτῶ τῆς μαθί-
ταιμ εἰς ἀναζήτησιν τοῦ νυμφίου αὐτῆς διεγερθεῖσιν, καὶ δε-
δοκίμῳ μῆπως κατὰ θεωρίαν ἢ κατὰ πρῶτον ἀπατηθεῖσιν.

Σκότος, ἀντὶ φώτος ὑποδέχονται. Ταυταῖς ποιμνῶνται τοῖς
δοποκρίσεις παρὸς τὸν διδάσκαλον:~

» Τί ἀδελφιδόσου, διὰ ἀδελφιδῶ. Ὁ π ούτως ὄρεκισας
» ἡμᾶς;

Ληλαθὴ ἀνάγει ἡμῖν, τίνα εἶσι τὰ κατὰ θεωρίαν γνω-
εῖσμάτε τῷ ἀγαπητῷ σου. Ἴνα μὴ τοῦτου παρὰ γνω-
εῖσασαι, τὸν σκότος ὄντα, καὶ φῶς ὑποκρινόμενον, ὑποδεξώ-
μεθα ἀντ' αὐτοῦ. Ἀντὶ τῆς ἀληθείας τῆς ψάδει ἀπειχεσῶσαι.
Ἡ θεωρητικὴ ταῖς νυμφωρικῶν αὐτῶν ὡς τελεία καὶ τῶ-
των διδάσκαλος. Καὶ τίνα πάλιν εἶσι, τὰ τῶν κατὰ πρά-
ξιν χαρακτηρίζονται. Ὁ πὼς μὴ διὰ τῆς καθ' ὑπερβολὴν
τῆς δρεπῆς παιδῶν, ἔστυν παρὰ γνωεῖσασαι. Ὡς ἀγαθὰ τὰ
πονηρὰ ἀπειτέσωμεν, κλαπάσαι διὰ τῆς δρεπῶν. Ταῦτα δὲ
παρὰ σου ζῆλοῦμεν μαθεῖν. Ὁ πὼς τὸ παρὸς αὐτὸν φίλτρον
ἐκείνου ἡμῖν, δίκην ὄρεκν ἀπαναγκάζων ἡμᾶς. Τεῖον ἀνα-
ζῆπέν, καὶ ἀσδιδεω τούτου ἔστυν χεῖν:~

» Ὡς ὄρεκισα ὑμᾶς θυγατέρες Γερουσιασλήμ ἐν ταῖς διωά-
» μεσι, καὶ ἐν ταῖς ἰαχύσεσι τοῦ ἀγροῦ. Ἐάν ὄρεκτε τὸν
» ἀδελφιδόνμου, ἀπαυγείλατε, ὅπ τετραμῶν ἀγα-
» πης ἐγὼ.

Τὸ δὲ Ψαλλοῦ :-

Ορκίζω δὴ φωνῶ ὑμᾶς τῆ τοῦ ἀγροῦ διωάμετ.
Τουτέστι ἐν τῆ χεῖρι τῆς θεᾶς διωας εἶας.
Ἴνα τὸν πόθον τὸν ἐμὸν εἴποιτε τῷ νυμφίῳ.
Ταῦτα μὲν λεληπαργικὴν ἡ νύμφη ἐστὶν Ἀγγέλους.

Ἀμν-

Ἀμνχανοῦντες δὲ λαποῦν τῷ ὄρεσιν ἐκείνου.

Καὶ τῆς Ἀγγέλων οἱ χοργὶ φασὶ παρὸς τῷ παρθένοῦ.

Ὁ ποποκρίσεις πέφυκε φωνῶν ἀδελφιδόσου.

Ἐπίσι γδραχματισμοῖς χαρακτηρίζεται.

Δίδαξον ἀπέναντα καλῶς ἡμᾶς ὡς ἐγγουσιῶνται.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Λιδάσκει τὸν κτω τὰς μαθητῶν διομῶν ἐσ' αὐτῆς ἡ νύμφη.
τὸ τῷ νυμφίῳ σημεῖα. Καὶ φωνῶν αὐταῖς:~

» Ἀδελφιδόσου μου λωκὸς καὶ πυρρός. Ἐπέλεγε μῶν ὄρε
» μουεῖον. Κεφαλή αὐτῆς χροῦσὸν ὄρετῆ. Βόσρυχοι ὄρετῆ
» ἐλάται μέλεκα ὡς κόραξ. Οἱ ὄρετῆ αὐτῆ ὡσεὶ
» παρῆσεσι, ἔστυν πληρώματος ὕδατων λωκωσμῶν, ἐν
» γάλακτι. Καθήμεναι ἔστυν πληρώματος ὕδατων. Σια-
» γόνες αὐτῆ ὡς φιάλαι τῷ δρεπῶν, φρουσαι μυρε-
» ψικα. Χεῖρ αὐτῆ κείνα εἰσὶ ὄρετῆ σμύναν πληρη. Χεῖ-
» ρες αὐτῆ πορῶται χροῦσαι πεπληρωμῶναι παρῆσεσι. Κορ-
» λία αὐτῆ πύξιν ἐλεφάνθον, ἔστυν ἔστυν παρῆσεσι.
» Κητῆμα αὐτῆ εἰσὶν μαρμαίρειν τεθεμελιωμῶν ἔστυν
» βάσεις χροῦσαι. Εἶδος αὐτῆ ὡς λίβανος ἐκλεκτός. Ὡς
» κέρεσι. Φάσιν αὐτῆ γλακοσμός. Καὶ ὄρετῆ ἔστυν ἔστυν.
» Οὗτος ἀδελφιδόσου μου. Καὶ ὄρετῆ πλησόνμου, θυγατέρες
» Γερουσιασλήμ.

Ερωτησάσας τὰς νεανίδας. Διδάσκει ἡ νύμφη τοῦ ἀδελφιδ-
δοῦ τὰ σημεῖα καὶ φωνῶν. Ἀδελφιδόσου μου λωκὸς καὶ
πυρρός. Καὶ πρῶτον μὲν ἔστυν τὸ λωκός, δὴ ὄρετῆ δὲ πρ-
πυρ-

πυρρός. Θεός γδ αείων. Εγγύς δέ ᾤ ἀνθρώπος· οὐκ ἀφ' ἑσῶ
 ἴω. Οὐδὲ τροπαίς εἰς ἀνθρώπον, ἀλλ' ἀνθρωπείῳ ἰδιότημε-
 νος φύσιν. Λθικός τοίνυν ἐστὶν ὡς Θεός. Τί γδ φωτός λαμ-
 πωτέργον. Φῶς δέ ἐστιν ἀληθινὸν κατὰ τὴν ἑὺαγγελίαν
 φωνῶν. Ἦν γάρ φησι τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα
 ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Οὐ μόνον δέ λθικός ἐστίν,
 ἀλλὰ καὶ πυρρός. Οὐ μόνον γάρ ἐστι Θεός, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος.
 Τὸ δέ πυρρὸν, ᾤδαθλοῖ τὸ γήινον. Διὸ καὶ οὐ τῆς Ἡσάιας
 ἐρωτῶσιν. Αἱ διωά μες ὀρώσται αὐτὸν διπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν
 ἀνέντα, καὶ φησι. Τίς ἐσθὶ ὁ ᾤσα γυῖο μύρο Εξεδῶμας, Εξεδ-
 ῶμα ἱματίων αὐτῶ ἔμ Βασίρ. Οὐτος ἠεραῖος ἐν σολη βροᾶ
 μετὸ ἰχθύος. Καὶ θαυμαζοῦσιν αὐτῶ καὶ τὸ ἐν σῶματι κάλ-
 λος. Σπολλῶ αὐτῶ τὸ το σπασταροδύσαντες. Ὡραῖος γάρ
 ἐκκαλλεῖ ᾤδα σθῦ χούς τῶ ἀνθρώπων, ὡς ἄνθρωπος. Τὸ
 γδ θεῶν αὐτῶ κάλλος, ἀσύγκριτον. Ερωτῶσι δέ αὐτὸν, καὶ
 φασίν. Γκαπίσιν ἐρυθρά τοῖ ἱμάτια ὡς ἴσοπατητοῦ λινῶ
 πληθῆς καὶ σπασταροδύσαντες, καὶ διδάσκει αὐτοῖς μαθεῖν ποδεί-
 σαις, πῆς ἐρυθρίπτος τῶν αἰπάν. Καὶ λέγει. Λινὸν ἐπάπ-
 σα μονώπικτος, καὶ τῶ ἔθνῶν οὐδέ τις ἴω μετ' ἐμοῦ. Οὔτε γδ
 περὶ σφους, οὔτε Α' γέλος. Αλλ' αὐτὸς ὀκύετος ἔσωσεν ἡμάς
 κατὰ τὴν Ἡσάιας Προφητείῳ. Καὶ σιωπάτιστα αὐτῶ
 φωνὴ ἐν τῶ θυμῶμου. Καὶ σιωθλασα αὐτῶ ἐν πῆ ὀγγί-
 με. Τίς πῆς ἀνθρωπείας φύσεως, πολεμίους δαίμονες, καὶ τὸν
 ἐναντιὸν σρωτηγῶν. Καὶ κατερράνθη τῶ κατανικήματι αὐτῶ,
 τὰ ἱμάτιάμου. Ἐν γδ τῶ νικᾶν καὶ καταλίειν αὐτῶ τὸ κρέ-
 τος, ἔλαβιν πνάς αἱματος ρανίδας ἐν τοῖς ἱματίοις. Διηρῶ δέ
 τὸν τεπέμεργν θάνατον. Καὶ σπασταροδύσαντες, ὡς εὖ
 λέγει κατερράνθω ἐγῶ, ἀλλὰ κατερράνθη τῶ κατάνική-
 ματι

ματι αὐτῶ, τὰ ἱμάτιάμου. Τουτέστι τὸ σῶμα μου. Ἀπα-
 θῆς γδ ἡ θεία φύσις. Τὸ δέ σῶμα, τὸ πάθος ἐδέξατο. Σύ-
 ρηγίος μὲν αὐτὸ τῶ ἐνωθέντος Θεῶ λόγου, παίδος δέ ἐκείνου
 οὐκ ἐκύσαντος. Ἐπειδὴ φύσει τὸ θεῶν παίδος ἔπεργον.
 Διὰ τούτο φωνὴ ἡ ἰμῶμη. Ἀδελφίδος μου λθικός καὶ πυρρός
 ἐκλελεγμῶς διπὸ μυεαῶν ~

Τ Πάσις γδ φύσεως κρείθων ἡ ἀπαρχὴ. Ἀμαρτῶν γδ σὸκ
Α ἐποίησεν. Οὐ δέ διέβηθ δόλος ἐν τῶ σῶματι αὐτῶ. Διὸ θυ-
 σία ἀμῶμος ὑπερ πάντος σπαστωέχθη τῶ γῆους. Τούτου
 χάριν καὶ διὰ Ἡσάιας τῶ Προφήτου ὃ τῶ ὄλων σπασταρο-
 εβεί Θεός λέγων. Ἰδοῦ ὀπαῖς μου ὄν κνδόκησεν ἡ ψυχῆμου.
 Θῆσα τὸ πῆδῶμαμου ἐπ' αὐτὸν. Κελίον τοῖς ἔθνεσιν ἔξοίσει.
 Εἰκότως τοίνυν ἡ κύμη φωνὴ ~

» Ἀδελφίδος μου λθικός καὶ πυρρός ἐκλελεγμῶς διπὸ
 » μυεαῶν.

Ε Πρετε γδ τῶ τοῖς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνειληθῶσι. Αἱ ἴνες
 ἦσαν πυρραὶ ὡς φοινικεῖ καὶ ὡς κόκκινον. Πυρρῶ γῆροσθαι
 καὶ σπασταροδύθωαι ~

» Ἀλλὰ καὶ κεφαλὴ αὐτῶ φησι, χερσίον ὀφρατζ.

Η Ατὰ μὲν τὸν σύμμαχον, ὡς λίθος ἦμος. Κατὰ δέ τὴν
Η ἐκδοσιν, ὀπίτης χερσῶ. Κεφαλῶν δέ αὐτῶ, τερσπῶς καλεῖ
 τὸ θεῶν. Τὸ, λθικὸν αἰω σπασταροδύθω. Διὸ χερσῶ καὶ λί-
 θῶ αὐτῶ ἀπεκατίζει. Ταῖς ᾤδα ἄνθρώποις πμωπῶταις
 ἴλαις. Οὐ γδ διέβεν ἔτεργν ἄνομα ~

» Βόσρευχοι αὐτῆ, ἐλάται μέλαινα ὡς κόραξ.

Π Ἀς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐκείνης παρεχόμενος χείμας ἡγε-
μαι βόσρευχου ὀνομάζονται. Μέλαινας μὲν, κατ' ἄλλο
ἐλάται δὲ κατ' ἕτερον ὀνομάζονται. Οἱ γὰρ ἐλάται καρ-
πὸς εἰσι φοινίκων ἡστέραν, τοῖς δὲ ἄλλοις ἑπιβαλλόμενοι, καὶ
ἀείμονος γίνονται ὡσαυθιὰ ἄλλοις ἐν ἐκείνων καρπὸς.
Ἐπειδὴ τοίνυν τῆς ποικίλων αὐτῆ χείματων ἀπολαύον-
τες οἱ πεπαιθωτότεροι αὐτῶν. Καρποφοροῦσιν αὐτῶν τὰ ὀστέρι-
α. Ἐλάταις εἰκότως ἀπεικάζει ἐν βόσρευχου. Μέλαινας
δὲ περὶ αὐτοὺς εἰρησθεῖ, διὰ τὸ βαθεῖος χρώματος καὶ σκοτεινοῦ.
Τὸ ἀνεφικτω τῆς οἰκονομῶν ὡσαυθιὰ ἄλλοις: ~

» Βόσρευχοι ἐλάται μέλαινα ὡς κόραξ.

Π Ὀν δὲ κόρακα ἐν παύσει ἀπεικάζει. Τῆς χείμας ἐνε-
κεν μόνος: ~

» Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ φησὶν, ὡς εἰ ἀπεικάζει ἐπὶ πληρώ-
» ματι ὑδάτων.

Π Ἄλλω ἐν παύσει διὰ τῆς ὀφθαλμῶν, τὸ ὀπτικὸν αὐτοῦ
θαυμάζει. Διὸ ὡς ἀπεικάζει αὐτῶν εἶναι λέγει: ~

» Ἐπὶ πληρώματος ὑδάτων.

Π Αἱ ἀναμιμνήσκου ἡμᾶς τῆς ἐν τῷ Γορδάνῃ κατελθούσης
ἑπ' αὐτῶν ἀπεικάζει. Καὶ μηδὲνα ξενίζω, τὸ, ὡς ἀπει-
κάζει. Ἀλλὰ μὴ ἀπεικάζει φησὶν. Ἐν εἰσορμη γὰρ οὐ μόνον
πυθίματα ὡσαυθιὰ τῆς θείας γέφυρῆς περὶ αὐτοὺς ἔχονται. Οὐκ
ἐπειδὴ πολλὰ πυθίματα ἔχονται. Ἐν γὰρ ἐξείσι πυθίματα ἄγοντα
ἐκείνην-
ἐκείνην-

ἐκείνην. Ἀλλὰ τὸ τοῦτο χείμας, πυθίματα οἷοι κα-
λῶν ὁ μακάριος Παῦλος. Καὶ πυθίματα γὰρ φησὶ Προφη-
τῆς, Προφήτης ὡσαυθιὰ εἶται. Ἐπειδὴ τοίνυν πάντα ἔχον
ὁ δευτέρως χείμας τοῦ πυθίματος τὰ χείματα κατὰ τὸ
αὐτῶν φησὶν ἢ ἡμίση: ~

» Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς εἰ ἀπεικάζει ἐπὶ πληρώμα-
» τος ὑδάτων.

Π Ἰωκὴς γὰρ εἰς τὴν τοῦ βαπτίσματος ἀπὸ βλεπούσι δω-
ρεῶν. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ, ἐν τῷ σωζόμενος ἀναμνήσκου-
τες, καὶ πάντων τῶν σωθειῶν κοδοῦντες. Ἀλλὰ καὶ λε-
ληρῶν ἐν Γάλακτι φησὶν αἱ ἀπεικάζει καὶ καθήμερα ἐπὶ
πληρώματος ὑδάτων. Τοῦ μὲν γὰρ γαλακτοτροφῆσι ταύ-
της δεομένων τῆς τροφῆς. Τοῦ δὲ νεκροῦ καὶ ἀνανοῦσιν
ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας παλαιωθέντος. Καθήμερα ἐπὶ πληρώ-
ματος ὑδάτων καὶ ταῦτα ἀγιάζονται. Καὶ εἰκότως ἐπὶ πλη-
ρώματος ὑδάτων. Τοῦ γὰρ ἀτελεῖ τῶν πῖσιν κεκλιμένους, καὶ
μετὰ ἀλικρινῆς πῖσως μὴ ἀπεικάζει, οὐ γὰρ ὡσαυθιὰ
ὁ ποῖος ἢ ὁ Σίμων. Ὁ γὰρ ἐβαπτίσθη μὲν ἀνάξιος δὲ ὄφθη,
τῆς χείμας μὴ πληρώματος, ἀλλ' ἐλλείπων καὶ τὸ τέλειον
ὡσαυθιὰ τῆς πῖσως: ~

» Σιγγόνες αὐτῆ φησὶν, ὡς φιάλι τοῦ χρώματος φύου-
» μιν φησὶ. Καὶ χείμα αὐτῆ κείνα, σάζονται σμύ-
» νου πληρῆ.

Γ Ιαγγόνες δὲ πάλιν καὶ χείμα, τὴν διδασκαλίαν καλεῖ, ὡ-
σαυθιὰ γὰρ τὸ λόγον, καὶ χείμα καὶ σιγγόνες. Τέτων γὰρ
κινουμένων, ἢ ἐκκρίθης ἀποτελεῖται φησὶ. Φιάλας δὲ χεί-
ματος
Ff

ματος ταυτης παθητα γροβιαι, δια το ης διδασκαλιας Διδω-
 δες. Λεγει δε αυταις και φωνη μυσεφικα. Εκειθεν γν ταις
 ης διδασκαλιας αφαρμας λαμβανοντες οι ης Εκκλησιας
 διδασκαλοι, οιοντινες μυσεφιοι γινονται του κρηνηματος, και
 το μυρον ης αφελιας και ασουβιλωσι. Κεινους δεφροσι ετοι-
 κεν αυτη τα χειλη, λαμπουσι γν οι θεοι λογοι, ουδεν ανθρωπι-
 νον εχοντες. Ουτε γν ηθη, ουτε υφαινεται το κεινα κειτο.
 τλω του κυριου διδασκαλιου. Αλλο Πατηρ ο εν ταις εφρασις
 αμφοινοσι αυτα. Επειδη τινων πασης ανθρωπιτης σοφιας
 οι θεοι λογοι γεγυμνωται, μονον δε το θεον εχουσι καλλος
 εικοτως φροσι. Χειλη αυτη κεινα σαζοντα σμυρνον πληρη.
 Τουτεςι τλω εν τη παρθητι βιω νεκρωσι ενι παιδιοντα.
 Τοιαυτα γν ται του κυριου διδασκαλιας, ο μη καβαλιμπανω
 πατιερα και μητερα και τεκνα, και γυναικα και αγρωδς και
 αμπελωνας ενκει ενμοδ, σδα εσμου αξιος. Και ος εν λαμ-
 βανει τον σωρον αυτη και ακολουθει απιστου του πα παρα-
 χωτου, και δος πωχοις. Και λαβων τον σωρον, ακολου-
 θει μοι :

Λια του το σαζει χειλη αυτη σμυρνον πληρη. Χειρες δε
 αυτη, φροται χειρ απηλη κωμωρια φαρται. Χειρα
 δε, τλω περκακλιω δερετω ονομαζει, λω μετα πασης εε-
 μονιες μεταλιλωθεν. Οιον διαπεδωον ε απδωτων παθη-
 ξιν εκαστω. Διο και τη Γωανη ελεγγη. Αφες εεπι. Ουτω γν
 πεεπον ημιν ενι πληρωσι πασαν δικαιοσυλω. Χρισταις δε
 παλιν καλει, ως ημιοσι και σσανιους. Το δε φαρται, δια τη
 δικαιοσυλω ελαβε του χρισταις. Εκειθεν γν λεγει η βεια γεωφης το
 κειβηλον, και απεφροσι ε δοκιμον χριστον κομιζοσθαι : ~
 Κοιλιε.

Κοιλια αυτου, πυξιν ελεφαντινον επι λιθου σαφειρου.
 Η ο γν βουδς αυτου εφ μυσελιων ε το εμειον ης γνω-
 σεως. Εηδα εη παντες οι θησαυρον ης σοφιας ε ης γνω-
 σεως, λοπευροι. Πυξιν εων ελεφαντινον, ης ης Αποκα-
 λυψας αξιος. Και η μηρ φροσι ενι ακαταληπιος. Διο
 επι λιθου Σαφειρου. Και παθηλοτ το βαθη ε κεκευμ-
 μων εφ θεων. Αλλο μως το το βαρυ, και κεκευμμωον
 και αδηλον. Πυξιν ελεφαντινον γινεται ταις αξιους. Διο και
 ο μακαειος Παυλος, βοα. Α ορθαλμος σδα οιδε και ους
 σδα ηκουσε. Και επι καρδια ανθρωπου σδα ανεβη, α ητοι-
 μασει ο θεος ταις αγαπωσι αυτον. Ημιν δε ο θεος απεκα-
 λυψε δια το πνευματος αυτου. Και παλιν, το μυσηλον
 αυτου το λοπεκευμμωον λοτ εφ αιωνων, και λοτ εφ γε-
 των. Ο ετεμας γρκαεις σδα εγνωεσθη. Ως πω απκα-
 λυσθη ης αξιους Αποςολου αυτου, και Προφηταις. Δια
 τουτ τλω κοιλιε αυτου φροσι, πυξιν εων ελεφαντινον επι
 λιθου Σαφειρου. Και εδω μεν βοσρυχους ονας μελανας
 ερη. Ταις γν μη δετω ης θεας Αποκαλυψας τετυχηκοσι,
 και εκ δοκενα εναι δηλα, εσιν αδηλα. Και τα ασητοα, α-
 καταληπιε. Ταις δε εφ θεων μυσελιων εντοις γεχηρημοις,
 και τα αδηλα γινεται φροσε. Διο και ο μακαειος Δαβιδ
 φροσι. Τα αδηλα και τα κρυφια ης σοφιας εσιν εδηλωσας μοι.
 Του το τινω, και η κωμωσι λεγει : ~

Κοιλια αυτου πυξιν ελεφαντινον επι λιθου Σαφειρου
 κημαι αυτου, στυλι μαρμαρειν τεδεμελιωμοι επι
 βασεις χρισταις. Το εδεαον αυτου και σαθηρη και μονιμον,
 και διαρες, δια εφ μαρμαρεινων στυλιων εδηλωσε. Και ταις
 βασεις δε αυτη χρισταις ονομασε. Το ημων εφ παρξενω
 δια πτωον παθηλων. ~
 Ff 2 Ειδος

», Είδος αὐτοῦ ὡς λίβανος ἐκλεκτός ὡς κέδροι.

Η Ἄλιν ἐν ταύθαι τὸ διπλοῦ ἐμυλῶσαι ἐστὶ φύσει. Καὶ λίβανον μὲν τὴν θείαν παρσαγορεύει. Ἐπειδὴ λίβανος κατὰ τὸν νόμον θεῶ παρσαφέρετο. Κέδρον δὲ καλεῖ τὴν ἀνθρωπιάν, ὡς σπηδαίνα τῆς ἀμαρτίας οὐδέξασμένῳ. Ἀσπήςος γδ ὡν ξύλοις, ἢ κέδροις: ~

Φ Ἄρουξ αὐτοῦ γλυκασμός. Τί γδ ἐστὶ θεῖον λογίαν γλυκύτερον; Διὸ καὶ ὁ μακαρίως Δαβὶδ. Ὡς γλυκὴς πῶ λαύργίμου τὰ λόγισσού, ὑπὲρ μέλι πῶ σίμαπμου. Καὶ τὰ κείμενα κυρίου ἀληθινὰ δεδῆγισμένα ἐστὶ αὐτοῦ. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσόν καὶ λίθων τίμων πολυῦ. Καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κρέιον. Διὰ καὶ οἱ ὑπαίρεται ἐστὶ δειχθεῖων οἱ ἐπ' αὐτὸν ὄσπος ἀλάντες. Γλυκαυθέντες καὶ ἐαλωκότες πῶ πόθω τῆς ἐστὶ λόγων γλυκότητος. Φασὶ τοῖς ὄσπος ἐλασιν, οὐδέποτε οὕτως ἐλάλῃσει ἀνθρώπος, ὡς ἐστὶ ὁ ἀνθρώπος. Καὶ ἄλλοι ἐβίων. Μακαρία ἡ κοιλία ἢ βασάστασις, καὶ μασοὶ οὖς ἐπίλασας. Φάρουξ τίνω αὐτοῦ, γλυκασμός. Ἀλλὰ καὶ ὄλος ἐστὶν ἐπιθυμία. Ἀπορήσας γδ λοιπὸν ἀλλων ἐπαίων, ἐν αὐτὸν ὀνομασπ ὀνομάζει. Τί ὀπίποτε γάρ φησι κατὰ μέρος αὐτοῦ ὀνομασπ τὸ κάλλος. Ὁ ὄλος γαρ ἔστω, ἐπιθυμία. Ἐλκων ἀπαντας, εἰς ἔρωτα. Βιαζόμενος εἰς ἀγάπην. Ἐπιθυμίου ἐμβάλλων. Οὐ γδ τοῖς ὀνομασπ μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀκόσπ. Ταῦτα εἰρηκία, φησὶ ταῖς νεάνισπ: ~

- » Οὗτος ὁ ἀδελφιδός μου, καὶ ἐστὶ πλῆσιόν μου θυγατέρα.
- » ρες Ἰερουσαλήμ.

Ε Πειθὴ ἠγνοεῖτε καὶ ἠρωτᾶτε. Τί ὁ ἀδελφιδός σου διὰ ἀδελφιδού. Ἰδοὺ λέγω ὑμῖν. Ὅτι τῶ ὄνομα ἐστὶν ὁ ἀδελφιδός μου καὶ

καὶ τῶ ὄνομα ἐστὶν ὁ πλῆσιόν μου. Φρονήσατε τοίνυν τὸ ὄνομα καὶ μὴ ἀμελήσατε. Ἀλλὰ ζητήσατε αὐτὸν καὶ ἀπαγγείλατε μοι τὸν πόθον: ~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:~

Π Πάρεχται λοιπὸν ἡ διδασκαλίας. Ἀπαγγέλλει τοῦ νυμφίου αὐτῆς τὰ γνωρίσματα. Καὶ πρῶτον μὲν καθολικῶ λόγῳ πάντα διεξιούσα φησὶ: ~

Δ Δελφιδός μου λυκος καὶ πυρρός, ἐν λελοχισμῶς διὰ μωσιάδων, ἦτοι ὁ ἀγαπητός μου. Κατὰ μὲν τὴν θείαν φύσιν, λυκος μὲν ὡς ἀπερίσπ φῶς. Πυρρός δὲ, οἷα χρυσός ἐστὶ λοιπὸν ὑλῶν πμμιότερος, ὡς ὑπερσππος. Καὶ ἐν λελοχισμῶς διὰ μωσιάδων, ὡς μόνος ἐν Πατρὸς ἀχρῶνος τεχθεῖς. Κατὰ δὲ τὴν ἀνθρωπίνην, λυκος μὲν, ὡς καθαρός διὰ τὸ ἀναμαρτηρην, πυρρός δὲ, ὡς τὸ οἰκῖον αἶμα ἐν τῷ σαρκῶ ἐκχέας ὑπερῆλη. Καὶ ἐν λελοχισμῶς διὰ μωσιάδων ὡς μόνος αὐτός διὰ πάντων ἀσπ ὄσπος ἐν πατρῶν τεχθεῖς. Καὶ οὕτω μὲν θεωρεῖται ἐστὶ ἐν πνύμασπ. Ἐν πέρας δὲ ταῦτα κατὰ πρῶτον γίνονται. Ὡς μὲν λυκος, οἱ διὰ πάντος καθαρθέντες ῥύπον ἀμαρτημάτων. Ὡς δὲ πυρρός οἱ ποιηλίας παρσπ μῶς παρσπσπντες. Καὶ τῶ ἐν τῶ ὄνομα τῆς ὑπομομῆς δοκμῖα ὡς χρυσοῦ ἐκ χωνδιστείου πυρρότης ἀναλάμψαντος. Καὶ ὡς ἐκ λελοχισμῶς διὰ μωσιάδων, οἱ ἐκ τῆς ἀεγχευτίας καθάραται καὶ πῶ ὑπομομῆ. Μήτι καταδέξασπ μοι πάσος ἐκ ἐαντῆς μεσάσπ ἀνθρώπινον. Καὶ διὰ τοῦτο τῆς ταπεινσφ ὄσπος μὴ ἐκ πεπλωκότες. Εἴται καὶ κατὰ μέρος ἡ νύμφη τὴν τῶ γνωρίσμάτων, τοῦ νυμφίου αὐτῆς ποιοὺ μῶς ἐξήγησαν φάσας: ~

Καὶ

Ρεφαλή αὐτῆ χευσίον κεφαλή. Ἡ γουμ δ τοῦτον κατ' ἔ-
 ροσαν χυτῶν ἀσπρήτης νεῖς. Πρὸς ὃν ὡς κεφαλῶν δ ἀρρήτης
 αὐτοῦ λόγος διὰ τοῦ συμφυεῖς πιδύματος ἀνάγει τὸν ἐπιρῶμοι
 νοῦν. Οἱ α χευσίον καθαράτων τῆς λαπῶν ἑλῶν ὑπερεκεί-
 μῃρον. Πάντων κατὰ πάντα τρέπον ἀπέριεως Ἰερώκισαι. Κα-
 φαλή γὰρ ἐστὶ τοῦ Χελσῦ κατὰ τὸν θείον Ἀπόστολον, ὁ θεὸς
 καὶ Πατὴρ. Τέτων δ' ἔτω πάντων ὑπερῆρημῶν θεωρεῶν.
 Καὶ κατὰ τὸ ἐγχωροῦν, ἐν πείρας αὐτοῦ γίνεται, ὁ μὴ δὲν
 τῆς ἄντων ὑπερῆνω πειεῖς τοῦ ταιῖς ἀναποδείκτους μυστηρι-
 οῦς, ἀγνώστους νοιμένου ἢ γνωσκομένου ὑπερῆρον, λόγου
 τοῦ τῆς πίσεως. Καὶ ὑπερ τοῦ πηῆσαι τοῦτον, ὅλον ἑαυτοῦ
 τοῖς παρεσμοῖς παρηλίδες. Κάντ ὅθεν ὡς ἐν καμῖνω κα-
 θαράωτον χευσίον φυλάτῃων τῶν πῖων ἀμείωτων: ~

Ροσρηχοι αὐτῆ, ἐλάται μέλαναι ὡς κόραξ. Ἡ τῶν αἰ ἐν
 ἀγίω πιδύματι ὑπὸ τοῦ μοροχουδῶ ἐν πληρῶμῃ κατὰ τὸ
 Πατρός ἀδικία. Τὸ ὃν ἢ ζωῆ. Ἡ σφία, καὶ τὸ ὅμοια. Ἀπερ
 κατακαλύψουσι τὰς κατὰ φύσιν οἰάπια κεφαλῶν τείχες,
 τῶν μίαν δρχίω καὶ αἰτίαν τῆς ὅλων. Ἰποκατάληψιν ποιῆν
 δοκῶντα, τὸν ἀκατάληψιν. Ἐλάται μὲν εἰσι, ὑψηλάτε καὶ
 ὑπερομῆκη δένδεα, ὡς ὅθεν τούτων κατὰ γνώμην ἀντεχο-
 μένους ἐν τῷ παρηνοῖσθαι διάγρηπῆς τῆς ἀγχομένων. Ἀνα-
 γουσαι κατὰ πρᾶξιν μιμητικῶς, παρὸς τὸ ὕψος τῆς
 θείαςμου καεῖμπτος. Μέλανες δ' οἱ α κό-
 ραξ, ὡς τῷ ἀνέξεροῦτῃ τῆς κει-
 μάτων τῆς θείων συεῖλ-
 λουσαι, κατὰ
 θεωρεῖαν τὸν κερσθῆ ὀφθαλμῶν. Καὶ γὰρ ὡς περ τὸ λευκὸν χεῦ-
 μα ὄραπτοῖ τῶν ὕψιν, ἔτω τὸ μέλαν συεῖλῃ: ~

» Οἱ

» Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ ὡς σαῖς εραῖ. Ἰπὶ πληρώματος
 » ὑδάτων.

Πῆ τῶν αἰ τὸ παναγίε πιδύματος ὄνεργειαι. Ὄφθαλμοὶ
 αὐτῆ καθαράτων ὄνδρα, ὅπ διαῦτῆς πέφικεν Ἐπισκο-
 πῆν ὅθεν Ἰπὶ γῆς ἁ θεὸς ὡς ἴνες παρῖσεραῖ, Ἰπὶ πληρεῖς ὑδάτων
 δεξαμέναις. Ὡς μόνον τοῖς Ἰπὶ τοῖς δεσποῖς οὔσαι, πληρώματι
 τῆς ὑδάτων, ὡς ὅθεν κατερχομένων, θείων ἔντολων. Διὰ
 τὸ ὅθεν τούτων λόγου, τῆ πρᾶξαι πληρῆσθαι τῆς ἑλῶν. Ὁ ε-
 μάιν δ' αἰδιούται ὄνεργειαι Ἰπὶ τοῖς δεσποῖς εἰελυται. Ὁ π
 ἐν μὴ κρείος διαῦτῆς ἀικοδομῆσῃ κατ' ὄρατῆς ὡς πια οἶκον
 αὐτῆ. Τῶν τὸ ἀγαθὸν παρῆουμένῃ ψυχῆ, εἰς μάτῃ
 ἐκπίασεν ὁ οἰκοδομῆς: ~

» Ὡς παρῖσεραῖ δέσπῃ λελυμένα ἐν Γάλακτι. Κα-
 » θήναι Ἰπὶ πληρώματι.

Αηλαθὶ καθαροὶ φύσεις εἰσι καὶ παντελῶς ἀμολυσι αἰ
 τοῦ πιδύματος ὄνεργειαι. Ἐπαναπαύδρα ταις τού-
 των κατὰ χέρον πεπληρωμένας ψυχῆς. Ὡς καθαρθεί-
 σαις καὶ φωπθείσαις, καὶ τελειωθείσαις. Καὶ οἱ μὲν ὀφ-
 θαλμοὶ τοῦ νυμφῖε τοῖς τοῖς: ~

» Οἱ δὲ σιγῆς αὐτοῦ, ὡς φιάλαι τοῦ δρώματος, φύου-
 » σαι μωρεψικά.

Εἶπῶν τῆς παρὶ πάντων τοῦ θεοῦ παρηνοῖας, οἱ λόγοι. Οἱ
 περ ὡς ἴνες σιγῆς ταις ὄνεργειαις οἰνεῖ κνωῦται. Καὶ
 ὅθεν σωτηρίας τῆς δεσπῆς τρέπες, ἀδάσκει. Καὶ διὰ τού-
 των πιδύματις τρέπει. Καίοντῆς τῆς τοῦ κατ' ἐσθῆ α-
κατα-

καὶ ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ. Ὡς σαφηνίζοντες αὐτὸ κατὰ τὴν τε-
 των ἐνέργειαν πεπληρωται. Τὸ δὲ διδάσκοντες ταῖς οἰκείαις
 ἐνεργείαις, ταῖς τῆς πίστεως ψυχῆς, παναγίᾳ πνοῦματός. Οἱ δὲ ἄ-
 νθρωποι δὲματόφοροι φιάλαι, παρέρχοντες ἐν παντεὶα μυσ-
 τικά εἶδη ἐν εἰρημένους πολυειδέας πνομαίως τρέπουσ.
 Καὶ γὰρ ὁ πάντων παρνοήτης τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατὴρ τῶν λόγων, ἐν
 ἀγίῳ πνομαίως ὁμοουσία. Τὴν αὖτε πάντα ἁπτετα
 παρνοήτου, καὶ οὐ τὸ μὲν αἰ σαγόνες: ~

» Τὰ δὲ χείλη αὐτοῦ κείνα, σάζονται σ μύθενου πλήρη.

Η "Τοι πῆς αὖτε πάντα θείας κείσεως οἱ λόγῳ. Καθ' ὅς ἐ τοῦ
 Θεοῦ λόγος διανέμων ἐκάστη φύσει ἐ γνώμη τοῦ παρσοφο-
 ρα ὡς ποὶ χείλεσι τούτοις ἐκάστῳ αὐτῆς οἰνεὶ κατὰ μετο-
 χίῳ παρπίσασεται, ὑπερέχουσι τῆ λαμπαρῆτι διαφανείας
 ὡς κείνα. Τηρουῶτες τοῖς καθ' ἑκάστω φύσει κατὰ ἐν ἰδίῳ
 αὐτῆς λόγῳ, ἀπέπλιος καὶ ἀσυγχύτους. Καὶ διδάσκοντες
 ἐν τρέπουσ πῆς παντελοῦς νεκρώσεως πασιῶν τῆς κατὰ
 παρνοήτου ὡς φύσιν κηέσεων: ~

» Χείρες αὐτοῦ τορδεται χρυσαὶ πεπληρωμέναι
 » θαρσαῖς.

Η "Τοι οἱ καθόλου ποπῆτικοὶ καὶ ἀνανεωτικοὶ τῆς ἄντων λθ-
 γοι. Οἱ πῆς δημοκρατίας φημι καὶ πῆς παρνοίας καὶ πῆς
 κείσεως. Καθ' οὗς τὰ πάντα ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος πεποικέτε καὶ
 διέξάγει καὶ ἀφνετα σιντηεῖ. Τέτροδουμένα εἶσι τῆ ποπῆλη
 αὐτοῦ σοφία. Καὶ καθαρδόντα μὲν, οἱα χρυσὸς ἀκίβηθῶς
 πάσης ἐνοίας ψυδοῦς. Ὡς δὲ τοῦ θαρσαῖς, Ἐπισκοπῆς χα-
 ρῆς ἐρμυλοδύδρον, πεπληρωμένοι ἀληθοῦς κατονοήσεως
 πῆς

πῆς τὰ πάντα διφραμῆσεως ἀγαθότητες αὐτοῦ. Ἐτυμολογε-
 μέτης αὖτε τὸ ἀγῆν εἶναι, ἢ τεσθῆσθαυρῆ θείαν. Τὸ μὲν γὰρ
 εἶναι τῆς ἄντων τὸ ὑπερέναι τοῦ Θεοῦ διλογί. Τὸ δὲ τεσθῆσ-
 θαι, πάντως τὸ ἀπέπλιος ἐν τούτων λόγῳ εἶναι, τὸ τούτου
 κατ' ἐπίσημ παμπρο ἀκίητον. Τὸ δὲ θείαν δηλαδὴ, ταῖς εἰς
 ἀλλήλων κηέσθαι διαδοχαῖς τὸ κατ' ἐνεργείαν αὐτοῦ ἀκί-
 ητον: ~

» Κοιλία αὐτοῦ, πυξίον ἐλεφάντιον ἔπι λίθε Σαπ-
 » φείρου.

Α Ηλοδὴ ἢ φέρουσα ἐν ἑαυτῇ. Κατ' αὐτὴν ἐν τῆς ἄντων
 λόγῳ τούτε ἄφρα, ὑποκείδρον μὲν ἔχει κατ' ἐπίσημ
 τὸ ἀόρατα αὐτοῦ. Οἱα λίθον Σάφφειρου διάτε το σερρόν,
 καὶ ἀκίητον, καὶ τὸ τοῦ χρώματος κηέρον. Ἐγέγεσθαι δὲ
 κατ' ἐνεργείαν τῆ κῆσει, καθ' ἑν, οἱα πῆς Βίβλος ἐλεφάντιν
 λεία καὶ καθαρὰ, τὴν θείαν δόξῆτου καὶ μεγαλοσπῆπειδου,
 ἀληθῆς τε, καὶ ἀειδήλως παεῖσῆσι. Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ
 ὡς τὰ κῆσεως κόσμου τοῖς ποπῆμαπ νομῆμα καθορῆται, κα-
 τὰ τὸν μέγθῳ Ἀπόστολον. Καὶ τοις τρέπουσ ὡς ἐν μῆρ τῆ κα-
 τ' ἐνεργείαν τοῦ Θεοῦ καταλήπῳ, ὡς τὸ κατ' ἐπίσημ ὡς ἐπὶ ἀ-
 καταλήπῳ. Ἐν δὲ τῷ κατ' ἐπίσημ ἀκατολήπῳ ἀναπαύεται
 μῆρ, τοῦ ἐν τῷ καταθεωρῆθῳ δρόμῳ ἀλγας. Ὁ γὰρ παρ-
 σιθεῖς γνώων, παρσιθεῖσῳ ἀλγῆμα. Ἐν δὲ αὐμαῦται δέπας
 πάλιν τῆ θεωρεῖα τῆς ἄντων. Ὡς περ ἐ οἰ αἰσθητοῦ ὄφθαλ-
 μός, ἀτοήσεως τὴν ὡς διαχυθείς τῷ λθικῷ χρώμαπ,
 ὡς ἐπὶ ἀναχυμῆται. Κατ' αὐτῷ συσελλομῆν τῆ πα-
 ρεμῆξια τοῦ μέλθῳ. Καὶ ἢ μῆρ κοιλία τοιαυτή: ~

» Αἱ δὲ κήμαι αὐτῶν σύλῳι μαρμάρειοι· τέθειμα δὲ καὶ μέ-
» νοι, Ἰθιβάσεις χυσοῖς.

Η Γου αἰ καθ' ὅλου, καὶ τῆς ἄλλων πασῶν ἀπειλητικῆς
δύο αὐτῶ ἐπιτολαί. Ἡ εἰς αὐτὸν δηλαδὴ ἀγάπη καὶ εἰς
τὸν πλησίον. Αἱς αὐτὸς ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος, οἰάπα κήμας ἐπι-
ταῖς ψυχαῖς βαίνει ψυχῶς. Καὶ τὸν δεσμὸν ἐκταύταις ποιῶ-
ται κατὰ γνώσιν καὶ δρετῶν. Οἰάβινες σύλῳι μαρμάρειοι,
τῆ ἀρραγῆ πίσει καὶ τῶ λαμπρῶ βίῳ ὑπερανέχουσαι αὐτὸν
τὸν πνεύματον λόγον, ὡς τε διήμας. τὸ ὄνομα αὐτῶ κατὰ-
πίπεν εἰς τὸ βλασφημῆσαι τοῖς ἔθνεσιν, ἢ δεινωμένῳ εἶναι.
Ὡς Ἰθίλοι χυσοῖς βαλοῖσι τῆ ἀληθείας τῆ ἀγάθῳ. Οἱς
διὰ τὸ κατ' οὐσίαν ἀπέστηον, καὶ τὸ κατ' ἐνέργειαν διέσε γέλικον,
τὸ θεῖον δηλοῦται ὁπίσης ὑπέκκεται φύσεως. Μετὰ γὰρ
τῶ κατὰ μέρος τοῦ νυμφίου Ἰζηγήσιν. Καθολικῶς πάλιν ἡ
νύμφη τὰ ἀπὸ αὐτῶ Ἀπυγέλλου σαταῖς μαθητ' διορίμας
φῶν:

» Εἶδος αὐτῶ, ὡς λίβανος ἐκλεκτὸς ὡς κέδρος.

Η Τοῖς ἑνέργειαι αὐτῶ, καθ' ὅλου αὐτὸς ἢ τοῦ Θεοῦ καὶ Πνεύ-
ματος ἁγίου διὰ μίαις χαρακτηρίζεται, πᾶσιν ἐν
διαφανείῳ καὶ καταδῆλος, ὡς τὸ ὄρος ὁ λίβανος. Διὰ τὸ
ὑπερεκείσθαι τὰ αὐτῶ ἀδικημάτων ὁσῶν. Τὸ γὰρ ἀγαθόν, ὁ πῦν
θεῖον σημαίνει ἐνέργειαν. Φύσει αὐτῶ πᾶσιν ἐν αἰετῶ. Ὅτι
τούτου τοῦ πάντα ἐφίεται. Διότι κατὰ τῶ ἐξηγητῶν ἐνέρ-
γειαν, ἐκλεκτὸν ὁ νυμφίος ἐστίν, διὰ τὸ ὁκότους ὄντως, καὶ φῶς
ὑπεκκεταί. Ὡς ἔπειτα οἱ κέδρος πικρεκαὶ ὄμιλοι διηγοῖ
διὰ τῆς ἀδίκων καὶ ποικῶν:

» Φά-

» Φάραξ αὐτῶ γλυκασμός καὶ ὄλος Ἰθιθυμία.

Η Γου ἡ κενὴ διαθήκη. Διὸς ὡς διάπνος φάραξ βροῦμα
ποιᾶται τῶ τῆς ἀνθρώπων σωτηρίαν. Γλυκεῖα ἐστὶ τῶ
λάσρη ἡ ψυχή, ὡς ὄλου ὑδαὶς καὶ ποτήμιος λόγος τῆς δρετῶν
βλύζουσα. Ὅθεν καὶ ὄλος Ἰθιθυμία ἐστίν, ὡς φαλοῦτον
ὄρεκτον: ~

» Ὅτος ἀδελφιδέσμου. Καὶ ὄλου πλησίον μου, θυγατῆ-
» ρος Γερουσαλήμ.

Ε Γου ὄλου ὑπερεκείσθαι ὁ ἀγαπητός μου, οὐ κατὰ μέρος τε
καὶ καθ' ὅλου Ἰζηγησάμην ὑμῖν τὰ γνωρίσματα, καὶ ὄλου
ἐστίν ὁ χρηματίας πλησίον μου. Ἐπίστασις τούτου, ὡς μὴ ἀλη-
θεία, κατὰ ἀληθῶν γνώσιν. Ὡς ὁ ἀγαθῶ κατ' ἐμπροκτον πί-
στιν. Μαθηταί μου. Τῆς ὁρώσης ἐν τῆ παντὸς παύτους ἀπει-
λαγῆ, τῶ θεῖον ἐρήνην καὶ ἀνεὸχλητον διφροσώλει, πᾶν-
τως τῶ ὄντος ἡμῖν τοῦ Θεοῦ Βασιλείαν: ~

Τοῦ Ψελλῶ:-

» Λυκὸς καὶ πυρρὸς ἐκλελεχισμῶς διὰ μυριαδῶν.

Ε Κεῖνος πέφυκε φῶν ὄντως ἀδελφιδέσμου.
Ὅς ἐν στωμῶ τῶ ἀρεῶντων πλῆθος λελοχθιμῶς,
Αἷμα καὶ ὑδωρ ἐβλύσεν, ἀνθρώποις ἀποδοξίας.
Ὡς διὰ πάντων τῶ βροτῶν μόνος ἐκ τῆς πατρίου.
Ἀνὸ λοχίας σσελῶν, ἀνθρώποις ἐλεῶσιθ.

» Κεφαλή δὲ αὐτῶ χυσοῖν κεφαλῆ.

Ὅς ἐπε τυγχάνει καθαρός φῶν Ἰζ ἀμαρτίας.

» Βόσρευχοι αὐτῶν ελατοὶ μελανοὶ ὡσεὶ κίρκας.

ΟΥ πνος πέφικε σπίνης κόςμος βόσρέυχοι δίκλι.
Παῦλος καὶ Πέτρος οἱ τὸ πέν ὄντες ζεῖσφωμῆροι.
Καὶ πᾶς ἕξ ἔθνος βασιτισθεὶς καὶ σωσεσεν θᾶν σκίην.

» Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶ ἀέσσεσεν ἔπι πληρώματος ὑδά-
» των λελοσμήροι.

ΟΥ πνος πάλω ὀφθαλμοὶ τυγχάνουσι Προφῆται.
Αἰέρεμοι τὶν φρέσπιν καὶ θαυμασοὶ τοῖς πέποικ.
Ἐπὶ πληρώματος σπίν ὑδάτων λελοσμήροι.
Ἡ γῶμ ἐν πάσαις δρετᾶς ὄντες ἠγκαλισμήροι.
Ἐν γάλακτι καθήμῆροι πληρώμα ἔῖς ὑδάτων.
Οὐκ ἔπιδενικῶς σπίν τὶν δρετῆν αὐλοῦῖτες.

» Σιαγόνες αὐτῶ, ὡς φιάλαι τοῦ δρώματος φύουσαι
» μωρεψικᾶ. Χέλιε αὐτῶ κείνα. Στάζοντα σμῆ-
» καν πλήρη.

ΠΟν πάγρευσον αἰνῆσται Χευσόσμον ὁ λόγος.
Καὶ σδὺ ἀπὸς τυγχάνοντος ἴσους καὶ διδασκάλους.
Τὸν μέγισον Βασιλεῖον Γρηγορίον τὸν πᾶν.
Τοὺς ἐν χεῖλιων στάζοντα λόγους διδασκαλίαις.
Καὶ μέλινες ἠδύτρεσθ, σὺπεροὶ γεγεμῆμῆροι.
Σμῆρες ἐμπίπλανται πολλῆς τοῦ λόγου πῆ διωάμει.
Ἡ γῶμ νεκροῦσι τὸ πῆς γῆς αὐτῶ ἐν πόνοικ μέλη.
Καὶ σὺς ἀνερωῖται πᾶ Χεῖς ὠ καὶ σινυφῶνται τᾶτω.
» Χέ-

» Χέρες αὐτῶ τορῶται χευσταὶ πεπληρωμῆροι θαρσῆς.
» Κοιλία αὐτῶ πυξίον ἐλεφάντων, ἔπι λίδουσα πφεί-
» εσν. Κῆμαι αὐτῶ εὔλοι μαρμάρεμοι τεθεμελιωμῆροι
» ἔπι χευστᾶ.

ΠΑῦτα μὲν οὐκ ἢ καθαροὶ παρθενοστε καὶ νύμφη.
Τοῖς φύλαξν ὠμίλησε, τατέσι τοῖς Ἀγγέλοις.
Τὸ κάλλος ὑπεμφαίνουσα δῆθεν τὸ τοδ νηφίου.
Σὺ δέ γε πάσις τσοπικῶς τοῖς ζῆνηθῆσις δέχου.
Ἐπεὶ γδ πάντων κεφαλή Χεῖς ὁς τυγχάνει μόνος.
Σῶμα δέ τούτου πέφικεν ἡ θεία Ἐκκλήσια.
Καὶ μέλη τούτου λέγομῆρ, καὶ μέρος σδὺ ἀγίους.
Τὸν μὲν ἐκείνον τρεῖσφηλον. Τὸν δ' αὐ ἐκείνου ποδα.
Λοπὸν καὶ χέρες γνώσκε τούτου τετροσμήρας.
Τοὺς Ἀποσος ὀλους σδὺ σπῆδος καὶ θεῖους ἱερωέχας.
Τοὺς ὀκόνομους σδὺ πσοὺς πῆς χάρετας πῆς θείας.
Οἱ πνες κατ'στροσδσαν αὐσδὺ δεσπῆβῶλως.
Ἀπῆσαν ἠποξύσαντες ἀφ' εἰν ἔῖς κηκίαν.
Ο'θεν ἐλπιδος ἀγαθῶν εἶον ἐμπεπλησμήροι.
Τούτου δέ πάλω γνώσκε κοιλίαν καὶ πυξίον.
Τῶν ὀκαρέτων τοῖς ψυχᾶς πάντων καὶ τοῖς καρδίαις.
Ἐν αἰς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἔσιν ἐγχερεσμῆμῆροι.
Οἱ πνες ἔχουσι αὐτῶ τὸν νοῦν καὶ τοῖς αἰσθῆσις.
Τᾶ Βασιλεῖ ἔῖς ὀρεγῶν ἐπνωαπεμπορῆρας.
Ο' λίδος γδ ὀσά πφειρες τοδ το σημαίνεω θέλει.
Ἐστὶ γδ ὀρεγοειδῆς ὁ λόγος ἔσῖτ μόνος.
Κῆμας δέ τούτου γνώσκε, Πέτρον τὸν κορυφαῖον.

Εν τούτω γδ ὁ κύριος αὐτῷ τῷ Ἐκκλησίαν.
Οἰκοδομαῖν ὑπέχετο, κἄν τοῖς Εὐαγγελίοις.

» Εἶδος αὐτῷ ὡς λίθωνος ἐκλεκτός.

Εἶδος αὐτῷ δὲ γίνωσκε τούτους τοῦ νυμφίου.
Μέγιστον ὄπως καὶ φρεκτὸν καὶ θαυμαστὸν ἔδειξεν.
Ταῦτα γδ οἶμαι ἀληθῶς, σημαίνων τοῦ νυμφίου.
Φάρυξ δὲ τούτου γλυκασμός καὶ ὄλος Ἐπιθυμίας.
Φάρυγξ δὲ τούτου πέφυκεν ὁ παρθένος ὁ θεός.
Φωνὴ γδ ὄπως λέγεται τοῦ λόγου καὶ νυμφίου.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Μεθύσαι τοίνυν ἐκίνα τοῦ νυμφίου τὰ σημεῖα. Πά-
λιν ἐπερωτῶσι καὶ πτωθάνονται, ποὺ πορεύεται καὶ ποὺ
ἐξεδήμησε. Καὶ φησὶ.

» Ποὺ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδόσσου ἢ καλὴ ἐν γυναιξί; ποὺ
» ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδόσσου καὶ ζητήσομεν αὐτὸν
» μετὰ σοῦ.

Εἶ γδ μάθωμεν τὸν τῆς Διοτημίας τόπον, ὅσα ἀμελήσο-
μεν. Ἀλλὰ κοινωτήσομεν τοῦ πόνου, καὶ ζητήσομεν ἐν
ποθέει. Πάλιν τοίνυν αὐταῖς Διοτικρένεται λέγουσα: ~

» Ἀδελφιδόσμου κατέβη εἰς κῆπον αὐτῷ. Εἰς φάλας
» τοῦ δρώματος. Πιμαίνειν ἐν κήποις, καὶ συλλέγειν
» κείνα.

Θηπέρον δὲ, τί δήποτε καὶ ἕνα λέγει κῆπον, καὶ πολλούς.
Θ Κατέβη γδ εἰς κῆπον αὐτοῦ. Ποιμαίνειν ἐν κήποις, καὶ γδ
μια

μία ἐστὶν Ἐκκλησία κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον. Ἡ ἡμο-
σάμην γδ ὑμᾶς φησὶ ἐν ἀνδρὶ καζθένου ἀγίω, ὡς εἰπῆ-
σαι τῷ Χριστῷ. Καὶ πάλιν. Οἱ ἀνδρες ἀγαπάτε τοὺς γυ-
ναῖκας, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τῷ Ἐκκλησίαν. Ἀλλὰ
καὶ πολλὰς δὲ αὐτῷ πάλιν ὁ Μακάριος Παῦλος καλεῖ.
Οὐ κατὰ τῷ πιδμαλικῷ, ἀλλὰ κατὰ τῷ τοπικῷ διαί-
ρεισι τούτο ποιῶν. Παῦλος γὰρ φησὶν Ἀπόστολος. Οὐκ ἀπ-
ἀνδρῶπων, ἀλλὰ διάνθρώπων. Ταῖς Ἐκκλησίαις τῆς γαλα-
τίας. Καὶ Κορινθίου δὲ γράφων, φησὶν. Αἱ γυναῖκες ὑμεῖς ὡς
ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις σιγάτωσαν. Δια τοῦτο καὶ ἡ νύμφη
φησὶ: ~

Αδελφιδόσμου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ, εἰς φάλας τοῦ
δρώματος, ποιμαίνειν ἐν κήποις, καὶ συλλέγειν κείνα.
Πάσας γδ ποιμαίνει τὰς Ἐκκλησίας, καὶ χαίρει ταῖς φά-
λας τοῦ δρώματος, τοῖς τῷ δόσ μίθω αὐτοῦ κεκτημένοις.
Καὶ εἰς τῆς νύμφης τὸ κάλλος μιμησιμύμης. Καὶ κείνα γε-
νομήμης, συλλέγει, καὶ τῆ νύμφη σιωπάει, ταῖς Ἐπιφέρει
ἡ νύμφη: ~

» Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδόμου, Ἐ δὲ ἀδελφιδόσμου ἐμοί. Ὁ ποι-
» μαίνων ἐν τοῖς κείνοις.

Αὐτῷ γδ ἐξήρημαι, καὶ αὐτῷ ἐμῶν τῷ ἀνεθῆκα. Καὶ
γδ αὐτόσμη πάσας σπερτήμηκε τῆς οἰκερμύης. Καὶ ἐμῶ-
ν σιωπῆς, καὶ γενομῶν ἀνεθῆκατο. Καὶ πενομήμης
ἐπλήρωσε. Καὶ δυσειδῆ οἶσθι, ἀειδίθι ἀπέφλωε. Καὶ μά-
λωπας ἔχρησθι σσηπύσας καὶ δυσώδεις ἴδασατο, καὶ διώδεις
ἐπλήρωσε. Δια τοῦτο λέγω, Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδόμου. Καὶ ὁ
ἀδελφιδόσμου ἐμοί. Ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κείνοις. Ἡ ὁ ποι-
μαίνων

μάνων τῶ ἀνδρῶ κατὰ τὸν σύμμαχον. Καὶ γὰρ εὖ ἤγνωμε-
νους κείνους, ποιμαίνει. Καὶ ἐν κείνοις, εὖ ἀξιόποιμαίνει.
Οὐδὲν δὲ τῆς θεῶν γεγραφῶν διωδέεσθον:~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:

Επειδὴ αἱ μαθήται μὲν ἄλλοι τῆς διδασκαλίου, πῆσιν ὁ ταυτῆς
νομφίος διὰ τῆς αὐτῆς γνώσεως μάτων ἀνεδιδάχθησαν. Βε-
λώδημαι λοιπὸν μαθεῖν, καὶ ὅπου εἶπῃ ἦκε. **Φακὶ** ἄλλοι
αὐτῶν:~

» Πού ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί;

Αηλαδὴ ἀνάγειλον ἡμῶν ἔνθα ἐν ἡμῶν ὁ ἀγαπητός σου.
Ἡ ἐν ταῖς διδασκαλίαις ψυχῶν διὰ τῶν τῆς θεῶν ἐπι-
τολῆς ἀναβῆσαι. Ἐὐκάλλος τοῦ κατ'εἰκόνα καὶ καθ'ὀμοίω-
σιν. Απολαβοῦσα τοῦτο πάλιν ἐν τῇ νομφουδίᾳ τῆς λέξεως
τοῦ θεοῦ. Ἐπειδὴ δὴ ἀνεκκόσμη γνώσεως μάτων αὐτῆς, ἵνα
εὐδῶν αὐτὸν ἐπιμαῖν:~

» Πού ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου. Καὶ ζητήσωμεν
αὐτὸν μετὰ θεῖ;

Αηλονότι τοῦ ὁ ἀγαπητός σου ἀόρατος ὢν, εὐρεῖσθαι, ἡδέ-
λυσεν: καὶ ἔμασθε δὲ διηγήσασθε τὰ κρείττονα. Ψυλαφίση-
μα αὐτὸν κατὰ προῖξιν καὶ θεωρίαν. Ἡ δὲ δόξα κλειανδρῆ
λέγει ἄλλοις:~

» Ἀδελφιδός μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτῆς. Εἰς φιάλας τοῦ
» δρώματος.

Ἡ τοὶ ὁ ἀόρατος, κατὰ τὸ ὕψος τῆς ἑαυτῆς οὐσίας, ἀγαπητός-
μου

μῶν κατέβη κατ' ἐξέρχων ὡς εἰς κῆπον αὐτῆς, τῶν τοῖς θεοῖς
αὐτῆς θελήματι πεφυττοῦ δρωμάτων. Καὶ ὡς εἰς φιάλας τοῦ
δρώματος. Τὰς κατὰ τῶν εἰς θεῶν πίσυνον δακτύλων ψυχῶν, τῆς
διωδέεσθον αὐταῖς τοῦ παναγίου πνεύματος χάριτος.
Ἡ πῆς ἀναμορφῶν ἑαυτῶν κατὰ θεωρίαν ἔπραξεν, τὸ κατ'
εἰκόνα καὶ τὸ καθ'ὀμοίωσιν. Ἐν οἷς ὡς ἰδίῳ ἐν τυπώματι ὁ νομ-
φίος εὐρεῖται. Κατέβη δὲ ὡς ἐκείνη ποιμαίνει ἐν τοῖς κήποις,
ἔσσυλλέγειν κείνα. Ἡ γὰρ διέπειν τὸ λογικὰ ἀναβῆσαι, καὶ
ἐν τῆσφιν κατὰ γνώσιν καὶ θεωρίαν, ἔνθα τῆ νοση καὶ τῆ αὐτο-
δητῆ κῆποι, ἐν αἷς οἱ λογικοὶ καὶ οἱ τρεῖς τῆς ἀρετῆς, ὡς ποῖ
καρποῖς πεφυττοῦ δρωμάτων εἶσι. Καὶ ἐν λέγεσθαι ὡς δόξα ἀκα-
θῶν κείνα, τῆς συμπυκνωθῶν διπλασθῆ ψυχῶν τῆς σωματικῆς
μερίμης πῶς ταύτῃ πωτελῶς ἀναδεδείχθαι θεῶν. Πειθο-
μῶν αὐτῶν ἐν Εὐαγγελίοις φάσκοντι. Κατομαθεῖτε τὰ κείνα
τοῦ ἀγγελοῦ ὅτι εἶπῃ ὅτι οὐ δεῖ μήθει. Ὡν καὶ φησὶν ἑκάστη:~

» Ἐγὼ τῶ ἀδελφιδώ μου. Καὶ ὁ ἀδελφιδός μου ἐμοί, ὅπου
» μάνων ἐν τοῖς κείνοις.

Εἶπὼν ἐγὼ τῶ θεῷ Ἰω. Νεκροῦ ἤνωμα τῶ κόσμου. Καὶ
ἐν ἐμοί μόνῃ Χριστῶς ζῆ. Ὁ διεξάγων τῶν κατὰ γνώμην
τούτῳ ἐπομένῳ ψυχῶν. Καὶ ἐν τῆσφιν ὡς ἐν κείνοις τὰς
λαμπροῦσαι τῆς ἀρετῆς:~

Τὸ ψελλῶν:-

Παῦτα μὲν οὖν λελάληκε τοῖς φυλάξιν ἡ νόμφη.
Ἐκείνοι δὲ ἀκρυβέστερον αὐτῆς ἐπερωτώσι.

» Πού ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; ποῦ
» ἀπῆλ-

σ μ β.

Α Σ Μ Α,

» ἀπῆλθε; ποῦ ἀπεβλεψεν ὁ ἀδελφιδόσμου, καὶ ζήτησεν
» σω αὐτὸν μετὰ σοῦ;

Ο Ποταπὸς ἔγωγε σφόδρα οὐτὸν μεμαθηκότες.
Νυνὶ ἐπὶ ζήτησιν καὶ μεθεῖν καὶ ποῦ πότε μετέβη.
Οὐδέπω γὰρ ἐπεγνώσασα τιμὴν σάρακων τούτου λόγου.
Ἦν κατελθὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἀρρήτως ἐταρκάθη.
Ὅτι πῶς αὐτὸν ἐγνώσασα δέασασα τοῖς Ἀγγέλοις,
Τὸ τῆς ἑνανθροπήσεως μεθέμενον τῷ λόγῳ.
Μέλει τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ σφόδρα τὸν Πατέρα.
Ἄκουσον τί φησὶν Δαβὶδ τῆς Προφητῆς ἀκρότης.
Τῶν λειτουργημάτων τότε γὰρ ταχυμάτων τῶν σωτηριῶν.
Πρὸς τιμὴν ἀνάληψιν αὐτοῦ μεγάλα κέκτη δυνάτων.
Ἄρατε πύλας ἄρατε ταχυμάτων δεχνηγέται.
Ὡς εἰσελθούσῃ Χειρὶ τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Οἱ μὴ γνώσκοντες φησὶ τὸ τῆς οἰκονομίας.
Ἀντικρονοῦσιν αὐτοῖς ὡς περὶ ἐπιπορευῶντες.
Τίς ἐστὶν ὁδὸς λέγοντες ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;
Ἀλλ' οὐτὸν μὲν εἰρήκασιν οἱ φύλακες τῆς νύμφης.
Ἦ δ' ἀπεκρίθη σφόδρα αὐτῷ λέγουσα ὁδὸς Ἀγγέλου:-

» Ἀδελφιδόσμου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τῶν
» δρωμάτων. Τοῦ ποιμαίνειν ἐν κήποις καὶ συλλέγειν
» κείνα.

Ε Κείνος κατελήλυθε φησὶν ἀρρήτοτρόπως.
Ὡς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὡς ἐπὶ τὸν ἕλδω δροσῶν.
Ἐν τῇ γαστρὶ τῆς καθαρᾶς καὶ παναμύμου κόρης.
Ὡς εἰς φιάλῃν καθαρὰν ἐπὶ θεῶν δρωμάτων.

Εεξ

Α Σ Μ Α Τ Ω Ν.

σ μ γ.

Εξ ἧς ἀσπόμενος παρελθὼν, μόνος αὐτὸς ὡς οἶδεν.
Εἰς τοῖς ψυχᾶς τῆς καθαρᾶν ἀνθρώπων μετ' ἄρρητον.
Ταῦτα γὰρ ἴσθι δέασασα φιάλας δρωμάτων.
Ὡς περὶ καὶ κῆπον γίνωσκε τούτων τὸν κόσμον αὐαξ.
Ἐν ᾧ κατέβη ὁ Χεὶρὶς καὶ ὁδὸς περὶ δροσῶν.
Ἐποῖ μανὴν ὡς ἀληθῶς τοῖς σεβασμίαις λόγοις.
Κείνα γὰρ ταῦτα λέγεται τὰ λόγια τὰ θεῶν.

» Ἐγὼ τῶν ἀδελφιδόμων, καὶ ὁ ἀδελφιδόσμου ἐμοῖ.

Αλλ' ἴνα τί φησιν ἐμὰς σαφές εἰσιν διδάξω.
Ἐκείνος ὁμοῖος ἐμοῖ τυχεῖνα κατὰ πάντα.
Ἐπλασε γάρ με σφόδρα ἐκείνος κατ' εἰκόνα.
Καὶ πάλιν ἀνεκρίνωσθε δυνάμεις με σωτηριῶν βίβαν.
Ὡς τιμὴ ἐμὴν ἀνεκρίνωσθε με φιλῶ ἐκ τῆς παρθένου.
Ταῦτα μὲν οὖν λέλαληκεν ἡ νύμφη τοῖς Ἀγγέλοις:-

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Ακείνος ὁ νυμφίος τὸν λόγον τῆς νύμφης, καὶ ἐλεήσας αὐτὴν
τιμὴν ποθεῖσθαι αὐτὸν, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν φωνᾶ
ἐξ ὀφθαλμῶν, καὶ πάλιν αὐτῆς διαλεγόμενα. Καὶ το καὶ ἰλος αὐτῆς
τοῦ διεξῆσθαι, ἵπταίνεταί αὐτῇ λέγων:-

» Καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου ὡς διδοκία. Ὡς αἶα ὡς Γερου-
» σαλήμ. Θάμβος ὡς τῆσθε νύμφη.

Αὐτὴ ποῖ αὐτῆς ὄνομα, τὸ διαυτῆς γλυκύων προσημα. Ἐ-
πειδὴ γὰρ ἠδύκεσε κείνος τιμὴν γλυκῆν αὐτῆς. Καὶ ἀπέστρεψε
τιμὴν αἰχμαλωσίῃν Γακάβ. Καὶ ἀπέθηκε τοῖς ἀνομίαις τῶν λαῶν
αὐτῆς. Καὶ ἐπάληψε πάσας τοῖς εἰμαρτίαις αὐτῆς, εἰκότως

Hh 2 αὐτῆ

αὐτῶν διδοκίῳ παρομοιωθεῖσιν. Καὶ ὡς περ αὐτῶν Ἰπ-
 θυμίδου ἀνω ὀνόμασεν, διότι τοῦ οἰκείου παῖδες τῶν παρομο-
 ιωθεῖσιν θεώμεθα. Ἐπιθυμῶσα γὰρ αὐτὴ Δάμωκεως, Ἰπθυ-
 μίδου καλεῖ, οὕτως καὶ αὐτὸς διδοκίῳσας, καὶ θελήσας μι-
 σείσασθαι αὐτῶν, καὶ ἑαυτῶν σιωπῶσαι, διδοκίῳ ὀνομάζει.
 Οὕτως γὰρ φησὶν εἰ καλὴ, ὡς διδοκίῳθεῖσιν παρήμεν καὶ ἀ-
 ναγκασθεῖσιν. Οὐ μόνον δὲ καλὴ εἶ, ἀλλὰ καὶ ἄεστα. Καὶ
 Οὐχ' ἀπλῶς ἄεστα, ἀλλ' ὡς Ἰερουσαλήμ. Οὐκ αὐτὴ ἡ κατὰ
 ἀλλή ἄνω. Παρὴς ὁ μακάριος λέγει Παύλος. Ἡ δὲ ἄνω
 Ἰερουσαλήμ ἐλδοθεῖσα ἐστίν, ἣς ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.
 Ἐκείνη ἔσκαζε ὡς πληρόν μου. Τῶν γὰρ Ἀγγελικῶν πολιτείῳ
 μιμῆσθαι παρομοιωθεῖσιν, ὡς γὰρ ταῖς θεοῖς. Καὶ ὡς σαρεῖ
 παρκαταύδουσα, εἰ κατὰ σῶμα σαρκοῦσιν, καὶ κατὰ σκοπὸν διώ-
 κεις, Ἰπθὸν βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως. Καὶ καὶ ἄνω ζῆτῆς εἰ
 ἐγώ εἰμι ὡς δεξιὰ τοῦ θεοῦ καθήμερος. Διὰ τοῦτο, ἄεστα εἶ
 ὡς Ἰερουσαλήμ. Καὶ οὐχ' ἀπλῶς ἄεστα, ἀλλὰ θεὰ μὲν ἐμ-
 ποιῶσα ὡς θεώσισε. Ἐκ πληροῦται γὰρ οἱ τῶν τῶν σὺ
 θεώμενοι. Οὐδὲν γὰρ παρὰ τῶν ἄνω. Οὐδὲ ἀχρηστον. Οὐδὲ
 ἀδύνατον. Ἀλλὰ πῶς ταῖς ταπεινῶν καὶ κεκευμένων. Καὶ
 οὐδας ἀκευθῶς τῶν ἡμῶν πραγμάτων ἀκολουθίῳ. Πάν-
 των παρκαταύδων τὸν νυμφίον δεσφάσαι. Καὶ μετ' ἐκείνων, ὡς
 ἐκείνων πληροῖσιν. Τούτοις παρκαταύδουσι: ~

» Ἀπόσβεσον ὀφθαλμούς σου ἀπ' οὐρανίου, ὅτι αὐτῶν
 » ἀνεπίεξωσάν με.

Ο δὲ λέγει τῶν ἐστίν. Τὸ κάλλος τῶν ὀφθαλμῶν σου καὶ
 ἡ θεοῖα τοῦ οὐρανοῦ σου. Καὶ τὸ ὄξυδερκὲς τῆς διανοίας
 σου, ἀκλυπῶμε εἰς ἔρωτά σου. Ἀλλὰ μὴ πέρα τοῦ μέτρο
 μία

εἰς ἐμὲ ἀττίσεως, ἵνα μὴ βλάβῃς ὡς ὀφθαλμῶν ἐκλύσεως. Ἀνε-
 φκτος γὰρ ἐμὲ καὶ ἀκατάληπτος, καὶ πᾶσιν ὑπερβαῖνον
 κατὰληπτον. Οὐκ ἀνδραπίνου μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἀγγελικῶν.
 Καὶ βλαβηθῆς ὑπερβαῖνον ὡς ὄφθαλμῶν. Καὶ παρκαταύ-
 σασθαι τὰ τῆς σῆς διὰ μὲν ἐπέκεινα, οὐ μόνον εἶδον διδο-
 κίῳσας, ἀλλὰ καὶ ἀμαυρώσας τὸ ὄμμα, καὶ ἀμυβλύτῳ τῶν
 τῶν ποιησῆς. Τοιαῦτα γὰρ τοῦ φωτός ἢ φύσις. Ὡς περ γὰρ φω-
 τίζει τὸ ὄμμα, οὕτως τοῦτου τῶν ἀπλησίῳ καλεῖται τῆ
 βλάβη: ~

» Ἀπόσβεσον τοῖνυν ὡς ὀφθαλμῶν σου ἀπ' οὐρα-
 » νίου.

Χ Αλεπτῶσιν σου μὴ ἐξοίσει. Καὶ ἰσχυρῶσιν σου μὴ ζῆτῆς.
 Ἀ' παρκαταύδουσι, ταῦτα διανοῦ. Τούτοις πάλιν Ἰπ-
 θυμῶν παρκαταύδουσι. Καὶ λέγει: ~

» Τεῖχος μάσου ὡς Ἀγγέλων τῶν αἰγῶν, αἱ ἀνεφάνισαν
 » διότι τοῦ Γαλααδ. Ὅδοντες σου ὡς Ἀγγέλων τῶν κεκαυ-
 » μένων, αἱ ἀνεφάνισαν διότι τοῦ λυτῶν. Αἱ πᾶσαι δι-
 » σμύσεις σου, εἰς ἀτεκνῶσας ὡς αὐταῖς. Ὡς παρ-
 » τῶν κόκκινον χεῖλῶν σου, καὶ ἡ λαλιά σου ἄεστα. Ὡς λέ-
 » πῳρον ῥοῦς μύλαστος, ὡς τῆς σιωπῆσεως σου.

Π Αὐτὰ ἐμυλῶσιν ἄνω, παρκαταύδουσι ἡγέμεθα, δις ἐμυ-
 λῶσιν. Διανοῦ γὰρ καὶ Ἰπληθῆς τῆς ἐμυλῶσεως, εἰς
 ἐκείνας ἀνεπίεξωσάν με, τῆς σαφῆς ἐμυλῶσιν. Οὐχ' ἀπλῶς οὐδὲ
 ὡς ἔτυχε δις καὶ αὐτῆς ἀσφῆμίας τῆς ἡμῶν παρκαταύδουσι.
 Ἀλλ' ἀνεμυλῶσιν αὐτῶν τοῦ οἰκείου καὶ ἄλλης, καὶ παρκαταύ-
 δων τῶν φυλάξαι, καὶ μηδένα δεξασθαι μῶμον. Ἰδοὺ
 γὰρ

γάρ εφιστη, οίαντος ανθ' οίας εισηγάσμεν. Και οποίασσι ω-
ραν έχασει τείμεν. Και ηλίκοις κάλλος εδωρησάμεν. Τε-
τοιμοι εις τέλος αβλαβές διαεύλαστον. Α' ει γάρ οι συγγι-
νούμενος, εβουλώσου το μέλη, και πολυπραγμονώ μήτις αυ-
τοίς ετεργάστο βλάβη: ~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Τ Γως ο νυμφίος τίνω ώρας τήν κατορθωμάτων, ταίς τωάν-
ταίς Ιουδαίαις Απικρίτων. Η γουμ τήν νεανιδων. Οίονεφθη-
σι παρ' αυτίνω: ~

» Καλή ει πλησύνμου ως οδοκία.

Α Ηλωνόμ, αγαθή υπαέρχεις η εγύμμου, κατό τίνω ης
θείας σφίρας και αγαθόπτος μετεχίω. Ως τω θελή-
ματήμου, καθ' ο εκ του μη όντος παρήχθης. Μη κατόπ ανη-
κερμή. Α' λ' όλη τουτου ζητητήμην, εν τω πρείν τω κατ-
είκόνα τε και καθ' ομοίωσιν. Εν τ' όθεν δε και ώραϊα ως Γε-
ργυταλήμ. Διδαδή καλή ως εν έανθη συζούση τον έμόν χα-
ρακτηρα, κατό τίνω απάθεσά τίνω έξω αλώβητη, έμέ τίνω
εισηίνω τω Πατρός ορώσα, ο σέ τουτω καθήλαξα. Ο' ρασις
γδ ειρήνης ως παρ' εφεται το Γεργυταλήμ έξιμνωδεται. Ο' θεν
ει και θάμβος ως τεταγμήμαι. Η' τω εκπληξίς όλη επι η
θεωρία εκ πλησύνμην έμοδ τω κατ' ούσιαν ακαταλήπην.
Ω' στερ και αι θείαι τε και Α' γέλι και τ' όξεις θάμβος πλη-
ροθύμαι, τω φάβω τω α' περ' όπτοιμ κάλλος κατακαλύ-
πηνται. Διότερ δι' όσ' εφην οφθαλμούς του απέναντινμου,
επαυτοί ανεπίερωτάμεις. Η' γουμ μη ζήτει κατ' ούσιαν κα-
πολα-

πολαβείνμε τον υπεργούσιν. Ο' π' όσιν αν σπώδη καταλα-
βείνμε. Τοθ' τουτου σ' ε' νοσθός οφθαλμούς η ακαταλήπια
υπερείπιαμαι. Α' λ' λ' εφην τώτους δι' το κατ' ούσιαν
αδωρητου, εις το θεωρητόνμου κατ' ούσ' εφην κάλλος. Και
όψιμεις διεργεπότε και παντοδύναμον. Πνδυμαπκοι γάρ-
είσιν οι οφθαλμοίμου. Το δε τείχισμάμου, ως Α' γέλι και τήν
αιγών, αι ανεφάνισαν δια τω Γαλααδ. Είπω οι εκ τω κός-
σου. Οία δη κεφαλής κομώσης δεξί, πνδυμαπκός φύόμροη
και αναμ' εθποιούτες παρ' ούσιαν. Περηκκοί τε και
θεωρητικοί, και Θεολογικοί, λογισμοί δικλω ούθαλες τε-
χάματος αυτ' ε' αναδεικνυμένων, διάπνος δι' όπτην όργος Γα-
λααδ καλυμμένη, ανακαλυμμένοι δι' το σότους κακίας
και αργόφας και αθείας είσιν. Ο' π' εκ τούτων μετωκισθη το,
εις δερετιω και γνώσιν και θεοσέβειαν, παρ' τω μαρτυρη-
μήμου τοίς πιστοίς το μέλλοντα δηλωθήτα Εύαγγελίου. Με-
τωκία γδ μαρτυρίας, το Γαλααδ έξιμνωδεται. Και ούτω
μην τείχισμάμου: ~

» Οί δε οδόντεςσου, ως αγέλι και τήν κεκαρμύμων, αι ανε-
» βησαν δι' το λουτρού. Αι πάσαι διδυμύσονται, και
» ατεκνωσαι σ' εκ' εν ω αυταίς.

Α Ηλαδη αι εννοιαίμου, δι' αν το σωμαπκόν τω νόμου πάχος,
Α εις αληθή ληπιώεται νοήματα. Και παρ' εβ' όσιν πνδυ-
μαπκω ε' απήθειον γίνεται, δικλω κεκααρμύμων Α' γέλιον.
Πάσαν ψυδή υπ' όληψην παρ' εβ' ηνται, παρ' εβ' ούσιαν σωμα-
γελαζ' όμροι τίνω αλήθειαν. Αίπερ ως δι' το λουτρού κα-
θαρδύσεται τήν ψυδών υπ' όληψην, ε' ψάθησαν δι' το τήν
γνήσιν

γίνων και σαρκικών, πρεσβυτέρων πνευματικών και εθελούσιων διδασκάλων σου λόγους τῆς ἀρετῆς, καὶ ἀκαρπὸς καὶ ἀνεφελὴς ἐπιθυμίας ἐκλήσῃ ἐν αὐταῖς. ~

» Ὡς σαρπίνον κόκκινον χείλου σου. Καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία.

Ληρόνδρι, οἷα μὲν σαρπίνον μετεημέριον. Οἷα δὲ κόκκινον, ἀληθῆ τὸν λόγον παροφέρνῃ. Ὁ δὲ καὶ καλὴ ἡ τούτου παροφέρῃ. Ὡς λέπτουρον ῥοᾶς μύλωνου, ἐκ τῆς πῆς σιωπῆσεως σου. Ἡ τοῖ οἷα λέπτουρον ῥοᾶς, σύφουσαι εἰσὶν αἰ παρρησίαι σου, διὰ τὸ συγιόντες καὶ ἀδιάχυτον. Καὶ ὅτε μὴ σιωπᾶς σου σιωπασαμένην κολαζούσης σου τῶ ἐν ταῖς ὀμιλίαις διάχυσιν. ~

Τοῦ Ψαλλοῦ :-

Παῦτα μὲν οὐκ ἐλάληκας ἢ νύμφη τοῖς Ἀγγέλοις. Ἀλλ' ὁ φιλοφροσύνη σου ἐπὶ τοῖς καὶ νύμφις. Ἰδὼν τε βιάζουσαν αὐτῶν καὶ κατατεταραχμένον. Καὶ μεμνησάντων ἐπιτίως, καὶ ψαλλοῦ σου τούτου. Πάλιν ἐπήνεσον αὐτῶν φωνήεις ἀρετῆς :-

» Καλὴ εἶ πληθύνου διδοκίας, ὡραία. Ὡς ἱερουσαλήμ
» θάμβος ὡς τεταγμέν.

Τοῦ Ψαλλοῦ :-

Παῦτα μὲν οὐκ ἐλάληκας ἢ νύμφη τοῖς Ἀγγέλοις. Ἀλλ' ὁ φιλοφροσύνη σου ἐπὶ τοῖς καὶ νύμφις. Ἰδὼν τε βιάζουσαν αὐτῶν καὶ κατατεταραχμένον. Καὶ μεμνησάντων ἐπιτίως, καὶ ψαλλοῦ σου τούτου. Πάλιν ἐπήνεσον αὐτῶν φωνήεις ἀρετῆς :-

Ἐν ἧπερ ἀναπέπαυμαι μετὰ καὶ τοῦ Πατρὸς μου.
Ὁ δὲ καὶ θάμβος ἐκείνου καὶ φοβερὸν τυχεύει.
Ὡς περ αἱ τεταγμέναι μου διὰ μετὰ τῆς Ἀγγέλων.
Ἐμοὶ φησὶ ἐλάληκας ἐμοὶ σέπεις νυμφίος.
Λοιπὸν δὲ παροφέρῃ ἐπ' ἐμοὶ σου ὀφθαλμῶν σου λέγων.
Τὸ φῶς γὰρ ἀνεπείρασεν, ἐμὲ τῆς ὀφθαλμῶν σου.
Καὶ πάντων καταφρόνηται τῆς κοσμικῶν προσημασίαν.
Ἀλλ' ὁ πληθύνει τὸ δέλημα τῆς αὐτῶν ἀγαθῶν.
Εὐθύς ἐπέβαλεν αὐτῆς σου ὀφθαλμῶν σου θεῶν.
Ἰδὼν δὲ ταύτην δρεταῖς κατακεκοσμημένην.
Ἡξᾶτο ταύτην ἐπαυρῆν, φησὶ γὰρ οὕτω ταῦτε :-

» Τείχεμά σου ὡς Ἀγγέλοι τῆς αἰγῶν, αἱ ἀνεβησθή
» δὲ τοῦ Γαλααδ. Ὁ δὲ οὐκ ἐστὶν ὡς Ἀγγέλοι τῆς κεκαρ-
» μένων αἱ ἀναβαίνουσαι δὲ τοῦ λευτεροῦ. Αἱ πᾶσαι
» διδομύουσαι. Καὶ ἀτεκνῶσα ἐκλήσῃ ἐν αὐταῖς. Ὡς
» σαρπίνον κόκκινον χείλου σου. ἡ λαλιά σου ὡραία. Ὡς
» λέπτουρον ῥοᾶς μύλωνου ἐκ τῆς πῆς σιωπῆσεως σου.

Οὕτως μὲν οὐκ ἐπήνεσε τῶ νύμφην ὁ νύμφις.
Γνωσκίως ἐρωπικῶς καὶ νύμφος ἐπέσπεσεν αὐτῶς.
Σὺ δ' ἀλλὰ τούτους ἐξυμνοῦσας τῆς νύμφης σου ἐπαίνεις,
Ὡς ἡμεμῶν ἀνῶθεν γίνωσκε σε φροδῆς.
Ταύτην τῶν ῥῆσιν γὰρ ἡμεῖς ἀνῶθεν διεικότες.
Ἐν τῷ δὲ ἡμεμῶν ἡμεμῶν, ὡς διωκτὸν ἡ δόξα.
Ἀλλ' ἀνεσώμεθα λοιπὸν τοῦ τέλους τῆς ἀσμάτων :-

» Ἐξήκουσε εἰσι Βασιλοῦσαι, καὶ ὀδοῦνται παλλακῶν.
» Καὶ νεαῖδες, ὡς ἐκλήσῃ ἀειθρίας. Μία ἐστὶν ἀρετῆς ἐστὶν.

» μου τελεία μου. Μία ἐστὶ τῆ μητρὶ αὐτῆς. Ἐκλεκτὴ
 » ἐστὶ τῆ τεκνοῦ αὐτῆς. Εἶδοσθε πᾶσαι θυγατέρες,
 » καὶ μακαρίσθη αὐτῆ. Βασίλισσαι καὶ παιδικαὶ καὶ
 » ἀνέστουσιν αὐτῆ.

Ο Σολομὼν ὁ πρῶτος ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ.
 Προφητικῶς ἐν ὁμιλίᾳ εἶπεν ὡς ἐν κατῷ πῆρῳ.
 Τούς τρεῖς καὶ τὰς δευτέρας ψυχὰς τῆρ σεσωσμένων.
 Μᾶλλον δ' εἶπεν ὡς ἀληθῶς, τὰς τρεῖς καὶ τὰς βασίλει.
 Τρεῖς γὰρ εἶπεν ὡς πέπεισμαι τρεῖς τῆρ σεσωσμένων.
 Ὡς ὅτις μισθαρνότης καὶ μετ' αὐτῆ δουλοῦται.
Ο ἰδὲ γὰρ ἀγαπήσαντες εἰς ὅλης τῆς κυριότητος.
 Τὸν δευτέρῳ τῶ παντός εἰς ἀπαιτῶν ὁ νόχων.
 Καὶ τῆς ἀγάπης ἕνεκα τούτου καὶ τῆς σφίρας.
 Τὸν κόσμον βδελυξάμενοι καὶ τὰ πᾶσι τὸν κόσμον.
 Προσολληθέντες τῶ Χριστῷ τῶ λόγῳ καὶ τῶ νουφίῳ.
 Εἰς τρεῖς ἔφθασαν ἡδὲ τῆ χάριτι τῆ θεία.
Ο ἰδὲ γὰρ ἡλικίῳι τῶν πᾶσι τῆ ἀνω Βασιλείας.
 Καὶ τῶ τῆ χάριτι ἔσονται Χριστῷ δεδουλοκότες.
 Εἰς τρεῖς ἔφθασαν αὐτῆ καὶ τόπον τῆρ μισθίων.
 Οἱ δέγε πλημελήσαντες ὡς περ ἐγὼ ὁ τοῦλας.
 Καὶ πᾶσαι ἐν τελείαντες ἀποποιήμαρται.
 Καὶ φοβηθέντες τὰς πικρὰς βασίλους καὶ κολάσεις.
 Καὶ τούτου χάριτι φθάσαντες εἰς τόπον μετανοίας.
 Ὡς εἶθε τούτοις φθάσαιμ καὶ γὰρ Χριστῷ λόγε.
 Εἰς τρεῖς ἐνληθῶσι δούλων, πλὴν σεσωσμένων.
 Ταύτας τὰς τρεῖς καὶ δὴ ὁ Σολομῶν ἐκείνος.
 Προκαπνῶν δὲ μάστιγι τῶ πᾶσι τῶ θείῳ.

Καὶ

Καὶ τῶ τῶ λόγῳ σέβων τῶ καθαροῦ νουφίῳ.
 Καὶ τῶ γρηγόρῳ αὐτῶ ἀσθῆτος θεοτόκου.
 Τῶ ὅτις πᾶσι μάρτυρ τῶ καθαροῦ Μαρίαν.
 Ἡ ἴνα μακαρίστου φωνῆς ἀκαταπαύτως.
 Αἱ γὰρ αἱ τῆρ ἡρώων ἀπῆρτων τῆρ ἀνδράπων.
Ο ἰδὲ σωτῆρα τέτακε τῆς ὅλης οἰκωμῆς.
 Ταύτης εἰσῆγε τῶ ὡδῶν σωσῶν τῶ νουφίῳ :-
Ε δέμοι τὰς εἰρηκόντα Βασίλους ἀκούων.
 Εκείνους ἐνω γίνωσκε δέσποτα σεφίφθες.
 Τῶς δεκαπλασάσθητος ἐν ἀγαθοεργίῳ.
 Τῶ δεδομῆν ὡς αἰσῶν εἰσῆγε τῶ τῶ λάντων.
 Καὶ τόπον φθάσαντες ἡδὲ τῆ χάριτι τῆ θεία.
 Καὶ παλακάς ὡς ἀληθῶς ἐκείνος ἐνω νῶι.
 Τῶς ὀκτωπλασάσθητος ὀκτόποις σωτῆρας.
 Τὸ δεδομῆν τῶ λάντων αὐτῶς ἐκ τῶ δεσπῶν.
 Καὶ γενοῦσας μισθῶν τῶ λόγῳ καὶ νουφίῳ.
 Ἀκῶν δὲ νεάνιδας πολλὰς ἀναειδημῆτους.
 Γίνωσκε ταῦτοις ἀληθῶς ἀμαρτωλῶς ἀνδράπων.
 Ὅτινες τὸ μῆρ τῶ λάντων λαβόντες τῶ δεσπῶν.
 Εἰς γὰρ αὐτῶ κατέχουσιν εἰς ἀκρῶς ραθυμίας.
 Καὶ δέλοι μῆρ γεγόνασιν, ἀλλ' ὁμοῦ σεσωσμένων.
 Τῶν σεσωσμένων αὐτῶ ψυχῶν τούτων περιωθέντων.
 Ἀπῆρτων σωτῆρας τῆρ ὅπῃ γῆς ἀνδράπων.
 Ὡς ἐκλεκτῶ σωτῆρας τῶ γὰρ εἰς μία μῶν.
 Ἡ τὸν Χριστῶν γρηγόρῳ παρθενομῆτορ κάρη.
 Ἡ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὅτις καθαρωτέρῳ :-
Ε ἰδὲ τὸ σὺν ὅπῃ τῶ γμα πεπληρωμῶν ἀνάξ.
 Ἰδὲ γὰρ τέλος εἶληθε τῶ ἰσμάτων ἀσμε.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

» Εξήκοντα εἰσι Βασιλῆαι, καὶ ὀγδοήκοντα πολλαὶ καὶ.
» Καὶ νεάνιδες ὧν ὄγκ' ἔσω. Δεξιμὸς.

Η Του αἰτε μὴ φόβω τῆς ἠπειλημῶν καλῶσαν, ἀλλὰ
πόθω τῷ κληρονομήσαι τὴν ἐπιηλεμῶν τῷ θεῷ Βα-
σιλείαν. Ἐξαπλασιάζονται ψυχαὶ τοῖς δέκα ἐν τοῖς, κατὰ
λόγον ὁπίσταντοῦτα τὰς πέντε αἰσθήσεις. Καὶ ἅμα αἰ-
ταις πληρωτοὶ τὸν ἐξ ἀειδμῶν. Καὶ αἱ κατ' Ἐπιθυμίαω
μὴ τὸ ποθεῖ συμπλεκόμεναι. Κατὰ φόβον δὲ τῆς ἠπειλη-
μῶν καλῶσαν, ἀκίνητοι κατ' ἀνεργίαν παρὰ τὸ πᾶθη-
ρῶν π. Ὁ γὰρ ὀγδοήκοντα ἀειδμῶς, ἀκινήτου κατ' ἑαυτὸν
θεωροῦ. ἄμωσ δηλοῖ. Περὶ γέφων τοῦ ἑβδομηκοντα ἀειδ-
μῶσ ἀειδμῶσ ὄντος τὴν κίνησι. Καὶ αἱ κατὰ τὴν πίσω ἐπ
καίεται, καὶ μὴ αἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ
Χριστοῦ, διὰ καθαρότητος τε, καὶ φωτισμῶσ ἔργων δικαιοσύ-
νης φθάσαι, καὶ διὰ τὸ νεκρῶν ἐπ τὴν πίσω ἐν ἑαυτῶν ἀει-
φέρειν, ταῖς σωζομένων πᾶσαι μὴ σωματικῶσ μέραι. Ἐκ πα-
σῶν δὲ τῆσ λεχθεῶσ τῶσων, μία ἐστὶ πᾶσαι τελεῖα τῆ
μητέ αὐτῆσ. Ἐκλεκτὴ ἐστὶ τῆ τεκνοσ αὐτῆσ. Ἡ γων ἡ
μετὰ τὸ πᾶσαι θεῶ. Καὶ φόβω μὴ τῆσ ἀπειλῶν καθαρο-
δίωαι. Ἀγαπητικῶσ διατεθέστα παρὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ μὴ δι-
ετερῆσ ποιῶσαι αὐτὸ. Ἀλλὰ διὰ αὐτὸ ὡσ φῖσει καρὸν. Αὐτῆ
γὰρ μία μὲν ἐσ, ὡσ κατὰ θέωσιν ἐνωθεῖσ παρ' ἐνὶ καὶ μόνω
θεῷ, καὶ παρ' αὐτῶσ ἀκίνητος μόνωσ. Περὶ εσθὲ δὲ ὡσ πᾶθη-
ματικῆ τελεῖα τῆ πανταγία σοφία, ὡσ παρὰ τῶσ ἀνατα-
τικῶσ δικαίωσ δεξιῶσ σωματικῶσ. Καὶ τὴν ἐν αὐτῆσ ποικι-
μῶσ

Ἀλλ' ἐρωτῶσ ὃ κέραιπε καὶ πλέον φιλοθῶγε,
Καὶ τὴ τὸ σωματικῶν ἐκαστῶσ τυγχάνει,
Ἐκ ταύτωσ τῆσ Περὶ φητικῆσ ἀσματογενῶσ Βιβλίου.
Ἀπὸ τῶσ τὸ σωματικῶν, τοῦτο τυγχάνει μόνον.
Ὁ π τὴν φῶσιν τῆσ βροτῶσ τὴν ἐκπεθερῶσ πάλαι.
Ὁ λόγος ἀνεζήτησεν ὁ ταύτωσ πλάσσωσ γήστωσ.
Ἐξῶν δὲ ταύτωσ καὶ λαβῶν ἐπ' ὧσ μὴν εἰσαπῶσ.
Εἰς οὐρανὸσ ἀνήγαγε καὶ τῶσ Πατερὲσ παρέχῶ.
Καὶ τῆσ Ἀγγέλων εδειξε ταύτωσ ὑψηλοτέρων.
Ὁ περ σπερνωτῶσ ὁ Σολομῶν πᾶθηματῶσ Προφητείας.
Ποικίλωσ σπερνωτῶσ καὶ πολυπλόκωσ τοῖδε.
Ἡμῶσ δὲ τὸ Ἐπιτοκῶμα τὸ σὸν ὡσ εσφῶσ.
Ἀποπληρωσθῶσ θέλοντεσ ὡσ δοῦλοσ τοῦ ἑκέραιου.
Πολιτικῶσ ἐφθάστωσ ὡσ διωκτῶν ἐν σίχοσ.
Τὴν τῆσ ἀσμάτων διώκων εζήτησιν καὶ γνώσιν.
Εἰ δ' ὡσ παρὸσ φῶσιν, καὶ τὴ τῆσ ἀληθείασ,
Ὁ ξῶν οὐ δὲ θαυμασῶσ οὐ δὲ κῶν τυγχάνει.
Ἐξῶν γὰρ καὶ μὴ ὁπωστωσ Ἐπιχαιρῶσ τῶστω.
Τὴν βίβλων τὴν πᾶθηματῶσ ὡσ εσφῶσ.
Τοῦτο γὰρ τοῖσ πᾶθηματῶσ εἰκόσ ἐσὶ καὶ μόνωσ,
Τὸ τῶσ πᾶθηματῶσ λαλεῖν, καὶ φεράω καὶ διδάσκων.
Ἐπει δὲ τοῦτο γέγωνα καὶ παρ' ἑαυτῶσ ἐπιτόκω.
Ὁ παντοκράτωρ με Χριστοῦ. Γ' λέωσ γήστωσ :-

Τέλωσ τῆσ τοῦ Ψαλλοῦ εζήτηστωσ :-

μῆρη παρῶν, κατὰ τὴν ἐκάστην ἡμέραν. Ἡ πῆσι σφίρα καὶ ἐκλελεγμῆρες ἐστὶν δὲ τῶν δουλιῶν καὶ μισθωτῶν, ὡς ἡ ἄρθετα μῆρη κατὰ τὴν κατὰ τὴν ἐκλελεγει δέωσι :

- » Εἰδοσθὶ αὐτῶν θυγατέρες, καὶ μακαρίζου αὐτῶν.
- » Βασιλίσαι καὶ παλλακαὶ αἰνεσουσιν αὐτῶν.

Δηλοῦσι ἐν πέρα τῶν κατορθωμάτων αὐτῆς γενόασιν. Αἱ μόνον πιστὰ ἔσθις μαθήτρια. Αἱ ἐν τῶν λατῶν τῆς πολυγενεσίας ἀπέτεκε. Καὶ μόνον ἡ δὴ αὐτῶν ἐκ θεάσουσιν. Αἱ δὲ διὰ φθισμοῦ ἔργων δημοσιότης τῆς θεοῦ Βασιλείας ἀνταποκρίναι. Καὶ αἱ διὰ φόβου τῶν κολάσεων περτοίων κακῶν ἀπεχόρμαι. Καὶ διέσταν ἐπαμύεσσαν αὐτῶν :

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Πέγει καὶ ἅπαντα παρῶν ἐκείνας δυνμῆσιος. Ἐπιμέναι τῶν καλλίαι τῶν νύμφων παρῶν ἔσταν :

- » Ἐξήκοντα εἰσι Βασιλίσαι, καὶ οὐδοήκοντα παλλακαί.
- » Καὶ νεάνιδες ἑν ὁσῆς ἢ ἀεζήμας.

Πολλὰ πόντα καὶ διάφορα τῶν ὀσπεθῶν ἐδοδα χημῆρ ἔσταν. Καὶ τοῦτο διδάσκων ὁ κυεῖος ἔλεγε. Πολλὰί μοναί παρῶν τῶν Πατεῖμον. Καὶ ἐν τῆ ἀσχυρῆ δὲ τῶν ἁλάντων, οὐ πάντες ἀνά πέντε ἔλαβον τὸ λυθῶν. Ἀλλ' ὁ μὲν πέντε. Ὁ δὲ δύο. Ὁ δὲ ἓν. Τὰ κατὰ διώμα μὲν ἕκαστος. Καὶ ἐν τῆ παρῶν βλῆ δὲ τοῦ παρῶν φησι. Γὰρ δὲ ἔσταν ἐπὶ τῶν καλλιῶν καὶ ἐποίησε καρπῶν, ἀνά τελέωντα, καὶ ἐξήκοντα, καὶ ἐκα-

ἐκατόν. Καὶ πᾶσαν καλλιῶν ὀνομάζει γλῶ. Ὁ μόνον τῶν τῶν ἐκατόν ποπίσσαν, ἀλλὰ καὶ τῶν τῶν ἐξήκοντα. Καὶ τῶν τῶν τελέωντα. Ἐστὶ μὲν γὰρ ὁ τελέωντα ἀεζήμας, τῶν ἐπαμύμῆων. Τρεῖς γὰρ ἔχει δεκάδας, τῆ τελέωντα ἀεζήμας. Ὁ δὲ ἐξήκοντα, ἀπλῶν ἔχει τῶν διωχῶν. Διπλασαί ὁ μῆρος γὰρ ὁ τελέωντα, γλῶν τὸν ἐξήκοντα. Ὁ δὲ ἐκατόν, ἐστὶ τελέωντα. Καὶ τῆ μὲν διωχῶν χερῶς ἀππληγμῆρος. Ἀεζήμα δὲ ἔχων τῆς δουλιῶς, καὶ ἐν δέκα δεκάσαι συμπληροῦμεν. Τετρεῖς γωνοῦ δὲ τοῦτον οἱ παρῶν ταυτῶν καρῶσι δεινοί. Ἀλλ' ὁ μὲν εἰ καὶ τέλος ὁ ἐκατόν. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐξήκοντα ὁ τελέωντα τῶν ἐπαμύμῆων. Πάντα γὰρ καλλιῶν γλῶ ἄνομασεν ὁ κυεῖος. Νόσημα μὲν τὸν νύμφων μὲν ἔσταν, τῶν ἐκπαση φιλοσοφία καὶ δρεπὶ τετελεωμέναις ψυχῶς. Καὶ διὰ μόνων τῶν παρῶν τὸν νύμφων ἀγάπτω, τῶν πόρων τῆς δρεπῆς ἀνεχομένων. Καὶ πάντα ποιῶν καὶ πάσων ἀεζήμας, ὁ πόρος ἑν ὁ μακάριος Παῦλος ὡς ὅταν λέγει :

Πέπεισμαι γὰρ, ὅτι ἔτε θάνατος, ἔτε ζωὴ, ἔτε ἄγγελος, ἔτε διωχῶν, ἔτε ὀσπεθῶν, ἔτε μέλλοντα, ἔτε ἕψωμα, ἔτε βράδος, ἔτε πῆσι κῆσις ἔτερος, διωπῶσται ἡμᾶς χωρησῶσι δὲ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ. Τῆς ἐν Χριστῶ Ἰησοῦ τῶν κυεῖω ἡμῶν :

Διδάσκει γὰρ ἡμᾶς διὰ τούτων. Ὁ π οὐ διὰ τῶν Βασιλείαις τῶν ἀεζήμας ποθῶν τὸν Χριστῶν. Ἀλλ' ὅτι ἀεζήμας τῆς Βασιλείας ἔσταν ἔσταν, μετὰ τοῦ τὸν Χριστῶν ἀγάπτω. Ἡ Βασίλειαν, τῆς ἀγάπης ἐκείνης ἐσταν μῆνης. Αἱ τὸν νύμφων τῶν ψυχῶν, τῆς νύμφης πληροῦσι τὸ σῶμα. Αἱ μόνων τῶν πόρων τῶν νύμφων κατεχόρμαι. Εἰσι δὲ πῆσι οἰον μισθωτῶν. Ἐπὶ ἁπλῶν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, ὅσα ἔσταν δρεπῆς.

ῥηθῆς φέρειν ἀνεχρόμιοι. Τούτους ἔπι τοῦ παρόντος ἡγοῦμαι Βασιλείας ἀνομάζουσαι. Ὡς τῆς Βασιλείας Ἰσθμικῆς, καὶ Δικαίω φέρειν ἀνεχρόμιοι τῆς Διοσεβείας ἑστῶς ποῖες. Οἱ δὲ, ἔτεροι οὐδέπω τῆς ἐλευθερίας ἠξιώμενοι. Ἐπὶ δὲ δουλοῦν ἐθέλοντες. Καὶ φόβω τῆς γένεως, ἑστῶς θεῶν νόμοις πληροῦντες. Γάτοι ἑστῶς ἀνομάζουσαι, παλαιὰ κληθῆναι ἀνομάζουσαι. Συγίνεταί γδ ἑστῶς τοῦτοῦ οὐ νυμφίου πᾶσι πᾶσι γινώσκω. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ῥαθυμῖα συζῶντες. Καὶ μήτε πᾶσι φίλῶν τοῦ νυμφίου κατεχρόμιοι, μήτε πᾶσι πόδω τῆς Βασιλείας ἐλκρόμιοι μήτε φόβω τῆς γένεως νυμφίου. Ἀμείλεσεν γὰρ καὶ ἑστῶς οἰκονομοῦντες. Καὶ τῶν μὲν πῶς αἰκίτην ἔχοντες. Καὶ τὰ τῆς Διοσεβείας δόγματα σῶα διαφυλάττοντες. Καὶ πᾶσαν αἰρετικὴν καὶ ἀλλόφυλον διδασκαλίαν ὁλοσφύρατοι. Ἀμείλεσεν γὰρ βλαπτοῦντες. Καὶ ποτὲ μὲν σφῶν ἀπὸ τῆς Ἰσθμικῆς, ποτὲ δὲ πάλιν εἰς ῥαθυμίαν κυλινοῦντες. Καὶ ποτὲ μὲν ἀμαρτανόοντες. Ποτὲ δὲ, τῆς μετάνοιας πηγάζοντες δάκρυα. Τέτοιος οὐ νυμφίου ἐσταῦθα νεανίας ἀποσταγεῖν. Καὶ ἐπειδὴ πλείους οἱ πάντες ἔσονται βασιλῶν καὶ παλαικῶν φησὶ: ~

» Καὶ νεανίδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀνεχρόμιοι.

Οὐ μόνον διὰ τὸ πλείους ἀνεχρόμιοι εἶναι ἀλλὰ καὶ φησὶ. Ἀλλὰ διὰ τὸ, ἀνεχρόμιοι εἶναι ἀνεχρόμιοι. Τῶν γδ ἀξίων, ἑστῶς αἱ τέλεις ἡλεθροῦνται εἰς τῶν πᾶσι. Ἀλλ' ὅμως καὶ ταύτας οὐ νυμφίου ἔστιν, ὅτε συγίνεταί, τῆς ῥαθυμίας ἀπὸ τῆς ἀφέλκεν βλαπτοῦντες. Καὶ ποδογῶν ἔπι τὰ τέλεια, καὶ πανταχόθεν αὐταῖς τῶν σωτηρίων παραγματούμενος. Καὶ ἱερόσφωρ δὲ. Τί δὲ ποτὲ Βασιλῆδες ἐξήκοντα, παλαικῶν δὲ οὐδὲν

οὐδὲν ἔστιν ἔστιν; ὁ ἐξήκοντα ἀνεχρόμιοι, ἔξ ἔχει δεκάδας. Καὶ ἡ μὲν δεκάς, σημαίνει τῶν τελειόπων. Ἡ δὲ ἐξῆς, τῶν τῆς ἀποστοπείας ἀνεχρόμιοι ἀνεχρόμιοι. Ἐν γὰρ ἐξ ἡμέρας ὁ ἔστιν ὅλων θεῶν, τῶν κῆπον ἐδημιουργῶν ἀπασαν. Γὰρ τῶν ἐν τῷ τῶν κόσμῳ τετελειωμένων ἐν ἀρετῇ ψυχῆς. Καὶ τῆς Βασιλείας Ἰσθμικῆς, ἐξήκοντα Βασιλῆδες ἀνομάσειν. Ἡ γὰρ νύμφη, ἑστῶς τὸν κόσμον τοῦτον ὀφείλει, καὶ ἐξ ὧν τούτων τυγχάνει. Καὶ ἑστῶς τὸν τῶν ἡμετέρων. Καὶ ὅλη τὸν νυμφίον γίνεταί. Καὶ διωκτοῦ ἐκείνον φησὶ ζεταί. Ἀπὸ δὲ ἐν τῷ κόσμῳ τῷ πολιτῶν τὸ τέλειον τῆς ἀρετῆς, ὡς ἐνὶ μάστιγι μετῆσαι, τῆς Βασιλείας τυχεῖν ἐφίεμενοι. Αἱ δὲ φόβω τῆς κείσεως ἐν πληροῦσιν ἑστῶς νόμοις, ἐκείνας οὐδὲν ἔστιν ἀποσταγεῖν. Τὸν γὰρ τῆς κείσεως κηρῶν, οὐδὲν ἔστιν ἡθεῖα ἀποσταγεῖν γενοῦν. Ὁ γὰρ μακάριος Δαβὶδ καὶ ἀπὸ τῆς κείσεως ἐν Φαλμαῖς διηγουμένος, ἐπέγραψε μὲν αὐτῶν, ἑστῶς τῆς οὐδὲν. Φησὶ δὲ ἀνεχρόμιοι. Κύεε μὴ τῶν θεμῶν σου ἐλέγησθε. Μὴ δὲ τῆς οὐδὲν παιδείας. Καὶ μετ' ἄλλοι. Ὁ ἡ σὺ δὲ ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονοῦσθε. Ἐν δὲ τῶν ἀπὸ τῆς ἀποσταγῆσθε ἀπὸ τῆς κείσεως κηρῶν, οὐ δὲ μίας ἡμετέρας τοῖς ἡ μαρτυροῦσθε καὶ μὴ μετεγνωκῶσι δοθῆσθε. Ἐπειδὴ τῶν ταύτας δωδοκίτες, τοῖς θεῶν ἡλεθροῦσθε νόμοις. Καὶ ἔτε τῶν πόδω τῆς Βασιλείας, ἔτε τῶν ἐστῶν τοῦ νυμφίου, ἐκείνας οὐδὲν ἔστιν εἶναι λέγονται. Ὁ μὲν γὰρ ὅκτω ἀνεχρόμιοι, τῶν οὐδὲν σημαίνει. Ἡ δὲ δεκάς τῶν τελειόπων. Ἀλλὰ τῶν, κείσεως λέγει τῶν νυμφίων, καὶ τῶν ἐξήκοντα, καὶ τῶν οὐδὲν ἔστιν ἔστιν ~

» Μία γάρ εστι πάσι τερσά μου τελεία μου.

Π Ἄλλω αὐτῶν κινδύματιλῶν ὀνομάζων, καὶ μίση. Ἐπὲρ γδ τοῖς ἐξήκοντα καὶ τοῖς ὀγδοήκοντα, μία ἐστὶ τῆ μητρὸς αὐτῆς. Μητέρα δὲ ἔχει τὴν ἱερὰν κορυμβήθερον, τὴν αὐὰν Γερουσαλήμ. Ἐκλεκτῆς τῆ τεκνοσιν αὐτῆς. Καὶ αἰνῶν μὲν γδ, ὅξ αὐτῆς ἐτέχθησθω. Ταύτῃ δὲ σκεπαστῶν παρτεπίμκε καὶ ἐκλεκτῶν ἔχει θυγατέρας. Διὸ εἰδασαν αὐτῶν θυγατέρας. Καὶ μακαριεῖσιν αὐτῶν. Τετῆς νεάνιδες. Οὐ μόνον δὲ ἐκνεῖναι. Ἀλλὰ καὶ βασιλῆαται, καὶ παλλακαῖαι, ἀνέβουσι αὐτῶν. Ὑπὲρ ἀναβέβηκε γδ αὐτοῖς, ἄς ἔτε διὰ μισθόν, ἔτε διὰ φόβον κολάσεως, ἀλλὰ διὰ τὸν πῶν κημφίε πόθον τῶν ἀκρον μεπῶσα Φιλεσφίαν. Γέν. τε δὲ καὶ ἡμᾶς ἑπὸ τῆς θείας βοθημερῶν χάριτες, φθάσαι εἰς τὴν τῆς νύμφης τελειότητα. Εἰ δὲ ἀπηνήσθημεν, τῆς γενεῶν βασιλῶν γνέσθω. Εἰ δὲ καὶ τούτων διαμαρτυριῶν, μη πῆρῶ γνέσθωι τῆς παλλακίδων. Εἰ δὲ ἐπί τῶν ἀνάξην φωνεῖμεν, τὰς νεάνισσι ἐγκαταλελειμῶν. Καὶ τῆς διαβεβίας τῶν ὁμοιογίση, ἀνέπαφονδία φιλάξην. Καὶ μὴ παντελῶς σεραθῶν τῆς τοῦ νυμφίου κοινωνίας. Ἀλλὰ δουλαῖσιν εἰσὶ τῆς ἀειότητος. Χαλεπὸ εἰσὶ. Ὅν εἰσὶ ἡ δόξα εἰς ἑστὸν αὐτῶν τῆς αἰώνων. Ἀμὲν.

ΛΟΓΟΣ

ΛΟΓΟΣ δ.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Π Ἰσθόντες τῶν εἰρηκόπ, αἰτᾶτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζῆταῖτε καὶ δεήσεται. Κεθῶτε ἐαινογήσεται ὑμῖν. Πᾶς γδ ὁ αὐτῶν λαμβάνει. Καὶ ὁ ζῆτῆς δεῖσκει, καὶ τῶν κεθῶν παινογήσεται. Αἰτήσωμεν Ἰησὺ τοῦ παρόντος τῆς ἑσπορίων ρημάτων τοῦ ἀσμετος τῆς ἀσμάτων τῶν σαφῶν. Καὶ βοήσωμεν λέγοντες. Ἀποκάλυψον ἑστὸν δεσφελμους ἡμῶν καὶ κατανοήσωμεν τοὺς θαυμάσιους τοὺς ἐν ἡμῶν σου. Αὐτὸς γδ διδωσι ρῆμα τοῖς Ἐαγγελίω ορμῶνς διωάμεν πολλῆ. Αὐτὸς ἔτε πλάτῳν τὸ εἶμαθῶν, καὶ πληρώσω αὐτό. Αὐτο μεταῖδωσι δὲ καὶ τοῖς ἐκ ἀξίους ποιλῶνς τῆς χάριτες διὰ τῶν τῆς πολλῶν ἀφέλειαν. Θαρροδῶν τοίνῳ, ὡς καὶ ἡμῖν Ἰησὺ τοῦ παρόντος δώσει τοῦ τῆς λέξεως βράθους, τῶν κατὰ ληψῶν. Ὅδ διὰ τῶν ἡμετέρων ἀξίαν, ἀλλὰ διὰ τῆς τῆς οὐτδωξομῶν. Ἡ ἀκουστομῶν τῶν τῆς ἐμελλούας ἀφέλειαν. Φέρε τοίνῳ τῆς ἑσπορίων θαρραλέως κατὰ τολμῆσωμεν: ~

» Τίς αὐτῆ ἢ ἐκ κύπλοισι ἀπὲρ δεθρος. Καλὴ ὡς σελῆ-
 » τ. Ἐκλεκτῆ ὡς ὁ ἥλιος. Θάμβος ὡς τεταγμῶν.

Ε Ν μὲν οὖν τοῖς παρ τούτου ρητοῖς. Ὁ νυμφίος τῆς νύμφης τὸ κάλλος τῶν λόγων διέγραψε. Καὶ χρεῖς μὲν, ἕκαστοι
 Kk 2 ἑσφῆ-

διφρήμοσι μέλος. Κοινῶ δὲ πάλιν τὴν διφρημίαν πρωσιώει-
 κε. Καὶ ὡς ἐγκωμίῳ κατὰ τέχνῳ συγγραφομένῳ. Καὶ τὴν
 σύγκλειον ἐποίησατο. Παρέξεισαντες τὴν νύμφην καὶ
 ταῖς νεάνισι, καὶ ταῖς παλλακίσαι, καὶ ταῖς Βασιλίσαι, ἔτι πολ-
 λά τὰ μέτεω. Τοσαύτῃ γὰρ αὐτῷ ἔφη τὴν διμωφίαν
 ἔχειν. Ὡς καὶ ὑποαὐτῆς ἐκείνων τῆς παρεξέτασθαι μὴ
 ζηλοτυπᾶσθαι. Ὁμοιογῶσαι γὰρ τὴν ἡπίαν Μακαρίαν
 αὐτῷ καὶ τεισμακαρίαν Ἰσοκαλοῦσιν. Ἐν ταῦτα δὲ εἰ
 τοῦ νυμφίου διάκονοι διδάσκαλόντες παρὰ τὴν κίβδηρον τὴν δι-
 μωφίαν. Τὴν δικομίαν. Τὴν διπῆπειαν. Καὶ ἀκρεβέ-
 σερρον αὐτῷ καταμακαρίαν πρωσιώεισαντες ὑποδὸς κλητῆς
 διδυμίας, ἐπέκρητο γὰρ αὐτῆς Ἰππὶ τοῦ ψυχῶν κάλλος. Ἐν τῷ
 ἐλύτῳ τοῦ σαμάτος βοῶσι: ~

» Τίς αὐτῆ ἢ ἐκ κίβδηρον ὡς εἰ ὄφρος.

Ἐκ μέρους γὰρ αὐτῆς τῶς ὄφρος τοῦ φῶς, τῷ φθαρητῷ πύτῳ
 συγκλειτοῦ ὄφρον σαμάτι. Καὶ καθάπερ ὁ ὄφρος, νικτῆ-
 ῖσι καὶ ἡμέρας μεδίειον καὶ πῆς μὲν τὴν δόχλῳ, πῆς δὲ, τὸ
 τέλος κρητῆσι. Καὶ σημαίνει πῆς ἡμέρας τὴν παρεσίαν. Ὁ-
 πως κατὰ τὸν παρεσίαν βίον αἰεὶ δισθεβία ἔτι πῆσι σφίρα τε-
 τελεωμένα ψυχῆς, ὡς Ἐκκλησίαν καὶ νύμφην ἡθεῖα πρω-
 σιωγοβεί γραφῆ. Βραχέας ἰνάς λαμπηδοῖας ἐκ πῆς οἰκείας
 ἀφάσιον ὄφρος. Ὅταν δὲ κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον, τὸ
 φθαρητῷ (ὡς ἐκείνη) ἀφθαρητῷ. Καὶ τὸν ἡπτοῦ τῷ ὄφρον ἡ
 ἀθανασίαν, ἅπαν αὐτῆς γυμνοῦται τὸ φῶς. Καὶ τῷ πρω-
 σιῶντες οἱ τοῦ νυμφίου διάκονοι, εὐ μόνον αὐτῷ ἀπτεκάζου-
 σιν ὄφρος, ἀλλὰ ἔτι καλλῶ λέγουσιν ὡς σελῶν. Ἐκλεκτῷ,
 ὡς ἡλικ. Θάμβρος ἐμποικιῶν τὸς ἐκατηνῆζεν αὐτῆ τοιμῶ.

α. Πρωσιώεισι δὲ ἐκλεκτῷ. Οὐ μόνον τὸ διάφορον, τὸ
 πρωσιῶν ἀστέρας σημαίνοντες, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς πῆς σελήνης
 ἀφθαρητῷ τὸ τέλειον. Ἀπὸ τῆς, ὡς σελήνη πρωσιώει-
 με, πηλοκραῖς. Οὐ μονοειδῆς. Οὐ διχόφρος, εὐ δὲ ἀμφί-
 κρητος, ἀλλὰ τελεῖα πηλοκραῖς. Ὁδὸν ἀπτελῆς ἔχουσα.
 Πάντος τὸν κύκλον πρωσιώεισιν δεικνύουσα. Οὕτω τὴν
 φθῶν ἐστὶ καλή, ὡς ἐκλεκτῷ σελήνη. Φασι δὲ τὴν σελήνην οἱ
 ἀπὸ ταῦτα δεικνύει, ὑποδὸς ἡλικιῶν ἀκτῆων, ὑποδοχομέ-
 νῳ τὸ φῶς. Βραχῶ μὴ λαμβάνειν φῶς ὅταν βραχῶ μὲ-
 ρον αὐτῆς βλέπει τὸν ἥλιον. Ὅταν δὲ κατὸν πηρος γυμ-
 με, ὅλον θεωρεῖ τὸν ἥλιον. Οἷον κατὸ πηρον ὅλον αὐτῆς τὸν
 δίκον ἐμαθημένῳ, ὅλη φωτίζεται. Καὶ οὐδὲν τῷ σαμά-
 τος μέρους ἀφάσιον καταλείπει. Οὕτω τὴν ἔτι τῷ κρη-
 σῶ Ἐκκλησία τῆς ὄφρος τετελεωμένων ψυχῶν τὸ σύστημα.
 Αἰνεκακλυμῶν πρωσιῶν τὴν δόξῳ κρητῆς κατὰ πη-
 ζορῶν, κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον. Τὴν αὐτῷ εἰκόνα
 μεταμορφῶται ἀπὸ δόξῳ εἰς δόξῳ, καθάπερ ἀπὸ κρη-
 τῷ πηλοκραῖς. Καὶ γίνεται ὅλη φωτεινῆς, ὡς ἐκείνη σελήνη.
 Καὶ σελήνη ἐκλεκτῷ. Τοῦτέστι, πρωσιώεισιν. Ὁ μόνον δὲ
 σελήνη εἰκον, ἀλλὰ καὶ ἡλικ. Θάμβρος ἐμποικιῶν τῶς
 ὄφρων. Οὐχ ἀπτελῆς δὲ ταῦτῳ ἡλικιῶν καὶ σφίρα τὴν τα-
 ξῳ. Οὐδὲ γὰρ ὡς ἐπυκνῶ ὑποδὸς θεῖα λέγεται πηλοκραῖς.
 Ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς ὁ βίος, κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον. Ἡ ὡς
 γὰρ φθοσι πρωσιῶν. Ἡ δὲ ἡμέρα ἡλικιῶν. Ἀναγκῆς ὡς
 δυνατῆ οἰόντις σελήνη ἐστὶν ἡ Ἐκκλησία, ὅταν ὀδοιόφρος φωτῆ-
 ζεσα. Καὶ τὴν διδασκῶ ὀδὸν ὑποδοκνύουσα. Ἐστὶ δὲ καὶ
 ὡς ὄφρος. Ἐπειδὴ οἰόντις ὄφρος ἐστὶν ὁ μετα τὴν κρητῷ
 πρωσιῶν κρητος. Τὴν μέλλουσα σημαίνων κατὸς ασην.

Οὐδὲν ἡμέρας περιουσίῃ, ὡς ἄεθρος γὰρ φησὶν ἔσομαι βε-
 ρη(ο)ρῶν αὐτῶν. Ὅτ' αὖ δὲ τῆς ἡμέρας κρείε ἢ μεγάλη καὶ ἑπι-
 φανής ἀφίκηται, κατὰ τὴν τοῦ Προφήτου φωνήν, ὡς ἡς ὁ
 μακάριος λέγει Παῦλος, ὅτι ἡ ἡμέρα ἠγίασε. Τότε οὖν ἐπι-
 ὡς σελήνη λάμπει, ἀλλ' ὡς ἡλιος δάμβρος ἐμπνέσσει. Οὐ μόνον
 τοὺς ἀπίστοις ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ταῖς νεάνισσι καὶ ταῖς
 παλλακίσσιν καὶ ταῖς Βασιλίσσιν. Καὶ αὐταῖς ταῖς ἀσωματίαις
 διδάσκει. Καὶ μαρτυροῦν αὐτὸς ὁ κρείος λέγων. Τότε ἐπι-
 λάμψωσιν οἱ δικμοὶ ὡς ὁ ἡλιος. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Παῦλος
 φησὶν. Ἀλλή δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης. Καὶ ἄλλη
 δόξα ἀστέρων. Ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ὑπόδη. Ἐκ κίθου
 τοῦ ἡ τοῦ Χερσεῖ ἡ νύμφη, ὡς εἰ ἄεθρος. Ἐκ μέρους γὰρ αὐτῆς
 ἐπὶ τοῦ περιήτου τοῦ κάλλος γινώσκεται. Καὶ καλήσιν, ὡς
 σελήνη. Ἐκλεκτῆ, τῶ κρείοι καὶ πεπληρωμένη φωτός. Καὶ
 ταῖς ἀκτίσιν αὐτῆς τὴν οἰκουμένην φωτίζουσα. Διὸ καὶ ὁ
 κρείος ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ἔλεγε. Τοῖς ἀγίοις αὐτῆς μα-
 ρτυροῦν. Ἰμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Καὶ δεκτικὸς ὅποιον
 φῶς, ἐπ' αὐτῆς λέγων. Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἕμ-
 παροθεν πρὸς ἀνθρώπων, ἵνα γινώσκουσιν τὸ καλὸν ἔργον ὑμῶν.
 Διδάσκει τὸν πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς ἔρασιν. Οὐ μόνον
 δὲ ἐστὶν ἡ νύμφη ὡς ἐκλεκτὴ σελήνη. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἡλιος ἀ-
 π' ἀστέρας ἐν τῷ μέλλοντι βίῳ, πάντας ἐκπλήσσει αὐτῆς
 λαμπρότητι. Θαυμάζουσιν αὐτῆς, ἐν μόνον τὸ φῶς, ἀλλὰ
 καὶ τὴν τάξιν. Οὐδὲν γὰρ ἀτάκτον τὸ φῶς τὴν τοῦ κρείου ἡμ-
 φων. Οὐδὲν ἀόρατον. Οὐδὲν ἀδιακρίτον. Οἷον γὰρ πνι-
 σάθημι διδ' αὐτῆς τὸ προσκτεῖν. Καὶ κανόνι διγνώμονι κε-
 ρασημέν, τὸν ἐμπνέει βίον ῥυθμίσει. Ἐπειδὴ ἄρα δόξα τῆς δι-
 στακάλου ἐστὶ τῆς μαθητῶν ὁ φωτισμός, ἢ καθαρισμός. Πε-
 ρεῖς ἔχουσιν: ~

ΤΩΝ

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:

» Τίς αὐτῆ ἐκ κινήσουσα ὡς εἰ ἄεθρος, καλὴ ὡς σελήνη.
 » Ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἡλιος, δάμβρος ὡς τεταγμένη.

Ληλαθὴ θαυμασία πῶς ἐστὶν ἡ διδασκαλὸς ἐμῶν. Ὡς ταῖς
 μὲν ἄλλοις ἀσασ ἐπ' ἔργων τοῦ σκότους διὰ καθαρώσεως, μή-
 πω δὲ τὰ ἔργα τῆς δημοσιεύσεως καὶ λαβούσαις διὰ φωτι-
 μὸν γνώσεως. Σιγκαταβαίνουσα διδασκαλικῶς, ὡς ἡτοι-
 ἐσθινὸν φῶς. Ἐν τῷ τῷ μῶν τῶος ἀχώρητοι ταῦταις μυσταῖς
 κρύπτειν. Παροδηλοῦν δὲ τὰ χροητὰ, καὶ ταῖς ἀπαλαῖς ἐπ' ἡ
 μελλουσῶν, ὡς ἐν ὑποκαλίω ἔπ' ἐξέφειν. Ταῖς δὲ πρὸς δυσά-
 σαις μὲν τῶ τῆς ἀληθείας κηρύγματι, μήπω δὲ καθαρθεί-
 σαις τῶ τῶ σκότους τῆς κακίας ἔργων. Ἀγαθήσιν, ἐν ταῖς
 ὡς ἡ μετανοίαν διδασκαλίαις. Καθὰ πῶς σελήνη ἀκτῶν φῶς,
 τὴν ἡλικία τῆς ἀγνοίας τῶν καταφωδευούσων. Ταῖς δὲ ὡς
 ἐν ἡμέρα διγνώμονις ἀελαπτοῦσαις ἐν ἀρεταῖς ψυχαῖς, ἐκ
 λελεγεμῶν ἐστὶν. Οἱ δ' ἀπ' ἐπεὶ ἡλιος τῶν λειπῶν κατ' ἐξέλιαν φῶ-
 ταν, ἀγλήπτε καὶ μαγεθὴ διαφανέες ἔργα. Ὡς ἀνατέλλουσιν
 ταῦταις, φῶς ἀληθινῶς γνώσεως. Καντ' ὅθεν ἐκ πλήθους
 ταῖς ὁρώσας αὐτῆς, καθὰ ἕπερ ἑπιφάνειας Ἀγγελικῶν το-
 ξῶν. Καὶ ταῦτα μὲν αἱ μαθήτῆται, ὡς ἐκ τῆς διδασκαλῶν
 ἐβήκασιν: ~

» Μετὰ οὖν ἐπαίνους τοῦ νυμφίου διακονέσαι τὸ καθε-
 » αὐτῆ ἡ νύμφη διγγεμμένη, φησὶν.

Εἰς κήπον καρίας κατέβη, τοῦ ἰδεῖν ἐν ἡγήμασι πρὸ χει-
 μάριου, ἰδεῖν εἰ ἠύθισεν ἢ ἀμπελος. Εἰ ἠύθισεν αἱ βεβαί.

Ἐκεί

Εκεί δώσω εδν̄ μαστύσοι. Οὐκ ἔγνω ἡ ψυχὴ μου. Ἐδέξα-
μα ἀεμαίε Αἰμυαδάβ.~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Θφάσει συγκέχασται ἡ ἀσπαρέα τῆς ρημάτων ἢ διανοίας.
Ἀλλὰ τίω θεῖον χάρις Ἰπικερρη καλέσαντες, διορῶν-
αυ το βιάδος, καὶ τὸν Ἰπιαυερὸ ἀναπαύσασαυρ, διδάσκων
τῆς δισεβῶν το συτήματα, ὁ νόμωσ ἡ δία παροσζαυει
γοσφῆ, ὡς εδν̄ δεκοῦται ἡ ἑαυτῆς σωτῆρα. Οὐ δὲ λο-
χελῶ ἡ γουῖται το μόνε τοδ παροδοκομῆς γάμκε τυ χεῖν.
Ἀλλὰ πᾶσιν στωισ φέροσι παροθυμῖσιν. Ως τε καὶ εδν̄
ἄλλους ἀπᾶνας ἀνθρώπους, ἀπολλάξαι μῆρ ἡς ἀκαρπίας.
Τοῦ μους δὲ λοφωῖται, καὶ τὸν ἡς δρετῆς γηῖσαι καρπὸν.
Διδάσκων δὲ ὡς ἐν τῶ ταυτκα ποιῶν, καὶ τίω διδασκαλιαν
τοῖς ἄλλοις παροτφῆρον ἀνθρώποις. Ἀεμασιν Αἰμυαδάβ
παεῖετσεδν. Ἡ ὡς ὁ συμμαχος ἡεῖνδουσιν. Ἀεμασιν λαε
τοδ ἡ γουῖται. Ἡ ὡς ὁ ἀκύλας. Ἀεμασιν λαεδ ἑκαυσιαε-
μῖρυν ἀεχοντες.~

ΚἩ πον δὲ καρύας, τὸν παρῶντα βίον καλοῦσιν. Οἱ πικρῆς
ἔστι καὶ μοχθρηδς καὶ Ἰπικονος. Ἐχει δὲ ἐν ἑαυτῶ, τὸν
ἡς δρετῆς καρπὸν κεκομῆμῖον. Καὶ γδ καὶ ὁ ἡς καρύας καρ-
πός, τὸ μὲν ἔξωτῆρον λέμμα, πικρὸν ἔχει. Τὸ δὲ δδῶτῆρον,
σκληρὸν καὶ ἀντίτυπον. Τὸ δὲ εδῶθιμον, οἶον ἐν θαλάμῳ ἡμῶ
δῶκείμῖρυν, καὶ κεκομῆμῖρον, καὶ δῶνας εδν̄ ἐκ παροθῖμῖρον.
Τοῦτῆς δὲ καὶ ὁ παρῶν βίος, ἔχων ὀδυῖας πικρῆς καὶ λύπας.
Ἐχων τόνος καὶ ἰδρωτῆς. Ἀλλ' εδν̄ ἀγόνος εἰ δὲ ἀκαρπῆς.
Κεκομῆμῖρον δὲ τὸν καρπὸν ἔχοντες. Διδ καὶ ὁ μακάριος
Παῦλος φησὶ. Οἱ πῆ ζωὴ ἡμῶ κέκομῖται σῶ τῶ Χεσῶ.
ἐν τῶ

ἐν τῶ θεῶ. Οἱ τῶ δὲ φωροῦσιν ἡ ζωὴ ἡμῶ, τότε καὶ ἡμεῖς
ζησοῦμεθα ἐν αὐτῶ.~

Εἰς κῆπον καρύας κατέβη. Τούτῳ εἰς τὸν ἀνδρωπῖνον
βίον. Καὶ ἡ κατέβησιν εἰς τὴν μῆρ ἰδεῖν ἐν γηῖμασι τοδ χει-
μαρῶν; πάλιν χειμαρῶν, τὰ παρόντα παροσηγοροῦσιν.
Οὐ γδ ἀέννας ὁ χεῖμαρῶν, ἀλλ' ἐκ χειμῶν μῆρ, φερεθῖρος.
Ἐν δὲ βέρε, λήγων καὶ ἔξαυθῖμος. Τοῦτῶ δὲ τοδ τῶ βίε
τεσπῶ. Ἐπὶ μῆρ γδ τοδ παρῶντος, οἱ ὄντες χεῖμαρῶν, καὶ δό-
ξα φέρεται, καὶ πλοδοτς καὶ βασιλεία, καὶ τῶσφ. Καὶ τ' ἄλ-
λα τοδ βίου ἀνθῆ. Τῆ δὲ μέλλοντος βίου φανέντος φθίνει,
καὶ λήγει, καὶ παύεται, διὰ τὴν χειμαρῶν. Κατέβη τοῖνευ
φῆν, εἰς τὸν ἡς καρύας κῆπον, ἰδῶν ἐν τοῖς τοδ χειμαρῶν
γηῖμασιν. Καὶ καίεμα εἰν βουλομῆρ, εἰ λῶσπασ αἰ ροα.
Ἐχει γδ ὁ βίος, πᾶς μῆρ ἀνθρώπους, τροπικῶς ἀμπέδους
ὀνομαζομῖρους. Τῆς δὲ ροας, κατὰ τοῖ διάφορε ἡς δρετῆς
κατῶσῶμαε. Οἱ μῆρ γδ, τίω ἀγάπῳ φύσει εἰ τῶ ὁ μό-
κοικῶ ἀγαπῶσι. Σιωμημῖροι κατὰ τὸ φροῖμα, κατὰ περ
ἡς ροας οἱ κῶκοι. Οἱ δὲ καὶ οἶον Γεωργῶσι τῶ λῶων ἄξιον
τῶ πατεκῶν, ἡ δεινῆ παροσζῶν ἐπαυδοκῶτες. Κατὰ-
βασιν δὲ λέγει τὴν συγκατάβασιν. Καὶ γδ ὁ μακάριος Παῦ-
λος, ἐργίεται τοῖς ἀσθεῖσιν ὡς ἀσθενῆς, ἵνα εδν̄ ἀσθενῆς
κερῶση. Καὶ τοῖς ἀνόμοις ὡς ἀνομος. Μὴ ἂν ἀνομος θεῶ,
ἀλλ' ἀνομος Χεσῶ, ἵνα κερῶση ἀνόμους.~

Κατέβη τοῖνευ φῆν εἰς τὸν ἡς καρύας κῆπον. Φροῖτιε
κομῖμῆρ τῶ τοδ χειμαρῶν γηῖματων. Καὶ τῶ ἡς
ἀμπέδου καὶ ροας καρπῶν. Οὐκ ἀφέξομαισιν οὐδὲ ἐκῆ.
Ἀλλ' ἐξέξωμι εδν̄ μαςοῖσιν. Τοῦτῆσι εδν̄ ἡς διδασκα-
λιῶς μου κερῶσι. Οἰκειοῦται γδ πᾶ εἰς ἐκείνους γηῖμα-

κα, καὶ λέγει. Ἐφ' ὅσον ἐποιοῦσατε ἐν τῷ μικρῶν τούτων τῷ ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιοῦσατε. Ταῦτοις ἀπιφέρει: ~

- » Οὐκ ἔγνω ἡ ψυχὴ μου. Ἐθέτομε ἀεματα
- » Ἀμωαδαβ.

Γ Αφές ερωτο το ο σύμμαχος ημελιθου ενεικαθ. Η δυν-
 χήμου ηπόρησε με δπό ἀεμάτων λαοδ ηγουμβρα. Ταυτα
 γαρ φησι ποιείσα. Εν δπορει γρουμβη και ενισάσα. Ο π
 εγω μβρ αυτις επραγματι δσάμειω. Αυτο δε
 επένθητομοι, τω στρατηγουηπιδάβωλω παιδόμενοι, και οιονει
 αεματα ενεινε γουόμροι. Και τω ενεινου η νοχέρμροι. Το
 γδ Ἀμωαδαβ, λαο ηγουμβριου, η λαο ἀρχοντος ημελιθου
 ται. Και το τω ενω ακειβωθ μαθαίν, εκτε τοδ ακιλικα, και
 τοδ συμμαχου, και ης εκεινων ενδοστωθ. Λέγει τοιμου η
 νόμφη. Τωττω ο τῷ εν δρεπῃ τετελειωμύρων χωρθ. Ο π
 ημειθ μβρ πασαι ποιούμεθα τῷ απίσων φορηπδα. Πηλο-
 χιδεν αυτοιθ ποιεία σαπιείων μηχουόμροι. Τωθ δε αυ-
 τῷ οιονει αεματα γουόμροι τοδ ἀρχοντος τοδ αιθνοσ ρύτου.
 Τοδ νω ενεργουόποθ εντοιθ υοιθ ηθ απειθείαθ, κατω τον
 μακάριον Παύλον. Επένθητομοι κακα ανη ἀγαθων δπο-
 διδόντες. Και το το ενισαφωθ δρεπῃ. Και εν ταυθ περθεσει
 τῷ Ἀποσολων. Και εν ταυθ τω μακαριου Παύλου Επισο-
 λαίθ. Κηρήτοτες γδ ηθ δισεβείαθ τον δσγον. Τοθ μβρ;
 απειδον πισδέν. Υπο δε τῷ απίσων εβηλωνοντο. Η κί-
 ζοντο. Εσσεβλουόπο. Μυείων θανάτων τω έμρον ειδη.
 και μαρτυθ ο μακάριου Παύλουθ λέγων. Εν κόποιθ απεισο-
 τείωθ. Εν πληγαιθ απερεβαλλόντωθ. Εν φυλακαιθ απεισο-
 τυείωθ. Εν θανάτοιθ πολλάκιθ. Πενταίκιθ τεσαροκοντα

ωδρα

ωδρα μίαν ελαβον. Τειθ εραβουθδω. Α παθ ενιδάσ-
 δω. Τειθ ενανόγησα, νχθθμμερον εν τω βουθω πεποιήκα.
 Κωδιούθ ποταμῷθ. Κωδιούθ λησῶν. Κωδιούθ εν γῆθ. Κω-
 διούθ εν θαλάσῃ. Κωδιούθ εν βουθω ελλοφουθ το ενθθθ: ~

Τ Ω Ν Τ Ρ Ι Ω Ν Π Α Τ Ε Ρ Ω Ν :-

Π Αυτα μβρ αι μαθηται, αει ηθ δδασκαλου ενεικασι.
 τοδ δ αυθ αει τούτων, περθ τον νυμφιον, φησι: ~

- » Ειθ κηπον καρίαθ κατέβλω ιδέν εν γῆθ μασο τω χει-
- » μάρρωθ. Ιδέν εν λιθισεν η άμπελοθ. Ει λιθισθη
- » αι ροαί.

Η Τοι συγκατέβλω εν τοδ υψουθ ηθ μουσικήθ θεωείαθ,
 ταυθ Γεωργουότωθ ψυχαιθ οιονει κάρωα. Κατω μβρ το
 εκποθ λεπυρον, πικρῃ. Κατω δε το εντοθ, σκληρῃ. Κατ-
 τω τον δε τον ενδον τῷ τοιστων λεπυρων καρπον, η δέα, τλω
 ηθ πικεία τῷ εκουσίων παρασμῷθ, και ηθ σκληρηπτη τῷ
 εκουσίων πεφυλαγμύρωθ, γλυκυήπτα τῷ δρεπῷθ. Απο τε
 τῷ κατέβλω εν αυτῷθ, και τῷ κατ'ωπερβολω παθων.
 Ωττε θεασοσθαι εν ηθ υπομονη αυθ κηματα κυοση ηθ
 ρεείσθ θλίψωθ εν τοδ χαρηθῷθ τῷ παρασμῷθ. Η θλί-
 ψη γδ υπομονωθ κατεργάζεται. Ειτε διχρασειαθ, ειτε
 δυσφημία απεσταγεταισσι, τω λατεκίωθ αλλ' επιμωρηπκίωθ
 παιδόνωθ. Θεασοσθαι δε πάλω, είντε αυτοθ ο εν Ευαγγ-
 ηλίοθ ενεικαθ, οπ ενγωίμαι η άμπελοθ. Εν ηθ υπομονη
 ταυθ απεδεικνυται ωθ ανθωθ βόστωθ, ποιούτωθ οίνωθ, ηθ
 φύστωθ ενισάκων, κατω τλω ηθ θεώστωθ χάρεθ. Ο γδ εν
 υπομονηθ, και αυθ ηθ ηθ ιδίαθ φύστωθ απερωσων. Τλω τω επ

φύσιν τῆς θεότητος δέχεται χάριν. Καὶ ἐάν, αἱ δίκαιαι φύσιν
 τῶν μὲν φαινομένων λεπτερέω συφρασῶν, τῶν δ' ὄντων τούτου κε-
 κεδμυμῶ καρπῶ. Τὰς γυρομήρους γυροκμουσῶν, πεφυ-
 λασημῶν μὲν τῶν τοῦ φέβουσου συπικῶν, ὀφθαλμοῦσων δὲ
 ὀφθ' γυροαμένους τῆς πῆς εἰς ἐπὶ ἐλπίδος γλυκύτητι δέχεται Δη-
 λαδὴ ἢ φροῦσις καὶ ἢ ἀκεραμῆς. Δίκαιον ἀνδρῶντος καρ-
 ποδ' εἰδείχθησιν ἐν τῇ ὑπομονῇ. Ἡ μὲν φροῦσις, τὴν εἰς
 σὲ πῆσιν ὄφθνη κεφαλῶν δὲ τοῦ ἐχθρῶν φυλάσσουσα ἀπέω-
 πον. Ἡ δ' ἀκεραμῆς, τὴν εἰς τὸν πλησίον ἀγάπην ἀστέλλου-
 πον, ἐν ταῖς τῆν περὶ σὺν ποικιλίαις ἐπαγωγαῖς, καθὼς
 αὐτὸς ἐν Εὐαγγελίοις εἰρηκας. Γδὸν ἐγὼ δῶτος ἐλλω ὑμᾶς ὡς
 πωστράβεται ἐν μέσω λύκων. Γίνεσθε αὐτῶ φροῦσιμῶσι ὄφθις,
 καὶ ἀκεραμοὶ ὡς αἱ πωστράβεται. ~

Καὶ δάσῳ σὺν μαροῦσμου σοί. Πάτῳς ἐν τῶ εἰρημῶν
 κήπῳ τῆν δρεσῶν εἰς ἐν αἰὲν ταύτας πεφουτ ὀμῶν μῶν μα-
 ρήτῳ. Τὴν εἰς αὐτὸς ἠδαικὴν καὶ φουσικίω διδασκαλιαν-
 μου. Αἷς ὀσάπερ Γάλακτι φουσικῆ καὶ κατὰ δὴ λῶν τρεφῆ
 ταύτας πρέφουσα, πωστράβεται τῶν νυμφῶν. Ὡς ἐν τῶ δὲν τὸ
 σῦντε ποῦσῳ δέλημα. Καὶ σοί τοῖς μαθητ' ὀμῶν μῶν
 πωστράβεται. ~

Ἐπειὶ σέφουσα τὸν λῶν πωστὸς ταῖς μαθητ' ὀμῶν μῶν, οἰονεῖ
 φησὶ πωστὸς αὐτῶς ὅτι εἰς σὺν κατὰ ἐβλῶν ὑμῶν ἐκ τῶ μυστικῶ-
 ττερον ὀφθῶν ἐν ἑαυτῆ τὸν νυμφῶν μῶν, εἰς τὸ θεάσῳσῳ αὐτὸν ἔ-
 ἐν ὑμῶν ὡς εἰρηκα. Ἀλλὰ ὀφθῶν ἢ ψυχῆμον. Διλαδὴ
 αὐτῶ εἰθεασῶ μῶν αὐτὸν ἐν ὑμῶν, ὡς μὴ τελευτῶ εἰσαις ἐλεκα-
 τῶ χεῖσῶν. Ὁπῶς δ' ὄντ' ἄδεται, εἰστομέ εἰρηκατα ἀμωαδαῖβ.
 Εἰπω πεποινκῆμῳ ὀμῶν μῶν αὐτὸς, ὡς ταῖς διδασκαλιαις
 φέρουσαν αὐτὸν, ἐφ' ἑαυτῆς πωστὸς ὑμᾶς, διαφῶσ καὶ καλῶ-
 λήλως

λήλως ὑμῶν. Ἀμωαδαῖβ γδ' ἀεχων λαοῦ ἐμωλῶσεται, ὅτι
 ἐστὶ χεῖσῶς ὁ δρεχῆγῶς τῆς σωπτεῖας ἠλῶν. ~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Ἐπίτων ὑπὸ τῆς νύμφης ρηθέντων. Ὁ τὸν νυμφῶν δια-
 κοροὶ δῶποκεῖντοται, καὶ φασὶν αὐτῆ. ~

» Ἐπίσπερε Ἰησῶσπερ ἢ Γουλαμίης. Ἐπίσπερε Ἰησῶσπερ
 » φε καὶ ὀφθῶσπερ ἐν ἔθῳ.

Ἐφῶσπερ αὐτῶ ὀφθῶσπερ ἠμωλῶσπερ. Ἐπίσπερε γὰρ
 φησὶν Ἰησῶσπερ εἰρημῶσπερ. ~

Ἐπειὶ Σολομῶντα τὸν εἰρημῶν ἠμωλῶν κῶμῶν ὀμῶν μῶν
 τὸ σῦν γῶσπερ. Ὁπῶς καὶ τῶν νυμφῶν αὐτῶ εἰρημῶν
 σῶν. Ὡς τῆς παρῶντ' λαχῶσῳ εἰρημῶν. Καὶ τὸν πωστῶσπερ
 ἀταλαγῶσπερ πολέμῳ. Ὁφθῶντῶσπερ τῶν αὐτῶν οἱ τὸν νυ-
 φῶν διακοροὶ ὑπὸ τῆς εἰρημῶν ἐκείνῳ ἐλανομῶν μῶν, καὶ
 πολεμομῶν μῶν πωστράβεται ὄφθῶσπερ φασὶν. ~

» Ἐπίσπερε εἰρημῶσπερ. Ἐπίσπερε Ἰησῶσπερ καὶ ὀφθῶ-
 » μῶσπερ ἐν ἔθῳ.

Ἐν τῶ μὴ φροῦσι τῆς ὀφθῶν διακοροῖς. Ἀλλ' ἔχε τῆς διδασ-
 καλιαις. Πῶσπερ τῆς ἀσπῶσπερ τὸ κῆρυγμα. Μὴ δέσῳσπερ
 τῶ εἰρημῶν. Μὴ φροῦσι τῆς πολεμῶν εἰρημῶσπερ καρυμῶν.
 Ἐάν γδ' Ἰησῶσπερ κῆρυγῶσπερ, ὀφθῶσπερ ἐν τῶ Βασιλείῳ.
 Ταῦτος εἰρηκα τῶ ὑπὸ τὸν κῶμῶν πωστὸς τὸν μακῶσπερ Πῶ-
 λῶν ρηθέντῶ. Καμῶν γδ' κακῶσπερ, καὶ ὀφθῶσπερ πολλοῖς περὶ σῶ-
 μῶν δυχερῶσπερ, φησὶν. Ἐδοθημῶσπερ σῶσπερ ὀφθῶσπερ, Ἀ γῶ-
 λῶσπερ σατῶν, ἵνα με κολαφίξῃ ἵνα μὴ πωστράβεται μῶν. Καὶ
 ὑπὸ φ

ὡσπερ τοῦτου τρεῖς τὸν κύβην παρακάλεσα, ἵνα δώσῃ ἡ ἀπ-
έμυδ. Ἀποκρίνεται τῷινυ ἀπολύγῶν. Ἀρεκῆθη ἡ χάρι-
μου. Ἡ γδ διωαμίμενον ἐν ἀσθενεία τελειούται. Τοῦτο ἔ
ἐν ἑαυθα φησὶν. Οἱ τοῦ νυμφίου διάκονοι: ~

» Ἐπίσρεφε Ἰπίσρεφε ἡ σουλαμίτις. Ἐπίσρεφε, Ἰπίσρε-
» φε καὶ ὀψόμεθα ἐν ἑσὶ.

Πεθς οὓς νυμφίος φησὶν.

» Οἱ ἴσοθε ἐν τῇ σουλαμίτιδι, ἡ ἐέχομείτις χοροὶ τῆ
» παρεμβολῶν.

ΕΓ γάρ φησι παροδοκᾶτε ἰδεῖν ἐν τῇ εἰρηδουσίῃ. Μὴ ἐλ-
πίσπτε διτελῆ πνᾶ καὶ μερεκῆ θεάσασθαι ἀγαθά. Ἰδῶ
γδ ἐρχεται ὡς χοροὶ τῆ παρεμβολῶν. Καὶ δῶκε πῶς ἐναπ-
πία ἐναμ ἀλλήλοισ τὰ ὀνόματά. Οὕτε γδ συμβαίνουσιν οἱ χο-
ροὶ τῆ παρεμβολῆς. Οἱ μὲν γάρ ἐσι ποτηρυεκοὶ. Ἀδ δὲ
σερβωλυκοὶ. Ἐναππὶν δὲ πολέμω πνήγυεις. Ἀλλ' αὐτῆ
νύμφη ἐν πολλῶν ἀγίων συγκροσημέτι. Καὶ παρεμβολαῖς
ἔοικε, διὰ τὸ ἀνδρεῖον αὐτῆς καὶ ἡγαῖον φρόνημα καὶ τῶ
σερβωλυκῶν πανοπλιῶν. Καὶ χορὸς ἐστὶ τῶ θείαν ἡμασίαν,
ἐν τῷ εἰμαπ φέρον. Καὶ τοῦτο μὲν ὁ μακαρίος Δαβιδ, ἐν-
λογὶ λέγων. Φωτὴ ἀγαλιλάσσεως καὶ σωτηρίας, ἐν σιλωαῖς δι-
χῆσῶν. Καὶ κάλυ. Συσήσωθε ἐορτῶν ἐν τοῖς πικάζουσιν
ἕας τῆ κροτήτων τοῦ θυσασηρίας. Τὰς δὲ παρεμβολὰς ὁ
μπαλέως Παύλος ὑποδάκνου φράσων. Ἰὰ γδ ὄπλα ἡ-
μῆ, οὐ σαρκικά. Ἀλλ' ἀδιωκῆ τῶ θεῷ, παρὲς καθάρεισιν
ὀχυρωμαίων. Ἀγισμοὺς καθαρῶν ἡγῆτες, καὶ πᾶν ὕψωμα
καταρῶν κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ. Καὶ ἀιχμαλωπῆ-
ζοιτες

ζοιτῆς πᾶν νόημα εἰς τῶ ὑποκαλιῶ τοῦ Χριστοῦ. Καὶ πᾶ-
λυ. Ἀναλάβετε φησὶ τῶ πανοπλιῶν τοῦ θεοῦ, ἵνα διω-
πῆτε ἀντιπύλας ἐν τῇ ἡμέρῃ τῆ ποτηρῆ. Καὶ πᾶν ἀκατεργα-
σῆμῶν εἰδῆται. Χορηγεῖ δὲ τοῖς σερβωλυκῶν. Οἱ ὄντις σερβω-
λυκὸς καὶ τὰ ὄπλα. Καὶ φησὶν. Σπῆτε οὐδ' ἀρεῖ ὑποαίμῶν τοῖς
ἀσφύας ἡμῶν ἐν ἀλνθία. Καὶ ἐνδοσῆμῶν τὸν θεοσκαπῆς
διωκαταῖς. Καὶ ὑποδοσῆμῶν οὐδὲ πύδαρ ἡμῶν ἐν ἐπομα-
αῖς τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης. Καὶ Ἰπὶ πᾶσιν ἀνελαβόν-
τας τὸν θεῶν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ διωθήσονται πᾶν τὰ βέλη τοῦ
κατηρῶ τὰ πεπορωμένα σφέσαι. Καὶ τῶν περεκεφαλαίων
τοῦ σωτηρίου δέξασθε. Καὶ τῶν μάχαιων τοῦ πνῆματος,
ὅ ἐστὶ ρῆμα θεοῦ. Ὅτι οὐ δὲ οὐ μόνον παρεμβολαῖς εἰκόταν οὐ
ἀγιοι. Ἀλλ' ἔ χοροὶ, ἀκροσῶν τοῦ κυεῖς λέγοντος. Ἰότε
δμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῆν οὐρανῶν, δέκα παρθένοις. Αἱ-
πτες λαβοῦσαι τοὺς λαμπάδας αὐτῆν, Ἰξήλθον εἰς ἀπαύση-
σιν τοῦ νυμφίου. Εἰκότως τῶν ὁ νυμφίος φησὶν ὡς χοροὶ τῆν
παραμβολῶν. Καὶ οὐκ εἶπεν αἱ παρεμβολαὶ τῆν χορῶν, ἀλ-
λοὶ χοροὶ τῆν παρεμβολῶν. Ἀπὸ γδ τῆν παρεμβολῶν, γίνον-
ται χοροὶ. Καὶ ἡκῶντες ἐν ταῖς παρεμβολαῖς οἱ τῆς δροπῆς
ἀθληταί. Νεανίοντες ἐπ' ἀνέχονται. Καὶ χορεύοντες τὸν
Ἰπνικὸν ὕμνον ἀδοῦσι: ~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:~

Αἱ δὲ μαθήται, φασι παρὲς τῶ νύμφῳ: ~

» Ἐπίσρεφε Ἰπίσρεφε ἡ σουλαμίτις. Ἐπίσρεφε Ἰπίσρε-
» φε καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί.

Ἡ ἴρι συγκαταβαίνετε διὰ τοῦ ὕψους τῆς μυσηκῆς θεωρίας.
Πεθς

Προς τὴν δὲ τῆς τεσσάρων ἡμερῶν δρετῆς. Ἡ δὲ κωδὸς ἀνακλίαν ἤμην. Συμμετρεῖσθε κατὰ τὰς εἰρημνίας δρετοῖς τετραχῶς. Ταῖς ἐπὶ ὑποπόδιον ἀχουμένους ἡμῖν. Ἡ δὲ ἀπάθειαν ἐρλωδύουσα ἐρμωδύεται. Καὶ θεασόμεθα ἐν σοὶ ἀ' μῆκος ἐν ἐαυταῖς ἐπερχομένην διὰ τὴν ἡμετέραν ἀτέλειαν. Ερωτᾷ δ' αὐτὴ αὐτοῖς. Τί ὄφρα θεῖον πῶς σου λαμψὸς ἢ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῆς παρεμβολῆς; Ἡ γοῦν πῶς ἐν ἐμοὶ θεασασθε πῶς ἐρλωδύουσα. Ὡς μὲν κείναι πολεμικῶς, καὶ ἀγωνιστικῶς, κατὰ πρᾶξιν τὴν κεκρυμμένω μοι διαδέσιν φημερῶς διὰ τὸ σῶμα τας, ἀλλὰ λογικῶς καὶ γνωστικῶς, τοῖς ἀληθῶς ἀγαθοῖς, ἐμμερῶς διὰ τελευτήσας. Ἡ ἐν τῆς παιδῶν πολέμου ἑπιπερχομένη πληθύνει. Ὡς ἐπὶ τὴν ἑλληνικὴν ἀδοντες ὑμῖν χοροὶ, τῆς ἐπιπερχομένη ἑπιπερχομένων. Γενναίως γὰρ ἐπὶ κατὰ τῆς παιδῶν πολέμου ἀγωνιστῶν κατὰ ἐδὴ πρὸς τὸν τῆς δρετῆς. Ὡς ἑλληνικῶς ὑμῖν ἐδὴ τούτων λόγους ἀδετε γνωστικῶς:~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Τὰ δὲ πρὸς ἐδὴ διακόνους εἰρημνίας, πρὸς τὴν δὲ κωδὸν πρὸς τὸν λόγον καὶ φησι:~

» Τί ὄφρα ἔθισαν διαβήματα ἑσὺ ἐν ὑποδημασι θυγα-
» τερ Ναδαβ;

Ο Μὲν ἀκίλας, ἀεχωνας ἔπεν. Ὁ δὲ σύμμαχος ἢ γεμῶνος. Τίς δ' ἐν ἐπὶ τετραχῶς ἐστὶ ὁ ἡγεμῶν, ἢ ὁ ἀεχων; ἢ ὁ Παρθαλῆτος τὸ πνέσμα τὸ ἄγιον. Ὁ δὲ καὶ ἐν τῷ μ δ. Φαλμῶ φησι πρὸς ἀντὶν. Ἀκουσον θυγατερ καὶ ἴδε καὶ κλιῶν τὸ οὖρον. Καὶ ἑλληνικῶς τὸ λαμπρῶν, καὶ τὸ οἴκου τῶς

τῶς Παρθαλῆτος. Καὶ Παρθαλῆτος ὁ Βασιλῆος τῶς καλλεσθῶς ὅτι ἐστὶ ἐπὶ κωδὸς σου:~

Ο Τί δὲ καὶ τὴν τῶς ἢ γεμῶνος ἔχει πρὸς τὴν ἡμετέραν τὸ πνέσμα τὸ ἄγιον. Ὁ μακάριος δὲ δάσκει Δαβὶδ λέγων. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίαν τῶς σωτηρίου σου, καὶ πνέσμα ἢ γεμῶνικὸν σπέρμας:~

Ε Παιῶν τῶς ὄνυμφος πρὸς τὸν ἡγεμῶν, τὸς διαβήματα διδῶν ὄνυ. Καὶ τὴν Βασιλῆος ὁ δὸν ὁ δάσκει, καὶ κωδὸς ἐν τῶς ὑποδημασι λαμποντα. Τίνα δὲ τὰ ὑποδηματῶς ἐπὶ δάσκει ἡμῶς ὁ μακάριος Παῦλος λέγων. Ἰποδοσι ὄνυμος ἐδὴ ποδας ἐν ἐπιπερχομένη τῶς εὐαγγελίου τῶς εἰρημνίας. Τούτων δὲ τῆς ποδῶν τὸ καλλος. Καὶ ὁ Περσῶν τῶς ἑσθῆς, ἐλεγχῶ. Ὡς ὄνυμοι οἱ ποδες τῆς εὐαγγελίου ὄνυμων εἰρημνίας, τῆς εὐαγγελίου ὄνυμων τῶς ἀγαθῶ. Τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι καὶ ὄνυμφος ἐν τῶς δὲ τῶς συζητήματα κεχηρῶν φησι:~

» Τί ὄφρα ἔθισαν διαβήματα ἑσὺ θυγατερ Ναδαβ;

Τίνα δὲ, καὶ μόνον δάσκει τῶς ἐρμωδύουσα τῶς ὄνυματος. Ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶς τῶς ὄνυματος λαβωρῶν πρὸς θεοῦ τῶς. Φέρεζ ἡπίσω μῶν, τῶς ὁ Ναδαβ; ὡς αἰσῶν ἐχέτο. Πῦρ δὲ ἀλλότῶν εἰς τὴν τῶς θεοῦ σκηνῶν εἰσενεγκῶν τὸ τέλος τῶς βίης ἐδέξατο. Εὐεσομῶν τῶς καὶ τῶς κωδὸς τὴν ἡγεμῶν, τὴν ἑκκλησίαν φησι. Οὐ τὸ νομικῶν πῦρ εἰς τὴν θεῶν ἐσενεγκοῦσαν σκηνῶν. Ἐλαβες δὲ τῶς τὸ πῦρ, παρὰ τῶς τῶς ἡγεμῶν. Πῦρ γὰρ ἦλθεν βαλεῖν εἰς τὸν κόσμον. Καὶ δὲ καθέλων ὁ Ἀπόστολος εἰ πῶς εἰρήνη τῶς τῶς τὸ κημῶν πῦρ διὰ τῶς κημῶν διαθήκης, ὅς εἰς τὴν θεῶν εἰσῆλθη σκηνῶν, βρά καὶ λέγει. Ταῖς δεχθῆσαι παρῆλθες ἴδε γέγονες τῶς πνέμα κημῶν. Εἰκότως τῶς τῶς

γατέρας Ναδάβ αυτών σωσονται. Α'τε δι' τα κεινή αυτών, τίνω τ'ή ανθρώπων ήσαν ό λυκαντώσασαν. Εί γο και κατό το φρόνημα ής τω πύργω διαλλαχής διαφέρουν. Αλλα εν τω εκένου και ταύτης το πράγμα γηγίμται. Ταύτα δε ήτι το παρήντες εθήκαμν ήνε μη δε τίνω σωσθησείν καταλιπωμν αθωώητον. Πάλω τόνω ο νυμφίος κατό μέρες αυτης το μέλι διεξεία. Και εκάσω τίνω σωσφορον δισημίαν σωσφέρει, και φησιν:~

- » Ρυθμοί μηρών σου όμωι όρμίσκοις, έργον χειρών τεχνίτου. Ομφαλέσσου κρατήρ ποδότης, μη ύπεργόμενος κρέμα. Κοιλίαςου δημωνιάστου πεφραγμένη εν κείνοις. Δύομασούσου, ως δύο νεβροί διδυμει διχαδεις. Τετράχιδόσου, ως πύργος έλεφανίνος. Οφθαλμοί σου, ως λίμναι εν έσπερών. Πύλαις θυγατέρες πολλών. Μυκήσσου, ως πύργος το λιβάνου ακούων σωσώπον Δαμασκέ. Κεφαλήσου, ως κάμηλος ήτι σε. Και πλάκιον κεφαλήςσου, ως πορφυρα Βασιλδεις δευδύμους εν σωσφραμαίς.

Πρότερον μω αυό ό νυμφίος άνωθεν από ής νύμφης επήνεσεν. Επ'ι δε του παρήντες από τ'ή διαβημάτων, και τ'ή σωσθημάτων τίνω δελώ πομοσάμυρος. Α'χει και πλακίου ής κεφαλής ανελήυθε. Και θανμάζει μετό τα έσωσάματα και τα διαβήματα, εδω μηρός. Αλλα εδω ρυθμοίς τ'ή μηρών. Και λέγει αδω. Εοκίμαι όρμίσκοι, έσωσ τεχνίτου κατασδιασμύροις. Ω'σπερ γο εκένου φησι μετό πώσης άρμονίας, έχουσι εδω λίθες σωσφραμαί έμπεπηγόςας.

Ω'στε

Ω'στε εδω δεώντας, μη μόνον τοις ύλαις του χρυσου και τ'ή λίθων, αλλά και τίνω τεχνίω του Χειροχόρου θανμάζειν. Ούτως εκασον τ'ή ής πρακτικής δραστήσου μορίων, ρυθμω και άρμονία εκόσμηται. Τούς γο μηρός τετρακίδς, τίνω πρακτικώ άνόμασον δρετίνω. Επειδή δια τούτων τίνω ποιήσω ποικύροι, όρμύδω α βυλόμεθα. Θανμάζει τίνω ό νυμφίος τίνω νύμφω. Απο ής πρακτικής δεξάμυρος, και άκειαν ήτι τίνω θεωρίαν. Εν δεχ'η τωαντίων πομοσις. Απο γο ής θεωρίας δεξάμυρος, ήτι τίνω προξεν έλήλυθεν:~

» Οφθαλμοί σου γο έφη σωσφραμαί.

Πρωματικόν το όπτικόν ής ψυχής δια τούτου σημαίνων. Εν ταύτα δε πρακτικώ δρετίνω πρώτω θανμάζει. Και μάλα εικότως. Πρότερον γο φωλίόμυροι, και εδω μεμκότας ής ψυχής ανοίγοντες οφθαλμοί, και το θάον φώς εις δεχόμυροι, ή πείει βεβαιόμεθα. Και εδω ούτως, ήτι τίνω πρακτικώ όδδύμω δρετίνω. Δια τούτο το μω πρώτον εγκάμων ό νυμφίος υφάινω. Απο τ'ή οφθαλμύρ ήξασον τ'ή πρώτων τίνω θεωρίαν δεξάμυρων. Νυν δε επειδή τέλειον ής νύμφης το κάλλος έγύστο. Κατώθεν από ής ήδικής δεχόμυρος δραστής, ήτι τίνω θεωρίαν άκειας ής νύμφης τίνω διμωρίαν εγκωμάζω. Και πρώτα μω επανεί το διαβήματα. Είτα τ'ή μηρών εδω ρυθμω. Τούτέιν εκάσου τ'ή γυμνάσιον.

» Μετό δε εδω μηρός, τον όμφαλον:~

M m 2

Ομφα

» Ομφαλόςου γδ φησιν κρητή τοξωτός, μη υστερό-
» μύρος κρέμα.

Π Αρθρωδών δὲ εἰδοκαί, τὰ ἀεὶ τοῦ ομφαλοῦ τῆς Γουδαίας
ἔσθ' ὁ τοῦ θεοῦ ἤβ' ἔλων εἰρημίμα διαί Γε' ἔσθ' ἰπλ τοῦ Περ-
φάνου. Τίω γδ ἀκολασίαν αὐτῆς θεαμαβδίων, καὶ τίω πολ-
λίω αὐτῆς δημοσίων ἀσέβειαν, ὡς καὶ ἐν τῷ πρῶτῳ λόγῳ
διέξελιλλύδαμρ τὰ Περφρήτη φησὶν. Διαμαζέτουμεν φησὶ τῆ
Γερουσιασμ τοῖς ἀνομίαις αὐτῆς. Καὶ ἔρεῖς. Ταῦδε λέγει κν-
ελοσ τῆ Γερουσιασμ. Ἡ βί' ζαῖου καὶ ἡ γ' ἡσέσου ἐν γῆς Χω-
ναϊάν. Ὁ πατήσου ἀμμορεαῖος, καὶ ἡ μητήσου χεφάια. Καὶ ἡ
γ' ἡσέσου ἐν ἡμέραις ἐτέλθης σὸν ἐτ' μήθη ὁ ὄμδαλόςου. Εὐκί-
ων μὲρ αὐτῶ φησὶν σὸν ἐτ' μήθη ὁ ὄμδαλόςου. Ταῦτ' δὲ ὄμδα-
λόςου, κρητή τοξωτός. Οὐχ' υστερόμύρος κρέμα. Ἡ μὲρ
γδ ἔξ Αἰγύπτου τεχθεῖσα σὸν ἔτεμρ αὐτῆς τὸν ὄμδαλόν.
Ἀλλ' ὡς περ διὰ τῆος βί' ἡς εἶλεν ἔξ Αἰγύπτου τίω ποιεῖαν
τῆς διασεβόςος διδασκαλίας. Αὐτῆ δὲ εὐχ' ἀπλῶς τὸν ὄμδα-
λόν αὐτῆς ἔτεμρ, ἀλλ' οὔτως ἐβαθίνωε τίω τομῆω, ὡς τε πῶ-
σαν τῆς εἰδωλολατείας ἀναασάσαι τίω βί' ζαν, ὡς κρητή-
ει τοξωτὰ ἀσθβαλλεσθαι. Καὶ τὸ κρέμα τῆς ἀσθρωτῆος
διλωκῆος ἔχων. Καὶ μὴ δεποτε ἐλλέπειν αὐτῆ, τίω ἐν τῆς
δίσσεβείας ἐγίνωμρῆω αὐτῆ θυμῶδων. Ἀλλὰ ἔτ' κοιλίαςσε
δημοσιόσθου, πεφραγμῶν ἐν κείνοισ. Τούτ' ἐστι τὰ ταμῆια
μῶν τῆς ψυχῆς τῆς κεκεμῆτων μυστηρίων. Ὡτ' ἡ δίσσμία
μῶν, τῆς ἀτελέσθ' ἔπ καὶ ἰπῶσις γνώεμος. Κείνοισ γὰρ φη-
σιν ἀσπῆφραχταί. Ἦνεκ διαί μὲρ τῷ ἀσπῆφραγμάτος, τὸ
κεκεμῆτων ἰπῶσων. Διαί δὲ τῆς κείνων, τίω ἐκείθεν
παντοχῆς διαφρέαστην δίσσμίω. Καὶ οἱ μαςοῖσου δὲ οἱ δύο,

νεβροῖς

νεβροῖς διδύμοις, δορκάδος εἰκόσασιν. Οἱ γδ τῆς διδασκαλίας
ἔου κρημῶι, τὰ κρημῶι ἀσθφῆροντες νάματα, ἐξυδορκῆ
διδάσκουσι, καὶ τίω πῶδαμαπκῆω θεωεῖαν, ἡ γδ δορκάς, ἐξυ-
δορκῆς ἐπάνυμος. Καὶ ὁ νεβροῖς, τοῦ νέου σημαίνκός. Ὁ δὲ
τρεβ' κρητόςου, ὡς πῶργος ἐλεφάντιος. Ἀππῆλασθ' γδ τὸ
μέλας εἶναι. Καὶ ἐλδκῆσθ' τὸν ζυγῶμον δεξῶρῶμος. Καὶ
φροβροῖς ἐστὶ τῆς πολεμῶις ὡς πῶργος. Καὶ ποθενός ἐστὶ τῆς
φρίλιος ὡς λάμπων. Οἱ δὲ ὄφθαλμοῖσου, ὡς λίμναι ἐσεβῶν
ἐν πύλαις θυγατρῆς πολλῶν. Τῆσ' τοῦ δὲ ἀκύλας ἐρμῆωδίων
ἀνῆ τοῦ ἐσεβῶν, ἔπῆ λογαμῶν τέθικε. Διδάσκει τῶνιω ἔ
νωμῶις. Ὁ π' τῆς ἀσεβῶν ψυχῶν τὸ ὄπικόν, λίμναι εἰσὶ τὰ
θῆα νάματῶ δεχόμεναι ἔ διλωκῆος πλημμυροῦσαι. Ἀτε
δὴ δῶτὸ πολλῶν πύλῶν. Τετέσις σωματίων. Τεσπῆκος γδ τὰ σῶ-
ματῶ πύλαις ἀνόμασε, τὰ βῆθρα δεχέμρῶι. Καὶ γδ ἀσθ' τὰ
μεγῆλε Μωσῆος ἔ ἀσθ' ἰπ' τοῦ ναυῆ, ἔ Σαμμελῆ ἔ Περ-
φῆτε. Καὶ ἀσθ' ἀσθ' τὸ Περφρήτη, καὶ Βασιλέωσ. Καὶ ἀσθ' ἔ
Ἡσῶσις ἔ Γερεμῶις, ἔ Δαυινῶι, καὶ Γε' ἔσθ' ἰπλ. Καὶ ἀσθ' τῆς
δῶδακα Περφρητῆ. Καὶ ἀσθ' τῆς θείων Εὐαγγέλιων, ἔ ἀσθ' τῆς
ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ ἀσθ' τῆς μετ' ἐμῆτους ζωηρῶν διδα-
σκάλων, δέχονται τῆς ἀθελείας τὰ νάματα. Διό φησὶν ὁ ρυμ-
φῶς. Οἱ ὄφθαλμοῖσου ὡς λίμναι ἐν ἐσσεβῶν ἐν πύλαις θυ-
γατρῆς σῶν. Αἱ γδ θεωεῖαι τῆς ψυχῆς σου καὶ τῆς ἀσεβῶν-
σου λογαμῶν τὸ πλῆθος, λίμναις εἰκόσασιν. Πολλὰ ἔθεν δε-
χομρῶις ὑδάτεσ. Ἐπειδὴ καὶ δῶτὸ πολλῶν σωματίων ἔσσο-
δέχη τῆς διδασκαλίας τὸ νάματα. Καὶ ὁ μικήρσου δὲ ὡς
πῶργος ἐστὶ τοῦ λιβαίνου σποδῶων. Πρῶστων δαμαεσῶσ. Τῆς
μῆν οὐδ' Γουδαίας ὁ μικήρ, διαί τὸ ἀπεθῆς καὶ δυσήνιον, ἐκῶ-
ῶν ἔλαβεν, οἰόντινα χαλῶν, καθάπερ τῶν ἔρος κρητῶν τῶ

ἰσῶμου

ἔμην τιμὴ ἀπειλῶν. Ἐπειδὴ ὡς δάμαλις παρὶς εἶδον, παροί-
 ευσεν ἐφραίμ. Ὁ δὲ πῆς νύμφης μυκτῆρ, ὡς πύργος φησὶ-
 ἐστὶ τοῦ λιβαίου, σπασθῶν πρὸς ὄψον δαμασκοῦ. Ἰψὸς ἐ-
 γέρει ἐστὶ καὶ μετέωρος, καὶ πῆς ἀνωθεν διωσμίας ἀνπλαμ-
 βανόμηνος. Καὶ τὸ μύρον τοῦ νυμφίου περὶ δαμασκῶν. Καὶ
 βωδῶν. Ὅπισσιν εἰς ὄψον μύρων σου δεξιῶν μύρ. Διὰ τοῦ-
 τ' ἀτάκαστος πύργω, ἐπῶν μύρ τοῦ λιβαίου κερμῆος κω-
 πθῶν δὲ πῆς δαμασκοῦ πρὸς ὄψον. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ μετακρη-
 μαλὶ ὄμνος εἰς Α' ἦλθεν φωτὸς διάβολος κατὰ τὸν μακά-
 ρειν Παύλον, καὶ εἰς μύρον πνευματικῶν κηματίζεται. Α'-
 ναγγεῖος ὁ μυκτῆρ πῆς νύμφης, ἐρηγήρεε καὶ νῆφει. Σκοπθεῖ
 πρὸς ὄψον δαμασκοῦ. Ἰνα μὴ ἀπακηθεῖσαι, τὸ μύρ ἀληθινῶν
 καταλείπη μύρον. Τὸ δὲ ψυδεῖ καὶ πλανῶν ἡ ἀκολουθή-
 σθη. Τίω δὲ δαμασκῶν, ὅππ' ἔργ' ἐθνῶν. Καὶ πῆς τιμικαῖω
 δὲ καρυτῆρος ἀσβεβίας, ἡ θεῖα πολλὰς πῆσαι γραφῆ. Α'-
 μῶλε, καὶ ὁ μακάριος Ἡσαίας τοῦ σφί πῆς τοῦ κρηῖν Γαθί-
 σως Περρηθῶν. Καὶ εἰρηκῶς ἐν πρὸς ὄψον τοῦ πιδίμα-
 ρος. Ὅ π' πρὸς ἔλθον πρὸς τίω Περρηθῶν. Τουτέστι πρὸς
 τίω παρθένοι, καὶ ὄνησας εἰ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν. Ἐπῶγει
 λέγαν. Καὶ ἔπεπνεῖος πρὸς ἔμε. Καλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 ἑαχέως σκύλυσον. Ὁξέως πρὸς ὄψον. Διότι πρὶν ἢ γνῶ-
 ναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρεα ἢ μητέρεα, λήψεται διώματι
 δαμασκοῦ. Καὶ τὸ σκύλα Σαμαρείας ἀπένωπ Βασιλέως
 Ἀσσυρίων Δαυὶδ δὲ, ὅππ' παρθονῶν, καταλύσει μύρ τὸν
 κρηπικῶς Ἀσσυρίων Βασιλέα καλεθῶμεν. Τουτέστι τὸν διά-
 βολον. Παραλήψεται δὲ τίω δαμασκῶν διώματι. Του-
 τέστι πῆς εἰδωλοατρείας τὸ κρηρ, καταλύσας αὐτὸς, ἐγ-
 κρατῆς γηῖσεται ἔργ' ἀρχμαλώτων, καὶ ὁ τοῦ διαβόλου γε-
 γνημέ-

γνημῶν. Αἴψεται γὰρ φησὶ διώματι δαμασκοῦ, καὶ
 τὰ σκύλα Σαμαρείας. Τουτέστι εἰς ἐθνῶν ἐλθουθεῖσας, καὶ
 πῆς πλάτης ἀπαλλάξας, καὶ τὸν πύργον καταλύσας, ὅρ-
 εαυτὸν ποιήσεται. Εἰκότως τῶν τῆ νύμφη φησὶν. Μικ-
 τῆρ σου, ὡς πύργος τοῦ λιβαίου, σπασθῶν πρὸς ὄψον δα-
 μασκοῦ. Περρηκοπέες γὰρ. Μὴ τὰ θεῖα μνησιμῶν ὁ
 διάβολος ἔξαπατήσῃσθε, πῆ ἀληθείας τὸ ψυδὸς ἀντιπα-
 ρεῖσθαι. Καὶ ἡ κεφαλῆ σου πρὸς ἀγαθῶν, ὡς κερμῆος. Τουτέ-
 στι πάντων πεπληρωμῆ ἔργ' ἀγαθῶν. Τὸ το γὰρ καὶ ὁ ἔργ'
 ὄλων θεὸς διὰ τοῦ Περρηθῶν τίω Ἰουδαίων ἀνημοσυνίω
 ἐλέγχων φησὶν. Καὶ εἰσῆγαγεν ὑμᾶς εἰς τὸν κερμῆον τοῦ
 φραγῶν τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν. Ἐ'οικε ἴ-
 νω ἡ κεφαλῆ σου φησὶ τὰ κερμῆω. Πᾶν εἶδος ἀγαθῶν
 γηῖωντι. Καὶ πάντα καρπὸν ἐμοὶ τὸ γεωργῶ φέρου. Ἐπί-
 κείται δὲ καὶ πλόκον τῆ κεφαλῆ σου. Ὡς πορφύρα Βασιλέως
 δεδεμένος ἐν πρὸς ὄψον. Αἱ γὰρ πάλαι τοῦ λευκῆ μῆναι τε-
 χες. Καὶ διὰ τοῦτο ταῖς Α' γέλαις ἔργ' αἰγῶν ἀπεικασμέαις
 ταῖς ἐν τῷ Γαλααδ ὀνομακαλυφθείσας. Νῦν δὲ ἐπλάκη-
 σαν. Καὶ ὅσ' ἐπλάκησαν μόνον. Ἀλλὰ ἔθαυμασιω ἔπε-
 δεξαντο βράβω. Καὶ εἰκότως Βασιλεῖ ἀναβεβλημένω πορ-
 φυεῖδα, καὶ πρὸς ὄψον διατέχοντι. Καλεῖ δὲ πλοκῶν τε-
 χῶν Βασιλικῶ πορφυεῖδι ἀπεικασμένω, τίω μὲν ἀε-
 μονίας πρὸς φερομένω διδασκαλίαν. Καὶ τὰ αἵματι τῆ Χρι-
 στοῦ διωδισμένω. Ὁ γὰρ οὕτω λάμπει Βασιλεῖς ἀλουεῖ-
 दा πρὸς βεβλημένως, ὡς ὁ πῆς διωσβεβίας διδασκαλος, τὸ πῆς
 φερονίας κηνημα ἔξυφαινω, καὶ τοῖς πρὸς φερονίας τῆς
 ἀληθείας, τὸ το πρὸς φερονίας ~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:

¶ Γε δε μαθήτεια τον τῆς νόμουσ επαινον ποιείσθαι απαρ-
χιδωρμυ, φασ.

» Τι φραυθισαν διαβήματα σου εν υποδημασι θυγα-
» τερ Ναδαβ;

Α Ηλυσιθ θυμασιν κελως ενδεικνυται αι κατα τας
δραστας συγκαταβληκησ παρθε ημας πορειαιου, εν τοις
ρυτων καταπερθεν τρητοις, ες οιαπερ υποδεδενται. Γνα
δια σωμασ δεχθωσ τας ατελεσιν ημιν. Και τυπωθω-
μωσ παρθε δρατω τω κατα σε παδαδεγμασι θυγατερ δεε.
Ως ακουσα τῆς λεγων εμπε οια πατερσ. Ος πανταν μεν,
καν μη θελωσιν, αεχει. Σου δε, και εκουσιωσ. Ναδαβ γδ αγ-
χων η ηγεμων δεουσαι ομενος ερμιμυεται. Ουτω δε εσιν
αι κατ δρατω πορειαιου φρασαι: ~

» Οπ ρυθμοι μηρῶν σου ομοιοι ερμισκοις, εργα χειρῶν
» τεχνιτου.

Α Ηλιαδη αι κατα λεγον εδοκτοι κησεις τῆς παρ τα εν
Γενεσει και φδορεσ καταγνωμενων προεκτικῶν σου δυνα-
μεων. Γαις επιθυμιαις λεγω, και του θυμα. Ως υπο
τεχνιτου λεγον δια τῆς χυμῆτῆς και φδαρτῆς παρθε τα υ-
περ πατα καμπιθωρμυ, παρεκλαιζονται ερμισκοις, ερισσ-
μενοισ υπο χειρῶν τεχνιτου, καμπιθῆσ τω οχημασι. Οθεν
και ομφαρεσ σου κρατηρ τρωιτωσ, μη υσερθῶμενος κρημα,
παντως το αυτοθηκωνου. Διου ως διαμωραου το εν μητερ
βρεφος τεεφρ. Φυσικῶσ τῆ καδ αυτοθησιν θεωελα τῆς οπωσ

συλληφ-

συλληφθῶσα υπο τῆσ παντασ μητερσ Γραια, και τῆ κα-
κια υπαλζουσαι δοχαιον εσι τῆσ φυσικῆσ τῆς δρατῆς γνωστωσ.
Καλωσ τῆ μαχαιρα του πνοματσ δεουθωρον, και τῆσ απο-
τισ απηλαγαμῶν. Και τωδεν ως μη αλεγωσ τῆς αυτοθητῆς
αυπλαμβανωρμω, αυφλαεισ τῆσ επιφανειασ τῆς δρατῆς ε-
πιφερεται. Αλλα πατασ τοις πνοματικοις τουτοις λεγοις
κεκερωθωρμω. Η δε κοιλιασ σου, θυμωια στυ περιεργμε-
τη εν κελωσ. Ητοι το φημιτωσ κινωσ. Οπερ οια κοιλια,
συν τοις αυεπλωμασι στυ εν τῆς βρωματων χυμωσ αδιακει-
τωσ τουτων επιφωρμων. Αμα ταῖσ επιφωρμωιασ τῆς δρα-
τῆς, στυ τουτων επιφερεται λεγοις. Αποθεσις εσι και δια-
μνη, οπερ το θυμωια δηλοσ, του ενδεδεν τῆς φανθεισῶν
επιφωρμων, ως υποδασαλιων στυ αυεκαλυπτομωου τῆσ εε
θλωσ αληθειασ λεγου. Αχρωσ αν μετ επισημειασ διακεινα-
σα εφελευσεται αυτων η διανοια. Και γυμνον παντωσ επι-
καλυμματος, και παρβληματος παρθε μεναι τῶνδ. Πε-
φυλαγημη δε εσιν η δοποθεσις αυτη, η δια τῆς κελων του α-
γρδ παδαδεγμαλιζομῆτη εν Ευαγγελιωσ αμωεμωια. Γνα
μη υπο τῆς του βιε διαφθαρη μεμωων. Και του εν ταυ-
τη πνοματικω καρτω, ο καλωσ Γεωργωσ νωδσ εσερθησ, και ου-
τω ρημη κοιλιασ σου: ~

» Οι δε δυο μασοισου, ως δυο νεβροθι οδου μοι δρακαδοσ.

¶ Γουη η φυσικη και η ηδικη διασκακλιασ σου. Διων τῆσ α-
τελεισ τεεφρασ ημασ. Οιαπερ Γαλακπη τῆσ φυσικῆσ
λεγοις και τρητοισ παρθε τῆω εν χειρωσ τελεσπητα. Αμα
εμουσ, κατα μωρ θεωελαυ δευθεκωσ, κατα δε παρθε εου-
δερωμωσ παρθεσιν. Ως μητε τον λεγον απερωκτω, μητε τῆω

N n

περθε

πρωτων αλογων επιδικουμενης. ως τις δε, τραχηλως ας πυργος ελεφαντινος. Ειπωμ το σωματιον της νω τιω ασηθισιν λογακισου. Καθαπερ τραχηλος τη κεφαλη το λυπον σαμα οια μψ πυργος αρεται κατ' δεστω δωτ' της σακικων ως τα πυθματικα και ερενα. Οια δ' ελεφαντινος. Λειν' υποαρχει και καθαρων. Δια το απηλαχθαι της κατ' ελλενψω δεσπης, καθ' ωρεβωλινω μελιωτικης της ψυχων ανισοπτες: ~

» Και οφθαλμοισου ως λιμνη οκσεφρων εν πυλας θυγατρως πολλων.

Π Ηλαδη αι θεωρητηρ της ψυχης ου διωμεις, οια παελιμναι. Σωμα γουσαι εν τη αυξισει της κατ' δεστω θαλας καρποφειας. Οπερ το εσοφρον ερμιλωθεται, δια μεσαι της αυθισου. Διδω ανθρωπων πυλων, εις νοσερον ψυχην η της ολων γωδης εισειναι πεφουκε, τλω πικτοδωρλω κατ' θεωριαν γωδης, εν της διαφορου φύσεως της εντων. Προς δε τυτοις: ~

» Μυκτης ου, ως πυργος του λιβανου. Σκοπιδων ως σωπον Δαμασκου.

Π Ηλονοπι, το, οιαπερ δωθιαν δωτ' δυσωδίας χρωιζων, τας υποθηκας της ως διακοιαν δωτ' ελλορμων δια εδω μέλλοντας κληρονομει σωπιερω λειτουργικων πυθματων, δωτ' της υποβολων της της πομειας πυθματων, διακεπκισου. Οιονει πυργος υποηλαθεται, κατ' τον λιβανον ορε. Αποβλεπων κατ' ερσοπον της πόλεως Δαμασκου. Και τας εναιδεν της ερζωων εφοδους, τω Γοραηλ μινυων. Εξ ψηλατατης γωδης, τας επελδισειτε και ενεδρε της καθαρ-

καθαρωτων πυθματων, δωτ' ελεπει και διακευνη και εδω δουλου: αυ της, το κατω τε εσωατων θεων εδωντι νοιστου μινυων, ανεπαφονσε της παρω της βλαβης διακτηα. Τοις τον δεσπε ες το διακευτικων, οτι κεφαληςου επι σε, ως οκαεμμος. Παντως Χεισος ο νυμφιας ου. Ο ζων και ερηγης λογος. Και δι' αυτου αφος αχει μεσομω ψυχης ε πυθματος. Επιγνωσις ες εν ενωι σωετομης. Οπερ οκαεμμος ερμιλωθεται. Πειριλων το δωτ' χρωσεως της παθων καιλυμια τη μαχαλα του πυθματος, κεντ' εδω το ομμα της διακοιαις ου καθαρωσ ορον διωαται. Τας μηχουας της νοτης ερζωων, μητως παιδους εηκοιουω τις αυτα. Δωπερ και πλοκιν κεφαλης ου, ως πορφουρα. Η' τοι η δια λογων ε τρεπων πλεχθεισας διδασκαλια αυτε του Χεισε. Οια Βασιλειας ενδυμα ες ι τον νοιστου σωεβολη. Εν η εδω, παθων γινεται αυτοερωτωρ. Και υποαρχει Βασιλης δεδεμμος εν ποδερμαϊς. Η' γων μητην υποκαεμμος εν παδου της ερημωτης θεϊας διδασκαλιας. Δεδομωρος εν παρθεως της παρθεως βιωτης, ινα μη κατω πεση, τω κατ' ασηθισιν της σωεμαϊεων ολωθρησ: ~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

» Τι ωραμ' εδωσ και τι η διωθης α γαπη εν αυτω φαις ου.

Ω Ραια γδ εγγων. Μη ουστα σωτ' ερω ωρεα. Και η δαιας απασης πληρης υποαρχουσα. Εξαφης αναεφρωας η δαια. Και πυτων τετυχηκας εν τευφωσιτα τη αγαπη. Αγαπησιτα γδ τον αγαπησιωτατος νυμφιον, και αυτω εν η

ἡγαμῶν, τὸ καὶ τούτου φίλων. Πάντων ὁ μὲν κατὰ
φροσύνας, διό:~

- » Ωραῖως καὶ ἠδύως. Ἀλλὰ καὶ τὸ μέγεθος αὐτῶν
- » μωδῶν τῶν φούνκ. Καὶ οἱ μασοῖσιν πῆς βότρυς.

Ο ἢ γδ μόνον κάλλος ἔχει, ἀλλὰ καὶ ὕψος. Ἀπεικασμῶν
φούνκ. Οἱ δὲ μασοῖσιν τοῖς πύτου βότρυσιν εἰκόσω.
Ἰσχυρῶς οὐσα καὶ μετῴρους καὶ οὐρανῶν ἀνιδῶν ἔρικων
μῶν, συγκραταβαίεις τοῖς ἀσθενέσι, καὶ ἄρχεις σὺν μασοῖσιν
σου. Καὶ τοῖς πῆς διδασκαλίας θυδικῶν τοῖς πῆς δδασιν αἰσας
δουρῶν. Καὶ γδ ὁ φούνκ καὶ τὸ κούσας ἔχει. σὺν βίτευας.
Τοῦτο καὶ διὰ τοῦ μακαρίου Δαβὶδ τὸ πῆμα λέγει τὸ
ἄγον. Δίχως ὡς φούνκ ἀνθήσει. Ἀκίσασα γ. τῆ ἔπα κῶν
ἠ νύμφη, καὶ τῆ πολλῶν ἔγκωμῶν πῆσῶν εἰσα. Καὶ πορδῶ
εἰσα τῶ φῆσῶ, φωνῶ:~

- » Εἶπον ἀναβήσομαι ἔπι τῶ φούνκ. Κρατήσω τῆ ὕψος
- » αὐτῆ. Καὶ ἔσονται δὴ μασοῖσιν ὡς βότρυς πῆς ἀμπέ-
- » λου. Καὶ ὁσμη ρῖνός σου ὡς μύλα. Καὶ λάρυσσος ὡς οἶνος
- » ἀγαθός, πορδῶ μῶν τῶ ἀδελφιδῶν. Εἰς ἀδύτητα:
- » ἱκανοῦ μῶν χεῖλεσμου καὶ οδοῦσιν.

Ε ἴσπιν ἐν τῶδεν ἀκείβως καὶ αμαθῶν, ὅπως ποθεῖ τὸν
νύμφιν ἠ νύμφη. Καὶ πῆς ἀναβάσεως ἐφίεται. Καὶ τὸ
ἕως φησὶται. Καὶ κατὰ τὸν μακαρίου Παύλου, ἐνο-
μίξει κατεληφέναι, ἀλλὰ διώκει ἵνα καταλάβῃ. Καὶ τῆ
μῶν ὅποθεν ἴπλησθῆνεται. Τοῖς δὲ μασοῖσιν ἐπεκτεί-
νεται. Ζητητέον δὲ πῶς ὁ νύμφιος, καὶ φούνκ ἐστὶ καὶ ἀμπέ-
της. Καὶ φούνκος μῶν ὅσα ἔχει κρατῶν. Ἀμπέλου δὲ βό-

τρύς ἐστ:

τρύς ἐκ φέρε. Ὀδηγήσει δὲ ἡμᾶς ἴπῃ τιμῶ κεκευμένω
διάνοιου, ἢ τοῦ κούλα ἐκμωεία. Ἀπὸ γδ τοῦ κρατήσω τῆ
ἐλατῆρ αὐτῆ. Οἱ δὲ ἐλάται. Τῶν ἀφρένων εἰς φούνκων καρ-
ποι. Τοῖς θήλειο φούνκων ὄνθιδῶν. Καὶ μοῖμους ὁ πέ-
ποιας σὺν ἐκείνων καρπῶς ἐργάζονται. Επεγγεται τοῖνυν
ἠ νύμφη λαβαῖν τῶν τοῦ νύμφιου τοῖς τῆ ὄσφραβῶν γονῶν.
ἄφραμας, καὶ φωνῶ:~

- » Εἶπον ἀναβήσομαι ἔπι τῶ φούνκ, καὶ κρατήσω τῆ
- » ὕψος αὐτῆ. Ἡ ὡς ὁ κούλα, τῆ ἐλατῆρ αὐτῆ. Καὶ
- » ἔσονται δὴ μασοῖσιν. Ὡς βότρυς πῆς ἀμπέλου:~

Ε ἴσπιν ἠ ἀληθινῆ ἀμπέλος. Ἀφ' ἧς ὁ σωτηεὶος οἶνος γεωρ-
γηγῶν. Ἐν ταῖς πῆσῶ μαθητῶν λαοθλίβεται ἡλωῖς.
Ἀφ' ὧν τὸ ποθεῖων πλησῆται τὸ μεθύσκων ὡσεὶ κρατήσω:~

- » Καὶ ὁσμη ρῖνός σου. Τῆ τοῦ μύλου ἔοικεν διωδία.

Κ αὶ γδ αὐτὸ τὸ πῆς ὁσφρησεῖσ σου δοχεῖον. Καὶ αὐτὸ μῶν
διωδία ἐν πῆσῶ μύλων ἀπεικασμῶν. Ἰκανῶ δὲ τῶ
καὶ τῆ μύλων εἰρημῶν ὑμῖν ἐν τῆ τοῦ μύλου δεχῆ:~

- » Καὶ ὁ λάρξ δέσου ὡς οἶνος ἀγαθότης. Πορδῶ μῶν
- » τῶ ἀδελφιδῶν εἰς ἀδύτητα ἱκανοῦ μῶν. Χεῖλεσμου
- » καὶ οδοῦσιν.

Κ Ε ἴσπιν πῆς φάρεγῶσ σου πορδῶ φερῶν διδασκαλίαν.
ἴσπιν πῆς ἀνδομῶν, καὶ πῆς ἀφροσύνης βίωσι-
κῆς ἀμείνων τυγχάνει, ἡ πορδῶ φέρεται ἀδελφιδῶν διδ-
διωδία βουλόμῶν, τοῖς εἰς σὲ πεπῶσ ἀκῆς ψυχῆς. Ἰκανῶ
δέμοι αὐτῆ καὶ ἀπαρῶσ. Ἰνε τῶ μῶν, πορδῶ φέρεται καὶ κη-

εῖσῶ:

εὐθὺς, ὁργάνους τοῖς χεῖλεσι κεχηρμῆν. Ἦα δὲ φρεσὼ & φι-
λάθῳ, σὺν ὀδόντας ἀπὸ τεχέου περιλιθεῖσα. Τοῦτοις ἀε-
μόθῃ καὶ τὰ ἄλλα τοῦ μακαρίου Παύλου εἰρηθῆμα. Ἦ κε-
σα γέροντες ἀρρήτους ῥήματα, ἀ ὅσα ἴδῳ ἀνθρώπων λαλή-
σαι. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ νύμφη φησὶν: ~

,, Γκανύμδρος χεῖλεσμου καὶ ὁδοσμου.

Γ "Να τὰ ῥῶν ποσοφῆσω. Ἦα δὲ, φύλάθῳ. Τούτοις
Ἰσπῆρεσι: ~

,, Εἶπὼ τὰ ἀδελφιδώμου καὶ ἐπ' ἐμέ ἡ Ἰσπῆρφή ἀπὸ.

Γ Ἦ τῶν ῥδ ἔμαντῶ ἀνατέθεικα. Καὶ πᾶσαν ἀλλοτρίαν
κωνωνίαν ἐβδελύξαμι. Ἐλλινικῶν, Ἰουδαϊκῶν, Αἰγυ-
πτιῶν. Καὶ ῥδ αὐτὸς πάντων με τῆν ἄλλων ποστέθεικα. Καὶ
ποσθ: ἐμὲ τῶν ἰσπῆρφῶν ἔχει. Οὐ ῥδ ἔχων ποστέτερον ποσ
κλίναν τῶν κεφαλῶν. Ἐβρον ποσ κλίνω τῶν κεφαλῶν. Καὶ
πολλὰς ἔχων πελαγίας. Πάντων με ποσπῆθῃσι ἀλλῶν
κινέχομαι μόνῃ τῆς ἰεραῖς ἀπὸ κωνωνίας διπολαύειν: ~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

,, Τὶ ἀγαθὸς καὶ πῆ ἡ διωθῆς. Εἶπῶν θανμάσιον πε-
,, εἰς βῆλλον κάλλος.

Α Ἠλαδὴ τὸ καθ' ὁμοίωσιν τοῦ δεχσῆτιπου, καθὸ τῆ νύμ-
φῶν συνηορμῆν, καὶ διπολαύουσα τούτου. Ἐπλήσθης
πυθμαπκῆς ἀφῆστος ἡ δοθῆς. Καὶ ῥδ ἀγάπῃ ἐν τευφῶσσε.
Διλοσπῆ τῶν κατ' ἀρετῶν. Ἰδοσαμῆν ῥδ & θεασαμένῃσθ
χεσῶς ὀκύειος. Οὐκ ἐπ' φόβῳ τῶ ἀγαθῶν ἐν τευφῶσσε. Ἀλλ'
ἄλλῃ

λὸδῃ τῆς ἀγάπης τοῦτο ἰζηήσθῃ. Ἦ πῶς ἔξω βάλῃ τὸν
φόβον. Ὅθεν τὸ μέγεθος ὁμοιωθῆ τῶ φόνικῃ. Πάντως
τὸ κατ' ἀρετῶν ὑψοσσο παρείκασαι. Τῶ τῆ μὲν γῆ, ὅσα εἰς
βάθος ἐρριζομένῳ, εἰς ὑψος δίκωνῶς ἀνατέχῃσθ φόνικῃ.
Καὶ ῥδ καὶ αὐτὴ τῆν γῆν δια τῶ ἀνάγκῃ τῶ σώματος
ἀεθρῶς τῆς λογισμῶς Ἰσπῆρφῶσσε, αὐ τῆν ἄπῃ τῆν ὀρε-
νίων. Εἰς μέτρον ἡ λικίας τῶ πνεύματος τῶ Χριστοῦ
φθάσασα. Καὶ οἱ μασοῖσθ τοῖς βότῃσιν. Ἦ γῆσιν ἡ ἠθι-
κῇ καὶ ἡ φυσικῇ διδοσκαλίῃσθ. Διῶν ἡ μᾶς ἐπ' ἠπῶσσι ὄσασ,
γάλα ἐτόπασ. Εἰσαγωγικῶς ποσθ: θεσοσβεθῶν ἐκ παι-
δόσσε, καὶ ὁμοιωθῆ τῶσ τοῦ φόνικῶς βότῃσιν. Ἐν τῶ
ἐπῆσθ ἡ μᾶς ποσποσθῶσσε εἰς τελειοσπῆσθ τῆν θειοστέσθ διδα-
σκαλίῃσθ, ὡς μελιτῶν δὲ γλυκῆσσε τῆν βοσῆσθ τῶ φόνικῶς.
Τὸ γῶν μέγεθος τῆς διδοσκαλίας. Τῶ φόνικῃ παρεικά-
σασσε, ἡ μαθητῶν μῆσθ πλῆθῆς: ~

,, Εἶπα ἀναβῆθῃσθ Ἰσπῆ τῶ φόνικῃ κροτίσῳ τῆν ὄψῃσθ
,, ἀπὸ. Καὶ ὄσῃσθ δὴ μασοῖσθ ὡς βότῃσθ τῆς ἀμ-
,, πέλου.

Α Ἠλαδὴ ἐν ἔμαντῇ βουλοσπικῶς ἔσθ. Ἀνελοσσομαι μι-
μικῶς Ἰσπῆ τῶ κατ' ἀρετῶν τῆς διδοσκαλίας μου τε-
λειοσπῆσθ. Καὶ τὰ κατοργῶσθ ὑψηλῶσθ αὐτῆς καταλήφο-
μαι θεωσῆματα. Καὶ αἱ φυσικῶς οἶα μαζοῖ τεσέφουσαι με
διδοσκαλίῃσθ, ὡσ ἀέξουσι πάντως ὡς βότῃσθ τῆς ἀλλοθι-
τῆς ἀμπέλου Χριστοῦ. Χορηγοσσομαι τῶ κατὰ χᾶσθ δέω-
σθ ἡπῆς δίκῃ οἶνου φῶσσε τὸν καὶ ἴξῃσθ, καὶ ποσθ: τῶ ὡσ ἐρ-
φῶσθ μεδίσθῃ. Ἐντ' ὄθεν δὲ καὶ ὁσθ μῆρινόσθ ὡς μύλα.
Εἶπῶν ἡ πληροσθι νοηθῆς διωθῆς τῶ πνευμάσθ ποσθ: ματῆς
χδσθ.

Χάρις. Ἡ ἡ ἀπὸ μῦθου εἰς σὲ πρὸς κριτοὺς, διὰ τοῦ νυμφίου ταύτης μεταλαβούσα; ἐμοὶ δὲ ταύτην ἐπέμισσας. Μεταδοδοσάμοι ἀπὸ τῆς, οἱ ἀπὲρ μῦθα τὴν ὄραν μῦθον ἀπὸ τῆς. Ἐυδαίης δὲ τὴν ὄραν, καὶ τὴν γῆν ἢ ἴδρα. Ἐυδαίης μῦθον, κατὰ τὸν τρεῖς τοῦ δρῆτος. Ἐυδαίης δὲ κατὰ τὸν λόγον ἀπὸ τῆς. Καὶ γλυκεία, κατὰ τὴν πᾶσαν μοῖον ἔσται: ~

» Καὶ ὁ δάστυ γῆρον ὡς οἶνος ἀγαθός, ποδοδύμνος τῆ ἀδελ-
 » φιδάμου εἰς ἀθύρητας. Ἰκανοδύμνος χείλεσμον καὶ
 » δούπον.

Ἡ Τοὶ ὁ διδασκαλικὸς λόγος σου, οἱ ἀπὲρ οἶνος κἀλλίος καρρίας δὲ φρασηκὸς ὑπαρέξει μοι, ποδοφρεθῆμνος ἐν τῆ ἀγαπητῆ μου. Οἱ μοι ἀπὸ τῶν ἐνέσας. Εἰς ἀπλανάς κατὰ δρῆτῆ δούος, ἐν τῆ ἔχουσα τοῦτον ὡς ἀληθείας. Καὶ μὴ συγχωρεῖν μοι εἰς τὸ κατ' ἄλλου τῆς δρῆτος πᾶσιν. Ἡ τὸ κατ' ὑπαρέξει μὴ πᾶσα ζῆν, ποδο δὲ καὶ δρῆτῆ μου τῶς τὸ δρεκτιχῆ; με δυνά μεσι, διὰ οἱ χαλῆων πᾶν ἀσά- ζουμαι τὸ κατὰ βέληπον. Καὶ τῶς διανοήσῃς, διὰ ὡς πᾶν ὁδοῦται ποδο πρὸς μαθητικὴν τὸν δουχεθῆς τῆς νομῆτων καταλαίωσιν. τῆς γῆν πᾶν τῆς μαθητικὴν ἀπαι- τῆσας τὴν διδασκαλίαν ἔπρὸς ἡμῶν διὰ τοῦ ὕψους τῆς μυ- σταίης θεωρίας. Καὶ συγκαταβῆλαι κατὰ τὴν ἡδονικὴν φι- λοσοφίαν ἀπὸ τῆς. Ὡς τε θεάσασθαι ἐν αὐτῇ τὸ εἰρημέ- να ταύτης πρὸς μαθητικὰ κἀλλη. Καὶ σιωναναβῆλαι ταύτην δι- μιμῆσας ποδο ταύτας. Αὐτὴ φωνή: ~

» Ἐγὼ τῆ ἀδελφιδάμου καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἔπρὸς φωνὴ αὐτῆ.
 Διὰ αὐτῆ τῆ ἀγαπητῆ μου ὄλων ἐμαυτῆ ἀνεθέμιω.
 Καὶ

Καὶ χῶρε ἐν αὐτῆ, ὡς ἐν ποίῳ βούλωμαι. Καὶ ἐπ' ἐμὲ τὴν ὄταν φρονοῦσιν, ἡ αὐτῆ συγκαταβῆσαι γίνεται. Ἐπὶ εἰσφο- ρῆς διὰ τῆς ἰδίας ἀπειρίας. Ὅπως ὁ αὐτῆ δρῆτο, τῶς βε- λομένους τὸν ἔραν. Ἀλλοῦ ἀνεχόμενοι μὴ τῆς ἰσοῦς αὐτῆ δοταλαίωσιν κωνανίας. Βάρομαι δὲ καὶ ἐν ἀτελείῃ ἔ- τῆς παρ' αὐτῆ σωτηρίας τιχαῖν. Διὰ βούδ καὶ λέγω: ~

» Ἐλθέ ἀδελφιδάμου, καὶ ἔξελθῶμεν εἰς ἀγρὸν. Αὐλισ-
 » θῶμεν ἐν κώμας. Οἰθερῆσιν εἰς ἀμπελῶνας. Εἰ-
 » δῶμεν εἰ λῦθησιν ἡ ἀμπελος. Εἰ λῦθησιν ὁ κωπεισ-
 » μός. Εἰ λῦθησιν αἱ ῥοαί. Ἐκεί δῶσιν ὄταν μαρῆσιν
 » ῥοί. Οἱ μῶνδεσιν ὄταν, ἐδοκῶ δσμῆν. Καὶ ἔπρὸς ὄ-
 » ρας ἡμῶν πάντα ἀνεχόμενοι. Νεὰ ποδο πᾶσα
 » ὄσα ἐδοκέμοι ἡ μητῆρος. Ἀδελφιδάμου ἐπὶ ῥοαί.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Ἡ Ποδοῦται τὸν νυμφίον ἡ νύμφη. Καὶ τῆς ὄταν ἔλθῃ καὶ ἔπρὸς ἔπρὸς φρονοῦσιν ἡ ψυχῆ. Ἀς τρεπτικῶς ἀγρὸν καὶ κώ- μας ὄσομαί εἰ ὡς ἔπρὸς, καὶ μεσῆς. Ὅ γδ λέγει, ἔξελ- θῶμεν εἰς πᾶν, ἀλλ' ἔξελθῶμεν εἰς ἀγρὸν. Αὐλισθῶμεν ἐν κώμας. Οἰθερῆσιν εἰς ἀμπελῶνας. Ἰδῶμεν, εἰ λῦθη- σιν ἡ ἀμπελος. Ἐπισκεψόμεθα φωνὴ τῶν ἀπὸ τὸ κῆρυγμα δέξασθαι, εἰ λῦθησιν ὁ κωπεισμός. Ἰδῶμεν καὶ ταύτους ἀμείνους. Ὅτινες οὐ μόνον φύλλα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄνθος ἐβλάστησαν. Ὅτι περ κωπεισμός ἐν ταύτῃ ἀπὸ τῆς φωνῆς. Εἰ λῦθησιν αἱ ῥοαί. Εἰ γέγονε φωνὴ ἔπρὸς ἀπὸ τῆς φωνῆς. Καὶ πᾶσαν τὴν ἀνεχόμενοι σιωναναβῆλαι. Τοῦτο γδ ποδοῦσαι, σέ δεσποδ-
 Ο ο σ

σω. Εκεί γδ δάσω εδω: μαρούς μου σοί. Οικειόσαι γδ τὰ εἰς ἐκείνους λεγόμενα. Καὶ λέγεις. Εἴθεσον ἐποήσατε ἐν τῆς μικροῦ τῆς ἐλαχίστου, ἐμοὶ ἐποήσατε. Οἱ μαθητοὶ γένοιτο ἔδωκαν ὁσμῶν. Ὑποὶν οἶδεν ἐμποιοῦν ὁ μαθητοὶ γένοιτο, ὡς ἰατρῶν παῖδες φασίν. Ἐπειδὴ τῶν νεκρῶν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ πῆρας σφραγίσθη. Οὐχίνα αὐτὰ τὰ μέλη ὡς δαδῶν τῶ θανάτου. Ἀλλίνα νεκρὰ τὰς κακῶν διδασκάλων ὡς ἐκείνων, ἀκότως τὸν μαθητοὶ γένοιτο ἐν ταῦτα τέθεικε καὶ φασίν. Οἱ μαθητοὶ γένοιτο ἔδωκαν ὁσμῶν. Ἀπὸ τοῦ ἡξυλοῦ καθάδεν τὰς ἀμαρτίας οἱ ἀνθρώποι. Καὶ καθάπερ οἱ μαθητοὶ γένοιτο πεποκότες, οὐκ αἰσθάνονται τῆς τοῦ σώματος κημιάτων. Οὕτως οἱ τῶς διδασκάλους διδασκαλίας ἐν πίνοντες τῶν κύλικα, τὰ πῆρα κομίζουσιν ἀσυνείδητοι. Οὐ μόνον δὲ οἱ μαθητοὶ γένοιτο ἔδωκαν ὁσμῶν. Ἀλλίνα καὶ ἐπὶ θείας ἡλικίᾳ πάντα τὰ ἀκροθέρια. Πᾶν γδ εἶδος καρποφοροῦσιν, οἱ τῶν ἡμετέρων διδασκάλων δεξιά μύροι:~

- » Ἐγὼ νέα σφραγίσαι παλαιά. Ὅσα ἔδωκε μοι ἡ μητέρα μου.
- » Ἐπήρασθαι ἀδελφίδε μου.

ΚΑὶ γδ πῆς παλαιᾶς διαθήκης τὰς ἐντολάς. Καὶ πῆς καὶ τῆς διαθήκης τὰς ἐπιτάξεις. Ἀς ὑπὸ πῆς μικροῦ μεν πῆς τοῦ πνύματος χαίρει εἰς ἐξέλιξιν, ταῦτα καὶ ἐπιτάξεις. Καὶ τῶν ὡς ἀπὸ τῆς ἀσυνείδητος διδασκάλων. Τούτοις ἔοικε τὸ ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου πρὸς τὸν γράφοντα. Τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγωνίσασθαι. Τὸν δρόμον τετέλεκα. Τῶν πῆς ἐπιτάξεις. Λοιπὸν λόγουκαί μοι ὁ πῆς δικαιοσύνης Στέφανος, ὃν ὑποδάσκει μοι κύριος, ἐν ἐσῆτι πῆ ἡμέρα ὁ δικαίος κερτῆς. Καὶ πάλιν ἐν Εὐαγγελίῳ τοῦ ὑπὸ τοῦ κυρίου εἰρημῶν. Ὁ πῆ

παῖς

πῆς γραμματικῆς μαθητοὶ διδασκάλων Βασιλείου τῆς ὑπερῶν. Ὁμοίως ἐν ἀνθρώπων ἐν βέλῳ τῶν ἐν τοῦ θησαυροῦ εἰς τὰ νέα καὶ παλαιά:~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

ΠΡῶτον οὐδὲ ἡ νόμῳ σφραγίσαι τοὺς μαθητοὶ διδασκάλους. Λοιπὸν τὰ νυμφῶν μου, καὶ τῶν αἰσθητοῦ ἡλικίᾳ ἀναφύουσα, φημι. Ἐλθέ ἀδελφίδε μου. Ἐξέλθω μὲν εἰς ἀγρόν. Ἦ γοῦν ὁδὸν ἀγαπητέ μου ἐξέλθω μὲν, ἐγὼ τὴ ἡμῶν καὶ θεωροῦσασε, καὶ αὐτὸς βούλομαι θεωροῦσασε τὸν χορὸν τῆς μαθητοὶ διδασκάλων. Ὅν ὡς ἀγρόν τῶν τριβόλων, καὶ ἀκροθέρων τῆς συμπαρονομασῶν αὐτὸν τοῦ βίου μεμεμῶν, καὶ λογισμῶν ἐμπαθῶν ἐξελκίσθη. Ἐξέλθω μὲν δὲ φανερώσαντες αὐτῶ τῶν πνύματος σφραγίσαι ἡλικίᾳ, ἐν τοῖς κατὰ τῶν ἀγῶν τρεῖς τοῦ δεικνύει. Ἐξέλθω μὲν δὲ, ἔπειτα, ἀλλοθῶν ἐν κόμῳ. Ἦ γοῦν ἰατρονομία τῶν ἐν ἡλικίᾳ τῶν ὁνομασῶν. Πάσας τὰς θεωρητικὰς, καὶ τὰς ὁρεκτικὰς διδάξεις αὐτῶ. Καὶ τὰς αἰσθητικὰς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνειδητοῦσιν. Οἱ αὐτὸν καὶ τῶν οἰκονομῶν αὐτῶν. Αὐτὸς μὲν οἰκονομῶν ἐν ἀγῶν πνύματος ταῦτα ποιούμενος ἐγὼ δὲ αὐτῶν πρὸς τὰς ταῦτα σφραγίσαι, σφραγίσαι τῶν διδασκάλων:~

» Ὁ ἐξέλθω μὲν εἰς ἀμπελόνας.

Τὸς μὲν ὁ ἡλικίᾳ τῆς δικαιοσύνης, ἀνατῆλλον φῶς γνώσεως τὰς καρποφορίας ἡλικίᾳ τῶν τῆς πνύματος ὑπομῶν, ἢ περ ὡς πῆς βούλομαι διὰ πολλῶν ἐλλείψεων, ὑποδάσκει

τὸν διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς μελλούσης μισθοδοσίας ἀφῆραν
 πικρὴν τῆς καρδίας, οἶνον. Ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν εἰρημὴν ἀνα-
 ἔλλω. Τοῖς τρέφοις τῆς ὑπομοχθῆς ταύτης ὑποδακνύ-
 σα. Ἐγὼ κατ' ἐμὲ ἀφῆρα δέγματι. Οὕτως ὄρεθεύσαντες,
 ἰδῶμεν, εἰ ἠθέλησεν ἡ ἀμπελος. Εἰ ἠθέλησεν ὀκνημὸς. Εἰ
 ἠθέλησεν αἰ ῥοαί. Ἡ τοὶ θεασάμεθα οὕτε ὁ ἐν τῷ κρητῷ
 βλέπων. Καὶ γὰρ ἡ ἐν τῷ φανερῷ, εἰ ἡ εἰς σὲ τῆς μαθουμένην
 μοι πίσις. Ἡ πρὸς εἰς τοῖς διαφορῶς δρετοῖς, ὡς εἰς κλήματα
 ἀμπελος διαμεῖται. Ἡ ἠθέλησεν ὅπως τὸ καθ' ἕξιν τοῖς λό-
 γοις τῆς δρετῆς. Καὶ ὅπως κατ' ἐξέγειται τῆς τρέφοις αὐ-
 τῆς. Ὁ γὰρ κατὰ σὺν λόγους τῆς δρετῆς ἀνθισμός τῆς ὑ-
 χῆς, κητεῖται κατὰ σὺν τρέφοις αὐτῆς ἐν σαρκί. Ἡ πρὸς
 σῆς τὸ ρῆθὲν μυσικόν, καὶ φανερὸν αὐθις, ῥεῖν ἐστὶν ἄνθος.
 Αἴπερ ὅπως μὴ, τὸ γλυκὺ τοῦ καρπῆ ἀφῆρα φέρονται. Ἐκτός δὲ
 τῶν λεπτόρου πικρῶν. Καὶ γὰρ καὶ ὁ πρὸς σῆς καρπὸς, κατὰ
 ῥῆθὲν τὴν κεκευμμένην τῆς ὑχῆς διάθεσιν ἀφῆρα φέρονται ἐστὶ,
 διὰ τὴν τῆς μελλούσης μισθοδοσίας ἐλπίδας. Κατὰ δὲ
 τὴν ὅπως τῆς σαρκὸς, δεικνύμενος, διὰ τὸ πρὸς δρετῆς ἀπῆρτον :-

,, Ἐκὰ δώσω σὺν ματούς μου ὅτι :

Α Ἠλονόη ἐν τῷ εἰρημῶν ἀφῆρα τῆς μαθητιομένων μοι,
 ἀφῆρα γινώσκω τὴν νυμφίω μοι τὴν πρὸς ταύτης ἠδικην
 καὶ φυσικῶν διδασκαλιῶν μου. Ὡς διὰ τούτων αὐτὰς πρὸς
 τὴν μυστηριώδη ἀνάστασιν. Ἐν τῷ ἀποδείξαι τὴν τῆς ὀ-
 λων φύσιν σὲ τὸν πρὸς τῶς αὐτῶν. Αἰνιτικῶς συμβολι-
 κῶς ὡς ἀλλοθίαν. Καὶ οὐχὶ κατὰ σὺν μεταφωρεῖται ἔλ-
 λωας ἀφῆρα φέρονται τῆς φυσικῆς ἐνοίας μακροῦν
 ἔθους τῆς ἀληθείας ἀφῆρα φέρονται. Καὶ γὰρ οἱ μανδραγόροι ἔδο-
 κται ὅτι :-

ἔθους ὀσμῶν. Πάντως καὶ τῆς αἰσθητῆς ἀφῆρα φέρονται, καὶ τὸ
 πρὸς γραφῆς σύμβολα, ἀπῆρ τὸν τούτους κατ' αἰσθητῆς ἀ-
 πομύθητοι νοεῖ, καὶ μὴ διὰ τῆς πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐρη-
 γορθῶς διαβαίνονται ναικῶν, καὶ ἠλιθίων, ὡς ἴσως μανδρα-
 γόροι ἀφῆρα φέρονται. Παρέχον δὲ διὰ τῆς τῆς ὀσμοῦ
 ἀληθείας λόγων πνευματικῶς θεωρημῶν. Ἐν τῷ δὲ ἐν δὲ
 ἀπῆρα φέρονται πῶς τὰ ἀφῆρα φέρονται. Εἴπωμαι, ἀπῆρα τῆς
 αἰσθησιμῶν. Αἴπερ ὡς δύρα πρὸς ἕξ ἀφῆρα φέρονται μὴ ἐμὲ
 πρὸς ἀφῆρα φέρονται ἢ ὡς πάντων αἰτίου, διὰ τῆς τούτων φυσικῆς
 ἐν πνεύματι θεωρίας. Εἰσάγουσι δὲ σὲ κατὰ γινώσκω πρὸς
 διὰ μέσου πρὸς. Πρὸς φέρονται εἰς πάντες οἱ τῶς συμβόλοις
 τῆς γραφῆς, καὶ ταῖς ἀφῆρα φέρονται τῆς αἰσθητῆς, ἀπῆρ ὡς
 φέρονται ἴσως ἀφῆρα φέρονται Ἰουδαϊκῶν καὶ ἑλληνικῶν ἕτερον. Ἐγ-
 κεντερομῶν τῆς ὀσμοῦ ἀληθείας λόγοι :-

» Ὅθεν νέα πρὸς παλαιὰ ἀδελφιδέμου ἐπῆ-
 ρησάτω :

Α Ἠλαδὴ σὺν νεῶντος τῆς ἡμνοποιῶν τοῦ πνεύματος κα-
 εἰπὲς λόγους εἰσαγγελικῶς, πρὸς τοῖς παλαιωθεῖσιν
 ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς καὶ Ἰουδαϊκῆς ἀγνοίας φυσικῆς καὶ γε-
 νησιῶς. Ἀφῆρα φέρονται ἐφύλαξάτω. Τοῖς μὴ γὰρ γενησιῶς
 δρετῆσα, καὶ ἠδικῶς παιδιδεῖσα. Τοῖς δὲ φυσικῶς φω-
 ποθεῖσα. Καὶ τὸ πρὸς ἀπάντες διὰ τῆς τῆς γενησιῶν
 θεωρίας ἀφῆρα φέρονται. Καὶ τοῖς πνευματικῶς τελεωθεῖσα :-

Καὶ Θεολογοθεῖσεν τὸν μετὰ Πατρός,
 καὶ πνεύματος ὁμο-
 σιον :-

» Τίς δάσσε ἀδελφιδέμου θηλάζοντα μασούς μητρές-
» μου.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Ρ Απὸ γδ τὸ ἀνθρώπειον, καὶ αὐτὸς ἀπασαν ἐδέξατο τοῦ
πνύματος τῆς χάριτος. Ἐ γδ παιδίον φησὶν Ἰησοῦς ἦρχαντες
καὶ ἐκροταίωτο πνύματι. Καὶ χάριτος θεοῦ ἦν ἐν αὐτῷ. Φη-
σὶ κόνιτω ἡνύμφη ἐμπλησθημένη τῆς ἀφρίτου φιλανθρωπίας,
ὅτι καὶ σὺ ἐθήλασας ἐστὶ μασούς τῆς μητρῆς μου. Ἴνα δέ καὶ
τῆς ἀκολουθίας τῆς φησὶ καὶ τῆς ἀεμονίας φυλάξωμεν,
μικροὶ ἄνωθεν δεξάμενοι, ἐκεφαλαιῶ τῆς διάνοιαν ὄξελ-
θωμεν. Ἐδέξαμεν φησὶν οὐ μόνον νέα, ἀλλὰ καὶ παλαιὰ
τῆς μητρῆς μου. Καὶ ταῦτά σοι διατηρήσω. Ἡ νέου δὲ διὰ
πολλῶν φιλανθρωπῶν καὶ αὐτὸς, τῆς ἐμῶν φύσιν ἀναλα-
βῶν, ὅθεν αὐτὸς μοι θηλάσαι μασούς, ἵνα καὶ ἐν τούτῳ τῆς
ἀδελφότητος δεξῆς. Ἐθήλασας, οὐ δέ μῦθος ἀλλ' ἐμὲ διδά-
σκων, ὅπως ὀφέλιμα θηλάσαι, καὶ διὰ ποίας θηλῆς τῆς χά-
ριτος ἐλάσασαι. Διὰ τοῦτο τῆς βασιλείας μου ἐσελθούσας.
Οὐχ ἵνα τὸν ῥόπον τῆς ἀμαρτημάτων ἄποσμηξῆ. Ἀμαρ-
τήν γδ ὅσα ἐποίησας, οὐ δὲ δεξέθῃ δόλος ἐν τῷ ἔμασί σου.
Οὔτε μὲν ἵνα τοῦ παναγίου πνύματος ἐποδέξῃ τῆς χά-
ριτος. Πλήρης γδ τούτου ἐπιγάρως. Ἀλλ' ἐμοὶ δακνὺς ὁ
ποῖα τοῦ βασιλείας μου τοῦ δώρου. Καὶ ποῖα τῆς πρῆμ διώκειται
θηλάσαι τῆς χάριτος τοῦ πνύματος. Διὰ τοῦτο ἐν αἰὶ πε-
περεῖς κἀτασι τὸ πνύμα τὸ ἄγιον. Οὐχ ἵνα σου ἐσθλάξῃ
ἀ μὴ εἶχες. Πλήρης γδ αὐτῆ τῆς χάριτων ἐπιγάρως. Ἀλλ'
ἵνα ἐμοὶ δεξῆς, τῆς ἡ δώρου τοῦ βασιλείας μου. Διὰ τοῦτο ἐν
πλησθημένη λέγω :-

» Τίς

» Τίς δάσσε ἀδελφιδέμου θηλάζοντα μασούς μητρές-
» μου. Ἰπὸ ταύτης σου τῆς φιλανθρωπίας ἐλκερῆν δι-
» εῖς οἶκόν σου. Φιλῶσαι. Καί γε ὅσα ὄξου δένασυσί με.
» ὄξου δὲ ἡσθλάσαι. Εἰσάξω σε εἰς οἶκόν μου μητρῆς με, ὅς εἰς
» τὸ ἐμμεῖον τῆς συλλαβούσης με. Ποπῶσε δὲ τὸ οἶκόν σου
» μου φησὶ. Καὶ δὲ τὸ νῆμα τῆς ῥοῦν μου.

Μ Εθύσσε γδ τῆς πρὸς σὲ φιλίτω. Οὐ μόνον ἐν τῷ θαλά-
μῳ καὶ ἐν τῇ πατρὶδι, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς ἀγροῦν καὶ
δημοσίας ἀρῶσασε, ὡς ἐπιβῆσομαι καὶ καταφιλήσω. Οὐκ
ἐπιμένονταί δέ μοι ταῦτο ποιούσιν οἱ θεοὶ μου. Τῆς
φλόγα τῆς ἀγάπης εἰδότες. Ἐκείθεν δὲ ὄξου δένασυσί με,
εἰσάξω εἰς τὸν τῆς μητρῆς μου οἶκόν. Καὶ εἰς τὸ ταμμεῖον τῆς
συλλαβούσης με. Τίς δὲ ὁ τῷ παναγίῳ πνύματι οἶκος. Αὐ-
τὸς γδ τῆς νύμφης ἐλθόντων. Εἰμὶ ὁ θεὸς νεῶς ὁ τῆς ἄνω
μου μῦθος Ἰερουσαλήμ. Ἐνθα εἰσόντες μετὰ παρρησίας
τῆς νύμφης ἐσεσθλάξονται. Τὸ τῆς νύμφης ἀξίωμα λα-
βόντες. Καὶ ἐκεῖ φησὶ ποπῶσε δὲ τὸ οἶκόν σου μου φησὶ.
Καὶ δὲ τὸ νῆμα τῆς ῥοῦν μου. Μυρεψικὸν δὲ ἄρον καλεῖ τῆς
θηλῆς χάριτος διηλεμμένη διδακαλίω. Καὶ οἶον μὲν
εσομένη καὶ δώρη τυχάνουσιν. Νῆμα δὲ ῥοῦν καλεῖ,
τῆς δὲ τῆς καρπῶν τῆς ἀγάπης τῆς ὀφέλιμα ὡφέλιαν :-

Τ Ω Ν Τ Ρ Ι Ω Ν Π Α Τ Ε Ρ Ω Ν :-

» Τίς δάσσε ἀδελφιδέμου θηλάζοντα μασούς μου;

Μ Ε Γου ἐπειδή τῆς πρῶτου παρουσίας, ὡς τὸ δὲ τὸ λαλῶ-
σαι σου ἢ τοῦ μασου. Τίς μοι κατὰ τῆς δὲ τῆς ῥοῦν πα-
ρουσίας

ερυσάν παρ' αχέισε τον αγαπήτομου, μεθ' ημῶν ἐν τῇ πό-
 Πατρὸς Βασιλείᾳ, ἥτις ἐστὶν ἡ μήτηρ ἡμῶν, ἡ ἀνω
 Γερουσιαστικῆ. Πίνοντα τὸ κρηθὸν πόμα. Ρ' εὖν δεξ' αὐτῆς εἰς ἡμᾶς
 κατὰ χάριν ἀμέσως, ὡς τὸ δὲπ' μαζ' ὡν μητρὸς γάλας, εἰς τὰ
 ἐκγονα τὰς τῆς. Κατ' ὄψιν περὶ ἡμῶν τῶν ψυχῶν ἡμῶν
 σωτηρίᾳ, τὸ τέλος τῆς πίσεως, τῶν ὑπερ' ὅσον τῶν μεθ' ἡμῶν
 τῶν θεῶν καὶ ἀνεκλήσων ἡ δυνάμει, ἡ αὐτὸς ποιῆν πέφυκε φύ-
 σις, κατὰ χάριν τοῖς ἀξίοις ἐνομήριος. Οὐτα γὰρ ἀφ' ὧσιν οὖ-
 ἔξω, φιλήσῃσι. Καί γε σὺν Ἰησοῦ δεικνύσασθε. Ἡ ἴρι Ἰησοῦ
 σῆσαι, οὐχ ὡς περὶ νῦν κατὰ πίσω, ἀλλὰ κατ' ἄλλοις ἐν τῇ ἔξω
 τῆς θεϊκῆς οὐσίας, ἡ μετέωρα οὐσία. Τῶν ἀφθαρεσίαν ἡ-
 μῶν καὶ τῶν ἀπερίαν Ἰησὺ τῆς κοινῆς διαρροῦς ἀνάστα-
 σεις, ἀπολαύσων. Καὶ νῦν παρ' ἡμῶν τῶν τὸ κῶσ μου φρονου-
 των Ἰησοῦ ἐπιζομῆν, ἡ δὲ τῶν παρ' ἡμῶν τῶν ἀφ' ὧσιν οὖ-
 ελεφρονότα τὰ ἀφθαρεσίαν. Τίς δὲ τὸ τῆς κατὰ τῆς ἀπολαύσεως
 ἔσασθαι. Καὶ γὰρ παρ' ἡμῶν τῶν ἀφθαρεσίαν. Εἰσάξωσι εἰς εἰκὼν μη-
 τρὸς μου, καὶ εἰς ἡμῶν τῶν ἀφθαρεσίαν. Ποπῶσι δὲ τῶν
 ὄντων τῶν μαρτυρικῶν. Ἀπὸ τὰ μαρτυρῶν φῶν μου. Διηροπῶ παρ' ἡμῶν
 σοῦ χάριτος ὡμῶν μου τῶν θεῶν λάβωσι. Ποπῶσι τῶν
 λαμ. ἀφθαρεσίαν. Καὶ ἐν τῶν ταῦτων θεῶν οὐσίας, εἰσαγάγῃσι
 εἰς κοίτην. Ὅς οὐκ ἔστιν ἐν τῆς δια τὸν βασιλείας, τῶν οὐ-
 σῆσαι οὐκ ἀφθαρεσίαν τῶν πονηρίων τῶν ἀφθαρεσίαν. Ὅς
 ταῦτις δια τὸ κατ' ὁμοίωσιν χωρητικῶν. Ταμῶν δὲ πάλιν
 αὐτῆς, ὡς ἐν τῶν ἀφθαρεσίαν ταῦτις ἀφθαρεσίαν δια τὸ κατ' ἡ-
 κῆν ἔξω δυνάμει οὐκ ἔστιν ἐν τῶν ἀφθαρεσίαν. Ἡ τῆς μετὰ τῆς ἀφθαρεσίαν
 πίσεως. Πρὸς τῆς δὲ ἀφθαρεσίαν τῶν ἀφθαρεσίαν τῶν σωτη-
 εἰσῆσαι ὡς πόμα, τῶν τῶν ἀφθαρεσίαν τῶν ἀφθαρεσίαν
 τῆς ἀφθαρεσίαν, καὶ τῶν ἀφθαρεσίαν ἀφθαρεσίαν ἀφθαρεσίαν
 εὐλογίαν

εὐλογίαν ὡς ἀφθαρεσίαν γὰρ, ἥτις ὡς περὶ ἀφθαρεσίαν οὐκ ἔστιν
 νῦν, κατὰ τῶν ἀφθαρεσίαν τῶν ἀφθαρεσίαν τῶν ἀφθαρεσίαν.
 καὶ τῶν ἀφθαρεσίαν βλάψουσι ἀφθαρεσίαν, ὡς ἀ-
 φθαρεσίαν τῶν τῶν ἀφθαρεσίαν τῶν ἀφθαρεσίαν σου καὶ τῶν ἀφθαρεσίαν
 μετοχῆς σου. Τῶν ἀφθαρεσίαν τῶν ἀφθαρεσίαν τῶν ἀφθαρεσίαν
 με. Τῶν ἀφθαρεσίαν τῶν ἀφθαρεσίαν τῶν ἀφθαρεσίαν τῶν ἀφθαρεσίαν

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Παῦτα παρ' ἡμῶν τῶν ἀφθαρεσίαν ἡ ἀφθαρεσίαν. Καὶ τῶν ἀφθαρεσίαν
 τῶν ἀφθαρεσίαν, καὶ τῶν ἀφθαρεσίαν :-

» Εὐαγγέλιος αὐτῆς Ἰησὺ τῶν ἀφθαρεσίαν μου. Καὶ ἡ ἀφθαρεσίαν
 » αὐτῆς ἀφθαρεσίαν τῶν ἀφθαρεσίαν :

Πῶν γὰρ εἰ μὴ τῆς ἀφθαρεσίαν ἀφθαρεσίαν. Καὶ τῆς ἀφθαρεσίαν
 τῶν ἀφθαρεσίαν ἀφθαρεσίαν. Διὰ τοῦτο τῶν ἀφθαρεσίαν αὐτῆς,
 Ἰησὺ τῶν ἀφθαρεσίαν μου τῶν ἀφθαρεσίαν, καὶ τῆς ἀφθαρεσίαν
 ἀφθαρεσίαν :-

» Ὅς οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἀφθαρεσίαν Γερουσιαστικῆ ἐν τῶν ἀφθαρεσίαν
 » μεσῶν, καὶ ἐν τῶν ἀφθαρεσίαν τῶν ἀφθαρεσίαν. Ἐὰν ἐφθαρεσίαν,
 » καὶ ἀφθαρεσίαν τῶν ἀφθαρεσίαν, ὡς ἀφθαρεσίαν.

Χρῆ γὰρ ἡμῶν ἀφθαρεσίαν ἀφθαρεσίαν αὐτῶν, καὶ ἀφθαρεσίαν.
 Ἰησὺ ἀφθαρεσίαν αὐτῶν ἀφθαρεσίαν. Καὶ ὡς αὐτὸς ἀφθαρεσίαν
 τῶν ἀφθαρεσίαν τῶν ἀφθαρεσίαν ἀφθαρεσίαν. Τῶν ἀφθαρεσίαν ἀφθαρεσίαν
 ἀφθαρεσίαν, ἀφθαρεσίαν αὐτῶν ἀφθαρεσίαν τῶν ἀφθαρεσίαν
 ἀφθαρεσίαν, καὶ ἀφθαρεσίαν ἀφθαρεσίαν,
 ἀφθαρεσίαν :-

» Τίς αὐτὴ ἢ ἀναβαίνοισα ἐκ λελοδικανθισμῶν. Ἐπί τῃ
» εὐζωμῶν Ἰπὶ τὸν ἀδελφιδου αὐτῆς;

Ἡ Αὐτὸ λέγουσι λαοὶ, ἀλλὰ λελοδικανθισμῶν. Μέ-
λωνα γδῶν. Ἐπὶ αὐτῷ τοῦ νυμφίου φησὶν ἡ νύμφη. Ἀδελ-
φιδόμου λαοὶ, καὶ οὐκ ἔπει λελοδικανθισμῶν. Φύσει γδ
ὡ τούτου. Αὐτὴ δὲ μελανθῆσαι παρέβλεψε γδ αὐτῷ
ὁ ἦλιος. Ἐλοδικανθῆ. Καὶ τῆς τοῦ νυμφίου λαοκίτου μετα-
ληψε. Καὶ ὡς περ ἀγαπῆτον αὐτῆς, διὰ τῆς βεβαίας εἰς αὐτὸν
πίσεως: ~

Μετὰ ταῦτα ὁ νυμφίος διαλεγόμενος, φησὶν:

» Ἀπὸ μύλων ἔξηγεράσε. Ἐκὰ ἀδῖτισέσε ἡ μητῆρου.

» Ἐκὰ ἀδῖτισέσε ἡ τεκοῦσα σε.

Ἡ Οὐτανὶ τῶν ῥημάτων μαθησόμεθα εἰ τῶν εὐζωμῶν ἕσθ
τῆς νύμφης ἐπὶ τῆ χειρὶ τοῦ συζυγῆ μματος ἀναμμοθῆν-
αῖν. Ἐφῆ γδ τῶ νυμφίω:

Ἡ Σ μύλων ἐν τοῖς ζύλοις τοῦ δρυμοῦ, αἴτως ὁ ἀδελφιδός-
μου ἀναμῶν τῶν ῥῶν. Ἐν τῇ σκιά αὐτῆ ἐπεθύμῃσα καὶ
ἐκείθισα. Καὶ καρπὸς αὐτῆ γλυκὺς ἐν λαοζύμῳ: ~

Ἡ Παιδὴ τοίνυν ἡ σκιά τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, τοῖ Ἰπὶ τοῦ
παρθῆος ἡμῖν δοθέντα. Ἀγπῆ γὰρ φησὶν ὁ μακάριος Παύ-
λος βλέπω ὡς ἐν ἐσθίῃ ὡς ἐν αἰνίγματι. Τότε δὲ πρῶτον
πρῶτος πρῶτος. Ἐπόθησε δὲ ἡ νύμφη ἐπὶ τῇ σκιά τοῦ νυμ-
φίου καθίσαι. Τούτῃ τῶ δοθέντι νῦν ἀρραβῶνι. Μύλων δὲ
αὐτὸν πρῶτον γὰρ εἰσε δὲ αἰς ἔφημῳ αἰτίας. Ἀναγχαίως ὁ νυμ-
φίος φησὶν: ~

» Ἀπὸ μύλων ἔξηγεράσε. Ἐκὰ ἀδῖτισέσε ἡ τεκοῦ-
» σα σε.

Ἡ Ἰσθισαυτες γδ τῶ πρὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν κηρύγματι, τῶ
θῆναι βαπτισμαὶ πρῶτον ἀναμμοθῆναι. Καὶ πρῶτον ἀμ-
τες, τῆς ἀλλογενείας τετυχίκαμῳ. Ὡς οὖν γδ ἡμῶς ἡ χά-
ρις, τοῦ πνύματος. Μαρτυρεῖ δὲ ἡ ἴσθῆρα τῶν πρῶτων. Τοῦ
γδ θεοπάτου Πέτρου δημηγορήσαντος. Καὶ πρὶ τοῦ τοῦ
σωτῆρος κηρύγματος τοῖς ἐκκλησίαις πρῶτον ἀναμμοθῆναι,
ὁ συζητῶν. Ὅπῃ ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατενόησαν.
Καὶ ἔπον πρῶτον Πέτρου. Τί ποιήσωμῳ, ἵνα σωθῶμῳ. Ὁ
δὲ πρῶτος ἀπεθῆναι. Πισθῆσατε καὶ βαπτισθῆναι ἕκαστος ὑ-
μῶν, ἐν τῶ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰκότως
τοίνυν φησὶν ὁ νυμφίος τῇ νύμφῃ: ~

Ἡ Ἀπὸ μύλων ἔξηγεράσε. Ἐκὰ ἀδῖτισέσε ἡ μητῆρου. Ἐ-
κὰ ἀδῖτισέσε ἡ τεκοῦσα σε. Καὶ ὁ διπλασιασμός οὐκ ἀ-
πῶτος πρῶτος. Δεῖται γδ βουλόμενος τῆς ἡμῆτρ. Ἀνε-
μμοσε τοῦ τέκου. Μετὰ ταῦτα πρῶτον ἀναμμοθῆται αὐτῇ λέ-
γων: ~

» Θέσω ὡς σφράγμα Ἰπὶ τῷ καρδίῃ σου. Ὡς
» σφράγμα Ἰπὶ τὸν βροχίονά σου. Ὅπῃ κρηταῖα
» ὡς θάνατος ἢ ἀγάπη. Σκληρὸς ὡς ἀδὴς ζῆλος. Σπυ-
» θῆρες αὐτῆς, ὡς σπυθῆρες πυρῆς. Ἀνθρακες πυρῆς,
» φλόγες αὐτῆς. Ἐνταῦθα τῶ ἀντηγάφῳ ἀπὸ τοῦ
» σπυθῆρος αὐτῆς, σπυθῆρες πυρῆς ἔχουσι. Περίπτε-
» ρα αὐτῆς περὶ πτερα πυρῆς, φλόγες αὐτῆς.

Πέγει τὸν κω δὲ νμφίος τὰς δισθεβίσι ψυχαῖς. Ἀῖς κίμ-
φλω ἡ θεία παρσατορθεβί γεωφῆ. Ἀντὶ σφραγίδος
ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐν τῷ βραχίονι φῶς ὑπαέχων. Φῶς αὐ-
τῷ εἰργάσατο, καὶ παρσατορθεβί. Καὶ ἅγιος ὑπαέ-
χων, ἀρίων αὐτῷ ἐποίησεν καὶ ἰσομασεν, καὶ ἀνάστασις
χρυσίου, ἀνάστασις αὐτῷ ἡρίων. Οὕτω καὶ αὐτὸς πῶς
οἰκείας λυκοκότης μετέδοκε. Διὸ φρασὶν αἱ θεῶσαι αὐτῷ
νεάνιδες: ~

- » Τίς αὐτὴ ἀναβαίνουσα λευκοκωθιμῶν. Ἐπιση-
» ζομῶν Ἰπὶ τὸν ἀδελφίδου αὐτῆς. Ἰπὶ αὐτῆ γδ πο-
» δηγομῶν. Καὶ τῷ εἰς εἶδ' ὑπεμονὸς ἀναβασι καὶ
» ἀποδημιαν ποιῆται.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:

Εἶτε παρὸς τὰς μαθητομῶνας αὐτῆ σφραγίσα πάλιν τὸν
λόγον, διδάσκει τῷ αἰπάν τῷ παρῶν παρὸς τὸν κω-
φῶν εἰρημῶν φράσασα:

Εγὼνμος εἰπέ Ἰπὶ τῷ κεφαλίμου. Ἡ γοιμ εἰρημῶν
αἱ τῷ ὑποδεχομένον κολάσων εἶδ' Ἰβωνύμων τοῦ
νμφίουμον ἀπειλαί. Νεῦ ὑπὸ τὸ δίκλω κεφαλῆς δεχικόν
πῆς ψυχῆμου. Πάντως τὸ νοσεθ' ὑποστάσασσι τὸ αἰσθη-
τικόν. Διὰ τοῦτο ἐν ἐλπίσιν εἰμι. Ὁ π καὶ ἡ δεξιά εἰπέ ἀπι-
λήφεταιίμε. Εἶπουν τὰ ὑποδεχομῶνα εἶδ' ἐν δεξιῶν ἀπι-
γελμῶνα ἀγαθὰ πῆς τῷ θεῷ Βασιλείας. Ὁ λυμὸς κατὰ
τὸν μέλλοντα αἰῶνα, παρῆξουσι ψυχῆ καὶ σαρκὶ τῷ ἀπέ-
ρρωτον ἀφροσῶν παρῆχοντα. Πάντα δὲ τὰ εἰρημῶνα δι-
δακαλικῶς εἰπούσα: ~

Ωρκε

Ωρκε ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν τῶς διωμάμε-
σι καὶ ἐν τῶς ἰχύσσει τῷ ἀγρῷ. Τί ἐγείρητε καὶ ἡ Ἰε-
γείρητε τῶ ἀγαπίω ἕως ἀνθελήση. Ἡ τοι καποφασί-
μιμ ὑμᾶς ὡς διδου πῆς τῷ θεῷ μυστηρίων Ἰεργίτης μα-
θηταίμου, πῆς ἐν ἀγῶ πῶδῶματι ὁρώσης. Τὸν κῶνα ἀλά-
ξαντα ἡμᾶς πῶ ἰδῶ Πατεῖ. Ἀναδιδάξατο τῷ αἰπάν δι-
λῷ ἐν τῶς θεωρητικῆς καὶ τῶς πρακτικῆς διωμάσει καὶ
ἰχύσσει τῶς ἐν τῷ παρῶν κόσμῳ τῶς διωμαθῶνας ἐγεί-
ρητε κατ' ἄρῶν καὶ Ἰεργίτης κατὰ γῶσιν ἐν ὑμῖν. Κα-
θῶδεν δοκῶντα, ὅταν ἀγῶντε τὸ δῶδες, καὶ μὴ παρῆψτε
τὸ καλόν. Τὸν ἀγαπήσαντα ἡμᾶς καὶ ὄντα ἐαυτὸν ἰτερον
ὑπὲρ ἡμῶν. Ἐως ἀν διδάκησι κατὰ τῷ δαυτέραν αὐτῆ
παρῶσαν. Αὐτὸς τὰ κατὰ φύσιν οἰκεία δεῖν ἐν ἡμῖν, πῶ-
χουσι κατὰ χᾶεν αὐτὰ. Αἱ δὲ θεῶμβουσι πληρωθεῖσαι πε-
εἰ πῆς διδασκάλων φροσι: ~

- » Τίς αὐτὴ ἡ ἀναβαίνουσα λευκοκωθιμῶν. Ἐπιση-
» ζομῶν Ἰπὶ τὸν ἀδελφίδου αὐτῆς.

Πηλαθὸ ποῖα ὑπαρχει. Αὐτῆ ἡ διδασκαλικῶς διπὸ μ-
σπείων εἰς μυστηρώδες εἶρα ἀναβαίνουσα. Κεκαθαρμέ-
τη παντὸς ῥύπου ἀμαρτημάτων. Καὶ ἐπεσεδομῶν Ἰπὶ τὸν
ἀδελφίδου αὐτῆς. Θεῆτε, καρδίαν μὴ τὸ θεωρητικόν πῆς ψυ-
χῆς ὀνομάσας. Βραχίονα δὲ, τὸ πρακτικόν. Διὸ καὶ τοῖς
ἱερῶσι ἀφῶεῖο παρῶ τῷ λαῷ ὅτε βραχίον ὁ δεξιῆς καὶ τὸ
σηθλίον. Βλέπεται τῶν ὑμᾶς ὁ σωτήρ ὁ ἡμετέρος, ἀντὶ
σφραγίδος αὐτὸν ἔχων καὶ διαλεγομῶν, καὶ λαγῶμῶν.
Καὶ πῶ αὐτῆ χαρῶντικῆς τυποῦ, τότε λεγομῶνα τότε
παρῶμῶνα. Οὕτω γδ εἰμι Βασιλικὰ νομίσματα εἰποι-

ερακε-

ἐρασιχαραγμένα, ἀλλὰ τὸν βασιλικὸν ἔχοντα χαρακτῆρα. Τοῦτο δὲ ραδιόσκι φησὶ ποιεῖσαι, εἰ τὴν εἰς ἐμὰ κτήση ἀγάπην. Ἰσχυρὸν γὰρ ἐστὶν ὡς θάνατος. Καὶ καθάρτερον ἐκείνου μετὰ τὴν θεοῦ ἀπόφασιν πάντων κρατῆσθαι, οὕτως καὶ αὐτὴ πάντων κρατεῖ. Καὶ αὐτὴ τοῦ θανάτου ἰσχυρτέρου πυρραίνει. Κτῆσαι καὶ ἤλων. Εἰ γὰρ τοῦτον πωλεῖς κτήσασαι, οὐκ ἀνέξη ἄλλω ἢ ἡμικατέσθω φηλέω. Καὶ σὲ μὲν εἶναι ἀπαρρησίασον. Ἐκείνῳ δὲ τῆς ἐμῆς κοινωσίας πυρραίνειν. Σκληρὸς γὰρ ἐστὶ καὶ δικακατογόνιστος ὁ ἄλλος τοῦ ἀδελφωπλησίως. Ἄδελφον δὲ διὰ τῆς κατεχέουσας δόξης ἀδελφώσασε. Τὸ θανάτω καὶ ταύτῃ ἀπείθει τὴν περσογορίαν. Οὕτω δὲ ἐστὶν ἰσχυροὴ ἀγάπη. Ὅτι πρῶτον μὲν ἐστὶν ὑπόπτερος. Περὶ δὲ τοῦ πηροῦ αὐτῆς, φλόγα ἔχει πτερός. Καὶ σπυθίρας ἐκπεμπομένη. Τί δὲ τῆς οὕτω πυρσοδομήνης γῆς τ' ἂν διωπατώτερον; Καὶ τὸ πῦρ δὲ αὐτῆς οὐκ ἐστὶ τῆς σβεντηρῶναι.

» Ὑδωρ γὰρ φησι πολλὸν οὐ διωκῆσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην. Καὶ ποταμοὶ, οὐ συγχελεῖσθαι αὐτῷ.

ΚΑὶ μαρτυροῦσιν ἅπαντες οἷτε ἐν τῇ παλαιᾷ οἷτε ἐν τῇ νέᾳ διαπέδωντες αἰγι. Τοῦ γὰρ Ἀβραάμ τὴν παρὲν θεοῦ ἀγάπην, οὔτε ἢ ἐν ἔσθῃ διαγωγῇ, οὔτε ἢ ἐν λιμῷ ἀνάγκῃ, οὔτε ἢ τῆς γυναικὸς ἀπειρή, οὔτε τοῦ παιδὸς ἢ περσοκομίδι, οὔτε ἢ παρὲν τῆς φρεάτων μάχη, ἰσχυσε καὶ σβέσαι. Οὔτε τοῦ Ἰσαὰκ, τοῦ περσοπεσόντα λυπηρῶ. Οὔτε τοῦ Ἰακώβ οἱ διωκτικῆς πόνοι καὶ διὰ βίου ἀδελφῶν. Τί σφοδρότερον τῆς τοῦ Ἰωσήφ πειρασμῶν; ὃς ἐπεράθη ὑπὸ ἀδελφῶν. Ἀπεσπέρθη δὲ ἄντρος καὶ Πατρὸς ἀγαπῶντος. Καὶ περσογονικῆς οἰκίας. Καὶ

ἐλθε-

ἐλθεθείας καὶ ἀπορίας. Ἐδοῦλωση δὲ παράξίαν. Καὶ ὑπερσοφροσύνη, συκοφαντίας ἐγγύς σβενάλωμα. Καὶ δεσμοπωλεῖα παρεπέμπετο. Καὶ μωρία ὑπέμεινε δεινὰ. Ἀλλὰ τούτων ἀπάντων, ἢ παρὲν τὸν θεὸν ἀγάπη, κρατεῖται ἐδείκνυτο. Καὶ πῆ δὲ λέγειν παρὲν τοῦ μεγάλου Μουσεῖος, καὶ Ἰησοῦ τοῦ σοφιστοῦ, καὶ τῆς μεγάλων Προφητῆς. Σαμουὴλ καὶ Δαβὶδ καὶ Ἡλίου καὶ Ἐλισαίου, πῆ μανικώτερον τῆς Βαβυλωνίων ἐχρητο. Τί τῆς παρὰ τῆς Ἰσραηλῆος καμίνου φοβερώτερον. Ἀλλ' ὅμως οὐ δὲ ἐμὰ τῆς τελευτῶν ἐκείνων παρδαλίαν ἐσβέσε τῆς ἀγάπης τὴν φλόγα. Ἀλλὰ μάλλον αὐτῷ ἐπύρσοτε καὶ διήγειρε. Τί τῆς λεόντων ἐκείνων φεκακώτερον, ἐν οἷς ὁ μέγας παρεδόθη Δαυιδ. Ἀλλὰ καὶ ἐκείνων ἢ παρὲν τὸν θεὸν ἀγάπη διωπατώτερον ἀπέφλωσε. Καὶ ἵνα σβεν αἰλιος ἀγίους ἐπὶ τοῦ παρῆντος καταλίπω, διόξρη καὶ μόνος ὁ μακάριος Παῦλος διδάξαι αὐτῆς τὴν ἰσχυρῶ. Ἄτε δὲ πάντων μάλις α παρῆν αὐτῆς εὐληφῶς. Τίς γὰρ ἡμᾶς χωρίστη φησὶν διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις; ἢ σενωχωρία; ἢ διωγμός; ἢ λιμός; ἢ γυμνήτης; ἢ κίνδυνος; ἢ μάχαρος; καὶ ὡς γέγραπται. Ἐνεκεν σοῦ θυμαπύμεθα, ὄλιον τὴν ἡμέσῃ. Ἐλεγίσθημεν ὡς περσοβία σφαγῆς. Ἀλλ' ἐν τοῦτοις πᾶσι φησὶν ὑπερνοκώμην διὰ τοῦ ἀγαπῆσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ. Ἰσχυρὰ μὲν οὐκ καὶ αὐτὰ δάξαι, τῆς ἀγάπης τὴν νίκην. Ταῦτα δὲ μετὰ αὐτὰ. Σαφές ἐστιν ἑκάστα κρηίτη. Ἐπαρῆ γὰρ. Πέπεισμαι γὰρ. Ὅτι οὔτε θάνατος. Οὔτε ζωὴ. Οὔτε ἄγγελος. Οὔτε διωμάς. Οὔτε ἴψος. Οὔτε βλάβος. Οὔτε ἄνεσῶτα. Οὔτε μάλλον. Οὔτε τίς κτίσις ἐτέρεα διωκῆσεται ἡμᾶς χωρίσθαι διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῦ κρεῖστῷ ἡμῶν. Καὶ ἵνα δείξῃ πάντων αὐ-

τιῶ

τιω διακατωτέρω, και τῆσ δαυμυρῶν, και τῆσ ἀρεσῶν. Τιω μη ούστω κήσων ἀναπλάσεται τῶ λόγῳ. Και ἑσὶ τα πάλιω παρῶξιστοῦ, και δάκρυσι καίτις τιω ἀεὶ τὸν θεὸν ἀγάπλω ἰχυροστέρω. Εἰ κώτις τῶνιω δὲ κωμφίος φησὶν:~

Υ Δωρ πολὺ, οὐ διαψήσεται σβέσαι τιω ἀγάπλω. Και πόλαμοὶ οὐ συγκλείσουσι αὐτίω. Εἴαν δὲ αἰτῆ πάντοι τὸν βίον αὐτῶ ἐν τῆ ἀγάπῃ ἐξουθενώσουσι αὐτόν. Εξουθενώσουσι δὲ τὸν πῶτῃ τὸν βίον ἐν τῆ ἀγάπῃ θιδόντι, οἱ τῆσ ἀγάπῆσ ἐσερημῶσι, και γενημυρῶσι. Διδ και ὁ μακαρίος ἔλεος Παύλος. Λουδοσῶμυρῶσι, δλοσῶμυρῶσι. Δωκῶμυρῶσι, ἀνεχόμεθα. Βλασφημῶμυρῶσι, ἀσκακαλυμῶσι. Ως πεκαθαδέματα τοῦ κόσμου ἐγγήθημυρῶσι, πάντων ἀεὶ ψημῶσι ἕως ἀεπῶ. Και γδ τῶν ὄντων τοῦ τῆσ ἰλυγιάντων τὸ πάθος. Αὐτοὶ γδ οἱ μη καθεσκότες ἀειδυνῶσαι πάντῃ νομίζουσι. Οὕτω ὅ οἱ τῆσ ἀγάπῆσ ἐσερημῶσι, εδὲ τῆσ ἀγάπῆσ τρεφίμουσι, ὡς ἀνοήτους ἐβλασφημῶσι, και ἀφρουσι. Ἀλλῶμοις οὐδὲ, τῶτο τιω ἀγάπλω ἐλυμῶσατο. Ἀλλά και θεμοστέρω ἀεγῶσατο. Λουδοσῶμυρῶσι οἱ Ἀπόστολοι, κὺλόγωσι. Και βλασφημῶμυρῶσι πικραλόγωσι. Και ὡς ἀσκακαδέματα τοῦ κόσμου γῶμυρῶσι, ἔλεγον ἕκαστων ἀεὶ ψημῶσι ἕως ἀεπῶ:~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Ο Γωὺ νῦμοις τιω ἐπὶ ταῖσ μαθησδωμυρῶσι τῆσ κῶμῶσι ἕσῶν ἐπιμειλῶσι. Και δῶσδε χῶμυρῶσι τιω καίτις εἰς τὸ ἀγαθὸν διέγερσιν, ἀναμυμῶσκει αὐτίω τοῦ παστέρω βίου, ὡστε μεταμοφρῶν, και μη δια τῆσ ἐπαίνων, τῶ

τῆσ οἰήσεωσ παθεσ ἀεπισοῦν. Και φησὶ παθεσ αὐτίω:~

Πὸ μύλων ἐξήγειροσ. Ἡ γουσι ἑσὸ τιω δικλω μύλωνυ τέρποντοσ, τοῖσ πλείουσι τῆσ αἰσθησῶσ ἀπάσασ τῶντις διφραίνουστω αἰσθητῶ κήσων καθῶδδῶσῶσῶσ, τῆ παθεσ τοῦ καλαῦ ραθυμῶσι δια τιω παθεσ τοῦ ἕλκα ἕσῶσι, δῆγειροσ τοῦ τῶ φρονημῶσι παθεσ πῶθον ἐμὸν λόγῶσι πασνοῖασ, και κέσσεωσ:~

Καὶ γδ ἐκεί, ὠδῶσῶσῶσι ἡ μητροσ. Ὡδῶσῶσῶσι ἡ τεκῶσῶσῶσι. Δηλονόπι ἐν τῆ ἕσῶσι τῆσ ἕλκαῶσι στωελαβεσῶσι ἡ πασμητῶσῶσι δια. Τῆ καθῶδδῶσῶσι γῶσῶσι. Και ἀπέτεκέσῶσι τῆ κατῶ διῶσῶσι γῶσῶσι, ἕσῶσι στωείχου τῆ πασπαδέασ τῆσ αἰσθητῶσ. Τιω μῶσ ἡδῶσῶσι, δῶσῶσι, τιω δῶσῶσι φῶσῶσι. Κῶσῶσῶσι φῶσῶσῶσι τῆσ ἡδῶσῶσι τὸ τέλωσ. Τιω οὐδῶσῶσι φῶσῶσι, ἕσῶσι δῶσῶσῶσι, ὡπερ ἀμῶσῶσι. Εἰ οὐδῶσῶσι βῶσῶσι διαμῶσῶσι τῆσ τῶσῶσι ἕσῶσῶσι ἐλῶσῶσι. Θεσῶσι ὡσ σφραγῶσι ἐπὶ τιω καρδίῶσῶσι. Ως σφραγῶσι ἐπὶ τὸν βροχῶσῶσι, εἶπωσ ἐν ἐμοὶ τῶ δῶσῶσι κῶσῶσι μῶσῶσι τῶσῶσι τῶ μῶσῶσι ἡγεμονῶσῶσι τῶσῶσι, τὸ κατῶ εἶκῶσι κατῶσῶσι τῶσῶσι και διαθεσῶσι ἐμῶσ. Τῆ δῶσῶσι πῶσῶσι διῶσῶσι, τὸ καθῶσῶσι κατῶσῶσι κῶσῶσι ἀνυπῶσῶσι, και διαπῶσῶσι δῶσῶσι τῶσῶσι κῶσῶσι. Κῶσῶσῶσι μῶσῶσι και αὐτῶσῶσι. Φυλαῶσῶσι ὡσῶσι σφραγῶσι τοῦ διασῶσῶσι τῶσῶσι ἐξῶσι, και τιω ἐξῶσῶσι, ἀσῶσῶσι τῆ ἕσῶσι τῆσ ἕλκαῶσι:~

Ο Τῶ κατῶσῶσι ὡσ θῶσῶσι ἀγάπῃ. Σπληρῶσῶσι ὡσ ἀδῶσι ζῶσῶσι. Ἡ τοὶ ἐάν ἐν τῆ ἐμῶσ ἀγάπῃ, και τῶ διατῶσῶσι ζῶσῶσι μῶσῶσι, μῶσῶσι και αὐτῶσῶσι ἐν ὅσῶσι, και φυλαχῶσῶσι ὡσ ἀεσῶσι. Q9

ται. Επειδήπερ ἡ μὲν ὀλική εἰς ἐμὲ ἀγάπη, ἰσχυρὰ ἐστίν, ὡς πᾶσι οὖν ἐπὶ κακῶν δεμῆντε, καὶ κίνησι κατακαύουσα, διπλῶ θανάτου. Ὁ δὲ δι' ἐμὲ ζήλος, ἀνένδοτος τῷ κακῷ, ὡς τοῖς ἀλόγους δεμῶν δεσφύων, καὶ ἀπερίτους κατέχων οἷα περ ἀδης.

» Καὶ γὰρ ἀπερίτεια αὐτῆς. Παρῆπτερα πυρὸς φλόγης
» αὐτῆς.

Πηλαδὴ τὰ ἔργα τῆς ἀπερίτερας ἐμπύρου ἀγάπης ἀναπτέ-
λωσις ταύτης ἐστίν. Ἀγαθὰ ἔστις ὅτι τῷ φωτὶ τῆς ἀληθείας καταθεωρεῖται τὸν νοῦν. Καὶ ἀφανισθῆναι τὴν ἀγνοίαν. Καὶ τὸ εὖθις δαπνῶσθαι κατὰ πρᾶξιν τῶν ἐπιτολῶν πᾶσαν κακίαν, οἷα περ εὐπηρεσον ὑλλω φλόγης, καὶ ἰπιδιούσης εἰς αὐξήσῃ. Ὁ ππερ ὕδωρ πολὺ, εὐδιωήσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην. Καὶ ποταμοὶ, οὐ συγκλείθῃσιν αὐτῷ. Ἡ γυναι αἰρέουσαι ὡς πλῆθος ὕδατων ἐν τοῦ χειμῶνος τῆς ἀκουσίῃ πειρασμῶν, πολλὰ θλίψεις. Καὶ αἱ ταύτων ἀλλ' ἐπὶ ἀληθι-
λοι ὡς ποπέμια βόματα ἐπαυγαγαί. Ἐν αἰς τὰ τῆς ποτη-
είας πινόμενα, τὴν εἰς ἐμὲ ἀγάπην ἀπ' ἴδουσι, ἢ ἐν βι-
ζῶσαι τέλει διὰ μίθθειας, ἢ ἀκακακίαν διὰ μισαμφρω-
πίας, οὐ διωθήσονται. Οὔτε πάντες σβέσαι αὐτῷ διὰ βλασ-
φημίας. Οὔτε καταλύσαι, καὶ ἀφανισαί δι' ἀπε-
ρίτερας τῆς ἐπιτολῶν μου. Αἷπερ ἄπο-
δεικνύουσι μὲν. Τὴν
εἰς ἐμὲ
ἀγάπην. Συμπτεροῦνται δὲ εἰς
τὸν πληθύνον.

(?)

» Πηλῶ

» Πηλῶ ἐάν δὴ ἀνὴρ τὸν πάντα βίον αὐτῷ ὡς τῇ ἀγάπῃ.
» Ἰεουδενώσται Ἰεουδενώσουσιν αὐτὸν.

Πηλοῦ ἐάν ὁ μὴ τῆς ἀπερίτερας ἀπότῃ ἐν θηλων-
μῶρος, ἀδύαχῃ τοῖς δεσφύοις πάντα τὰ ἰσοἀεχονῶα αὐ-
τῷ διὰ τὴν ἀπερίτερας ἀγάπην. Εὐτελισμῶ διτελίθουσιν αὐ-
τὸν αἱ ἀντικείμενα διωάμεις. Πάντως ὁ τὸν Γάββ μετὰ τὴν ἀ-
φαιρέσῃσιν παντὸς τοῦ αἰσθητοῦ πλοῦτος αὐτῷ Ἰεουτέλισαν.
Ἐξαι τὴν μῶρος τούτων ἀπ' ἐμοῦ, εἰς δοκίμην τῆς διὰ σαρκὸς
οὐδωῶν. Εἰ οὖν φίλος αὐτῷ εἰς τούτου οὐκιδισμῶν ἐπεγείρου-
σαι. Ταῦτα εἶναι αὐτῷ εἰ δὴ αὐτὸν πάσις μισοῦ τὰς ἐπιτολὰς
τῶν. Καὶ οὐδωῶν ἐπὶ ἐλθῃ σαρκὸς. Κατὰ συγκρίσῃσιν ἐμῶν
γίνωσκε τὸ τοιοῦτον ἴππου μβαίνεσθαι. Ἰ' κέσσι ἡ ἀπερίτερας ἐμὲ ἀ-
γάπη πᾶσι καταδῆλος ἐστίν. Μὴ ὅν οὐδωῶν τοῖς περὶ σφῶν.
Καὶ ἐχί διὰ τὸ μὴ εἶναι ἀπερίτερας, ἐπὶ πάντας διόκωσται.

» Ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ καὶ μασοῦς οὐκ ἔχει. Τί ποῖ-
» σωμῆρ τῆ ἀδελφῆ ἡμῶν, ἢ ἐν λαληθεῖαν αὐτῆ. Εἰ τεί-
» χος ἐστίν, οἰκοδομήσωμῆρ ἐπ' αὐτῆ ἐπάλξεως δεγμῶς.
» Εἰ θύρα ἐστίν. Διαγεράψωμῆρ ἐπ' αὐτῆ σαιδα κεδε-
» νω.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Ἡ Γοῦμαι οὖν ἀγιος Προφήτης οὖν ἐν τῇ παλαιᾷ δια-
πέψαντας, τὸ βραχὺ τῆς πειθματικῆς ἡλικίας τῆς νόμ-
φης οὐδωῶν. Καὶ τὸ τῆς μασῶν ἀτελές ἐπὶ κεκερμῶν. Ἀ-
τε δὴ ἀπερμῆσῃσιν, ἢ μινωταῖς τοῦ γέμου. Ταῦτα ὅν ἐαυ-
τοῖς λέγειν. Ὁ πὴ μέλῃσιν λαπὸν ὁ Βασιλῶς λαμβάνει τὴν
νύμ-

νύμφη τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν. Μικρὰ δέ ἐστι καὶ μαζὴν ἔσθλην. Οὕτω πῶς γὰρ ἔχει τὸ γόνιμον. Οὐδὲ τὸ διδασκαλικὸν χροηγῆν δυνάται γάλα. Οὐδὲ τῶν τελείων ἀσθένων τοῖς νοσητέοις ἀσφῶν. Χρη τοίνυν ἡμεῖς τὸ πραγματῆν λόγισασθαι. Καὶ ἐπειδὴ μέλλει τὰ μεγάλων σωματίων Βασίλει. Καὶ ὡς περ τεῖχος εἶναι τῆς οἰκίας αὐτῆς. Οὐκ ἔρχεται τοῖς ἔδων καὶ φυλάττουσα. Καὶ θυρῶν τύπον ἔχει φρουράσους τοῖς σκοπέοις, οἰκοδομῆσαι μὲν ὡς ἐν τεύχεϊ ἐπιτάξεις ἀργυροῦς. Τούτους λογιῶν καὶ διαλαμπούσας ἐν λόγῳ. Τὰς λόγια κρείων λόγια ἀγὰ. Ἀργύριον πεπρωμένον, δοκίμιον τῆς γῆς. Ἴνα ἐπ' αὐτοῖς ἰσαυδῆ, βάλῃ σὺν πολέμοις. Δόκη σὺν Ἰσραὴλ τοῖς. Ὡς δὲ θυρῶν Ἰσραὴλ μὲν αὐτῆς σκευὰς ἐρο κέδων πεποτημέναις, ἀμαρτίας σπητιέονα μὴ δεχομένας. Ἀσπίδος γὰρ ἡ δένδρεος :

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Π Δὲ νύμφη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡδὴ μὲν τῶν ἑαυτῆς παρ' αὐτῆς λαβούσα ἀσφάλειαν. Ποθοῦσα δὲ καὶ τῶν διὰ βασιλείας κατὰ γῆσιν καὶ ἀστέων τελείων, τῆς αὐτῆς κατηχουμένων αὐτῆς Ἰουδαίων, καὶ ἐλλύων ὁ μνηστέρων σκευὰς αὐτῆς φησὶ ἡθεὶς αὐτὸν :

Π Ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ, καὶ μαζὴν ὄν ἔχει. Ἐτοίμη, ἡ δὲ τῶν ὁμοφύτων ἀδελφῶν ἡμῶν χρηματίζουσα πληθύς. Ἀτελής ἐστὶν διὰ τῶν ἀπίστων ἐστὶν. Καὶ διὰ τοῦτο λόγους καὶ τῶν ἀσθένων ἀσθενεῖσιν τοῖς νοσητέοις οἷα μαζὴν. Ἴνα τούτοις ἀπολαύσῃ τῆς σωτηρίας αὐτῆς, σκευατῆται :

Καὶ

Π Αἰ τί ποιήσωμεν τῆ ἀδελφῆ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡ ἄν λαλῶ. **Π** Ἐπ' αὐτῆ. Διαλατῆ τί διαπραξόμεθα ἵππῃ τῆ εὐαγγελίᾳ ἀδελφῆ ἡμῶν. Ἐν ᾧ κριεῖ. Τὸ σὺν κατὰ πίσυν ἀσθενεῖσται κήρυγμα :

Ε ἰ τεῖχος ἐστίν. Οἰκοδομησόμεν ἐπ' αὐτῆ ἐπιτάξεις ἀργυροῦς. Καὶ εἰθὺς ἐστὶ, διαπραξόμεθα ἐπ' αὐτῆ σκευὰς κεδείων. Ἡ τοι εἰ μὲν τῆ πρῶτῃ τῆς νομικῶν ἐντολῶν ἀκροβύτου δικλῶ τεύχος. Ἐπιδοσόμεν ἐπ' αὐτῆ ὡς περ ἐπιτάξεις ἀργυροῦς, σὺν λαλαυγίᾳ κατὰ γῆσιν λόγους τῆς ἐν τῶ νομικῶ γράμματι συμβόλων. Ἐάν δὲ τῆ κατ' αἰσθησιν φυκτῆ θωρακία λωοκται, οἷα εἰσαγαγὸς γνώσει θυρῶν διαμνηστῆται ἐν αὐτῆ οἰοῖται σκευὰς κεδείων. Τῶν τοῖς μαζέων καὶ τοῖς ἀσθένεισιν σκευὰς γίνονται. Καὶ εἰς ἔργων τῶν βεβαίων ἐχουσαν πίσυν ἀσθενεῖσται. Τῆ μαχαίρᾳ τῶν πνοῦματος. Πάσαν δόξαν ψυδῆ καὶ ἀστέων ἐλλείψιν καὶ ἀσθενεῖσται. Κατὰ δὲ τῶν ἐν τῆ τελείῳ. Αὐτοῖς μὲν, τῆ εὐαγγελίᾳ πληθύς ἀσθενεῖσται. Ἐγὼ δ' ὡς περ ἀσθενεῖσται :

Π Ἦρὸς αὐτῶν ἀποκλείεται ἡ νύμφη ἀσθενεῖσται τῆ τοῦ νομικῆς φιλοπνίας, καὶ ἀσθενεῖσται :

» Ἐγὼ τεῖχος καὶ μαζὴν ὡς πύργος. Ἡ γὰρ ἡμῶν
» ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῆ, ὡς διέσκοουσα ἐλλείων.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Π Πρηνὸς γὰρ με, καὶ ἀσθενεῖσται. Καὶ γνώς, ὡς ἡπίστῳ τῶν ἐλλείων, καὶ διέσκου αὐτῶν. Καὶ διέσκου α κατὰ λήψομαι, καὶ ἐλλείων με ἀσθενεῖσται. Καὶ Σουλαμίτιν.

μίτην. Καὶ πεπίνικας τείχος ἀρραγές, φρεσὲν τοῖς δικη-
ποῖς. Τοὺς δὲ μασούσμον, τυτέτι τῶν ἠδικῶν, καὶ Θε-
ραγκῶν ἀδασκαλίαν, εἰς ἕνος ἦνεργε. Καὶ πύργω ἀξ-
πλησίως ἀπέφλευν. Ἰνὸκῆθεν πολυμοδσα, σδὺ τοῦ νυ-
φίου δυσμηρίας κατολίωσ. Οὐ μόνον δὲ τείχος εἶπον, εἰμὶ-
ἀλλὰ καὶ ἀμπελών: ~

» Ἀμπελών γάρ φησι ἐχρησθῆ τῶν Θεραγκῶν ἐν Βεελα-
» μῶν. Ἐδῶκε τὸν ἀμπελώνα αὐτῶ τοῖς προφθσιν. Ἀπὴρ
» οἴσει. Ἐν καρπῷ αὐτῶ, χιλίους δεγρείας.

Ὁ Μὲν σύμμαχος τὸ ἐν Βεελαμῶν, ἐν κατοχῇ λαοῦ τέ-
θεικεν. Ὁ δὲ ἀκύλας, ἀνέχοντι πληθεῖ. Τοῦτον μὲν ἐν
τὸν ἀμπελώνα ὁ Θεός τῃ Ἰσραήλ ἐνεπίσθισεν. Ἐπειδὴ δὲ οὐ
μόνον σδὺ δπος αλέντας δούλους, εἰς ἀπαίτησιν τῆν καρπῶν
κατέλυσστε, καὶ ἀπέκτειναν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν κλη-
ρονόμον ἐσαύεωσεν. Ἀφῆσθη μὲν κατὰ τῶν δεσποτικῶν
φωλῶν ἀπὸ σκείνων ὁ ἀμπελών. Ἐδῶθη δὲ ἐθνη ποιῶν τὸν
καρπὸν αὐτῶ. Διὰ τοῦτο φησὶ ἡ νύμφη ἔλα τῶν Σολομῶν.
Τυτέτι τῶν εἰρηκῶν. Ἀμπελών ἐχρησθῆ ἐν Βεελαμῶν. Τυ-
τέτι ἐν κατοχῇ λαοῦ. Ἡ ἐνέχοντι πληθεῖ, καὶ τοῦτον ἐξέ-
δῶκε τοῖς προφθσιν. Ἀμπελώνα δὲ καλεῖ σδὺ τῆς δυσθερίας
περσολληθόσας ἐν Ἰσραήλ. Τεὺ δὲ προμῦτας καὶ γεω-
γυῶντας, καὶ φυλάσσοντας, σδὺ τῆ ἰερωσῶν τεπιμηδύσων.
Καὶ τῶν λαοῦ τῆς πνθυμαπκῆς ἀδασκαλίας δρδίστω ὁ μῶ,
καὶ φυλακῶν περσοφῆσιν περὶ τῶν γυῶν. Λέγει δὲ ὅτι
ἀνὴρ οἴσει ἐν καρπῷ αὐτῶ, χιλίους δεγρείας. Σημαίνει
δὲ ὁ δρδῆ μῶς, τῆς δρδῆς χινοῦ τῶν μονάσων. Διηγοῖ δὲ ἑσ-
το, τῶν

τῶ, τῶν τῶν καρποφορῶντος σωμείων. Οὐδένα γδ ἀλλῶν
ὁ τὸν ἀμπελώνα φυτῶσας σδὺ τῶν λαμβάνει καρπὸν,
ἡ τῶν αὐτῶ τοῦ φυτῶσας, καὶ καρποφορῶντος σωμείων.
Διὸ φησὶ. Ταῦ ἀλέγρουσα ἡ νύμφη: ~

» Ἀμπελών μου ἐμὸς ἐκἀπόμου οἱ χίλιοι Σολομῶν.

Ὁ Λέγει τοιοῦτον ἐστὶ. Χρη γδ ἀσαφές ὃν σαφές εἰς διὰ μω-
καταςῆσαι. Καὶ ὁ ἀμπελών φησὶν ἐμὸς, καὶ ὁ καρπὸς
ἐμὸς. Οἱ γδ νομῶντες παρέχεσθαι τῶν εἰρηκῶν νυ-
φίω. Τυτέτι τῶν Σολομῶν χίλιοι δεγρείας, ἐκἀπόμου
οἴων. Ἀποδώσειμι γδ αὐδὺν πάλιν. Καὶ πῦ μὲν γδ ἀπαι-
τῆ καρπὸν, τῶν ἐμῶν ποθῶν σωμείων. Καὶ σωζομῶν ἡμε-
θέλει ἰδέιν: ~

» Ἀμπελών μου ἐμὸς ἐκἀπόμου. Οἱ χίλιοι Σολομῶν.
» Καὶ οἱ διακόσιοι τῆς προφθσιν τὸν καρπὸν αὐτῶ.

Ταμβάνουσι μισθῶν, τῶν ἀμπελώνας οἱ φύλακες. Καὶ μισ-
θῶν ἀπειρηδύων. Καὶ ἐπειδὴ τὰς πέντε αἰσθῆεις τῶν ἀμ-
πελώνας φυλάσσουσιν. Ὁ Ψυ, καὶ γδσιν. Καὶ ὁσφρησιν. Καὶ
ἀκούω. Καὶ ἀφῶ. Ἀναγκῶσας σδὺν διακόσιους κομίζονται,
οἱ πῆσι εἰσι τῆν χιλίων τὸ πέμπιον. Ἀΐσιοι γδ τὸν θεῶν ἀμπε-
λώνας φυλάσσοντας, τῆν σδὺ τῶν φυτογεροῦ τυχῶν ἀμπελῶν.
Διὸν οὐ μόνον ὁ νυμφίος, ἀλλὰ καὶ αὐτῆ ἡ νύμφη τίτων δώσειν
τοῖς ἀντιδώταις. Καὶ ὁ μακάριος Παῦλος φησὶν, εἴλιος τὸ ἐγ-
γον μῆνει ὁ ἐπὶ ἀποδόμπε, μισθῶν λήψεται. Καὶ τῆς ἐξαγα-
σταιμῶν δὲ εἰς τὸν ἀμπελώνα, τῆς ἐπὶ ἔρας καταλαθῶσας,
ἐπίλθω-

ἐκέλευσεν ὁ οἰκοδεσπότης, ἀνά διωκόμενον δοθῆναι. Δὴλον γάρ
 νυν, ὡς αὐτὸν ἀμισθον παρὰ θεῷ. Εἰ γὰρ ὁποῖον ψυχροῦ
 ἐν τῆς μικρῶν τῆς ἐλαχίστων παροφείων, οὐ μὴ διπλοῦσα τὸν
 μισθὸν αὐτῷ. Πολλῶ μάλλον ὁ τὸν ἀμπελῶνα φυλάττων τῆς
 παρὰ τῷ ἀμπελῶνος ἀμειβῶν διπολαύσεται. Καὶ αὐτὸς δὲ
 ὁ ἀμπελῶν, τὴν διὰ τῆς πέντε αἰσθήσεων ὑποκαλῶ παρέ-
 ζει, καὶ σὺν διακοσίους πληρώσει. Οἱ πεντάκις τῷτοι γι-
 νόμοι, αἰρέσεως, ὑπαέχει τῆς κατ' ἐνεργείᾳ φυλασσόν-
 των αὐτοῦ. Καὶ γὰρ ὁ μὲν χίλιος δεσμός, τὴν ἐν Χειρῶ
 ἐμφαίνει τελειόπται. Ἀποσπῶν ὑπαέχων μόνος, ὡς μὴ
 μόνον τῆς διωκόμε. Ἀλλὰ καὶ τὸν ἐνεργείᾳ τῶν κλέων ἐν
 ἑαυτῷ φέρον, ὅτι ἐν μονάδος ἀρχεται, καὶ διὰ μονάδος δηλα-
 ται: Καὶ μονάδος ἐστὶ κοινικός. Ἡ γὰρ χιλιάς καὶ ἡ μινεάς,
 παρὰ τῆς μονάδος σοικεῶν γινώσκονται. Ὁ δὲ διακόσιος πάλιν
 δεσμός, τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν εἰς ἑαυτῷ διὰ τῆς ἑπταλῶν
 ἐνεργείας διὰ τὸ διπολαύσασιν, ὡς δεκαπλασιάζων κατὰ τὴν
 δεκάδα τῆς ἑπταλῶν, τὸν ἐν τῷ τετρακίς πέντε σιωπῆμε-
 νον. Καὶ τὸ ἑξὲν δηλοῦν πὸν εἰς ὕλην καὶ εἰς φῶς φύσεως ἡμῶν
 εἰκοσὸν ἀειδμόν. Πρὸς δὲ τοῖς ἐξημῆροις ἡ ὑμφο. Καὶ ταῦτε
 παρὰ τὸν νυμφίον. Διάκρον τὴν μεταφορῶν, ἔστι
 τῶν μίθων πᾶσαν τῆς μελλόντων ἀγαθῶν διήξειν: ~

» Ὁ καθήμρος ἐν κήποις, ἔτεροι παροσέχοντες τὴν φω-
 » νήλου ἀκούσόμε.

Εἰ τοῦτο ὃ νυμφίον σὺ ὁ ἐποναυαύμρος τῆτε κοπῆ
 κτίσει, καὶ τῆ αἰσθητῆ. Ὡς τοῖς σὸς θέλημασι δικίω
 κήπων πεφυτθόμενος: Ἄλλοι παρὴμας εἰσὶν οἱ ἀμε-
 παρῆτι παρὰ σὲ ἀπειλόντες, διὰ τὸ μὴ μελεῖσθαι
 δεσμῷ

δεσμῷ σώματος. Αἱ αὐτοὶ πάντως, καὶ Ἀγγέλοι τοῦ ζῆς.
 Ἐγὼ δ' ὡς ὑποκειμένη παρὰ τοῦτο δεσμῷ, δέδοκα τὴν τε-
 πλῶ. Καὶ διὰ τῶν τῶν διωτέρων καθόσον ἐπιπαρῶσασα,
 ἕκαστος ὄσσε. Ἀκουσῶν τὸν ποίησιν τὴν δικταίαν ἐκείνων φωνῆ-
 σιν. Τὸ, δὸστε οἱ διωτῆρι μόνου, τῷ Πατρὸς μου κληρονομή-
 σατε τὴν ἢ τοιμασμένον ὑμῶν Βασιλείαν. Καὶ οὕτω φύγε
 ἀδελφιδέμου καὶ ὁ μοιῶθη παρὰ δεσμοῦ ἢ νεβρῶ ἐλάφον. Ἐπὶ
 ὄση δρωμάτων παροσκαλοῦμρος γὰρ σὺν διωκίους εἰς τὴν ἀ-
 ποκαταβολῆς κόσμου ἢ τοιμασμένον αὐτοῖς Βασιλείαν σου.
 Ἀφίσασαι πάντως, τῆς διὰ τῆς αἰσθητῆς παροσείας ἡμῶν ἐ-
 φελκόμενος σὺν ἀξίους ἐπὶ τὰ ὕλη τῆς πνομαπτικῶς ἀνω-
 διαζουσῶν αὐτοῦ κατὰ θέασιν χαεῖτων. Ἐν αἰς ὅστις δεσμοῦ
 ἐλάφον νεβρῶς, ἀναρεπτικός τὸν ἰοβόλων θηλείων, τὰ μαινό-
 μτρα καθ' ἡμῶν τῆς ποτείας πρὸς μάλα νεκρῶς. Καὶ παύσων
 τὸν παρὰ ἡμῶς αὐτῆς πόλεμον: ~

- » Ὁ καθήμρος ἐν κήποις, ἔτεροι παροσέχοντες τὴν φω-
 » νήλου. Ἀκούσόμε. Φύγε ἀδελφιδέμου, καὶ ὁμοιῶθη-
 » πὶ δεσμοῦ, ἢ παρὰ νεβρῶ τῆς ἐλάφον ἐπὶ ὄση δρωμά-
 » των.

Τὸν νυμφίον καὶ τοῦτο παροσδιλέγεται. Καὶ λέγει αὐ-
 τὸν ἐκ κήποις καθεῖσαι. Κήπος δὲ εἰσὶν οἱ θεοὶ καὶ οἱ τῆς
 μαρτύρων σκῶι. Τῶν τὸν μοιῶθη βίον ἐπονημῶν, τὰ συ-
 σήματα ἐν τούτοις λέγει τὸν χίλιος διπολαύσων: ~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

ΕΠὶ δὲ ἴκουσε τῆς τῆς διδασκαλῶν ὑμφορῶν ἢ εἰς
 Ἰουδαίων εἰς πίστιν παροσκαλοῦμρῶν ὁ μήνυες. Ὅτι τέ
 R r
 μαρτύρ

μασές οὐκ ἔχει. Καὶ τὸ, εἰ τῆχος ἐστὶ σὺν αὐτῆς εἰρημῶν, πᾶσι ἀμφοτέρωθεν τῶν δόκῳ κεραιῶν. Φθὸν, ὡς οὐκ ἐπιτελεῖται, ἐγὼ τῆχος καὶ μασιόμου ὡς πύργου. Πάντα οἱ δὲ Ἰσραὴλ. Τῆχος μὴ εἶμι, ὡς ἀκοδομημῆν τῆ διδασκαλίᾳ τῆς νομικῶν ἐπιτολῶν. Οὐ μοι χόσεις καὶ τὸ ἐξῆς. Πύργοι δὲ ἐκαστοὶ δικλῶ μαζῶν ὑπαὶ τῆς τρεφῆς, ἕως ἀσπυργικῶν μοι κομίζονται σύμβολα πρὸς νομικῶν γράμματα, ὡς διπρῶν τῶν πύργων πᾶσι τοῖς ἐθνικοῖς ἔδρασι. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἤμην ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ὡς δεικνύουσα εἰρήνην. Ἡ γυνὴ αὐτῆς ποτὲ ὡς ἦρχον Ἐπισκοπῆς θείας ἀξίωσιν. Καὶ κἂν μὴ τότε ἐργάζετο τὸν κάβαλα ξυμῶν ἡμᾶς τῶν ἰσραηλῶν Πατρῶν, τῶν ἀληθινῶν εἰρήνην, Ἀλλ' ὡς ταύτῃ κατὰ οὐδὲν τύπος ἐν τῆς Προφῆταις ἐργάζετο ἀπὸ γῆρας. Πρὸς ταύτῃ δὲ διδασκαλικῶς ἢ νόμῳ φησὶ. Τί μοι πρὸς βάλθη, τὸ παλαιᾶς Ἀμπελῶν ἐργάζετο τῶν Σαλαμών ἐν Βελαμών. Δηλαδὴ πῶς μαθητικὴ φυτεία τῆς τῆς πᾶν Ἐκκλησίας γέγονε τῶν εἰρημῶν Βασιλέων, ἐν πληθὺν ἐθνῶν, ὑπερ τὸ Βελαμών πᾶσι αἰ :

» Ἐδῶκε τὸν ἀμπελῶνα τοῖς προφῆταις.

¶ Τοῦ παρεῖχε τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀποστόλους καὶ διδασκαλικῶς, τοῖς ἐργάζετο φυλάττουσιν αὐτῶν, ἵνα μὴ αἱ κατ' αὐτῆς ἐπεγεργῶμαι πολυεῖδεις αἰρέσεις, καὶ τῶν καταλυμῶνται. Τῶν ἐνόθη αὐτῆς εἰς ἄλλας δόξας καὶ ἀμείψασται :

» Ἀνθρώποι ἐν καρπῷ αὐτῶν χιλίους δερμῶν.

¶ Ἠλιόπῳ τῆς τελευτημένων κατήχηται τὰ τοῦ ἡπείρου ἐν τῶν πρὸς φερόμενῳ πύργοι πᾶσι τῶν τελευτημένων πῶς μαθητικῶν τῆς Ἐκκλη-

Ἐκκλησίας καρπῶ. Τῆ καθάρεται φησὶ, καὶ τῆ τελευτημένων κομίζεσται. Οἷα περ χιλίους δερμῶν τῶν διὰ καθάρεσθαι, καὶ φησὶ μοδὸν τελευτηται. Ἀκούσας δὲ ἐν νόμῳ τῆς νόμῳ σὺν αὐτῆς πρὸς τοῖς μαθητῶν ὁμοίως αὐτῆς λεγόντων, ὅτι ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα τοῖς προφῆταις. Ἴνα μὴ δόξωσιν οἱ ἀκούοντες ἀφελῆσθαι τὸν τῆς τοῦ ἀμπελῶνος ἑπιμελείας. Φησὶ πρὸς αὐτῶν :

» Ἀμπελῶν μου ἐμοὶ ἐκπέποιμαι.

¶ Τοῦ ἀντιπᾶσι φύλακας τῆς Ἐκκλησίας κατήχηται. Ἀλλὰ δεσπότης ταύτης ἐγὼ καὶ νόμῳ. Καὶ ἢ τούτων πᾶσι δὲ, ἐν τῆ ἐμῇ ἑπιτοκῆ ἰσχύει. Εἰ μὴ γὰρ ἐγὼ φυλάττω. Εἰς μάτῃ ἠγρύπνησεν ὁ φυλάττων :

Ἡ δὲ νόμῳ ἀνταποκρινόμενῃ πρὸς τὸν νόμῳ φησὶ :

» Οἱ χιλίοισι Σαλαμών, ἕως οἱ διακόσιοι τοῖς προφῆταις τὸν καρπὸν αὐτῶν.

¶ Τοῖς ἡμῶν τελευτημένων, ὅτι τοῦ τελευτημένων δῶρον ἐστὶν εἰρημῶν, καὶ εἰρημῶν. Ἡ δὲ εἰς αὐτῶν τῆς φύσεως ἡμῶν δόκῳ τῶν, διὰ τῆς τῆς πᾶν ἐπιτολῶν ἐργασίας. Ἡ πᾶσι ἐστὶν ἡμῶν τῆς Ἐκκλησίας καρπῶ. Τῆς πρὸς σὺν ὁδὸν διαγῆν. Καὶ πρὸς αὐτῶν, μὴ μόνον ταῖς διωξίμασι πρὸς διαλέγασθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῆς ἡδίστης αὐτῶν φωνῆς ἀξίωσιν. Καὶ μὴ σὺν δῶν ποδῶσιν, καὶ διψῶσιν ἐν τρυφῆσιν αὐτῶν τοῖς λῆγος. Παρακαλεῖται αὐτῶν, καὶ φυγεῖν. Φυγεῖν δὲ πᾶσι, ἢ τῶν ποτῶν τῆς αἰθρῶν συμμοσίας, καὶ τῶν ἡλικῶν μῆρας κατὰ τῆς διστεβείας ἰσχύει. Εἰκίνας αὐτῶν πρὸς

καλῶ φηγόνται, καὶ βδελυζόμενον, ὁ μοι μῦθους ἀποκρίσει ἢ
 νῆθεω ἐλάφω, καὶ διαβέβαιαι ἔπι τοῖς ἔρη τῶν δρωμάτων.
 Καὶ διαφθεῖται μὲν ἐλάφω παρὰ πλοῦτος, τοῖς πτωχευτικαῖς
 τῆς ποσειδῆος θηρία. Πρὸς δὲ τῶν ἀδικῶν εἰς τὸ ὕψος λα-
 λέντων τῶν ἀσέβων. Ἐλθεῖν δὲ ἔπι τοῖς ἔρη τῶν δρωμά-
 των, ἔδῃ ἄλλως μὲν τῶν δεινῶν, καὶ δίκην δέων ἰσάξ-
 χοντες τοῖς κολῶ. Φύοντες δὲ καρπὸς δρωμάτων δεισιμῶν
 ἀξίους. Ὡς δὲ δεισιμῶν λέγειν κατὰ τὸν μακάριον Παύ-
 λον, Χεῖρ ἰσάξαι ἐσθλῶν. Εἰ δὲ καὶ ἡμᾶς διαφυγῶν τὰ τῶν
 ὀφειλῶν δειγμάτων. Εἰ δὲ ἐδηχθῆμεν εἰς τὸν ὕψος θηρία ἰσάξαι
 ἡμῶν ἀπὸ τῶν καὶ τῶν θεοπραξῶν ἐλάφωι: ~

Η Θ Ι Κ Ο Ν :

Γέννητο δὲ καὶ ἡμᾶς, καὶ δρωμάτων ἔρη γνέσθαι, ἵνα τοῖς
 συμφίον δεξόμεθα τὰ πηδύματα. Καὶ τὸν μακάριον μὲν
 ἐκείνον δεξόμεθα. Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστὶν ἀντίληψις ἀπὸ
 πᾶσι. Αἱ ἀναβάσεις σου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Σοὶ δόξα εἰς
 ἔδῃ αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὲν: ~

Τ Ε Δ Ο Σ :

Γεωργίου πατρίδου, σίχου, εἰς τὸν Ματθαίου βίον: πρὸς τὸν
Οἰκουρμικὸν Πατεράρχων :-

Ανοῖξον ἡμῖν, τοῦ λογισμοῦ τὰς πύλας,
 ὅπως οὐοῦ πρὸς διανοῖξας τὸ εἶμα.
 Τῆς γὰρ τύχης κήρυγμα τὸν τύφον γεράφω,
 τὸ συμβεβηκὸς ἔξελέξω τῶν δύο.
 Ὅτι πρὸς κηδεῖ, ἢ φθορὰ σπερμαθῆς,
 Ὡς οἶνος ἔξάμβλωσις ἠδὲ κωμῆ.
 Κολάζεται γὰρ τῶν φθῶν ἀφρονῶν,
 Ἀφρονῶν δὲ τῆς θῆρας τοῦ μέγιστος.
 Ἐκ κρύβεται δὲ καὶ παρωθεῖται βία,
 Ὡς εἶπε ὠθεῖ πείθειλον τῶν πεπάλω.
 Ὡς ἔτερ γὰρ ἔλεος ἀσθενῶν θρησκόντος,
 Θέλων βαλεῖν λόντα πδικῶν ἔξφει.
 Ἐκ τῶν ἐσωτὸν φθείρεται τοῦ βλαμῶν.
 Ὡτω πατρὸς τύφω εἰ βάλλει μέγας

Ἀποστροφή πρὸς τὸν Πατεράρχων :-

Αλλῶ τὸ θεομῶν τῶν ἐμῶν λόγων ἔαρ-
 καὶ καὶ τὰ κλύδων τῶν ποδῶν ἀντιπνεῶν,
 Ἰθῶν ἡμῶν τῶν λαλοῦσαν ὀκκάδα.
 Τῆ σὴ πρὸς δολχῆ, πηδυματώσις τὸ σκάφος,
 Τῆ τοῦ βίου γὰρ κυματοῦνδρος ἄλλη
 Ὅμου κατ' αὐτὸ καὶ κινῶμαι καὶ γεράφω,
 Ὁχοῦς ὀππλός, ἢ παλίστροφος κόνις.
 Τῆ γὰρ γὰρ ἡγῆ συμβιβάζεται πάλω,
 Καὶ σπαραγνύεται τῶν γεράφω σπαραγνύω

Καὶ χόρς πάλιν παθεῖσιν, ὡς περὶ ἡ κόνις.
Ἦν ἡ βιαιά σου σφοδρὰ τῆς πνύματων,
Πρὸς ὑψος ἔξαιρουσα, συλλέγει κάτω.
Οὕτω γὰρ ἡμῶν τὸν καλίστροφον βίον,
Αἰ τῆς ποικαῖς πνύματων καταγίνας,
Πρὸς ὑψος ἔξαιρουσι καὶ ὄξιν νόδιν.
Αὐθις δὲ χόρς κατεῖσι, καὶ ἴθει κάτω.
Ἐως ὃ τοῦ κήπαντος ἀεμιόση λόγος.
Τῶν σινδεθέντων τινὲ ἀναγκάσιαν λίσιν.
Νυνὶ δὲ παρὲς ὡς περὶ ἔκπνος βιάθουσι,
Ὀχρὺς, ὃ θάα πνύματω θεῖς εἰκόνι.
Καὶ τοῖς γεώδεσι ἐκ βρά τρεαγμοῖαις
Καὶ τὸν γελᾶν δοκουῖται δάκρυσι βίον,
Ὡς τῆς καθ' ἡμᾶς ἀδίας εἰσφορῶν χροῖς
Ὡς βλασφῆς ἔμπνοος, ὃ τὸ κάλλος ὄξινος.
Συνὸ τῶ θερισμῶ τοῦ χροῖος μαραινεται.
Τίς οὖν σικηπίσας ὄξιν ἰσπίου καρδίαις,
Τὸ τοῦ βίου θέατρον, ἀγκυμῶν γέμον.
Θελῶν γελᾶν πὴ μὴ σβέσει τὸ παῖγνον;
Καὶ τίς παρὰ τοῖς δαρκίλιν ὀκνημῶσι,
Σοφίῳ ἐπῆσται καὶ ὀξιν εἰ τὸ χυμ,
Καὶ ὀκνηματῆρι μὴ καλῶν τινὲ ἀξίαν.
Φανταζεται δὲ μηδὲν ὄν, ὡς ὄν ὄλα.
Καὶ μηδὲν εἰδῶς, εἰδέναι δοκεῖν θέλει.
Διπλῶ ἔχων ἄνοιαν εἰς ψυχρὴν μίαν.
Πλασῶς σφοδρῆς, μωροῦς ἠπικισμένος,
Καὶ πέζεται μὲν, πλῶν τῆος φροῖνέ μέγα.
Ἐως παρῆλθαι τοῦ βίου παῖγνον,
Ὁῦτω πέφυκε τῆς βροῦτων ἡ φύσις.

Σκλιῶς

Σκλιῶς ἀδελφῆ, συγγῆς ὀκνημῶν.
Παρέχεται δὲ, πῶς ὃ τοῦ τύφου σάβας
Ὡς ὄπνος, ὡς ὄνειρος, οὐκ ἔχων σάσις.
Σμικρὸς γὰρ ἐστὶ Κόσμος ἀνθρώπου φύσις,
Φθῶγι δὲ πμῶν, τινὲ καλῶν ἀξίαν.
Πολύντε δόξιν πὴν ἀδοξίαν ἔχει.
» Ἀπερ γὰρ ὄβρις ἐστὶ τοῖς πμῶν μῶσις,
» Ἐπῶνος εἰσὶ ταῦτα τοῖς ὄβρισι μῶσις.
Ἦ γὰρ παρὰ ἄλλοις ὀνομασμένη τύχη,
Εἰκὼν τίς ἐστὶν ἀπτεποῦς ὄβρις εἰδος,
Ἐν τοῖς ἑαυτοῖς ἀντικλωνμῶν σφῶσις.
Μωροῖ δὲ πολλὰ πάντα μὲν μιμουμένη,
Μηδὲν δὲ δεῶσα τῆς αἰετῆς πμῶν.
Ἦ μαχλᾶς ὄπως, ἡ ποθεῖ μὲν εἰδέναι
Ἐξῶν δὲ παντὸς ὀκνηματῆρι πῶδου.
Ἄλλοις παρῆλθαι τὸ θεοσῶν γλωσσῶν σῶμα,
Σοφῶν δὲ σιγῆ καὶ γαλιῶν καρδίαις.
Καὶ τοῖς μὲν ἡδὴ τῆς τρεφῆς τὸ φροῖν.
Τὸ παρὲς νόστος ὀκνηματῆρι ἀπῆσις.
Σοφῶς δὲ λῶμιος καὶ ποτῆρι καὶ τρέφει,
Ὁς τοῖς ὄνειρος μὴ βαρμῶν τινὲ φύσις.
Ἄλλοις ὃ πλοῦτος ζῆμοι πὴ παρῆλθαι,
Σεμνοῖς δὲ κέρδος διστεβῶσα ζῆμια
Ἄλλοις παρῆλθαι σῶσις ἡ παρῆλθαι,
Ὁς τρεπνὸς οἶκος, ἡ πενιχρὸς τρεπνός.
Τὸ σαφῶν διτύχημα τοῦ νόδου κλέας,
Τὸ δὲ φροῖν ἡ πᾶσα γῆ παρῆλθαι.
Κοῦν γὰρ ἡ γῆ παρὲς φροῖν ἡ καὶ ταφῶν,
Παρέχεται γὰρ ἡ παρῆλθαι λαμπαρῆς.

Καὶ

Καὶ πάντα ὄζα, ἀσπαύττα καὶ φέπῃ,
Ἐκ τάνεται δὲ καὶ πάλιν συλλεταί.
Ὡς ἂν μάθωμεν σὺν ἰσπερφορίας τρέποντι,
Ὁ φεῖ καὶ μίλει, καὶ δεσκατῶν ἐπιγόνους.
Ὁ γὰρ παρέπει πάς ὁ τοῦ βίου δρόμος,
Καὶ πρὸς τὸ ὄγκου συστολή τεθρυμμένη.
Ὡς πομφόλυξ σφύρουσα, καὶ φυσωμένη,
Καὶ πρὸς ἕψος μὲν, τὸ δοκεῖν ἐπημένη
Εἶδ' αὐτὴ μικρὸν ἐν μέσῳ λεληθότως,
Ἦ' κάερος, ἢ ψιξ, ἢ σαγῶν παρεμπύση
Ἀνεπέστη τὸ κἄρον εἰς τ' ἀνίστην
Καὶ τῆ βιαία πρὸς βολῆ σινεσάλη :-

Πρὸς τὸν Πατεῖαρχίω διχλή :-

Ἄλλ' ὃ διαγωγὴ ὄμμα τῆς Ἐκκλησίας
Π Ὁ πατερός σου, ἢ πατεῖν καρδία,
Εἰ καὶ πένη γὰρ καὶ τὸν αἰθέρα τέεχεις,
Ταπεινὸς ἦσθα, καὶ συνέχρη τοῖς κἄτω.
Σὺ δὲ εἶπον ἡμῖν γνωσκωντέρω τρέπω,
Πᾶς ἔστω δρεῖν, ἐκ φοραῖς ἀντιπρόφοι.
Τὸ πῶχρον ἦσθα, θεροδορῶμον φύσει,
Μᾶλλον δὲ πάντων τῶν παιδῶν νεκρωμένωι.
Τὸ φος τελουτῶν, εὐδὲ γηροῖσιν θέλει.
Ἔφυξῃς γάρ εἰς ὡς τὸ πλεῖστον ἠνάσθῃ,
Καὶ εἰς ὁπάεσθαι, ἢ νομῆ δὲ τοῦ παύθους,
Εἰς δεσκατῶν, ὃ γὰρ ἐβλήθη βέλει.
Τέτω πτωσκῶν, καὶ τὸν ἀνθρώπου θέλει :-

Ἐγείνη ὑπὸ Μαρθαίε Γερῶν Κιργάλα Κυπρίε.

Ψηφία Σημεία

β	ς
β	ια
δ	κε
ς	ιγ
ζ	ιζ
η	κε
ιβ	κς
ιδ	α
ιε	β
ιζ	κε
κδ	ιγ
κς	κε
κη	ιθ
λ	ιη
ιλ	κγ
λα	α
λα	α
μγ	κα
μς	β
με	η
μζ	ις
μθ	ια
μθ	ιβ
να	α
νγ	κς
νς	ιδ
ξγ	θ
ξγ	κ
ξς	ιδ
οα	ιδ
πδ	κς
πε	ε
πζ	ιζ
ϥ	κβ
ργ	ιη
ρς	β
ρη	ς
ρκβ	ς
ρκγ	γ
ρκδ	δ
ρκζ	η
ρκθ	ιθ
ρλβ	κα
ργβ	κε
ρνβ	κς
σξη	ζ
ρκζ	κζ

Σφάσματα.

ζηπουρμίου
 διακαλλόντων
 τοίκων
 συγγραφάς
 ιδού
 πδ
 ζωσάσε
 μοιχωμύση
 πατόσασιν
 ήκου
 τών
 σθεισρά
 ιδή
 θελύ
 λαμμανό
 έλικος
 σκόδαθίν
 έναυγαζόμυδ
 άγγίλον
 τους άγγίλους
 άπιλώνα
 οε
 Απιλώνα
 όμπαάριος
 όπισκων
 έξισιν
 νουσεν
 ρέται
 παρενά
 γνομών
 δωδ
 όνυμφινς
 φθίγγεται
 τείρας
 φθάσα
 σκίσαθ
 ποροκύνισ
 τλειότα
 φθουρομ
 καπά
 τδ
 πορώτων
 ερωδ
 μίνης
 πολειώμα
 τλωτα
 ήμιων

Διορθώματα.

ζηπουρμίου
 διακαλλόντων
 τοίκων
 συγγραφαί
 ιδού
 τον
 έξωσάσε
 μοιχωμύση
 πατράσιν
 οίκου
 τών
 σθεισρά
 ιδή
 θελί
 λαμβανό
 ήλικος
 σκόδασθίν
 έναυγαζόμυδ
 άγγίλους
 τοίς άγγίλοις
 άμπελώνα
 δε
 Αμπελώνα
 όμακάριος
 όπισκων
 έξισιν
 νουσαν
 ρέται
 παρεκά
 γνομώνη
 δωδεις
 όνυμφιος
 φθίγγεται
 πειρας
 φθάσσα
 σκίσαθ
 ποροκύνισον
 τελειότα
 φθουρομ
 καπά
 τδ
 πορώτων
 ερωδ
 μίνους
 τελειώμα
 τλωται
 ήμιων